

சுனபர் துணை.

தெய்வப் பிள்ளைமே

திருவள்ளுவநாயனார்

அருள் 'செய்த'

தமிழ் வேதமாகிய

திருக்குறண்முலமும்,

பரிமேலழகருளாயும்.

இவை

இராசநாதபாசமலர்நான்

ம. ரா. ஸ். பூ

பொன்னுச்சாமித்தேவரவர்கள்

வேண்டிகேளின் பிழ,

பிழப்பாணதது நலனார்

ஆறுமுகநாவலரால்

புத்திரதிருப்பங்களைக்கொண்டு

பரிசோதித்து,

சென்னப்பட்டணம்

வாழ்விக்கேதனவச்சுக்கடத்தில்
பதிப்பிக்கப்பட்டன.

தூண்மதிவரப் பாவகாசிமுர்.

~~Copyright~~ Copyright

உ
சிவமயம்.

சிறப்புப்பாயிரம்.

மகாவிததவானுய
ம. ஈ. ஈ. ஸ்ரீ திரிசிரபுரம்

மீனாட்சிசுந்தரப்பிள்ளை

இயற்றியது.

அறுசீர்க்காழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

பொன் பூததமகார்பபுதுமதுவச்செழுங்கமஸ்பொருட்டிவாழுவான
 மென்பூததநானமுகத்தோனலலையுமகதீசானேதெனியினென்னக
 கொன்பூதததமிழவழகுநீலநதிநாமினிதெழுநகுதிக்கொண்டாட
 மின்பூதததசெங்கதிரினவளவ்வொன்றொருநாமமேவததோனதி.

பொலிதரமுனனுணர்ந்தமறைபகததமைநதவறமுசுற்றபொருளுமேனமே
 லொலிதரமற்றநகானகுமொருமுநாதினடகபினைறெழுக்கியாங்கு
 மெலிதரலிலவனாமுதறபேருநபொருசிதருடியகமலிளங்கனமான

நலிதரநீரிலெசொல்லிறபலபொருளுருசெறித்ததனைவனனனாதுக. 2
 மொழிசுருங்கலபொருளவிளங்கனெனொழியவினிதாதனலமொழிபுணாததல
 வழியமையோசையிறபொலி, லாழ, புருத, னமுறைநிறுவனமலைவநீர்தல
 பொழிவிழுவியதுபயத்தலகாட்டாடலிப்பததும்பொலியவாயநத
 கழிபொருளுகருதணியுநோகருயிடநதொறுங்கிடகுகளிப்புச்செயய. 3
 மையேறுபொழினமதுரைமாநகரத்தருடபுலமைமாட்சியாமுன
 கையேறுதிருமுலாகமச்சோதிமறைமுளைத்தகனிவாயவிண்டு
 பையேறுமணிபொருமோரதுநிகவிசொற்றிடப்பவருமபரவிப்போற்ற
 வையேறுதிருக்குறளெனறொருநூலசெயதுவகுப்பவனினதானாக. 4
 அன்னநூற்பெருமையுணர்நானநபாணிபுரிந்தவரியநூலு
 கின்னநீர்பதஞ்சலிபோற்பலருகாயுமவியாபியமாயிருக்கநாளு
 முன்னவாம்பியாபகமேயாகநூற்கருததுணர்நதேமொழிந்தாரொன்ன
 நன்னாவான்புகழப்பரிமேலமகருகாயியற்றவதைநாடியாரும். 5
 ஏட்டுவரைநதெடுத்ததுணர்நதுவருநாளிலென்கணஞ்சாலெழுத்தாககுறற
 மோடநிமவகையுணராராயப்பரமபரையொன்றேகருதியொழிந்தாரத்தோ
 மாட்டுவென்னதுணர்நதனையமூலமுமபேருகாயுமுனமவகுத்தவாறே
 தீட்டுதல்லாவெழுத்திவையவியெனவுலகுபுகழ்செம்பிராடன. 6

2

சிறப்புப்பாயிரம்

ஒதுபதியாயவிராமீசாதிருவருளானீருயித்தனைவபிற
 கோதுபதியாதகவவறந்தழைநதுவிளங்கிடச்செங்கோலகைக்கொண்ட
 சேதுபதிமானேசரதிகாரநடாநதுசெயசிவகஞ்செம்பூ
 மாதுபதியயாவுயிரப்பவுலகமுழுவதுமபுரககுமவள்ளற்கோமான. 7

கற்பகத்தினறளிர்னையமென்னிறமுஞ்சங்கினொழிகமலரோகை
 யுறப்பவமுமொருசாபிச்செருத்தனமுலைகிகாவிரலுமொளிப்பொன்னாழி
 யிறப்பியொண்கடாமண்புமெயதுதலாற்றருநிதியியிரணித்தெயவப
 பொற்பமையாவருணமணிபிவவைவநதுஞ்சோந்தாயவெனுமபுரவுக்கையான. 8
 பாருநெடுவிசம்புமதுவெகருளொன்றாராயப்பரந்தமாராபா
 னோருமுணர்வுடையாராபாற்பெருகருணைமடைநிறுத்தாலொத்தசண்ணு
 வாருயிளங்கையருமபயிபாபாபுகமலாததமொழிமதுரவாயான. 9
 மேருவெண்புடைபரநசபகைவாநிலைகலங்கவெழுதவீறுருநோளான. 10

சிவஞானத்தேவாவாபிரசாதபாலனருளசெறி பூபாலன
பவஞானமுழுதொழியக்கொபாலனெஞ்ஞான மும்பணிகாபாலன
நவஞானநீற்றெள்ளியெபொன் பாலனபலககாணத்தகாபினபால
னவஞானமறுததுணரத்தமுபபாலனபோரவையெனவமைசோபபாலன. க0

ஒருகாவித்துவசத்தானொளிராசாவமால்கையானுணர்வானமீக்கூர்
தருகாவித்துவசத்தானுநபெருஞ்சிவஞானமடங்கவுயக்கு
கருகாவித்துவசத்தானபுகழ்க்குயமுமனமேகடைகாதுஞ்சா
துருகாவித்துவசத்தானபுணர்யானசெயகாயமெனவுரைக்குமவாளான். க1

கந்தகத்தானமபரவுமாரபொழிந்தெழுகின்றனகருதாரமேறபாய
கந்தகத்தானமபரவுஞடியடி பானவாயிறகட்டித்தனவருவ
கந்தகத்தானமபரவுமாராவெனதுயிரகருசிக்கரிசெலாமி
கந்தகத்தானமபரவுவமாசுநீறுகவறங்கைக்கொண்டுள்ளான். க2

தரைசெய்தவப்பயனையுமநதபெருவளப்புதுவைத்தலைமையோனபொன
வரைசெய்நிதிபெருவாழ்க்கைகமர்கனவானபெருமபுலவாமறவாதெனது [3]
முரைசெய்பெருமபுதம்பொனதுசகாமிகரோஜானமநீழகூர்துரைப்பக்கேட
நரைசெயவிடையேதுயாததநமபிராநடிசகனபேயகஞ்ஞாலலோன. க3

மன்னுபெருநாமிழப்பாடைபிலக்கணமுமிலகையமுமவரம்புகண்டோன
பன்னுசெயுபுராணங்களைபலபெரித்தோனசுவாகமதுறபரவைமுழுதி
யுன்னுமஹபூதியெழுமலிவரமயிலாமணிகையுறகொண்டுள்ளா
லின்னுநயஞ்ஞாநசெனஞயைசைபெனுமபயிவளாகருமெழிலிபோலவான்.
நீடுபுகழத்திருநீர்க்கிச்சகநருககோனசலமிநிலவாநின்ற
நாடுபுகழத்தலம்பொலியாநப்பாணதநல்லவாரவாழகராக்கொண்டோன
நேடுபுகழருவமைந்தகந்தவேடவதுதித்தசெல்வனயாரும
பாடுபுகழாறுமுகநாவலனவயாறசசிறப்பித்தானே. க4

சிறப்புப்பாயிரம்.

மகாவித்துவானாகிய ம. ஈ. ஈ. ஸ்ரீ
மீனாட்சிசுந்தரப்பிள்ளைமாணக்கரும்
சிதம்பரசெட்டியார் குமாரருமாகிய
தியாகராஜச்செட்டியார்
இயற்றியது.

கேரிசையாசிரியப்பா.

திருவளா தெய்வச் செழுமறை யவாத—முருவளா செங்கை யுதக மவாவிக்
 —கருங்கடன முகட்டிற் செங்கேழ் பரபயி—மரகதம் பழுத்த குரகத் மோடோ
 மு—சோதர யாதத் வோகால வையத்—தமார்தினி தெழுஉ வகலிடம் புதை
 தத்—செறியிருள விழுங்குரு செஞ்சுடர் வானவ—னலங்கொளி விரிகரு நல
 னுகிளா கரங்க—கூண்டிடத் திறக்கு மாண்டகு புருவ—மாயிரந தாங்கி யவிர
 நிலா வெறிகருந—தரளங் குயிறறிய தமலியக் கோயி—லரசவீற நிருந்திவ
 வகில் மீனற—நான்மறை முழங்குநன் னுவுடைக கடவுள்—பெருகுபே ரருளா
 ற நிருவள னுவராய—மகிநலத் துதித்து மன்னுந் மகக்—ளறமுத் னுனருந்
 திறமுற வுணரவு—நன்னிற் பெருங்குண நனிசிறந சோங்கவும்—புனமை யண்ட
 ப புலம்பொ யொழியவுரு—சநதன்ப பொதியச் செநதமிழ முளில—னுள்ள
 ம பெருங்கனி கொள்ளை கொள்ளவுந — தவலரும் புகழ்சால் சங்கத் தமார
 த—துவலரும் புலவாசொ னுண்பொரு னுலெலாந—தருப்பெறு கலவி நிரப
 புறு வோசொல—பருப்பொரு னுலாப விருப்பற ரெழியவுரு—சிறறளவின
 தாயப் பெருமபொரு ளடக்கி—புறறவிந னூலினி துணாவேரா யாரு—நனூரு
 சொற சவையொயி நருப்பொருட் சுவைகவாந—தனுவினமா மேரு வடக்கத்
 துணியவு—தறறமிழ்ச செல்வம் பெற்றநன் னுட்டினமுன்—மறறைய பன்மொ
 ழி யுறறபுன் னுடெலா—மனப்பொரு ளுடையாமுன் வறியவா போல—வென
 செய வாமென நேககற்று நிறகவு—மெழுத்து முசலாய விலக்கன் மெல்லாம்
 —பழுத்தினி னறவதும் பள்ளி பாகவு—யினறி யமையா வினனம் பலவுந—
 துனநின் கிடந்து துன்பெறத் திகழவு—திருவுன், துனவி, தருவாய மலா
 நது—பொருவறப் புகன்ற புகலருந தெய்வத்—தருகருந ளென்கு செநத்
 மிழ வேதம்—பலருரை செய்ய நிலவிய தெனினு—மெருகாப் புலமைத் தரு
 மாமுன் னாய—பாடலசால் சிறப்பிற் பதினமா செயத்—நாழிந முரைகருட்
 பீடமைந தோங்கும்—பரிமே லழகர பண்ணிய வுளையொயி—விரிகடல சூழ
 புவி மேவி விளங்கப்—பரிவுறு மச்சிற பதித்துத் தருகெனக்—கற்பகச் சோ
 லை ககனத் துதுமென்ப—பொறபுறு புலவா புகலுவ ருது — நம்போன் மா
 ரு நலவள முடைத்தெனி—லம்பாச சென்றினி தறிய லாமென—வெண்ணிச்
 செனருங் கெழிவுற வளாநது — விண்ணுற நிவநத் விபனமாம் பொழிதகட்
 —சிவநகழை மனத்துச் செவவியோரக் கிடமாயக—கவினறி கழ காரைக் கா
 லவ தறித்த—வமமைநிரு வுளங்குநிந தடியாரக் களித்த—கணிககெழி ராகக்

கண்ணுத லருளிய—வினிதததே மாககனி யிப்பொழிந் கனியே — யெனனக
கிளைதொறுந் துணனிக கனிநத—வெண்ணிலாக கனிகளை யுண்ண விரும்பி—
வாவிப் புருந்தின மந்திக ளெல்லா—மேவியத் தருககண மீமிசை யிரு— து—
சு
சிறப்புப்பாயிரம்.

தாவிப் புருந்தத் தருதுனி யேறி—யோவிலக கனிகவாந் துணவலி யினதிக—
கூனடை வெரிநின் மேனமயி லொழுதார—திருகண குழியா வெனபெலாம்
வெளிப்பட்—டகடுற வெட்டி யடுபசி வருதத்—வண்ணுநது நோக்கி நண்ணி
யிருககு—முதுபெரு மந்திகண முன்னாமுன் னுருத்த — வெறுத்திட லூட்டி-
விழைந்துபின் னுணமி—தாமுயன் றுண்ணுந் தருவலி யில்லா—வுறவினாக கூ-
ட்டியுண் ணறவரை நிகாககு—நல்லல் செம்பி நனனா மிடையான்—மேருவொ
ன நென்று விளம்புதல் பொய்யென—ரூரு மியமப் வளவற வுயாநது—செம்
பொரு னியனறபல செழுமணி மாடத்—துமப் ருலாவு மொளியிழை மடவா
—ரணபுற மாடவ ரணுந் நோக்கி— யினபுற முயங்க வெண்ணுதக காதல்—
குறிப்பிற புலப்படக கொழுங்கனி யிதனைச்— செவவாய்ப் பைஞ்சிறைச் சிறு
கிளி லூட்டப்—புகுவே னென்று புதுமதி மழுங்கப்—பளிங்குநிந் தமைத்து வி
ளங்கறை புககுப்—பித்திகைத் தலத்தி லொத்தது தோன்று — நீழற பருசா
நோசென்று திறத்தல்—பின்படா காதல் ரணபுற நோக்க — வுறுநா னெடுந்
கைத் தோடித் தழுவும—வளமலி புதுவை மாநக ராளி—யவமெலாஞ் சாரா
தகலுற வகற்றிச்—சிவமெலாம் புனைநத சிவஞானத் தேவா—பவமெலா மு
வந்து பண்ணிய மாப்பெரு—தவமெலாந் திரண்டொரு தனயனா யுத்தேதோ
ன்—பூவிலுந் திசையிலும் புகலுது மறறைய—நிலித் திருசுடா திரிதரும் பெ
ரிய—கோவிலுந் திருசுவை கொழிக் றத் தமீழவலோ—நாவினும் பாவி—
டிகுமும் புகழா—நுணமையு நூலுணா துணமையும் வறுமைகொல் — வண்
மையுந் காட்சிக கெணமையும் புகைசெய — துணமையுந் கத்தரவா மொண
மையு மதியவாந—தணமையுந் கணமையுந் தழைச்சுரு செல்லன்—வணடின்ன
குழுவிக கொணடினி தேறிக—கிணடிப் பருமுகை விணடின னறவ—மண
டிப் பெருக வுணமி தெவிட்டிந்— தண்டாடை புணையு திண்டோள வலிபா
—லோதிகழந் திவனருங் காாமுடி புனைநது—சோபெற வுயாந் நேருநக கீழ
பொய—நீரிநிறந் தமைநத் வாரகடல் லினைநத — பாராநி நின்ற மேருவை
வெண்ணே—னென்று திரைப்புனல் சுற்றிய வகைநதா—புறநறந னூல்கண் மு
றறுற வாயநது—கற்றநா வலாகன் சொடற்பாக களைபி— திறநி— திறநெ
ன் மறறுணா புலமையான்—மலாபொதுள் சோலை கலவுற வுத்தி—யுலகெ

லாம புகழ நிலவுதென கூட—லிஷ்குபொற சலச மலாதட மமாந்த—நலமலி
 சங்கப பலகையை வென்றேன—கரவுறு பிறவியு மரணமு மொழித் த—வர
 னுறு மேனமை விரவுமெய்கு ஞானத—திரமுறு முத்தி தரவல தாய—வரவு
 று சடிபல பரசுவ பக்திபால—விண்ணுறு மிமயப் பெண்ணமா பாகத—தண
 னை யருச்சனை பண்ணுற பொருடாட—டண்ணுறு கமலமொன நெண்ணு
 றக குறைதலிற—கண்ணிடந திடகார வண்ணனை வென்றே—னெவ்வெந
 நலங்கட கொடுத்தே துரித்தோ—வவவந நலங்கனா லதையதை வென்றேன
 —கிரதா மணியோ நாநாச சுரபியோ —தெய்வத்தருவோ பெய்யுமா முதி
 லோ—விருநிதி போலிவ வருவெடுத ததுதா—னலமபுனை யிதுவெனப புலந
 துணி விலமெனத—தலமபுகல பொன்னுச சாயி நகோதிர—னனியுள மகிழ
 நது நவின்றன னாக—வினிதினி தென்று முனிவற நயப்பற —நிவனிடெ நி
 றைநத துவலரு மறனெலாந—தன்னுறு காட்டா மன்னுறக கொளுதூன—
 முதுபே ருலகி லிதுவே யாதலி—னறைநதது சால் வமையுமென துனனி—
 சிறப்புப்பாரிரம்.

டு

நிறைநதி யாங்கணு நிலவுறப பதிததனன—விடையத்திற பாகஞ் தடையறு
 மனத்தை—நடையறச் சுருக்கி யடியினை வைக்குந—தனமை யுயிரக்குத தா
 னறி வுறுததப—பாரிட மெனகும் படர்பா கிரதிப்—பெருமபுனல சுருக்கிச்
 சிறுதுளி யாககி—யொளியுறு சடைமுடி மிளிரதர வைக்கு—மூவா முதலவ
 னேவா தமருந—நாவாப பெருந்தவ மேபா விளங்கிக—கவினமலி தனனைக்
 கண்டவா கொடுமபவங—காணு தருடிருக கோணு சலமுற—குலவுறு நலமு
 யிர கலவுற மலவலி—கா ம பெருநடுபுக ிந்திர காமு—மிருநிதி யாக ம
 ருவுறப பெறறு—மன்னுறு பீழ ஈறு டென நல —பொருவிலாத தனநற
 கொன்ற மாயது—மாணமா பொழிலயாமுப பாணமச சிரத்திற—கணிபெ
 றட பகிக்கு மணிமுடி கிரகாகும—பண்ணு லுணாந நனனு வலாக—னுடொ
 றுறு கூடி நவினுத லுறற—பீடியாந தோங்கு பெருவள நெல்லாந—துன்னு
 தன பெயரார தொககினைத் தொடாசொலின—மன்னுமன மொழியின வய
 ன்குபொரு ளாககி—யினனும் பறபல ரிசைபப விடங்கொடுக ரு—செல்லு
 ரொயிலொழ நலனு ரென்ப—திக்குமம முடி கீகோ சிகாமணி யெனனப—பு
 கரிலா ஞாலம புகலவந துதித்தோன—செபதயி முன்னுஞ் சுந்தர மங்கை—
 கந்தரத் தழகு கனிமங கலநா—னிலககண மனைதது நலகக விளகஞா—துல
 க்க மிருநத துண்டா விளககுப—புணாதரு யினப மணவுறு புராண—முண
 ரவோர யாங்கு மொளியுறு நேந்திர—நலலறி வுறுத்தித் தொலபவந தொ

கைக்கும்—பலகலை கடகெலாம புலனுமோ நிலலம் —பொய்தெரித தகறறி
மெய்யிது வென்னுரு —சைவசித தாரதத தெயவ வைபபுக —கண்ணுபுண
ணியங்கட் கண்ணிய வுயிரா—தண்ணிய மாவிய புண்ணியப பிழம்பு—சிவ
னடி யவரைச சிவமென மதிகரு—தவமது வளாகரு மவமது சீல—னென
னுளவ குடிகொண டிருகரு—முனடி ராறு முகநா வலனே.

மஹாவிததுவானுசிய ம. ஈ. ஈ. ஸ்ரீ
மீ னாடசி சுந்தரபபிள்ளை மாணாககரும்
சங்கரலிங்கப்பிள்ளை குமாரநாமசிய

தெய்வநாயகப்பிள்ளை இயற்றியது.

நேரிசையாசிரியப்பா.

திருவளர் மருமத தருவளா பெருமா—நூநதியந தாமரை யநதி ல்மாதது
—புரிமுறுக் குடைநது முருகுக்கொப புளிப்ப—வள்ளித முவிழக்கும் வெள்ளி
தழ்க் கமலத்—திருமனை யவாவு மொருமனைக கிழத்தியை —மனனுற நா
னூர தன்னுறு நாவிற—செநநிற திரிநது வெண்ணிறம் பயப்ப —மருவுற
வைதத வொருபெருந தேவ—னருமறைப பொருளைப் பெருநிலத் துதித்த
—மனப்பதை கட்டுகெலா மினபுற வுணாதத்—வுள்ளத துள்ளிக கொள்ளுந தெ
யவ—வுருவவ கரநது திருவள் ருவராய—மாகிலத் துறறு மேனிலத் தவரு
—மவாவுற வென்றுந தவாரல மமைத்துப்—பனமலை யுள்ளுயா பொன்மலை
யென்னப்—பன்னு லுள்ளுயர் நன்னு லாகப்—புரிவுற வருளிய விரிவுற பொ
க
சிவப்புரையாரம்.

ருளசோ—தெய்வக திருகருண மெயமலி தூலைப்—பொற்பமா தருககரு
ட் கறபக மென்னப்—பலருகா யுளரு நிலவுற விளங்கும் —பரிமே லழகா
புரியுறா யோடி—நயகருது மச்சில வயககித் தருகென—வானினவ களிநு
யா தேனு வென்ன—முறறுற வாயநது கறறவா குழுமிக—கறபம புகலினு
மறபமுத குறைபாப—பெருவள னமைநது மருவுமிப புவிபிற —பம்புபன
னாட்டியா செம்பின்ன னாட—னாதா மணிகளுட சிந்தா மணியெனப்—பொன
னியல் புரிசை தென்னுற வுதித்து—நன்னகா பலவினுட யினனுரே பெறறு—

முதுபுகழ் சுமந்தயா புதுவையா நகரான — சலஞ்சலத் துதித்த நலம்புரி
முத்தெனத்—நவஞாலம் புகழுஞ் சிவஞானத், தேவா—பிறக்கும் தவத்திற்
சிறக்கவந் துதித்தோன் — பெருநிதி கனிநுய ரிருநிதி யென்ன—விரவலாக
கெல்லாம் வலாயாது கொடுக்கும்—வள்ளற குழாங்க ளுள்ளாயா வள்ளல
—பன்னக கேடக வுன்னத் தெவிட்டாச—செந்தமிழ்ச் சுவைதெரி சுந்தரக்
குரிசில—கற்றாக கெல்லா நற்றா யிலலா — தூயமை மிருக்கும் வாயமைப
பெளவந—தெருட்குறித் தாய வருடபெருங் குன்ற—முத்தி தருஞ்சில பத்தி
ப பிண்ட—நன்னலம் பலவுந் துன்னுது முறையுள் — பெருமபுயா சலத்திற்
சுருமபமாந் துண்ணுந—தாமமா பொன்னுச் சாயி மகிபன்—கழிந்தபே ரு
வகையின் மொழிந்தன னாகக்—களங்கமற் வாய்ந்து விளங்கும பத்திதன்
—னம்பரத் திலங்கு செம்பொன னுடைந—தோழ் னெனக்கொளு மீழ்நன
னுட்டி—னேனமாந் தொளியாயுழ பானத் துற— வளமலி செலவ வள
கை நிகாக்கும்—விலலூர் மாட நலலூர் வாண்—னெழுத்துமுத் லாக வழ
த்திலக கண்மெலாந்—கடைபோக வுணர்நத் தடையது மறிஞன்—றராத்
லம் புகழ்சிவ புராணச் செலவஞ்—சமையந் கனிநுயாந் தமைவுபெற ரு
ங்கித்—தெய்வத் திறம்பொலி ன்சவ மென்னப்—பலபல கலையெலா நிலவுந்
வுணர்நத்—புலவரி லுயாநதொளிர் நலமலி பெருமான — புகலருஞ் சீர்த்தி
பொத்தரு—சகமகி ழாது முகநா வலனே.

மகாவித்துவானுநிய ம. ஈ. ஈ. ஸ்ரீ

மீ னு ட சி சு ந த ர ப பி ள னை மா னு க க ரு ம

வீரச்செட்டியார் குமாரருமாகிய

சோடசாவதானம்

சுப்பராயச் செட்டியார்

இயற்றியது.

நேரிசையாசிரிப்பபா.

மலாதலை யுலகிற் குலவுயித் தொகைக — டின்னிய வினைவழி மன்னிய
போகந—தனைவிழைந் தருநத் நனைமலாக கோதை— மலைமக ளொருபா ளி
லைதர வமைத்த—சிவபிரா னருளின் நவல்கு வலியாற—பாறப்பி முண்டப ப
ரப்பினை நொடியினுள்—வீற்றுலீற் ருக் விழுத்தக் வஞத்த—தேன்முகப் பது

ம நான்குப புத்தேள்—வனபட ரகனது மனபதை யனைததும— விதிவில
க் குணரது கதிபெற்ற குவரது—சீரிய தெயவ வாரிய மொழியா— எனக
சிறப்புப்பாடிரம. ௭

ய வளமை மலகிய சிறப்பிற்—பாயிர நானமறை மாயிரு ஞாலத்— தற்பகை
கரக்கப படுபொரு ளாதலி—னுலையா மாபி னினைபெற வமமறைப—பருப்பொ
ரு ளொருவி விழுப்பொரு ளொருவகு — மயிழதினு மினிய தமிழினிற் தரு
வாண்—பவாசடைப பனவா துவலருரு சோசா—லிகலது தவததிற பகவமா
முனிவரன்—செயசவப பயலுன மைதப வந்து—மாண்டநல லுருடகொடை
பூண்டகா ரணத்தாற—பெயவப புலமைத் திருவள ஞவொனு—நிகரிலபோ
மேறகொண டகவிட முயயத—துணபக லறமபொரு ளினபமல் டெனனு—
நாறபொருள பயககு மேறபுடைத் தாசுத்—தப்பா தருவிய முப்பான மருவி
ய—திருக்குற ளெண்ணு தெயவமா மனையொடு—கருமா முதலிய சாலபினா
வகுத்த—திருவிளபே ருணாகளு—சிறந்து திலைபுய—வரிமே லியலபுகழப பரி
மே லழக—ருளங்கனிர் தியற்றிய வளங்கனி புனாயினேத்—தோசசியின் மிக
கோர சிந்தைநன குவப்பக—கரவித் தவகனான விரவிய வழககளைந—துரு
விய லசசிற தருகெனப பட்டலைப—பன்னகரு சுமந்த பன்னக வஸாப்பிற—
குணவருளைப புரவி வணங்கல றோது—வெதுப்பற வுலகம பொதுக்கடிந த
ளிகும—வலமுது மிராச குலகு டாமணி—கழைசுளி புகாமுகக கடவுணல
வேழம—விழைதரு கறாக மெனகுழை நொடித்து—வாணரோய நறுஞ்சுவ
த தேனரோயத் தருநதபுதுழைக்கர நீடப பழிப்பது தேனிரு—துதுமிய
சுந்தனச சூழல்வாயக குலவுரு—செதுபுல னுடைய குதுமுனி தனபா—லர
நதைகெட துவனது வராபெறு பாகருக—ருணடுபடு மீளருகளை குடைநதர
மகனி—ரரக்கலா கரமவிதித் திரப்பதை திராப்ப—வடுபட்டாக காரதட மிடு
பபலா கருவிய—முதியசெந தமிழகமழ பொடியமால் வவாயான—விரவிய
விண்ணவா பரவல் ரடியான—மூவுல களைந மேவரு நெடுமால்—வனதிற
த பருவாய வனதிலி னுருக்கொள்தி—புருவமன புருநது ஐருவியுங காணு
—வருளா பகனகொடி யொருபாற படாநத—முககட கருமின செக்கம
லத்தாள—சகாய்விற் ரோயந்து புனாதப மணகக—நலத்தகு கவுணியக கு
லக்கொழுந் திட்ட—பழமறை தன்னகத் தாவளாய மணககு—தெயவவெ
ண டுனாயெறி வையைமா நதியான—வரியளி மிதிப்பப புரிமுதுக கவிழந
த—மணங்கம ழம்புய மணங்கயா ருநாகு — மகனமாந துவலு தகவினா
கடுபப — முகனமாந தொழுகுது துகளது செந்தே—னுவடெறிந தினக

ஸ்ரீப பட்டபைபிற புதுது—சரிமுகச சங்குமுல வரிமடை யுடைப்ப—மட
 டியல பூந்துகளை கொட்டிச் சிறைசெய்யுங்—கவிழதுணாத தேமாம பொழில்
 புடை யுதிநத—பமபிய வளம்பொலி செம்பின னுடன்—புனத முளரி மா
 னத்த தடமெனது—தேவரு மயிரப்பப பூவளை யங்களை—வெண்ணிறச் சிறக
 ரண்ணிய மாரா—மருநதிட வெனதும் விருந்திடு மணித்தடா — துதைதரு
 செலவப புடவைமா நகரா—நுலம்பொரு மதுவில் வலம்படி புயத்தி—நுறை
 தரு கொற்றவை யுவகையொடு குறுநகை—யருமபிய தொப்ப விருமபிய வ
 னை, —வளியடை இடக்குந தளவமா லிகையான—மரவுரி யந்தண்ண மறு
 ததுமுட சிளப்பிற—நகைக்குந திறனலன் சிக்கக்கனல கொழிகருங்—குவி
 சவாட பட்டையுடைக் குரிசிலென துணாகுற—நன்னவன நனைநீத திருநகரப
 போந்த—துசசைச் சிரவயீ துணமையே யாமெனாக — கண்டவா பலருமவா
 ய் விண்டிடச் சிறந்து—விழிகவா வனப்பிற சுழிகொளவாம பரியான—நன்
 டி

சிறப்புப்பாயிரம்.

னுட னுடனறமா தாக்கிய தெய்வக — கொன்னுறை வயிரவாட கோட்டுமா
 னினகை—ளகைப்பொடு வாயவெரிஇத திகைத்தோட டெய்ததாச—செலவுழி
 யின்றித் திசைதொறு மிணையா—நாட்டமொடு வட்கி வாட்டமொடு நிற்ப—
 வயங்கொடிது மாரது தயங்கிமதங் கவிழத்த—நிகரிநக துலவும் புகாமுக்
 க் களிற்றான—கடையுதத் தெழுந்த கருங்கட லென்னப—படையொடு து
 வன்றிய வடையல ருடையா—நெஞ்சுபறை கொட்ட வஞ்சிவிழி விளாப்ப—
 வேற்றிடி போல விடையரு திரட்டுங்—கூற்றற மெறுமுவலி யேற்றுரி முர
 சினன்—பலப்பல வரசா நலப்பமே னுபாதத்—பைங்கொடி யட்டங்கலும் பணி
 செழு நிற்பத்—சிகழதுமே லோங்கிச் சிறந்தெழிற் சயமக—ளாவிக கிளை
 யதாங் காவிக் கொடியினுண்—பீடா ருலகங் கோடா நெறியின்றி —குலவு
 ற நடாதது நிலவுசெங் கோலினன்—நண்ணிய நலங்கெழு புண்ணிய மேரு
 —நிறைதரு கருணைக் குறைபுணல் லினபு—தினாயெரி கலவிக் கரைப்பொரு
 கடனதாந—தண்ணளி யருமபிய புண்ணிய மலாந்த—நனநில பழத்து நி
 னறகுண் தாரு—நித்திய வருட்சிவ பத்தியின பைங்கூழ —புகழ்தரு மிரவ
 லர் நிகழ்தரு குரிப்பிற—துதவிடு சோசா லதுலசந தாமணி—விளங்குது மு
 யிரொனு மிளங்கோ தனங்கள்—கூட்டமிட டருந்தி யேப்பமிட் பிவப்பக்—
 கண்ணிய வினசுவை நண்ணிய வருடபா—லேமமொடு சுரக்குங் காம தேனு
 —பொயவகைச் சமயப புதையிருள புதைபட—மெயவகை யொளிவிரி சை

வ சிகாமணி —யென்றுபற பலரு மெடுத்தினி தியமபக—குன்றலி னிலமகள்
 குதுகலிப பெயதத—தவஞா னமபெறு சிவஞான தேவ—ரியற்றிய தவத்தா
 னயககத தோனறியோன —பொதியவீழ கடுககையொடு மதிதவழ் சடி—
 மன்னு சாமிதன மலாககழல பழிசகம்—பொன்னு சாமிமால் புகன்றன னு
 க—வடங்கிய தழை வடங்கலு நீயிரத்தெனத—தனிரத்தனி மொயப்பத னு
 னித்தலா தேமான—கனிசிறு வரியாற கமலமென பொருட்டி— குக்குறீஇ
 யுடைநது வாககுறு பைநதே— னீரந்த நிரப்பு மீழ்நன னுட்டி—னிலமகன்
 முகமெனக் குலவும்பாழப பாணத—ததிவளரு செறிநது பொதிதலிற் பலக
 கை—வல்லோர புகழு நல்லூ ராளி—நந்தலி னலங்கெழு கடத்தேட குரிசில
 —பெரிதுவநதுறறிய வரியமெயத தவத்தாற—பொறையருள சாரத நிறை
 கொடை வாயமையென— நின்னநற குணங்கனோர மன்னிய வருககொடு—
 வந்ததென நியாவரும் வழங்கிட வந்தோன— கலவியங் கடலைக் கடப்பவர்
 தமக்கோர—சொல்லியன புனையெனத னுரிசற நிற்போ—னிருவகைப பிரம
 சரியநன் னெறியின—மபற்றலை புகுத்தா நயிட்டிக நிலையின—கற்பனை கட
 நத சிற்பரஞ் சடாதாள—கனவிலு நனவினுய கழலாக கருத்தினன—பழிதரு
 முததிப் பகுப்பெலா மொருவி— யழிவிலபே ரினப மனிகுறு முததியை—
 யென்தினிற் றெரிததுப பளகிலின புறுத்தரு—சைவசித தாந்த மெயதரு ப
 னுவலை—யையந திரிபற வகத்தினன குணாநதோன—கையற விகந்த கருணை
 யங் கடலோன—கூறுசோ புனையு மாறுமுக நாவலன—பரவிய வுயப்பிற பதி
 த்தன்ன—விரவிய வுலகம் விளங்குதற பொருட்டே.

பாலியலதிகாரவகராதுகள்.

பால்,	பககம்.	அதிகாரம்.	பககம்.
அறத்துப்பால்.	க	உட்பகை.	உருச
காமத்துப்பால்.	கூக0	உழவு.	உகூடு
பொருட்பால்.	கககூ	உறுப்புநலனழிதல.	கூடுடு
இயல்.	பககம	ஊககமுடைமை.	கஎச
அறகவியல்.	கஅச	ஊடலுவகை.	கூஅக
அரசியல்.	கககூ	ஊழ.	கக0
இல்லறவியல்.	கடு	ஒப்புரவறிதல.	கூ0
ஒழிபியல்.	உஎடு	ஒழுக்கமுடைமை.	ச0
களவியல்.	கூக0	ஒற்றாடல்.	கஎக
கற்பியல்.	கூகக	கடவுளவாமுத்து	உ
துறவறவியல்.	கூஅ	கண்ணோட்டம்.	ககூஅ
அதிகாரம்.	பககம்.	கணவீதுப்பழிதல.	ககூஅ
அடக்கமுடைமை.	கூஎ	கயமை.	கூ0எ
அமைச்சு.	கஅச	கலலாமை.	கஉ0
அரண்.	உககூ	கலவி.	கககூ

அருளுடைமை.

அலரறிவுறுத்தல.

அவாவயினவிதுமபல்.

அவாவறுத்தல.

அவையஞ்சாமை.

அவையறிதல்.

அழககாராமை.

அறன்வலியுறுத்தல்.

அறிவுடைமை.

அன்புடைமை.

ஆள்வினையுடைமை.

இகல.

இடனறிதல்.

இடுககணழியாமை.

இரவசசம.

இரவு.

இலவாழ்ககை.

இறைமாட்சி.

இனியவைகூறல.

இன்னஞ்செய்யாமை.

ரகை.

கூஅ	கள்ளாமை.	எகூ
ஙஉஅ	கள்ளுண்ணாமை.	உகூரு
ஙகூங	கனவுநிலையுரைத்தல்.	ஙசகூ
க0கூ	காதற்சிறப்புரைத்தல்.	ஙஉஉ
உக0	காலமறிதல்.	கசங
உ0எ	குடிசெயலவகை.	உகூங
சஎ	குடிமை.	உஎரு
கஉ	குறிப்பறிதல்.	உ0ரு
கஉரு	குறிப்பறிதல்.	ஙகங
உச	குறிப்பறிவுறுத்தல்.	ஙகூஎ
கஎகூ	குற்றங்கடித்தல்.	கஉஅ
உசகூ	கூடாநடப்பு.	உஙஅ
கசரு	கூடாவொழுககம்.	எகூ
கஅஉ	கேளவி.	கஉஉ
ங0ச	கொடுங்கோன்மை.	ககூஉ
ங0க	கொல்லாமை.	கூக

கரு	சான்றாண்மை.	உஅஉ
ககந	சிறறினஞ்சேரமை.	கநச
ந0	சுறறந்தழால.	கருச
அஅ	சூது.	உசுஅ
சுஉ	செங்கோன்மை.	கசு0

அதிகாரம்.	பக்கம்.
செய்நன்றியறிதல்.	௩௨
சொல்வன்மை.	௧௮௮
தகையணங்குறுத்தல்.	௩௧௦
தவம்.	௪௩
தனிப்படாயிருதி.	௩௪௪
திருப்பு.	௨௩௫
திவினையசசம்.	௫௪
துறவு.	௯௮
துது.	௧௪௬
தெரிநதுசெயல்வகை.	௧௩௬
தெரிநதுதெளிதல்	௧௪௮
தெரிநதுவினையாடல்.	௧௫௧
நடுவுநிலைமை.	௩௫
நடபாராய்தல்.	௨௩௦
நடப்பு.	௨௨௪
நலம்புனைந்துரைத்தல்	௩௧௯
நல்குரவு.	௨௯௮
நன்றியிலசெலவம்.	௨௮௮
நாடு.	௨௧௩
நாணுடைமை.	௨௯௦
நாணுத்துறவுரைத்தல்.	௩௨௫
நிலையாமை.	௯௫

அதிகாரம்.	பக்கம்.
பிறனிலவிழையாமை.	௪௨
புகழ்.	௯௫
புணர்ச்சிமகிழ்தல்.	௩௧௯
புணர்ச்சிவிதும்பல்.	௩௬௯
புதல்வரைப்பெறுதல்.	௨௧
புலவி.	௩௪௫
புலவிதுணுககம்.	௩௪௮
புலானமறுத்தல்.	௪௧
புல்லறிவாணமை.	௨௪௩
புறங்குறுமை.	௫௨
பெணவழிசேறல்.	௨௫௯
பெரியாராத்துணைக்கோடல்.	௧௩௧
பெரியாராப்பிழையாமை.	௨௫௪
பெருமை.	௨௮௦
பேதைமை.	௨௪௧
பொச்சர்வாமை.	௧௫௪
பொருள்செயல்வகை.	௨௧௯
பொழுதுகண்டிரங்கல்.	௩௫௨
பொறையுடைமை.	௪௫
மடியினமை.	௧௪௬
மருந்து.	௨௪௧
மன்னரைச்சேர்ந்தொழுகல்.	௨௦௨

நிறையழிதல.	௩௬௦	மானம்.	௨௭௭
நினைந்தவாபுலம்பல.	௩௪௬	மெய்யுணர்தல்.	௧௦௨
நீததார்பெருமை.	௬	வனாவின்மகளிரா.	௨௬௨
நெஞ்சொடுகிளததல.	௩௫௭	வனியழிதல.	௧௪௦
நெஞ்சொடுபுலததல.	௩௭௨	வாயமை.	௮௩
பகைத்திறநதெரிதல.	௨௫௧	வாழககைத்துணைநலம்.	௧௮
பகைமாடசி.	௨௪௬	வான்சிறப்பி.	௬
பசப்பயறுபருவரல்.	௩௪௧	விருநதோம்பல.	௨௭
படர்மெலிநதிரங்கல.	௩௬௫	வினைசெயலவகை.	௧௬௬
படைசெருநகு.	௨௨௪	வினைதகிட்பம்.	௧௬௬
படைமாடசி.	௨௨௧	வினைததாயமை.	௧௬௧
பண்புடைமை.	௨௮௫	வெகுளாமை.	௮௫
பயனிலை ஈலலாமை.	௫௫	வெட்காமை.	௫௦
பழைமை.	௨௬௩	வெருவநதசெய்யாமை.	௧௬௫
பிரிவாறமுமை.	௩௬௧	முறழிறறு.	

உ

கணபதி துணை.

திருவள்ளுவர்குறள்.

பரிமேலழகருரை.

அறத்துப்பால்,

உரைப்பாயிரம்.

இந்திரன் முதலிய இறையவர் பதங்களுக்கும் அந்தமில்லின்பத்தழிவில் வீடு
ம் நெறியறிந்து எய்துதற்குரிய மாநதர்க்கு உறுதியென உயர்ந்தோரானெடுக்
கப்பட்ட பொருள் நான்கு: அவை அறம், பொருள், இன்பம், வீடுன்பன்.*
அவற்றுள், வீடுன்பது சிந்தையுமொழியுஞ் செலவா நிலைமைத்தாகலின், அ
றவறமாகிய காரணவகையாற கூறப்படுவதல்லது இலக்கணவகையாற கூற
ப்படாமையின், நூல்களாற கூறப்படுவன ஏனைமுனையுமேயாம்.

அவற்றுள், அறமாவது மனு முதலிய நூல்களில் விதித்தன செய்தலும்,
விலக்கியன ஒழிதலுமாம். அஃது ஒழுக்கம் வழக்குத தண்டமென முடிவாகப்
படும்.†

அவற்றுள், ஒழுக்கமாவது அந்தணர் முதலிய வருணத்தார் தத்தமக்கு
விதிக்கப்பட்ட பிரமசரிய முதலிய நிலைகளினின்று; அவ்வவற்றிற்கோதிய அ
றங்களின் வருவாதொழுதுதல்.

வழக்காவது ஒருபொருளைத் தனித்தனியே எனதெனதென்றிருப்பார் அ
து காரணமாகத் தம்முணமாதபட்டு அப்பொருண்மேறசொல்வது. அது க
டன்கோடன்முதற பதினெட்டிப்பதத்தொழி.

* அறம் பொருள் இன்பம் வீடுன்பனவற்றை வடநூலார் முறையே த
ருமம் அருத்தம் காமம் மோகமுன்பார்.

† ஒழுக்கம் வழக்குத் தண்டமெனபனவற்றை வடநூலார் முறையே ஆ
சாரம் விவகாரம் பிராயச்சித்தமெனபா.

‡ நிலை— ஆச்சிரமம்.

§ விவகாரபதம் பதினெட்டாவன கடன்கோடல், உபசிதி, கூழமேற்பட
ல், கல்கியதைகல்காணம், ஒப்பிப்பணிசெய்யாமை, கூலிகொடாமை, உண்ட
னல்லாள்விறல், விறதுக்கொடாமை, கொண்டுள்ளமொப்பாமை, கட்டுப்பா
டுகடத்தல், நிலவழக்கு, மாதாடலுந்தருமம், தாயபாகம், வள்செய்கை, சொ
ற்கொடுமை, தண்டக்கொடுமை, குது, ஒழிபு எனவிலை.

தினமாவது அவ்வொழுக்கஞெறியினும் வழக்குநெறியினும் வழிஇயினும் அந்நெறி நிறத்திதற்பொருட்டு ஒப்ப நாடி அதற்குத் தக்கவாறுத்தல்.

இவற்றுள் வழக்குந்தன்டமும் உலகநெறி நிறத்திதற்பயத்தவீரவதல்லது ஒழுக்கம்போல மக்களுயிர்க்கு உறுதியுய்த்தற்சிறப்பிலவாகலானும், அவைதாம் தூரானேயன்றி உணர்வுயிருதியானுந் தேயவியற்கையானும் அறியப்படுதலானும், அவற்றையொழித்து, என்மீத் தெய்வப்புலமைத் திருவள்ளுவார்த் சிறப்புடைய ஒழுக்கமே அறமெனவெடுத்துக்கொள்ளப்பட்டது.

அதுதான் நால்வகை நிகழ்த்தர்ப் வருணந்தோறும் வேறுபாடுடைமையின், நிறபான்மையாகிய அச்சிறப்பியல்புகளொழித்து, எல்லார்க்குமொத்தநிற பெரும்பான்மையாகிய பொதுவியல்புபற்றி இல்லறந் துறவறமென இருவகை நிகையாற் கூறப்பட்டது.

அவற்றுள், இல்லறமாவது இவ்வாழ்க்கைநிகைக்குச் சொல்லுகின்ற நெறிக் கணின்று அதற்குத் துணையாகிய கறபுடைமனைவிபோடுஞ் செய்யப்படுவதாகலின், அதனை முதற்கடக் கூறுவான்றொடங்கி, எடுத்துக்கொண்ட இலக்கிய மி விதுமுடிதற்பொருட்டிக் கடவுள் வாழ்த்துக் கூறுகின்றார்.

பா யி ர ம் .

முதல் அதிகாரம்.— கடவுள் வாழ்த்து.

அஃதாவது கவி தான் வழிபடுகடவுளையாதல் எடுத்துக்கொண்டபொருட்டு ஏற்புடைக்கடவுளையாதல் வாழ்த்துதல். அவற்றின் இவ்வாழ்த்து ஏற்புடைக்கடவுளையெனவறிக: என்னை? சததுவமுதலிய குணங்களான் மூன்றாகிய உறுதிப்பொருட்டு அவற்றான மூவாகிய முதறகடவுளோடு இயைபுண்டாகலான். அம்மூன்றுபொருளையுங் கூறஹறாக்கு அம்மூவரையும் வாழ்த்துதல் முறைமையாகலின், இவ்வாழ்த்து அம்மூவர்க்கும் பொதுப்படக் கூறினொ

எயுணர்க.

க. அகர முதல்—வகா மாதி

பகவன் முதல்—க.

இதன்பொருள். எழுத்தெல்லாம் முதல்—எழுத்துக்களெல்லாம் அகரமாகிய முதலையுடையன—உலகத்திபகவன் முதற்று—அதுபோல உலகம் ஆதிபகவனாகிய* முதலையுடைத்து என்றவாறு.

இது தலைமைபற்றிவந்த எடுத்துக்காட்டுவமை. அகரத்திறகுத்தலைமை விகாரத்தானன்றி நாதமாத்தினாயாகிய இயல்பாற்பிறத்தலானும், ஆதிபகவற்குத்தலைமை செயற்கையுணர்வானன்றி இயற்கையுணர்வான் மூன்றுமுண்டலான

ஐசுவரியம், வீரியம், புகழ், திரு, ஞானம், வைராக்கியம் என்னுமாறுக்கும் பகமென்னும் பெயருடையபால், பகவனென்பதற்கு இவ்வறுகுணங்கையுமுடையோனென்பது

முதல் அதிகாரம்—கடவுள்வழித்தல்

ம் கொள்க. தமிழ்முத்திற்கேயன்றி, வடவெழுத்திற்கும் முதலாதல் தெர்த்தி, எழுத்தெல்லாமென்றார். ஆதிபகவன் ஏன்னுமிருபெயரொட்டிப் புண்படுத்தல்கை வடநான்முடிபு. உலகென்றது ஈன்மியிர்கண்மேன்றது. காண்பது உலகத்தாற் காணப்படாத கடவுட்கு உண்மை கூறவேன்றிதலின, ஆதிபகவன் முதற்றேயென உலகின்மேல்வைத்துக் கூறினார்; கூறினானாயு, உலகிற்கு முதல் ஆதிபகவனென்பது கருத்தாகக்கொள்க. ஏகாரம் தேற்றத்தின்கண் முதல்தது இப்பாட்டான் முதற்கடவுளதுண்மை கூறப்பட்டது. (க)

உ. கற்றதனு லாய பயனென்கொல வாலறிவ னற்று டொழாஅ ரெனின்.

இ-ள். கற்றதனுல் ஆய பயன் என்—எல்லாதல்களையுங் கற்றவர்க்கு அத் கல்வியறிவானுய பயன் யாது—வாலறிவன நறளுள தொழாரொனின்—மெய்யுணர்வினையுடையானது எல்ல தாள்களைத் தொழாராயின்? உ.று.

எவனென்னும் வினாபெயர என்னென்றாய், ஈனடினமை குறித்துநின்றது. கொல்லென்பது அசைநிலை. பிறவிப்பிணிக்கு மருந்தாகவின, நறளுள

ன்றார். ஆகமவறிவிற்குப் பயன் அவன்றானைத் தொழுது பிறவியறுத்தலென்பது இதனா கூறப்பட்டது. (உ)

௩. மலர்மிசை யேகினான் மாணடி சேர்ந்தார்
நிலமிசை நீடுவாழ வார். ௩

இ-ள். மலர்மிசை ஏகினான் மாண் அடி சேர்ந்தார்—மலரின் கண்ணே நின்று வனது மாட்சிமைப்பட்ட அடிகளைச் சேர்ந்தார்— நிலமிசை நீடு வாழ்வார்— எல்லாவலகிற்கும் மேலாய வீட்டுலகினகண் அழிவின்றி வாழ்வார். எ-து.

அன்பானினைவாரது உள்ளக்கமலத்தின்கண் அவா நினைந்த வழுவோடு விளைந்து சேறலின், ஏகினானென இறந்தகாலத்தாற்குறினார்; என்னை? “வாராக் காலத்து நீகழந் காலத்து—மோராங்கு வருஉம் வினைச்சொற கிளவி—யிறந்த காலத்துக் குறிப்பொடு கிளத்தல்— விளைந்த பொருள வென்மனா புலவர்.” என்பதோத்தாகலின். இதனைப் “பூமேனடந்தான்” என்பதோர் பெயாபற்றிப் பிறிதோர்கடவுட்கேற்றுவாருமுள்ள. சேர்தல்—இடைவிடாது நினைத்தல். (௩)

௪. வேண்டுதல்வேண் டாமை யிலானடி சேர்ந்தார்க்
கியாண்டு மிடும்பை இலா. ௪

இ-ள். வேண்டுதல் வேண்டாமை இலான் அடி சேர்ந்தார்க்கு—ஒருபொருளையும் விழைதலும் வெறுத்தலுமில்லாதவனடியைச் சேர்ந்தார்க்கு— யாண்டும் இடும்பை இல—எக்காலத்தும் பிறவித்துன்பங்கள் உளவாகா. எ-து.

பிறவித்துன்பங்களாவன தனைப்பற்றி வருவனவும், பிறவுயிர்களைப்பற்றி வருவனவும், தெய்வத்தைப்பற்றி வருவனவுமென மூவகையான வருதலுனப ற்கள். அடிசேர்ந்தார்க்கும் அவ்விரண்டுமினமையின், அவை காரணமாக வரும் மூவகைத்துன்பங்களும் இல்லாவின். (௪)

௫. இருள்சே ரிருவினையுஞ் சேரா விறைவன்
பொருள்சேர் புகழ்புரிந்தார் மாட்டு. ௫

முதல் அடிகாசம்— அடவுள்வாழ்த்து.

இ-ள். இருள் சேர்இருவினையும் சேரா— மயக்கத்தைப் பற்றி வரும் ௩

வினா: திண்டிவனம் மிரண்டிவினாபுரம் உள்வாகா— இறைவன் பொருள்
சேர் புகழ் புரிந்தார் மாட்டி— இறைவனது மெய்மை சேர்ந்த புகழை விரு
ம்பிஞ்சிடத்து. எ-து.

இன்னதன்மைத்தென ஒருவாறு உறப்பட்டாமைபின் அவிச்சையை இ
ன்னென்றும் உலிவினையும் பிறத்தற கேதுவாகலான் இருவினாபுரு சேராவெ
ன்றும் கூறினார். இறைமைக்குணங்களிலாவியினரை உடையொன்க் கருதி அ
றிவிலார் கூறுகின்ற புகழ்கள் பொருள்சேராவாகலின், அவை முற்றவுமுடைய
இறைவன் புகழே பொருளசேர் புகழெனப்பட்டது. புரிதல் எப்பொழுதுஞ்
சொல்லுதல். (இ)

க. பொருளவாய் லைந்தவத்தான பொய்யுட் பொழுதக
நெறிநின்றார் நீடுவாழ் வார். க

இ-ள். பொறி வாயில் ஐந்து அவித்தான்— மெய், வாய், கண், மூக்குச்,
செவி யென்னும் பொறிகளை வழியாகவுடைய ஐந்தவாவினையும் அறுத்தான
து— பொய் தீர் ஒழுக்கநெறி நின்றார்— மெய்யான ஒழுக்க நெறியின்கண்
வழுவாது நின்றார்— நீடு வாழ்வார்— பிறப்பினி எக்காலத்தும் ஒருதன்
மைவராய் வாழ்வார். எ-து.

புலன்கள் ஐந்தாகலான், அவற்றின்கட்சென்கின்ற அவாவு மைந்தாயிற்று.
ஒழுக்கநெறி ஐந்தவித்தானாறு சொல்லப்பட்டமையின், ஆண்டையாறனாகுபு
செய்யுட்சிழமைக்கண்வந்தது, கபிலாத பாட்டி என்பதபேரே. இவைநான்கு
பாட்டானும் இறைவனை நினைத்தலும் வாழ்த்தலும் அவனெறிநிற்பவஞ் செ
ய்தார் வீடு பெறுவனென்பது கூறப்பட்டது. (க).

எ. தனக்குவமை யில்லாதான் றுஞ்சேர்ந்தார்க் கல்லான்
மனக்கவலை மாற்ற லரிது. எ

இ-ள். தனக்கு உவமை இல்லாதான் தான் சேர்ந்தார்க்கு அல்லல்— ஒரு
வாறருளுந் தனக்கு நிகரில்லாதவனது தானைச் சேராதார்க்கல்லது, —மன
க்கவலை மாற்றல அரிது— மனத்தின்கணிகழந் துன்பங்களை நீக்குதல உண்
டாகாது. எ-து.

“உறப்பால்-திண்டா விடுத லரிது.” என்றாற்போல ஈண்டு அருமை இன்
மைமேனின்றது. தான் சேராதார். பிறவிக்கேதுவாகிய காம வெகுளி மயக்க
ங்களால் மாறாமாட்டாமையின், பிறநது அவற்றான் வருதலுன்பங்களுள் அழு
நதுவனென்பதாம். (எ)

• நண்டு நல்வினையென்றது அழிதன்மாவையாய் துறக்க வினபமுதலிய காயியங்களைப் பயபபனவாகிய வேள்வி முதலியவற்றை. இவை வீட்டிக்கு நேரோ வாயிலாகிய தத்துவஞானத்தைப் பயவாமைமாத்திரையையன்றித் தீவினையோல அது நிகழ்வொட்டாது தடைசெய்து நின்றவமுடையனவாம். ஆதலால், இந்நலவினை தீவினையினமும் ஒருவனுக்கு ஞானத்தைத் தடுத்தப் பந்தமுறுததுதற்கண் பொனவிலைமும் இருப்புவிடைக்கும்போலத் தம்முனொப்பனவாமென்க; சரியை கிரியை போகங்கள் ஞானம் வாயினாக வீடு பயத்தலின், நண்டு நல்வினையென்றது அவற்றையன்மென்க.

முதற் அநிகாசம்— உபநிஷதமும்.

அ. அறவாழி யந்தணன் றுள்சேர்ந்தார்க்காகல்லாது
பிறவாழி நீந்த லரிது.

‘இ-ள்.’ அறவாழி அந்தணன் தான் சேர்ந்தார்க்கு அல்லால்— அதக்கிடல்கிய அந்தணனது தாளாகிய புணையைச் சேர்ந்தார்க்கல்லாத— பிற ஆழி நீந்தலி அரிது— அதனீர் பிறவாகிய கடல்களை நீந்தல் அரிது. எ-து.

அறம், பெருள், இன்பமென உடனெண்ணப்பட்ட மூன்றனுள் அறத்திற் மூன்றாம் பிரித்தமையான், எனப்பொருளுயின்பமும் பிறவெனப்பட்டன. பல்வேறுவகைப்பட்ட அறங்களுள்லாவற்றையுந் தனக்கு வடிவாகவுண்டயாகலின், அறவாழியந்தணனென்றார். அறவாழியென்பதனைத் தருமசக்கரமாகி அதனைமுடைய அந்தணனெனதுரைப்பாருமுளர். அப்புணையைச் சேராநார் கனாகாளுது அவறாள்ளே யமுரதுவராகலின், நீந்தலரிதென்றார். இஃதேக தேசவுருவகம்.

(அ)

க. கோளில் பொறியிற் குணமிலவே யெண்குணத்தான்
றுளை வணங்காத் தலை.

இ-ள். கோள் இல் பொறியிற குணம் இல்— தத்தமக்கேற புலன்களைக் கொள்கையிலலாத பொறிகள்போலப் பயன்படுதலுடையவல்ல— எண்குணத்தான தானை வணங்காத தலை— என்வகைப்பட்ட குணங்களைமுடையானது தாள்களை வணங்காத தலைகள். எ-து.

என் குணங்களாவன தன்வயத்தினால், தாயவுடம்பினினால், இயற்கை யுணர்வினினால், முறையுணர்வால், இயல்பாகவே பாசங்களினிக்குதல், போரு ளுடைமை, முடிவிலாற்றலுடைமை, வரம்பிலின்பமுடைமை எனவிலை. இவ் வாறு சைவாகமத்துக் கூறப்பட்டது. அணிமாவை முதலாகவுடையனவெனவும், கடைவிலாவறிவை முதலாகவுடையனவெனவும் உரைப்பாருமுளர். காணு த கன் முதலியனபோல வணங்காத தலைகள் பயனிலவெனத் தலைமேல்வைத் தாக் கூறினார்; கூறினாலும், இனம்பற்றி வாழ்த்தாத் நரக்கனும் அவ்வாறே

* இறைவன் என்ருணமுடையனென்பது “ எட்டு மூர்த்தியாய் நின்றிய லுந்தொழி — ஸெட்டி வான்குணத் தீசனெம் மான்நனை—யெட்டி மூர்த்தி யு மெமமிறை யெம்முளே—யெட்டி மூர்த்தியு மெமமு ளொடுங்குமே.” என லுந்திருநாவுக்கரசராயனார் தேவாரத்தானும் “ இரும்புயாதத மூவிலைய குல த்தி னுனை யிறையவனை மறையவனை யெனருணத்தி னுனைச்—சுரும்புயாத த கொன்றையொடு தாமதியகு குறிஞ் சடையானை விடையானைச் சோதியெ லுஞ் சுடரை—யரும்புயாதத வரவிந்தத் தனிமலர்க ளேறி யின்னங்கள் வி னையொடு மகன்றுறையி னருகே—சுரும்புயாதத பெருஞ்செருநெ னெருந்திலி னை கழனிக் காளுட்டி முன்னிற் கண்டுதொழு தேனே.” என்னுஞ் சுந்தர மூர்த்திராயனார் தேவாரத்தானும் உரைக்க.

† அணிமா முதலிய என்சித்திகளாவன அணிமா, மதிமா, கரிமா, வசி மா, பிராந்தி, பிராகாயியம், ஈசிறை, வசிறை எனவிலை.

‡ கடைவிலாவறிவு முதலிய என்ருணங்களாவன கடைவிலாவறிவு, கடை விலாக்காட்சி, கடைவிலாகீரியம், கடைவிலாவியம், நரிமயின்மை, கோந்தி ரமின்மை, ஆயுவின்மை, அழியாவியல்பு எனவிலை. இவ்வாறு சூருகததலி ன் கூறப்பட்டது.

1. 2. 3. 4. 5. 6. 7. 8. 9. 10. 11. 12. 13. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100.

பயனிலவென்பது உட்கொள்க. இவை முன்னுபாட்டானும் அவனை நினைத்தது டி வரமுத்தலும் வணக்கனுஞ் செய்யாவழிப்படுந் குறறக் கூறப்பட்டது. (க)

க0. பிறவிப் பெருங்கட லீந்துவர் நீந்தா

நிறைவ னடிசேரர் தார.

க0

*

இன். இறைவன் அடி (சேர்ந்தார்) பிறவிப் பெருங்கடல் நீந்துவர்— இறை

வளடியென்னும் புணையைச் சேர்ந்தார் பிறவியாகிய பெரியகடலை நீர்தவர்:—
சேராதார் நீர்தார்— அதனைச் சேராதார் நீர்தமாட்டாராய் அதனுளமுந்துவ
ர், எ-று.

காரணகாரியத் தொடர்ச்சியாய்க் கரையின்றி வருதலின், பிறவிப்பெருங்க
டலென்றார். சேர்ந்தாரொன்பது சொல்லெச்சம. உலகியல்பை நினைவாகு இ
றைவ்வுண்டியையே நினைப்பார்க்குப் பிறவியறுதலும், அவ்வாறன்றி மாறி நினை
ப்பார்க்கு அஃதொழிமையுமாகிய இரண்டும் இதனால் நியமிக்கப்பட்டன. (க0)

உ ம் அகி.— வான் சிறப்பு.

அஃதாவது அக்கடவுளதானையான் உலகமும் அதற்குறுதியாகிய அறம
பொருளினபங்களும் நடத்தறகேதுவாகிய மழையினது சிறப்புக் கூறுதல்.
அதிகாரமுறைமையும் இதனுளே விளங்கும்.

கக. வானின் துலகம் வழங்கி வருதலாற்
முனயிழ்த மென்றுணரற் பாறறு. க

இ-ள். வான் நின்ற உலகம் வழங்கி வருதலால்— மழை இடையறாது நிற்ப
உலகம் நிலைபெற்று வருதலான்,— தான் அயிழ்தமென்று உணரற்பாற்று—
அம்மழைதான் உலகத்திற்கு அயிழ்தமென்று உணரும் பானமையை புடைத்
து. எ-று.

நிற்பவென்பது நின்றெனத் திரிந்து நின்றது. உலகமென்றது ஈன்மியிர்க
ளை. அவை நிலைபெற்று வருதலாவது பிறப்பிடையறாமையின் எஞ்ஞான்றும்
உடம்போடு காணப்பட்டு வருதல். அயிழ்தமுண்டா சாவாது நிலைபெறுதலி
ன், உலகத்தை நிலைபெறுதலுகின்ற வானை அயிழ்தமென்றுணரகவெனறா. (க)

கஉ. துப்பார்க்குத் துப்பாய துப்பாக்கித் துப்பார்க்குத்
துப்பாய துஉ மழை. உ

இ-ள். துப்பார்க்குத் துப்பு ஆய துப்பு ஆக்கி— உண்பார்க்கு நல்ல புண
வுகளை உணவாக்கி,— துப்பார்க்குத் துப்பு ஆயதுஉம் மழை— அவற்றையுண
கின்றார்க்குத் தானும் உணவாய நிற்பதுஉம் மழை. எ-று.

தானுமுணவாதலாவது தன்னீராயுண்ணப்படுதல். சிறப்புடைய உயர்தினை
மேல வைத்துக் கூறினமையின், அஃறிணைக்கும் இஃதொக்கும். இவ்வாறு உ
யிர்க்கது பசியையும் நீர்வேட்கையையும் நீக்குதலின், அவை வழங்கிவருதலு,

கட. விண்ணின்று பொய்ப்பின் விரிநீர் வியனுலகத்
துண்ணின் றுடற்றும் பசி.

கட.

உ ம் அறி.— வர்ன்சிறப்பு,

எ

இ-ள். விண் இன்று பொய்ப்பின்— மழை வேண்டிக்காலத்துப் பெய்யாது
பொய்க்குமாயின்,— விரி நீர் வியன் உலகத்துள்— கடலாற் சூழப்பட்ட அ
கன்றவுலகத்தின்கண்— நின்று உடற்றும் பசி— நிலைபெற்று வயிர்களை வ
ருத்தும் பசி. எ-று.

கடலுடைத்தாயினும் அதனாற் பயனில்லை யென்பார், விரிநீர் வியனுலகத்
தென்றார். உணவின்மையின், பசியான் உயிர்கள் இறக்குமென்பதாம். (க)

கச. ஏரி னுழாஅ¹ நுழவர் புயலென்னும்

வாரி வளங்குன்றிக் கால்.

ச

இ-ள். உழவர் ஏரின் உழார்— உழவர் ஏரானுமுதலைச்செய்யார்,— புயல்
எனனும் வாரி வளம் குன்றிக்கால்— மழையெனனும் வருவாய தன் பயன்
குன்றின். எ-று.

குன்றியக்காலென்பது குறைததுநின்றது. உணவின்மைக்குக் காரணங்க
றியவாறு. (ச)

கடு. கெடுப்பதுஉங் கெட்டார்க்குச் சார்வாய்மற் றுங்கே
யெடுப்பதுஉ மெல்லா மழை.

இ

இ-ள். கெடுப்பதுஉம்— பூமியின்கண் வாழ்வாளைப் பெய்யாது நின்று
கெடுப்பதுஉம்— கெட்டார்க்குச் சார்வாய் மற்று ஆங்கே எடுப்பதுஉம்—
அவ்வாறு கெட்டார்க்குத் துணையாய்ப் பெய்து முன்கெடுததாறபோல எடுப்
பதுஉம்— எல்லாம் மழை— இவையெல்லாம் வல்லது மழை. எ-று.

மற்று வினைமாற்றின்கணவரதது. ஆங்கெனபது மறுதலைத்தொழிவவமத்
தின்கண் வரத் உவமச்சொல். கேடுமாக்கமும் எய்துதறகுரியா மக்களாத
லின், கெட்டார்க்கென்றார். எல்லாமெனறது அமமக்கணமுயறசி வேறுபாடுக
ளாற் கெடுத்தல் எடுத்தல்கடாம் பலவாதல் நோக்கி. வல்லதென்பது அவாய்
நிலையான்வந்தது. மழையினதாறதல் கூறியவாறு. (டு)

கக. விசம்பிற் துனிவீழி னல்லான்மற் றுங்கே

பசம்புற் றலைகாண் பரிது.

க

இ-ள். விசம்பின் துனி வீழின் அல்லால்—மேகத்திற்றுனி வீழிற் காண்பதல்லது—மற்று ஆங்கே பசம்புற்றலை காண்பு அரிது—வீழாதாயின், அப்பொழுதே பசம்புல்லினது தலையையுங் காண்டல் அரிது. எ-று.

விசம்பு ஆகுபெயர். மற்ற வினைமாற்றினகண்வந்தது. இழிவுசிறப்பும்மை விகாரத்தாற்றொக்கது. ஓரறிவுயிரும் இல்லையென்பதாம். (க)

கஎ. நெடுங்கடலுந் தன்னீர்மை குன்றுந் தடிந்தெழிலி .
தானல்கா தாகி விடின்.

எ

இ-ள். நெடுங்கடலும் தன் நீர்மை குன்றும்—அளவில்லாத கடலும் தன்னியல்பு குறையும்—எழிலிதான் தடிந்து நல்காதாகிவிடின—மேகத்தான் அதனைக் குறைத்த அதன்கட்பெய்யாத விடுமாயின். எ-று.

* அவாய்நிலை ஒருசொல் மற்றொருசொல்கு அவாவிநிற்றல். இவ்வாறு அவாய்நிலையால் வருவித்து முடிப்பதனை வட்டாலார் அத்தியாகாரமென்பர்.

அ 2 ம் அதி.—வாண்சிறப்பு.

உம்மை சிறப்புமமை, தன்னியல்பு குறைதலாவது கோவாமூயிர்கல் பிறவாமையும், மணி முதலாயின படாமையுமாம். ஈனயிச் குறைததலெனறது முகத்தலை; அது “கடல்குறைபடுத்தீர்.” “கடல் குறைபடவெறிகது” எனபதனானு அறிக. மறைக்கு முதலாய கடற்கும் மறை வேண்டுமென்பதாம். இவையேழுபாட்டானும் உலகநடத்தற்கேதுவாதல் கூறப்பட்டது. (எ)

கஅ. சிறப்பொடு பூசனை செல்லாது வானம்

வறக்குமேல் வானோர்க்கு மீண்டு.

அ

இ-ள். வானோக்கும ஈனயிச் சிறப்பொடு பூசனை செல்லாது—தேவர்கட்கும் இவ்வுலகின் மக்களாற செய்யப்படுகும் விழவும் பூசையும் நடவாது—வானம் வறக்குமேல்—மறை பெய்யாதாயின். எ-று.

கையீத்திகத்தோடு கூடிய நித்தியமென்றாகலின், கெல்லாதென்றார். உ

ம்மை சிறப்பும்மை. நித்தியததிறமுஞ்சிறச் செயவது கையித்திக* மாதலின், அதனை முற்கூறினார். (அ)

கக. தானம் தவமிரண்டுந் தங்கா வியனுலகம்
வானம் வழங்கா தெனின். க

இ-ள். வியன் உலகம் தானம் தவம் இரண்டும் தங்கா—அகன்றவுலகின் கண் தானமுந் தவமுமாகிய இரண்டறமும் உளவாகா,—வானம் வழங்கா தெனின்—மழை பெய்யாதாயின், எ-து.

தானமாவது அறநெறியான் வந்த பொருள்களைத் தக்காக்கு உலகையோடு கொடுத்தல். தவமாவது மனம் பொறிவழி போகாது நிறைபொருட்டு விரதங்களான் உண்டிசருககல் முதலாயின. பெரும்பான்மை பற்றித் தானம் இல்லாததினமேலும், தவம் அறவறத்தினமேலும் நின்றன. (க)

உ௦. நீரின் றமையா துலகெனின் யார்யார்க்கும்
வானின் றமையா தொழுக்கு. க௦

இ-ள். யார் யார்க்கும் நீர் இன்று உலகு அமையாது எனின்—எவ்வகை மேம்பாட்டார்க்கும் நீரையின்றி உலகியல் அமையாதாயின்,—ஒழுக்கு வான் இன்று அமையாது—அநீர் இடையறத்தொழுகும் ஒழுக்கும் வானையின்றி யமையாது, எ-து.

பொருளின்பங்களை உலகியலென்றார், அவை இம்மைக்கண்ணவாகலின். இடையறத்தொழுகுதல் எக்காலத்தும் எவ்விடத்தும் உளதாகல். நீரின்றமையா துலகென்பது எல்லாரானுந் தெளியப்படுதலின், அதுபோல ஒழுக்கும் வானி ன்றமையாமை தெளியப்படுமென்பார், நீரின்றமையாதுலகெனினென்றார். இதனை நீரையின்றி யமையாது உலகையின் எத்திறத்தார்க்கும் மழையையின்றி ஒழுக்கம் நிரம்பாதென உரைப்பாருமுளர். இவை மூன்றுபாட்டானும் அறம் பொருளின்பங்கன் நடத்தற்கு ஏதுவாதல் கூறப்பட்டது. (க௦)

• கையித்திகம்—நிமித்தத்தாலாவது.

க. ம. அதி.—நீததாரபெருமை.

க

க. ம. அதி.—நீத்தார் பெருமை.

அஃதாவது முறந்ததற்கு முனிவரது பெருமை கூறுதல். அவ்வறமுதற் பொருள்களை உலகிற்கு உள்ளவாறுணர்த்துவார் அவராகவின், இது வானசி ரப்பினபின் வைக்கப்பட்டது.

உக. ஒழுககத்து நீததார் பெருமை விழுப்பத்து
வேண்டும் பனுவற துணிவு. க

இ-ள். ஒழுக்கதது நீததார பெருமை—தமக்குரிய ஒழுக்கததின்னகண்ணே நின்று துறந்தாரது பெருமையை—விழுப்பத்து வேண்டும் பனுவறதுணிவு—விழுமிய பொருள்கள பலவறதுளளும் இதவே விழுமிதென விரும்பும் னு லகளது துணிவு. எ-று.

தமக்கு உரியவொழுககததின்னகண்ணே நின்று துறந்தலாவது, — தததம் வருணத்திற்கும் நிலைக்குமுரிய ஒழுகககங்களை வழுவாதொழுக அறம் வளரு ம், அறம் வளரப் பாவந்தேயும், பாவந்தேய அறியாமை நீங்கும், அறியா மை நீங்க நித்தவநித்ததங்களது வேறுபாட்டுணாவும் அழிதன்மாலையவாய இ மமை மறுமையினபங்கவினுவாபபும பிறவிததுன்பங்களுந் தோன்றும், அ வை தோன்ற வீட்டினகனாசையுண்டாம், அஃதுண்டாகப் பிறவிக்குக் கார ணமாகிய பயனின் முயற்சிகளெல்லாம் நீங்கி வீட்டிற்குக் காரணமாகிய யோ க முயற்சியுண்டாம், அஃதுண்டாக மெய்யுணர்வு பிறந்து புறப்பறற்குரிய என் தென்பதும் அகப்பறற்குரிய யானென்பதும் விடும், ஆகலான் இவவிரண்டு பற்றையும் இம்முறையேயுவாதது விடுதலெனக் கொள்க, பனுவலென்ப பொ துப்படக் கூறியவதனான, ஒன்றையொன்றெவ்வாத சமயநூல்களெல்லாவற நிற்கும் இஃது ஒத்த துணிவென்பது பெற்றும். செயதாரது துணிவு பனுவ னமேலேற்றப்பட்டது. (க)

உஉ. துறந்தார பெருமை துணைகூறின வையத்
திருந்தாரா யெண்ணிககொண டறறு. உ

இ-ள். துறந்தார பெருமை துணைகூறின—இருவகைப் பற்றினையும் வி டாரது பெருமையை இவவளவென்று எண்ணுற கூறியறியலுநின், அளவுப டாமையான—வையத்து துறந்தாரா எண்ணிக கொண்டு அறறு—இவவுலகத் துப் பிறந்ததுறந்தாரா எண்ணி இததுணையொன அறியலுறமுறபோதும். எ-று முடியாதென்பதாம். கொண்டாலென்னும் வினையெச்சம் கொண்டெனத் திரிந்து நின்றது. (உ)

உக. இருமை வகைதெரிந தீண்டறம் பூண்டார்
பெருமை பிறங்கிற றுலகு. (உ)

இ-ள். இருமை வகை தெரிந்தது—பிறப்பு வீடெனலும் இரண்டினது தன்
பவினபக் கூறுபாடுகளை ஆராயநதறிந்து—ரண்டு அறம் பூண்டார் பெரு
மை—அப்பிறப்பறுததற்கு இப்பிறப்பின்கண துறவறத்தைப் பூண்டாரது பெ
ருமையே—உலகு பிறங்கிறது—உலகின்கணுபாரந்து. எ-று.

கடு ர ம அகி — நீததார்பெருமை.

“தெரிமாண் டமிழமுமஹத நென்னம் பொருப்பன” எனபுழிப்போல
இருமையெனறது ரண்டெண்ணின்கணினறது.* பிரிநிலையகாரம் விகாரததா
ற்றொக்கது, இதனால் திகிரியுருட்டி உலகமுழுதாண்ட அரசா முதலாயினோ பெ
ருமை பிரிக்கப்பட்டது. இவை மூன்றுபாட்டானும் நீததார்பெருமையே எல்லா
ப்பெருமையினும் மிககதென்பது கூறப்பட்டது. (உ)

உச. உரனென்னுந் தோட்டியா னோரைந்துங் காப்பான்
வரனென்னும் வைப்பிறகோ விதது. (ச)

இ-ள். உரன என்னும் தோட்டியான ஓரைந்தும் காப்பான்—திண்மையென
ஓந் தோட்டியால் பொறிகளாகிய யானையைநதனையும் ததறம் புலங்கண்மே
ற செல்லாமற காப்பான்—வரன என்னும் வைப்பிறகு ஓர் விதது—எல்லாநி
லத்தினும் மிககதென்று சொல்லப்படுமி வீட்டுநிலத்திற்கு ஓர்விததாம். எ-று.

இஃதேகதேசவுருவகம். திண்மை ரண்டறிவினமேறது. அந்நிலத்திற்கு
ன்று முனைததலின், விததெனறார். ரண்டுப பிறந்திறந்து வரும் மகனல்லனெ
ன்பதாம். (ச)

உரு. ஐந்தவிதநா னுறற லகலவிசம்பு ளாரகோமா
னிரந்திரனே சாலுங் கரி. (ரு)

இ-ள். ஐந்து அவிததான ஆற்றல்—புலன்களிறசெல்கின்ற அவாவைநகுனையு
ம் அடக்கினுனது வலிக்கு—அகலவிசம்பு ளாரா கோமான இந்நிரனே சாலும
கரி—அகன்ற வானத்துள்ளாரிறைவனாகிய இந்நிரனே அமையுஞ்சானது. எ-று.

ஐந்துமென்னும் முறறுமையும் ஆற்றற்கென்னும் நான்குருபும் செய்யு
ள் விகாரததாற்றொக்கன. தான ஐந்தவியாது சாபமெய்தி நினது அவிதநவ

னதாற்றல் உணர்ததிலுனகலின, இரதிரனே சாலுங்கரியெனரா. (ரு)

உசு. செயற்கரிய செயவார பெரியா சிறியா
செயற்கரிய செயகலா தாரா. ரா

இ-ள. செயற்கரிய செயவார பெரியா —ஒதத பிறப்பினராய மககளுள் செயதற்கெளியவற்றைச செயயாது அரியவற்றைச செயவார பெரியா —செயற்கரிய செயகலாதார சிறியா— அவவெளியவற்றைச செயது அரியவற்றைச் செயயமாட்டாதார சிறியா. எ-று.

செயற்கெளியவாவன மனம வேண்டியவாரே அகனைப பொறிவழிகளால் புனைகளிற செலுத்தலும், வெகிகலும், வெகுடலும் முதலாயின. செயற்கரியவாவன இயமம் நியமம் முதலாய எணவகை யோகவுறுபபுககள, நீரிற்பலகான் மூழகல முதலாய நாலிருவழுகிறறுபதபககமென்பாருமுளா,† அவை நியமத்துளனே அடங்கலின, நீததாரது பெருமைக்கேலானமயறிக. (சு)

* ஈணடு இருமையென்பதனுள் மைவிகுதி, தனமையுணராததாது தனமையுடைப்பொருளையே யுணராததலின, பகுதிப்பொருள் விசுதியென்னுஞ் சுவாராதத பாவ ததிதப பிரத்தியம.

† நீரிற்பலகானமூழகல முதலியவெட்டிம “நீர்பலகான மூழகி நிலத்தசைஇத தோலுடையாச—சோரடை தாமச சுடரோம்பி - யூரடையா—கானகத்த கொணடு கடவுள் விருநதோம்பல—வானகத் தாயக்கும வழி.” எனனும் வெண்பாவாணுணாக.

க. ம அகி.— நீத்தாரபெருமை.

கக

உஎ. சுவையொளி யுரேசை நாதறமென் றைந்தின்
வகைதெரிவான கடடே புலகு. எ

இ-ள. சுவை ஒளி ஊறு ஓசை நாதறம் என்ற ஐந்தின் வகை—சுவையும் ஒளியும் ஊறும் ஓசையும் நாதறமுமெனது சொல்லப்பட்ட தனமாததினாக லோகத்தனது கூறுபாட்டையும்—தெரிவான கடடே உலகு—ஆராயவானறிவின் கண்ணதே உலகம். எ-று.

அவற்றின் கூறுபாடாவன பூதவகட்டு முதலாயிய அவைதாமைநதும், அ

வறநினகடடோனறிய அபபூதங்களைநதும், அவறநினகருகிய ஞானேந்திரியங்களைநதும் கணமேந்திரியங்களைநதமாக இருபதமாம. வகைதெரிவானகடடென உடம்பொடு புணாதததலை,* தெரிக்கிற புருடனும் அவனறெரிதற கருவியாகிய மானி அகங்கார மனங்கனும் அவறநிறகு முதலாகிய மூலப பகுதியும் பெறறும். தததுவயிருபததைநதனையுநதெரிநலாவது, மூலபபகுதி ஒன்றிறேனறநியதனமையிற பகுதியேயாவதலலது விநுதியாகாதெனவும, அதனகடடோனறிய மானும் அதனகடடோனறிய அகங்காரமும் அதனகடடோனறிய தனமாதிநிகாகனாமாகிய ஏழும் ததநமக்கு முதலாயதனை நோக்க விசுதியாதலும் தனகடடோனறுவனவறறை நோக்கப பகுதியாதலுமுடைய வெனவும, அவறநினகடடோனறிய மனமும் ஞானேந்திரியங்கனும் கணமேந்திரியங்கனும் பூதங்கனாமாகிய பதினும் தனகடடோனறுவனவினமையின விசுதியேயாவதலலது பகுதியாகாவெனவும, புருடன தானென்றிறேன்றூ மையானும் தனகடடோனறுவனவினமையானும் இரணியமலலனெனவும, சாநகிய ஞானேந்திரியவறறான ஐராயதல. இவவிருபததைநதமல்லது உலகெனப பிரிதொனறிலலையென உலக்கனதுணமையறிதலின, அவனறிவினகணனதாயிறறு இவை நானகுபாட்டானும் பெருமைக்கேது ஐந்தவிததலும் யோகப்பயிறியும் தததுவவுணாவமெனபது கூறப்பட்டது. (ஏ)

உஅ. நிறைமொழி மாநதா பெருமை நிலதது
மறைமொழி காட்டி விடும் அ

இ-ஈ. நிறை மொழி மாநதா பெருமை—நிறைந்த மொழியினையுடைய துற நூறாது பெருமைபய—நிலதது மறைமொழி காட்டிவிடும்—நிலவுலகத்தின கண அவராணையாகச சொல்லிய மந்திரங்களை கணகூடாகக் கரடும், ஏ-று. நிறைமொழியெனபது அருளிக்கூறினும் வெகுண்டு கூறிலும் அவவப்பயனகளைப் பயந்தேவியும் மொழி. காட்டிலுல பயனாணாததல. (அ)

உஊ. குணமென்னுந் குணநேறி நினறா வெகுளி
கணமேயுந் காத்த லரிது. கூ

* உடம்பொடுபுணாததலெனபது ஒருத்தி. இது தொலகாப்பியதது மரபிய வின இதுதிசுருததிரததிற கூறப்பட்டது. இதனை வடநூலாரா நிபாதமெனபா.

† மான—மகத்தத்துவம். மஹத்தெனனம் வடமொழி எழுவாயொருமை
யின் மஹாத என நிறகும். அது தமிழின் மானெனத் தற்பவமாயிற்று.

‡ கணகடு— பிரத்தியக்ஷம்.

௧௨ ச ம் அதி.— அறன்வலியுறுத்தல்.

இ-ள். குணம் என்னும் குன்று ஏறி நின்றா வெகுளி—துறவு மெய்யுண்
ர்வு அவாவின்மை முதலிய நற்குணங்களாகிய குன்றின்முடிவின் கண்ணிற மு
னிவரது வெகுளி,— கணமேயும் காததல அரிது—நாலுள்ளவளவு கணமே
யாயினும், வெகுளப்பட்டாராத தடுத்தல அரிது. எ-று.

சலியாமையும் பெருமையும் பற்றிக் குணங்களைக் குன்றாக வருவதஞ்செய
தார. குணம் சாதியொருமை.* அநாதியாய வருகின்றவாறுபற்றி ஒரோவழி
வெகுளி தோன்றியபொழுதே அதனை மெய்யுணர்வு அழிகுருமாகலின் கணமே
யுமென்றும், நிறைமொழிமாநதராகலின் காததலரிதென்றும் கூறினார். இவை
யிரண்டுபாட்டாலும் அவரானே கூறப்பட்டது. (க)

௧௩. அந்நண லொன்போ ரறவோராமற தெவ்வியாககுஞ்
செந்தணமை பூண்டொழுக லான். ௧௩

இ-ள். எவ்வியாகும் செந்தணமை பூண்டு ஒழுகலான — எல்லாவியாகண
மேலும் செவ்விய தண்ணளியைப் பூண்டொழுகலான,— அந்நணர் எனப்போ
அறவோர் — அந்நணரென்று சொல்லப்படுவார் துறவறத்தினின்றவார். எ-று.

பூணுதல் விரதமாகக்கோடல். அந்நணரெனப்பது அழகிய தட்பத்தினையுடை
யாரென ஏதுப்பெயராகலின், அஃது அவ்வருளுடையாராமேலன்றிச் செல்லா
தென்பது கருத்தது. அவ்வாருணையுடையராயினும் உயிரகணமாட்டருளுடைய
ரெனப்பது இதனாற் கூறப்பட்டது. (௧௩)

ச ம் அதி.— அறன்வலியுறுத்தல்.

அஃதாவது அமமுனிவரானுணாததப்பட்ட அமமுனரான ஏனைப்பொரு
ளுமினபமும் போலாது, அறன், இமை மறுமை வீட்டுனனும் மூன்றையும் ப
யத்தலான, அவற்றின் வலியுடைத்தென்பது கூறுதல். அதிகாரமுறைமையும்

இதனானே விளங்கும். “சிறப்புடை மரபிற் பொருளு யினபமு—மறத்து வ
ழிப்பதேந் தோற்றம் போல” என்றா பிறரும்.

கூக. சிறப்பினுஞ் செல்வமு மீனு மறத்தினூஉங்
காகக மெவனே வுயிரககு. க

இ-ள். சிறப்பு ஈனும்—வீழ்பேறழையுநரும், —செல்வமும் ஈனும்—துறக்
கம் முதலிய செல்வத்தையுநரும், — உயிர்த்து அறத்தின் ஊங்கு ஆக்கம்
எவன்— ஆதலான உயிரகட்கு அறத்தினயிக்க ஆக்கம் யாது? எ-று.

எல்லாப்பேற்றினுஞ் சிறந்தமையின், வீழ் சிறப்பென்பபட்டது. ஆக்கநற்கு
வதனை ஆக்கமெனரா. ஆக்கம் மேனமேலுயாதல். ஈண்டுயிரொன்றது மக்களு

* சாதியொருமையாவது ஒருசொல் ஒருமையீறு தோன்ற நின்றும்
தோன்றாத நின்றும் பின் ஒருமைப் பன்மை வினையீறாக மேல் வந்து முடி
க்குஞ் சொற்களுமின்றித் தானே பன்மைப்பொருளுணராததுவது. இதனை வ
டதூலார சாத்தியேகவசனமென்பா. “ஈறு தோன்றிய சாதி யொருமையு—
யீறுதோன்றாத சாதி யொருமையு—மெனவிரு சிறப்பிற் மிருகினை மருங்கி
னும்.” “செவிகை — பொறுத்ததானே தோன்றா விடை.” “அஞ்சுவ தஞ்சாமை
பேதைமை” என்புழிப் பொறுத்ததான அஞ்சுவது என ஈறுதோன்றிய சாதி
யொருமை வரும். “தென்புலத்தார தெய்வம்” “குணமெனனுங் குணமேறி நி
ன்றா” என்புழித் தெய்வம் குணம் எனவீறுதோன்றாத சாதியொருமைவரும்.

சு ம அதி.— அறன்வலியுறுத்தல்.

கக.

யினா, சிறப்புஞ் செல்வமும் எய்துதற்குரியது அதுவேயாகலின். இதனால் அ
றத்தின் மிக்கவுறுதி இல்லையென்பது கூறப்பட்டது. (க)

கூஉ. அறத்தினூஉங் காககமு மிலலை யதனை
மறத்தளி னுங்கிலலை கேடு. உ

இ-ள். அறத்தின் ஊங்கு ஆக்கமும் இல்லை—ஒருவனுக்கு அறஞ்செய்தலின்
மேற்பட்ட ஆக்கமில்லை:— அதனை மறத்தலின் ஊங்கு கேடு இல்லை—அ
தனை மயக்கத்தான மறத்தலின்மேற்பட்ட கேடுமில்லை. எ-று.

அறத்தினூஉங்காககமுமில்லையென மேற்சொல்லியதனையே அனுவதித்தா
ர,* அதனாகேடுவருதல் கூறுதற்பயனாகுகி. இதனால் அது செய்யாவழிக்

கேடுவருதல் கூறப்பட்டது.

(2)

கூ. ஒல்லும் வகையா னறவினை யோவாதே
செல்லுமவா யெல்லாளு செயல. கூ

இ-ள். ஒல்லும் வகையான—தத்தமக்கியலுநதிறத்தான—அறவினை ஒவா
தே செல்லும் வாய எல்லாம் செயல— அறமாகிய நலவினையை ஒழியாதே
அஃதெயதுமிடததானெல்லாளு செயல. எ-று.

இயலுநதிறமாவது இல்லறம் பொருளளவிறகேற்பவும், துறவறம் யாக்கை
நிலைக்கேற்பவுஞ்செய்தல். ஒவாமை இடைவிடாமை. எயதுமிடமாவன மனம்
வாகுக் காயமெனப்பன. அவற்றாற செய்யும் அறமகனாவன முறையே நற்சிற
தையும் நற்சொல்லும் நற்செயலுமெனவிவை. இதனால் அறஞ்செய்யுமாறு கூ
றப்பட்டது. (கூ)

கூசு. மனத்துக்கண் மாசில னாத லனைத்தற
னாகுல நீர பிற. ச

இ-ள். மனத்துக்கண் மாசு இலன் ஆதல் — அவவாற்றான அறஞ்செய்வா
ன தன்மனத்தின்கட் குற்றமுடையனல்லனாக, —அனைத்த அறன்— அவ்வள
வே அறமாவது,—பிற ஆகுல நீர—அஃதொழிந்த சொல்லும் வேடமும் அ
றமெனப்படா, ஆரவார நீரமைய. எ-று.

குற்றம் தீயனசிறத்தல். பிறாநிதல்வேண்டிச் செய்கின்றனவாகலின், ஆ
குலநீர்வென்றா. மனத்துமாசுடைபனாவழி அந்நவழியவாகிய மொழி மெ
யகளாறசெய்வன பயனிலவென்பதூஉம் பெறப்பட்டது. (சூ)

கூடு. அமுககா நவாவெருளி யினஞ்சொன னுன்கு
மிமுககா வியன்ற தறம. கூ

இ-ள். அமுககாது— பிறாக்கம் பொருமையும்—அவா—புலன்கண்மேற
செல்கின்ற அவாவும்—வெருளி— அவையேதுவாகப் பிறாபாலவரும் வெரு

* அனுவதித்தலெனினும் வழிமொழிதலெனினுமொக்கும். அனுவாத்மாவ
து முன்னாப்பெறப்பட்டதொன்றனை வேறொன்று விதித்தறபொருட்குப் பின்
னருமெடுத்தோதுதல். அதனால் அது கூறியது கூறலெனினுங்குற்றமாகாது வ
ழிமொழிதலென்றாயிற்று. வழிமொழித்தரு முன்னாப் பெறப்பட்டதனைப்
புரோவாதமென்ப வடநூலார். ராணிய புரோவாதம் “அறத்தினுடன காக
க மெவனோ” என்பது.

ளியும்—இன்னுச்சொல்— அதுபற்றிவருங் கதிஞ்சொல்லுமாகிய—நான்கும் இழுக்கா இயன்றது அறம்—இரானவியையும் கடிந்து இடையறாது நடந்தது அறமாவது. எ-று.

இதனால் இவற்றோடு விரவியியன்றது அறமென்பபொருள்படாதுபடாது உலகொள்க. இவை யிரண்டிபாட்டானும் அறத்தினையுடைய கூறப்பட்டது. (ரு)

கூ. அனற்றிவா மெனாது தருஞ்செய்க மறந்து

பொவந்துங்காற பொன்றாத துணை.

இ-ள். அன்று அறிவாம எனாது அறம் செய்க — யாம் இதுபொழுதினையுமாகலின் இறக்குநானது செய்துமெனக்கருந்தாது அறத்தினை நாடோறுஞ் செய்க, — அது பொன்றபகால் பொன்றாத துணை—அவ்வாறு செய்தவறம் இவ்வுடம்பினின்றும் உயிர் போங்கலத்து அகத்த அழிவிலலாத துணையாம். எ-று.

மறநென்பது அஞ்சநிலை. பொன்றாத துணையென்றா, செய்தவுடம்புரியவும் உயிரோடொன்றி ஒன்றுடம்பிக்குஞ் சேறலின். இதனால் இவ்வியலிற்றாய அறத்தினை நிலையாத யாகக்கை நிலைபின்பொழுதே செய்கவென்பது கூறப்பட்டது.

கூ. அறந்தா நிதுவென வேண்டா சிவிகை

பொறுத்தாடோ நோதா னிடை

இ-ள். அறந்து ஆறு இது என வேண்டா — அறத்தின் பயன் இதுவென்று யாம் ஆகமவன்னைப்பாடு உணராதலையெனா, — சிவிகை பொறுத்தாடோ நோதாநான் இது—சிவிகையைக் காவுவாடோடு செலுத்துவானிடையகாட்சியனைவருளினே உணரப்படும. எ-று.

பயனை ஆற்றென்றா, பின்னதாகலின். எனவென்னுமெச்சு நாதசொல்லாகியவாகமலானவையும், பொறுத்தாடோ நோதாநான்—யென்றதன்றி காலடியாவையும் பெற்றும். உணரப்படுமென்பது சொல்லெச்சம். இக்குற பொன்றாத துணையாதல் தெளிவிக்கப்பட்டது. (எ)

கூ. வீழநாள படாஅமை நன்னு ஆற்றின்

வாழநாள வழியடைக்குங் கல்.

அ

இ-ள். வீழ நாள படாமை நன்று ஆற்றின்— செய்பவாறு கழியும் நாளுவாகாமல் ஒருவன் அறந்தாது செய்யுமாபின், — அஃது ஒருவன் வாழநாள வழி அடைக்கும் கல்—அச்செயல் அவன் யாகக்கையோடு கூறி நாள வருமவழியை வாழாமலடைக்குவகல்லாம் எ-று.

ஐவகைக்குற்றத்தானவ நம் இருவகைவினையுமுள்ளதனையும் உயி யாகக்கை யோடுகூட்டின்று அவ்வினையகற்றுவலகையினையும் துகருமாகலான, அநநா ணமுழுவதும் வாழ்நாளெனப்பட்டது. குற்றங்களைநதாவன அவ்சை, அகவ காரம், அவா, விழைவு, வெறுப்பென்பன, இவற்றை வடதூலார பருசகதிலேச மென்ப. வினையிரண்டாவன நலவின தீவினயென்பன. பயனிரண்டாவன இன பநதுன்பமென்பன. இதனான அறம் வீதி பயக்குமென்பது கூறப்பட்டது. (அ)

நக. அறத்தான் வருவதே யின்பமற நெலலாம்

புரிந்த புகழு மில.

க

ந ம் அதி.— இவ்வாழ்க்கை

கடு

இ-ள். அறத்தான் வருவதே இன்பம்—இல்லாததோடு பொருநதி வருவதே இன்பமாவது,— மறற எல்லாம் புறந்—அதனோடு பொருநதாது வருவன வெல்லாம் இன்பமாயினுந் துன்பத்தினிடத்தா—புகழும் இல்—அதுவேயுமுன ரிப புகழுமுடையவல்ல. எ-று.

ஆறுபு ாண்பிடனிதழ்ச்சிககண வந்தது, “துவரு கையர னோரு நடைய” எனபுழிப்போல. இன்பம் காமதுகாச்சி, அஃகாமாது காமததுப்பாவின முத றகடசொல்லதம். இன்பத்திறபுறமெனவே துன்பமாயிற்று. பாவத்தானவ ரும் பிறனிலவிழைவு முதலாயின அககணத்தினின்பமாயத தோனதுமாயினும் பினதுன்பமாயவினதலின, புறத்தவெனறா. அறத்தோடு வாராநன புகழுமில் வெனவே, வருவது புகழுமுடைத்தென்பது பெற்றும். இதனான அறஞ்செய வாரே இம்மையின்பமும் புகழும் எய்தவனென்பது கூறப்பட்டது. (க)

சு0. செயறபால தோரு மறனே யொருவற

சுயறபால தோரும் பழி

க0

இ-ள். ஒருவறஞ்ச செயறபாலது அறனே—ஒருவனுக்குச் செயதறபான மையது நலவினையே,— உயறபாலது பழியே—ஒழிதறபானமையது தீவினையே. எ-று.

ஒருமென்பன விரணநிம் அகைநிலை. தோற்றகாரம் பினனாகுட்பபட்ட து. பழிககப்படுவதனைப் பழியெனறா. இன்னு செயவதுமொழிவதும் நிய மிகப்பட்டன. (சு0)

இவைநான்கும் பாயிரம்.

இ ல் ல ற வி ய ல் .

ந ம அதி.— இல்வாழ்க்கை.

அஃதாவது இல்லாளோடு கூடி வாழத்தலின் சிறப்பு. இன்னிக் அறஞ் செய்தற்குரிய இருவகையினையுள் முதலாதலின், இஃதறனவையுறுத்தலின்பின் வைக்கப்பட்டது.

சக. இலவாழ்வா எனப்பா னியலபுடைய மூவர்க்கு
நல்லாற்றி னின்ற துணை. க

இ-ள். இலவாழ்வான் என்பான்— இல்லறத்தோடு கூடி வாழ்வானென்று சொல்லப்படுவான்—இயலபு உடைய மூவர்க்கும் நல்லாற்றின் நின்ற துணை—அறவியலபினையுடைய ஏனையவர்க்கும் அவர் செல்லும நல்லொழுக்கநெறிக்கண் நிலைபெற்ற துணையாம், எ-று.

இல்லென்பது ஆகுபெயர். என்பானெனச் செயப்படுபொருள் வினைமுதல் போலக் கூறப்பட்டது.* ஏனையவராவார் ஆசாரியனிடத்தினின்றோதுதலும்

* என்பபடுவானென்றபாலது செயப்பாட்டு வினைப்பொருளுணாததும் படு விருத்தி தொககு என்பானென நின்றதெனக் கொண்டார் பிரயோகவிவேகநூலாரும் தொல்காப்பியச் சூத்திர விருத்தி காரரும். இவ்வாறு வருவனவற்றை வடநூலார் நயதகு என்பார்.

கக ந ம அதி.— இலவாழ்க்கை.

விரதங்காத்தலுமாயிய பிரமசரியவொழுககத்தானும், இலலைவிட்டு வனத்தின் கட்டியோடு சென்று மனையாள் வழிபடத் தவஞ்செய்யுமொழுககத்தானும், முறத்திறந்த யோகவொழுககத்தானுமென இவா, இவருள் முன்னையிருவரையும் பிறாமதமேற்கொண்டு கூறினார். இவா இவ்வொழுககநெறிகளை முடியச் செல்லுமளவும் அச்செல்விற்குப் பசி நோய் குளிர் முதலியவற்றான இடைபூறு வாராமல் உண்டியும் மருந்தும் உறையுளும் முதலியவுதவி அவ்வவநெறிகளின் வழவாமற்செலுத்துதலான, நல்லாற்றினின்றதுணையென்றார். (க)

சஉ. துறந்தார்க்குத் துவவா தவாக்கு மிறந்தார்க்கு
மிலவாழ்வா எனப்பா னுணை. உ

இ-ள். திறந்தாக்கும் — களைகளுவவாற்றதககப்பட்டாக்கும் — துவ
வாதவாகும் — நல்காரதாக்கும் — இறந்தாக்கும் — ஒருவருமினரித ந
னபால் வந்திறந்தாக்கும் — இவ்வாழ்வான எனபான துணை — இவ்வாழ்வா
னென்று சொல்லப்படுவான துணை. எ-து.

திறந்தாக்குப் பாவமொழிய அவா களைகளுய நின்று வேண்டிவன செய
தலானும், துவவாதவாகு உணவு முதலிய கொடுத்தலானும், இறந்தார்க்கு
நீர்க்கடனமுதலிய செயற நல்லுலகின்கட்செலுத்தலானும், துணையென்றா.
இவையிரண்டுபாட்டானும் இன்னிகை எல்லாவுபகாரத்திறகுமுரித்தாதல கூ
றப்பட்டது. (உ)

சக. தென்புலத்தார தெய்வம் வீருந்தொக்க ருனென்றாக
கைமபுலத்தா ரோமப தலை. ஈ.

இ-ள். தென்புலத்தார தெய்வம் வீருந்து ஒக்கல் தான என்ற — பிதிரா தே
வா வீருந்தினா சுற்றத்தார தானென்று சொல்லப்பட்ட — ஐம்புலத்து ஆறு
ஓம்பல் தலை — ஐந்திடத்துஞ்செய்யும் அறநெறியை வருவாமறசெய்தல் இவ
வாழ்வானுக்குச் சிறப்புடைய அறமாம். எ-து.

பிதிராவார படைபுககாலத்து அயறாபடைககப்பட்டதோ கடவுட்சா
தி, அவர்க்கிடம் தெனறிகையாதலின, தென்புலத்தாரானொ. தெய்வமென
றது சாகியொருமை. வீருந்தென்பது புதுமை, அஃது ஈண்டாருபெயராயப
புதியராய வந்தாராமேனினறது, அவா இருவகையா, பண்டறிவுணமையிற கு
றித்து வந்தாரும், அஃகினமையிற குறியாது வந்தாருமென. ஒக்கல் சுற்றத்
தார. எல்லாவறவகரும் தானுளனய நின்று செய்யவேண்டுதலின, தனனை
யோமபலும் அறவியிறது. என்றவென்பது விகாரமாயிறது. ஆறரு அசை.
ஐவகையும் அறஞ்செய்தறகிடனாகலின, ஐம்புலமென்றா. அரசனுக்கு இறை
பபொருள ஆறிலொன்றாயிறது, இவ்வைம்புலத்திறகும ஐந்து கூறுவேண்டுத
லானென்பதறிக. (ஈ)

சச. பழியஞ்சிப் பாத்தா ணுடைத்தாயின் வாழ்க்கை

வழியெஞ்ச லெஞ்ஞான்று மில்.

இ ம அதி. — இவ்வாழ்க்கை.

ச
கள்

இ-ள. பழி அஞ்சிப் பாதது ஊண் வாழ்க்கை உடைததாயின்— பொருள் செய்யுங்கால பாவததையஞ்சி யீட்டி, அப்பொருளை இயல்புடைய மூவர் மு தலாயினாக்கும் தென்புலத்தார் முதலிய நாலவாக்கும் பகுததுத் தானுண்ட னை ஒருவனிலவாழ்க்கை உடைததாயின், — வழி எஞ்ஞானம எஞ்சல இ ல— அவனவழி உலகததெஞ்ஞானம நிறறல்லலது இறத்தல்லலை. எ-து.

பாவததானவாத பிறன்பொருளைப் பகுததுண்ணின், அறம் பொருளுடையா ரமேலும் பாவந தன்மேலுமாய நின்ற வழியெஞ்சுமாகலின், பழியஞ்சியெ ன்றார். வாழ்வானதுடைமை வாழ்க்கைமேலேறப்பபட்டது. (ச)

சடு. அன்பு மறனு முடைததாயி னிலவாழ்க்கை

பண்பும் பயனு மது.

டு

இ-ள. இலவாழ்க்கை அன்பும் அறமும் உடைததாயின்— ஒருவனிலவாழ்க் கை தனதுவிமேறசெய்யத்தரும் அன்பினையும் பிராகருப் பகுததுண்டலா கிய அறத்தினையுமுடைததாயின்,— அது பண்பும் பயனும்— அவ்வுடைமை அதற்குப் பண்பும் பயனுமாம் எ-து.

நிரனிறை. இல்லாட்கு வகணவறமும் நெஞ்சொன்றாகவழி இல்லறங் கடை போகாமையின், அன்புடைமை பண்பாயிறது, அறனுடைமை பயனாயிறது. இவைமூன்றுபாட்டானும் இன்னிலையினின்றான அறஞ்செய்யுமாறு கூறப்பட் டது. (டு)

சக. அறத்தாறழி னிலவாழ்க்கை யாறறிற புறத்தாற்றிற் ,

போய்யப் பெறுவ தெவன.

க

இ-ள. இலவாழ்க்கை அறத்தாறறின் ஆறறின்— ஒருவன் இலவாழ்க்கை யை அறத்தின் வழியே செலுத்துவனாயின்,— புறத்தாறறில் போய்யப் பெ றுவது எவன்— அவன் அதற்குப் புறமாகிய நெறியிற்போய்யப் பெறும் பய ன யாது! எ-து.

அறத்தாறென்பது பழியஞ்சிப் பகுததுண்டலும், அன்புடைமையுமென மே றசொல்லிய ஆறு. புறத்தாறு இலகைவிட்டு வளநதுச் செலவாகலை. அநகை யின் இது பயனுடைததென்பார், போய்யப்பெறுவதெவனென்றார், (க)

சஎ. இயலபிஞ னிலவாழ்க்கை வாழ்பவ னென்பான்

முயலவாரு ளெல்லாந தலை.

எ

இ-ள. இலவாழ்க்கை இயலபிஞன் வாழ்பவன் எனபான்— இலவாழ்க்கை

க்கணிந்து அதற்குரிய இயல்போடு கூடி வாழ்பவனென்று சொல்லப்படுவான்— முயல்வாருள் எல்லாம் தலை— புலன்களை விட முயல்வாரெல்லாருளரும் மிக்கவன். எ-று.

முறத்திறந்தவா விட்டமையின், முயல்வாரொன்றது முன்னுநிலையினினுரை, அநிலைதான் பலவகைப்படுத்தலின் எல்லாருளருமெனவும், முயலாதுவைத்துப் பயனெய்துதலின் தலைபெனவும் கூறினார். (எ)

* பழியஞ்சியெனப்பதனைப் பழியையஞ்சி, பழியினஞ்சி எனவிரிக்கலாமென்பது “அச்சக் கிளவிக் கைநது மிரண்டு—மெச்ச மிலவே பொருளவயினுன,” எனனுந் தொல்காப்பியச் சூத்திரத்தானறிக.

ஈ

கஅ ஈ ம அதி.— வாழ்க்கைத்துணைநலம்.

சஅ. ஆறயி னெழுக்கி யறனிழுககா விலவாழ்க்கை
நோற்பாரி னேன்மை யுடைத்து. அ

இ-ள். ஆற்றின் ஒழுக்கி அறன் இழுக்கா இலவாழ்க்கை — தவஞ்செய்வாராயுந் தத்தெரியினகனெழுக்கப்பண்ணித் தானுந் தன்னறத்திறவறாத இலவாழ்க்கை— நோற்பாரின் நோனமை உடைத்து— அத்வவஞ்செய்வார நிலையினும் பொறையுடைத்து. எ-று.

பசி முதலியவிடையுந் நீக்கலின், ஆற்றினெழுக்கியென்றார். நோற்பாரொன்பது ஆகுபெயர். நோற்பாரிலைக்கு அவர்தமமையுறற நோயல்லது இலவாழ்வாரிலைபோற பிறையுறற நோயும் பொறுத்தலினமையின், நோற்பாரினேன்மையுடைத்தென்றார். (அ)

சக. அறனெனப் பட்டதே யிலவாழ்க்கை யஃதும்
பிறன்பழிபப திலலாயி னன்று. கூ

இ-ள். அறன் எனப்பட்டது இலவாழ்க்கையே— இருவகையறத்தினும் ஈக்களான அறனென்று சிறப்பித்துச்சொல்லப்பட்டது இலவாழ்க்கையே: — அஃதும் பிறன் பழிபபது இல்லாயின் நன்று— ஏனைத் துறவறமோவெனின், அதுவும் பிறனாற்றிழுகப்படுவதில்லையாயின், அவலிலவாழ்க்கையோடு ஒருநன்மைத்தாக நன்று. எ-று.

ஏகாரம் பிரிநிலைக்கணவந்தது, இத்தொற்பிரிக்கப்பட்டது துறவறமாகலின்,

அஃது என்னுஞ்சுடர்பெயர் அதனமேனினறது. பிறன்பழிப்பதென்றது கூடாவொழுக்கத்தை. துறவறம், மனததையும் பொறிகளையும் ஒறுத்தடக்க வல்ல அருமையுடைத்தாயவழியே, அவறறையொறுக்கவேண்டாது ஐம்புலவின்பங்களாரத துயகரும் மெனமையுடைய இலவாழககையோடு அறமென ஒருங்கெண்ணப்படுவதென்றவாருயிறறு. இவ்வநானகுபாட்டானும் இன்னிலையே பயனுடைத்தென இதன்கிறப்புக கூறப்பட்டது. (க)

இ. வையததுள வாழ்வாங்கு வாழ்பவன வானுறையுந்
தெய்வததுள வைக்கப் படும. ௧0

இ-ள். வாழ்வாங்கு வையததுள வாழ்பவன்— இல்லறத்தோடுகூடி வாழும்பியல்பினுல வையததின்கண் வாழ்பவன் — வான் உறையும் தெய்வததுள வைக்கப்படும—வையததானேயெனினும் வானின்கணுறையுநதேவருள ஒருவனாக வைத்து நன்குமதிக்கப்படும. எ-று.

பின்றேவனாய அவவறப்பயனுகாதல ஒருதலையாகவின, தெய்வததுள் வைக்கப்படுமென்றார். இதனான இன்னிலையது மறுமைப்பயன் கூறப்பட்டது. இம்மைப்பயன் புகழ், அதனையிறுதிக்கடகூறப். (க0)

கூ ம அதி.— வாழ்க்கைத்துணைநலம்.

அஃதாவது அவவிலவாழககைக்குத் துணையாகிய இல்லாளது நனமை. அதிகாரமுறைமையும் இதனான விளங்கும்.

இ. மனைத்தக்க மாண்புடைய ளாகித்தற் கொண்டான்
வளத்தக்காள் வாழ்க்கைத் துணை. ௧௧

கூ ம அதி.— வாழ்க்கைத்துணைநலம்.

௧௧

இ-ள். மனைத் தக்க மாண்பு உடையளாகித் தற்கொண்டான் வளத்தக்காள்—மனையறத்திறகுத் தக்க நற்குண நற்செய்கைகளையுடையளாயத் தனனைக் கொண்டவனது வருவாய்ககுத் தக்க வாழ்க்கைகையுடையாள—வாழ்க்கைத்துணை— அதற்குத் துணை. எ-று.

நற்குணங்களாவன துறநதார்ப் பேணலும், விருநதயாதலும், வறியார்மாரடருளுடைமையும் முதலாயின. நற்செய்கைகளாவன வாழ்க்கைக்குவேண்டும் பொருள்கள அறிநது கடைப்பிடித்தலும், அடிகற்றொழிலவன்மையும், ஒப்புபுரவுசெய்தலும் முதலாயின. வருவாய்ககுத்தக்க வாழ்க்கையாவது முத

கையிந்த அதற்கையயவழித்தல். இதனா இங்கிரண்டுநனமையுஞ் சிறந்த
னவென்பது கூறப்பட்டது. (க)

௫௨. மனைமாட்சி யிலலாளக ணிலலாயின் வாழ்க்கை
யெனைமாட்சித தாயினு மில. ௨

இ-ள். மனைமாட்சி இல்லாளகண இல்லாயின்—மனையறத்திறகுத நக்க ந
றகுண நற்செய்கைகள் ஒருவனிலலாளிடத்திலையாயினு,—வாழ்க்கை எனை
மாட்சித்தாயினும் இல—அவ்விலவாழ்க்கை செலவத்தான எத்துனைமாட்சி
மையுடைத்தாயினும் அஃதுடைத்தனது. எ-து.

இலலையெனஞா, பயன்படாமையின். (௨)

௫௩. இல்லதெ ணிலலவண மாண்பாடு வுள்ளதெ
ணிலலவண மாணுக கடை. ௩

இ-ள். இல்லவள மாண்பு ஆன இல்லது என—ஒருவனுக்கு இல்லாள
நறகுண நற்செய்கையளாயினககால இல்லத்தியாது?—இல்லவள மாணுக
கடை உள்ளது என—அவள அன்னளல்லாககால உள்ளத்யாது? எ-து.

மாண்பெனக் குணத்தினபெயர் குணிமேனினது. இவையிரண்டுபாட்டா
ளும் இல்லவாழ்க்கைக்குவேண்டுவது இல்லாளதுமாட்சியே பிறவல்லவென்பது
கூறப்பட்டது. (௩)

௫௪. பெண்ணிற பெருந்தக யாவுள கறபென்னுந்
நின்மையுண டாகப் பெறின. ௪

இ-ள். பெண்ணின் பெருந்தக யா உள்—ஒருவனையதும் பொருள்களு
ள் இல்லாளினமேம்பட்ட பொருள்களியாவையுள்,—கற்பு என்னும் திணமை
உண்டாகப் பெறின—அவணமாட்டிக் கறபென்னுந்கலககாரிகைமையுண்டா
கப்பெறின? எ-து.

கற்புடையாளபோல அறமுதலிய முனற்றும் ஏதுவாவன பிறவின்மையி
ன், யாவுளவெனஞா. இதனா கற்புநலத்தது சிறப்புக் கூறப்பட்டது. (௪)

௫௫. தெய்வக் தொழாஅள் கொழுநற றெழுதெழுவாள்
பெய்யெனப் பெய்யு மழை. ௫

௨௦

கூ ம் அநி.—வாழ்க்கைத்துணைநலம்.

இ-ள். தெய்வம் தொழாள் கொழுநற்றொழுது எழுவாள் பெய் என— பிற தெய்வந்தொழாது தனதெய்வமாகிய கொழுநனைத் தொழாநின்று துயிலெழு வாள* பெய்யென்றுசொல்லு, — மழை பெய்யும்— மழை பெய்யும். எ-று.

தெய்வந்தொழுதற்கு மணந்தெளிவது துயிலெழுநகாலத்தாகவின, தொழு தெழுவாளென்றா. தொழாநின்றென்பது தொழுதெனத்திரிந்துநின்றது. தெ ய்வந்தானேவல் செய்யுமென்பதாம். இதனால் கற்புடையவளதாற்றல் கூறப் பட்டது. (ரு)

ருசு. தற்காத்தது தற்கொண்டாற பேணித் தகைசான்ற சொற்காத்துச் சோவிலாள் பெண். சு

இ-ள். தற்காத்தது தற்கொண்டாற பேணி—கற்பினிதும் வருவாமற்ற ன்கை காத்தது தனக்கொண்டவனையும் உண்டி முதலியவற்றாற பேணி —தகை சான்ற சொற்காத்து— இருவா மாட்டி மனமையமைந்த புகழ் நீங்காமற் காத்தது— சோவு இலாள் பெண்—மேற்சொல்லிய நற்குண நற் செய்கைகளினுங் கடைப்பிடியுடையாளே பெண்ணாவாள். எ-று.

தன்மாட்டிப் புகழாவது வாழுமா கற்பாற நன்னைப் புகழ்வது. சோவு ம ருவி. இதனால் தற்புகழ்த்தற்பிறப்புக் கூறப்பட்டது. (சு)

ருஎ. சிறைகாக்குங் காப்பெவன் செய்யு மகளிர்
நிறைகாக்குங் காப்பே தலை. எ

இ-ள். மகளிர் சிறை காக்கும் காப்பு எவன் செய்யும்— மகளினைத் தலை வா சிறையாறகாக்குங்காவல் என்னபயனைச்செய்யும்? —நிறை காக்கும் காப் பே தலை— அவர் தமதுநிறையாறகாக்குங்காவலே தலையாப காவல். எ-று.

சிறை மதிலும், வாயில்காவலும் முதலாயின. நிறை நெருஞ்சைக் கற்புநெ றியினிதாதல். காவலிரண்டினும் நிறைக்காவலிலவழி ஏனைச்சிறைக்காவலாற பயனிலையென்பார, நிறைகாக்குங்காப்பேதலையென்றா. ஏகாரம் பிரிநிலைக்க ண்வந்தது. இதனால் தற்காத்தற்பிறப்புக் கூறப்பட்டது. (எ)

ருஅ பெற்றாற பெயிற்பெறுவா பெண்டிர் பெருஞ்சிறப்புப் புகழேனா வாழு முலகு. அ

* கொழுந்த ரெழுதெழுவாளென்பது எழுந்த கொழுந்தரெழுவாளென முன்பினனாகப் பொருளபரிமென்றா பிரயோக விவேகதுலா. அவர் கூறுமாறு— “இனிக் கொழுந்த ரெழுதெழுவான்” கொழுதெழுவான் வினைவள நீறெழ் எனலு. திருவனஞ்சுரினும் திருக்கோவையாரினும் பரிமேலழகரும் பேராசிரியரும் தொழாநின்றெழுவான் தொழாநின்றெழுவான் எனத்துணைவினையாயுடாப்பா. எழுதல் துயிலொழிதலாதலின், எழுந்த தொழுவான் எழுந்த தொழுவான் என முன் பினனாகப் பொருளபரிதலன்றி, நகுபு வந்தான் ஒழிவந்தான் என்பனபோலத் தொழாநின்ற துயிலொழிதல் கூடாதெனக். வைகறை யாமல் துயிலெழுந்து தானசெய்யு—நல்லறமு மொண்பொருளுஞ்சிறத்தது வாயவற்ற—நந்தையுந் தாயுந் தொழுதெழு” என்பதுபோலத் துயிலெழுந்து பின்றந்தையுந் தாயுந்தொழுது பின் காரியத்திற் செலக வென்ப பொருள் படநிவருதலானும், அவருரை அசம்பாவிதமெனக்.” நான்காவது நிந்திப்ப—லம், இ-ம், பா-நினா.

எ ம அதி.— புதலவரைப்பெறுதல்.

உக

இ-ள். பெண்டிர் பெற்றாற் பெறின்— பெண்டிர், தமமையெய்திய கணவனை வழிபடுதல் பெறுவாராயின்,— புத்தேளிர் வாழும் உலகு பெருஞ்சிறப்புப் பெறுவா— புத்தேளிர் வாழுமுலகின்கண் அவரார் பெருஞ்சிறப்பினைப் பெறுவா. எ-று.

வழிபடுதலென்பது சொல்லெச்சம். இதனால் தற்கொண்டாற்பெணிய மகளிர் புத்தேளிராற் பேணப்படுவொன்பது கூறப்பட்டது. (அ)

இகூ. புகழ்புரிந் திலவிலோக கிலலை பிகழுவா முன்
னேறுபோற் பீடு நடை. கூ

இ-ள். புகழ்புரிந் திலவிலோககு— புகழை விரும்பிய இல்லாளையிலலாதாககு— இகழ்வார் முன் ஏறுபோல பீடு நடை இலலை—தமமையிகழ்ந்து னாக்கும்பகைவா முன் சிங்கவேறுபோலநடக்கும் பெருமிதநடை இலலை. எ-று.

புரிந்தவெனலும் பெயரெச்சத்தகரம் விகாரத்தாற்றெக்கது. பெருமிதமுடையானுக்குச் சிங்கவேறு நடையானுவமமாகலின், ஏறுபோலென்றா. இதனால் தகைசான்ற சொற்காவாவழிப்படுகுற்றங் கூறப்பட்டது. (க)

கூ0. மங்கல மென்ப மனைமாட்சி மற்றத்
னன்கல நன்மக்கட பேறு. க0

இ-ள. மனகலம் எனப் மனைமாட்சி— ஒருவற்கு நன்மையென்று சொல்லுவா அந்நிறதோர் மனையாளது நற்குண நற்செய்கைகளை, — அதன் நன்மகலம் (எனப்) நன்மககடபேறு— அவைதமக்கு நல்லவணிகலமென்று சொல்லுவா நல்ல புதலவரைப் பெறுதலை. எ-று.

அந்நிறதோரென்பது எருசுரினறது. மற்று அசைநிலை. இதனால் வாழ்க்கை த்துணைக்கு ஆவதோரணிநலங்கூறி, வருகின்ற அதிகாரத்திற்குத் தோற்றுவாய் செய்யப்பட்டது. (க0)

எ ம அதி.— புதல்வரைப்பெறுதல்.

அஃதாவது இருபிறப்பாளர் மூவரானும்* இடலபாகவிதககப்படுககடன் மூன்றனும், முனிவாகடன கேளவியானும், தேவாகடன வேளவியானும், தென்புலத்தாராகடன புதலவரைப்பெறுதலானுமல்லது இறுககப்படாமையின், அககடனிறுத்தறப்பொருட்டி நன்மககளைப் பெறுதல். அதிகாரமுறைமை மேலே பெறப்பட்டது.

கூக. பெறுமவற்றுள் யாமறிவ திலலை யறிவறிந்த மககடபே றலல பிற. க

இ-ள. பெறுமவற்றுள் — ஒருவன் பெறும பேறுகளுள், — அறிவு அந்நிற மககடபேறு அல்ல பிற — அறியவேண்டிவன அறிதற்குரிய மககளைப் பெறுதலல்லது பிறபேறுகளை—யாம் அறிவது இலலை—யாம் மதிப்பதிலலை. எ-று.

* இருபிறப்பாளர்மூவரெனறது உபநயனத்திற்கு முன்னொருபிறப்புமினனொரு பிறப்புமாகிய இருபிறப்புடையராயுள்ள அந்நனார், அரசர், வணிகரென்னும் முதன்மூன்று வருணத்தாரை. இருபிறப்பாளரெனினும், துவிசொல்லுமொகரும.

உஉ

எ ம அதி.— புதலவரைப்பெறுதல்

அறிவதென்பது அறிதலைச்செய்வதென அததொழின்மேனின்றது. காரணமாகியவுரிமை காரியமாகிய அறிதலைப் பயந்தேவிடுமாதலான், அத்துணிவுப் பறி அந்நிறதென இறந்தகாலத்தாற கூறினார். அறிவறிந்தவெனறதனான், மககளைனனும்பெயர் பெண்ணொழித்ததுநின்றது. இதனால் புதலவரைப்பெறுதின்

துசிறப்புக் கூறப்பட்டது.

(க)

கூஉ. எழுபிறப்புந தீயவை தீண்டா பழிபிறக்காப
பண்புடை மக்கட பெறின. உ

இ-ள். எழுபிறப்பும் தீயவை தீண்டா—வினை வயததாற்பிறக்கும் பிறப்பே
முன்கண்ணும் ஒருவினைத் துன்பங்கள் சென்றடையா, — பழி பிறக்காப ப
ண்பு உடை மக்கட—பெறின— பிறராற பழிக்கப்படாத நற்குணங்களையுடைய
புதலவரைப பெறுவானாயின. எ-று.

அவன் தீவினை உளராது தேயதற்குக் காரணமாகிய நலவினைகளைச் செய
யும் புதலவரைப பெறுவனாயினென்றவாறாயிற்று. பிறப்பேழாவன் ஈனாவ ப
தினென்ற மொனபது மானுட— நீர்பறவை நாதகாலோர பப்பததாரு— சி
ரிய—பந்தமாந தேவா பதின லயனபடைத்த—வந்தமில்லாத தாவரநா கை
து.” தந்தைதாயா தீவினை தேயுநதபொருட்டு அவனாரோக்கிப் புதலவாசெ
யபுநதான் தருமங்கட—அவா நற்குணங் காரணமாகலின், பண்பென்னுங்கா
ரணப்பெயா காரியத்தினமேனின்றது. (உ)

கூங. தம்பொரு ளென்பதும் மக்க ளவர்பொரு
டநதம் வினையான வரும். ங

இ-ள். தம் மக்கள் தம்பொருள் எனப்—தம்புதலவரைத் தம்பொருளென
து சொல்லுவா அநிந்தோ, —அவா பொருள் தந்தம் வினையான வரும்—
அப்புதலவா செயதபொருள் தம்மை நோக்கி அவாசெய்யும் நலவினையானே
தம்பால் வரும் ஆதலான். எ-று.

தந்தம் வினையென்புழித் தொக்கு நின்ற ஆறும்வேறுமை முருகனது கு
றிஞ்சி நிலம் எனபுழிப்போல உரிமைப்பொருட்கணவந்தது. பொருளசெய
த மக்களைப் பொருளென உபசரித்ததா. இவையிரண்டிபாட்டாலும் நன்மக்க
டபெற்றா பெறும் மறுமைப் பயன் கூறப்பட்டது. (ங)

கூச. அமிழ்தினு மாற்ற வினிதேதம் மக்கள

சிறுகை யளாவிய கூழ. ச

இ-ள். அமிழ்தினும் ஆற்ற இனிதே—எவையான் அமிழ்தததினும் மிகவினி
மைபுடைத்து—தம்மக்கள் சிறுகை அளாவிய கூழ— தம்மக்களது சிறுகை
யானளாவப்பட்ட சோறு. எ-று.

சிறுகையானளாவலாவது “இட்டிந் தொட்டுங் கெளவியுந் துழந்து—நெய
யுடை யடிசின் மெய்பட விதிர்த்தல்.” (ச)

*புறநானூறு— “படைப்பப் பலபடைத்தப் பலரோ நின்னு— முடை
 ப்பெருகு செல்வ ராயினு மிடைப்படக்— குறுகுறு நடந்த சிறுகை நீடி—
 விட்டிக் தொட்டிக் கௌவியுந் துழந்த—செய்யுடை யழகின் மெய்பட விதிரா
 த்து— மயக்குறு மககளை மிலலோர— பயக்குற விலாதாம வாழு நாளே.”

எ ம அதி.— புதல்வரைப்பெறுதல்.

உக.

கரு. மககண்மெய் தீண்ட லுடற்கிண்ப மறறவா
 சொற்கேட்ட விற்பகு செவிக்கு. ரு

இ-ள். உடற்கு இன்பம் மககன் மெய் தீண்டல்—ஒருவர் மெய்க்கிண்பமா
 வது மககளது மெய்யைத் தீண்டிதல், —செவிக்கு இன்பம் அவர் சொற்
 கேட்டல்—செவிக்கிண்பமாவது அவரது சொல்கை கேட்டல். எ-று.

மற்று வினைமாற்றது. மககளது மழலைச்சொல்லேயன்றி அவர் கற்றறிவுடை
 யராயச் சொல்லுஞ்சொல்லும் இன்பமாகலின், பொதுப்படச் சொல்லென்றா
 ன். தீண்டல் கேட்டலென்னுங் காரணப்பெயர்கள் நன்றிக் காரியங்களின்மே
 னின்றன. (ரு)

காசு. குழலினி தியாழினி தென்பதம் மககண்
 மழலைச்சொற கேளா தவா. கா

இ-ள். குழல இனித யாழ் இனித என்ப— குழலிசையினிது யாழிசையி
 னிதென்று சொல்லுவா— தம்மகள் மழலைச்சொற கேளாதவா— தம்புதல்
 வருடைய குதலைச்சொற்களைக்கேளாதா. எ-று.

குழல் யாழ் என்பன ஆகுபெயர். கேட்டவா அவற்றினும் மழலைச்சொல்
 இனிதென்பபொன்பது குறிப்பெச்சம். இனிமையிசைபற்றி மழலைச்சொல்கை
 சிறப்புவுகையானாகூறியவாறு. இவைமுன்னுபாட்டாலும் இம்மைப்பயன்
 கூறப்பட்டது. (கூ)

கூஎ. தந்தை மகற்காறது நன்றி யவையதது
 முந்தி யிருப்பச செயல். எ

இ-ள். தந்தை மகற்கு ஆறதும் நன்றி—தந்தை புதல்வனுக்குச்செய்யும் ந
 ன்மையாவது—அவையத்து முந்தி இருப்பச செயல்— கற்றோரவையத்தின்
 கண் அவரினும் மிக்கிருக்குமாறு கலவியுடையனாகுதல். எ-று.

பொருளுடையனாகுதல் முதலாயின துன்பம் பயத்தலின், நன்மையாகா

வென்பது சருதது. இதனால் தந்தைகடன கூறப்பட்டது. (எ)

சுஅ. தம்மிறறம் மக்க ளறிவுடைமை மாநிலத்து
மன்னுயிர்க் கெல்லா மினிது. அ

இ-ள். தம்மக்கள அறிவுடைமை—தம்மக்களதறிவுடைமை—மா நிலத்து
மன உயிரகெல்லாம தமமின இனிது—பெரியநிலத்து மன்னுநின்ற உயிரக
ட்கெல்லாதம்மினு மினிதாம். எ-று.

சுண்டறிவெனறது இயல்பாகிய அறிவோடுகூடிய கலவியறிவினை. மன்னு
யிறொன்றது சுண்டறிவுடையார மேனின்றது, அறிவுடைமை கண்டின்புறத்த
கு உரியார அவராகலின். இதனால் தந்தையினும் அவையததாருவப்பொன
பது கூறப்பட்டது. (அ)

சுரு. சுன்ற பொழுதிற் பெரிதுவக்குந் தன்மகனைச்
சான்றோ னெனக்கேட்ட தாய். சு

இ-ள். சுன்ற பொழுதின பெரிது உவக்கும்—தான் பெற்றபொழுதை மகி
ழ்ச்சியினும் மிகமகிழும்— தன்மகனைச் சான்றோன எனக் கேட்ட தாய—
உச அ ம அதி— அன்புடைமை.

தன்மகனைக் கலவி கேளவிகளானிறைந்தானென்று அறிவுடையோர் சொல்
லக் கேட்ட தாய். எ-று.

கவானின்கடகண்ட பொதுவுவகையினுஞ் சால்புடையனெனக்கேட்ட சிற
ப்புலகை பெரிதாகலின் பெரிதுவக்குமெனவும், பெண்ணியலபற் றுனாகவறி
யாமையிற் கேட்ட தாயெனவுறகூறினார். அறிவுடையாரொன்பது வருவிக்கப்
பட்டது, சான்றோனென்றற்குரியா அவராகலின். தாயுலகைகளினினமையி
ன, அஃதென்ற பிரித்துக்கூறப்பட்டது. (க)

எ0. மகன்றந்தைக் காறறு முதயி யிவன்றந்தை
யென்றோற்றான கொல்லெனுஞ் சொல். க0

இ-ள். தந்தைக்கு மகன் அறறும் உகவி—கலவியுடையனாகிய தந்தைக்
கு மகன் செய்யுற கைமமாறாவது— இவன் தந்தை என நோற்றானகொல்

எனும் சொல்—தன்னறிவு மெழுக்கமுங் கண்டார இவன்றந்தை இவனைப்
பெறுதற்கு என்ன தவஞ்செய்தான கொல்லோ வென்று சொல்லுஞ்சொல்லி
நிகழ்த்ததல். எ-று

சொல்லென்பது நிகழ்த்துதலாகிய தன்காரணநோன்ற நின்றது. நிகழ்த்துதல் அங்கனஞ்சொல்லவொழுகல். இதனா புதலவனகடன் கூறப்பட்டது. (கௌ)

அ ம அதி.— அனபுடைமை.

அஃதாவது அவவாழ்க்கைத்தனையும் புதலவரும் முதலியதொடாபுடையாரகட் காத்தலுடையதால். அஃதார முறைமையும் இதனானே விளங்கும். இல்லறம் இனிது நடத்தலும் பிறவுவிகணமேல் அருளபிறத்தலும் அனபின பயனாகலின், இது வேண்டப்பட்டது. வாழ்க்கைத்தனமேல் அனபிலவழி இல்லறமினிது நடவாமை “அறவோக களித்தலு மறதனை ரோம்பலுந— அறவோக கெதிர்த்துந தொல்லோ சிறப்பின— விருந்தெகா கோடலு மிழநந வெனனை.”* எனபதனாலும், அதனாலுள பிறத்தல் “அருளெனனு மனபின குழவி”† எனபதனாலுமறிக.

எக. அன்பிறகு முண்டோ வடைகருநதா மூராவலா

புன்கணீர பூச றரும்.

க

இ-ள. அனபிற்கும் அடைகரும் தாழ உண்டோ—அனபிற்கும் பிறரறியாமலடைத்துவைகருந தாமுளதோ—ஆவலா புன்கணீர பூசல தரும்—தம் மாலனபுசெய்யப்பட்டாரது துன்பங்கண்டுழி அனபுடையார கண பொழிகின்ற புலலியகண்ணீரோ உண்ணினறவனபினை எல்லாரும்றியத துறறும் ஆதலான். எ-து

உமமை சிறப்பினகன் வந்தது. ஆவலரது புனமை கண்கணீரமே லேற்றப்பட்டது. காட்சியளவைக்கெயதாதாயினும் அனுமான வளவையான வெளிப்படுமென்பதாம். இதனால் அனபினதுணமை புணாததப்பட்டது. (க)

* சிலப்பதிகாரம், அடைக்கலக்காதை.

† திருக்குறள், எடுள்.

ரக்

எ2. அன்பிலா கொல்லாந் தமகஞரிய ரன்புடையா
 ரென்பு முரியா பிறர்க்கு. உ

இ-ள். அன்பிலா எல்லாம் தமகஞ் உரியா—அன்பிலாதார் பிறர்க்கும் பய
 ன்படாமையின் எல்லாப்பொருளானுந் தமக்கே யுரியா, — அன்புடையார்
 எனபும் பிறர்க்கு உரியா—அன்புடையார் அவற்றினையெனறித் தமமுடம்பா
 னும் பிறர்க்குரியா. எ-து.

ஆளுருபுகளும் பிரிநிலையேகாரமும் விகாரததாற் றெக்கன. என்பு ஆகுபெ
 யா. எனபுமுரியாதல தன்னகம் புக்க குறுநடைப்புறவினறுபுதிகண்டஞ்சித்
 துலைபுக்கோன முதலாயினாகடகாண்க. (உ)

எக. அன்போ டியைந்த வழககென்ப வாருயிர்க்
 கென்போ டியைந்த தொடாபு. கூ

இ-ள். ஆர் உயிர்க்கு என்போடு இயைநத தொடாபு— பெறுதற்கரிய மக்
 களுயிர்க்கு உடம்போடுணடாகிய தொடாச்சியினை— அன்போடு இயைநத
 வழககு எனபு—அன்போடு பொருநதுதற்கு வந்த நெறியின்பயனென்று சொ
 ல்லுவா அறிந்தோர். எ-து.

பிறப்பினதருமை பிறந்தவுயிர்மேலேறற்பபட்டது. இயைநதவெனபது உப
 சாரவழககு, வழககு ஆகுபெயா. உடம்போடியைநதல்லது அன்புசெய்யலா
 காமையின், அதுசெய்தற்பொருட்டு இத்தொடாச்சி யுளதாயிற்றெனபதாம்.
 ஆகவே, இத்தொடாச்சிக்குப் பயன அன்புடைமையெனரூயிறறு. (கூ)

எச. அன்பீனு மாவ முடைமை யதுவீனு
 நண்பெனனு நாடாச சிறப்பு. ச

இ-ள். அன்பு ஆவமுடைமை ஈனும்— ஒருவனுக்குத் தொடர்புடையார்மா
 டிச செய்தவன்பு அததன்மையாற் பிறாமாட்டிம் விருப்பமுடைமையைத்த
 ரும்,— அது நன்பு எனனும் நாடாச சிறப்பு ஈனும்—அவ்விருப்பமுடைமை
 தான் இவற்குப் பணகயும் சொதுமலுயிலலையாய் பாவரும் நண்பெனறுசொ
 லப்பபட்டிம் அளவிறநத சிறப்பினைத்தரும். எ-து.

உடைமை உடையனொத்தனமை. யாவருநண்பாதல எல்லாப்பொருளுமெய்
 துதற்கேதுவாகவின, அதனை நாடாச்சிறப்பெனரூர். (ச)

எரு. அன்புற நமாநத வழககென்ப வையகத்
 தினபுறமு ரெயதுஞ் சிறப்பு. டு

இ-ள். அன்பு உறவு அமராத வழக்கு என்ப— அன்புடையராய் இல்லறத் தோடு பொருந்திய நெறியின் பயனென்று சொல்லுவா அறிந்தோர்—வைய கதது இன்பு உறவா எய்தும் சிறப்பு—இவவுலகதது இலவாமுககைக்கணின்று இன்பநுகர்ந்த அதனமேல துறக்கத்துச்சென்றெய்தும் பேரினப்பத்தினை. எ-று.

வழக்கு ஆகுபெயா. இலவாமுககைக்கணின்று மனைவியோடும் மக்களோடும் ஓக்கலோடுவகூடியின்புறவா தாருசெய்த வேளவித்தொழிலாற்றேவராய ஆன்மியின்புறவராகலின், இன்புறவொய்துசிறப்பெனறா. தவத்தாறநுன புற்றெய்துந துறக்கவினப்பத்தினை ஈனமியின்புறவெய்துதல் அன்பானனநி யில்லையென்பதாம். (இ)

உ-று

அம் அநி.— அன்புடைமை.

எக. அறத்திற்கே யன்புசார் பென்ப வறியார்
மறத்திற்கு மஃதே துணை. கூ

இ-ள். அன்பு சார்பு அறத்திற்கே என்ப அறியார்— அன்பு துணையாவது அறத்திற்கேயென்று சொல்லுவார் சிலரறியார்;—மறத்திற்கும் அஃதே துணை — ஏனைமறத்திற்கும் அவ்வன்பே துணையாவது. எ-று.

ஒருவனசெய்த பகைமைபற்றி உள்ளத்து மறநிகழ்ந்துழி அவனை நட்பாக க்கருதி அவன்மேலன்புசெய்ய அது நீங்குமாகலின், 'மறத்தைநீக்குதற்குந் துணையாமென்பார், மறத்திற்குமஃதேதுணையென்றார், "துன்பத்திற் கியாரே துணையாவார்." எனபுழிப்போல.* இவையையறதுபாட்டானும் அன்பினது சிறப்புக்கறப்பட்டது. (கூ)

எஎ. என்பி லதனை வெயில்போலக் காபுமே
யன்பி லதனை யறம். எ

இ-ள். அன்பு இலதனை வெயில்போலக் காபும்—என்பிலலாதவுடமைப வெயில்காய்ந்தாற்போலக் காபும்— அன்பு இலதனை அறம்— அன்பிலலாதவுயிரை அறக்கடவுள். எ-று.

என்பிலதென்றதனால் உடம்பெனப்பதாடும், அன்பிலதென்றதனால் உயிரெனப்பதாடும் பெற்றும். வெறுப்பினி எங்குமொருதன்மைத்தாகிய வெயிலின்மூன் என்பில்லது தன்னியல்பாறசென்று கெடுமாறுபோல, அதன்மைத்தாகியவறத்தினமூன் அன்பில்லது தன்னியல்பாறகெடுமெனப்பதாம். அதனைக்காபுமென வெயிலறநுகளினமேலேற்றினா, அவற்றிற்கும் அவலியலபுணமையின்.

இவ்வாறு “அல்லவை செயதாக்க கறங்குற்றம்”† எனப் பிறருக்கறிஞர்.(எ)

எஅ. அன்பகத் தில்லா வுயிர்வாழ்க்கை வனபாறகண்
வறறன் மரநதளிாத் தறறு. அ

இ-ள். அகத்து அன்பு இல்லா உயிர் வாழ்க்கை— மனத்தின்கணனபில்லா
த உயிர் இல்லறத்தோடு கூடி வாழ்தல்— வனபாறகண் வறறல் மரம தளி
ர்த்தறறு— வனபாலின்கண் வறறலாகியமரந தளிாததாறபோலும். எ-று.

கூடாதென்பதாம். வனபால் வனனிலம். வறறலென்பது பாலவினங்கா
வழினைப்படர்க்கைப்பெயர். (அ)

எக. புறத்துறுப் பெல்லா மெவன்செய்யும் யாககை
யகத்துறுப பனபி லவர்க்கு. கூ

இ-ள். யாக்கையகத்து உறுப்பு அன்பு இல்லவாக்கு—யாககையகத்தின்கணி
ன்று இல்லறத்திறகுறுப்பாகிய அன்புடையரல்லாதார்க்கு— புறத்து உறுப்

* “ஆதி சததததால் பூவிற்குச் செனறான, துன்பத்திற் கியாரோ துணையா
வார், மறத்திற்கு மல்தே துணை, பிணிசுகுமருநது என்பவறறினகட் பறித்தல்
நிக்குதலென நயிவே பெய்துபொருளுணாதது துமாததமென்பதுவகொளக.”
என்றா பிரயோகவிவேகநூலார். காரகபடலத்து “உடனிகழுகின்ற” எனனு

ம் பதிகுஞ்செய்யுளுராயிறநானக.

† வாக்குண்டாம்,—கல்லாத மாரதார்க்குக் கற்றுணர்ந்தார் சொற்கூற்ற—
மல்லவை செய்தார்க் கறங்குற்ற— மெல்லிய— வரையுக்குத் தாணீற்ற கர்
ய்கூற்றங் கூறறமே— யிலலிற் கிசைந்தொழுகாப் பென்.

கூ ம அநி.—விருத்தோம்பல்.

உள்

பெல்லாம எவன் செய்யும்— ஏனைப்புறத்தின்கணின்து உறுப்புவுளுவெல்லா
ம் அவவறகுசெய்தறகண் எனனவுநவியைச செய்யுமி எ-று.

புறத்துறுப்பாவன இடனம், பொருளும், எவன்செய்வாருமுதலாயின. அ
னையொடு கூடாதவழி அவறறுறபயனினமையின், எவன்செய்யுமென்றார். உ
றுப்புப்போறவுன், உறுப்பென்பபடன, யாக்கையிற கணமுதலிய உறுப்புக்
களெல்லாம் எனன்பயனைச செய்யும் மனத்தின்கணுறுப்பாகிய அன்பிலாதா

ரககென்றுரைப்பாருமுளா. அதற்கு இல்லறத்தோடு யாதுயியைபில்லாமை யறிதீ. (க)

அ. அன்பின் வழிய உயிரினை யஃதிலாக்க
கெனபுதோல போதத் வுடம்பு. ௧0

இ-ள. அன்பின் வழியது உயிரினை—அன்பு முதலாக அதன்வழிநின்ற உடம்பே உயிரினைறவுடம்பாவது,— அஃது இலாககு உடம்பு எனபு தோல் போதத்— அவ்வன்பிலலாதாககு உளவான உடம்புகள எனபினைத் தோலாறபோதத்தனவாம், உயிரினைறனவாகா. எ-று.

இல்லறம் பயவாமையின், அன்னவாயின். இவைவரானகுபாட்டானும் அன்பிலவழிப்படுகு குற்றங்கூறப்பட்டது. (௧௦)

கூ ம அதி.— விருந்தோம்பல்.

அஃதாவது இருவகை விருந்தினரையும் புறந்தருதல். தென்புலத்தாரா முதலியவைமபுலத்தான முன்னையவிரண்டும் கடபுலனாகாதாரா நின்றது செய்வனவாகலானும், பின்னையவிரண்டும் பிறாகதேலனமையானும், இடைநின்ற விருந்தோம்பல் சிறப்புடைத்தாய இல்லறங்கட்கு முதலாயிற்று. வேறுகாத அன்புடைபிருவாகூடியல்லது செயாப்பபடாமையின், இஃது அன்புடைமையின்பின் வைக்கப்பட்டது.

அக. இருந்தோம்பி யிலவாழ்வ தெலலாம விருந்தோம்பி
வேளாண்மை செயதற பொருட்டு. ௧

இ-ள. இவ் இருந்து ஒம்பி வாழ்வது எல்லாம்— மனைவியோடும் வனத்திறசெல்லாது இல்லின்கணிருந்து பொருள்களைப் போற்றிவாழ்வுசெய்கையெல்லாம்— விருந்து ஒம்பி வேளாண்மை செயதறபொருட்டு—விருந்தினரைப் பேணி அவர்க்குபகாராகுசெயதறபொருட்டு. எ-று.

எனவே, வேளாண்மைசெயயாவழி இல்லின்கணிருத்தலும் பொருளசெய்தலுங்காரணமாக வருந்துன்பசெய்கைக்கட்கெல்லாம் பயனில்லையென்பதாம்.

அஉ. விருந்து புறத்ததாத் தானுண்டல சாவா
மருந்தெனினும் வேண்டறபாற தன்று. ௨

இ-ள். சாவா மருந்து எனினும்— உண்ணப்படுகும் பொருள் அயிராதமெயெ

வினும்— விருநது புறத்ததாத் தான உண்டல்—தன்னையோக்கி வந்த விருநது தன்னிலிவ்வுறத்ததாகத் தானே உண்டல்— வேண்டறபுறத்து அன்று—விரும்புதன்முறைமையுடைத்தன்று. எ-று.

உஅ. கூ ம அதி.— விருந்தோம்பல.

சாவாமருந்து சாவாமைக்குக் காரணமாகிய மருநது. விருநதினறியே ஒருகாற்றினுண்டலைச் சாவாமருநதெனபார் உளராயினும் அதனையொழிகவென்றுணர்ப்பினுமமையும். இவையிரண்டுபாட்டானும் விருநதோம்பலின் சிறப்புக் கூறப்பட்டது. (உ)

அங். வருவிருந்து வைகலு மோம்புவான் வாழ்க்கை பருவநது பாழ்படுத லின்று. கூ

இ-ள். வரு விருநது வைகலும் ஓம்புவான் வாழ்க்கை—தன்னையோக்கி வந்த விருநதை நாடோறும் புறந்தருவானதிலவாழ்க்கை— பருவநது பாழ்படுதல் இன்று— நலகுரவான வருநதிக் கெடுத்திலலை. எ-று.

நாடோறும் விருநதோம்புவானுக்கு அதனாற்பொருடொலையாது மேனமேற்கினைக்குமென்பதாம். (ங்)

அச. அகனமாந்து செயயா னுறையு முகனமாந்து நலவிருந தோம்புவா னில. ச

இ-ள். செயயாள அகன அமாநது உறையும் — திருமகள் மனமகிழநது வாழாநிற்கும்— முகன அமாநது நலவிருநது ஓம்புவான் இல்— முகமினிய னுயத் தக்க விருநதினரைப் பேணுவானதிலலின்கண். எ-று.

மனமகிழத்தற்குக் காரணம் தனசெலவம் நலவழிப்படுதல். தகுதி ஞானவொழுக்கங்களானுயாதல். பொருள் கிளைத்தற்குக் காரணம் கூறியவாறு. (ச)

அரு. விதது மிடலவேணடுங் கொல்லோ விருநதோம்பி மிசசின் மிசைவான புலம். ரு

இ-ள். விருநது ஓம்பி மிசசில் மிசைவான புலம்—முன்னே விருநதினரை மிசைவிததுப் பின் மிக்கதனைத் தான மிசைவானது விளைபுலத்திற்கு—விததும இடல் வேணடுமோ— வித்திதிதலும் வேணடுமோ, வேண்டா. எ-று.

கொல்லென்பது அசைநிலை. தானே விளையுமென்பது குறிப்பெச்சம். இவையுணர்ப்பாட்டானும் விருநதோம்புவார் இம்மைக்கண்யதும் பயன் கூறப்பட்டது. (ரு)

அக. செல்விருநு தோம்பி வருவிருந்து பாரத்திருப்பா
னலவிருந்து வானத் தவாகரு. சு

இ-ள். செல் விருநுது ஓம்பி வருவிருநது பாரத்த இருப்பான்— தனகட
சென்ற விருநதைப் பேணிப் பின் செல்ககடவ விருநதைப் பாரத்ததுத் தான்
அதனோடு உண்ணவிருப்பான்— வானத்தவாகரு நலவிருநது—மறுபிறப்பிற்
றேவனாய் வானினுள்ளாகரு நலவிருநதாம். எ-று.

வருவிருநதென்பது இடவருவமைதி. நல்விருநது எய்தாவிருநது. இதனா
ன் மறுமைக்கனெய்துமபயன் கூறப்பட்டது. (சு)

அள. இளைத்துணைத் தென்பதொன் நிலலை விருந்தின்
றுணைத்துணை வேளவிப் பயன். எ

இ-ள். வேளவிப் பயன் இளைத்துணைத்து என்பது ஒன்று இலலை—விருந்தோ
ம்பலாகியவேளவியின்பயன் இன்னவளவிறறென்பதோளவுடைததன்று;—
விருநதின் துணைத் துணை—அதற்கு அவ்விருநதின்றகுதியளவே அளவு. சு-று.
சு ம அதி.— விருந்தோம்பல். உசு

ஐம்பெருவேள்விய்* னெனறுகலின் வேளவியெனறும, பொருளளவு “தான்
சிதி தாயினா தககாரைப் பட்டக்கால — வானொறிதாப் போதது விம்”†
ஆகலின், இளைத்துணைத்தென்பதொளநிலையெனறுககூறினா, இதனான இ
ருமையும் பயத்தற்குக் காரணங் கூறப்பட்டது. (எ)

அஅ. பரிந்தோம்பிப் பறறறே மென்பா விருந்தோம்பி
வேளவிதலைப்படா தரா. அ

இ-ள். பரிநது ஓம்பிப் பறறு அறறேம என்பா— நிலையாப்பொருளை வரு
நதிக் காத்தப் பின் அதனையிறுநது இதுபொருது யாம பறறுககோடிஸமா
யினேமென்றிரகருவா— விருநது ஓம்பி வேளவி தலைப்படாதா—அப்பொ
ருளான விருநதினையோம்பி வேளவிப்பயனைபெய்தும பொறியிலாதா.
எ-று.

“ஈட்டிய வொண்பொருளை—காததலு மாககே கடுநதுன்பம்”† ஆகலின்,
பரிந்தோம்பியெனறா. வேளவி ஆகுபெயா. (அ)

அசு. உடைமையு னின்மை விருந்தோம்ப லோம்பா
மடமை மடவாரக ணுண்டு. சசு

இ-ள். உடைமையு னின்மை விருந்தோம்பல் ஓம்பா மடமை—உடைமை

க்காலத்தினமையாவது விருந்தோம்பலையிதழும் பேதைமை,—மடவார்களை உண்டு—அஃது அந்நிதாாமாட்டு உளதாகாது, பேதையாமாட்டேயுளதாம். எ-று.

உடைமை பொருளுடையனாதனமை. பொருளாதகொளருமபயணையிழப்பித்து உடைமையை இனமையாகக்கலின், மடமையை இனமையாகவுபசரித்தாரா. பேதைமையான விருந்தோம்பலையிதழிற் பொருள் நின்றவழியும் அதனாற்பயனிலையென்பதாம். இவையிரண்டுபாட்டாலும் விருந்தோம்பாவழிப்படுகுறறன் கூறப்பட்டது. (க)

கூ0. மோப்பக குழையு மனிசச முகநதிரிந்து
நோக்கக குழையும் விருந்து. க0

இ-ள். அனிசசம மோப்பக குழையும் — அனிசசபூ மோந்தழியனறிக குழையாது,— விருந்து முகம் திரிந்து நோக்கக குழையும் — விருந்தினர் முகமவேறுபட்டு நோக்கக குழைவா. எ-று.

அனிசசம் ஆகுபெயர். சேயமைக்கட்கணுதி இனமுகமும், அதுபற்றி நண்ணியவழி இனசொல்லும், அதுபற்றி உடனப்பட்டவழி நன்றற்றலுமென விரு

* ஐம்பெருவேளவியாவன பிரமயாகம், தேவயாகம், மானுடயாகம், பித்திரயாகம், பூதயாகமெனவிலை. அவற்றுள், பிரமயாகம் வேதமோதல், தேவயாகம் ஓமமவளாததல், மானுடயாகம் விருந்தோம்பல், பித்திரயாகம் நீரக்கடனாற்றல், பூதயாகம் பலியீதல்.

† நாலடியார், அறனவலியுறுத்தல்,— உறக்குந துணையதோ ராலம்வித்திண்டி— யிறப்ப நிழற்பயன் தாஅன— கற்பபயனு— தானசிறி தாயினுந் தக்காரைப் பட்டக்கால— வான்சிறிதரப் போர்த்து விடும.

‡ நாலடியார், ஈயாமை,— ஈட்டலுந் துன்பமற நீட்டிய வொன்பொருளைக்—காததலு மாகே கடுநதுன்பன்— காத்தல்— குறைபடிந் துன்பன் கெடிந் துன்பன் துன்பக்— குறைபடி மறறைப் பொருள்.

கூ0

க0 ம அறி.— இனியனைகூறல்.

உதோம்புவார்க்கு இன்றியமையாத மூன்றனுள் முதலாய இனமுகம் இல்லாழிக் சேய்மைக்கண்ணே வாடி நீங்குதலின், தீண்டியவழியல்லது வாடாத அனிசசபூவிலும் விருந்தினர் மெல்லியொன்பதாம். இதனுள் விருந்தோம்புவார்க்கு முதற்கண் இனமுகம் வேண்டுமென்பது கூறப்பட்டது. (க0)

க௦ ம அதி— இனியவைகூறல்.

அஃதாவது மனத்தின்கணுவகையை வெளிப்பிப்பனவாகிய இனியசொற்களைச் சொல்லுதல். இதுவும், விருந்தோம்புவார்க்கு இனறியமையாதாகலின், விருந்தோம்பலின்பின் வைக்கப்பட்டது.

க௧. இன்சொலா லீர மனீஇப படிநிலவாளு
செம்பொருள கண்டாவாய்ச சொல். க

இ-ள். இனசொல்— இனசொலாவன்— ஈரம அனீஇப படிது இலவாம செம்பொருள கண்டா வாய்ச சொல்—அன்போடு கலந்து வருசனையிலவா யிருக்கின்ற அறத்தினை உணர்நதாவாயிற சொற்கள். எ-று.

ஆல் அசைநீகா. அன்போடு கலத்தல் அன்புடைமையை வெளிப்படுத்தல். படிநினமை வாயமை. மெய்யுணர்நதா நெஞ்சிற்கெல்லாரு செம்மையுடைத தாயத தோன்றலின், செம்பொருளென்பபட்டது. இலவாருசொல்லெனவியையும். வாயென வேண்டாது கூறினார், தீயசொறையிலாவென்ப தறிவித்தற கு. இதனால் இனசொற்கிலக்கணங் கூறப்பட்டது. (க)

க௨. அகனமர்ந் தீதலி னன்றே முகனமர்ந்
தினசொல னாகப் பெறின. உ

இ-ள். அகன் அமர்நது ஈதலின் நன்று— நெஞ்சுவந்து ஒருவறகு வேண்டியதொருபொருளைக் கொடுத்தலினும் நன்று — முகன் அமர்நது இனசொலனாகப் பெறின — கண்டபொழுதே முகமினியனாய் அதனோடு இனியசொலையுமுடையனாகப் பெறின. எ-று.

இனமுகத்தோடுகூடிய இனசொல ஈதலபோலப் பொருளவயத்ததன்றித் தன்வயத்ததாயினும், அறநெஞ்சுடையார்க்கல்லது இயல்பாகவினமையின், அதனினுமரிதென்னுவகருத்தான, இனசொலனாகப் பெறினெனறா. (உ)

க௩. முகத்தா னமர்ந்தினிது நோக்கி யகத்தாளு
மின்சொ லினதே யறம. ட

இ-ள். முகத்தான அமர்நது இனிது நோக்கி—கண்டபொழுதே முகத்தான விரும்பி இனிதாக நோக்கி— அகத்தான ஆம் இனசொலினதே அறம்— பின் நண்ணியவழி மனத்துடனாகிய இனியசொற்களைச் சொல்லுதலின்கண்ணதே அறம். எ-று.

நோகியெனனும் வினையெச்சம் இனசொலென் அடையதெது தீன்ற முத

ரண்டியாட்டானும் இனமுகத்தோடு கூடியவினசொல் முன்னரே பிணித்துக்
கோடலின் விருநதோம்புதற்குச்சிறாததென்பது கூறப்பட்டது. (உ)

ஸம் அநிபு இனியலலகறஸ்.

௩௩

கசு. துன்புறுஉந் துவ்வாமை யில்லாகும் யார்மாட்டி
மின்புறுஉ மின்சொ லவாக்கு. ச

இ-ள். யார்மாட்டிம் இன்பு உறுஉம் இனசொலவர்க்கு— எல்லார்மாட்டி
ம் இன்பத்தை மிகுவிக்கும் இனசொல்லையுடையார்க்கு— தன்பு உறுஉம் து
வ்வாமை இல்லாகும்—துன்பத்தை மிகுவிக்கும் நலஞ்ரவு இல்லையாம். எ-று.

நா முதலியபொறிகள் அனை முதலிய புலன்களை துக்கராமையுடைமையின,
துவ்வாமைபென்றார். யார்மாட்டிமின்புறுஉமினசொலவாக்குப் பகையும்
நொதுமறுமினரி உள்ளது நன்பேயாம், ஆகவே, அவர் எல்லாச்செலவமு
மெயதுவொன்பது கருத்து. (ச)

கரு. பணிவுடைய னின்சொல தாத லொருவந்
கணியலல மறறுப பிற. ரு

இ-ள். ஒருவருக்கு அணி பணிவு உடையன இனசொலதல— ஒருவனுக்க
ணியாவது தனநாறமுழப்பரிவாகடாழச்சியுடையன எல்லாக்கண்ணுமு
இனியசொலையுமுடையதாதல, —பிற அலல— இவைவிரண்டுமனறி மெய்
ககணியும் பிறவணிகள அணியாகா. எ-று.

இனசொலததறினமாகலின், பணிவுடைமையும் உடன்கூறினார். மற்று
அசைநிலை, வேற்றுமையுடைமையாற பிறவெனவும், இவை போலப் பேரழ
குசெய்யாமையின் அலலவெனவுந்கூறினார். இவைவிரண்டுபாட்டானும் இனி
யவை கூறுவார்க்கு இம்மைப்பயன கூறப்பட்டது. (ரு)

கசு. அலலவை தேய வறமபெருகு நலலவை
நாடி யினிய சொலின். சு

இ-ள். நலலவை நாடி இனிய சொலின் — பொருளாற பிறாக்கு நன்மை
பயக்குஞ்சொற்களை மனததாராயநது இனியவாக ஒருவனசொலறுமாயி
ன், —அலலவை தேய அறம பெருகும்—அவனுக்குப் பாவனகடேய அறம வ
ளரும். எ-று.

தேயதல தனபகையாகிய அறம் வளர்தலிற் றனக்குநிலையினறிமெலிதல்.
 உதவத்தின்முன் வில்லாநாம பாவம்.* எனபது உம இப்பொருட்கி. நல்லவை
 நாடிச்சொல்லுகலுங் கடியவாகச்சொல்லின, அறஞ்காதென்பதாம். இத்
 ஞான மறுமைப்பயன கூறப்பட்டது. (சு)

கூள. நயனின்று நன்றி பயக்கும் பயனின்று
 பண்பிற றலைப்பிரியாச சொல். எ

நயன னன்று நன்றி பயக்கும் — ஒருவனுக்கு இமமைக்கு நீதியை
 யுமுண்டாக்கி மறுமைக்கு அறத்தையும் பயக்கும் — பயன னன்று பண்பின

தலைப்பிரியாச சொல் — பொருளாற் பிறர்க்கு நனமையைக் கொடுத்த இனி
 மைப்பண்பினீங்காத சொல். எ-று.

நீதி உலகத்தோடு பொருநதுதல். பண்பெனபது ஈண்டதிகாரத்தான இனி
 மைமேனினறது. தலைப்பிரிதல் ஒருசொன்னீரமைதது. (ஏ)

* நாலடியார், துறவு, — விளக்குப் புகவிருண் மாயந்தாங் கொருவன —
 தவத்தின்முன் வில்லாநாம் பாவம் — விளக்குறெப் — தேயவிடத்துச் சென்றி
 ருள் யாப்பாநாங்கு நன்னீன் — தீர்விடத்து நிறகுமாத தீது.

கூ. உ. கக ம அதி. — செய்ந்நன்றியறிதல.

கூ. அ. சிறுமையு ணீங்கிய வின்கொன மறுமையு
 மிமமையு மினபந தரும். அ

இ-ள். சிறுமையுள் நீங்கிய இன்கொல் — பொருளாற் பிறர்க்கு நோய்செ
 யயாத இனியகொல் — மறுமையும் இமமையும் இனபந தரும் — ஒருவனுக்
 கு இருமையினும் இனபந்தைப் பயக்கும். எ-று.

மறுமையினபந பெரிதாகவின, முறகூறப்பட்டது. இமமையினபமாவது
 உலகம் தனவயதத்தாகலான நல்லனவெய்தி இனபுறுதல். இவைவிரண்டிபா
 ட்டானும் இருமைப்பயனும் ஒருங்கேபதுதல் வலியுறுத்தப்பட்டது. (அ)

கூ. கூ. இன்கொ ளினிதீன்றல காண்பா நெவன்கொலோ

வன்சொல வழங்கு வது.

க

இ-ள இன்சொல இனித னானல காண்பான— பிறா கூறிய இன்சொற றனக்கின்பம பயததலை அனுபவித்தறிகின்றவன—வன்சொல வழங்குவது எ வன்கொல—அது நிறகப் பிறாமாட்டி வன்சொலகைச சொலலுவது என்னபய ன் கருதி எ-று.

இனிதெனறது வினைகருதிப்பபுபெயா. கடுஞ்சொற பிறாகருமினனாதாகவி ன், அது கூறலாகாதென்பது கருதது. (க)

க00. இனிய வுளவாக வினனாத கூறல கனிபிருப்பக காயகவாந தறறு. க0

இ-ள். இனிய உளவாக இனனாத கூறல்— அறம பயகரும இனியசொறக ளும் தனக்குளவாயிருக்க அவறறைக கூறுது பாவம பயகரும இனனாதசொ றகளை ஒருவன கூறுதல்— கனி இருப்பக காய கவாநதறறு—இனிய கனி களும் தனகைக்கணுளவாயிருக்க அவறறைதுகராது இனனாதகாயகளை துகா நததனோடொகரும. எ-று.

கூறலென்பதனா சொறகளைன்பது பெற்றும். பொருளை விசேடித்துநின்ற பண்டுகள உவமைக்கணனுஞ்சென்றன. இனியகனிகளென்றது ஒளவையுண் டநெல்லிக்கனிபோல அமிழ்தாவனவறறை இனனாதகாயகளைன்றது காஞ்சி ரங்காயபோல நஞ்சாவனவறறை. கடுஞ்சொறசொலலுதல் முடிவிறறனக்கே யினனாதென்பதாம். இவையிரண்டுபாட்டானும் இனனாதகூறவின குறறங் கூறப்பட்டது. (க0)

கக ம அதி.— செய்ந்நன்றியறிதல்.

அஃதாவது தனக்குப் பிறா செய்த நன்மையை மறவாமை. இனிபவை கூறி இல்லறமவழுவாதாக்கு உயசியில குறறம் செயநநன்றி கோறலேயா கலின், அதனைப் பாதுகாத்துக் கடிதறபொருட்டி, இஃதினியவைகூறலின்பி ன் வைக்கப்பட்டது.

க0க. செய்யாமற செய்த வுதவிககு வையகமும் வானகமு மாறற லரிது. க

இ-ள். செய்யாமல செய்த உதவிககு— தனக்கு முன்னோருதவிசெய்யாதி ருக்க ஒருவன பிறறுககுச் செயதவுதவிக்கு— வையகமும் வானகமும் ஆற் கக ம அதி.— செய்ந்நன்றியறிதல். கக

நல் அரிது—மன்னுலகும் விண்ணுலகும் கைமமாறுகக் கொடுத்தாலும் ஒத்
தலரிது. எ-று.

* கைமமாறுகளெல்லாம் காரணமுடையவாகலின், காரணமில்லாத உதவிக்கு ஆறாறுவாயின். செயயாமைச் செயதவுதவியென்று பாடமோதி, மறித்த தவமாட்டாமைபுள்ளவிடத்துச் செயதவுதவியென்றுபாப்பாருமுளர். (க)

க0௨. காலத்தி னுறசெய்த நனறி சிறிதெனினு

ஞாலத்தின் மாண்பு பெரிது. உ

இ-ள். காலத்தினால் செயத நனறி—ஒருவனுக்கு இறுதிவந்தவெல்லைக்கண் ஒருவன் செயதவுபகாரம்—சிறிது எனினும் ஞாலத்தின் மாண்பு பெரிது—தனைநோக்கச் சிறிதாயிருந்ததாயினும் அக்காலத்தை நோக்க நிலவுலகத்தினும் மிகப்பெரிது. எ-று.

அக்காலநோக்குவதல்லது பொருளுக்கலாகாதென்பதாம். காலத்தினாலென்பது வேறறுமை மயக்கம். (உ)

க0௩. பயன் னுககார செய்த வுதவி நயன்றுக்கி

னன்மை கடலிற் பெரிது. ஈ

இ-ள். பயன் னுக்கார செய்த உதவி நயன் னுககின்—இவர்க்கு இது செயதால் இன்னது பயக்குமென்று ஆராயதலிராயச் செயதவுதவியாகிய ஈர முடைமையை ஆராயின்,—நன்மை கடலிற் பெரிது—அதன்னைமை கடலினும் பெரிதாம் எ-று.

இவை மூன்றுபாட்டானும் முறையே காரணமினறிச் செய்ததுஉம், காலத்தினுற செயததுஉம், பயனனுக்காராயச் செயததுஉம் அளவிலவாதல் கூறப்பட்டது. (ஈ)

க0௪. தினைத்துணை நன்றி செயினும் பனைத்துணையாக்

கொளவர் பயனறெரி வார். ஈ

இ-ள். தினைத்துணை நன்றி செயினும்—தமக்குத் தினைபளவிறறாய உபகாரத்தை ஒருவன் செய்தானுபினும்,—பனைத்துணையாக கொளவர் பயன் தெரிவார்—அதினை அவளவளவிறறாகக் கருதாது பனைபளவிறறாகக் கருதுவார் அக் கருத்தின் பயனறெரிவார். எ-று.

தினை பனையென்பன சிறுமைபெருமைகட்குக் காட்டுவன சிலவளவை. அக்

கருத்தின் பயனாவது அந்நவந கருதுவார்க்கு வரும் பயன்.

(௭)

க0௫. உதவி வரைத்தன் றுதவி யுத வி

செய்யப்படார சாலபின வரைத்து. ௫

இ-ள். உதவி உதவிவரைத்து அன்று—கைமமாளுனவுதவி காரணத்தான ம் பொருளானும் காலத்தானுமாகிய மூலகையானும் முனசெய்த உதவியள விறதன்று;—உதவி செய்யப்படார சாலபின வரைத்து—அதனைச் செயவி ததுககொண்டவர்தம் அமைதியளவிறது. ௭-று.

சாலபு எவ்வளவுபெரிதாயிற்று உதவியும் அவ்வளவு பெரிதாமென்பார, சா ல்பின வரைத்தென்றார். இவையிரண்டுபாட்டானும் முன்று மல்லாத வுதவி மாத்திரமும் அறிவார்க்குச் செய்தவழிப பெரிதாமெனப்பது கூறப்பட்டது.

௫

உச

கக ம் அதி.— செயந்நன்றியறிதல.

க0௬. மறவற்க மாசற்றா கேண்மை துறவற்க

துன்பத்துட பெபாயார நடபு.

க

இ-ள். துன்பத்துள துப்பு ஆயா நட்புத துறவற்க— துன்பக்காலத்தத் தனக்குப் பறங்குகோடாயிராது நடபை விடாதொழிக, — மாசு அறரார் கேண்மை மறவற்க—அறிவொழுக்கங்களிற குற்றமற்றாது கேண்மையை ம பவாதொழிக. ௭-று.

கேண்மை கேளாதனமை. இமமைக்குறுதிசுதுவார மதுமைக்குறுதியும் உடனகறினார்.

(௬)

க0௭. எழுமை யெழுபிறப்பு முள்ளுவர் தங்கண்

விழுமந துடைத்தவா நடபு.

௭

இ-ள். தங்கண் விழுமந துடைத்தவா நடபு—தங்கனெயதிய துன்பத்தை நீக்கினவருடைய நட்பினை—எழுமை எழுபிறப்பும் உளளுவர்—எழுமையினை யுடைய தமமெழுவகைப்பிறப்பினும் நினைப்பா நல்லோர். ௭-று.

எழுமையெனறது வினைப்பயனொரும எழுபிறப்பினை, அது வளையாபதி யுட்கண்டது. எழுவகைப்பிறப்பு மேலேயுரைத்தாம். வினாவுதோனறந துடை த்தவொன்றா. நினைத்தலாவது துன்பந துடைத்தலான அவாமாட்டுளதாகிய அனபு பிறப்புத்தோறுந தொடரநது அனபுடையராதல. இவை யிரண்டுபாட் டாலும் நன்றி செயதாரது நட்பு விடலாகாதென்பது கூறப்பட்டது. (௭)

க0அ. நன்றி மறப்பது நன்றன்று நன்றல்ல

தன்றே மறப்பது நனது.

அ

இ-ள். நன்றி மறப்பது நனது அனது—ஒருவன் முன்செய்த நன்மையை மறப்பது ஒருவற்கு அறனன்று, —நன்றல்லது அன்றே மறப்பது நனது— அவன் செய்த தீமையைச் செய்தபொழுதே மறப்பது அறன். எ-து.

இரண்டும் ஒருவனாசெய்யப்பட்ட வழி மறப்பதும் மறவாததும் வருத்தக் கூறியவாறு. (அ)

க0க. கொன்றன்ன வின்னு செயினு மவார்செய்த

வொன்றுநன் றுளளக கெடும.

க

இ-ள் கொன்று அன்ன இன்னு செயினும்—தமக்கு முன்னொரு நன்மை செய்தவா பின்பொன்றொத்த இன்னுதவற்றைச் செய்தாராயினும்,—அவா செய்த நனது ஒன்று உள்ளக கெடும்—அவையெல்லாம் அவாசெய்த நன்மையொன்றினும் நினைக்க இலையாம். எ-து.

தினேததுனை பனைததுனையாகக் கொள்ளப்படுதலின், அவ்வொன்றுமே அவற்றையெல்லாம் கெடிக் குமென்பதாம் இதனான நன்றல்லது அன்றே மறக்கு மென்பது. (க)

க0க. கொன்றன்ன வின்னு செயினு மவார்செய்த

வொன்றுநன் றுளளக கெடும.

க0

இ-ள். எநன்றி கொன்றாக்கும் உய்வு உண்டாம்—பெரியவறங்களைச் சிதைத்தார்க்கும் பாவத்தினாலும் வாயிவண்டாம்;—செய நன்றி கொன்ற மகடும் அதி.— நடுவுநிலைமை. க.இ

கற்கு உய்வு இலகை—ஒருவன் செய்த நன்றியைச் சிதைத்த மகனுக்கு அஃதில்லை. எ-து.

பெரியவறங்களைச் சிதைத்தலாவது ஆன்முலையறுத்தலும், மகளிரகருவினைச் சிதைத்தலும், பாரப்பாராததபிதலும் முதலிய பாதகங்களைச் செயதல்.* இதனாற செயநன்றிகோறலின் கொடுமை கூறப்பட்டது. (க0)

க0 ம அதி.— நடுவுநிலைமை.

அஃதாவது பகை நொதுமல் நண்பனனும் முனதுபகுதியினும் அறத்தி னவழுவாது ஒப்ப நிறகு நிலைமை. இது, நன்றிசெய்தார மாட்டு அந்நன்றியி

னை நனைதவழிச சிதைபுமனறே அவவிடத்துஞ் சிதையலாகாதென்றற்கு,
செயநநனறியறிதலின்பின் வைக்கப்பட்டது.

ககக. தகுதி யெனவொன்று நன்றே பகுதியாற்
பாறபட டொழுகப் பெறின. க

இ-ள். தகுதி என் ஒன்றே நன்று—நடுவுநிலைமையென்று சொல்பபடும்
ஓரமுமே நன்று,—பகுதியான பாறபடி ஒழுகப்பெறின—பகை நொதுமல்
நண்பென்னும் பகுதிதோறும் தன்முறைமையை விடாதொழுகப்பெறின. எ-று.

தகுதியுடையதனைத் தகுதியென்றார். “ஊராரோ தேவகுலம்” என்பது
போலப் பகுதியானென்புழி ஆணுருபு தோறுமென்பதன் பொருட்டாய் நின்
றது. பெறினென்பது அவ்வொழுககதற்குமைதோன்ற நின்றது. இதனால் ந
டுவுநிலைமையதுசிறப்புக் கூறப்பட்டது. (க)

ககஉ. செப்ப முடையவ னாககரு சிதைவினறி
யெச்சதறிற் கேமாப புடைதது. உ

இ-ள். செப்பம் உடையவன் ஆக்கம்—நடுவுநிலைமையையுடையவனது செ
ல்வம்—சிதைவு இன்றி எச்சத்திற்கு ஏமாப்பு உடைத்து—பிறாசெல்வம்போ
ல அழிவின்றி அவன் வழியிலுள்ளாராகும் வலியாதையுடைதது. எ-று.

விகாரததாற்றொக்க எச்சவுமமையான இறக்குநதுணையும் அவனறனக்கும்
ஏமாப்புடைத்தென்பது பெற்றும். அறத்தோடு வருதலின், அன்னதாயிற்று,
தானிறநதுழி எஞ்சிறப்பதாகலின், எச்சமென்றார். (உ)

ககங. நனறே தரினு நடுவிகநதா மாககத்தை
யன்றே யொழிய விடல. ங

இ-ள். நனறே தரினும்—நீங்கனறி நன்மையே பயநததாயினும்—நடுவு
இகநது ஆம் ஆக்கத்தை அனறே ஒழிய விடல்—நடுவுநிறறலையொழிதலான்
உண்டாகின்ற ஆக்கத்தை அப்பொழுதே யொழியவிடுக. எ-று.

நன்மை பயவாமைபின், நனறே தரினு மென்றார். இகத்தலானென்பது இக
நதெனத் திரிநதுநின்றது. இவையிரண்டுபாட்டானும் முறையே நடுவுநிலைமை

* புறநானூறு,—ஆனமுதையறுத்த வறனி லோகரு— மாணிழை மகளி
ர் கருச்சிதைத் தோகருங்—குரவர்த தப்பிய கொடுமை யோர்க்கும்—வரு
வாய் மருங்கிற் கழுவாய் முளவே—நிலம்புடை பெயாவ தாயினு மொருவன்—
செயதி கொன்றாக் குயதி யிலென—றறம்பா டின்னே யாயிழை கணவ.

யான் வந்த செல்வம் நன்மை பயத்தலும், ஏனைச்செல்வம் தீமை பயத்தலும் கூறப்பட்டன. (௩)

௧௧௪. தீக்கார் தகவில ரொன்ப தவரவ

ரெச்சத்தாற காண்ப படும. ௪

இ-ள். தக்கார் தகவிலர் எனபது—இவா நடுவுநிலைமையுடையர் இவர் நடுவுநிலைமையிலொன்னும் விசேடம்—அவரவா எச்சத்தால காண்பபடும—அவரவருடைய நன்மக்களது உண்மையானும் இன்னமையானும் அறியப்படும. எ-று.

தக்கார்க்கெச்சமுண்டாதலும் தகவிலராககிலையாதலும் ஒருதலையாகலின் இருபிறத்தாராயும் அறிதற்கு அவை குறியாயின. இதனால் தக்காராயுந் தகவிலாராயும் அறியுமாறு கூறப்பட்டது. (௪)

௧௧௫. கேடும் பெருக்கமு மில்லல நெஞ்சத்துக்

கோடாமை சான்றோர்க கணி. ௫

இ-ள். கேடும் பெருக்கமும் இல் அல்ல—தீவினையாற்கேடும் நல்லினையாற பெருக்கமும் யாவாகும் முன்னே அமைந்த டிடந்தன, — நெஞ்சத்துக் கோடாமைசான்றோர்க்கு அணி—அவ்வாறறையறிந்து அவை காரணமாக மனத்தினக்கட்கோடாமையே அறிவானமைந்தாராககு அழகாவது. எ-று.

அவை காரணமாகக் கோடுதலாவது அவை இப்பொழுது வருவனவாக்க கருதிக் கேடுவாராமையைக்குறித்தும் பெருக்கம் வருதலைக் குறித்தும் ஒருதலைக்கணிற்றல். அவற்றிற்குக் காரணம் பழவினையே கோடுதலென்றே உண்மையுணர்ந்து நடுவுநிறை சாலபினையழகுசெய்தலின், சான்றோர்க்கணியென்றா. (௫)

௧௧௬. கெடுவல்யா நென்ப தறிகதன் நெஞ்ச

நடுவொரீஇ யல்ல செயின். ௬

இ-ள். தன்னெஞ்சம் நடுவு ஓரீஇ அல்ல செயின்—ஒருவன் தன்னெஞ்சம் நடுவுநிறையொழிந்த நடுவல்லவற்றைச் செய்ய நினைக்குமாயின்,—யான கெடுவல் எனபது அறிக—அந்நினைவை யான கெடக்கடவேனென்றுணரும் உறபாதமாக அறிக. எ-று.

நினைத்தலும் செயதலோடொகருமாஉலின், செயினென்றா. (௬)

௧௧௭. கெடுவாக வையா துலக நடுவாக

நனறிககட டங்கியான றுழவு. எ

இ-ள. நலவாக நனறிககன் தங்கியான தாழவு— நலவாகரின்னு அறத்தி
ன்கனனே தங்கினவனது வறுமையை—கெடுவாக வையாது உலகம்—வறு
மையென்று கருதா உயாததோ. எ-று.

கெடுவென்பது முதனிலைதொழிற்பெயா. செலவெனதுகொள்ளுவன
பது குறிப்பெச்சம். இவைமுன்றுபாட்டானும், முறையே கேடும் பெருக்கமு
ங் கோடுதலான வாராவென்பதுஉம், கோடுதல் கேட்டிறகேதுவாமென்ப
துஉம், கோடாதவனாழவு கேடனறென்பதுஉம், கூறப்பட்டன. (எ)

ககஅ. சமன்செய்து சோனாகருங் கோல்போ லமைந்தொருபாற
கோடாமை சானரோக கணி. அ
கக ம் அநி.— அடக்கமுடைமை. கௌ

இ-ள. சமன் செய்து சோனாக்கும் கோல்போல — முன்னே தான் சமனா
கரின்னு பின் தனகண் வைத்த பாரத்தை வரையறுக்குநதலாம்போல— அ
மைந்து ஒருபால் கோடாமை சானரோக்கு அணி— இலக்கணங்களானமை
ந்து ஒருபக்கத்துக கோடாமை சானரோககு அழகாம். எ-று.

உவமையடையாகிய சமன்செய்தலும் சோனாகலும் பொருட்கண்ணும்,
பொருளடையாகிய அமைதலும் ஒருபாறகோடாமையும் உவமைகண்ணும்,
கூட்டி, சானரோசோனாகலாவது தொடைவிடைகளாறகேட்டவற்றை ஊழா
ன் உள்ளவாறுணர்தலாகவும், ஒருபாறகோடாமையாவது அவவுள்ளவாறறை
மறையாது பகை நொதுமல் நடபென்னும் மூன்றுதிறத்ததாராகும் ஒப்பகூறு
தலாகவும், உரைக்க. இலக்கணங்களானமைதல் இருவழியும் ஏற்பனகொள்க.

ககக. சொறகோட்ட மிலலது செப்ப மொருதலையா
வுடகோட்ட மினமை பெறின். கூ

இ-ள். செப்பம் சொறகோட்டம் இல்லது — நலவுநிலைமையாவது சொல
லினகட்கோடுதல்லலாததாம், — உட்கோட்டம் இனமை ஒருதலையாப பெ
றின்— அஃதனனதாவது மனத்தினகட்கோட்டமினமையைத் திண்ணிதாகப்
பெறின். எ-று.

சொல் ஊழான் அறுத்துச் சொல்லுஞ்சொல். காரணம்பற்றி ஒருபாறகோ
டாத மனத்தோடு கூடுமாயின், அறங்கிடந்தவாறு சொல்லுதல் நலவுநிலைமை
யாமெனவே, அதனோடு கூடாதாயின் அவவாறுசொல்லுதல் நலவுநிலைமை

யனறென்பது பெறப்பட்டது.

(க)

கஉ0. வாணிகஞ் செய்வார்க்கு வாணிகம் பேணிப்

பிறவுந் தம்போற செயின்.

க0

இ-ள். பிறவும் தம்போல் பேணிச் செயின் — பிறாபொருளையுந் தம்பொருள்போலப் பேணிச் செயின், — வாணிகம் செய்வார்க்கு வாணிகம் — வாணிகஞ்செய்வார்க்கு நனரூய வாணிகமாம். எ-று.

பிறவுந்தம்போறசெய்தலாவது கொள்வது மிகையுந் கொடுப்பதுதரையுமாகாமல் ஒப்பநாடிச் செய்தல். இப்பாட்டுமூன்றனுள், முன்னையவிரண்டும் அவையத்தாரை நோக்கின், ஏனையது வாணிகனோக்கிறது, அவ்விருதித்தாராக்கும் இவ்வறம் வேறுகச்சிறந்தமையின்.

(க0)

கக. ம அதி.— அடக்கமுடைமை.

அஃதாவது மெய், மொழி, மனங்களை நிரெறிககட்செல்லாது அடங்குதலுடையனாதல். அஃது ஏதிலாரகுற்றம்போற்றனகுற்றமுங்காணும் நடுவுநிலைமையுடையாறகாதலின், இது நடுவுநிலைமையினபின் வைக்கப்பட்டது.

கஉக. அடக்க மமரநு ளுய்க்கு மடங்காமை

யாரிரு ளுய்த்து விடும்.

க

இ-ள். அடக்கம் அமரநுள் உயர்க்கும் — ஒருவனை அடக்கமாகியவறம் பின் நேவருலகத்துய்க்கும்; — அடங்காமை ஆர் இருள் உயத்துவிடும் — அடங்காமைபாகியபாவம் தங்குத்தற்கரிய இருவினகட்செலுத்தும். எ-று.

கஉ

கக. ம அதி.— அடக்கமுடைமை.

இருனென்பது ஓர்நாகவிசேடம். “எல்லாம் பொருளிற்பிறந்துவிடும்” என்ற குறபோல் உயத்துவிடமென்பது ஒருசொல்லாய் நின்றது.

(ச)

கஉஉ. காக்க பொருளா வடக்கததை யாகக்

மதனினூங் கிலலை யுயிராகு.

உ

இ-ள். உயர்க்கு அதனை ஊங்கு ஆக்கம் இலலை — உயர்க்கு அடக்கத்தின்மிகக் செலவமில்லை, — அடக்கததைப் பொருளாக காக்க — ஆகலான அவ்வடக்கததை உறுதிப்பொருளாகக்கொண்டு அழியாமற்காகக். எ-று.

உயிரென்பது சாதியொருமை. அஃது காண்பி மக்களுயிரமேனினறது, அறி

ததனகிப் பயன்கொள்வது அதுவேயாகலின்.

(2)

கஉ௩. செறிவுநிந்து சோமை பயக்கு மறிவுநிந்
தாறயி னடங்கப பெநின். ௩

இ-ள். அறிவு அநிந்து ஆற்றின் அடங்கப பெநின்— அடங்குதலே நமக்கு
அறிவாவதென்றறிந்து நெறியானே ஒருவன் அடங்கப்பெநின், — செறிவு அ
றிந்து சோமை பயக்கும்— அவ்வடக்கம் நல்லோரானறியப்பட்டு அவனுக்கு
விழுப்பத்தைக் கொடுக்கும். எ-து.

இலவாழ்வானுக்கு அடங்குநெறியாவது மெய்மமுதன் மூன்றும் தன்வயத்
தவாதல். (௩)

கஉ௪. நிலையிற விரியா தடங்கியான் றோற்ற

மலையினு மாணப பெரிது. ௪

இ-ள். நிலையின் திரியாது அடங்கியான் தோற்றம்— இலவாழக்கையாகிய
தன்னெறியின் வேறுபடாது நின்ற அடங்கினவனது உயாச்சி— மலையினும்
மாணப்பெரிது — மலையினுயாச்சியினும் மிகப்பெரிது. எ-து.

திரியாதடங்குதல் பொறிகளாற புலன்களை நுகரானிறே அடங்குதல். மலை
ஆகுபெயர். (௪)

கஉ௫. எல்லாருக்கு நன்றும் பணித லவருள்ளுஞ்
செலவாக்கே செலவந நகைதது. ௫

இ-ள். பணிதல் எல்லாருக்கும் நன்றும் — பெருமிதமின்றியடங்குதல் எல்
லாருக்கும் ஒப்ப நன்றேயெனினும்,— அவருள்ளும் செலவாக்கே செலவநத்
தைத்து— அவ்வெல்லாருள்ளுஞ் செலவமுடையாக்கே வேறொருசெலவமா
ஞ்சிறப்பிணையுடைத்து. எ-து.

பெருமிதத்தினைச் செய்யுங்கலவியுங் குடிப்பிறப்புமுடையார் அஃதினறி அ
வைதம்மானேயடங்கியவழி அவ்வடக்கஞ் சிறந்துகாட்டாதாகலின், செலவா
க்கே செலவநத்தைத்தெனரா. செலவத்தைத்தென்பது மெலிநதுநின்றது.
பொதுவென்பார்நாயுமுடம்பட்டுச் சிறப்பாதல் கூறியவாறு. இவையைநதுபா
ட்டானும் பொதுவகையான அடக்கத்தை சிறப்புக கூறப்பட்டது. (௫)

கஉ௬. ஒருமையு ளாமைபோ லேந்தடக்க லாற்றி
னெழுமையு மேமாப புடைத்து. ௬

இ-ள். ஆமைபோல ஒருமையுள் ஐந்து அடக்கல் ஆற்றின் — ஆமைபோல

ஒருவன் ஒருபிறப்பினகண் ஐம்பொறிகளையும்மடக்கவல்லவாயின்,— எழுமையு
கக. ம அதி.— அடக்கமுடைமை. கக

ம் ஏமாப்பு உடைத்து— அவ்வன்மை அவனுக்கு எழுபிறப்பினகண்ணும் அர
ணுதலையுடைத்து. எ-று.

ஆமை ஐந்தறுப்பினையும் இடாபுகுதாமல் அடக்குமாறுபோல இவனும் ஐ
ம்பொறிகளையும்பாவமபுகுதாமலடக்கவேண்டுமென்பாரா, ஆமைபோலென்றாரா.
ஒருமைக்கட்செயதவினையின்பயன் எழுமையுந்தொடருமென்பது இதனான்க.
இதனான மெய்யடக்கங்கூறப்பட்டது. (உ)

கஉஎ. யாகாவா ராயினு நாகாகக காவாககாற

சோகாப்பா சொல்லிழுக்குப பட்டி. ஏ

இ-ள். யா காவாராயினும் நா காகக—தம்மாறகாககப்படுவனவெல்லாவற
றையும் காககமாட்டாராயினும் நாவொன்றையுங்காக்க,—காவாககால் சொ
ல்லிழுகுப்பட்டுச் சோகாப்பா— அதனைக்காவாராயிற் சொறகுற்றத்தினகட்
பட்டுத் தாமே துன்புறுவா. எ-று.

யாவென்பது அஃறிணைபன்மைவினாபெயர். அஃது ஈண்டு எஞ்சாமையு
ணரவினந்து முற்றமமை விகாரத்தாற்றுகெகது. சொறகுற்றம் சொல்லினக
ட்டோனதுகுற்றம். அல்லாப்பா செமமாப்பா எனபன்போலச் சோகாப்ப
னென்பது ஒருசொல். (எ)

கஉஅ. ஒன்றானுந் தீசசொற பொருட்பய னுண்டாயி

என்றாகா தாகி விடும.

அ

இ-ள். தீசசொறபொருட்பயன் ஒன்றானும் உண்டாயின—தீயவாசிய சொ
ற்களின்பொருள்களாற் பிறாககுறநதுன்பமொன்றாயினும் ஒருவன்பக லு
ண்டாவதாயின,— நன்று ஆகாதாகிவிடும—அவனுக்குப் பிறவறங்களானுண்
டான நன்மை தீதாயிவிடும. எ-று.

தீயசொல்லாவன தீயகுபயக்கும் பொய், குற்றம், கடுஞ்சொல்லென்பன. ஒ
ருவன் நல்லவாகச்சொல்லுஞ்சொற்களினகண்ணே ஒன்றாயினுந் தீசசொறபநி
ம் பொருளினது பயன் பிறாககுண்டாவதாயினெனதுரைப்பாருமுளா. (அ)

கஉக. தீயினுற் சுட்டபு ணுள்ளாறு மாறுதே

நாவினுற் சுட்ட வடு.

க

இ-ள். தீயினால் சுட்ட புண உள ஆதும் — ஒருவனையொருவன் தீயினால்

சுட்டபுண் மெய்க்கட்கிடப்பினும் மனத்தின்கண் அப்பொழுதேயாதும், —
நாவினால் சுட்டவரி ஆறுது— அவ்வாறன்றி வெவவுகாயுடையநாவினா சுட்
டவரி அதனகண்ணும் எஞ்ஞானதுமாறுது. எ-து.

ஆறிப்போதலால் தீயினாசுட்டதனைப் புண்ணெனதும், ஆறுதுகிடத்தலால்
நாவினாசுட்டதனை வரிவென்றுநகறினா. தீயும் வெவவுகாயுளு சுதிதறொ
ழிலான ஒக்குமாயினும், ஆறுமைபாற்றியினும் வெவவுகாக்கொடிதென்பது
போதலின், இது குறிப்பானவாத வேறுமையலவகாரம். இவைமுன்றுபா
ட்டானும் மொழியடக்கநகற்பபட்டது. (க)

கக0. கதங்காத்துக் கற்றடங்க லாற்றுவான் செவ்வி
யறம்பார்க்கு மாற்றி னுழைந்து. க0

க0 ம அதி— ஒழுககமுடைமை.

இ-ள். கதம் காததுக் கற்று அடங்கல் ஆற்றுவான் செவ்வி— மனத்தின்க
ண் வெகுளிதோனாருமறகாத்துக் கலவியுடையன யடங்குதலை வல்லவனது
செவ்வியை—அறம் பார்க்கும் ஆற்றின் னுழைந்து—அறக்கடவுள் பாராநிற
கும அவ்னையடையும் நெறியினகட் சென்று. எ-து.

அடங்குதல் மனம் புறத்துப் பாவாது அறத்தின்கண்ணே நிறைவு. செவ்வி
தனகுறைகூறுதற்கேற்ற மன மொழி முகங்களை இனியனா காலம். இப்பெ
றியானே அற தானே சென்றையுமென்பதாம். இதனான மனவடக்கை
கூறப்பட்டது. (க0)

கச ம அதி. — ஒழுக்கமுடைமை.

அஃதாவது தத்தம் வருணத்திற்கும் நிலைக்குமோதப்பட்ட ஒழுகத்தினை
யுடையராதல். இது, மெய்முதலிய அடங்கினாக்கல்லது முடிபாதாகலின்,
அடக்கமுடைமையினபின் வைக்கப்பட்டது.

ககக. ஒழுககம் விழுப்பந் தாலா னொழுக
முயிரினு மோமபப படும. க

இ-ள். ஒழுககம் விழுப்பம் தாலான—ஒழுககம் எல்லார்க்குஞ் சிறப்பினை
த் தருதலான, —ஒழுககம் உயிரினும் ஒம்பப்படும—அவ்வொழுககம் உயிரினு
ம் பாதுகாக்கப்படும. எ-து.

உயாததாக்கும் இழிந்தாக்கும் ஒப்ப விழுப்பந் தருதலின், பொதுப்படக்
கூறினா. சுட்டி வருவிக்கப்பட்டது. அதனால் அறமனம் விழுப்பந் தருவதாய்

து ஒழுக்கமெனப்பது பெற்றும். உயி எல்லாப்பொருளினுஞ் சிறந்ததாயினும் ஒழுக்கம்போல விழுப்பந் தாராமையின், உயிரினுமோமப்படுமென்றா. (க)

க௭உ. பரிந்தோம்பிக் காகக வொழுககந் தெரிந்தோம்பிக்
தேரினு மஃதே துணை. ௨

இ-ள். ஒழுககம் ஒம்பிப் பரிந்து காகக—ஒழுககத்தினை ஒன்றானும் அழிவு படாமற்பேணி வருந்தியுங்காகக,—தேரிந்து ஒம்பித் தேரினும் துணை அஃதே —அறங்கன்பலவற்றையுமாராயந்து இவற்றுள் இருமைக்குந் துணையாவது யாதென்று மனத்தைப்பொருக்கித் தோந்தாலும் துணையாயமுடிவது அவ்வொழுக்கமேயாகலான. எ-று.

பரிந்துமென்னுமுமமை விகாரத்தாற்றொக்கது. இவையிரண்டிபாட்டாலும் ஒழுககத்ததுசிறப்புக கூறப்பட்டது (௨)

க௭௩. ஒழுகக முடைமை குடிமை யிழுக்க
யிழிந்த பிறப்பாய விடும். ௩

இ-ள். ஒழுககமுடைமை குடிமை—எல்லாக்குந் தத்தம்வருணத்திற்கேற்ற ஒழுககமுடைமை குலனுடைமையாம்,—இழுககம் இழிந்த பிறப்பாய விடும்— அவ்வொழுககத்திறவதுதல் அவ்வருணத்திற் குழிந்த வருணமாய் விடும். எ-று.

பிறந்த வருணத்தன் இழிந்தகுலத்தாராயினும் ஒழுக்கமுடையதாக உயர் குலத்தாராவாகலின் குடிமையாமெனவும், உயர்ந்த வருணத்துப் பிறந்தாரா

க௭ ம அதி.--- ஒழுககமுடைமை. ௪௧

யினும் ஒழுக்கத்திற்றஹத் தாழ்ந்த வருணத்தாராவாகலின் இழிந்த பிறப்பாய் விடும்ென்று கூறினா உளவழிப்படுக குணத்தினும் இவ்வழிப்படுக குற்றம் பெரிதென்றவாறு. பயன் இடையீடினறியெய்ததலின், அவ்விவைபற்றி அவேதுவாகிய வினைகளே பயனாகவோதப்பட்டன. (௩)

க௭௪. மறப்பினு மோததுக கொள்ளாகும் பார்ப்பான்
பிறப்பொழுககங் குணநக கெடும். ௪

இ-ள். ஒத்து மறப்பினும் கொள்ளாகும்—சுற்ற வேதத்தினை மறந்தாலுமும் அவ்வருணங்கெடாமையிற் பினனும் அஃதோதிககொள்ளாம், — பார்ப்பான் பிறப்பு ஒழுககம் குணநக கெடும்—அந்நன்னது உயர்ந்தவருணம் தன்னொழுக்கங் குணநக கெடும். எ-று.

மறநதவழி இழிகுலத்தனமாகலின், மறக்கலாதெனனுங் கருத்தான, மறப்பினுமெனரா. சிறப்புடை வருணததற்கு மொழிநதமையின், இஃது ஏனை யவருணங்கட்குங் கொள்ளப்படும. (சு)

ககடு. அழுக்கா றுடையான்க னாகமபோன் றில்லை
யொழுகக மிலானக னுயாவு. (டு)

இ ள். அழுக்காறு உடையான்க னாகம போனது—அழுக்காறுடையா னமாட்டு ஆகமில்லாதாற்போல—ஒழுக்கம் இலான்க ன உயாவு இல்லை—ஒழுக்கமில்லாதவனமாட்டும் உயாச்சி யில்லை. எ-று.

உவமையான ஒழுக்கமில்லாதவன் சுற்றத்திற்கும் உயாச்சியில்லையென்பது பெற்றும், எனனை! “கொடுப்பதழுககறுப்பான சுற்ற”மும் நலகூாதலின். உயாவு உயாகுலமாநல. (டு)

ககசு. ஒழுககத்தி னெல்கா ருவோ ரிழுககத்தி
னேதம படுபாக கறிநது. சு

இ-ள். ஒழுக்கத்தின் ஒலகா உரவோ—செயதறநருமைநோக்கி ஒழுக்கத்திற் சுருங்கா மனவலியுடையா, —இழுககத்தின் ஏதம படுபாக்கு அறிநது — அவலிழுககத்தால தமகெழிகுலமாகிய குற்றமுண்டாமாற்றை அறிநது. எ-று.

ஒழுக்கத்திற்சுருக்கம் அதனையுடையாமேலேற்றப்பட்டது. கொண்டவிரதம் விடாமபற்றி, உரவோனெனரா. (சு)

கக௭. ஒழுககத்தி னெயதுவர் மேன்மை யிழுககத்தி
னெயதுவ ரெயதாப பழி. எ

இ-ள். ஒழுக்கத்தின் மேன்மை எயதுவா—எல்லாரும் ஒழுக்கத்தானே மேம்பாட்டையெயதுவா, —இழுக்கத்தின் எயதாப பழி எயதுவா—அதனினின்றுழக்குதலானே தாம் எயதுதற்குரிததல்லாத பழியையெயதுவா. எ-று.

பணகபற்றி அடாப்பழி கூறியவழி அதனையும் இழுககமபற்றி உலகம் அடுக்குமென்று கொள்ளுமாகலின், எயதாபபழி யெயதுவொன்றார். இவைஐயந் து பாட்டானும் ஒழுக்கம் உள்வழிப்படுகு குணமும் இவ்வழிப்படுகிற் குற்றமு வ கூறப்பட்டன. (எ)

சு

சஉ

கடு ம அதி—பிறனிலவிழையாமை.

கந.அ. நன்றிக்கு வித்தாகு நல்லொழுக்கம் தீயொழுக்க

மென்று மிடும்பை தரும்.

அ

இ-ள். நல்லொழுக்கம் நன்றிக்கு வித்தாகும்—ஒருவனுக்கு நல்லொழுக்கம் அறத்திற்குக் காரணமாய் இருமையிலும் இனப்பம்பயக்கும்,—தீயொழுக்கம் என்றும் இடும்பை தரும்—தீயொழுக்கம் பாவத்திற்குக் காரணமாய் இருமையிலும் துன்பம் பயக்கும். எ-து.

நன்றிக்கு வித்தாகுமென்றதனால் தீயொழுக்கம் பாவத்திற்குக் காரணமாதலும், இடும்பைதருமென்றதனால் நல்லொழுக்கம் இனப்பந்தருதலும் பெற்றும், ஒன்று நின்றே ஏனையதை முடிக்குமாகலின். இதனாற் பின்விளைவு கூறப்பட்டது. (அ)

கந.க. ஒழுக்க முடையவாக கொல்லாவே தீய

வழக்கியும் வாயாற சொல்ல.

க

இ-ள். வழக்கியும் தீய வாயால் சொல்ல—மறந்து தீயசொற்களைத் தம் வாயாற சொல்லுநதொழில்கள்—ஒழுக்கமுடையவாகு ஒல்லா—ஒழுக்கமுடையவாகு முடியா. எ-து.

தீய சொற்களாவன பிறர்க்குத் தீங்கு பயக்கும் பொய்முதலியனவும் வருணத்திற்கு உரியவல்லனவுமாகும். அவற்றது பணமையாற சொல்லுதற்றொழில் பலவாயின. சொல் சாதியொருமை. சொல்லெனவே அமைந்திருக்க வாயாலென வேண்டாது கூறினா, நல்ல சொற்கள் பயின்றதெனத் தாம் வேண்டியதன்சிறப்பு முடித்தற்கு. இதனை வடநூலார் தாற்பரியமெனப். (க)

கசு0. உலகத்தோடு டொட்ட வொழுக்க பலகற்றாது

கல்லா ரறிவிலா தார.

க0

இ-ள். உலகத்தோடு டொட்ட ஒழுக்க கல்லா—உலகத்தோடு பொருந்தவொழுத்தலைக் கல்லாதார,—பல கற்றும் அறிவிலாதார—பலநூல்களையுங் கற்றாராயினும், அறிவிலாதார. எ-து.

உலகத்தோடு பொருந்தவொழுத்தலாவது உயாந்தோர் பலரும் ஒழுகியவாற்றான ஒழுத்தல். அந்நூலசொல்லியவற்றுள் இக்காலத்திற்கு ஏலாதனவொழிந்து சொல்லாதனவற்றுள் ஏற்பன கொணர் வருதலான அவையுமடங்க உலகத்தோடொட்டவென்றும், கலவிக்குப் பயன் அறிவும் அறிவிற்குப் பயன் ஒழுக்கமுமாகலின் அவ்வொழுத்தலைக் கல்லாதார பலகற்றும்அறிவிலாதார

ரென்று கூறினா. ஒழுக்கைக் கற்றலாவது அடிப்படுத்தல். இவை பிரண்டு பாட்டாளும் சொல்லாளுக்குச் செயலானும் வருமொழக்கங்களுள்ளாம ஒருவாற்றாற ஒருத்துக் கூறப்பட்டன. (க0)

கரு ம் அதி.— பிறனில்விழையாமை.

அஃதாவது காம மயக்கத்தாற பிறனுடையவிலாளை விரும்பாமை. இஃது, ஒழுக்க முடையா மாட்டே நிகழ்வதாகலின், ஒழுக்கமுடைமையின்பின் வைக்கப்பட்டது.

கரு ம் அதி.— பிறனில்விழையாமை.

சக

கசக. பிறன்பொருளாட பெட்டொழுகும் பேதைமை ஞாலத்தறம்பொருள கண்டாக ணில. க

இ-ள், பிறன் பொருளாட பெட்டி ஒழுக்கும் பேதைமை—பிறனுக்குப் பொருளாகத் தன்மையையுடையானைக் காதலித்தொழுகுகின்ற அறியாமை—ஞாலத்து அறம் பொருள கண்டாகண இல்— ஞாலத்தின்கண் அறநூலையும் பொருளையும் ஆராயாதறிந்தாாமாட்டிலை. எ-று.

பிறன்பொருள் பிறனுடைமை. அறம் பொருளென்பன ஆகுபெயர். செவ்வெண்ணின்றொகை தொக்குகின்றது. இன்பமொன்றையே நோக்கும் இன்ப நூலுடையா இதீயொழுகக்கதையும் பரகீயமென்று கூறுவராகலின், அறம் பொருள கண்டாகணிலென்றா, எனவே, அப்பேதைமையுடையார்மாட்டி அறமும் பொருளும் இல்லையென்பது பெறப்பட்டது. (க)

கசஉ. அறனகடை நின்றொரு ளெல்லாம பிறனகடை நின்றொறி பேதையா ரில. உ

இ-ள், அறனகடை நின்றொரு ளெல்லாம—காமங் காரணமாகப் பாவத்தின்கண் நின்றொல்லாருளானும்— பிறனகடை நின்றொறி பேதையா இல்— பிறனில்லாளைக் காதலித்து அவன் வாயிறகட்சென்று நின்றாபோலப் பேதையாரிலை. எ-று.

அறத்தின்க்கப்பட்டமையின், அறன் கடையென்றா. அறனகடை நின்ற பெணவழிச் செல்வாரும் வரைவினமகளிரோடும் இழிகுலமகளிரோடுங்கூடி இன்பநுகாவாரும்போல அறமும் பொருளும் இழத்தலையென்றிப் பிறனகடை

கின்றா அச்சத்தால் தான் கருதியவின்பமும் இழக்கின்றார்களின், பேதையா யாரில்லென்றா, எனவே, இன்பமில்லையென்பது பெறப்பட்டது. (உ)

கசக. விளிந்தாரின் வேறல்லா மன்ற தெளிந்தாரிற்
நீமை புரிந்தொழுது வா. ஈ

இ-ள். மன்ற தெளிந்தார இவ் தீமை புரிந்து ஒழுதுவா—தமமை ஐயுறு தாரில்லானகண்ணே பாவஞ்செய்தலை விரும்பியொழுதுவா,—விளிந்தாரின் வேறு அல்லா—உயிருடையோனும், இறந்தாரோயாவா. எ-று.

அதம பொருளினபங்களாகிய பயன் உயிரொதாமையின், விளிந்தாரின் வேறல்லொன்றும், அவர் தீமை புரிந்தொழுதுவது இல்லுடையவரது தெளிவு பற்றியாகலின் தெளிந்தாரில்லென்றது கூறினா. (ங)

கசச. எனைத்துணைய ராயினு மென்னுந் தினைத்துணையுந்
தேரான பிறனில் புகல. ச

இ-ள். எனைத்துணையராயினும் எனவும்—எத்துணைப்பெருமையுடையாராயினும் ஒருவாக்கு யாதாய முடியும்—தினைத்துணையும் தேரான பிறன் இவ் புகல—காமமயக்கத்தால் திணையளவு தம்பிகழையையோராத பிறனுடைய இவ்வின்கட்புகலி எ-று.

இந்திரனபோல எல்லாப்பெருமையு மிழந்து சிறுமையெய்தல நோக்கி, என னுமென்றா, “எனன் ரதியாதீர் போல விவைகறி—வினன்ர வல்ல நெடுந்

* பரகீயம்—பிறற்குரியது.

கசச கரு ம் அது—பிறனில்விழையாகை.

தகைய” என்புழிப்போல உயாததற்கு பன்மை யொருமை மயக்கிறது. தேரான பிறனைப்பதனைத் தமமை ஐயுறுத் பிறனைத்துணைப்பாருமுளா. (ச)

கசரு. எளிதென விலலிறப்பா னெய்துமென ஞானமும்
விளியாது நிற்கும் பழி. டி

இ-ள். எளிது என இவ் இறப்பான—எய்துதலெளிதென்று கருதிப் பின்விளைவு கருதாது பிறனில்லின்கணிதப்பான—விளியாது எஞ்ஞானமும் நிற்கும் பழி எய்தும்—மாயதலினி எஞ்ஞானமும் நிலைநிற்குது குடிப்பழியினையெய்தும். எ-று.

இலவ்னகணிதத்தல இல்லாளகண நெறிகடநது சேறல. (ந)

கசக. பகைபாவ மசசம் பழியென நானகு
மிகவாவா மிலவிறப்பான கண். சு

இ-ள. இல் இறப்பானகண—பிறனிலாளகண நெறிகடநது செல்வானிட
த்து—பகை பாவம் அசசம் பழி என நானகும் இகவாவாம்—பகையும் பா
வமும் அச்சமுங் குடிப்பழியுமென்னும் இந்நானகு குற்றமும் ஒருகாலும் நீங்
காவாம். எ-து.

எனவே, இருமையுமிழத்தல பெற்றும், இவையாறுபாட்டானும் பிறனிலி
ழைவானகட குற்றங் கூறப்பட்டது. (சு)

கசஎ. அறனியலா னிலவாழ்வா னென்பான பிறனியலாள்
பெண்மை நயவா தவன். எ

இ-ள். அறனியலான இலவாழ்வான என்பான்—அறஞ்சிய இயல்போடுகூ
டி இலவாழ்வானென்று சொல்லப்படுவான்—பிறன் இயலாள் பெண்மை ந
யவாதவன்—பிறனுக்குரிமை பூண்டி அவனுடைய இயல்பின்கண்ணே நிற்பா
ளது பெண்டனமையை விரும்பாதவன். எ-து.

ஆனருபு ஈண்டிடனிகழ்ச்சிககண் வந்தது. இல்லறகு செய்வானென்பபடு
வான அவனெயென்பதாம். (எ)

கசஅ. பிறனமனை நோககாத பேராண்மை சான்றோக
கறவென்றோ வானற வெழுங்கு. அ

இ-ள். பிறன் மனை நோககாத போ ஆண்மை—பிறனமனையான உட்கொ
ள்ளாத பெரிய ஆண்டகைமை—சான்றோககு அறன் ஒன்றோ ஆனற ஒழு
ககு—சாவுடையார்ககு அறமுமாம், நிரம்பியவொழுக்கமுமாம். எ-து.

புறப்பங்ககளை அடக்கும் ஆண்மையுடையார்க்கும் உட்பகையாகிய காம
ம் அடக்குற்றநுழைமின், அதனையடக்கிய ஆண்மையைப் பேராண்மையெ
ன்றார். ஒன்றோவென்பது எண்ணிடைச்சொல். செயதற்கரிய அறனும் ஒழுக்
கமும் இதனைச் செய்யாமையே பயக்குமென்பதாம். (அ)

கசக. நலககுரியார் யாரொனி மும்நீர் வைப்பிற
பிறற்குரியா டோடோயா தார். சு

இ-ள். நாம் நீர் வைப்பின்—அச்சந் தருங் கடலாற குழப்பட்ட உலகத்து
—நலக்கு உரியார் யார் எனின்—எல்லாநன்மைகளும் எய்துதற்குரியார் யார்

வொனின்,—பிறற்கு உரியான தோன தோயாதா—பிறனெருவனுக்கு உரிமையாகியானுடைய தோனைச் சேராதா. எ-று.

அகலம், ஆழம், பொருளுடைமை முதலியவற்றான அளவிடப்படாமையின், நாம் நீனானாரா. நலத்திற்கெனப்பது நலக்கெனக் குறைந்து நின்றது. உரிச்சொல்லீது திரிந்து நின்றது. இருமையினும் நனமைபெய்துவனொன்பதாம். (க)

கடு. அறன்வனாயா னல்ல செயினும் பிறன்வனாயாள் பெணமை நயவாமை நனறு கடு

இ-ள். அறன் வனாயான அல்ல செயினும்—ஒருவன் அறத்தைத் தனக்கு ரித்தாகச் செய்யாது பாவங்களைச் செய்யுமாயினும்,—பிறன்வனாயான பெணமை நயவாமை நனறு—அவனுக்குப் பிறன்எனக்கெண்ணிற்பாள்புது பெணமையை விரும்பாமையுண்டாயின், அது நனறு. எ-று.

இக்குணமே மேற்படுத்தித் தோன்றுமென்பதாம். இவைநான்கு பாட்டானும் பிறனில் விழையாதானகட் குணங் கூறப்பட்டது. (கடு)

கக ம அதி.— பொறையுடைமை.

அஃதாவது காரணமற்றியாதல் மடமைபாடுதல் ஒருவன் தமக்கு மிகையெய்தவழித் தாமும் அதனை அவன்கட்செய்யாது பொறுத்தலையுடையராதல், நெறியின்கிப செயதானாயும் பொறுக்கவேண்டுமென்றற்கு, இது பிறனில்விழையாமையினபின் வைக்கப்பட்டது.

கடுக. அகழ்வாராத தாங்கு நிலம்போலத் தமமை யிகழ்வாரப் பொறுத்த தலை. க

இ-ள். அகழ்வாராத தாங்கும் நிலம்போல— தன்னையகழ்வாரா விழாமற் குறுகுநிலம்போல— தமமை இகழ்வாரப் பொறுத்தல் தலை— தமமை அவமதிப்பார்ப்பு பொறுத்தல் தலையாயவற்றம். எ-று.

இகழ்தல் மிகையாயின் செய்தலும், சொல்லுதலும். (க)

கடுஉ. பொறுத்த விறப்பினை யெனறு மதனை மறத்த லதனினு நனறு. உ

இ-ள். எனறும் இறப்பினைப் பொறுத்தல்—பொறை நனறுகலால், தாமொறுத்தற்கு இயன்ற காலத்தும் பிறா செய்த மிகையைப் பொறுக்க, — அந்

னை மறத்தல் அதனினும் நனது— அதனை உட்கொள்ளாது அப்பொழுதே மறத்தல் பெரின, அப்பொறையினும் நனது. எ-று.

மிகையெனறது மேற்சொல்லிய இரண்டனையும். பொறுக்குதலாகலும் உட்கொள்ளப்படுதலின, மறத்தலை அதனினுநெனறோ. (உ)

கருங். இன்மையு ளின்மை விருந்தொரால் வன்மையு ளவன்மை மடவார்ப் பொறை. ஈ

இ-ள். இன்மையு ள இன்மை விருந்து ஓரால் — ஒருவனுக்கு வறுமையு ளவைத்து வறுமையாவது விருந்தினையேற்றுக்கொள்ளாது நீக்குதல்,— வன்மையு ள வன்மை மடவார்ப் பொறை—அதுபோல வன்மையு ளவைத்து வன்மையாவது அறிவினமையான மிக்கசெய்தாரைப் பொறுத்தல். எ-று.
சகசக ம அதி.— பொறையுடைமை.

இஃதெடுத்தககாடபிவமை. அறன்லலாத விருந்தொரால் பொருளுடைமையாகாதவாறுபோல, மடவார்ப்பொறையும் மென்மையாகாதே வன்மையாமென்பது கருத்து. (ங)

கருசு. நிறையுடைமை நீங்காமை வேண்டிற் பொறையுடைமை போற்றி யொழுக்க படும. ச

இ-ள். நிறையுடைமை நீங்காமை வேண்டின் — ஒருவன் சால்புடைமை தனக்கனின்று நீங்காமை வேண்டிவனாபின்,— பொறையுடைமை போற்றி ஒழுக்கப்படும—அவனாற் பொறையுடைமையைத் தனக்கண் அழியாமற்காதொழுக்கப்படும. எ-று.

பொறையுடையாறகல்லது சால்பிலையென்பதாய்றது. இவைநான்குபாடா ளும் பொறையுடைமையது சிறப்புக் கூறப்பட்டது. (சு)

கருரு. ஒறுத்ததாரா யொன்றாக வையாரே வைப்பா பொறுத்ததாராப் பொன்போற் பொதிநது.ரு

இ-ள். ஒறுத்ததாரா ஒன்றாக வையாரா— பிறன் தமக்குத் தீங்குசெய்தவழிப் பொறுது அவனையொறுத்ததாரா அறிவுடையார ஒருபொருளாக மனத்துக்கொள்ளார,— பொறுத்ததாராப் பொன்போல பொதிநது வைப்பா— அதனைப் பொறுத்ததாராப் பொன்போற் பொதிநது கொள்வா. எ-று.

ஒறுத்தவா தாரும் அததீங்கு செய்தவனோடொத்தலின், ஒன்றாகவையா ளெனார. பொதிநதுவைத்தல் சால்புடைமைபற்றி இடைவிடாது நினைத்தல்.

கருகூ. ஒழுததாரக கொருநாளை யினபம் பொறுத்தாராகுப
பொன்னுந துணையும் புகழ். கூ

இ-ள. ஒழுததாரக்கு ஒருநாளை இனபம்— தமக்குத ஐீயகு செயதவனையொ
ழுததாரக்கு உண்டாவது அவ்வொருநாளையினபமே, — பொறுத்தாராகுப
பொன்னுநதுணையும் புகழ்— அதனைப் பொறுத்தாராகு உலகமழியுமளவும் பு
கழுண்டாம். எ-து.

ஒருநாளையினபம் அந்நாளொன்றினும் கருகியது முடிததேமெனத் தருகி
யிருக்கும் பொய்யினபம். ஆதாரமாகிய உலகம் பொன்றப் புகழும் பொன்
றுமாகலின், ஏறபுடையுலகெனனுஞ்சொல் வருவித்துணாககப்பட்டது. (கூ)

கருகூ. திறனல்ல தற்பிறா செய்யினு நோநொந
தறனல்ல செய்யாமை நனது. எ

இ-ள. திறன் அல்ல தற் பிறா செய்யினும்— செய்யத்தகாத கொடியவற்
றைத் தன்கட்பிறா செயதாராயினும்,—நோ நொநது அறன் அல்ல செய்யா
மை நனது— அவர்க்கு அதனால் வருந்துன்பத்திற்கு நொநது தான் அறன்
ல்லாத செயல்களைச் செய்யாதிருத்தல் ஒருவனுக்கு நனது. எ-து.

உமமை சிறப்புமமை. துன்பத்திற்கு நோதலாவது “உமமை — யெரிவாய
நிரயத்து வீழ்வாகொல்” * என்றுபரிதல். (எ)

* நாலடியார், துறவு,—தமமை யிகழந்தமை தாமபொறுப்ப தன்றிமற்—
றெம்மை யிகழந்த வினைப்பயத்தா —லும்மை—யெரிவாய நிரயத்து வீழ்வா
கொ லென்று— பரிவதுஉஞ் சான்றோ கடன.

கஎ ம அதி.— அழுக்காறுமை. சஎ

கருஅ. மிகுதியான் மிககவை செயதானாத தாந்தந்
தருதியான் வென்று விடல். அ

இ-ள. மிகுதியான் மிககவை செயதானா — மனச்செருக்காற்றங்கடைய
வற்றைச் செயதானா— தாம் தந்தருதியான் வென்றுவிடல் — தாம் தம்
முடையபொறையான் வென்றுவிடிக. எ-து.

தாழும் அவாகடையவற்றைச் செய்து தோலாது பொறையான் அவரின்
மேம்பட்டி வெலகவென்பதாம். இவைநான்குபாட்டானும் பிறாசெய்தன பொ

அத்தல் சொல்லப்பட்டது.

(அ)

கடுக. துறந்தாரிற் தூயமை யுடைய நிறந்தாராவா
மினஞ்சொ சொ னேறநிற பலா. க

இ-ள். துறந்தாரின் தூயமை உடையா—இலவாழகக்கண்ணினறையும் து
றந்தார்போலத் தூயமையுடையா— இறந்தாராவாய் இனஞ்சொ சொ னோற
நிறபவா—நெறியைக்கடந்தாராவாயினஞ்சொ சொ ல்கைப் பொறுப்பவா, எ-று.

தூயமை மனமாசின்மை. வாயென வேண்டாது கூறினா, தீயசொற்களா
பயின்றதெனத் தாம் வேண்டிடதனிழிபு முடித்தறது. (க)

கசு0. உண்ணாது நோற்பார பெரியா பிறாசொல்லு
மினஞ்சொ சொ னேறபாரிற் பின். க0

இ-ள். உண்ணாது நோற்பார பெரியா—விரதங்களான உண்ணாதவிடத்து உ
ற்ற நோயைப் பொறுப்பார எல்லாரினும் பெரியா, —பிறா சொல்லும் இன
ஞ்சொ சொ னோற்பாரிற் பின்—அவா பெரியராவது தம்மைப் பிறா சொல்லு
ம இனஞ்சொ சொ ல்கைப் பொறுப்பாரிற் பின். எ-று.

பிறர் அறிவினாதா. நோலாமைக்கேதுவாகிய இருவகைப்பற்றொழி நின்றே
நோற்றலின், இனஞ்சொ சொ னேறபாரிற் பின்னெனனாரா. இவையிரண்டுபாட்டா
னும் பிறா மிக்கக்கச்சொல்லியன பொறுத்தல் கூறப்பட்டது. (க0)

கஎ ம அதி.— அழக்காறமை.

இதனுள் அழக்காறென்பது ஒருசொல். அதற்குப் பொருள் மேலேயு
ணாததாம். அச்சொற் பின்னழக்காறறைச் செய்யாமைபென்னும் பொருள்ப
ட எதிர்மறையாகாரமும் மகரவைகாரவிஞ்சியும் பெற்று அழக்காறமையெ
ன நின்றது. இப்பொறுமையும் பொறைக்கு மறுதலையாகலின், இதனை வில
க்குத்தற்கு இது பொறையுடைமையின்பின் வைக்கப்பட்டது.

கசுக. ஒழுககாறாக கொளக வொருவனறன் னெஞ்சத்
தழுககா றிலாத வியலபு. க

இ-ள். ஒருவன் தன்னெஞ்சத்து அழுககாறு இலாத இயலபு—ஒருவன் த
ன்னெஞ்சத்தின்கண் அழுககாறென்னுங் குற்றமில்லாத இயலபினை— ஒழுக்
காறாக் கொளக—தனக்கோதிய ஒழுகக்கநெறியாகக் கொளக. எ-று.

இயலபு அறிவோடுகூடிய தன்மை. அத்தன்மையும் நன்மைபயத்தலின், ஒ
ழுக்கநெறிபோல உயிரினுமோடபுகவென்பதாம். (க)

ககஉ. விழுப்பேற்றி னஃதொப்ப தில்லையா மாட்டு
மமுககாற்றி னன்மை பெறின. ௨

இ-ள். யாமாட்டிம அமுககாற்றின் அன்மை பெறின—யாவாமாட்டிம அ
முககாற்றினின்று நீங்குதலை ஒருவன் பெறுமாயின,— விழுப்பேற்றின் அஃ
து ஒப்பது இல்லை — மற்றவன்பெறுஞ்சீரியபேறுகளுள் அப்பேற்றினையொப்ப
பதிலை. எ-று.

அமுககாறு பகைவாமாட்டிம ஒழிதற்பாற்றெனயார, யாமாட்டிமெனரா.
அன்மை வேறுதல். இவைவிரண்டுபாட்டானும் அமுககாற்றின்மையது குண
ங் கூறப்பட்டது. (௨)

ககங. அறனாகம வேண்டாதா வென்பான் பிறனாகம
பேனு தமுககறுப பான. ௩

இ-ள். அறன் ஆகம வேண்டாதான் எனபான்—மறுமைக்குமு இமமைக்
கும் அறமுஞ் செலவமுமாயிய உறுப்புக்களைத் தனக்கு வேண்டாதானென்று
சொல்லப்படுவான்—பிறன் ஆகம பேனுது அமுககறுப்பான்—பிறன் செ
ல்வங்கண்ட வழி அதற்கு உவவாது அமுககாற்றைச் செய்வான். எ-று.

அமுக்கறுத்தவெனினும், அமுக்காற்றெனினுமொக்கும். அமுககாறு செய்யி
ன் தனக்கேயேதமாமென்பதாம். (௩)

ககச. அமுககாற்றி னல்லவை செய்யா ரிமுககாற்றி
னேதம படுபாக கறிந்து. ௪

இ-ள். அமுககாற்றின் அல்லவை செய்யாரா— அமுககாறு ஏதுவாக அறன்
ல்வற்றைச் செய்யாரா அறிவுடையாரா — இமுககாற்றின் ஏதம படுபாக்கு அ
றிந்து—அத்தீரெறியால் தமக்கிருமையினுந் துன்பம் வருதலையறிந்து. எ-று.

அறன்லவையாவன் செலவம் கலவி முதலியனவுடையாரகடங்குவினைத்
தலும், சொல்லுதலும், செயதலுமாம். (௪)

ககரு. அமுககா றுடையாரக கதுசாலு மொன்றா
வமுககியுங் கேடன் பது. ௫

இ-ள். ஒன்றா வமுககியும் கேடு ஈனபது—அமுககாறு பகைவனையொழி
ந்து கேடு பயப்படுத்தொன்றாகலின், —அமுககாறு உடையாக்கு அது சாலு

ம—அவ்வழக்காறுடையாக்குப் பகைவா வேண்டா, கேடுபயத்தற்கு அது தானேயமையும். எ-று.

அதுவேயெனனும் பிரிநிலையேகாரம் விகாரததாற்றுககது. (டு)

ககக. கொடுபப தழுககறுப்பான் சுறற முடுபபதூஉ.

முண்பதூஉ மின்றிக கெடும. சு

இ-ள். கொடுபபது அழுக்கறுப்பான் சுறறம்—ஒருவன் பிறர்க்குக் கொடுப்பதன்கண் அழுககாற்றைச்செய்வானது சுறறம் — உடுபபதம் உண்பதம் இன்றிக கெடும— உடுக்கப்படுவதும் உண்ணப்படுவதுமின்றிக் கெடும். எ-று.

கொடுபபதன்கண்முககறுத்தலாவது கொடுக்கப்படும் பொருள்களைப் பற்றிப் பொருமைசெய்தல். சுறறங்கெடுமெனவே, அவன் கேடு சொல்லாணமையே கள ம அதி— அழுககாறுமை. சக

பெறப்பட்டது. பிறப்பேறுபொருமை தனபேறறையேயன்றித் தன்கற்றத்தின் பேறறினையும் இழப்பிக்குமெனபதாம். (க)

ககஎ. அவ்வித் தழக்கா றுடையானைச் செயயவ

டவவையையக காட்டி விடும. எ

இ-ள். அழுககாறு உடையானை—பிறராககவகண்டவழிப் பொருமையுடையானை—செயயவன் அவ்வித்துத் தவவையையக காட்டி விடும்—திருமகள் தானும் பொறுது தனறவவைக்குக காட்டி நீங்கும். எ-று.

தவவை முத்தவன். தவவையையககாட்டியென்பது “அறிவுடை யநனை வனைக்காட் டெனறானே” எனபதுபோல உருபுமயக்கம். மனத்தைக்கோடுவித்து அழுக்காறுடையனையினையெனதுபாபாருமுளா. (எ)

ககஅ. அழுககா நெனவொரு பாவி திருச்செறறுத்

. தியுழி யுயத்து விடும. அ

இ-ள். அழுககாறு என ஒருபாவி—அழுககாறெனதுசொல்லப்பட்ட ஒப்பில்லாத பாவி — திருச செறறுத் தியுழி உயத்துவிடும்—தன்னையுடையானை இம்மைக்கடசெலவததைச்செய்ததுமறுமைக்கண் நரகத்திறுசெ லுத்திவிடும். எ-று.

பண்பிறகுப் பண்பியிலகையேனும், தன்னையாககினுனை இருமையுங்கெடுத்தற்கொடுமைபற்றி, அழுககாற்றினைப் பாவியென்றா, கொடியானைப் பாவியெனனும் வழக்குணமையின். இவையாறுபாட்டானும் அழுககாறுடைமையது குறறன கூறப்பட்டது. (அ)

கனக. அவ்விய நெஞ்சத்தா னாகமுநு செவ்வியான்
கேடு நினைககப் படும. கூ

இ-ள். அவ்விய நெஞ்சத்தான ஆக்கமும்—கோட்டத்தினைப் பொருந்திய
மனதையுடையவனதாகக்கமும்,—செவ்வியான கேடும் நினைக்கப்படும—ஏனை
செய்மையுடையவனு கேடும் உளவாயின, அவை ஆராயப்படும. எ-று.

கோட்டம் ஈண்டமுக்காறு. உளவாயினென்பது எஞ்சினின்றது. ஆக்கக்கே
டுகள் கோட்டமுநு செய்மையும் ஏதுவாக வருதல் கூடாமையின், அறிவுடைய
ரால இதற்கேதுவாகிய பழவினை யாதெனரூராயப்படுதலின், நினைக்கப்படுமெ
ன்றா: “இம்மைச் செய்தன யானறி நலவினை—யுமமைப் பயன்கொ லொரு
தனி யுழந்தித—திருத்தகு மாமணிக கொழுந்துடன போந்தது” எனநினைக்
கப்பட்டவாறிக. (க)

கள0. அழககற நகன்றாரு மிலலையஃ நிலலார
பெருக்கத்திற தீரநதாரு மில. க0

இ-ள். அழககறது அகன்றாரும் இலலை—அழககாறதைச்செய்து பெரியரா
யினருமிலலை,—அஃது இலலார பெருக்கத்தின் தீரநதாரும் இல—அச்செய
விலாதார பெருக்கத்தின்கினருமிலலை. எ-று.

இவையிரண்டிபாட்டானும் கேடமாகக்கமும் வருத்தகேது ஒருவரு கூறப்
பட்டது. (க0)

எ

இ0

கஅ ம அதி.— வெஃகாமை.

கஅ ம அதி.— வெஃகாமை.

அஃதாவது பிறாக்குரிய பொருளை வெளவக்கருதாமை. பிறருடைமை க
ண்டவழிப் பொருமையேயன்றி அதனைத் தான வெளவக்கருத்ததற்கு குற்ற
மென்றற்கு, இஃது அழககாருமையின்பின் வைக்கப்பட்டது.

களக. நடுவின்னி நனபொருள வெஃகிற குழபொன்றிக
குற்றமு மாங்கே தரும். க

இ-ள். நடுவு இன்றி நனபொருள வெஃகின்—பிறாக்குரியன கோடல நமக
கு அறனன்றெனலும் நடுவுநிலைமையின்றி அவாநனபொருளை ஒருவன் வெஃகு

மாயினு—குடி பொன்னிக் குறறமும ஆங்கே தரும்—அவ்வெஃகுதல் அவ
ன குடியைக் கெடச்செய்து, பல குறறங்களையும் அப்பொழுதே அவனுக்கு
க கொடுக்கும். எ-று.

குடியை வளரச்செய்து பலநன்மையும் பாகமுயியல்புபற்றி, வெஃகினென
பா, நனபொருள வெஃகினெனரா. பொன்றவென்பது பொன்றியெனத் திரி
ந்து நின்றது,* செய்தென்பது சொல்லெச்சம். (க)

களஉ. படுபயன வெஃகிப் பழிப்படுவ செயயாரா

நடுவன்மை நாணு'பவா.

உ

இ-ள். படு பயன வெஃகிப் பழிப்படுவ செயயாரா—பிறாபொருளை வெளவி
னால் தீமக்கு வரும் பயனை விருமபி அது வெளவுதற்குப் பழியினகண்ணே படு
குசெயலகளைச் செயயாரா—நடுவு அன்மை நாணுபவா—நடுவுநிலைமையன்மை
யை அஞ்சுபவா. எ-று.

நடுவு ஒருவனபொருட்குப் பிறன் உரியனல்லெனெனும் நடுவு. (உ)

களங். சிறறின்பம் வெஃகி யறனல்ல செயயாரோ

மறறின்பம் வேண்டு பவா.

ங

இ-ள். சிறறின்பம் வெஃகி அறனல்ல செயயாரா—பிறாபால் வெளவிய பொ
ருளால் தாமெ'பதம் நிலையிலாதவின்பத்தை விருமபி அவாமாட்டு அறனல்
லாத செயலகளைச் செயயாரா—மறறின்பம் வேண்டுபவா—அறத்தான் வரும்
நிலையுடையவின்பத்தைக் காதலிப்பவா. எ-று.

பாவத்தான் வருதலின் அப்பொழுதேயழியுமென்பாரா, சிறறின்பமெனரா,
மறறையின்பமென்பது மறறின்பமென நின்றது. (ங)

களச. இலமென்று வெஃகுதல் செயயாரா புலமவென்ற

புன்மையில் காட்சி யவா.

ச

இ-ள். இலம் என்று வெஃகுதல் செயயாரா—யாம் வறியமென்று கருதி அது
தீர்த்தப்பொருட்பிப் பிறாபொருளை விருமபுதல்செயயாரா—புலம் வென்ற புன்

* குடிபொன்றிக் குறறமு மாகுகே தரும், குடிமடிந்து குறறம் பெருகு
ம், இருண்கி யின்பம் பயக்கும் எனபுறிப் பொன்றுவீதது, மடிவீதது, நீ
கருவீதது என்றபாலன் பிறவினைப்பொருளுணர்த்தம் விவவிசுதி தொக்கு,
பொன்றி, மடிந்து, நீங்கி என நின்றனவெனக்கொண்டாரா தொல்காப்பியச்
சூத்திரவிருத்திகாரர். இவ்வன்ம் வருவனவற்றை வடதுலாரா அநதாப்பாவித
ணிச்செனபா.

மையில் காட்சியவா—ஐம்புலன்களையும் வென்ற குற்றமில்லாத காட்சியினை யுடையா. எ-று.

வெலுதல் பாவநெறிக்கட்செல்ல விடாமை. புலமவென்ற புனமையில் காட்சியவாககு வறுமையினமையின், வெஞ்சுதலுமில்லையாயிற்று. புனமையில் காட்சி பொருள்களைத் திரியின்றியுணாதல். (ச)

கஎரு. அஃகி யகன்ற வறிவென்ஞம் யார்மாட்டிம்

வெஃகி வெறிய செயின்.

இ

இ-ள். அஃகி அகன்ற அறிவு எனஞம்—துண்ணிதாய எல்லாநூல்களினுஞ் சென்ற தமமறிவு என்னப்பயத்ததாம்—வெஃகி யார்மாட்டிம் வெறிய செயின்—பொருளைவிருமபி யாவாமாட்டிம் அறிவோடு படாத செயல்களை அறிவுடையா செயவராயின். எ-று.

யார்மாட்டிம் வெறிய செயதலாவது தககாரமாட்டிம் தகாதாரமாட்டிம் இழிந்தனவும் கடியனவும் முதலியன செயதல். அறிவிறகுப் பயன அவை செயயாமையாகலின், அறிவென்னுமென்றா. (ரு)

கஎசு. அருளவெஃகி யாற்றினக ணின்றான பொருளவெஃகிப் பொல்லாத சூழக கெடும.

இ-ள். அருள வெஃகி ஆற்றினக ணின்றான—அருளாகிய அறத்தைவிருமபி அதற்குவழியாகிய இல்லறத்தினகணின்றவன்—பொருள வெஃகிப் பொல்லாத சூழக கெடும—பிறாபொருளையவாவி அதனை வருவிக்குங் குற்றநெறிகளை எண்ணக கெடும. எ-று.

இல்லறநெறியால் அறிவு முவிர்த்துழியல்லது துறக்கப்படாமையின், அதனைத் துறவறத்திற்கு ஆற்றென்றா. கெடுதல் இரண்டறமுஞ் சேர்விழத்தல். சூழநக் கூணையானே கெடுமெனவே, செயதாறகெடுதல் சொல்லாமையே பெறப்பட்டது. (சு)

கஎஎ. வேண்டறக வெஃகியா மாககம் விளைவயின் மாண்டற கரிதாம் பயன்.

எ

இ-ள். வெஃகி ஆம் ஆககம் வேண்டறக—பிறாபொருளையவாவிக்கொண்டு அதனாலாகின்ற ஆககத்தை விருமபாதொழிக,—விளைவயின் பயன் மாண்

டறகு அரிதாம்— பின்னனுபவிகருவகால அவவாககத்தின பயன நனகுதலில்
கை ஆகலான். எ-று.

வினையெனபது முதனிலைதொழிறபெயா. இவையேமுபாட்டானும் வெஃகு
தவின குறறம் கூறப்பட்டது. (எ)

கஎஅ. அஃகாமை செலவததிற கியாதெனின் வெஃகாமை
வேண்டிம் பிறன்கைப பொருள். அ

இ-ள். செலவததிறகு அஃகாமை யாதெனின் — சுருங்குமாலைத்தாங்கிய
செலவததிறகுச சுருங்காமைக்காரணம் யாதென்று ஒருவனாராயின,—பிறன்
வேண்டிம் கைப்பொருள் வெஃகாமை— அது பிறன்வேண்டிங்கைப்பொருளை
த தான் வேண்டாமையாம். எ-று.

அஃகாமை ஆகுபெயா. வெஃகாதான் செலவமஃகாதென்பதாயிற்று. (அ)

கஉ ம அதி— புறங்குறமை.

கஎக. அறனறிந்து வெஃகா வறிவுடையாச சேரும்
திறனறிந் தாங்கே திரு. க

இ-ள். அறன் அறிந்து வெஃகா அறிவுடையா— இஃதறனென்றறிந்து பி
றாபொருள் விருமபாத அறிவுடையா— திருந் திறன் அறிந்து ஆங்கே
சேரும்— திருமகள் தானடைதற்காங்குறறினையறிந்து அககூறறானே சென்ற
டையும். எ-று.

அடைதற்காங்குறு காலமும், இ-னும், செவ்வியும் முகலாயின. இவையிர
ண்டிபாட்டானும் வெஃகாமையினகுணங் கூறப்பட்டது. (க)

கஅ0. இறலீனு மெண்ணுது வெஃகின் விறலீனும்
வேண்டாமை யென்னுஞ் செருககு. க0

இ-ள். எண்ணுது வெஃகின் இறல ானும்— பின் விளைவதறியாது ஒருவன்
பிறன்பொருளை வெளவகருகின் அகருதது அவனுக்கிறதிறைப பயக்கும்,—
வேண்டாமை எனனும் செருககு விறல ானும்— அப்பொருளை வேண்டாமை
யென்னுஞ்செலவம் வெறறிவைப பயக்கும். எ-று.

பகையும பாவமும் பெருக்கலின் இறலீனுமெனதும், அப்பொருளை வேண்
டி உழல்வாராவாயுங் கீழ்ப்படுத்தலின் விறலீனுமெனதும் கூறினா. செ
ருககு ஆகுபெயா. இதனால் அவ்விருமையும் ஒருங்கு கூறப்பட்டன. (க0)

கக ம அதி.— புறங்கூருமை.

அஃதாவது காணாதவழிப் பிறராய்குமுந் தனாயாமை. மொழிகுறறம் மனக்குறறம்டியாக வருதலான், இஃது அமுககாருமை வெஃகாமைகளின்பின் வைக்கப்பட்டது.

கஅக. அறங்கூரு னல்ல செயினு மொருவன
புறங்கூரு னென்ற லீனிது. க

இ-ள். ஒருவன் அறம் கூருன் அல்ல செயினும் — ஒருவன் அறனென்று சொல்லுவது செய்பாது பாவங்களைச் செய்யுமாயினும், — புறங்கூருன் என்றால் இனிது — பிறனைப் புறங்கூருனென்று உலகத்தாராற் சொல்லப்படுதல் நன்று. எ-று.

புறங்கூருமை அக்குறறங்களானிழிக்கப்பட்டது மேற்படுத்த தோன்றுமென்பதாம். இதனால் அவ்வறத்தினது நன்மை கூறப்பட்டது. (க)

கஅஉ. அறனழிஇ யல்லவை செயதலிற நீதே
புறனழிஇப் பொயதது நகை. உ

இ-ள். அறம் அழிஇ அல்லவை செயதலின் தீது — அறனைப்பதொன்றில் கையென அழித்ததுசொல்லி அதன்மேற்பாவங்களைச் செயதலினால் தீமையுடைத்து — புறம் அழிஇப் பொயதது நகை — ஒருவனாக காணாதவழி இகழ்நது நாயால் அழித்ததுசொல்லிக் கண்டவழி அவனோடு பொயததுநகுதல். எ-று.

உறழ்ச்சி நிரான்றைவகையாற் கொள்க. அழித்தல் ஒளியைக்கோறல். (உ)

கஅங். புறங்கூறிப் பொயததுயிர் வாழ்தலிற சாத
லறங்கூறு மாககந் தரும். ங

கக ம அதி.— புறங்கூருமை.

இங்

இ-ள். புறங்கூறிப் பொயதது உயிர் வாழ்தலின் — பிறனைக் காணாதவழி இகழ்நதுகாத்துக் கண்டவழி அவறசினியனாகப் பொயதது ஒருவனுயிர்வாழ்தலின் — சாதல் அறம் கூறும் ஆககம் தரும் — அது செய்பாது சாதல் அவனுக்கு அறநூல்கள் சொல்லும் ஆககத்தைக் கொடுக்கும். எ-று.

பின்புறங்கூறிப் பொயததலொழிதலின், சாதல் ஆககந்தருமென்றார். ஆகம் அஃதொழிந்தார மறுமைக்கணையதும் பயன். அறம் ஆகுபெயர். தருமென்பது இடவழுவுமைநி. (ங்)

கஅச. குணணின்று கண்ணறச் சொல்லினுஞ் சொல்லறக

முன்னின்று பிள்ளைக்காசு சொல.

சு

இ-ள. கண் வினது கண் அறச சொல்லிலும்— ஒருவனெதிரோடு கண் னோட்டமறச சொன்னாலுமீனும், — முன இன்று பின் நோக்காச சொல சொல்லறக— அவனெதிரினதிப பின்வருவகுறதததை நோக்காத சொல்லைச சொல்லாதொழிக. எ-று.

பின் ஆகுபெயா. சொல்லவானொழில் சொனமேலேறதப்படது.* இவை மூன்றுபாட்டானும் புறங்கூறியினது கொம்மை கூறப்பட்டது. (சு)

கஅநி. அறஞ்சொல்லு நெஞ்சுததா னனமை புறஞ்சொல்லும் புன்மையாற காணப படும. (ந)

இ-ள. அறம் சொல்லும் நெஞ்சுததான அனமை — புறஞ்சொல்லுவாவெ ருவன அறனை நனறென்று சொல்லிலும், அது தன் மனததாறாபச சொல்லுக ன்றானல்லனென்பது† — புறஞ்சொல்லும் புன்மையால காணபபடும— அவன புறஞ்சொல்லுதற்குக் காரணமான மனப்புன்மையானே அறியபபடும. எ-று. மனநதீதாகலின், அசொறகொள்ளபபடாதென்பதாம். (நி)

கஅசு. பிறன்பழி கூறுவான் றன்பழி புளளுந் திறனறெறிநது கூறப படும. கூ

இ-ள். பிறன் பழி கூறுவான்—பிறனொருவன் பழியை அவன்புறததுக் கூ றுமவன்— தன்பழியுளளும் திறன் தெறிநது கூறபபடும— தன்பழி புலவற றுளளும் உளையுதிறமுடையவறறைத் தெறிநது அவனறகூறபபடும. எ று.

புறத்தென்பது அதிகாரத்தாறபெறமும். இது வருகின்றவறறிதருமொகரு ம. திறன் ஆகுபெயா. தன்னைப் புறங்கூறியவாறுகேடான அக்கூறியாறரு அ வ்வளவனறி அவனிறதபபடு உளையுதிறத்தனவாகிய பழிகளை நாடி எதிரே கூறுமாகலின், திறனறெறிநது கூறபபடுமெனறா. (சு)

கஅள. பக்சசொல்லிக கேளிரப பிரிபபா நக்சசொல்லி நடபாட நேறரு தவா. எ

* முன்னின்று பிள்ளைக்காசுசொல இது ஒருபொருளினவினை மறறோபொ ளின் வினையானது. பிரயோக விவேகம், திவ்வுபபடலம், “மருளது காரண ம்” எனனும் மிசம பாட்டிறகானக.

† அறஞ்சொல்லுநெஞ்சுத்தான எனபதனை நெஞ்சோடறஞ்சொல்லவானென விஞ்சி பிரித்துக்கூட்டிவா பிரயோகவிவேகறுலா.

இ-ள். பகச் சொல்லிக் கேளிர்பு பிரிப்பா — தம்மை விடிக் கருமாற்றா புறங்குறித தன்கேளிரையும் பிரியப்பண்ணுவா — நகச சொல்லி நடபாடல் தேற்றாதவா— கூடி மகிழ்மாறு இனியசொற்களைச் சொல்லி அயலாரோடு நடபாடலை அறியாதா. எ-து.

சிறப்புமமை விகாரதகாற்றுககது. கேளிரையும் பிரிப்பொன்றகருத்தான், அயலாரோடுமொனபது வருவித்துணாககப்பட்டது. அறிதல் தமக்குறுதியென றறிதல். (கூடியுமிடந்தேற்றுன சோரநனன்கை " எனபுழிப்போலத் தேற்று மை தனவினையாயினறது. புறங்குறுவாராககு யாவரும் பகையாவொனபது கருத்தது. (எ)

கஅஅ. துனனியார் குறறமும் தூறறு மரபினு
ரொனன்கொ லேதிலரா மாட்டு. ௮

இ-ள். துனனியா குறறமும் தூறறு மரபினா— தம்மொடு செறிந்தார து குறறத்தையும் அவாபுறத்தது தூறறுமியல்பினையுடையா — ஏதிலார்மா டு எனன்கொல—அயலாரமாட்டுச் செயவது யாதுகொல்லோ எ-து.

தூறறுதல் பலருமரியப் பரப்புதல். அதனிற்கொடியது பிறிதொன்று காணு மையின், எனன்கொலென்றா. செயவதெனபது சொல்லெச்சம். எனனா கொலென்று பாடமோதி, எவவியல்பினராவொன்றுரைப்பாருமுளா. (அ)

கஅக. அறனேககி யாறறுங்கொல வைபயம் புறனேககிப
புனசொ லுரைப்பான பொறை. ௯

இ-ள் புறன நோக்கிப் புனசொல உரைப்பான பொறை — பிறா நீங்கின வளவு பார்த்து அவாபுழித்துணையை உரைப்பானது உடற்பாரத்தை— வை பம் அறன நோக்கி ஆறறுங்கொல— நிலம் இக்கொடியதுபொறுத்தலே என ககறமாவதெனக்கருகிப் பொறுக்கின்றதுபோலும். எ-து.

எல்லாவற்றையும்பொறுத்தல் இயல்பாயினும், இது பொறுத்தற்கரிதென்று நகருத்தால், அறனேககியாறறுங்கொலென்றா, இவையெறுபாட்டாறும் புற ங்குறுவாராககெயதுங்குறறங் கூறப்பட்டது. (க)

கக0. ஏதிலரா குறறம்போற றங்குறறங் காண்கிறபிற
நீதுண்டோ மனனு முயிரககு. ௧0

இ-ள். ஏதிலரா குறறம்போல தங்குறறம் காண்கிறபின்— ஏதிலரைப் புற

நகரவார அதற்கு அவாருமறகாணுமாறுபோலப் புறங்கூறலாகிய தங்குற
றததையுங் காணவல்லராயின, — மனனும் உயிரகருத நீது உண்டோ — அ
வாநிலைபெறுடையயுயிரகரு வருவதொருதனபமுண்டோ. எ-று.

நடுவுநின்ற ஒப்பககாண்டலருமைநோக்கிக் காண்கிறபின்னதும், கண்ட
வழியொழிதலிற் பாவமினரும் ஆகவே வரும் பிறவிகளினுந் துன்பயில்லையெ
ன்பதுநோக்கி உயிரகருதநீதுண்டோவெனதுங் கூறினார். இதனாற் புறங்கூற
ஞெழிதற்கு உபாயங்கூறப்பட்டது. (கௌ)

20 ம் அதி. — பயனிலசொல்லாமை.

௩௩

20 ம் அதி. — பயனிலசொல்லாமை.

அஃதாவது தமக்கும் பிறர்க்கும் அறம் பொருள இன்பமாகிய பயன்
களுள் ஒன்றும் பயவாத சொற்களைச் சொல்லாமை. பொய், குறளை, கடுஞ்சொ
ல், பயனிலசொல்லென வாக்கினகணிகளும் பாவநானகளுள், பொய் துற்தா
ரக்கலவது ஒருதலையாகக் கடியலாகாமையின, அஃதொழிதது, இலவாழ்வா
ரார கடியப்படும ஏனைமூன்றனுள், கடுஞ்சொல் இனியவைகூறலானும், குற
ளை புறங்கூறுமையானும், விலக்கி, நின்ற பயனிலசொல் இதனாள் விலக்குகி
ஞராகவின், இது புறங்கூறுமையினபின் வைக்கப்பட்டது.

ககுக பலலார முனியப் பயனில சொல்லுவா

எல்லொரு மெள்ளப் படும. க

இ-ள். பலலார முனியப் பயனில சொல்லுவான — அறிவுடையார் பலருள்
கேட்டு வெறுப்பப் பயனிலவாகிய சொற்களைச் சொல்லுவான — எல்லொரு
ம் எள்ளப்படும — எல்லாரானுமிகழப்படும. எ-று.

அறிவுடையார் பலரும் வெறுப்பவே ஒழிந்தாரானும் இகழப்படுதலின், எல்
லொருமெள்ளப்படுமென்றார் மூன்றனுருபு விகாரததாரற்றொக்கது. (க)

ககுக. பயனில பலலாரமுற சொல்ல னயனில

நட்டாரகட செயதலிற் நீது. உ

இ-ள். பயன் இல் பலலாரமுற சொல்லல் — பயனிலவாகிய சொற்களை அ
றிவுடையார் பலாமுன்பே ஒருவன் சொல்லுதல் — நயன் இல் நட்டாரகண

செய்தலின் தீது— விருப்பமிலவாகிய செயல்களைத் தன்னடடாமாட்சிசெய்தலினும் தீது. எ-று.

விருப்பமில வெறுப்பன. இச்சொல் அச்செயலினும் மிகவிதழற்பாடு பயக்குமென்பதாம். (உ)

கககூ. நயனில நென்பது சொல்லும் பயனில

பாரித் துறாககு முறா. கூ

இ-ள். பயன் இல பாரித்து உரைக்கும் உரை — பயனிலவாகிய பொருள்களை ஒருவன் விரித்துரைக்குமுறாதானே— நயன் இவன் எனபது சொல்லும்— இவன் நீதியிலனென்பதனை உரைக்கும். எ-று.

உரையால் இவன் நயனிலனென்பதறியலாமென்பார, அதனை உரைமேலேற்றி, உரைசொல்லுமென்றா. (கூ)

கககச. நயன்சாரா நன்மையி னீக்கும் பயன்சாராப

பண்பிலசொற பலலா ரகத்து. ச

இ-ள். பயன் சாராப பண்பு இல சொல் பலலாரகத்து— பயனொடுபடாத பண்பில்சொற்களை ஒருவன் பலரிடைச்சொல்லுமாயின், — நயன் சாரா நன்மையின் நீக்கும்—அவை அவாமாட்டு நீதியோடுபடாவாய், அவனை நற்குணங்களினீக்கும். எ-று.

பண்பு இனிமையும் மெய்மையும் முதலாய சொற்குணங்கள். சொல்லுமாயினென்பதும், அவாமாட்டென்பதும், எச்சமாக வருவிக்கப்பட்டன. (ச)

கககடு. சீர்மை சிறப்பொடு நீங்கும் பயனில

நீர்மை யுடையார் சொலின். டு

கககீ. உ. ம அதி. — பயனிலசொல்லாமை.

இ-ள். பயன் இல நீர்மையுடையார் சொலின்— பயனிலவாகிய சொற்களை இனியநீர்மையுடையார் சொல்லுவராயின், —சீர்மைசிறப்பொடு நீங்கும்—அவரது விழுப்பமும் அதனால் வரும் நன்குமதிக்கற்பாடும் உடனே நீங்கும். எ-று.

நீர்மை நீரினறனமை. சொலினென்பது சொல்லாமைகைய விளக்கிற்று.

ககககூ. பயனிலசொற பாராடு வானை மகனெனல

மககட பதடி பெனல. சூ

இ-ள. பயன் இல சொல் பாராட்டுவானே மகன் எனல்—பயனில்லாத சொற்களைப் பலநாளுஞ்சொல்லுவானே மகனென்று சொல்லற்கு, — மக்கட்பதிகனெல்—மக்களுட்பதனென்று சொல்லுக. எ-து.

அலவிகுதி வியங்கோள முன் எஜமறைவினும், பின் உடம்பாட்டினும் வந்தது. அறிவேனனும் உளவீடினமைபின், மக்கட்பதிகியென்றா. இவையாறு பாட்டாறும் பயனில்லாதசொற்களைச் சொல்லுதலின் குற்றம் கூறப்பட்டது.

ககௌ. நயனில சொல்லினுஞ் சொல்லுக சான்றோ

பயனில சொல்லாமை நன்று.

எ

இ-ள. நயன் இல சான்றோ சொல்லினும் சொல்லுக — நீதியோடு படாத சொற்களைச் சான்றோ சொன்னாராயினும், அஃதெனையும்: — பயன் இல சொல்லாமை நன்று—அவா பயனிலவற்றைச் சொல்லாமை பெறின, அது நன்று. எ-து.

சொல்லினுமெனவே, சொல்லாமை பெறப்பட்டது. நயனிலவற்றினும் பயனில தீயவென்பதாம்.

(எ)

ககஅ அருமபய னுய மறிவினா சொல்லார

பெரும்பய னிலலாத சொல்.

அ

இ-ள. அருமபயன் ஆயும் அறிவினா—அறிதற்கரிய பயன்களை ஆராயவல்ல அறிவினையுடையார—பெருமபயன் இல்லாத சொல் சொல்லார— மிக்க பயனுடையவல்லாத சொற்களைச் சொல்லார எ-து.

அறிதற்கரிய பயன்களாவன வீதிபேறும், மேற்கதிச்செலவும் முதலாயின. பெருமபயனிலலாதவெனவே, பயன் சிறிதுடையனவும் ஒழிக்கப்பட்டன.(அ)

ககஆ. பொருடாநத பொச்சாநதுஞ் சொல்லார மருடாந்த

மாசது காட்சி யவா.

கூ

இ-ள. பொருள் தீராத பொச்சாநதம் சொல்லார—பயனினீங்கிய சொற்களை மறந்துஞ்சொல்லார—மருள் தீராத மாசு அது காட்சியவா—மயக்கத்தினீங்கிய தூயவறிவினையுடையார. எ-து.

தூயவறிவு மெய்யறிவு. மருடாநதவென்னும் பெயரசொசம் காட்சியவொன்று குறிப்புப்பெயர்கொண்டது. இவைமுன்னுபாட்டாறும் பயனிலசொல்லாமைபின் குணங்கூறப்பட்டது.

(ச)

உ00. சொல்லுக சொல்லிற் பயனுடைய சொல்லற்க
சொல்லிற் பயனிலாச சொல்.

க0

இ-ள. சொல்லின் பயனுடைய சொல்லுக—சொற்களிற்பயனுடைய சொற்களைச் சொல்லுக,—சொல்லின் பயனிலாச்சொல் சொல்லாத— சொற்களிற்பயனில்லாத சொற்களைச் சொல்லாதொழிக. எ-று.

சொல்லினென்பது இருவழியும் மிகையாயினும், சொற்பொருட்பின்வரு நிலையெனவும் அணிநோக்கிவந்தது, “வைகலும் வைகல வரககணமும்” என்பதுபோல, இதனா சொல்லப்படுவனவும், பாடனவும் நியமிக்கப்பட்டன. (க0)

உக ம அதி.— தீவினையச்சம்.

அஃதாவது பாவங்களாயின செயதற்கு அஞ்சுதல். இதனால் மெய்யினகணிதமும் பாவங்களெல்லாந்நொதுதது விலகருவெனாராகலின், இது பயனில் சொல்லாமைபின்வின் வைக்கப்பட்டது.

உ0க. தீவினையா ரஞ்சார விழுமியா ரஞ்சவா

தீவினை யென்னுஞ் செருகரு. க

இ-ள. தீவினை என்றும் செருகரு—தீவினையென்று சொல்லப்படும் மயகததை—தீவினையா அஞ்சார்—முனசெய்த தீவினையுடையா அஞ்சார்,—விழுமியா அஞ்சவா—அஃதிலராகிய சீரியா அஞ்சவா. எ-று.

தீவினையென்னுஞ்செருககெனக் காரியம் காரணமாக உபசரிக்கப்பட்டது. மேற்றொட்கிச் செய்து கைவந்தமையான அஞ்சாரென்றும், செயதறியாமை யான அஞ்சவென்றும் கூறினார். (க)

உ0உ. தீயவை தீய பயததலாற நீயவை

தீயினு மஞ்சப பரிம. உ

இ-ள. தீயவை தீய பயததலால் — தனக்கின்பம் பயததலைக் கருதிச் செய்யுந்தீவினைகள் பின் அஃதொழிததுத தனபமே பயததலான, — தீயவை தீயினும் அஞ்சப்பரிம— அததனமையவாகிய தீவினைகள் ஒருவனாறநீயினுமஞ்சப்பரிம. எ-று.

பிறிதொருகாலத்தும் பிறிதொருதேயததும் ‘பிறிதொருடம்பினுஞ்சென்று சுரிதல் கெக்கினமையின், தீயினுமஞ்சப்படுவதாயிற்று. (உ)

உ0ஈ. அறிவினு னெல்லாந் தலைபெனப் தீய

செறுவாரககுஞ் செயயா விடல். ஈ

இ-ள். அறிவினுள் எல்லாம் தலை என்ப— தமக்குறுதி நாடும் அறிவுகளெல்லாவற்றாளும் தலையாய அறிவேன்று சொல்லுவா நல்லோர்—செய்வார்க்கும் தீய செய்யா விடல்— தமமைச செய்வாரமாட்டும் தீவினைகளைச் செய்யாதுவிடுதலை. எ-று.

* நாலடியார், அறனவலியுறுத்தல்,—வைகலும் வைகல் வரக்கண்பி மஃது னாரா—வைகலும் வைகலை வைகுமென் றின்புறுவா— வைகலும் வைகற்றம் வாழநாண்மேல் வைகுதல்— வைகலை வைத்துணரா தார.

† காரணக் காரியமாதற்கும் காரியம் காரணமாதற்கும் விதி பிரயோகவிவேகம், திவ்யப்பாடலம், “மருளுகாரணம்” என்னும் பிசம் பாட்டிற்காண்க.

அ

இஅ உகம் அதி.— தீவினையசரம்

விதிதற்குக் காரணமாகிய அறிவை விதிதலென்றும், செயததக்குழியஞ் செய்யாதொழியவே தமக்குத் துன்பம் வாராதென உயத்துணாதலின் அதனை அறிவினுள்ளெல்லாதலையெனறும் கூறினார். செய்யாதென்பது கடைக்குறைநா றின்றது. இவை முன்புபாட்டாரும் தீவினைகளுக்குவேண்டிமென்பது கூறப்பட்டது. (க)

உரிச. மறந்தும் பிறனகேடு சூழறக் சூழி
எறஞ்சூழஞ் சூழநதவன் கேடு.ச

இ-ள். பிறன் கேடு மறந்தும் சூழறக் — ஒருவன் பிறனுக்குக் கேடு பயக்கும் வினையை மறந்தும் எண்ணுதொழிக,— சூழின் சூழநதவன் கேடு அறம் சூழும் — எண்ணுவதாயின், தனக்குக் கேடு பயக்கும் வினையை அறக்கடவுள் எண்ணும். எ-று.

கேடென்பன் ஆகுபெயர். சூழுகின்றபொழுதே தானுமுடன்சூழதலின், இவன் பிறபடினும் அறக்கடவுள் முறப்பன்மென்பது பெறப்பட்டது. அறக்கடவு ளெண்ணுதலாவது அவன்கெடத் தான் நீங்க நினைத்தல், தீவினை எண்ணலுமாகாதென்பதாம். (ச)

உரிடு. இலனென்று தீயவை செயயறக் செயயி

இல்லறஞ் மதமும் பெயர்த்து.

(டு)

இ-ள். இலன் என்று தீயவை செயயற்க—யான வறியனென்று கருதி அது தீர்தறபொருட்டுப் பிறாகருத தீவினைகளை ஒருவன் செயயர்தொழிக,—செயயின் பெயர்த்ததும் இலன் ஆகும்—செயவனாயின், பெயர்த்ததும் வறியனும். எ-று.

அத்தீவினையாற பிறவிதோறும் இல்லறமெனப்பதாம். அனங்குதி முன் தனித் தனமையினும்; பின் படாககையொருமைபுறும் வந்தது. தனித்தனமை “உள னுவென்னுயிராயுண்டு” எனபகனும்பறிக. மற்ற அசைநிலை. இலமென்றுபா டமோதுவாருமுளா. பொருளான வறியனென்க கருத்த தீயவை செயயற்க செயயின் அப்பொருளானேபணி நறகுண நறசெயகைகளானும் வறியனமெ ன்றுபாப்பாருமுளா. (டு)

உரு. தீப்பால் தான்பிறாகட செயயற்க நோயப்பால் தன்னை யடலவேண்டா தான. சு

இ-ள். நோயப்பால் தன்னை அடல வேண்டாசான — துன்பஞ்செயயுகு றறவாகிய பாவங்கள் தன்னைப் பின்வந்து வருத்தமுதலை வேண்டாதவன் — தீப்பால் தான பிறாகண் செயயற்க—தீமைக்க-றறவாகிய வினைகளைத் தான பிறாமாடடுச செயயர்தொழிக. எ-று.

செயயின், அப்பாவங்கள்நிலை ஒருதலையெனப்பதாம்.

(சு)

உரு. எனைப்பகை யுறறரு முயவா வினைப்பகை வீயாது பின்சென நடும. எ

இ-ள். எனைப்பகை உறறரும் உயவா — எத்துனைப் பெரியபாக்கையுடையா ரும் அதனையொருவாறறறறப்புவா,—வினைப்பகை வீயாது பின் சென்று அ டும— அவவாறன்றித் தீவினையாகிய பகை நீங்காது புகழுழிப் புகருக கொ ல்லம். எ-று.

உக ம அறி.— தீவினையச்சம்.

(டுக)

“வீயா- துடம்பொடு நின்ற வுயிரு மிலலை” எனபுழியும் வீயாமை நீங்கா மைக்கணவந்தது. (எ)

உரு. தீயவை செயதார கெடுத னிழறன்னை

வீயா தடிபுறைந தறறு.

அ

இ-ள். தீயவை செயதார கெடுதல்—பிறாகருத தீவினைகளைச் செயதாரதார

வகெடுத்தல் எத்தனையதெனின— நிழல் தன்னை வியாது அடி உறைததறு— ஒருவனிலால் நெடிதாக்கப்போயும் அவனறனனை விடாது வந்து அடியின் கட்டங்கிய தன்மைத்து. எ-று.

இவவுவமையைத் தனகாலம் வருதலுணையும் புலனாகாது உயிர்ப்பற்றி நின்று அது வந்துழி உருப்பதாய் தீவினையைச் செயதா பின் அதனாற் கெய்தற்கு உவமையாகக்கி உரைப்பாருமொ. அஃதுகையனறென்பதற்கு அடியுறை நகுநிழலுனை வியாததறெனனாது வியாஅடியுறைநகுதறெனற பாட்டும் கரியாயிற்று. மேல் வியாது பின்சென்றடுமொன்றா, ஈனயி அதனையுவுமையான விளக்கினா.

உ0க தன்னைத் தான் காதலு னாயி னெனைத்தொன்றுந்
துன்னறக தீவினைப் பால. (அ)

இ-ள். தன்னைத் தான் காதலன் ஆயின— ஒருவன், தன்னைத்தான் காதல செய்தலுடையனாயின, — தீவினைப்பால் எனைத்து ஒன்றும் துன்னறக— தீவினைப்பாடிய பகுதி எதுகையுஞ் சிறிதொன்றாயிரும் பிறாமாட்டிச் செய்யா தொழிக. எ-று.

நலவினை தீவினையென வினைப்பகுதி இரண்டாகலின், தீவினைப்பாலென்றா. பிறாமாட்டிச்செய்த தீவினை தன்மாட்டி, னுனபம் பததல விளக்கினாராகலின், தன்னைத்தான் காதலனுமினென்றா. இவையாதுபாட்டானும் பிறாகருத் தீவினைசெய்யிறாதுகெடுவொன்பது கூறப்பட்டது. (க)

உக0. அருங்கேடெனென்ப நயிக் மருங்கோழித்
தீவினை செய்யா னெனின. க0

இ-ள். மருங்கு ஒழித் தீவினை செய்யான எனின் — ஒருவன் செந்நெறிகக டசெல்லாது கொடுநெறிககடசென்று பிறாமாட்டித் தீவினைகளைச் செய்யானாயின, — அருங்கேடென என்பது அதிக—அவனை அறிதாங்கிய கேட்டையுடைய னென்பதற்க. எ-று.

அருமை இன்மை. அருங்கேட்டெனென்பதனை 'சென்றுசேர கல்லாப் புள்ள புள்ளி லென்றுழ வியனருளம்' என்பதுபோலக்கொள்க.* ஒழியென்னும் வினையெச்சம் செய்யானென்னும் எதிர்மறைவினையுட செய்தலோடு முடிந்தது. இதனால் தீவினைசெய்யாதவன் கேடிலெனென்பது கூறப்பட்டது. (க0)

* அருங்கேடன என்பதனைக் கேடரியனென விஞ்சியிருந்தது கூடநீவா பி
ரயோகவிவேகநூலா.

கூடு

உஉ ம அதி— ஒப்புரவறிதல்.

உஉ ம அதி— ஒப்புரவறிதல்.

அஃதாவது உலகநடையினையறிந்து செயதல். உலக நடை வேதநடை
போல அறநூல்களுட்கூறப்படுவதனறித் தாமேயறிந்து செய்யுநதன்மைததா
கலின், ஒப்புரவறிதலென்றா. மேல மன மொழி மெய்களாற்றவிரததக்குவன
கூறினா, இனிச்செய்யததக்குவனவற்றுள் எஞ்சினிறன கூறுகின்றாராகலின்,
இது தீவினையச்சத்தின்பின் வைக்கப்பட்டது.

உகக. கைமமாறு வேண்டா கடப்பாடு மாரிமாட

டெனமுற்றுங் கொல்லோ வுலகு. க

இ-ள். மாரிமாட்டி உலகு என ஆறதும்—தமக்கு நீருதவுகின்ற மேகங்களி
லிடத்தது உயிர்கள் என்னகைமமாறு செய்யாநின்றன?—கடப்பாடு கைமமா
று வேண்டா—ஆகலான, அமமேகங்களபோலவா செய்யும் ஒப்புரவுகளும்
கைமமாறு நோக்குவனவல்ல. எ-று.

எனமுற்றுமென்ற வினா யாதமாற்றுவென்பது தோன்ற நிறறலின், அது
வருஷிதனாகக்கப்படும். தவிருநதன்மைபவல்லவென்பது கடப்பாடென்னும்
பெயரானே பெறப்பட்டது. செயவாரது வேண்டாமையைச் செய்யப்படுகின்
மேலேற்றினா. (க)

உகஉ. தாளாற்றித் தந்த பொருளெல்லாந்தக்காராகு

வேளாண்மை செயதற பொருடும். உ

இ-ள். தக்காராகு—தகுதியுடையாராககாயின்,— தாள ஆற்றித் தந்த பொ
ருளெல்லாம்—முயற்சை செய்ஜீட்டிய பொருண்முழுதம்— வேளாண்மை
செய்தறபொருடும்—ஒப்புரவுசெய்தறப்பயத்தவாம். எ-று

பிறக்குதவாதார்போலத் தாமே உண்டறபொருடும் வைத்திழத்தறபொ
ருட்டிமனறென்பதாயிற்று. (உ)

உகங். புத்தே ஞலகத்து மீண்டும் பெறலரிதே

யொப்புரவி னல்ல பிற. ங

இ-ள். புத்தே ஞலகத்தம் ஈண்டும்—தேவஞலகத்தம் இவவுலகத்தம்—

ஒப்புரவின் நல்ல பிற பெறல் அரிது—ஒப்புரவுபோல நல்லன பிறசெயல்களை பபெறுதலரிது. எ-று.

ராவாரும் ஏறபாருயினி எல்லாரும் ஒருதன்மைபராதலின், புத்தேளுகத் தரிதாயிறது, யாவாகருமொப்பது இதுபோற பிற்தொன்றின்மையின், இவ்வுலகத்தரிதாயிறது. பெறற்கரிதெனது பாடமோதிப பெறுதற்குக் காரண மரிதெனதுரைப்பாருமுளா. இவை மூன்தபாட்டானும் ஒப்புரவினது சிறப்புக் கூறப்பட்டது. (ங.)

உகச. ஒத்த தறிவா னுயிர்வாழ்வான் மறையான்
செத்தாருள் வைக்கப் படும. ச

இ-ள். உயிர்வாழ்வான் ஒத்தது அறிவான்—உயிரோடு கூடி வாழ்வானவான் உலக நடையினையறிந்து செய்வான்,— மறையான் செத்தாருள் வைக்கப்படும—அஃதறிந்துசெய்யாதீவன், உயிருடையனையாயினும், செத்தாருள் ஒருவனாகக் கருதப்படும. எ-று.

உஉ ம அதி.— ஒப்புரவறிதல்.

சுக

உயிரினறிவுஞ்செயலுங் காணாமையின், செத்தாருள்வைக்கப்படுமென்றா. இதனால் உலகநடைவழு வேதநடைவழுப்போலத் தீர்திறனுடைத்தன்மென்பது கூறப்பட்டது. (ச)

உகடு. ஊருணி நீரிநிறை தறறே யுலகவாம
பேரறி வாளன் றிரு. டு

இ-ள். உலகு அவாம பேரறிவாளன் திரு—உலகநடையை விருமபிச செய்யும் பெரியவறிவினையுடையவனது செல்வம்— ஊருணி நீர் நிறைந்ததறு—ஊரின்வாழ்வார் தண்ணீருளனுந் குளம் நீரிநிறைந்தாற்போலும். எ-று.

நிறைதலென்னும் இடத்துக்கிழப்பொருளினறொழில் இடத்தினமேலேறப்பபட்டது. பாழ்போகாது ரெடிதுநின்று எல்லார்க்கும் வேண்டுவனை தப்பாதுதவுமென்பதாம். (டு)

உகசு. பயனமர முளஞாப பழுத்தறறா செல்வ
நயனுடை யானகட படின சு

இ-ள். செல்வம் நயனுடையானகண் படின—செல்வம் ஒப்புரவுசெய்வானகண்ணே படுமாயின்,—பயனமரம் உளஞாப பழுத்ததறு— அது பயன்படுமரம் ஊர்நடுவே பழுத்தாற்போலும். எ-று.

உலகநீதி பலவறுதலாளும் ஒப்புரவு சிறந்தமையின், அதனையே நயனென

றா. எல்லாக்கும் எளிதிற பயன்கொடுக்குமென்பதாம். (சு)

உக௭. மருந்தாகித் தப்பா மரத்தறறா செலவம்

பெருந்தகை யானகட படின. எ

இ-ள். செலவம் பெருந்தகையானகட படின—செலவம் ஒப்புரவுசெய்யும் பெரியதகைமையையுடையானகடனே பரிமாயினு—மருந்தாகித் தப்பா மரத்தறறா—அஃது எல்லாவுறுப்பும் பிணிகடகு மருந்தாயத் தப்பாத மரத்தை யொக்கும். எ-று.

தப்புதலாவது கோடற்கரிய இடங்களினினுதலு, மறைந்துநின்றுதலு, காலத்தான வேறுபட்டாதலு, பயன்படாமை. தனக்குறைநோக்காது எல்லா வருத்தமுந் தீர்க்குமென்பதாம். இவைமூன்றுபாட்டாலும் கடப்பாட்டாளனுடைய பொருள பயன்பரிமாறு கூறப்பட்டது. (௭)

உக௮. இடனில பருவத்து மொப்புரவிற கொலகார

கடன்றி காட்சி யவா. அ

இ-ள். இடன இல பருவத்தம் ஒப்புரவிறகு ஒலகார—செலவஞ் சூருங்கிய காலத்தம் ஒப்புரவு செய்தறகுத் தனராரா—கடன அறி காட்சியவா—தாருசெய்யத்தகுவனவற்றையறிந்த இயற்கையறிவுடையா. எ-று.

பிறவெல்லாம் ஒழியினும், இஃதொழியாரென்பதாம். (௮)

உக௯. நயனுடையா னல்கூர்ந்தா னுதல செயுநீர

செயயா தமைகலா வாறு. கூ

இ-ள். நயன உடையான நல்கூர்ந்தா னுதல—ஒப்புரவுசெய்தலையுடையா ன நல்கூர்ந்தானுதலாவது—செய்யுநீர செயயாது அமைகலா ஆறு—தவிக்கஉ உக. ம அந். — நகை.

ராகு செயுநீரமைமையுடைய அவ்வொப்புரவுகளைச் செய்யப்பெறுத வருத்தகின்றவியலபாம். எ-று.

தானுகர்வன துதரப்பெருமையனறென்பதாம். இவையிரண்டிபாட்டானும் உறுமையான ஒப்புரவொழித்தபாற்றனறென்பது கூறப்பட்டது. (௯)

உஉ0. ஒப்புரவி னுலவருங் கேடெனி னஃதொருவன்

விறறுக்கோட டக்க துடைத்து. க0

இ-ள். ஒப்புரவினுல கேடு வரும் எனின்—ஒப்புரவுசெய்தலான ஒருவனுக்குப் பொருட்கேடு வருமென்பாருளராயினு—அஃது ஒருவன் விறறுக்கோ

ட்டக்கது உடைதது—அக்கேசி தன்னை விறரயினுங் கொள்ளுநதகுதியையு
டைதது. எ-று.

தன்னை விறறுக்கொள்ளப்படுவதொருபொருளில்லையனறே இஃதாயின் அது
வருசெய்யப்படுமென்றது, புகழ்பயத்தினோகி. இதனால் ஒப்புவிற்ற கெடு
வது கேடனறென்பது கூறப்பட்டது. (க0)

உரு ம அதி.— ஈகை.

அஃதாவது வறியராயேறார்க்கு மாற்றதுகொடுத்தல். இது மதுமை
நோக்கியதாகலின், இம்மமநோக்கிய ஒப்புரவறிதலினபின் வைக்கப்பட்டது.

உஉக. வறியராகக்கொள் நீவதே யீகைமற நெல்லாங்
குறியெதிர்ப்பை நீரதுடைதது. க

இ-ள். வறியராக நு ஒன்று ராவதே நாக—ஒருபொருளுமில்லாதாககு அவ
ராவேண்டியதொன்றாக கொடுப்பதே பிறாக்குக கொடுத்தலாவது,—மற்ற
ல்லாம் குறியெதிர்ப்பை நீரது உடைதது—அஃதாழித்த எல்லாக்கொடையு
று குறியெதிர்ப்பைபொடுக்கது நீரமைமையுடைதது. எ-று.

ஒழிநத கொடைகளாவன வறியரல்லாதாராககு ஒருபயனோகிக்க கொடுப்ப
ன. குறிபெதிர்ப்பையாவது அளவு குறித்துவாங்கி அவ்வாங்கியவாரே என்
கொடுப்பது. நீரதென்புழி அதுவென்பது பத்திப்பொருளவ்ருதி. பின்னாநத
னபால் வருதலின், குறிபெதிர்ப்பைபொடுக்கது நீரதுடைத்தென்றார். இதனால்
ஈகையதிலக்கணங் கூறப்பட்டது. (க)

உஉஉ. நல்லா நென்னுங் கொளந்து மேலுலக
மில்லென்னு மீதலே நனறு. உ

இ-ள். கொள்ள நல்லாது எனினுமீது—ஏற்றல் மீட்டுவதற்கு நல்லநெறியெ
னபார் உளராயினும் அது தீது,—மேலுலகம் இல் எனினும் ராதலே நனறு—
ராதாராககு அவவுலகெய்ததல்லல்பெனபார் உளராயினும் ராதலே நனறு. எ-று.

எனினுமென்பது இருவழியும் அறமனங்கூறுவாரினமை விளக்கினறது. பி
ரிவினியேகாரத்தால் பிறவறங்களின் ஈதல் சிறந்ததென்பது பெற்றும். நல்லது
கூறுவார் தியதுமுடனகறினார். (உ)

உஉங். இல்லென்னு மெவ்வ முனாயாமை யீதல்

இ-ள. இலன் எனனும் எவவம் உடையாமை— யான் வறியனென்று இரப பான் சொல்லுமினிவரவைத தான பிறாகடசொல்லாமையும்,—ரதல்— அத னைத தன்கடசொன்னாககு மாறகுதீதலும்,—உள குலனுடையானகண்ணே — இவையிரண்டுமுளவாவன குடிப்பிறந்தானகண்ணே. எ-று.

மேற்றிதென்றது ஒழிதற்கும் நனநென்றது செயதற்குமுரியவனை உணராத நியவாறு. இனி இலனென்னுமெவவமுடையாமை யீதலென்பதற்கு அவ்வினிவ ரவை ஒருவனறனக்குச சொல்வதற்குமுளனே அவனநுதிப்பதற்கு தொடுத்த லெனவும், அதனைப் பின்னும் பிறனொருவனபாறசென்று அவனுடையாவகையா றகொடுத்தலெனவும், பான் இதுபொழுது பொருளுடையேனலேனென்க கர பபாரசொல்லும் இனிவரவைசொல்லாதுகொடுத்தலெனவும், உடைப்பாருமு ளா அவராதலென்பதனைப் பொருட்பணமைபற்றி வந்தபணமையாகவுரைப்பா.

உஉச. இன்னது திரக்கப் படுத பிரந்தவ

. ினமுகம் காணு மளவு. ச

இ-ள. இரக்கப்படுதல் இன்னது— இரத்தலையென நி இரக்கப்படுதலும் இ லிதன்று,— இரந்தவா ினமுகம் காணும் அளவு— ஒருபொருளையிரந்தவா ர அதுபெற்றதனால் இனிதாகிய அவாமுகங்காணுமாவும். எ-று.

எச்சவுமமையும் முற்றமமையும் விகாரத்தாற்றுகெகண். இரக்கப்படுதல் இரப்பாக்கு ஈவலென்றிருந்தல். அதனை இன்னுதென்றது “எல்லா—மிரப்பா ரக்கொன் தீயாமை”* கூடுகொல்லோவென்னும் அச்சநோகம். எனவே, எ ல்லாப்பொருளும் ரதல்வேண்டுமென்பது பெறப்பட்டது. (ச)

உஉடு. ஆற்றுவா ராற்றல் பசியாற்ற லப்பசியை

மாற்றுவா ராற்றலேற பின். டு

இ-ள. ஆற்றுவா ஆற்றல் பசி ஆற்றல்—தவத்தான் வலியாக்கு வலியாவ து தமமைபுற்ற பசியைப் பொறுத்தல். — அப்பசியை மாற்றுவா ஆற்றலி றபின்— அவ்வலிதான் அவ்வனம் பொறுத்ததற்கரிய பசியை ஈகையாடுமுழி பபாரது வலிகுதுபின். எ-று.

தாமும் பசித்துப் பிறையும் அது தீரக்கமாட்டாதாராற்றலின் தாமும் ப சியாது பிறையும் அது தீரப்பாராற்றல் நனநென்பதாம். (டு)

உஉ௬. அறநா ரழிபசி தீர்த்த ஸ்தோருவன
பெற்றான பொருளவைப் புழி. கூ

இ-ள். அறநா, அழி பசி தீர்த்தல்—வறியாரது மிக்க பசியை அறநோகி
த தீர்த்து, — பொருள் பெற்றான ஒருவன் வைப்புழி அஃது — பொருள்பெ
ற்றானொருவன் அதனைத் தனக்குதவ வைக்குமிடம் அவ்வறமாகலான். எ-று.
எல்லாநன்மைகளும் அழிய வருதலின், அழி பசியென்றா, அறநோக்கியெ
ன்பது எஞ்சிநின்றது. அறநாழிபசி தீர்த்த பொருள் பினறனக்கே வந்ததுவு
மென்பதாம். (கூ)

* நாலடியா, குடிப்பிறப்பு;—கல்லாமை யசசந கயவா தொழிலசசரு—
சொல்லாமை யுள்ளமோர சோவசச—மெல்லா— மிரப்பாக்கொன நீயா
மை யசச மரத்தாரிம்—மாணக் குடிப்பிற தரா.

கூசு

உஉ௭ ம அதி. —நாளை.

உஉ௭. பார்த்துண மீஇ யவனை பசியென்னுந
திப்பிணி தீண்ட லாது. எ

இ-ள். பார்த்து ஊண் மீஇயவனை— எஞ்ஞான்றும் பகுததுண்டலபயின்ற
வனை— பசி என்னும் திப்பிணி தீண்டல அரிது— பசியென்றுசொல்லப்படுந
தீயநோய தீண்டுதலில்லை. எ-று.

இவ்வுடம்பினி யது ஞானவொழுக்கங்களை அழித்த அதனால் வருமுடம்புக
ட்குந் துன்பஞ்செய்தலின், திப்பிணிபெண்பபட்டது. தனக்கு மருததுவன்றா
னாகலின், பசிபிணி நனுகாதென்பதாம். இவையாறுபாட்டானும் நதலின்கிற
புக கூறப்பட்டது. (எ)

உஉ௮. ஈததுவககு மின்ப மறியாகொ ருமுடைமை
வைத்திழுக்கும் வனக ணவா. அ

இ-ள். தாம் உடைமை வைத்த இழுக்கும் வனகணவா— தாமுடையபொ
ருளை ஈயா வைத்தது பின்னிழநதபோம் அருளிலாதா— ஈதது உவக்கும்
இன்பம் அறியாகொல்—வறியாக்கொ வேண்டியவற்றைக் கொடுத்த அவருவ
ததலான அருளுடையாரொய்தும் இன்பத்தினைக் கண்டறியாகொல்லோ—எ-று.
உவக்குமென்பது காரணத்தின்கணவந்த பெயரொச்சம், அஃது இன்பமெ

எனுகாரியப்பெயர் கொண்டது. அநிதாராயின, தாமம் அவவினபத்தை
யெய்துவதல்லது வைத்திழுவாரொன்பது கருத்து. (அ)

உஉக. இரத்தலி னினனாது மனற நிரப்பிய
தாமே தமிழ் குணல. க

இ-ள். நிரப்பிய தாமே தமிழர் உணல—பொருட்குறை நிரப்பவேண்டி வ
தியாக்கியாது தாமே தனிதனுண்டல—இரத்தலின இனனாது மனற—ஒரு
வாக்குப் பிறாபாறசென்று இரத்தலினுமினனாது ஒருதலையாக. எ-று.

பொருட்குறைநிரப்பலாவது ஒரோவெண்களைக்குறித்து அதனுணையீட்டு
மென ஈட்டத்தையே மேற்கொண்டு இவ்வித கூட்டிதல. தனிதலபிறையொ
ழித்தல. இரத்தற்குள்ளது அப்பொழுதையினிவரவே பின்னல்குரவிலலை தமிழ்
யருண்டறகு அவையிரண்டுமுளவாமாகலின, இரத்தலினினனாடுதனரா. நிரப
பியவென்பதற்குத் தேடியவுணவுகையென்றுரைப்பாருமுளர். (க)

உஉஃ. சாதலி னினனாது திலலை யினிததுஉ
மீத விசையாக கடை. க

இ-ள். சாதலின இனனாது திலலை—ஒருவற்குச்சாதலபோல இனனாதொ
ன்றிலலை,—அதுஉம ரதல இயையாககடை இனிது — அததன்மைத்தாகிய
சாதலம் வறியார்க்கொன்றிதன முடியாதவழி இனிது. எ-று.

பிறாக்குப் பயன்படாத உடற்பொறை நீங்குதலான, இனிதென்றோ. இவை
முன்றுபாட்டானும் ஈயாமைபின் குற்றவ கூறப்பட்டது. (கஃ)

உச ம அதி.— புகழ்.

கரு

உச ம அதி.— புகழ்.

அஃதாவது இவ்வாழககைமுதல் ஈகையீரகச சொல்லப்பட்ட இவ்வுறத
தின் வழுவாதாரக்கு இம்மைப்பயனாகி இவ்வுலகினகணிகழந்து இறவாது நிற
குன்றோததி. இது, பெருமபானமையும் ஈதல்பற்றி வருதலின, அதன்பின்வைக்
கப்பட்டது.

உகக. ஈத விசைபட வாழத லதுவல்ல

தூதிய மிலலை புயிர்க்கு க

இ-ள். ஈதல்—வறியாக்கிக், —இசை படவாழதல்—அதனாபுகமுண்டாக

வாழ்க,—அதுவல்லது உயிரககு ஊதியம் இல்லை—அப்புகழல்லது மக்களுயி
ரகருப பயன பிற்தொனநிலையாகலான். எ-று.

இசைபடவாழ்த்தருக ஸ்வி, ஆணமை முதலிய பிறகாரணங்களும் உளவே
னும், “உணவின பண்ட முண்டி முதற்ற” ஆகலின், ரதல சிறந்ததெனபத
ற்கு ஞாபகமாக ரதலெனரா. உயிரககெனபது, பொதுப்படக்கூறினோனும்
விவகருயிரகட்கேலாமையின், மக்களுயிரமேனினறது. (க)

உரு.உ. உரைப்பா ருரைப்பவை யெல்லா மிரப்பார்க்கொன
நீவாரமே நிறகும் புகழ் உ

இ-ள், உரைப்பா உரைப்பவை எல்லாம்— உலகத்து ஒன்றுரைப்பாருரை
பபனவெல்லாம்— இரப்பார்க்கு ஒன்று ரவாரமேல நிறகும் புகழ் — வறு
மையானிரப்பார்க்கு அவாவேண்டியதொன்றையீவாரகணிற்கும் புகழாம்.எறு.

புகழ்தான் உரையும் பாட்டுமென இருவகைப்படும. அவற்றுள் உரைப
பாருரைப்பவையென எல்லார்க்குமுரிய வழக்கினையேயெடுத்தாராயினும், இ
னமபற்றிப் புலவார்க்கேயுரிய செய்யுளுங் கொள்ளப்படும, படவே, பாடுவார்
பாடுவனவெல்லாம் புகழாமெனபதுஉம பெற்றும். ரதகாரணஞ் சிறந்தமை
இதனுள்ளுங்காண்க. இதனைப் பிறாமேனும் நிறகுமெனபா ராமெல்லாரு
சொல்லுக புகழ் ரவாரமேனிறகுமெனதுரைப்பாருமுளா. அது புகழதுசிறப்ப
நோக்காமையறிக. (உ)

உரு.ரு. ஒன்று வுலகத் துயர்ந்த புகழல்லாற

பொன்றது நிறபதொன் றில ரு

இ-ள், ஒன்று உயர்ந்த புகழல்லால்—தனக்கு இணையினருக வோங்கிய ப
கழல்லது—உலகத்துப் பொன்றது நிறபது ஒன்று இல்—உலகத்து இறவா
துநிறபது பிற்தொனநிலை. எ-று

இணையினருகவோங்குதலாவது சொந்தத்தகரிய உயிருறுப்புப்பொருள்க
ளைக் கொடுத்தமைபற்றி வருதலால் தன்னுடொப்பநின்றித தானேயுயர்தல.
அதந்நமைததாகிய புகழே செய்யப்படுவதெனபதாம். இனி ஒன்றுவெனபத
ற்கு ஒருவாரதையாகச் சொல்லினெனவும், ஒருதலையாகப் பொன்றதுநிறப
தெனவும் உரைப்பாருமுளா. இவைமூன்றுபாட்டானும் புகழதுசிறப்புக் கூற
ப்பட்டது. (ரு)

உரு.ச. நிலவரை நீள்புகழாற்றிப் புலவரைப்

போற்றது புத்தே ஞலகு.

ச

இ-ள். நிலவரை நீள புகழ ஆற்றின—ஒருவன் நிலவெலகைகண்ணே பொன்னுதுவிற்கும் புகழைச் செய்யுமாயின, — புத்தேன உலகு புலவரைப் போற்றுக— புத்தேனாலகம் அவனையல்லது தனனையெய்திவின்ற ஞானிகளைப் பேணுக. எ-று.

புகழுடம்பான் இவவுலகும் புத்தேனாடம்பான் அவவுலகும் ஒருங்கேயெய்தாமையின், புலவரைப்போற்றுகதெனறா. அவன் இரன்மிலகும் ஒருங்கேயதுதல் புலவா பாமி புகழுடையோர் விசம்பின்—வலவ னேவா வான் ஐர்தி—மெய்தப வெண்பதஞ் செயவினை முடித்த ” எனப்பிறராலுஞ் சொல்லப்பட்டது. (ச)

உரு. நததம்போற கேடு முளதாகுஞ் சாககாமி
விததகாக கலலா லரிது (ரு)

இ-ள். நத்தம் (ஆகும்) கேடும்—புகழுடம்பிறகு ஆக்கமாகுகேடும், — உளது ஆகும் சாககாமி— புகழுடம்புளதாகுஞ்சாககாமி, — விததகாககலலால் அரிது— சதாரப்பாடுடையாககலலிலை, எ-று.

நததெனனுந் தொழிற்பெபா விகாரததான நததெனறாய், பின் அமமென்னும் பகுதிப்பொருள் விசுதிபெற்று, நததமெனறாயிறது. போலென்பது ராணியினாய்சை. ஆகுமென்பதனை முன்னுங்கூட்டி, அரிதென்பதனைத் தனித்தனிகூட்டியுரைக்க. ஆக்கமாகுகேடாவது புகழுடம்பு செலவமெய்தப் பூதவுடம்பு நல்காதல். உளதாகுஞ்சாககாடாவது புகழுடம்பு நிற்கப் பூதவுடம்பு இறத்தல். நிலையாதனவற்றான நிலையினவெய்துவார விததகாராகலின், விததகாககலலாலரிதென்றா. இவையிரண்டுபாட்டானும் புகழுடையாரெய்தும் மேனமை கூறப்பட்டது. (ரு)

உரு. தோன்றிற புகழொடு தோன்றுக வஃகிலார
தோன்றலிற றேனறாமை நனறு. சு

இ-ள். தோனநின் புகழொடு தோனறுக— மக்களாயப் பிறக்கின் புகழுக கேதுவாகிய குணத்தோடு பிறக்க, — அஃது இலார தோனறலின் தோனறாமை நனறு— அககுணமில்லாதார மக்களாயப் பிறத்தலின் விலங்காயப் பிறத்தல் நனறு. எ-று.

புகழ் ஈண்டு ஆகுபெயர். அஃதிலாரொன்றமைபின் மக்களாயென்பது உம,

மக்களாய்ப் பிறவாமையென்ற அருத்தாபத்திபான் விலங்காய்ப் பிறத்தலெனப் பதுமம், பெற்றும். இகழ்வாரின்மையின், நனறெனரா. (க)

உரு. புகழ்பட வாழாதார் தநோவார் தமமை
யிகழ்வாரா நோவ தெவன். எ

இ-ள். புகழ் பட வாழாதார்— தமக்குப் புகழுண்டாக வாழமாட்டாதார் — தம் நோவார்— அதுபற்றிப் பிறிகழந்தவழி இவ்விதழ்ச்சி நமமாட்டா மையான வந்ததென்று தமமை நோவாதே — தமமை இகழ்வாரா நோவது எவன் — தமமையிகழ்வாரா நோவதென்கருகி எ-று.

புகழ்பட வாழலாயிருக்க அதுமாட்டாத குற்றம்பற்றிப் பிறிகழதல் ஒரு தகையாகலின், இகழ்வாராயெனரா. (எ)

உச ம அதி.— புகழ்.

கௌ

உரு. வசையென்ப வையத்தாக கெல்லா மிசையென்னு
மெச்சம் பெறுஅ விழன். அ

இ-ள். இசை என்னும் எச்சம் பெறுவிழன் — புகழென்னுமெச்சம் பெறலாயிருக்க அது பெறுதொழிவராயின், — வையத்தாக்கு எல்லாம் வசை எனப் — வையத்தோக்கெல்லாம் அதுதானே வசையென்று சொல்லுவா நல்லோர். எ-று.

எச்சமெனரா, செயதவிறந்தபோகத் தான் இறவாது நிறவின். இகழ் பபிதற்குப் பிறிதொருகுற்றம் வேண்டாவென்பது கருத்து. (அ)

உரு. வசையிலா வணபயன குன்று மிசையிலா

யாககை பொறுத்த நிலம்.

கௌ

இ-ள். இசை இலா யாககை பொறுத்த நிலம் — புகழிலலாதவுடமபைச் சுமந்தநிலம்— வசை இலா வணபயன குன்றும்— பழிப்பில்லாத வன்பபத் தையுடைய விளையுள் குன்றும். எ-று.

உயிருண்டாயினும் அதனாபயன கொள்ளாமையின் யாககையெனவும், அது நிலத்திற்குப் பொறையாகவிற பொறுத்தவெனவுவகற்றினார். விளையுள் குன்றுதற்கேது பாவயாககையைப் பொறுக்கின்ற வெறுப்பு. குன்றுமென இடத்துநிகழ்பொருளினொழில் இடத்தினமேனின்றது. இவைநான்குபாட்டா

ஹம் புகழில்லாதாரது தாழவு கூறப்பட்டது.

(க)

உச0. வசையொழிய வாழவாரோ வாழவா ரிசையொழிய
வாழவாரோ வாழா தவா.

க0

இ-ள. வசை ஒழிய வாழவாரோ வாழவா — தமமாடீ வசையுண்டாகா
மல வாழவாரோ உயிரவாழவாராவா, — இசை ஒழிய வாழவாரோ வாழாதவ
ா — புகழுண்டாகாமல வாழவாரோ இறந்தாராவா. எ-து.

வசையொழிதலாவது இசையெனதுமெச்சம பெறுதலாயினமையின, இ
சையொழிதலாவது வசைபெறுதலாயிறது. மேல இசையிலாயாகையென்ற
தனை விளக்கியவாறு. இதனால் இவவிரண்டும் உடன் கூறப்பட்டன. மறுமை
பபயன வானுறையுந்தெய்வத்துள் வைக்கப்படுமென மேலே கூறப்பட்டது, ப
டவே, இல்லறத்திற்கு இவவுலகிறபுகழும் தேவருலகிறபோகமும் பயனென்
பது பெற்றும்.

(க0)

இனி மனுமுதலிய அறநூல்களாற பொதுவாகக்கூறப்பட்ட இல்லறங்க
ளெல்லாம் இவா தொகுத்துக்கூறிய இவற்றுள்ளே அடங்கும். அஃதறிந்த
கிக்கொளக, யாழுரைப்பிறபெருகும்.

இல்லறவியல முற்றிறது

உசு

உரு ம அதி.— அருளுடைமை.

துறவறவியல்.

இனி முறையானே துறவறங்கூறிய தொடங்கினா. துறவறமாவது மே
ற்கூறிய இல்லறத்தின வழுவாதொழுகி அறிவுடையராயப பிறப்பினையஞ்சி
வீடுபெற்றின்பொருட்டுத் துறந்தாராகு உரித்தாய அறம். அதுதான் வினைமா
சுதிர்ந்து அந்தக்கரணங்கள் தூயவாதற பொருட்டு அவராறகாக்கப்படும் வி
ரதங்களும், அவற்றான் அவை தூயவாயவழி உதிப்பதாய ஞானமுமென
இருவகைப்படும்.

வி ர த ம்.

அவற்றுள் விரதங்களாவன இன்னவற்றஞ்செய்வலெனவும் இன்னபாவ மொழிவலெனவும் தமமாதற்குக்கேற்ப வரைந்துகொளவன. அவைதாம் வர ம்பிலவாகவிற பெருகுமென்றஞ்சி, அவைதமமுள்ளே பலவற்றையும் மகப்படுத்தி நிறகு சிறப்புடையன சிலவற்றை எண்ணிக்கூறுவானறொடங்கி, முத்தகண அருளுடைமை கூறுகின்றார்.

உரு ம அதி.— அருளுடைமை.

அஃதாவது தொடர்புபற்றாது இயல்பாக எல்லாவுயிரகணமேவொரு செல்வதாகிய கருணை. இல்லறத்திற்கு அன்புடைமைபோல் இது துறவறத்திற்குச் சிறந்தமையின் முற்கூறப்பட்டது.

உசக. அருட்செல்வஞ்செல்வத்துட செல்வம் பொருட்செல்வம் பூரியா கண்ணு முள. க

இ-ள். செல்வத்துள் செல்வம் அருட்செல்வம்—செல்வங்கள் பலவற்றுள்ளும் ஆராயநெடுக்கப்பட்ட செல்வமாவது அருளான வருஞ்செல்வம்;—பொருட்செல்வம் பூரியாகண்ணும் உள—அஃதொழிந்த பொருளான வருஞ் செல்வங்கள் இழிந்தாராகண்ணுமுளவாம் ஆகலான. எ-று.

அருளான வருஞ்செல்வமாவது உயிர்களுையோம்பி அவவறத்தான மேம்படுத்தல். உயாநதாரகணனையல்லதில்லாத அருட்செல்வமே சிறப்புடைய செல்வம், ஏனைச்சாகண்ணுமுளவாம் பொருட்செல்வங்கள் சிறப்பிலவேனபதாம்.(க)

உசஉ. நல்லாற்றா னாடி யருளாளக பலலாற்றா தேரினு மஃதே துணை. உ

இ-ள். நல்லாற்றான் நாடி அருள ஆளக—அளவைகளானும் பொருந்தமாற்றானும் நன்றானவெறியிலே நின்ற, நமக்குத் துணையாம் அறம் பாடுதெனாராயநது, அருளுடையதாக,—பல்லாற்றால் தேரினும் துணை அஃதே—ஒன்றையொன்றொவ்வாத சம்பநெறிகளெல்லாவற்றானும் ஆராயநதாலும் துணையாவது அவவருளே, பிற்தில்லை. எ-று.

அளவைகளாவன பொறிகளாற காணுங்காட்சியும், குறிகளாணியத்துணரும் அனுமானமும், கருத்தாமொழியாகிய ஆகமமுமென மூன்று. ஒப்புப்பற்றியுணரும் உவமையும், இங்நன்மனமுயின் இது கூடாதெனதுணரும் அருத்தாபத்தியும், உண்மைக்குமாராய இன்மையுமென இவற்றைக் கூட்டி ஆறென்பாரு

உரு ம அதி.— அருளுடைமை.

கக

முளா. இவையும் ஒருவாற்றான அவற்றள்ளே அடங்குதலின், மூன்றென்ற
 லே கருத்து. பொருந்தமாறுவது இது கூடும் இது கூடாதெனத் தன்கண்
 ணே தோன்றுவது : இதனை வடநூலாரா யுத்தியென்ப. ஆற்றெனப்பது வேற
 றுமைமயக்கம். ஒன்றையொன்றெவ்வாறையாவது மதவேறுபாட்டான் அன
 வைகளும் பொருள்களும் தம்முண்மாதுகோடல், அன்னவாயினும் அருகினை
 யென்றற்கண் ஒக்குமென்பதாம். உயிரை விட்டு நீங்காது இருமையினமுத
 வலின், துணையென்றா. இவையிரண்டிபாட்டானும் அருளினதுசிற்புக கூற
 பபட்டது. (உ)

உசக. அருளசோந்த நெஞ்சினாக கிலலை யிருளசோந்த
 வினனா வலகம் புகல. க.

இ.ள். இருள சோந்த இன்னா உலகம் புகல்—இருள செறிந்த துன்பவுலகந்
 துடசென்றுபுகுதல்—அருள சோந்த நெஞ்சினாககு இலலை— அருளசெறிந்
 த நெஞ்சினையுடையாக்கிலலை. எ-று.

இருளசெறிந்த துன்பவுலகமென்றது தினிந்தவிருநையுடைத்தாயத் தன்க
 டபுகாராககுத் துன்பஞ்செய்வதோற்றகந், அது கீழுலகத்துள் ஒரிடமா
 கலின், உலகமென்பபட்டது. (க)

உசச. மன்னுயி ரோம்பி யருளாள்வாற கிலலென்ப
 தன்னுயி ரஞ்சம் வினை. ச

இ.ள். மன உயிரை ஒம்பி அருள ஆளவாறகு — நிலைபேறுடைய உயிரகளைப்
 பேணி அவற்றின்கண் அருளுடையனாவாறுககு— தன் உயிரை அஞ்சம் வினை
 இல் எனப்—தன்னுயிரை அஞ்சுதற்கேதுவாதிய தீவினைகள் உளவாகாவென்று
 சொல்லுவா அறிந்தோர். எ-று.

உயிரகளைல்லாம நித்தமாகலின், மன்னுயிரொன்றா. அஞ்சுதல் துன்பநோ
 ககியஞ்சுதல், அன்னவறத்தினோன் கொலைமுதலிய பாவங்கள் செய்யானென
 வே, மறுமைக்கண் நரகம் புகாமைக்கேது கூறியவாறாயிற்று. (ச)

உசரு. அல்ல லருளாளவாக கிலலை வளிவழங்கு
 மல்லனமா ஞாலங் கரி. ரு

இ.ள். அருள ஆளவாக்கு அல்ல இலலை—அருளுடையார்ககு இமமை
 யினும் ஒருதன்பமுண்டாகாது,—வளி வழங்கும் மல்லல மா ஞாலம் கரி—
 அதற்குக் காற்றியங்குநின்ற வளப்பதையுடைய பெரியஞாலைது வாழ்வா
 சான்று. எ-று.

சான்றவா தாககண்டு தேதிய பொருளைக் காணாக்கருத தேற்றுநருநீ யவா. அருளாளவாககு அல்லலுண்டாக ஒருகாலத்தும் ஓரிடத்தும் ஒருவ ருங்கண்டறிவாரினமையின், இனமைமுகத்தான ஞாலத்தாரயாவருஞ்சானறெ னப்பா, வளிவழங்குமலலனமாஞாலங்கரியென்றா: எனவே, இம்மைக்ககனெ னப்பது பெற்றும். ஞாலம் ஆகுபெயா. இவைமூன்றபாடானும் அத்தனைபு டையார்க்கு இருமையினுந்துன்பமில்லாமை கூறப்பட்டது. (தி)

உசக. பொருணீங்கிப் பொச்சாந்தா டென்ப ரருணீங்கி யலலவை செயதொழுரு வார். ஈ

எ0 உரு ம அதி.— அருளுடைமை.

இ-ள். அருள நீங்கி அலலவை செயது ஒழுதுவா—உயிரகணமாட்டிச் செ ய்யப்படும அருளைத் தவிராது தவிரப்படுகொடுமைகளைச்செயதொழுருவா ரை—பொருள நீங்கிப் பொச்சாந்தா எனபா—முன்னும் உறுதிப்பொருளைச் செயயாது தாந்துனபுதுகின்றமையை மறந்தவனென்று சொல்லுவா நல்லோர். எ-து.

உறுதிப்பொருள அறம். துன்புறுதல் பிறவித்துன்ப மூன்றையும் அனுபவி த்தல். மறந்திலராயின், அவ்வாறொழுக்கானென்பது கருத்தது. (சு)

உசஎ. அருளிலலராக கவவுலக மிலலை பொருளிலலராக கிவவுலக மிலலா தியாகு. எ

இ-ள். அருள இலலராகது அவவுலகம் இலலை—உயிரகணமேல அருளில்லா தார்க்கு வீட்டுலகத்தினப்பிலலை,—பொருள இலலராகது இவவுலகம் இல்லா தியாகு —பொருளிலலராகது இவவுலகத்தினபம் இலலைபாயினுறபோல. எ-து.

அவ்வுலகம் இவவுலகம் எனபன ஆகுபெயா. இவவுலகத்தினபங்கட்குப் பொருள காரணமாணுபோல, அவவுலகத்தினபங்கட்கு அருள காரணமென பதர்யிறு. (எ)

உசஅ. பொருளற்றா பூப பொருகா லருளற்றா ரற்றாமற ருத லரிது. அ

இ-ள். பொருள அற்றா ஒருகால பூப்பா—ஊழான வயியராயினா அது நீங்கிப் பின் ஒருகாலத்துச் செலவத்தாறப்போலிவா,—அருள அற்றா அற்றா ர மற்று ஆதல் அரிது—அவ்வாறன்றி அருளிலாதா பாவமருமையின் அழிந் தாரே, பின்னொருகாலத்தும் ஆதலிலலை. எ-து.

மறது வினைமாற்றினகனவந்தது. மேற்பொருளினமையோடு ஒருவாற்றா
 னொப்புமை கூறினாராகலின், அது மறுத்தது, பிறவாற்றான அதனினுங்கொடி-
 தென்பது கூறியவாறு. (அ)

உசக. தெருளாதான் மெயப்பொருள் கண்டறமுற நேரி
 னருளாதான் செய்யு மறம். கூ

இ-ள். அருளாதான் செய்யும் அறம் தேரின்—உவிகனமாட்டி அருள்செ-
 யயாதவன் செய்யுமறதையாராயின்,—தெருளாதான் மெயப்பொருள் கண்-
 டறது — ஞானமில்லாதவன் ஒருகால மெயப்பொருளை உணராதாற்போலு-
 ம். எ-து.

மெயப்பொருள் மெயநதுவிறசொல்லுமபொருள். நிலைபெற்றஞானமில்லா-
 தவன் இடையே மெயப்பொருளையுணராதால் அதனைத் தன்னஞானமினமையா-
 லதானேயழித்ததுவிதிம, அதுபோல அருளாதான் இடையே அறஞ்செய்தால்
 அதனைத் தன்னருளாமையால் தானேயழித்ததுவிதிமெனப்பதாயிற்று, ஆகவே, பி-
 தவறங்கடக்கெல்லாம் அருளுடைமை மூலமெனப்பது பெற்றும். இவையானகு-
 பாட்டானும் அத்துணையிலலாதார்க்கு வருங்குற்றங்கூறப்பட்டது. (க)

உரு0. வலியாரமுற தன்னை நினைக்கதான் தன்னின்
 மெலியாரமேற செலலு மிடத்தது. க0

உகூ ம அதி.— புலான்மறுத்தல்

எக

இ-ள். வலியார் முன் தன்னை நினைக்க—தன்னின்வலியார் தன்னை நலிய வ-
 ரும்பொழுது அவாமுன் குணஞ்சிறகுநிலையினை நினைக்க—தான் தன்னின்
 மெலியார்மேல் செலலுமிடத்தது — அருளில்லாதவன் தன்னினெனியாரமேல்
 தான் நலியச்செலலும்பொழுது, எ-து.

மெலியாரெனச் சிறப்புடைய உயாதினைமேறகூறினாராயினும், ஏனையஃதி-
 னையுங்கொள்ளப்படும். அதனைநினைக்கவே இவவுயிரகும் அவவாறே அச்சமா-
 மெனற்றிரந்து, அதன்மேல் அருளுடையனொமெனப்பது கருத்தது. இதனால் அரு-
 ள் பிறத்தற்குபாயங்கூறப்பட்டது. (க0)

உகூ ம அதி.— புலான்மறுத்தல்.

அஃதாவது ஊனுண்டலையொழிதல். கொலைப்பாவத்தைப் பின்ருமுளதா

க்கலின் அதற்குக் காரணமாதலையும் முன்னும் அதனால் வருதலின் அதன்கா
ரியமாதலையும் ஒருவருடைத்தாய ஊனுண்டல அருளுடையார்க்கு இன்பவத்
ன்றாகலின், அதனை விலக்குதற்கு, இஃதருளுடைமையின்பின்வைக்கப்பட்டது.

உருக. தன்னுள்ள பெருக்கற்குத் தானபிரி தூணுணபா
னெனவன மாளு மருள

இ-ள். தன் ஊன் பெருக்கற்குத் தான பிரித்து ஊன் உண்பான்— தன்னு
டம்பை வீக்குதற்பொருட்டுத் தான பிரிதோருயிரினுடம்பைத் துன்பவன்—
எவ்வனம் ஆளும் அருள்— எவ்வகையான நடத்தும் அருளினே! எ-று.

பயனிலாத ஊன்பெருக்கலைப் பயனெனக்கருதி இக்கொடுமை செய்வானே
அறிவிலாத கொடியோனென்றவாறாயிற்று. எனவனமாளுமருளென்பது ஆளா
னென்பது பயப்படுகின்ற இகழ்ச்சிக்கருதிப்பு. (க)

உருஉ. பொருளாட்சி போற்றுதராக் கிலலை யருளாட்சி
யாங்கிலலை யுனயின் பவாகரு உ

இ-ள். பொருளாட்சி போற்றுதராக் கிலலை— பொருளாற்பயன்கோடல்
அதனைப் பாதுகாவாதாக்கிலலை, — ஆங்கு அருளாட்சி ஊன் துன்பவர்க்கு
கிலலை— அதுபோல அருளாற்பயன்கோடல் ஊனறின்பவாக்கிலலை. எ-று.

பொருட்பயனிழத்தற்குக் காரணம் காவாமைபோல, அருட்பயனிழத்தற்கு
ஊனறினல் காரணமென்பதாயிற்று. ஊனறினாராயினும் உயிரகட்கு ஒருநீ
ங்கு நினைவாதார்க்கு அருளாடற்சிமுககிலலையென்பாரா மறுத்து, அஃதுண்
டென்பது இவையிரண்டுபாட்டானாகு கூறப்பட்டது. (உ)

உருங். படைகொண்டா நெஞ்சம்போல னெனறுக்கா தொன்ற
னுடலசுவை யுண்டா மனம். ஈ

இ-ள். படை கொண்டா நெஞ்சம்போல— கொலைக்கருவியைத் தங்கை
யிற்கொண்டவாமனம் அதனாசெய்யுங் கொலையையே நோக்குவதல்லது அரு
ளை நோக்காதவாறுபோல— ஒன்றன் உடல் சுவை உண்டா மனம் நன்று
ஊக்காது— பிரிதோருயிரினுடலைச் சுவைப்படவுண்டவா மனம் அவலுனையே
நோக்குவதல்லது அருளை நோக்காது. எ-று.

எஉ உக ம அநி.— புலான்மறுத்தல

சுவைப்படவுண்டல் காயங்களான இனியசுவைநதாகிப்புகுண்டல். இதனால்
ஊனறின்றா மனம் தீங்குநினைத்தல் உவமவளவையாறசாதித்து, மேலது வ
லியுறுத்தப்பட்டது. (ங)

உருசு. அருளல்ல தியாதெனிற கொல்லாமை கோறல்
பொருளல்ல தவஞ் ஞினல். ச

இ-ள். அருள யாதெனின் கொல்லாமை — அருள யாதெனின், கொல்லாமை;— அல்லது (யாதெனின்) கோறல்— அருளல்லதியாதெனிற கோறல், —அவ்வுண் ஞினல் பொருளல்லது—ஆகலான, அக்கோறலான வந்த ஞனைத் ஞன்கை பாவம். எ-து.

உபசாரவழக்காற் கொல்லாமை கோறலாகிய காரியங்களை அருள அல்ல தெனக் காரணங்களாகியும், ஞனறின்கையாகிய காரணத்தைப் பாவமெனக் காரியமாகியுங் கூறினார். அருளல்லது கொடுமை. சிறப்புப்பற்றி அறமும் பொருளென்பபரிதவின, பாவம் பொருளல்லதென்பபட்டது. கோறலென முன்வினறமையின், அவ்வுண்னொரு. இனி இதனை இவ்வாறன்றி அருளல்லதென்பதனை ஒன்றாகி, கொல்லாமை கோறலென்பதற்குக் கொல்லாமையென னும விரதத்தையழித்தலெனதுணாப்பாருமுளா. (ச)

உருரு. உண்ணாமை யுள்ள துயிரிசில் யூனுண்ண
வண்ணத்தல் செயயா தளது. ரு

இ-ள். உயிரிசில் ஞன் உண்ணாமை உள்ளது—ஒருசாருயிர உடம்பின்கண்ணே நிறநல் ஞனுண்ணாமையென்கின்ற அறத்தின்கண்ணது,—உண்ண அளது அண்ணத்தல் செயயாது—ஆகலான, அநிசில் ரூபிய ஒருவன் அதனை யுண்ணுமாயின், அவனை விழுங்கிய நிரயம் பின் உமிழ்தற்கு அங்காவாது.எ-து.

உண்ணப்படும விலங்குகள் அதனாற்றேபந்து சிலவாக ளைய பலவாய வருதலின், உண்ணாமையுள்ளதுயிரிசிலையெனொரு உண்ணினென்பது உண்ண வெனத் திரிந்துவினறது. ஞனுண்ணவன் அப்பாவத்தான டெடுங்காலம் நிரய ததுளமுதமுமென்பதாம். ஞலைப்பாவம் கொனொருமேனிறறலின் பின்னா ண்பாராகுப் பாவமிலையென்பாரா மறுதது, அஃதுணடென்பது இவ்விரண் பொட்டாலுங் கூறப்பட்டது. (ரு)

உருசு. தின்றபொருட்டாற் கொல்லா துலகெனின் யாரும்
விலைப்பொருட்டா லுன்றருவா ரில். சு

இ-ள். தின்றபொருட்டு உலகு கொல்லாது எனின்—பேதத்தை காரணமாகவல்லது ஞனறின்கை காரணமாக உலகங்கொல்லாதாயின்,— விலைப்பொட்டு ஞன் தருவார யாரும் இல்—பொருள் காரணமாக ஞன் விற்பார யாவரும் இலலை. எ-து.

உலகென்பது ஞனறி உயிர்ப்பன்மைமேனின்றது. பின்னிக்முத்தின்கை மு

ன்னிகழுதகொலைக்குக் காரணமாகாமையின் தினபாசுக்குக் காரணத்தான வ
ரும் பாவமில்லையென்ற வாதியை நோக்கி, அருத்தாபத்தியுளவையாற காரண
மாதல சாதித்தலின், இதனான மேலது வலியுறுத்தப்பட்டது. (க)

உரு௭. உண்ணாமை வேண்டும் புலாஅல் பிறிதொன்றன்
புண்ண துணாவாப பெறின். எ

உ௭ ம அதி.— தவம்.

எக.

இ-ள. புலால் பிறிதொன்றன் புண—புலாலாவது பிறிதோருடம்பின் பு
ண்,—அது உணர்வாப பெறின் உண்ணாமை வேண்டும்—அது துய்த்தனமை
ய்றிவாப பெறின், அதனை உண்ணாதொழியல்வேண்டும். எ-து.

அஃதென்னல் வேண்டுமாய்தம் விகாரத்தாறறொக்கது. அம்மெயம்மையுண
ராமையின், அதனையுண்கினறொனபதாம். பொருததுமாறறும் புலாதுண
டல் இழிந்ததெனபது இதனாற கூறப்பட்டது. (எ)

உருஅ. செயிரிற் தலைப்பிரிந்த காட்சியா ருண்ண
ருயிரிற் தலைப்பிரிந்த ஆன. அ

இ-ள. செயிரின் தலைப்பிரிந்த காட்சியா—மயக்கமாகிய குறத்தினீங்கிய
அறிவினையுடையா—உயிரின் தலைப்பிரிந்த ஊன உண்ணா—ஒருயிரினீங்கி
வந்த ஊனையுண்ணா. எ-து.

தலைப்பிரிவெனபது ஒருசொல். பின்மென ஊனின்மெயமனிம தாமேயு
ணாதலின், உண்ணாணறா. (அ)

உருக. அவிசொரிந்த ஆயிரம் வேட்டளி னென்ற
துயிரசெகுத துண்ணாமை நன்று. க

இ-ள. அவி சொரிந்தது ஆயிரம் வேட்டலின்—திவினகண் நெய முதலிய அ
விகளைச் சொரிந்தது ஆயிரமவேளவி வேட்டலினும்,—ஒன்றன் உயிர செகுத்த
உண்ணாமை நன்று—ஒருவிலவநினுயிராப போக்கி அது நின்ற ஊனையுண்ண
மை நன்று. எ-து.

அவ்வேளவிகளான வரும் பயனினும் இவவிரத்ததான வரும் பயனே பெ
ரிதெனபதாம். (க)

உக0. கொல்லான புலாலை மறுத்தானைக கைகப்பி

இ-ள். கொல்லான புலாலை மறுத்தாளை— ஒருயினாயுகொல்லாதவனுமாய் புலாலைமுணுனாதுவனை—எல்லாவுயிரும் கைகூப்பித் தொழும்—எல்லா வுயிருந கைகுவித்துத் தொழும். எ-று. .

இவவிரண்டறமும் ஒருவகுடையாக்கல்லது ஒன்றேயுடையார்க்கு அதனாற பயனிலலையாகலின், கொல்லாமைமுடனகூறினா. இப்பேரருளுடையான மறுமைகட்டேவரின் மிககாணுமென அப்பயனது பெருமை கூறியவாறு. இவைமுன்னுபாட்டாரும் ஊனுணுனாமையதுயாசசி கூறப்பட்டது. (௧0)

உள ம அதி.— தவம்.

அஃதாவது மனம் பொறிவழி போகாது நிறறற்பொருட்டு விரதங்களா ன உண்டிசருககலும், கோடைககண் வெயினிலை நிறறலும், மாரியினும் பனியினும் நீரினிலை நிறறலும் முதலிய செயலகளை மேற்கொண்டு, அவற்றாற மமுயிர்க்கு வருநதுன்பங்களைப் பொறுத்தது, பிறவுயிர்களையோம்புதல். புலானமது தது உயிரகண்மேல் அருண் முதிர்ந்தழிச் செய்யப்படுவதாகலின், இது புலான் மறுத்தலின்பின் வைக்கப்பட்டது.

௧0

௪௪

உள ம் அதி.—தவம்

உகக. உற்றநோய நோன்ற லுயிரககுதுகண் செய்யாமை
யறறே தவத்திற குரு. க

இ-ள். தவத்திறகு உரு—தவத்தின் வடிவு—உறற நோய நோன்றல் உயிர்க்கு. உறுகண் செய்யாமை அறறே— உண்டிசருககனமுதலியவற்றால் தமமுயிர்க்கு வருநதுன்பங்களைப் பொறுத்தலும் தாம் பிறவுயிரகக்குத் துன்பஞ்செய்யாமைமுமாகிய அவவளவிறறு. எ-று.

மறறுள்ளவெல்லாம் இவறுள்ளுளே அடங்குதலின், அறறேயெனத் தேறறேகாரனகொடுத்தாரா. தவத்திறகுருவறறெனபது யாணையதுகோடு கூறிதெனபதனை யாணைக்குக கோடு கூறிதெனமுறபோல ஆறுவதனபொருட்கண் நானகா

வது வந்த மயக்கம். இதனால் தவத்திலக்கணங்கூறப்பட்டது. (க)

உகஉ. தவமும் தவமுடையதாக காலு மவமதனை
யஃகிலார மேற்கொள் வது. ௨

இ-ள். தவமும் தவமுடையாக்கு ஆகும்—பயனையனறிக் தவந்தாலும்
உண்டாவது முற்றவமுடையாக்கே,—அதனை அஃது இலார மேற்கொள்வ
து அவம்—ஆகலான, அததவத்தை அமமுற்றவமில்லாதார முயல்வது பயனி
ன்முயற்சியாம். எ-று.

பரிசயத்தால் அறிவுமாற்றவமுடையராய முடிவுபோககலின் தவமுடை
யார்க்காக்குமென்றும், அஃகிலாதார்க்கு அவையின்மையின் முடிவுபோகாமை
யின் அவமாமென்றுங் கூறினார். (உ)

உகங். துறந்தார்க்குத் துப்புரவு வேண்டி மறந்தார்கொன்
மற்றை யவாக டவம். ௩

இ-ள். மற்றையவர்கள்—இல்லறத்தையே பற்றி நிற்பார்—துறந்தார்க்குத்
துப்புரவு வேண்டித் தவம் மறந்தார்கொல்—துறந்தார்க்கு உண்டியும் மற்று
ம் உறையுஞ்முதவலை விருமபித் தாந்தவஞ்செய்தலை மறந்தார்போலும்! எ-று.

துப்புரவு அனுபவிககப்படுவன. “வேண்டியவேண்டியாககெய்த” நபயத்த
தாக்கலின் யாவராலுஞ்செய்யப்படுவதாய தவத்தைத் தாஞ்செய்யுந் தானத்தின்
மேல் விருப்பமிகுதியான மறந்தார்போலுமெனவே, தானத்திறவம் மிக்க
தென்பது பெற்றும். (ங)

உகச. ஒன்றாக் தெறலு முவந்தாரை யாககலு
மெண்ணிற நவத்தான வரும். ௪

இ-ள். ஒன்றாக் தெறலும்—தம்மறத்திற்குப் பகையாய அழிவுசெய்தா
ரைக் கெடுத்தலும்—உவந்தாரை ஆககலும்—அதனையுவந்தாரை உயாததலுமா
கிய இவவிரண்டையும்—எண்ணின் தவத்தான வரும்— தவஞ்செய்வாரினை
பபராயின், அவர் தவவலியான அவை அவர்களுவாரம். எ-று.

முற்றத்திறந்தார்க்கு ஒன்றும் உவந்தாரும் உண்மை கூடாமையின், தவ
த்திற்கேற்றியுணாக்கப்பட்டது. எண்ணின்னறதனான, அவர்க்கு அவையெண்
னமை இயல்பென்பது பெற்றும். ஒன்றாப்பெரியராயினும் உவந்தார் சிறியரா
யினும், கேடுமாக்கமும் நின்கத்தினையானே வந்து நிற்குமெனத் தவஞ்செய்
வார்மேலிட்டித் தவத்தினதாற்றல் கூறியவாறு. (ச)

உஎ ம அதி.— தவம்.

எடு

உகடு. வேண்டிய வேண்டியாக செயதலாற் செய்தவ
யீண்டு முயல்ப் படும. (டு)

இ-ள். வேண்டிய வேண்டியாகு எய்தலால்—முயன்றால் மதிமைக்கடா
ம் வேண்டிய பயன்களை வேண்டியவாறே பெறலாம் ஆதலால்,—செய்தவம்
நாண்டு முயல்படும—செய்யப்படுவதாய் தவம் இமமைக்கண் அறிவுடையோ
ரான முயல்படும. எ-று.

நாண்டெனபதனான மதுமைக்கண்ணெனபது பெறறும். மேற்கறி, வீடுபெறுக
ளதவத்தானன்றி எய்தப்படாவென்பதாம். இவை நான்குபாடானும் தவத்த
து சிறப்புக் கூறப்பட்டது. (டு)

உககூ. தவஞ்செய்வார தனகருமஞ் செய்வார்மற் றல்லா
ரவஞ்செய்வா ராசையுட பட்டு. கூ

இ-ள். தனகருமம் செய்வார் தவம் செய்வார்—தனகருமஞ்செய்வாராவார்
அறந்து தவத்தைச் செய்வார், —மற்று அல்லார் ஆசையுள் பட்டு அவம்
செய்வார்—அவனாயொழிந்த பொருளினபங்களைச் செய்வார் அவற்றின்கண்
சையாகிய வையுட்பட்டித் தமக்குக் கேடு செய்வார். எ-று.

அறிததமாய் மூவகைத் துன்பத்தாய் உயிரினவேறாய் உடற்கு வருத்தம் வ
ருமென்றொழியாது தவத்தின்குச் செய்ய, பிறப்புப் பிணி மூப்பிறப்புகளான
அநாதியாகத் துன்பமெய்திவருகின்ற உயிர் ஞானமபிறந்து வீடு பெறுமாகலி
ன், தவஞ்செய்வாராத் தனகருமஞ்செய்வாரொன்றும், கணத்தளழிவதாய் சி
ற்றினபத்தின்பொருட்டுப் பலபிறவியுந் துன்புறத்தக்க பாவஞ்செய்துகோடலி
ன், அல்லாதாரை அவஞ்செய்வாரொன்றும், கூறினார். மற்று வினைமாற்றின்க
ணவந்தது. (கூ)

உகஎ. சுடச்சுடரும் பொன்போ லொளிவீடுந் துன்பஞ்
சுடச்சுட நோற்கிற பவாககு. எ

இ-ள். சுடச் சுடரும் பொன்போல—தீயின்கணெடும பொன்னுக்கு அது
சுடச்சுடத் தன்னெடு கலந்த குற்றநீங்கி ஒளி மிகுமாறுபோல—நோற்கிறப்
வாக்குத் துன்பம் சுடச் சுட ஒளி வீடும—தவஞ்செய்யவல்லாராகு அதனான
வருந் துன்பம் வருத்த வருத்தத் தமமொடு கலந்த பாவநீங்கி ஞானமிகும்-எ-று.

சுடச்சுடரும் பொன்போலென்றாராயினும், கருத்தநோக்கி இவ்வாறுகாக
ப்பட்டது. ஒளிபோலப் பொருள்களை விளக்கலின், ஒளியென்றார். (எ)

உகஅ. தன்னுயிர் தானறப் பெற்றானே யேனைய
மன்னுயி றொல்லாந தொழும். அ

இ-ள். தன உயி தான அறப் பெற்றானே—தன்னுயிரைத் தானறனக்குறித்
தாகப் பெற்றவனை—ஏனைய மன்னுயிர்ொல்லாம தொழும்—பெருதனவாகிய ம
ன்னுயிராகொல்லாநதொழும். எ-று.

தனக்குறித்தாதல் தவமாகிய தனகருமஞ்செய்தல். அதனிணங்குப் பெறு
தற்கரியதின்மையின், பெற்றானையென்றா. அது பெருதனவென்றது ஆசையுட
பட்டி அவஞ்செய்யமுயிராகி. சாபமுமருளுமாகிய இரண்டாற்றறுமுடைமை
யின், தொழுமென்றா. (அ)

எக அ. உஅ ம அதி.—கடாவொழுக்கம்.

உகக. கூற்றங் குதித்தலுங் கைகூடு நோற்றலி
ன்ற றலைப்பட டவர்க்கு. க

இ-ள். கூற்றம் குதித்தலும் கைகூடும்—கூற்றத்தைக் கடத்தலும் உண்டாவ
தாம்—நோற்றலின் ஆற்றல் தலைப்பட்டவர்க்கு—தவத்தான வரும் ஆற்றலை
த் தலைப்பட்டார்க்கு. எ-று.

சிறப்பும்மை அது கூடாமை விளக்கிறது, மன்னுயிர்ொல்லாநதொழுதலே
யன்றி இதுவுங்கைகூடுமென எசசவுமமையாகவுரைப்பினுமமையும். ஆற்றல்
சாபவருள்கள். இவைநான்குபாட்டானும் தவஞ்செய்வாரது உயாசசி கூறப்
பட்டது. (க)

உஎ. இலர்பல ராகிய காரண நோற்பா
சிலாபலர் நோலா தவா. க0

இ-ள். இலா பலராகிய காரணம்—உலகத்துச் செல்வர்கள் சிலராக நல்கு
வார பலராதற்குத் காரணம் யாதெனின்,—நோற்பா சிலா நோலாதவா ப
லா—அது தவஞ்செய்வார சிலராக அது செய்யாதார பலராதல். எ-று.

செல்வநல்குரவெனபன ண்டறிவினது உண்மையின்மைகளையுங் குறித்து
நின்றன, என்னை? “நுண்ணுணர் வினமை வறுமை யஃதுடைமை—பண்ணப்
பணைத்த பெருஞ்செல்வம்” எனாராகலின். நோற்பா சிலரெனக் காரணங்
கூறினமையான, காரியம் வருவித்துணைக்கப்பட்டது. தவஞ்செய்யாதாரக்கு
இமமையின்பமுயிலலையென இதனால் அவரது நாழவு கூறப்பட்டது. (க0)

உஅ ம அதி.— கூடாவொழுக்கம்.

அஃதாவது தாம் விடக்காமலின்பத்தை உரனினமையிற் பினனும் விரும்பு மாறுதோன்ற அவ்வாறே கொண்டு நின்று தவறதோடு பொருந்தாததாய் தீய வொழுக்கம். அது விலக்குதற்கு, இது தவத்தினபின் வைக்கப்பட்டது.

உஎக. வஞ்ச மனத்தான் பழற்றொழுக்கம் பூதங்க ளேந்து மகத்தே நஞம். க

இ-ள். வஞ்ச மனத்தான் பழற்றொழுக்கம்—வஞ்சம் பொருந்திய மனத்தை யுடையவனது மறைந்தவொழுக்கத்தை— பூதங்கள் ஐந்தும் அகத்தே நஞ ம— உடம்பாய் அவனோடு கலந்து நிற்கின்ற பூதங்களை நதுவகண்டு தம்முள் ளே நஞம். எ-று.

காமம் தன்கண்ணே தோன்றி நலியாநிற்கவும் அதன்தினமைகூறிப் புறத்தா னை வஞ்சித்தலின் வஞ்சமனமென்றும், அந்நலிவு பொறுக்கமாட்டாதொழுக் கங் களவொழுக்கத்தைப் பழற்றொழுக்கமென்றும், உலகத்துக்களவுடையா பிறாநியாமற்செய்வனவற்றிற்கு ஐம்பெரும்பூதங்கள் சான்றாகலின், அவ்வொ ழுக்கத்தையும் அவனமறைக்கின்றவாற்றையுமறிந்து அவனநியாமற் தம்முள்

* நாலடியார், அறிவினமை;— நுண்ணுணர் வினமை வறுமை யஃதுடை மை—பண்ணப் பனைத்த பெருஞ்செல்வ—மெண்ணுங்காற—பெண்ணவா யா ணிழந்த பேடி யணியாளோ— கண்ணவாத தக்க கலம்.

உஅ ம அதி.— கூடாவொழுக்கம்.

எள

ளே நஞதலின், அகத்தேநஞமென்றுவகூறினார். செய்தகுற்றம் மறைபாதாகலி ன், அவ்வொழுக்கம் ஆகாதென்பது கருத்தது. (க)

உஎஉ. வானுயர் தோற்ற மெவன்செய்யுந் தன்னெஞ்சந தானறி குற்றப் பழன். உ

இ-ள். வான உயர் தோற்றம் எவன் செய்யும்— ஒருவனுக்கு வானபோலு ய்ந்த தவவேடம் என்ன பயனைச் செய்யும்;—தான் அறி குற்றம் தன் நெஞ் சம் பழன்—தான் குற்றமென்றறிந்த அதன்கண்ணே தன்னெஞ்சு தாழ்மா யின். எ-று.

வானுயாதோற்றமென்பது “வானரோயகுடி” எனறுறபோல இலக்கணவ
ழக்கு. அறியாது செய்த குற்றமல்லது அறிந்தவைதத்சு செய்த குற்றங் கழு
வப்படாமையின, நெஞ்சு குற்றத்ததாயேவிமம், கிடவே, நின்ற வேடமாதிர
ததிறகுப புறத்தானா வெருட்டுதலேயல்லது வேறுபடிலிலையென்பதாம். (உ)

உஎ௩. வலியி னிலைமையான் வலலுருவம் பெற்றம்
புலியினரோல போததுமேயந் தற்று. ௩

இ-ள. வலி இல நிலைமையான வலலுருவம்— மனத்தைத் தனவழிப்பதி
துப் வலியிலலாத இயலபின்புடையான வலியுடையா வேடத்தைக்கொண்டு
தான் அதன் வழிப்படுதல்—பெற்றம் புலியினரோல போதது மேயந் தற்று
—பசு காவலா கடியாமற் புலியினரோலைப் போததுப பைங்குழை மேயந்
தாற்போலும். எ-று.

இலபொருளுவமை. வலியினிலைமையானென்ற அடையானும், மேயந் தற்
றெனனுர்தொழிலுவமையானும், வலலுருவத்தோடு மனவழிப்படுதலென்பது
பெற்றம். காவலா கடியாமற் புலி புறநினனாடுதென்பதானும், அச்சத்தானு
மாம்; ஆகவே, வலலுருவங்கோடறகுப பயன் அன்னகாரணங்களான உலகத்
தார அயிராமையாபிறற். இவ்வாறு தனக்குரிய இல்லாங்காயுதறுநது வலியுமி
னறிப் பிறா அயிராத வலலுருவமுங்கொண்டு நின்றவன் மனவழிப்படுதலா
வது தன் மனமோடியவழியே ஓடி மறைநது பிறாக்குரிய மகளினை விழைத்
லாம். அவவாறுதல், பெற்றம் தனக்குரிய புலலைவிட்டுப் பிறாக்குரிய பைங்கு
ழைமேயந் தாற்போலுமென்ற உவமையான, அறிக. (௩)

உஎ௪. தவமறைந் தல்லவை செய்தல் புதனம்மறைநது
வேட்டுவன் புடசிமிழுத தற்று. ௪

இ-ள. தவம் மறைநது அல்லவை செய்தல்— அவவலியினிலைமையான த
வவேடத்தின்கண்ணே மறைநதுநின்று தவமல்லவற்றைச் செய்தல்— வேட்
டுவன் புதல் மறைநது புள சிமிழுத்தற்று—வேட்டுவன் புதலின்கண்ணே ம
றைநதுநின்று புட்களைப் பிணித்தாற்போலும். எ-று.

தவம் ஆகுபெயர். தவமல்லவற்றைச் செய்தலாவது பிறாக்குரிய மகளினை
த் தனவயத்தாக்குதல். இதுவும் இத்தொழிலுவமையானறிக. (௪)

உஎ௫. பற்றற்றே மென்பார் பழற்றொழுக்க மெற்றெற்றென்

இ-ள். பறது அறநேம ண்பார பழற்றொழுக்கம்— தம்மைப் பிறர் நன்கு மதித்தறப்பொருட்டி யாம பறறநேமென்று சொல்வாரது மறைந்தவொழுக்கம்,—எறு எறு எனது ஏதம் பலவும தரும்—அப்பொழுது இனிதுபோல த தோனதுமாயினும், பின் எனசெயதேம எனசெயதேமென்று தாமேவிரவ குமவகை, அவாக்குப் பலதுண்பககையுற கொடுக்கும் எ-று.

சொல்லளவல்லது பறறறமுமயின், பறறறநேமென்பாரெனறும், சிறிதாய க் கணததுளளே அழிவதாய இனபதநின்பொருட்டிப் பெரிதாப நெடுங்கால நிறபதாய பாவததைச் செய்வார அதனவினைவினகண் அநதோ வினையென றமுதகுவாராகலின், ஏறநேறநென்றுகூறினா. இவையையதபாட்டானும் கூடாவொழுக்கத்தினிழுககம் கூறப்பட்டது. (௫)

உஎக. நெஞ்சிற றுறவார துறநதார்போல வஞ்சித்து வாழவாரின் வனகணா ரில. கூ

இ-ள். நெஞ்சின் துறவார— நெஞ்சார்பறறறதுவைத்த—துறநதார்போ ல வஞ்சித்து வாழவாரின் —பறறறறார்போன்று தானஞ்செயவாரா வஞ்சித் து வாழும்வார்போல— வனகணா இல்—வனகணமையையுடையார உலகத் தில்லை. எ-று.

தானஞ்செய்வாரா வஞ்சித்தலாவது யாம் மறுமைக்கட்டேவாரதறப்பொரு ட்டி இவ்வருநதவாககு இன்னதிகமென்று அறியாதீரதாரா அதுகொண்பி இ ழிபிறப்பினராக்குகல. அவா இழிபிறப்பினராதல ஁அடங்கலாக கீரத தானப பயததின லலது முரநீரத—தடங்கட னடுவுட டவு பலவுள வவறுறட்டோ னறி— யுடம்பொடு முகங்க ளொவவா ருமுகனி மாநதி வாழவா— மடங்க லஞ சேறறத துபின் மானவேன் மனன ரோதே. 11 எனபதனுநறிக. தமக்கு ஆவன செயதாரக்கு ஆகாதன வினேததலின், வன்கணாநிலலெனறா. (கூ)

உஎஎ. புறங்குன்றி கண்டனைய ரோனு மகங்குன்றி முககிற கரியா ருடைதது. எ

இ-ள். குன்றிப்புறம் கண்பி அனையரோனும்— குன்றியின்புறம்போல வேட ததார செமமையுடையராயினும்,— குன்றி முககின் அகம் கரியார உடைத் து— அதனமூக்குப்போல மனயிருணடிருப்பாரா உடைத்து உலகம். எ-று.

குன்றி ஆகுபெயர். செம்மை கருமையென்பன பொருளினகணிதத்தை விட்டுச் செப்பத்தினும் அறியாமையினுஞ் சென்றனவாயினும், பண்பாலொத்தவின, இவை பண்புவமை கூழின் மலிமனம் போன்றிரு ளாநின்ற கோகிலமே."† என்பதும்.

(எ)

உஎஅ. மனத்தது மாசாக மாண்டாரநீ ராடி
மறைந்தொழுகு மாந்தர் பலர். அ

* சேவகசுந்தாமணி, முத்தியிலம்பகம், தானபயன, கசு.

† திருச்சிறம்பலக்கோவையார், ௩௨௨.—வாரும் படியொன்றுங் கண்டிலம் வாழியிம் மாமபொழிறநே—குழு முகச்சுறும் பற்றின வாறெண்டை யனகனிவா—யாழின் மொழிமனகை பங்கனித ரம்பல மாதரியாக்—கூழின் மலிமனம் போன்றிரு ளாநின்ற கோகிலமே.

உக ம் அநி.—கள்ளாமை.

எக

இ-ள். மாசு மனத்தது ஆக—மாசு தமமனத்தினகண்ணதாக—மாண்டார நீராடி—பிறாகருத தவத்தான மாட்சிமைபுடையராய நீரின்கூழ்க்காட்டி—மறைந்து ஒழுகும் மாந்தர் பலர்—தாம் அதனகண்ணே மறைந்து செல்லும் மாந்தர் உலகத்துப் பலர். எ-று.

மாசு காம வெகுளி மயக்கங்கள். அவை போகற்கனறி மாண்டாரென்று பிறா கருததற்கு நீராடிதலான், அதொழிகு அவா மறைதற்குடனாக்வினா, இனி மாண்டாரநீராடியென்பதற்கு மாட்சிமைப்பட்டாரது நீரையையுடையராயென உரைப்பாருமுளா. இவைமூன்றுபாட்டாரும் அவ்வொழுக்கமுடையாரதுகுற்றமும் அவரையறிந்து நீக்கலவேண்டுமென்பதும் கூறப்பட்டன. (அ)

உஎக. கணைகொடி தியாழகோடு செவவிதாந கன்ன
வினைபடு பாலாற கொளல்.

க

இ-ள். கணை கொடிது யாழ் கோடு செவவிது—அம்பு வடிவாறசெவ்விதா யினும், செயலாற்றுகொடிது, யாழ் கோட்டால் வளைந்ததாயினும், செயலாறசெவ்விது,—ஆங்கு அன்ன வினைபடு பாலால் கொளல்—அவவகையே தவரு செயலோரையுங் கொடியா செவவியானபது, வடிவாறகொள்ளாது, அவா செயல்பட்ட கூற்றானே அறிந்துகொள்க. எ-று.

கணைக்குச்செயல் கொலை. யாழ்குக்குச்செயல் இசையாலின்பம் பயத்தல். அ

வ்வகையே செயல் பாவமாயிற் கொடியொன்வும், அறமாயிற் செவ்வியொன்
வுங் கொள்கவென்பதாம். இதனை அவரையறியுமாறு கூறப்பட்டது. (க)

உஅ0. மழித்தலு நீட்டலும் வேண்டா வுலகம்

பழித்த தொழித்த விடின்.

க0

இ-ள். மழித்தலும் நீட்டலும் வேண்டா— தவஞ்செய்வார்களுத் தலைமயி
ரை மழித்தலுஞ் சடையாக்கலுமாகிய வேடமும் வேண்டா—உலகம் பழித்த
து ஒழித்துவிடின்—உயானதோர் தவத்திறகாகாதென்று குற்றங்கூறிய ஒழு
கத்தைக் கடிந்துவிடின், எ-று.

பழித்தலும் மழித்தலுண்டாகும். மழித்தலென்பதே தலைமயிரை உணர்த்த
லின், அது கூறாயினா. இதனால் கூடாவொழுக்கமில்லாதாரக்கு வேடமும்
வேண்டாவென அவரது சிறப்புக் கூறப்பட்டது. (க0)

உக ம அறி—களளாமை.

அஃதாவது பிறருடைமையாயிருப்பதையொருபொருளையும் அவரை வஞ்
சித்துக்கொள்ளக் கருதாமை. கருதுதலும் செயதலொடொத்தலின், கள்ளா
மையென்றா. இவ்வாழ்வாக்காரியின் தமரோடு விளையாட்டுவகையால் அவரை
வஞ்சித்துக் கோடறகு இயைந்த பொருள்களை அறுவண்ம்கொள்ளினும் அமையு
ம, துறந்தாராககாரியின் அதனைக் கருதியவழியும் பெரியதோரிழக்காம ஆகலி
ன், இது துறவறமாயிற்று. புறத்துப் போகாத மடங்கி ஒருதலைப்பட்டு உலி
னாயே நோக்கற்பாலதாய அவாமனம் அஃதொழிந்து புறத்தே போகது பஃற
லைப்பட்டு உடம்பின்பொருட்டிப் பொருளை நோக்குதலேயன்றி, அதுதன்னைபு
ம் வஞ்சித்துக்கொள்ளக்கருதுதல் அவாக்குப் பெரியதோரிழுக்காதல் அறிக
அ0

உக ம அறி.—களளாமை.

இவ்வாறு வாயமை முதற் கொல்லாமைபீரூய நானகதிகாரத்திற்குமொகது
ம. பொருள்பற்றி நிகழுந குற்றத்தை விலக்குகின்றதாகலின், இது காமமப
ற்றி நிகழுவதாய் கூடாவொழுக்கத்தினபின் வைக்கப்பட்டது.

உஅக. எள்ளாமை வேண்டிவா நென்பா நெனைத்தொன்றுங்
களளாமை காக்ககன் நெஞ்சு.

க

இ-ள் எள்ளாமை வேண்டிவான் எனபான்—வீட்டினையிகழாது விருமபுவா
ன் இவனென்று தவத்தோரான நன்குமதிக்கப்படுவான்— எனைத்தொன்றும்

களளாமை தன் நெஞ்சு காக்க—யாதொருபொருளையும் பிறரை வஞ்சித்தக் கொள்ளக் கருதாவதை தன்னெஞ்சின்க காக்க. எ-று.

எள்ளாதெனலும் எதிர்மறைவினையெச்சம் எள்ளாமையெனத் திரிந்தது நின்றது. வீட்டினையிழைத்தலாவது காட்சியே அளவையாவதென்றும், நிலம், நீர், தீ, வனியென்ப பூதம் நான்கேயென்றும், அவற்றது புணர்ச்சி விசேடத்தாற்றோன்றிப் பிரிவான மாயவதாய உடம்பின்கண்ணே அறிவு மதுவின்கட்களிப்புப்போல வெளிப்பட்டியுமென்றும், இறந்தவுயிர் பின் பிறவாதென்றும், இன்பமும் பொருளும் ஒருவனாக செயப்படுவதென்றும் சொல்லும் உலோகாயதமுதலிய மயக்கநூல்களைத் தெளிந்தது, அவற்றிற்கேற்ப ஒழுக்குதல். ஞானத்திற்கேதுவாய மெய்நூற்பொருளையேறும் ஆசிரியனை வழிபட்டனறி அவனைவஞ்சித்தது கொள்ளின், அதுவுகளுவாமாகலின், எனைத்தொன்றுமென்றார். நெஞ்சுகளளாமற் காக்கவெனவே, துறந்தார்க்கு விலக்கப்பட்ட களஞ்சூலங்கள் கருதாதலென்பது பெற்றும். (க)

உஅஉ. உள்ளத்தார் உள்ளலுந தீதே பிறன்பொருள்க்களளத்தாற் கொளவே மெனல. உ

இ-ள். உள்ளத்தால் உள்ளலும் தீதே—குற்றங்களைத் தன்னெஞ்சுறங்கருத்தலும் துறந்தார்க்குப் பாவம்,— பிறன் பொருளைக் களளத்தால் கொளவேம் எனல்—ஆதலால், பிறனொருவன் பொருளை அவன் அறியாவகையால் வஞ்சித்துக்கொளவேமென்று கருதற்க. எ-று.

உள்ளத்தாலென வேண்டாது கூறினார், அவருள்ளம் ஏனையாருள்ளம் போலாது சிறப்புடைத்தென்பது முடித்தற்கு. உள்ளலுமென்பது இழிவுசிறப்புமமை. அலவிருகி வியங்கோனெதிர்மறைக்கண் வந்தது. இவையிரண்டுபாட்டானும் இரண்டாகருக களவாவது இதுவென்பது உம அது கடியப்படுவதென்பது உம கூறப்பட்டன. (உ)

உஅங். களவிஞ் லாகிய வாக்க மளவிறந்

தாவது போலக் கெடும். ங

இ-ள். களவினால் ஆகிய ஆக்கம்—களவினாலுளதாகிய பொருள்—ஆவதுபோல அளவிறந்து கெடும்—வளாவதுபோலத் தோன்றித் தன்னெலலையைக் கடந்து கெடும். எ-று.

ஆக்கத்திற்கேதுவாகலின், ஆக்கமெனப்பட்டது. எலையைக்கடந்துகெடுதலாவது தான் போககாற பாவத்தையும் பழியையும் நிறுத்திச் செய்தவற்றையும் உடன்கொண்போதல். அளவிறந்தென்று பாடமோதி, அவர் பயன்சொ

என்றும்வநிநது அவ்வளவிற்கு உதவாது கெடுமென்றுகாப்பாருமுளா. (௩)

உக ம அதி.— கள்ளாமை.

அக

உஅச. களவினகட கனறிய காதல விளைவின்கண்

வீயா விழுமந் தரும.

சு

இ-ள். களவினகண் கனறிய காதல்—பிறாபொருளை வஞ்சித்துக்கோடற்க
ணனே மிக்க வேட்கை—விளைவினகண் வீயா விழுமந் தரும—அப்பொழுது
இனிதுபோலத் தோன்றித் தான பயன கொடுக்கும்பொழுது தொலையாத
இரிமையைக் கொடுக்கும். எ-று.

கன்றுதலான எஞ்ஞான்றும் அக்களவையே பவிலவித்து அதனை பாவமும்
பழியும் பயந்தேவிடுதலின், வீயாவிழுமந் தருமென்றா. இவையிரண்டுபாட
டாறும் அது கடியப்படுதற்குக் காரணமாகுதற்பட்டது. (ச)

உஅதி. அருள்கருதி யனபுடைய ராதல பொருள்கருதிப்
பொச்சாப்புப் பாரப்பாரக ணில. ௩

இ-ள். அருள கருதி அனபு உடையராதல்—அருளினது உயாச்சியையறிந்
து அதன்மேல் அனபுடையராயொழுதுதல்—பொருள் கருதிப் பொச்சாப்பு
ப பாரப்பாரகண் இல்—பிறாபொருளை வஞ்சித்துக்கொள்ளக் கருதி அவரது
சோவு பாரப்பாரமாட்டு உண்டாகாது. எ-று.

தமக்குரிய பொருளையும் அதனது குற்றம் நோக்கித் துறந்து போந்தவா பி
ன பிறாக்குரிய பொருளை நன்குமகித்து அதனை வஞ்சித்துக்கோடற்கு அவர்
து சோவுபாரக்கும் மருட்சியரானால், அவர்மாட்டு, உயிரகண்மேலருளசெ
ய்தல் நமக்குறுதியென்றறிநது அவ்வருளின்வழுவாதொழுகுநதெருட்சி, கூடா
தென்பதாம் (௩)

உஅசு அளவினக ணினொழுது லாற்றார் களவின்கட
கனறிய காத லவா. சு

இ-ள். அளவினகண் நினது ஒழுகல் ஆற்றார்— உயி முதலியவற்றையள
ததலாகிய நெறியின்கண்ணின்று அதற்கேற்ப ஒழுகமாட்டாரா—களவினகண் க
னறிய காதலவா—களவினகண்ணே மிக்க வேட்கையையுடையாரா. எ-று.

உயிமுதலியவற்றையளத்தலாவது காட்சி முதலாகச் சொல்லப்பட்ட அள
வைகளான உயிரப்பொருளையும், அதற்கு அநாத்யாய வருகின்ற நலவினை தீ
வினைக் குற்றவினைவுகளையும், அவற்றான அது நாதகதியுட்பிறந்திறந்து வருத்
தையும், அது செய்யாமல் அவற்றைக் கெடுத்தற்குப்பாயமாகிய யோக ஞானங்க

னையும், அவற்றை அஃதெய்தும் வீட்டினையும், அளந்து உள்ளவாற்றிதல். இ
தனை ஆருகதா தருமதரியானமென்ப. அதற்கேற்ப ஒழுக்குதலாவது அவ்வள
ககப்பட்டனவற்றுள் தீயனவற்றினீங்கி நல்லனவற்றினவழி நிறுதல். (சு)

உஅஎ. களவென்னுங் காரறி வாணமை யளவென்னு
மாற்றல் புரிந்தாரக ணில. எ

இ-ள். களவு என்னும் கார அறிவாணமை—களவென்று சொல்லப்படுகி
ற இருண்டவறிவினையுடையராதல்—அளவு என்னும் ஆற்றல் புரிந்தாரக
ணில்—உயி முதலியவற்றை அளத்தலென்னும் பெருமையை விரும்பினா
ணிலலை. எ-று.

கக

அஉ. உக ம அதி.—கள்ளாமை.

இருள் மயக்கம். காரியத்தைக் காரணமாகவுபசரித்துக் களவென்னுங் க
ாரிவாணமையென்றும், காரணத்தைக் காரியமாகக் கி அளவென்னுமாற்றலெ
ன்றுகூறினார். களவுதிறவும் இருளுமொளியும்போலத் தம்முண்மாராகலி
ன், ஒருங்கு நிலாவென்பது இவை மூன்றுபாட்டானுங் கூறப்பட்டது. (எ)

உஅஅ. அளவறிந்தார நெஞ்சத் தறம்போல நிற்குங்
களவறிந்தார் நெஞ்சிற கரவு. அ

இ-ள். அளவு அறிந்தார நெஞ்சத்த அறம்போல நிற்கும்—அவ்வளத்தலை
யே பயின்றவா நெஞ்சத்த அறம் நிலைபெற்றாற்போல நிலைபெறும்—களவு
அறிந்தார நெஞ்சில் கரவு—களவையே பயின்றவா நெஞ்சத் த வஞ்சனை. எ-று.

உயிமுதலியவற்றை அளந்தறிந்தாரக்குத் திறவற்றஞ்சலியாது நிற்குமென்ப
து அவ்வுவமையாறபெற்றும். களவோடு மாறினறி நிற்பது இதனாற் கூறப
ட்டது. (அ)

உஅக. அளவல்ல செயதாங்கே வீவா களவல்ல
மற்றைய தேற்றா தவா. க

இ-ள். அளவு அல்ல செயதாங்கே வீவா—அவ்வளவல்லாத தீய நினைவுக
ளை நினைத்தபொழுதே கெடுவா—களவு அல்ல மற்றைய தேற்றாதவா—களவ
ல்லாத பிறவற்றை அறியாதவா. எ-று.

தீயநினைவுகளாவன பொருளுடையாரை வஞ்சிகருமாறும், அவ்வஞ்சனையா
ல் அது கொள்ளுமாறும், கொண்டவதனால் தாமபுனகளை நுகருமாறும் மு

தலாயின. நினைததலுஞ்செயதலாகலிற் செயதெனறும், அஃது உள்ளவறங்களைப் போககிக் கரந்த சொறசெயல்களைப் புதுவித்து அப்பொழுதே கெடுக்குமாகலின் ஆறகே லீவொன்றுகூறினா. மறறையவாவன துறந்தார்க்கு உணவாகவோதப்பட்ட காய கனி கிழங்கு சருகு முதலாயினவும், இலவாழ்வாராசெய்யுந் தானகளுமாம். தேற்றுமை அவற்றையே துகார்து அவ்வளவானிற்றைநிருத்தலை அறியாமை. இதற்றுகளவார கெடுமாறு கூறப்பட்டது. (க)

உக0. கள்வார்க்குத் தளஞ் முயிரிலை கள்ளார்க்குத் தள்ளாது புத்தே ஞ்லகு. க0

இ-ள். கள்வார்க்கு உயிரிலை தளனும்—கள்ளனைப் பயிலவார்க்குத் தமயின் வேறல்லாத உடம்புந் தவறும், —கள்ளார்க்குப் புத்தேஞ்லகு தள்ளாது—அது செயயாதார்க்கு நெடுஞ்சேணதாகிய புத்தேஞ்லகுந் தவறாது. எ-று.

உயிரி நிறற்றகிடனாகலின், உயிரிலையெனப்பட்டது. சிறப்புமமைகளிரண்டும் விகாரத்தாற்றெகுகள். இமமையினும் அரசனொலாககப்படுதலின் உயிரிலையுந் தளஞ்மென்றும், மறுமையினுந் தேவராதல் கூடுதலிற் புத்தேஞ்லகுந் தள்ளாதென்றும் கூறினா. “மறறது—தள்ளினுந் தள்ளாமை நீர்த்து” எனப் பழியும் தளஞ் தல இப்பொருட்டாதலிற், இதற்குப் பிறவாறுபாபாருமுளா. இதனால் இருவாபயனும் ஒருங்கு கூறப்பட்டது. (க0)

* திருக்குறள் ஐக்க.

க0 ம அதி.— வாயமை.

அக

க0 ம அதி.— வாயமை.

அஃதாவது மெய்யினது தன்மை. பெருமபானமையுந் காமமும் பொருளுமபற்றி நிகழ்வதாய் பொய்மையை விலக்கலின், இது கூடாவொழுககக் கள்ளாமைகளினினை வைக்கப்பட்டது.

உகக. வாயமை யெனப்படுவ தியாதெனின் யாதொன்றுந் தீமை யிலாத சொல்ல. க

இ-ள். வாயமை எனப்படுவது யாது எனின்—மெய்மையென்று சிறப்பித்துச் சொல்லப்படுவது யாதென்று வினவின, —தீமை யாதொன்றும் இலாத சொல்ல—அது பிறிதோருவார்க்குத் தீங்கு விழிதும் பயவாத் சொற்களைச் சொ

லதுதல். எ-று.

தீமை யாதொன்றுமில்லாதவென இபையும். எனப்படுவதென்பது “ஊனொன ப படுவ துணையூ” எனருறபோல நின்றது. இதனால் நிகழ்த்து கூறலென்பது நீக்கப்பட்டது. அதுதானும், தீவது பயவாதாயின மெயமமையாம், பயப்பிற பொயமமையாமென்பது கருதலு. (க)

உகூ. பொயமமையும் வாயமை யீடத்த புனாதிரந்த நனமை பயக்கு மெனின உ

இ-ள். புனா திரந்த நனமை பயக்கும் எனின—பிறாகுதல் குற்றந திரந்த நனமையப பயக்குமாயின, —பொயமமையும் வாயமையீடத்த— பொயமமைச்சொற்களும் மெயமமைச்சொற்களின் பாலவாம். எ-று.

குற்றநதிரந்தநனமை அறம், அதனைப் பயததலாவது கேடாதல் சாககா டாதல் எய்தநின்றதோருயிர அச்சொற்களின் பொயமமையானே அந்நினிய தி இன்புறுதல். நிகழ்த்து கூறலும், நனமை பயவாதாயிற் பொயமமையாம், பயப்பின் மெயமமையாமென்பது கருதலு. இவையிரண்டிபாட்டானும் தீங்கு பயவாத நிகழ்த்து கூறலும் நனமை பயக்கும் நிகழ்த்து கூறலும் மெயமமையெனவும், நனமை பயவாத நிகழ்த்து கூறலும் தீங்கு பயக்கும் நிகழ்த்து கூறலும் பொயமமையெனவும், அவற்றகிலக்கணங்கூறப்பட்டது. (உ)

உகூ. தன்னெஞ் சமுவது பொயயறக பொயத்தபின நன்னெஞ்சே தன்னைச் சுடும். கூ

இ-ள். தன் நெஞ்சு அறிவது பொயயறக—ஒருவன் தன்னெஞ்சறிவதொன்றனைப் பிறரறிந்திலொன்று பொயயாதொழிக, — பொயத்தபின தன் நெஞ்சே தன்னைச் சுடும்—பொயத்ததானாயின, அதனையறிந்த தன்னெஞ்சே அப்பாவத்திற்குக் கரியாய் நின்றது, தன்னை அதன் பயனாய் ஊனபதையெய்துவிக்கும். எ-று.

நெஞ்சு கரியாதல் “கண்டவ ரில்லென வுலகத்து ஞ்ணராதார — தங்காது தகைவின்றித் தாஞ்செய்யும் வினைகளு—னெஞ்சறிந்த கொடியவை மறைப்பவு மறையாவா—நெஞ்சத்திற் குறுகிய கரியிலலை யாகலின்” எனபதனானுமறிக. பொயமறையாமையின், அது கூறலாகாதென்பது இதனாற் கூறப்பட்டது. (கூ)

அச்சு

கூ. ம அறி.— வாயமை.

உகூசு. உள்ளததாற் பொய்யா தொழுகி னுலகத்தா
ருள்ளது னெல்லா முளன. ச

இ-ள். உள்ளதால் பொய்யாது ஒழுகின—ஒருவன் தன்னுள்ளததிறகேற்
பப் பொய கூறுதொழுகுவனாயின,—உலகத்தா உள்ளததுஎல்லாம் உள
ன்—அவன் உயாததோருள்ளததின்கணெல்லாம் உள்ளும். எ-று.

உள்ளததாலென்பது வேற்றுமை மயக்கம். பொய கூறுதொழுதுதலாவது
மெய கூறியொழுகுதல். அவனதநினைதருமைநோக்கி உயாததோ எப்பொ
ழுதம் அவனையே நினைப்பொன்பதாம். இதனால் இம்மைப்பயன் கூறப்பட்டது.

உகூரு. மனத்தொடு வாயமை மொழியிற நவத்தொடு
தானஞ்செய வாரிற நலை. ரு

இ-ள். மனத்தொடு வாயமை மொழியின—ஒருவன் தன்மனத்தொடு பொ
ருநத் வாயமைமையச் சொல்வானாயின,—தவத்தொடு தானம் செய்வாரின த
லை—அவன் தவமுநதானமும் ஒருநஞ்செய்வாரினஞ் சிறப்புடையன். எ-று.

மனத்தொடுபொருநதுதல் மனத்திறக்கேறுதல். புறமாகிய மெய்யாற செய்யு
மவற்றினும் அகமாகிய மனமொழிகளாறசெய்யுமது பயனுடைத்தென்பதாம்.

உகூசு. பொய்யாமை யன்ன புகழிலலை யெய்யாமை
யெல்லா வறமுந தரும. சு

இ-ள். பொய்யாமை அன்ன புகழ் இலலை—ஒருவனுக்கு இம்மைக்குப் பொ
ய்யாமையையொத்த புகழ்க்காரணமில்லை,—எய்யாமை எல்லா அறமும் தரு
ம—மறுமைக்கு மெய வருநதாமல் அவனுக்கு எல்லாவறங்களைபுந தானே
கொடுக்கும் எ-று.

புகழ் ஈண்டு ஆகுபெயர். இல்லறத்திற்குப் பொருள்கூட்டல் முதலியவற்றா
னும் திறவறத்திற்கு உண்ணுமை முதலியவற்றானும் வருநதல்வேண்டுமனதே,
அவ்வருத்தவகன் புகுநாமல் அவவிருவகைப்பயனைபுந தானே தருமென்பார்,
எய்யாமையெல்லாவறமுநதருமென்றார். (சு)

உகூஎ. பொய்யாமை பொய்யாமை யாறறி னறமபிற
செய்யாமை செய்யாமை நன்று. எ

இ-ள். பொய்யாமை பொய்யாமை ஆற்றின—ஒருவன் பொய்யாமையை
யே பொய்யாமையையே செய்யவல்லனாயின,—பிற அறம் செய்யாமை செ
ய்யாமை நன்று—அவன் பிறவறங்களைச் செய்யாமையே செய்யாமையே ந
ன்று. எ-று.

அகிகிரண்டலுள் முதலது இடைவிடாமை மேறது, ஏனையது துணிவின மேறது. பல்வறங்கனையும் மேற்கொண்டு செயதற்கருமையால் சில தவறிற குற்றப்படுதலின், அவையெல்லாவற்றின் பயனையுந் தானே தரவற்றாய் இதனையே மேற்கொண்டு தவறாமற் செய்தல் நன்றெனப்பா, செய்யாமை செய்யாமை நன்றென்றா. இதனை இவ்வாறன்றிப் பொய்யாமைமையப் பொய்யாமற்செய்யிற பிறவற்றஞ்செய்கை நன்றெனப் பொழிப்பாக்கிப் பொய்கூறிய பிறவற்றஞ்செய்கை நன்றாகாதெனப்பது அதனாற் போந்த பொருளாக்கி உரைப்பாருமுளா. பிறவறங்களுள்ளார் தரும் பயனைத் தானே தருமாற்றனுடைத்தென் மறுமைப்பயனது மிகுதி இவை மூன்றுபாட்டானுள் கூறப்பட்டது. (எ)

நடகம் அகி.— வெகுளாமை

அகி

உகஅ. புறந்துயமை நீரா னமையும் மகநதூயமை
வாய்மையாற காணப் படும. அ

இ-ள். புறம் தூயமை நீரான அமையும்— ஒருவனுக்கு உடம்பு தூயதாத் தன்மை நீராணையுண்டாம், — அகம் தூயமை வாய்மையான காணப்படும — அதுபோல் மனநதூயதாத் தன்மை வாய்மைபாணுண்டாம். எ-று.

காணப்படுவதுள்ளதாக்கலின், உண்டாமென்றுணாக்கப்பட்டது. உடம்பு தூயதாதல் வாலாமை நீங்குதல். மனநதூயதாதல் மெய்யுணாதல். புறநதூயமைக்கு நீரல்லது காரணமில்லாதாற்போல், அகநதூயமைக்கு வாய்மைமல்லது காரணமில்லையென்றவாறாயிற்று. இதனானே துறந்தார்க்கு இரண்டினாய்மையும் வேண்டிமெனப்பது உம பெற்றும். (அ)

உகக. எல்லா விளக்கும் விளக்கல்ல சான்றோர்க்குப்
பொய்யா விளக்கே விளக்கு. கூ

இ-ள். எல்லாவிளக்கும் விளக்கு அல்ல — புறத்திருளகடியும் உலகத்தாரா விளக்குக்களெல்லாம் விளக்காகா, — சான்றோர்க்குப் பொய்யா விளக்கே விளக்கு — துறவானமைந்தார்க்கு விளக்காவது மனத்திருள் கடியும் பொய்யா மையாகிய விளக்கே விளக்காவது. எ-று.

உலகத்தாரா விளக்காவன ஞாயிறு, திங்கள், தீயெனப்பன. இவற்றிற்குப் போகாதவிருள் போகலின், பொய்யாவிளக்கே விளக்கென்றா. அவ்விருளாவது அறியாமை. பொய்யாதவிளக்கெனப்பது குறைந்துகின்றது. பொய்கூறுமையாகிய விளக்கென்றவாறு. இனி இதற்குக் கல்வி முதலியவற்றான வரும் விளக்கமெல்லாம் விளக்கமல்ல, அமைந்தார்க்கு விளக்கமாவது பொய்யாமைமையா

என வரும் விளக்கமே விளக்கமெனதுரைப்பாருமுளா. (க)

௩௦௦. யாமெய்யாக கண்டவற்று ளிலலை யென்தொன்றும்
வாயமையி னல்ல பிற. க௦

இ-ள். யாம மெய்யாக கண்டவற்றுள்—யாம மெய்தூல்களாகக் கண்ட
தூல்களுள்—என்தொன்றும் வாயமையின் நல்ல பிற இல்லை— யாதொரு
தன்மையானும் வாயமையின் மிக்கனவாகச் சொல்லப்பட்ட பிறவறங்களில்
லை. எ-று.

மெய்யுணர்த்துவனவற்றை மெய்யெனரா. அவையாவன தங்கண் மயக்க
மினமையின் பொருளகளைபுள்ளவாறுணரவல்லராய்க் காம வெகுளிகளின்மை
யின் அவற்றையுணராதவாறே உரைக்கவும் வல்லராய், இறைவா அருளான உ
லகத்தார உறுதியெய்துதற்பொருட்கு கூறியவாகமங்கள். அவையெல்லாவ
ற்றினும் இஃதொப்பமுடிந்ததென்பதாம். இவையுணர்பாட்டானும் இவ்வறத்
தலைமை கூறப்பட்டது. (க௦)

௩௦௧ ம அதி. — வெகுளாமை.

அஃதாவது சினத்தைச் செயதற்குக் காரணம் ஒருவனமாட்டிளதாயவி
டத்தும் அதனைச் செய்யாமை. இது பொய்மமைபற்றி நிகழ்வதாய் வெகுள்
யை விலக்கலின், வாயமையின்பின் வைக்கப்பட்டது.

அக ௩௦௧ ம அதி. — வெகுளாமை.

௩௦௨. செல்லிடத்துக் காப்பான் சினங்காப்பா னல்லிடத்துக்
காக்கினென காவாககா லென். க

இ-ள். சினம் செல இடத்துக் காப்பான் காப்பான்—தன் சினம் பல்கரு
மிடத்து அதனையெழாமறற்பிப்பானே அருளாற்றப்பிப்பானாவான்;— அல் இட
த்துக் காக்கின என காவாககால என—ஏனைப்பலியாதவிடத்து அதனைத் ததி
ததாலென தடாதொழிந்தாலென! எ-று.

செல்லிடம் அல்லிடமென்றது தவத்தாற் றனனின்மெவியாரையும் வலியா
ரையும். வலியாராமேற் காவாவறியும் அதனால் அவர்க்கு வருவதோராதிகின்
மையிற் காததவறியம் அறனிலையென்பார, காக்கினென காவாககாலென்னெ
னரா. இதனால் வெகுளாமைக்கிடங் கூறப்பட்டது. (க)

௩௦௩. செல்லா விடத்துச் சினந்தீது செல்லிடத்து

மில்லாதனிற நீய பிற.

உ

இ-ள. சினம செல்லா இடத்துந் தீது— ஒருவன் வெகுனி தன்னின் வலியாராமேலெழின் தனக்கே தீதாம்,—செல இடத்தும அதனின் தீய பிற இல—மறறையெளியாராமேலெழினும் அதனிறநீயன் பிற இலகை. எ-று.

செல்லாவிடத்துச் சினம பயப்பது இம்மைக்கண் அவரான வருமேதமே, ஏனையது இம்மைக்கடபழியும் மறுமைக்கடபாவமும் பயத்தலின், அதனிறநீயன் பிறவிலகையென்றா ஓரிடத்துமாகாதென்பதாம். (உ)

௩௦௩. மறத்தல வெகுளியை யாராமாடடுந் தீய

பிறத்த லதனான் வரும்.

௩

இ-ள யாராமாடடும வெகுளியை மறத்தல— யாவாமாடடும வெகுளியை யொழிக;—தீய பிறத்தல அதனான் வரும் — ஒருவாககுத் தீயனவெல்லாமுளவாதல் அதனான் வரும் ஆகலான். எ-று.

வலியார, ஒப்பார, எளிபாரொன்றும் மூவா மாடடும ஆகாமையின் யாராமாடடுமென்றும், மனதநாரதுநுநாராககு ஆகாதனவாகிய தீச்சிறைதகலெல்லா வறறையும் பிறப்பித்தலின் தீயபிறத்தலதனான் வருமென்றவகூறினா (௩)

௩௦௪. நகையு முவகையுங் கொலலுஞ் சினத்திற

பகையு முளவோ பிற.

௪

இ-ள. நகையும் உவகையும் கொலலும் சினத்தின் — துறநதாராககு அருளானுவாய முகத்தின்கண்கையையும் மனத்தின்கணுவகையையும் கொன்று கொண்டெழுகின்ற சினமேயல்லது— பிற பகையும் உளவோ— அதனிற பிறவாய பகைகளும் உளவோ இலகை. எ-று.

துறவாற புறப்பகையிலராயினும் உட்பகையாய் நின்ற அருணமுதலிய நட்பினையும் பிரித்துப் பிறவித்துன்பமுமெயதுவித்தலான், அவாககுச் சினத்தின் மிகப் பகையில்கையாயிற்று. இவைமூன்றுபாட்டானும் வெகுளியது தீயகு கூறப்பட்டது. (௪)

௩௦௫. தன்னேத்தான் காககிற சினங்காகக காவாககாற
றன்னையே கொலலுஞ் சினம்.

௫

௩௦௬ ம் அதி.— வெகுளாமை.

அள

இ-ள. தன்னைத் தான் காககின் சினம் காகக—தன்னைத் தான் துன்பமெய்தாமற்காக்க நினைத்தானாயின, தன்மனத்திசு சினம் வாராமற்காக்க,—காவாக்கால் சினம் தன்னையே கொல்லும் — காவானாயின, அச்சினம் தன்னையே கெடுக்குவ கமிருதுன்பங்களைப்பயதவிக்கும். ஏ-று.

“வேண்டிய வேண்டியான செய்தற்”பயத்ததாய தவத்தைப் பிராமேற சாபம் விடுத்தகாக இழந்து அததவத்துன்பத்தோடு பழையபிறவித்துன்பமும் ஒருங்கெய்துதலின, தன்னையேகொல்லுமென்றா. (கொல்லச் சுரப்பதாய் கீழ்” என்புழிப்போலக் கொல்செல்லாணயித் துன்பமிக்குதியுளாததினறது. (ரு)

௩௦௬ சினமென்னுஞ் சேர்ந்தானாக கொல்லி நினமென்னுமேமப் புனையசு சும

இ-ள. சினம் எனனும் சேர்ந்தானாககொல்லி—சினமென்னும் நெருப்பு—இனம் எனனும் ஏம்பபுனையசு சும — தனக்கு இடமானவனாயேயவற்றி அவாககு இனமாகிய ஏம்பபுனையயுஞ் சும. ஏ-று.

சேர்ந்தானாககொல்லியென்பது ஏதுப்பெயர், தான் சேர்ந்தவிடத்தைக் கொல்லுந்தொழில்தென்றவாறு. சேர்ந்தானாயென உயர்த்திப்பனமைமேல் வைத்து ஏனைநானுபாலும் தவகருத்தோடு கூடிய பொருளாற்றலாற்றுகொண்டா, ஈண்டு உருவங்களுசெய்கின்றது துறந்தாசினைத்தையேயாகலின, சினமென்னுநெருப்பென்ற விதப்பு, உலகத்துநெருப்புச் சுமவது தானசேர்ந்தவிடத்தையே இந்நெருப்புச் சேர்ந்தவிடத்தையுஞ் சுமமென்னும் வேற்றுமை தோன்ற, நின்றது. ஈண்டினமென்றது முற்றத் துறந்து தவஞானங்களாறபெரியராயக் கேட்காக்கு உறுகிமொழிகளை இவியவாகச் சொல்லுவாரா. உருவகநோக்கிச் சுமமென்னுந் தொழில் கொடுத்தாராயினும், அகற்றாமென்பது பொருளாகக்கொள்க. ஏம்பபுனை ஏமத்தையுபதேசிகும புனை. இனமென்னுமேம்பபுனையென்ற ஏகதேசவுருவகத்தாற் பிறவிகடலுளமுந்நாமல் வீட்டுனனாகையேற்றுகின்றவென வருவித்துணாகக். எச்சவுமமை விகாரத்தாற்றுகக்கது. தன்னையும் வீழ்த்து எடுப்பாராயுமகற்றாமென்பதாம். (௧)

௩௦௭. சினத்தைப் பொருளென்று கொண்டவன் கேடு நிலத்தற்றைந்தான் கைபிழையா தற்ற. எ

இ-ள. சினத்தைப் பொருள என்று கொண்டவன் கேடு—சினத்தைத் தனாற்றாறுணர்த்துவதோ குணமென்று தனக்கொண்டவன் அவவாற்றலிழத்தல்— நிலத்து அறைந்தான் கை பிழையாதற்ற—நிலத்தின்கண் அறைந்தவ

னகை அநநிலததையுறுதல் தப்பாதவாறுபோலத் தப்பாது. எ-று.

வைசேடிகா பொருளா, பண்பு, தொழில், சாதி, விசேடம், இயைபு என்பனவற்றை அறுவகைப்பொருளென்றபோல், ஈண்டிக் குணம் பொருளென்பபட்டது. பிழையாதவற்றென்பது குறைந்த நின்றது. இவைமூன்றுபாட்டானும் வெகுண்டாக்கு வருந் தீங்கு கூறப்பட்டது. (எ)

* நாலடியார், ஈயாமை, — இரவலா கன்றாக வீவாரா வாக — வீரகிற சுரப்பதாம் வணமை — வீரகின்றி — வல்லவ ருன்ற வடியாபோல் வாயவைத்துக் — கொல்லச் சுரப்பதாங் கீழ்.

அஅ கூஉ ம அதி. — இன்னுசெய்யாமை

கூஅ. இணரொரி தோயவன்ன வின்னு செயினும்
புணரின வெகுளாமை நன்று. அ

இ-ள். இணா எரி தோயவு அன்ன இன்னு செயினும் — பலகடனாயுடைத்தாய பேரெரிவந்து தோயந்தாலொத்த இன்னுதவற்றை ஒருவன் செயதானுயினும், — வெகுளாமை புணரின ஈன்று — அவனை வெகுளாமை ஒருவற்குக் கூடுமாயின், அது நன்று. எ-று.

இன்னுமையின் மிஞ்சி தோன்ற இணரொரியென்றும், அதனை மேனமேலுஞ்செய்யல தோன்ற இன்னுவென்றும், அச்செயல் முனிவனாயும் வெகுளவிக் குமென்பது தோன்றப் புணரினென்றது கூறினா, இதனை வெகுளாமையது நனமை கூறப்பட்டது. (அ)

கூக. உள்ளிய வேலலா முடனெயது முளளத்தா
லுள்ளான் வெகுளி யெனின். கூ

இ-ள். உள்ளத்தால் வெகுளி உள்ளான் எனின் — தவஞ்செய்யும்வன், தன் மனத்தால் வெகுளியை ஒருகாலும் நினையானாயின், — உள்ளிய எல்லாம் உடன் எய்தும் — தானகருதிய பேறெல்லாம் ஒருநகே பெறும் எ-று.

உள்ளத்தாலென வேண்டாது கூறியவதனால், அருளுடையுள்ளமென்பது முடிந்தது. அதனுள்ளமையாவது அவவருளாகிய பகையைவளாதது அதனுள் முற்றக் கடிதல். இம்மை மறுமை கிடென்பன வேறுவேறு திறத்தனவாயினும், அவையெல்லாம் இவ்வொன்றானேயெய்துமென்பாரா, உள்ளியவெல்லா முடனெயதுமென்றா. இதனை வெகுளாதாக்கு வரும் நனமை கூறப்பட்டது. (க)

௩௧௦. இறந்தா நிறந்தா ரனையா சினததைத்
துறந்தா துறந்தா துணை. ௧௦

இ-ள. இறந்தா இறந்தா அனையா— சினததின்னணை மிககார, உயிரு
டையராயினும், செத்தாரோடொப்பா, —சினததைத் துறந்தா துறந்தா து
ணை— சினததைத் துறந்தா, சாதற்றனமையராயினும், அதனையொழிந்தாரள
வினா. எ-று.

மிககசினததையுடையாக்கு ஞானமெய்ததற்குரிய உயிர் சினததாயினும்
கலக்கததான அஃதெய்தாமை ஒருதலையாகவின, அவரை இறந்தாரனையொன
தும், சினததை விட்டாக்கஞ்ச சாககாடெய்ததற்குரிய யாககைநின்றதாயினு
ம், ஞானததான வீடுபெறுதல் ஒருதலையாகவின, அவரை வீடுபெற்றாரோடொ
ப்பொனதது கூறினா. துறந்தாதுணை பனமையொருமைமயக்கம். இதனால்
அவவிருவர் பயனும் ஒருங்கு கூறப்பட்டது. (௧௦)

௩௨ ம அதி.— இன்னுசெய்யாமை.

அஃதாவது தனக்கு ஒருபயனோக்கியாதல், செற்றமபற்றியாதல், சோவா
றதல் ஒருயிர்க்கு இன்னுதவற்றைச் செய்யாமை. இன்னுசெய்தல் வெகுளி
யொழியவும் நிகழுமென்பது அறிவித்தற்கு, இது வெகுளாமைமயின்பின வைக்
கப்பட்டது.

௩௨ ம அதி.— இன்னுசெய்யாமை.

௮௯

௩௧௧. சிறப்பினுஞ் செல்வம் பெறினும் பிறர்க்கினு
செய்யாமை மாசற்றார் கோன. ௧

இ-ள. சிறப்பு ஈனும் செல்வம் பெறினும்— யோகமாகிய சிறப்புத் தரும்
அணிமா முதலிய செல்வங்களைப் பிறர்க்கினு செயது பெறலாமாயினும்,—
பிறர்க்கு இன்னு செய்யாமை மாசு அற்றார் கோன—அதனைச் செய்யாமை ஆ
கமங்கள் கூறியவாற்றான் மனநனயாரது துணிவு. எ-று.

உம்மை பெறுமைமேற்று. சிறப்புடையதனைச் சிறப்பென்றும், அதன்பயிற்
சியான வாயுவை வென்றெய்தப்படுதலின எட்டுசிறதிகளைபுஞ் சிறப்பினுஞ்செ
ல்வமெனதும், காமம் வெகுளி மயக்கமெனதும் குற்றங்களற்றமையான மாசு
ற்றாரெனதது கூறினா. இதனால் தமக்கொருபயனோக்கிச் செய்தல் விலக்கப

கூகஉ. கறுத்தின்னா செய்தவக கண்ணு மறுத்தின்னா
செய்யாமை மாசறரா கோள. உ

இ-ள். கறுத்த இனனா செய்த அககண்ணும்— தமமேற்செற்றங்கொண்டி
ஒருவன் இனனாதவற்றைச் செய்தவிடத்தும்—மறுத்த இனனா செய்யாமை
மாசு அறரா கோள—மீண்டு தாம் அவனுக்கினனாதவற்றைச் செய்யாமையும்
அவரது துணிவு. எ-று.

இறந்தது தழீஇயவெச்சவுமமை விகாரத்தாற்றெக்கது. அவவினனாதவ
ற உட்கொள்ளாதுவிடுதல் செயற்பாலதென்பதாம். (உ)

கூகக. செய்யாமற செறறாககு மினனாத செய்தபி
னுயயா விழுமந தரும. கூ

இ-ள். செய்யாமல செறறாககும் இனனாத செய்பயின்— தான் முன்போ
ரினனாமை செய்யாதிருக்கத் தனமேற் செற்றங்கொண்டவாககும் இனனாதவ
ற்றைத் துறந்தவன் செய்யுமாயின்,—உயயா விழுமந தரும—அச்செயல் அ
வனுக்குக் கடக்கமுடியாத இடுமபையைக் கொடுக்கும். எ-று.

அவ்விடுமபையாவது தவமிழந்து பழியும் பாவமுமெய்ததல். (கூ)

கூகசு. இனனாசெய தாரா பொறுத்த லவந்நாண
நன்னயகு செயது விடல். ச

இ-ள். இனனா செய்தாரா ஒறுத்தல்— தமக்கினனாதவற்றைச் செய்தாரா
த் துறந்தோரொறுத்தலாவது—அவா நாண நன்னயம் செயது விடல்—அவ
ராதாமே நானுமாறு அவாககு இனியவுவகைகளைச்செயது அவவிரண்டனையும்
மறத்தல். எ-று.

மறவாவழிப் பின்னும் வந்து கிளைக்குமாகலின், மறக்கற்பாலவாயின். அவ
வைவெல்லுமுபாயங் கூறியவாறு. இவைமுன்றுபாட்டானுஞ் செற்றம் பற்றிச்
செய்தல், விலக்கப்பட்டது. (சு)

கூகடு. அறிவினா னாகு வ துண்டோ பிறிதினோய்
தந்நோயபோற போற்றுக கடை. இ

கூஉ

கூ

கூஉ. ம் அதி.— இன்னாசெய்யாமை.

இ-ள். அறிவினது ஆகுவது உண்டோ—அறநதாக்கு உயிரமுதலியவற்றை உள்ளவாற்றிநத அறிவினதுவதொரு பயனுண்டோ,—பிறிதின் நோய்தநோய்போல் போற்றுகக்கட—பிறிதோருவிராகு வரும் இனனாதவற்றைத் தம்முயிர்க்கு வரதனபோலக் குறிககொண்டு காவாவிடதது. எ-று.

குறிககொண்டு காத்தலாவது நடத்தல், இருத்தல், கிடத்தல், நிறறல், உண்டல் முதலிய தந்தொழில்களானும் பிறவாற்றானும் உயிரகளுதுவனவற்றை முன்னையறிநது உறுமறகாததல். இது பெரும்பான்மையும் அஃறிணைககண றுண்ணியவுடம்புடையவற்றைப் பற்றிவருதலிற் பொதுப்பபப பிரிதினோயெனறும், மறப்பான அது றுண்புறினும் நமககிணனசெயதலாமெனற்றிநது காத்தல் வேண்டுமாகலின் அது செயயாவழி அறிவாற பயனிலலையெனறுவகறினா. இதனா சோவாறசெயதல் விலக்கப்பட்டது. (இ)

நகக. இன்னு வெனததா னுனாநதவை துனனாமை
வேண்டும பிறன்கட செயல ஈ

இ-ள். இன்னு எனத தான உணாநதவை — இவை மககடகிணனாதவென அனுமானததாற்றானறிநகவற்றை—பிறனகக செயல துனனாமை வேண்டும—பிறனமாட்சி செயதில் மேவாமை கற்றதவனுமகு வேண்டும. எ-று.

இன்பததுன்பபக டுயிரகருணமாகலின், அவை காட்சிபளவையான அறியப்படாமையறிக. அறமும் பாவமுமுளவாவது மனமுளனாயவழியாகலான், உணாநதவையெனறா. (ஈ)

நகக. எனைததானு மெஞ்ஞானறும் யாாககு மனததானு
மானசெய யாமை தலை எ

இ-ள். மனததான் ஆம் மாறு—மனததோரி உளவாகின்ற இனனாத செயலகளை—எஞ்ஞானறும் யாாககும் எனைததானும் செயயாமை தலை—எககாலததும் யாவாககு சிறிதாயினு செயயாமை தலையாயவறம். எ-று.

ரண்டு மனததானாகாவழிப் பாவமில்லையென்பத பெற்றும். ஆற்றலுண்டாயகாலததும் ஆகாமையின் எஞ்ஞானறுமெனறும், எளியாாககுமரகாமையின் யாாககுமெனறும், செயல சிறிதாயினும் பாவம் பெரிதாகலின் எனைததெனறுவ கூறினா. (ஏ)

நகக. தன்னுயிரக கிணனாமை தானறிவா னெனகொலோ
மனனுயிரக கிணன செயல. அ

இ-ள். தன உயிரககு இனனாமை தான அறிவான் — பிறா செயயுமினனா

தன் தன்னுயிராகத் துணுபாநதனமையை அனுபவித்ததறினதவன் — மன உயிராகத் துணு செயல் என்கொல்—நிலைபெறுடைய பிறவுயிராகக்குத் தான் வறறை செயதல் என்னகாரணத்தானா! எ-று.

இவ்வாறே இவை பிறவுயிராகுமின்னவென்பது அனுமானத்தானறிந்துவைத்துச் செய்கின்ற இப்பாவநகழுவப்படாமையின், இன்னுதன் யான் வருந்தப் பின்னே வந்து வருத்தமென்பது ஆகமத்தானுமறிந்து ஒழியற்பாஸ்கென்பது தோன்றத் தானென்றும், அதன்நினைபுற ஒழியாமைக்குக் காரணம்

ந.க. ம. அதி.— கொல்லாமை.

கக

மயக்கமென்பது தோன்ற என்கொல்லாவென்று கூறினா. இவைமூன்றுபாடானும் பொதுவகையான விலக்கப்பட்டது. (அ)

ந.க.க. பிறாககினு முறபகற செயயிற நமககினு

பிறபகற ருமே வரும்.

கக

இ-ள பிறாகுத் துணு முறபகல செயயின்—துறந்தவா பிறாககினுதன் வறறை ஒருபகலது முறகூற்றினகட செயவராயின், — தமக்கு துணு பிறபகல தாமே வரும்—தமககினுதன் அதன்பிறகூற்றினகக அவாசெயயாமறருமேவரும். எ-று.

முறபகல பிறபகலென்பன பின் முனாகுத்தொக்க அரும்வேறுமைத்தொக்கை. தவமுதிதலின், அநவனது கடிதிலும் எளிதிலும் வரும்; அதனால் அவை செயயறக்கவென்பதாம். இனித தானேயருமென்பது பாடமாயின், அச்செயருளே தமககினுதன்வாய வருமென உபசாரமுககாககி, ஆககம் வருவித்தனாககக. (க)

ந.உ.உ. நோயெல்லா நோயசெய்தார மேலவா நோயசெயயார
நோயினமை வேண்டி பவா.

க0

இ-ள. நோய எல்லாம் நோய செயதார மேலவாம்— இன்னுதன்வெல்லாம் பிறிதோருயிராகுத் துணுதன் செயதாரமேலவாம், — நோய இன்மை வேண்டிபவா நோய செயயார—அதனால் தம்முயிராகுத் துணுதன் வேண்டாதார் பிறிதோருயிராகுத் துணுதன் செயயார. எ-று.

உவாநிலத வ விடாவித்திடாக்கத் விடாவும் அதுவெயாகலின், நோயெல்லாநோயசெய்தாரமேலவாமென்றார். இ-று சொற்பொருட்பின்வருநிலை இவை விரண்டுபாட்டாரும் அது செயதாராகுத் வருந்தியுத் கூறப்பட்டது. (க0)

௩௩ ம் அத்தி. — கொல்லாமை.

அந்தாவது ஐயறிவுடையன முதல ஓர்நிவுடையனவீரைய உயிரகளைச்*சோ ராதுங்கொல்லுதலைச் செயயாமை. இது, மேற்கூறிய அறங்களைல்லாவற்றி னுஞ் சிறப்புடைத்தாயக கூறுதவற்றங்களையும் அகப்படுத்தித்திறவின், இதுதி க்கண வைக்கப்பட்டது.

௩௨௧. அறவினை யாதெனிற கொல்லாமை கோறல
பிறவினை யெல்லாந் தரும். க

இ-ள். அறவினை யாது எனின கொல்லாமை— அறங்களைல்லாமாகிய செ யாக யாதென்று வினவின, அஃது ஒருயினாயுங்கொல்லாமையாம்;—கோற

* புலலும் மாமும் முதலியன பரிசுத்தையறியும் ஓர்நிவுயிரகள். இப்பி யுஞ் சங்கும் முதலியன அடனோடு இரத்ததையும்றியும் ராறிவுயிரகள், கறையா னும் ஏறுமபும் முதலியன அவ்விரண்டனோடு கரத்ததையும்றியும் மூவறிவுயி ரகள். தும்பியும் வண்டும் முதலியன அமமுன்றனோடு உருவத்தையும்றியும் நாலறிவுயிரகள். வானவரும் மக்களும், நரகரும் விலங்கும் புள்ளும் முதலி யன அந்நான்கனோடு சத்தத்தையும்றியும் ஐயறிவுயிரகள்.

௩௨௨

௩௩ ம் அத்தி. — கொல்லாமை.

ல் பிறவினை எல்லாம் தரும்— அவற்றைக கொல்லுதல் பாவசெய்கைகளை எல்லாவற்றையுந் தானே தரும் ஆதலான். எ-து.

அறம் சாதிபொருமை. விலக்கியதொழிதலும் அறஞ்செயதலாமாகவின், கொல்லாமையை அறவினையெனறா. நண்டுப பிறவினையென்றது அவற்றின் வினைவை. கொலைப்பாவம் வினைக்குநதுனபம் ஏனைப்பாவங்களைல்லாங் கூடி யும் வினைக்கமாடாவென்றவாறு கொல்லாமைதானே பிறவற்றுகளைல்லாவ றறின் பயனையுந் தருமென்று மேற்கோளகூறி, அதற்கேது எதிர்மறைமுகத்தா ட் கூறியவாறாயிற்று. (க)

௩௨௨. பருத்துண்டு பலலுயி ரோம்புக னாலோ
தொகுத்தவற்று ளெல்லாந் தலை. உ

இ-ள. பகுத்து உண்பி பலவியி ஓம்புதல்— உண்பதனைப் பசித்தவியாக ட்குப் பகுத்துக்கொடுத்தாண்டு ஐயக்கையியாகையுமோம்புதல் — தூலோர தொகுத்தவற்றுள் எல்லாம் தலை— அறநூலுடையார துறநதாரக்குத தொ குத்தவறங்கனெல்லாவற்றினூத தலையாயவறம். எ-து.

பலவியிருமென்னும் முறையுமை விகாரததாரற்றெக்கது. ஓம்புதல் சோரந துற கொலை வாராமற குறிககொண்டி காத்தல். அதற்குப் பகுத்துண்டல இன நியமையாவறுப்பாகலின், அச்சிறப்பததோன்ற, அதனை இறந்தகாலவினையெ சசத்தாற கூறினா. எல்லாநூல்களினும் நல்லனவெடுத்தி எல்லார்க்கும் பொ துப்படக கூறுதல் இவாககியல்பாகலின், ஈண்டிம் பொதுப்படதூலோரென்று ம, அவ்வொல்லார்க்கும் ஒப்பமுடிதலான இது தலையாயவறமென்றுகூறினா.

கூஉக. ஒன்றாக நல்லது கொல்லாமை மறறதன பினசாரப பொய்யாமை நன்று. கூ

இ-ள. ஒன்றாக நல்லது கொல்லாமை—தூலோரதொகுத்த அறங்களுள் த னனோடினையொப்பதினறித தானையாக நல்லது கொல்லாமை,—பொய்யா மை அதன் பினசார நன்று—அஃதொழிநதால் பொய்யாமை அதன்பின்னே நிறக நன்று. எ-து.

தூலோர தொகுத்தவறங்கனென்பது அதிகாரத்தான வந்தது. அதிகார ம் கொல்லாமையாயினும், மேற பொய்யாமைபொய்யாமையாற்றினெனவும் யாமெய்யாக கண்டவற்றுளிலையெனவுங் கூறினார்களின், இரண்டறத துள்ளும் யாது சிறந்ததென்று ஐயநிகழுமன்றே, அது நிகழாமைப்பொருட் டி, ஈண்டி அதன்பினசாரபொய்யாமை நனறெனரா, முறகூறியதிற பிறகூறி யது வலியுடைததாகலின். அதனைப் பினசாரநனறெனறது, நனமை பயக்கும வழிப் பொய்யும் மெய்யாயும், தீமை பயக்கும் வழி மெய்யும் பொய்யாயும் இதனைப் பற்ற அது திரிந்துவருதலானெனவுணர்க. இவைமுன்றுபாட்டானும் இவ்வறத்தினது சிறப்புக கூறப்பட்டது. (கூ)

கூஉச. நல்லா நென்பபடுவ தியாதெனின் யாதொன்றுங் கொல்லாமை சூழ நெறி. ச

இ-ள. நல்லாது எனப்படுவது யாது எனின்—மேறகதி வீதிபேறுகட்கு ந ல்லநெறியென்று சொல்லப்படுவது யாதென்று வினவின,—யாதொன்றுங்

கூக ம் அதி.— கொல்லாமை.

கூக

கொல்லாமை சூழும் நெறி—அஃது யாதோருயினாயுங் கொல்லாமையாகிய அறத்தினைக் காக்கக் கருதும் நெறி. எ-து.

யாதொன்றமென்றது, ஓர்நிலையினாயும் அகப்படுத்தற்கு. காதல வழுவா மறகாதல, இதனால் இவ்வறத்தினையுடையதே நன்னெறியென்பது கூறப் பட்டது. (ச)

கஉரு. நிலையஞ்சி நீத்தாரு ளெல்லாங் கொலையஞ்சிக் கொல்லாமை சூழ்வான றலை. ரு

இ-ள். நிலை அஞ்சி நீத்தாருள எல்லாம்—பிறப்புநின்ற நிலையை அஞ்சிப் பிறவாமைப்பொருட்டி மனை வாழ்க்கைகையத ஆறநதொல்லாருளானும்— கொலை அஞ்சிக் கொல்லாமை சூழ்வான தலை— கொலைப்பாவத்தை அஞ்சிக் கொல்லாமையாகிய அறத்தை மறவாதவன் உயர்ந்தவன். எ-து.

பிறப்பு நின்றநிலையாவது இயற்குவ நிறப்பென்னுமிருவகைப்பிறப்பினும் இ ன்பமென்பதொன்றினறி உள்ளனவெல்லாந் துன்பமேயாய நிலைமை. துறவு ஒன்றேயாயினும், சமயவேதபாட்டாற பலவாமாகலின், நீத்தாருளெல்லாமெ ன்னாரா. இதனால் இவ்வறம் மறவாதவனுயாசசி கூறப்பட்டது. (ரு)

கஉசு. கொல்லாமை மேற்கொண்டொழுதுவான வாழநாண்மேற் செல்லா துயிருணனுங் கூறது. சு

இ-ள். கொல்லாமை மேற்கொண்டி ஒழுதுவான வாழநாண்மேல்—கொல் லாமையை விரதமாக மேற்கொண்டொழுதுவானது வாழநாளின்மேல்—உயி ருண்ணும் கூற்றுச் செல்லாது—உயிருணனுங் கூற்றுச் செல்லாது. எ-து.

மிகப்பெரியவறஞ்செய்தாரும் மிகப்பெரிய பாவஞ்செய்தாரும் முறையான னறி இம்மைதன்னுள்ளே அவற்றின்பயன் அனுபவிப்பொன்னும் அறநூற் றுணிப்புறறி, இப்பேரறஞ்செய்தானானுங் கொல்லப்படாந், படாநாகவே, அடியிறக்கட்டியவாழநாள இடையூறினறியெய்தமென்பாரா, வாழநாண்மேற் கூற்றுச்செல்லாதென்றாரா : செல்லாதாகவே, கால நீட்டிகளும், நீட்டித்தால் ஞானம் பிறந்து உயிர் வீழி பெறுமென்பது கருத்து. இதனால் அவர்க்கு வரு நனமை கூறப்பட்டது. (சு)

கஉஎ. தன்னுயிர் நீப்பினுஞ் செயயறக தானபிழி தின்னுயிர் நீக்கும் வினை. எ

இ-ள். தன் உயிர் நீப்பினும்—அது செய்யாவழித் தன்னுயிர் உடம்பினிற் கிப்போமாயினும்,—தான் பிழிது இன்னுயிர் நீக்கும் வினை செய்யறக—தா

என பிறிதோரினனுயினா அதனுடம்பினீகருதொழிலைச் செய்யற்க, எ-று.

தன்னை அது கொல்லினுந் தான அதனைக் கொல்லற்கவெனறது, பாவம் கொ
லையுண்டவழித் தேயதலும் கொன்றவழி வளாதலும் நோக்கி. இனித தன்னு
யிர் நீப்பினுமென்பதற்குச் சாந்தியாகச் செய்யாதவழித் தன்னுயிர் போமா
யினுமென்றுரைப்பாருமுனா; பிறா செயதலுமாகாமையின், அஃதுநாயன
மையறிக, (எ)

நூ.அ. நன்றாகு மாக்கம் பெரிதெனினுஞ் சான்றோர்க்குக்
கொன்றாகு மாக்கங் கடை. அ

கூச

நூ.ம அ.இ.— கொல்லாமை

இ-ள். நன்று ஆகும் ஆக்கம் பெரிது எனினும்—தேவாபொருட்டு வேளவி
கட்கொன்றால் இன்பமிக்குஞ்செலவம் பெரிதாமென்று இலவாழ்வார்க்குக்
கூறப்பட்டதாயினும்,—சான்றோர்க்குக் கொன்று ஆகும் ஆக்கம் கடை—து
றவான்மைநடாங்கு ஒருவிரைக் கொல்லவருஞ் செலவங்கடை. எ-று.

இன்பமிக்கு செலவமாவது தாமுதேவராயத் துறக்கத்துச் சென்றெய
துஞ் செலவம். அது சிறிதாகலானும், பின்னும் பிறத்தற்கேதுவாகலானும்,
கீடாகிய ஈறிலின்பமெய்தவார்க்குக் கடையென்பபட்டங். துறக்கமெய
துவார்க்கு ஆமாயினும் வீடெய்துவார்க்கு ஆகாதென்றமையின், விதி விலக்கு
க்கள தம்முண்மையாமை விளக்கியவாறாயிற்று. இஃதல்லறமனமைக்குக்
காரணம். இவையிரண்டிபாட்டானங் கொலையது குற்றங் கூறப்பட்டது. (அ)

நூ.கூ. கொலைவினைய ராகிய மாககள் புலைவினையா
புனமை தெரிவா ரகத்து. கூ

இ-ள். கொலை வினையா ஆகிய மாககள்—கொலைத்தொழிலுடையராகிய
மாதா,—புனமை தெரிவா அகத்துப் புலை வினையா—அதொழிலின் கீழ்
மையை அறியாத நெஞ்சத்தராயினும், அறிவா நெஞ்சத்துப் புலைத்தொழிலி
னா. எ-று.

கொலைவினையொன்றதனான், வேளவிகட்கொலையனமையறிக. புலைவினையா
ஒன்றது தொழிலா புலையொன்றவாறு. நிமமைக்கட கீழ்மையெய்துவ
ஒன்பதாம். (க)

௩௩0. உயிருடம்பி னீக்கியா ரென்ப செயிருடம்பிற
செல்லாததி வாழுககை யவா. ௧0

இ-ள். செயிர் உடம்பின் செல்லாத தீவாழுககையவா—நோக்கலாகா நோ
யுடம்புடனே வறுமை கூடாது இழிஞ்சொழில் வாழுககையினையுடையாரா—உ
யிர் உடம்பின் நீக்கியாராவா — இவா முறப்பிறப்பினகண் உயிரகளை அவை
நின்றவுடம்பினின்று நீக்கினவனொன்று சொல்லுவா வினைவினைவுகளைப்பற்றி
தோரா. எ-று.

செல்லாவாழுககை தீவாழுககையெனக்கூடங்க. செயிருடம்பினராதல் “அக
கேபோ லங்கை யொழிய விரலமுதி” — அக்கத தொழுநோ யெழுபவே”¹
என்பதனானுமறிக. மறுமைக்கண் இவையுமெப்பதுவொன்பதாம். இவையிரண்
டுபாட்டானு கொலவாராகுவரு தீங்கு கூறப்பட்டது. (௧0)

அருளுடைமை முதற்கொல்லாமையீறாகச் சொல்லப்பட்ட இவற்றுள்ளே
சொல்லப்படாத வீரதங்களுமடங்கும், அஃதறிந்தக்கக்கொள்க. ராணநிரா
பயிற்பெருகும்.

* நாலடியா, தீவினையச்சம்,—அக்கேபோ லங்கை யொழிய விரலமுதி
—அக்கத தொழுநோ யெழுபவே—யக்கா—லவவனை காத்தலிததுக கானமு
ரித்துத் தின்ற— பழவினை வந்தடைந்தக கால.

௩௩௪ ம அதி.— நிலையாமை. ௧௦

ஞா ன ம்.

• இனி அவற்றினப்பயனாகிய ஞானங்கூறியதொடங்கினா. ஞானமாவது வீரி
பயக்குமுணர்வு. அது நிலையாமைமுதல் அவாவறுதலிறுதியாக ஞானங்கொ
ரத்துளடக்கப்பட்டது.

௩௩௪ ம அதி — நிலையாமை.

அவற்றுள் நிலையாமையாவது சொற்றமுடையன யாவும் நிலையுதலிலவா
நதனமை. மயங்கியவழிப பேயத்தேறிற்புனல்போலத் தோன்றி மெய்யுணர்
நதவழிக் கயிறதிலரவுபோலக் கெய்தலிற பொய்யெனபாரும், நிலை வே
றுபட்டிவருதலாற் கண்டதோறும் பிறநதிறக்கமென்பாரும், ஒருவாற்றானவே

துபதிதலும் ஒருவாற்றான வேறுபாடையுமுடையவையின் நிலையுதலும் நிலையாமையும் ஒருங்கேயுடையவென்பாருமென்ப பொருட்பெற்றி கூறுவார பல திறத்தராவா, எல்லார்களும் அவற்றை நிலையாமை உடம்பாடாகலின், என்ன அந்நையே கூறுகின்றா. இஃகண்கள்தழியலால் பொருள்களிறபற்றவிடாநாகலின், இது முன் வைக்கப்பட்டது.

கூருக. நிலலா தவறாந நிலையேன வென்றுணரும்
புலலறி வாணமை கடை. க

இ-ள், நிலலாதவற்றை நிலையின் என உடனும் புலலறிவாணமை—நிலையுதலிலவாகிய பொருள்களை நிலையுதலுடையவென்று அருகினா புலலியவறிவினையுடையதாகல்—கடை—துறந்தாராகநிதிபு. எ-று.

தோற்றமுடையவற்றைக் கேடிலவென்று கருதும் புலலறிவால் அவற்றின் மேற பற்றுச்செய்தல் பிறவித்தனப்பதற்கேதுவாகலின், அது வீடுபயனவராக கிழுககென்பது இதனாகுறப்பட்டது. இனிப் புலலறிவாளர்பெருமபாணமையும் பற்றுச்செய்வது சிறுநின்பதற்கேதுவாகிய செலவத்தின்கண்ணும் அந்நையறுபவிகளும் யாகக்கையின்கண்ணுமாகலின், வருகின்ற பாட்டுக்களான அவற்றை நிலையாமையை விதந்து கூறுப. (க)

கூருஉ. கூததாட டவைக்குழாத தறறே பெருஞ்செலவம்
போக்கு மதுவிரிந தற்று. உ

இ-ள், பெருஞ்செலவம் கூததாட்டி அவைக்குழாததற்று—ஒருவனமாட்டுப் பெரியசெலவம் வருதல் கூததாட்டில் செய்கின்ற அரங்கின்கட்காண்போக்குமாம் வந்தாற்போலும்,—போக்கும் அது விரிந்தற்று—அதனது போகலும் அககூததாட்டி முடிந்தவழி அக்குழாம் போயினுறபோலும். எ-று.

பெருஞ்செலவமெனவே, துறக்கச்செலவமுமடங்கிறது. போக்குமென்ற எச்சவுமமையான, வருதலென்பது பெற்றும். அக்குழாவ் கூததாட்டிக் காரணமாக அரங்கின்கட பஃறிந்ததாற்றினே வந்து, அக்காரணம் போயவழித் தானும் போமாறுபோல், செலவமும் ஒருவனலவினை காரணமாக அவனமாட்டுப் பஃறிந்ததாற்றினே வந்து, அக்காரணம் போயவழித் தானும் போமென்ற தாயிறது. (உ)

கூரு

கூரு ம் அதி.—நிலையாமை.

௩௩௩. அறகா வியஸ்பிறுசு செல்வ மதுபெற்ற
வறகுப வாங்கே செயல். ௩

இ-ள். அறகா இயஸ்பிறுசு செல்வம்—நில்லாதவியஸ்பிணையுடைத்துச் செல்வம்,—அது பெற்றால் அறகுப ஆங்கே செயல்—அதனைப் பெற்றால், அத் குற செய்யப்படும் அறங்களை அப்பெற்றபொழுதே செய்க. எ-து.

அலகாவென்பது திரிந்தநின்றது. ஊழுவழியிலலது துறந்தாராற பெறப் பட்டாமையின் அது பெற்றாலென்றும், அஃதிலவழி நிலலாமையின் ஆங்கேயென்றுங்குறிஞா. அத் குற செய்யப்படும் அறங்களாவன பயனோக்காத் செய்ப்படுவ கட்டவுட்கூசையும், தானமும் முதலாயின. அவை ஞானவேதவாய வீடு பயத்தலின், அவற்றை அறகுபவென்றும் செய்கவென்றுங்குறிஞா. இவையி ரண்பிபாட்டாரும் செல்வசிலைபாமை கூறப்பட்டது. (௩)

௩௩௪. நாளென வொன்றுபோற காட்டி யுயிரீரும்
வாள னுணாவாராப பெறின. ௪

இ-ள். நாள என ஒன்றுபோல காட்டி ஈரும் வாளது உயிர—நாளென்று அறுக்கப்படுவதொருகாலவகையறைபோலத் தன்னைக் காட்டி ஈரந்து செல்கின்ற வாளினது வாயு உயிர,—உணாவாராப பெறின—அஃதுணாவாராப பெறின. எ-து.

காலமெனலும் அருவப்பொருள் உலகியனடாததற்பொருட்டி ஆதிதன் முத்தலிய அளவைகளாற கூறுபட்டதாக வழங்கப்படுவதல்லது தானாக கூறுபட்டாமையின் நாளெனவொன்றுபோலென்றும், அது தன்னை வாளென்றுணர மாட்டாதாராமக்குப் பொழுது போகாநின்றதென்று இன்புதுமாறு நாளாய மயக்கலிற் காட்டியென்றும், இடைவிடாதீர்தலானவாளின் வாய்தென்றும், அஃதீரகின்றமையை உணாவார அரியராகலின் உணாவாராபபெறினென்றுங் குறிஞா. உயிரென்றுஞ்சாதி யொருமைப்பெயர் ஈண்டு உடம்பின்மேனின்றது, ஈரப்படுவது அதவையாகலின். வாளென்பது ஆகுபெயர். இனி இதனை நாளெனப் பொருபொருள்போலத் தோன்றி உயிரையீவதொரு வாளாமென்றுரைப்பாருமுளா; எனவென்பது பெயரன்றி இடைச்சொல்லாகலானும், ஒன்றுபோறகாட்டியென்பதற்கு ஓர்பொருட்சிறப்பின்மையானும், அதவென்பது குறதியது கரமனமையானும், அஃதாயையனமையனிக. (௪)

௩௩௫. நாசசெற்று விகருண்மேல் வாராமு னல்வினை
மேறசென்று செய்யப் படும. ௫

இ-ள். நாச செற்று விக்குள மேல் வாராமுன்— உரையாடாவண்ணம் நா
வையடக்கி விக்குளமுதறகுமுன்னே—நலவினை மேறசென்று செய்யபப
டும— வீட்டிற்கேதுவாகிய அறம் வினாநது செய்யபபடும. எ-று.

மேனோக்கிவருதல் ஒருதலையாகலானும், வரதுழிச் செய்தலையனறிச் சொ
ல்லுமாகாமையானும்வாராமுன்னதும், அதுதான் இன்னபொழுது வருமெ
ன்பதினமையின் மேறசென்றென்றுக் கூறினார். மேற்சேறல் மன்றிதல், நல்
வினை செய்யுமாறறினமேல் வைத்து நிலையாமை கூறியவாறு. (கு)

கூச ம அநி.— நிலையாமை.

கௌ

கூகக. நெருந லுளனொருவ னின்றிலலை யென்னும்

பெருமை யுடைத்திவ் வுலகு.

க

இ-ள். ஒருவன் நெருநல உளன இன்று இலலை எனலும் பெருமை உடை
த்த — ஒருவன் நெருநலுளனாயினான் அவனே இன்றிலலையாபினுன்னது
சொல்லும் நிலையாமை மிகுதியுடைத்தது—இவவுலகு— இவவுலகம். எ-று.

நாண்டு உண்மை பிறத்தலையும், இன்மை இறத்தலையுமுணரத்திறினை. அ
வை பெண்பாறகுமுளவாயினும், சிறப்புப்பற்றி ஆண்பாலியே கூறினார். இந்
நிலையாமையே உலகின் மிக்கதென்பதாம். (க)

கூகௌ. ஒருபொழுதும் வாழுவ தறியார் கருதுப

கோடியு மல்ல பல.

எ

இ-ள். ஒருபொழுதும் வாழுவது அறியார்— ஒருபொழுதளவும் தம்முடம்
புமுயிரும இயைந்திருத்தலைத் தெளியமாட்டார்,— கோடியும் அல்ல பல க
ருதுப—மாட்டாதுவைத்தும், கோடியுளவுமன்றி அந்நிறும் பல்வாய நினை
வுகளை நினையாநிற்பா அறிவிலாதார். எ-று.

இழிவுசிறப்புமமையாற பொழுதென்பது நாணடிக கணத்தின்மேலினறது.
காரணமாகிய வினைபின்னவே வாழத்தற்கும அளவாகலின், அஃதறியப்படா
தாபிறந்து. பல்வாய நினைவுகளாவன பொறிகளாலுக்காப்படும இன்பங்கள் த
மக்கூரியவாமாதும், அதற்குப் பொருள் துணைக்காரணமாமாதும், அது தம்மு
யறசிகளான வருமாதும், அவற்றைத் தாமுயலுமாதும், அவற்றிற்கு வருமி
டைபூறுகளும், அவற்றை நீக்குமாதும், நீக்கி அப்பொருள் கடைக்கூட்டுமாறு
ம, அதனைப் பிறர்கொள்ளாமற் காக்குமாதும், அதனால் நடாணாயாககுமாறு
ம், நள்ளாணாயழிகுமாறும், தாம் அவ்வின்பங்கள் துக்கருமாறும் முதலாயின

அறிவிலாரதியலபினமேல வைத்த நிலைபாமை கூறியவாறு. இனிக கருதுப
வென்பதனை அஃறிணைப்பனமைப்பெயராகவி உரைப்பாருமுளா. (எ)

கூ.ந.அ. * குடம்பை தனித்தொழியப் புடப்பறந தறறே
புடம்போ டெயிரிடை நடபு. அ

இ-ள். குடம்பை தனித்து ஒழியப் புள பறந்தறறு—முனறனியாத முட்டை
தனித்துக் கிடப்ப அதனுள்ளிருந்த புளரூப பரு வமவந்துழிப் பறந்துபோன
தன்மைத்து— உடம்போறி உயிரிடை நடபு— உடம்பிற்கும் உயிராகமுள
தாய நடபு எ-று.

தனித்தொழியவென்றதனால், முனறனியாமை பெற்றும் அஃதாவது கருவு
நதானும் ஒன்றாயப்பிறந்து வேறாகுகின்றபும அதற்காதாரமாய நிறநல, அத
னால் அஃது உடம்பிற்குவமையாயிற்று, அதனுள் வேறதுமையினறிநின்றே பின்
புகாமறபோகலின், புள உயிராகுவமையாயிற்று. முட்டையுட்பிறப்பன் பிறவு
முளவேனும், புளையே கூறினா, பறந்துபோதறறெழிலான உயிரோடொப
புமையெய்துவது அதுவேயாகலின், நடபென்பது ராணிககுறிப்பமுொழியாய
நட்பினறிப்போதலுணராததினறது.* சேதனமாய அருவாய நித்தமாய உயி

* இவ்வாறு பெயரடியாகத் தோன்றிய குறிப்பை வடநூலா அபிதாமூல
த்தொனியென்றும், விருத்தலக்கையெனதுங் கூறுவா.

ககூ

கூ.அ

கூ.நி ம் அ.நி.—துறவு.

ரும், அசேதன்மாய் உருவாய் அஃதமாய உடம்பும் தம்முண்மாறுகலின், வி
னையத்தாங்குடியதல்லது நடப்பிலவென்பதறிக. இனிக்குடம்பையென்பதற்கு
க் கூடென்றுரைப்பாருமுளா: அது புள்ளுடனறோனருமையானும், அதனகண்
அது மீண்டு புதுதலுடைமையாயும், உடம்பிற்கு உவமையாகாமையறிக.(அ)

கூ.கூ. உறங்குவது போலுஞ் சாக்கா நிறங்கி

விழிப்பது போலும் பிறப்பு.

கூ

இ-ள். சாக்காடி உறங்குவதுபோலும் — ஒருவனுக்குச் சாக்காடி வருத
ல் உறக்கம் வருதலோடொக்கும், — பிறப்பு உறங்கி விழிப்பதுபோலும்—
அதன்பின் பிறப்பு வருதல் உறங்கி விழித்தல் வருதலோடொக்கும். எ-று.

உறங்குதலும் விழித்தலும் உயிரகட்கு இயல்பாயக் கடிதின் மாறிமாறி வ
ருகின்றார்போலச் சாக்காடும் பிறப்பும் இயல்பாயக் கடிதின் மாறிமாறிவரு

மென்பது கருத்து. நிலையாமையே நிலைபெற்றவாற்றிவித்ததற்குப் பிறப்பும் உட
ன்கூறப்பட்டது. (க)

௩௪0. புகழ் லமைநதின்று கொல்லோ வுடம்பினுட
செசி விருந்த வுயிரககு. ௧0

இ-ள். உடம்பினுள் துச்சல இருந்த உயிரககு — வாதமுதலியவற்றின் இ
ல்லாயவுடம்புகளுள் ஒதுக்கிருந்தே போந்த உயிரககு — புகழ் லமைநதி
ன்றுகொல் — எஞ்ஞானதுமிருப்பதோரில் இதுகாறும் அமைந்ததில்லைபோ
துமீ எ-று.

அந்நோய்கள் இருக்கவமைந்த ஞானது இருந்தும், வெகுண்ட ஞானது
போயும், ஒருடம்பினும் நிலைபெறாது வருதலால், துச்சலிருந்தவென்றோ. பின்
புறப்படாது புகழேவிடுமில் அமைந்ததாயின், பிறிரககளுள் ஒதுக்கிராதென்ப
தாம், ஆகவே, உயிரோடு கூடிநிற்பதோருடம்புமில்லையென்பது பெறப்பட்ட
து. இவையேழுபாட்டானும், முறையே யாகக்கட்கு வரைந்த நாள கழிசி
ன்றவாறும், கழிந்தால் உளதானிலைமையும், அவை ஒரோவழிப் பிறந்தவளவி
லே இறத்தலும், ஒருகணமாயினும் நிறகுமென்பது தெளியப்படாமையும், உ
யிர நீங்கியவழிக் கிடக்குமாறும், அவற்றிற்கு இறப்பும் பிறப்பும் மாறிமாறி
வருமாறும், அவைதாம் உயிரககுரியவன்மையுமென்று, இவ்வாறழல் யாகக்கை
நிலையாமை கூறியவாறு கண்டுகொள்க. (௧0)

௩௫ ம அதி.— துறவு.

அஃதாவது புறமாகிய செல்வத்தின்கண்ணும் அகமாகிய யாகக்கையின்
கண்ணும் உளதாய் பற்றினை, அவற்றது நிலையாமை நோக்கி, விடுதல். அதிகா
ரமுறைமையும் இதனானே விளங்கும்.

௩௪௧. யாதனின் யாதனி நீங்கியா தோத
லதனி னதனி நிலன். ௧

இ-ள். யாதனின் யாதனின் நீங்கியான் — ஒருவன் யாதொருபொருளின்
யாதொருபொருளின் நீங்கினான்— அதனின் அதனின் நோதல் இலன்—அவ
ன் அப்பொருளால் அப்பொருளால் துன்பமெய்ததலிலன். எ-று.

௩௫ ம அதி.— துறவு.

௧௧௧

அடுக்குக்கள் பன்மை குறித்துநின்றன. நீங்குதல் துறத்தல். என்மீத் துன்

பென்றது இம்மைக்கண் அவற்றைத் தேய்தலானும், காதலானும், இழத்தலானும் வருவனவும், மறுமைக்கட பாவத்தான வருவனவுமாய் இருவகைத்துண்புகளாயுமாம். எல்லாப்பொருளையும் ஒருங்கே விடுதல் தலை, அஃதன்றி ஒரோவொன்றாக விடிலும் அவற்றினவருநதுன்பயிலொழிமென்பது கருத்து.

௩௪௨. வேண்டினுண் டாகத் துறக்க துறந்தபி
னீண்டியற பால பல. ௨

இ-ள். துறந்தபின் ஈண்டு இயற்பால பல—எல்லாப்பொருள்களையுந் துறத்தலால் ஒருவாக்கு இம்மைக்கண்ணே உடனாம முற்றமையையுடைய இன்பங்கள் பல;— வேண்டின் உண்டாகத் துறக்க—அவ்வின்பங்களை வேண்டின், அவற்றைக் காலம் பெறத் துறக்க. எ-று.

அவ்வின்பங்களாவன அப்பொருள்கள் காரணமாக மனமொழிமெய்கள் அகையாது நிறைவானும், அவை நனனெறிககட்சேறலானும், வருவன. இஃதெமைக்கட்டுறந்தான அவற்றை நெடுங்காலமெயதுமாகலின், உண்டாகத்துறக்கவென்றார். இன்பங்களென்பதும் காலமென்பதும் வருவிககப்பட்டன. இம்மைக்கட்டுன்பங்கள் இலவாதலேயன்றி இன்பங்களுள்வாததுமுண்டென்பதாம். (௨)

௩௪௩. அடலவேண்டு மைந்தன் புலத்தை விடலவேண்டிம
வேண்டிய வெல்லா மொருங்கு. ௩

இ-ள். ஐந்தன் புலத்தை அடலவேண்டிம—வீடெயதுவாக்குச் செவி முதலிய ஐம்பொறிகட்குரியவாய் ஒசை முதலிய ஐம்புலன்களையுந் கெடுத்தலவேண்டிம,—வேண்டிய எல்லாம் ஒருங்கு விடல வேண்டிம—கெடுக்குங்கால அவற்றை துகர்த்தபொருட்டித் தாம் படைத்த பொருண்முழுத்தையும் ஒருங்கே விடுதல்வேண்டிம. எ-று.

புலமென்றது அவற்றை துகாதலை. அது மனத்தைத் துன்பத்தானும் பாவத்தானுமலரி வாராத பொருள்களெல்லலது வீட்டுநெறியாகிய யோகஞானங்களிற் செலுத்தாமையின், அதனையடலவேண்டிமென்றும், அஃது அப்பொருள்களெனமேற்செல்லின் அநதுகாச்சி விறகுபெற்ற தழலபோல முறுகுவதல்லது அடப்படாமையின், வேண்டியவெல்லாமொருங்குவிடலவேண்டிமென்றதுங் கூறினார். (௩)

௩௪௪. இயலபாகு நோன்பிறகொன் றின்மை புடைமை
மயலாகு மறமும் பெயாதது. ௪

இ-ள். ஒன்று இனமை நோன்பிற்கு இயல்பாகும்—பறப்படுவதொருபாருளுமில்லாமை தவஞ்செய்வார்க்கு இயல்பாம்,— உடைமை பெயர்த்து மறம மயலாகும்— அஃதன்றி, ஒன்றாயினுமுடைமை அததவத்தைப் போக்குதலான, மீண்டும் மயங்குதற்கேதுவாம். எ-து.

இழிவுசிறப்பும்மை விகாரததாற்றெக்கது. நோன்பென்பது உம் மயலென்பது உம் ஆகுபெயர். பெயர்த்தலானென்பது திரிந்து நின்றது. நோன்பைப் பெயர்த்தலானென வேற்றுமைப்படுத்துக கூட்டுக. எல்லாப்பொருள்களையும் விட்டு ஒருபொருளை விடாதவழியும், அது சார்பாக விட்டனவெல்லாம் மீண்டும் வருமாறு கூறு ம அறி.— துறவு.

நது தவத்திற்கிடையீடாய் மனக்கலகக்கு செய்யுமென்பது கருத்தது. இவைநான்குபாடானும் எனதென்னும் புறப்பற்று விடுதல் கூறப்பட்டது. (ச)

நசநி. மறநாடு தொடர்பா டெவன்கொல் பிறப்பறுக்க
ஹறாக்க குடமபு மிகை. (நி)

இ-ள். பிறப்பு அறுக்கல் உறவாக்கு உடம்பும் மிகை—பிறப்பறுத்தலை மேற்கொண்டார்க்கு அதற்குக் கருவியாகிய உடம்பும் மிகையாம்,— மறநாடு தொடர்பாடு எவன்— ஆனபின் அதற்கு மேலே இயைபில்லனவுஞ்சில தொடர்பாடுளவாதல் எனனும் எ-து.

உடம்பென்றபொதுமையான, உருவுடம்பும் அருவுடம்புகொள்ளப்படும.* அவற்றுள், அருவுடம்பாவது பத்துவகையிற்றிரியவுணாவோடும் ஐவகையாகுகளோடும் காமவினைவினைவுகளோடுங் கூடிய மனம், இது தன்னுடம்பெனவுமப்படும. இதன்கட்பற்று நிலையாமைபுணர்ந்த துணையான விடாமையின், விடுதற்குபாயம் முன்னாக கூறுப. இவவுடம்புகளால் துன்பம் இடையறுத்துவருதலுணர்ந்த இவற்றாலைய் கடழினை இறைப்பொழுதும் பொழுது வீட்டின்கண்ணே விடாதலின், உடம்புமிகையென்றா. இன்பத்துன்பங்களான உயிரோடு ஒற்றுமையெய்துதலின், இவவுடம்புகளும் யானென்பபடும. இதனால் அகப்பற்றுவிடுதல் கூறப்பட்டது. (நி)

நசக. யானென தென்னுஞ் செருக்கறுப்பான வாறோக
குயாந்த வலகம் புரும. கூ

இ-ள். யான் எனது என்னும் செருக்கு அறுப்பான — தானல்லாதவுடம்பை யானென்றும் தன்னோடியையிலலாத பொருளை எனதென்றுங் கருதி அவற்றின்கட் பற்றுச்செய்தற்கேதுவாகிய மயக்கத்தைக் கெடுப்பான — வா

னோகரு உயாதத உலகம் புரும— வானோகரும் எயதற்கரிய வீட்டுலகத்
தையெயதம். எ-து.

மயக்கம் அறியாமை அதனைக் கெடுத்தலாவது தேசிகாபாறப்பெற்ற உறுதி
மொழிகளானும் யோசப்பயிற்சியாகும் அவை யானெனதன்மை தெளிந்தது,
அவற்றினகட்பற்றை விடுத்தல். பிறப்புமமை விகாரத்தாற்றொருக்கது. இதனால்
இவ்விருவகைப்பற்றினையும் விட்டாகக்கே விளைதென்பது கூறப்பட்டது. (க)

ந.ச.எ. பற்றி விடாஅ விடுமபைகள் பற்றினைப்

பற்றி விடாஅ தவாகரு.

எ

இ-ள். பற்றினைப் பற்றி விடாதவாகரு — இருவகைப்பற்றினையும் இறுகப்
பற்றி விடாதானா— இடுமபைகள் பற்றி விடா— பிறவித்தனப்பங்கள் இறு
கப் பற்றி விடா. எ-து.

இறுகப்பற்றுதல் காதல்கூதல். விடாதவாகரு என்பது வேற்றுமைமயக்க
ம். இதனால் இவை விடாதாகரு வீடுலகையென்பது கூறப்பட்டது. (எ)

ந.ச.அ. தலைப்பட்டார தீரத் துறந்தார் மயங்கி

வலைப்பட்டார மறறை யவா.

அ

* உருவுடம்பு துலசீரம். அருவுடம்பு குகமசீரம்.

ந.இ.ம் அறி.— துறவு.

கூக

இ-ள். தீரத் துறந்தார தலைப்பட்டார்—முற்றத்துறந்தார வீட்டினைத் தலை
ப்பட்டார;—மறறையவர் மயங்கி வலைப்பட்டார—அவ்வளவு துறவாதார் ம
யங்கிப் பிறப்பாகிய வலையுடப்பட்டார. எ-து.*

முற்றத்துறத்தலாவது பொருள்களையும் இருவகையுடம்பினையும் உவாததுப்
பற்றை விடுத்தல். அவ்வளவு துறவாமைபாவது அவற்றுள் யாதானுமொன்றின்
கட் சிறிதாயினும் பற்றுச்செய்தல். துணிவுபற்றித் தலைப்பட்டாரெனவும், பொ
யநெறி கண்டே பிறப்புவுகையுளகப்படுத்தின, மயங்கியெனது கூறினார். (அ)

ந.ச.கூ. பற்றற்ற கண்ணே பிறப்பதுகரு மற்று

நிலையாமை காணப் படும.

கூ

இ-ள். பற்று அற்ற கண்ணே பிறப்பு அறுக்கும்— ஒருவன் இருவகைப்ப
ற்றுமற்றபொழுதே, அப்பற்றுதுதி அவன்பிறப்பையதுக்கும், — மற்று நிலை

யாமை காணப்படும்— அவையறத்தொழுது அவற்றை பிறந்திருந்தவருளின
ற நிலையாமை காணப்படும். எ-து.

காரணமற்றபொழுதே காரியமும் அற்றதாமுறைமைபற்றி, பற்றற்றகண்
னையென்றா, “அற்றது பற்றெனி—ஆற்றது வீ”† எனபது உம அதுபற்றி
வந்தது. இவையிரண்டிபாட்டானும் அவ்விருமைபும் ஒருவகு கூறப்பட்டன.

௩௫௦. பற்றுக் பற்றற்றான் பற்றினை யப்பற்றைப்
பற்றுக் பற்று விடறகு. ௧௦

இ-ள். பற்று அற்றான் பற்றினைப் பற்றுக் — எல்லாப்பொருளையும்பற்றிநி
ன்றே பற்றற்ற இறைவன் ஒளிய கீட்டுநெறியை இதுவே நன்னெறியென்று
மனத்துக் கொள்க, — அப்பற்றைப் பற்றுக் பற்று விடறகு—கொண்க, அத
ன்கணுபாயத்தை அமமனத்தாற்செய்க, விடாது வந்த பற்று விடுதற்கு—எ-து.

கடவுளவாமுத்திற்பேறப் பாணமும் பொதுவகையாற் பற்றற்றானென்றார்.
பற்றற்றானபற்றென்புழி ஆறுவது செய்யுட்குழமைக்கண்வந்தது. ஆண்டுபற்
றென்றது பற்றப்படுவதனை. அதன்கணுபாயமென்றது தியானசமாதிகளை.
விடாதுவந்த பற்றென்றது அநாதியாயவரும் உடம்பிறப்பற்றினை. அப்பற்று
விடுதற்கு உபாயம் இதனாகுபட்டது. (௧௦)

* இவ்வருமைத்திருக்குறளைச் சந்தானகுரவருளொருவராகிய கொற்ற
வனகுடி உமாபதிசிவாசாரியர் நெஞ்சுவிடுத்தில “தேருங்கா—லுனனை யொ
ழிய வுறவில்லை யென்னுமது—தனனை யறிவைத் தனியறிவை—முன்னந்—
தலைப்பட்டார் தீரத் துறந்தார் மயங்கி—வலைப்பட்டார் மறறையவரென்று
—நிலைத்தமிழின்—றெய்வப் புலமைத் திருவள னாவருரைத்த—மெய்வைத்த
சொல்லி விரும்பாம—லைவாகரு—மாவதுவே செய்தக கவாவழியைத் தப்
பாமற்—பாவ மெனும் பெளவப் பரப்பமுந்நிப—பூவையாதத—கண்வகையி
ற பட்டிக் கலவிக் கலைபயின்றது—குணமை நிலையுணர்ச்சி யோராமற்—றிண்
மையின—னாவற் கொடுமை பலபித்தறி நாடோறுகு—சாவற் பிறப்பிற நிலை
ப்பட்டது—காலிநிலை—நிறகுமவகை பாராய நிலையான நெஞ்சமே—பொற்பி
னுடன் யானே புகலக்கேள்” எனவெடுத்தருளிச்செய்தார். இந்நெஞ்சுவிடுந்
து ஸைவசித்தாரதம் பதினான்குளொன்று.

† திருவாயமொழி, உ ம திருப்பதிகம், ௫.—அற்றது பற்றெனி—ஆற்றது
வீயிர— செற்றது மன்னுமி—வற்றிறை பற்றெ.

ப்பெயரில் டாக்டர். மாசுறுகாட்சியென்றது கேவலவுணர்வினை, இதனால்
 கீடாவது சாதி மனப்பான்மை, அதற்கு கீமித்தகாரணம் கேவலப்
 பொருளைப்பதும், ப.ப. - டன் (உ)

(2)

கருக. ஐயத்தி னீங்கித தெரிந்தார்க்கு வையத்தின்
வான நணிய துடைத்து. க.

இ-ள. ஐயத்தின் நீங்கித் தெளிந்ததாகு—ஐயத்தின்னு நீங்கி மெய்யுண்
ர்ந்தார்க்கு—வைபத்தின் வானம் நணியது உடைத்து—எய்திவின்ற நிலவுல
கத்தினும் எயத்க்கடவதாய வீட்டுலகம் நணித்தாதுடைத்து. எ-று.

ஐயமாவது பலதீயாயவுணர்வு. அஃதாவது மறுபிறப்பும், இருவினைப் ப
யனும், கடவுளும் உள்வோ இவ்வோவென ஒன்றிறுணிவு பிறவாது நிறநல;
பேயத்தேரோ புனலோ கயிலே அரவோவெனத் துணியாது நிறபதும் அது.
ஒருவாற்றா பிறர்மதந கனைத தமமதகிறுததல எல்லாச்சமயநூலக்ட்கும்
இயலபாகலின், அவை கூறுகின்ற பொருள்களுள் யாது மெய்யென நிகழ

நகரம் அதி.— மெய்யுணர்ச்சி.

50元。

மையத்தினை யோகமுஞ்செய்து—பாடி மதுபித்தநாடி 1) பெய்யுணர்வா
நாடினை, அவரை ஐயத்தினின்று வெட்டி, 2) 19 மறு, 3) உயர்வுபெ
யுணர்வு அடிப்படையிலான பண்பு—புலியெலுணர்வு 4) 1) மருந்துகளை
அதனைப் பயன்படுத்தி—2) 19 மருந்துகளை உணர்விய—3) 1) 19 மருந்துகளை
கூறவே, ஐயபுணர்வு 19 மருந்துகளை 19 மருந்துகளை— (19)

௩.௫௪. ஐயுணர் வெய்தாக கண்ணும் பயமின்றே
மெய்யுணர் வினா தவர்கடு. ச

இ-ள. ஐயுணர்வு எய்தியக்கணனும் பயம் இன்றே—செல்லப்படுகின்ற பு
லன்கள் வேறுபாட்டான ஐந்தாசியவுணர்வு அவற்றை விட்டுத் தமவயத்தாய்
வழியும், அதனா பயனிலலையேயாம் —மெய்யுணர்வு இல்லாதவர்க்கு—மெ
யயினையுணராதல்லாதார்க்கு. ஏ-ஐ.

ஐந்தாசியவுணர்வு மனம். அஃதெய்துதலாவது ம - ி ஒருதலைப்படுத்தித் தாரணைக்கணிற்றல். அவ்வண்ணிறவழியும் வீதி பாய்நமரிசு, பயமின்றெ ன்ஞார். சிறப்புமமை எய்துதற்கருமை விளக்குகிறது. இவ்விரண்டிபாட் டானும் மெய்யுணர்வுடையாகவே வீதியே தென மெய்யுணர்வு விற்புக கூறப் பட்டது.

(ச)

(4)

கூடுக. எப்பொரு ளெதற்குரிய மப்பொருண்
மெயப்பொருள் காணப்படாது. (ந)

இ-ள். எப்பொருள் எதற்குரிய மப்பொருள் யாதோ
ரியலபிறையுத தோன்றி வருமா—சுப்பொருள் மெயப்பொருள் காண்பது அறி
வு—அத்தோன்றியவாறாகக் கண்டொழியாது எப்பொருளின்கண்ணின்று மெ
யயாகிய பொருளைக் காண்பதே மெய்யுணாவாறு. (உ)-து.

பொருடோற்றம் உலகத்தார கற்பித்துக்கொண்டு வழங்குகின்ற கற்பனை
களைக் கழித்து, நினைவுணமையைக் காண்பதென்றவாறாயிற்று. அத்தோவது
கோச்சேரமான யானைக்கடசேயை மாந்தரஞ்சொல்லும்பொறை என்றவழி
அரசனெனப்போராசாதிபும், சோமனெனப்பொருத்தும், வேழநோக்கியு
டையானெனப்போவாழியும், மெய்யெனப்போரியுறப்பெயரும், மாந்தரஞ்சொ
ல்லும்பொறையெனப்போரிடப்பட்டபெயரும், ஒருபொருளின்கடகற்பனையாகலி
ன், அவ்வாறுணராது நிலமுதல உயிரினிய தத்துவங்களின்கருத்தியென
வுணர்ந்து, அவற்றை நிலமுதலாகத் தத்துவகாரணங்களுளொழிகுகொண்
டுசென்றா காரணகாரியங்களிரண்டினி முடிவாய நிற்பதையுணராதலாம்.
எப்பொருளென்ற பொதுமையான இயங்குதினையும் நிலைதினையுமாகிய
பொருள்களெல்லாம் இவ்வாறையுணரப்படும. இதனால் மெய்யுணர்வினதிலக்
கணங்கூறப்பட்டது. (ந)

கூடுக. கற்றீண்டு மெயப்பொருள் கண்டார தலைப்படுவர்
மற்றீண்டு வாரா நெறி. கூ

இ-ள். ஈண்டுக் கற்று மெயப்பொருள் கண்டார—இம்மக்கப்பிறப்பின்கண்
ணே உபதேசமொழிகளை அனுபவமுடைய தேசிகாபாரதேட்டி அதனால் மெ
யப்பொருளையுணராதவர்—மற்று ஈண்டு வாரா நெறி தலைப்படுவர்—மீண்டு
இப்பிறப்பின்கண் வாராத நெறியையெய்துவர். (உ)-து.

கூடுக. கூ ம் அறி.—மெய்யுணராதல்.

கற்றென்றதனால் பலாபக்கிலும் பலகாலம் பயிற்றும, ஈண்டென்றதனா
ல் வீடுபேற்றிற்குரிய மக்கப்பிறப்பினது பெறுதற்கருமையும் பெற்றும். ஈண்
டுவாராநெறி வீட்டிநெறி. வீட்டிற்கு நிமித்தகாரணமாய முகற்பொருளை உண
ராதற்கு உபாயம் மூன்று, அவை கேள்வி, விமரிசம், பாவனையெனப்படும். அவை

றுட்கேளவி இத்தொ கூறப்பட்டது.

(சு)

கூருள். ஓரத்தாளள முள்ள துணரி நெருதலையாப்
போததுள்ள வேண்டர பிறப்பு. எ

இ-ள். உள்ளம் ஒருதலையா ஓரத்து உள்ளது உணரின—அவ்வனங்கேட்ட
உபதேசமொழிப்பொருளை ஒருவனுள்ளம் அளவைகளானும் பொருந்தமாற்றா
னாக தெளியவாராயாக, அதனால் முதற்பொருளையுணருமாயின், —பிறப்புப்
போதது உள்ளவேண்டா— அவனுக்கு மாறிப் பிறப்புளதாக நினைக்கவேண்
டா. எ-து.

ஒருதலையாவோரத்தென இயையும். அளவைகளும் பொருந்தாமாதும் மே
லேயுரைத்தாம். இதனால் விமரிசன கூறப்பட்டது. (எ)

கூருஅ. பிறப்பென்னும் பேதைமை நீங்கச் சிறப்பென்னுஞ்
செம்பொருள் காண்ப தறிவு. அ

இ-ள். பிறப்பு என்னும் பேதைமை நீங்க—பிறப்பிற்கு முதற்காரணமாய்
அவிச்சை கெட—சிறப்பு என்னும் செம்பொருள் காண்பது அறிவு—கீட்டி
றகு நிமித்தகாரணமாய் செவ்வியபொருளைக் காண்பதே ஒருவர்க்கு மெய்யு
ணர்வாவது. எ-து.

பிறப்பென்னும் பேதைமையெனவும், சிறப்பென்னுஞ் செம்பொருளெனவு
ம், காரியத்தைக் காரணமாக உபசரித்தாரா. ஐவகைக்குற்றங்களுள் அவிச்சை
ஏனையநான்கிற்குங் காரணமாதலுடைமையின், அச்சிறப்புப்பற்றி அதனையே
பிறப்பிற்குக் காரணமாகக்கூறினார். எல்லாப்பொருளினுஞ் சிறந்ததாகலால்,
வீடு சிறப்பென்பபட்டது. தோற்றக்கேடுகளின்மையின் நித்தமாய் நோனமை
யாற்றனையொன்றுங் கலத்தலின்மையிற்றுயதாய்த் தானெல்லாவற்றையுங்
கலந்து நிறுவினா முதற்பொருள் விகாரமின்றி எஞ்ஞான்றும் ஒருதன்மைத்
தாதல்பற்றி, அதனைச் செம்பொருளென்றார். மேல் மெய்ப்பொருளெனவும்
உள்ளதெனவுங்கூறியது உம் இதுபற்றியெனவுணர்க. அதனைக் கானகையாவ
து உயிர் தன்னவிச்சைகெட்டு அதனோடு ஒற்றுமைமுற இடைவிடாது பாவித்
தல். இதனைச் சமாதிரிபெனவுஞ் சுக்கிலத்தியானமெனவுங்கூறுப. உயிர் உடம்
பினைக்குங்காலத்து அதனால் யாதொன்று பாவிக்கப்பட்டது அஃது அதுவா
யத் தோன்றுமென்பது எல்லாவாகமங்கடஞ் சூதுணிபாகலின், வீடுபதுவார
க்கு அக்காலத்துப் பிறப்பிற்கேதவாய் பாவனை கெடுத்தபொருட்டிக் கேவ
லப்பொருளையே பாவித்தலவேணுமெனலான, அதனை முன்னே பயிற்சாய் இத்
னின் மிக்கவுபாயமிலையென்பதற்கு. இத்தொ பாவனை கூறப்பட்டது. (அ)

* கேள்வியெனினும், சிரவணமெனினுமொகதும். விமரிசமெனினும், சிந்தித்தலெனினும், மனனமெனினுமொகதும். பாவனையெனினும், நினைப்பதெனினும், நினைத்தியாசனமெனினுமொகதும்.

கூடும் அநி.— மெய்யுணர்தல.

கூடு

கூடுக. சாரபுணாநது சாரபு கெடவொழுதின் மற்றழித்துச் சாராதரா சார்தரு நோய. கூ

இ-ள். சாரபு உணர்நது சாரபு கெட ஒழுதின்— ஒருவன் எல்லாப்பொருட் குஞ்சாரபாய அசசெம்பொருளையுணர்நது இருவகைப்பற்றுமற ஒழுகவல்லாயின்,— சாரதரும் நோய அழித்தது மற்றுச் சாராதரா—அவனை முன் சாரக்கடவனவாய நின்ற துன்பங்கள் அவவுணர்வொழுகக்கனையழித்துப் பின் சாரமாட்டா. எ-று.*

ஆகுபெயரற்ற சாருமிடத்தையும் சாவனவற்றையுஞ்சாரபென்றார். ஈண்டு மொழக்கமென்றது யோகநெறியொழுதுதலை. அஃது இயமம், நியமம், இருப்பு, உயிராகிலும், மனவொருக்கம், தாரனை, தியானம், சமாதியென எண்வகைப்படும. அவற்றினப்பரப்பெல்லாம் ஈண்டிவைப்பிறப்பெருதும், யோகநூல்களுட்காண்க. மற்றுச் சாரகராவெனவியையும். சாரக்கடவனவாய நின்ற துன்பங்களாவன பிறப்பு அநாதியாய வருதலின் உயிரான அளவினறியீட்டப்பட்ட வினைகளின் பயன்களுள் இறந்த உடம்புகளான அனுபவித்தனவும் பிறந்தவுடம்பான முகநது நின்றனவுமொழியப் பின்னும் அனுபவிக்கக்கடவனவாய்க் கிடந்தன. அவை விளக்கின்முன்னிருன்போல் ஞானயோகங்களின்முன்னாக் கெடுத்தலான, அழித்துச்சாராதராவென்றார். இதனை ஆளுகதா உவாப்பென்ப, பிறப்பிற்குக் காரணமாகலான, நலவினைப்பயனும் நோயெனப்பட்டது. மேனமுனதுபாயத்தானும் பரம்பொருளையுணரப் பிறப்பறுமென்றார். அஃதறுமவழிக் கிடந்த துன்பங்களெல்லாம் எனசெய்யுமென்னுங்கடாவையாசங்கிதது அவை ஞானயோகங்களின் முதிர்ச்சியுடையவுயிரைச் சாரமாட்டாமையானும் வேறுசாரபின்மையானும் கெட்டுவிடுமென்பது இதனாகுறப்பட்டது. (க)

கூடும். காமம் வெகுளி மயக்க மிவைமூன்ற

முமங் கெடக்கெடு நோய. கூ

இ-ள். காமம் வெகுளி மயக்கம் இவை மூன்றன காமம் கெட — ஞானயோகங்களின் முதிர்ச்சியுடையதாககு விழைவு, வெறுப்பு, அவிச்சையென்னு

* இவ்வருமைத்திருக்குறளேத் திருக்கடவூர் உபயவந்ததேவநாயனாதிருக்க
 னிறறுப்படியாரிலே “சார்புணரது சார்பு கெடவொழுதி னென்றமையாற—
 சார்புணர்வு தானே தியானமுமாரு—சார்பு—கெடவொழுதி னல்ல சமாதியு
 மாங் கேதப்—படவருவ தில்லைவினைப் பற்று.” எனவெறித்தருளிச்செய்தார்.
 இவ்வுபயவந்ததேவநாயனா பெருமபறற்புலியூரில் எழுந்தருளியிருந்தபொ
 முது தமமையடைந்த ஓரதிபக்குவாபொருட்டி இந்நூலைச் செய்து, இதன்பெ
 ருமையை உலகத்துள்ளார உணர்வாய்வுமாறு திருவுளங்கொண்டு, திருவமப
 லத்திற் சென்று வணங்கி, திருக்களிறறுப்படியிலே இந்நூலைவகருமளவில்
 அத்திருக்களிறறுக்கை நியிர்ந்து இதனைவாங்கிப் பரமக்குணாதிதியாகிய நடரா
 சரது திருவடியிலே கொய்ததமையால், அத் திருப்படைவீட்டினுள்ள எழுதுது
 திருமடத்து முதல்களும் தில்லைவாழ்ந்தனா மூவாயிரவரும் மாகேசராராதப
 ததெண்ணுயிரவரும் திருக்கோயிற்திருத்தொண்டி செய்யும் திருப்போ ஏழா
 யிரத்துத்தொளாயிரவரும் பிறரும் சாநிதியிலே கூடிநின்று வியப்புறது, இந
 னாறுகுத் திருக்களிறறுப்படியாரொனத திருநாமஞ்சாததினாக்ளென்றறிக்க. இந்
 னைவசித்தாரந்தசாததிரம பதினாண்டுள்ளொன்று.

கச*

கலக

கூள ம அதி.— அவாவறுத்தல்.

மிக்குறறங்கண்மூன்றனுடைய பெயருங்கூடக்கெடுத்தலான, — நோய் கெடும
 — அவற்றின் காரியமாய் வினைப்பயன்கள் உளவாகக். எ-று.

அநாதியாய் அவிச்சையும், அதுபற்றி யானென மதிக்கும் அகங்காரமும்,
 அதுபற்றி எனக்கிதுவேண்டுமெனனும் அவாவும், அதுபற்றி அப்பொருட்கடசெ
 ல்லுமாசையும், அதுபற்றி அதன்மறுத்தலைக்கட செல்லுங்கோபமுமென வட
 தூலார் குறறமைந்தென்றார், இவா அவற்றுள் அகங்காரம் அவிச்சைக்கண்
 னும் அவாவுதல் ஆசைக்கண்ணுமடகுத்தலான, மூன்றென்றார். இடையறாத
 ஞானயோகங்களின் மூனனா இக்குறறங்கண் மூன்றுங் காட்டுத்தீமுன்னாப
 பஞ்சத்தயபோலுமாகலின், அமயிக்குதி தோன்ற இவைமூன்றனுங்கெடவெ
 ன்றார். இழிவுகிறப்புமமை விகாரததாற்றெடுக்கது. கெடவென்பது எச்சத்தி
 றிவு. நோயென்பது சாதியொருமை, காரணமாய் அக்குறறங்களைக் கெடுத்ததார்
 காரியமாகிய இருவினைகளைச் செய்யாமையின், அவாகரு வரக்கடவதுன்பங்
 குறியில்லையென்பது இத்தொறு கூறப்பட்டது. முண்டிடந்த துன்பங்களும் மேல்
 வரக்கடவதுன்பங்களும்மில்வாதல் மெய்யுணர்வின பயனாகலின், இவையிரண்டு

பாட்டும் இவ்வதிகாரத்தவாயின். இவ்வாற்றுகளே மெய்யுணர்நதாராகு நிற்பன எடுத்தவுடம்பும் அதுகொண்ட வினைப்பயனகளுமேயென்பது பெற்றும்.(க0)

௩௭௮ அதி.— அவாவறுத்தல்.

அஃதாவது முனரும் பின்னும் வினைத்தொடர்புததாராகு நடுவுநின்ற உடம்பும் அது கொண்ட வினைப்பயனகளும் நின்றமையின், வேதனைபற்றி ஓரோவழித் துறக்கப்பட்ட புலன்களமேற பழைய பயிற்சிவயத்தான நினைவு செல்லுமனறே, அந்நினைவும் அவிசசையென்ப பிறவிகு விததாமாகலின், அதனை இடைவிடாத மெய்ப்பொருளுணர்வானறுத்தல். அதிகாரமுறைமையும் இதனானே விளங்கும்.

௩௭௯. அவாவென்ப வெல்லா வுயிராகுமென ஞானநுந் தவாஅப பிறப்பினும் விதது. க

இ-ள். எல்லாவிராகும் எஞ்ஞானமும் தவாப பிறப்பு நனும் விதது—எல்லாவிராகட்கும் எககாலத்துவ கெடாது வருகின்ற பிறப்பினை வினைக்கும் விதது— அவா எனப்— அவாவென்று சொல்லுவா நூலோ. எ-று.

உடம்பு நீங்கிப்போவகாலத்து அந்நினைவும், அது காட்டுங்கதிரிபித்தவ களும், அக்கங்கணவாவும் உயிரினகண முறையே வந்துதிப்ப, அறிவைமோ கம் மறைப்ப, அவவுயிரை அவவவா அக்கங்கட்கொண்டி செல்லுமாகலான, அதனைப் பிறப்பினும் விததெனறும், கதிவயத்தானுளதாய அவவுயிராவேறு பாட்டினும் அவை தன்மை திரியும் உறசாப்பிணி அவசாப்பிணி*யென்னுங்கால வேறுபாட்டினும் அது விததாதல் வேறுபடாமையின் எல்லாவிராகுமென ஞானநுமெனறும், இஃது எல்லாச்சமயங்கட்குமொத்ததான எனப்பென்று நுகறினா. இதனா பிறப்பிறகு அவா விததாதல் கூறப்பட்டது. (க)

* உறசாப்பிணியாவது உலகம் வாழநாள போகமுதலியவற்றான 'வளா பிறைபோலப்பெருகுதகாலம். அவசாப்பிணியாவது அஃது அவற்றாற நேயபிறைபோலச் சுருங்குதகாலம்.

௩௩௨. வேண்டிக்கால வேண்டும் பிறவாமை மறந்து
வேண்டாமை வேண்ட வரும். ௨

இ-ள். வேண்டிக்கால பிறவாமை வேண்டும்—பிறப்புத் துன்பமாதலித
வன ஒன்றைவேண்டி பிறவாமையை வேண்டும்;—அது வேண்டாமை வே
ண்ட வரும்—அப்பிறவாமை தான் ஒருபொருளையும் அவாவாமையை வேண்ட
அவனுக்குத் தானேயுண்டாம். எ-று.*

அநாதியாகத் தான் பிறப்பு பிணி மூப்பிறப்புகளாற்றுவமுறது வருதி
ன்றமையையுணர்ந்தவனுக்கு ஆசை இன்பத்தின்கண்ணேயாகலிற் பிறவாமை
யை வேண்டுமென்றும், ஈண்டைச்சிறிதரிப்பங்கருதி ஒருபொருளையாவாவின
அது பிறப்பினும் வித்தாயப் பினனும் முடிவில்லாத துன்பமே விளைத்தலின்
அது வேண்டாமை வேண்டவருமென்றாகுகறிஞர். பிறவாமையின் சிறப்புக்
கூறிப் பின் அது வரும்வழி கூறத் தொடங்குகின்றமையின், மற்று வினைமா
ற்றின்கண் வந்தது. (௨)

௩௩௩. வேண்டாமை யன்ன விழுச்செலவ மீண்டில்லை
யாண்டு மஃதொப்ப நில. ௩

இ-ள். வேண்டாமை அன்ன விழுச்செலவம் காணி இல்லை — ஒருபொரு
ளையும் அவாவாமையையொகரும் விழுமிய செலவம் காணப்படுகின்ற இவவு
லகின்கண்ணில்லை, — ஆண்டும் அஃது ஒப்பது இல்—இனி அவவளவேயன்று,
கேட்கப்படுகின்ற துறக்கத்தின்கண்ணும் அதனையொப்பநிலை. எ-று.

மக்களசெலவமும் தேவாசெலவமும் மேனமேனோக்கக் கீழாதலுடைமை
யின், தனக்கு மேவில்லாத வேண்டாமையை விழுச்செலவமென்றும், அதற்கு
இரண்டிலகினுமொப்பநிலையென்றுவகுகறிஞர். ஆகமவளவைபோலாது காட
சியளவை எல்லாரானுந் தெளியப்படுதலின், மக்களசெலவம் வகுத்த முற
கூறப்பட்டது. பிறவாமைக்கு வழியாமெனவும், விழுச்செலவமாமெனவும்,
வேண்டாமையின் சிறப்பு இவ்விரண்டிபாட்டானுந் கூறப்பட்டது. (௩)

௩௩௪. தூயமை யெனப் தவாவினமை மறந்து
வாஅயமை வேண்ட வரும். ௪

இ-ள். தூயமை எனபது அவாவினமை—ஒருவாகரு வீடுனது சொல்லப
படுவது அவாவில்லாமை,— அது வாயமை வேண்ட வரும்—அவவவாவில்
லாமைதான் மெய்மையை வேண்டத் தானேயுண்டாம். எ-று.

வீடாவது உயிர் அவிச்சை முதலிய மாசு நீங்குதலாகலின், அதனைத் தூய
மையென்றும், காரணத்தைக் காரியமாக உபசரித்தது தூயமையெனப்பதவா

வின்மைமென்றும், மெய்மையை யுடைய பரத்தை ஆகுபெயரான மெய்மையை
 யென்றுங் கூறினா. மற்று மேலையதுபோல வினைமாற்றின்கணவந்தது. வேண
 தெல இடைவிடாது பாவித்தல். அவாவதுததல் வீட்டிற்குப் பரம்பனாயான
 னறி நேரோயேதுவென்பது உம அது வருமவழியும் இதனாகுதப்பட்டன. (ச)

* இவ்வருமைததிருக்குறள் திருக்களிறுப்படியாரிலே “வேணடுங்கால வே
 ணடும பிறவாமை யென்றமையால் — வேணடு மஃதே யஃதொன்றும்—வே
 ணடினது— வேண்டாமை வேண்டவரு மென்றமையால் வேண்டுக— வே
 ணடாமை வேண்டிமவன் பால்.” எனவெறித்தருவிச்செயப்பட்டது.

கூறு கூளம் அது — அவாவதுததல்.

கூகூ. அறவ னென்பா ராவறறா மறையா
 றறகு வறற திலா. இ

இ-ள். அறவர் என்பா அவா அறா — பிறவியற்றவனென்று சொல்லப்
 படுவார் அதற்கு நேரோயேதுவாகிய அவாவறறவர்கள், — மறையா அற
 கு அறதில் — பிறவேதுக்களற்று அஃதொன்றும் குதவர்கள், அவற்றா
 சிலதுன்பங்களற்றதலலது, அவாபோற பிறவியற்றிலா. எ-று.

இதனால் அவாவதுததாரது சிறப்பு விதிமுகத்தானும் எதிரமறைமுகத்தானு
 ன் கூறப்பட்டது (இ)

கூகூ. அஞ்சுவ தோரு மறனே யொருவனை
 வஞ்சிப தோரு மவா. கூ

இ-ள். ஒருவனை வஞ்சிபது அவா—மெய்யுணாதலீருகிய காரணங்களெல்
 லாமெய்தி அவற்றான வீடெய்தற்பாலாயு ஒருவனை மறவிவழியாற புகுநது
 பின்னும் பிறப்பின்கண்ணே வீழ்த்திக் கெடுக்க வல்லது அவா, — அஞ்சுவ
 தே அறன்—ஆகலான, அவவவாவை அஞ்சிக்காப்பதே துறவறமாவது. எ-று.

ஒருமென்பன அசைநிலை, அநாசியாயப் போந்த அவா, ஒரோவழி வாயமை
 வேண்டலையொழிந்த பராககாற காவானுயின, அஃதீடமாக அவனநியாமற
 புகுநது, பழையவியற்கையாய் நினது பிறப்பினையுண்டாக்குதலான, அதனை
 வஞ்சிபத்தென்றா. காததலாவது வாயமை வேண்டலை இடைவிடாது பயின்
 று அது செய்யாமற பரிகரித்தல், இதனால் அவாவின குற்றமும் அதனைக் காப

பதே அறமென்பது உறு கூறப்பட்டன.

(க)

கூசுஎ. அவாவினை யாழற வறுப்பிற றவாவினை
தானவேண்டு மாற்றான வரும். எ

இ-ள். அவாவினை ஆற்ற அதுபின் — ஒருவன் அவாவினையொடுத் தவாக
கெடுக்கவல்லனாயின், — தவா வினை தான வேண்டிம் ஆற்றான வரும் — அவனுக்
குக் கெடாமைக்கேதுவாகிய வினை தான விருமபுநெறியானேயுண்டாம். எ-து.

கெடாமை பிறவித்தனபங்களானழியாமை. அதற்கேதுவாகிய வினையென
றது மேற்சொல்லிய துறவறங்களை. வினை சாதியொருமை. தான விருமபுநெ
றி மெய்வருநதாரெறி. அவாவினை முற்றவறுத்தானாகு வேற்றஞ்செய்ய
வேண்டா, செய்தனவெல்லாம் அறமாமென்பது கருத்து. இதனால் அவாவறு
த்தறசிறப்புக் கூறப்பட்டது. (எ)

கூசுஅ. அவாவிலலார்க கிலலாகுந் துன்பம்ஃ துண்டேற
றவாஅது மேனமேல வரும். அ

இ-ள். அவா இலலாககுத் துன்பம் இலலாகும் — அவாவிலலாதார்ககு வா
க்கடவதொருதுன்பமுமில்லை, — அஃது உண்டேல தவாது மேனமேல வரு
ம் — ஒருவற்குப் பிறகாரணங்களெல்லாமின்றி அஃதொன்றுமுண்டாயின், அ
தனானே எல்லாததுன்பங்களும் முடிவின்றி இடைவிடாமல் வரும். எ-து.

உடம்பு முகந்தலின்ற துன்பம் முன்பே செய்துகொண்டதாகலின், ஈணுத
துன்பமென்றது இதுபொழுது அவாவாற செய்துகொள்வனவற்றை, தவாது
மேனமேல வருமென்றதனான, மூலக்கத்துன்பங்களுமென்பது பெற்றும், இத்
னால் அவாவே துன்பபதிற்குக் காரணமென்பது கூறப்பட்டது, (அ)

கூசு ம அதி — அவாவறுத்தல்.

கூசு

கூசுசு. இனப மிடையறு தீண்டு மவாவென்னுந்
துன்பத்துட இனபங் கெடின. சு

இ-ள். அவா என்னும் துன்பத்துட இனபம் கெடின — அவாவென்று சொல்
லப்படுகின்ற மிகக் துன்பம் ஒருவற்குக் கெடுமாயின், — ஈணும் இனபம்
இடையறுது — அவன் வீசி பெற்றவழியேயன்றி உடம்போடு தீன்றவழியும்
இனபமிடையறுது. எ-து.

துன்பத்துட இனபம் ஏனைத் துன்பங்களெல்லாம் இனபமாக வருநதுன்பம்.
வினைவினகண்ணையன்றித் தோற்றத்தின்கண்ணுந் துன்பமாகலின், இவ்வாறு

கூறப்பட்டது. காரணத்தைக் காரியமாக உபசரித்து அவாவென்னுந் துன்ப துதிநின்பமென்றும், அது கெடாக்கூ மனநதிமாறாது நிரம்பி நிறைவான ஈண்டுமின்பியையுருதெனதுங் கூறினா. இனி ஈண்டு மென்பதற்குப் பெரு குமென்றுரைப்பாருமுளா. இதனால் அவாவதுததார லீடினபம் உடம்பொழி நின்றே எய்துவொன்பது கூறப்பட்டது. (க)

கூ.எ0. ஆரா வியற்கை யவாநீபி னநநிலையே

பேரா வியற்கை தரும்.

கூ0

இ-ள். ஆரா இயற்கை அவா நீப்பின்—ஒருகாலும் நிரம்பாதவியலினை யுடைய அவாவின் ஒருவன் நீக்குமாயின்,—அநநிலையே பேரா இயற்கை தரும் —அநநீபு அவனுக்கு அப்பொழுதே எஞ்ஞானதும் ஒருநிலைமையனாயியல் பைக் கொடுக்கும். எ-து.

நிரம்பாமையாவது தாமேயனதித நம்பயனும் நிலையாமையின் வேண்டாத னவாய பொருள்களை வேண்டி மேனமேல் வளாதல். அவ்வளாசுசிகு அள வினமையின், நீததலே தக்கதென்பது கருத்தது. களிப்புக் கவறசிகளும் பிறப் புப்பின் மூப்பிறப்புக்களும் முதலாயினவின் உயிர் நிரதிசயவின்பத்ததாய நிறைவின், வீட்டினைப் பேராவியற்கையென்றும், அஃது அவா நீததவழிப் பெ லுதல் ஒருதலையாகவின் அநநிலையே தருமெனதுங் கூறினா, “எனறு ஞாலங் கடந்துபோய் நல்லிக் திரிய மெல்லாநீத—தொனறுயக் கிடந்த வரும்பெரும் பாழுலப்பி லதனை யுணர்நதுணர்நது—செனறுந் தின்பந் துன்பங்களசெற திக்களைநது பசையறறு—லன்றே யப்போ தேவீழி மதவே வீழி வீடாமே.”* என்பதும் இக்கருத்தேபற்றி வந்தது. இநநிலைமையுடையவனை வடநூலார சீவனமுத்ததென்ப. இதனால் வீடாவது இதுவென்பதுஉம அஃதுஅவாவதுத் தார்க்கு அப்பொழுதேயுளதாமென்பதுஉங் கூறப்பட்டன. (க0)

துறவறவியல் முற்றிறறு.

இவ்வாறான இமமை மதுமை வீடென்னுமூன்றனையும் பயத்ததநிற்பபு டைத்தாய அறங்கூறினா, இனிப் பொருளாயினபமுங்கூறுவாரா, அவற்றின்மு தற்காரணமாகிய னுழிவல்லி கூறுகின்றா.

* திருவாய்மொழி, எ.அ ம திருப்பதிகம், க.

நாஅ ம அதி. — ஊழ்.

அஃதாவது இருவினைப்பயன செபதவனையே சென்றடைதற்கேதுவாகிய நியதி. ஊழ், பால், முறை, உண்மை, தெய்வம், நியதி, விதியென்பன ஒரு பொருட்களிவி. இது பொருளினப்பனுகளிரண்டற்கும் பொதுவாய ஒன்றானவைக்கப்படாமையானும் மேற்கூறிய அறத்தோடியையுடையையானும், அதன்திறுதிககண வைக்கப்பட்டது.

நாஎக. ஆகூழாற றேன்று மசைவின்மை கைப்பொருள்
போகூழாற றேன்று மடி. க

இ-ள். கைப்பொருள் ஆகு ஊழால் அசைவினமை தோன்றும் — ஒருவற்குக் கைப்பொருளாதற்குக் காரணமாகிய ஊழான முயற்சியுண்டாம், — போகு ஊழால் மடி தோன்றும் — அஃதழிதற்குக் காரணமாகிய ஊழான மடியுண்டாம். எ-று.

ஆகூழ் போகூழெனவும் வினைத்தொகைகள் எதிகாலத்தான விரிக்கப்பட நிக் சாரணப்பொருளவாய் நின்றன. அசைவு மடி பொருளினக்கவழிவுகட்கு ததுணைக்காரணமாய் முயற்சி மடிகளையுந் தானே தோன்றுவிககுமென்பது கருத்தது. (க)

நாஎஉ பேதைப் படுக்கு மிழவூழ் முறிவகறது
மாகலூ முற்றக கடை. உ

இ-ள். இழவு ஊழ் (உற்றக்கடை) அறிவு பேதைப்படுக்கும் — ஒருவனுக்கு எல்லாவறிவுமுளவாயினும், கைப்பொருளிழத்தற்கேதுவாகிய ஊழவந்தற்றவிடத்து அஃது அதனைப் பேதைப்பாக்கும், — ஆகல் ஊழ் உற்றக்கடை அதற்கும் — இனி அவனறிவு சுருங்கியிருப்பினும் கைப்பொருளாதற்கேதுவாகிய ஊழவந்தற்றவிடத்து அஃதனை விரிக்கும். எ-று.

கைப்பொருளென்பது அதிகாரத்தான வந்தது. இழவூழ் ஆகலூழென்பனவிரண்மம் வேற்றுமைத்தொகை. உற்றக்கடைபென்பது முன்னுறுகூட்டப்பட்டது. இயற்கையானுவறிவையும் வேறுபடுககுமென்பதாம். (உ)

நாஎக. நுண்ணிய தூலபல கற்பினு மறதுநதன
னுண்மை யறிவே மிகும். க

இ-ள். நுண்ணிய தூல பல கற்பினும் — பேதைப்படுக்குமுமுடையானொருவன் நுண்ணியபொருள்களையுனாததும் தூலபலவற்றையுந் கற்றனையினும், — மறதும் தன் உண்மையறிவே மிகும் — அவனுக்குப் பின்னந் தன்னுழா

ஞகிய பேதைமையுணர்வே மேற்படும். எ-து.

பொருள்னுணமை தூலினமேலேற்றப்பட்டது. மேற்படுதல் கலவியறிவைப் பின்னிரங்குதற்காகாகச் செயலுக்குத் தான் முற்படுதல். “காதன மிககுழிக் கற்றவுங் கைகொடா—வாதல் கண்ணகத் தஞ்சனம் போலுமால்” எனப் பதமது. செயற்கையாளுவறிவையுங் கீழ்ப்படுததுமென்பதாம். (ங)

*சேவகசுந்தாமணி, கணகமாஸ்யாரிலம்பகம், எசு.—காதன மிக்குழிக் கற் றவுங் கைகொடா—வாதல் கண்ணகத் தஞ்சனம் போலுமாற—ருது தற் றுபு தற்கிய வண்டனாக — கேத மிறறென வெண்ணுமென னெஞ்சுசோ.

கூடிய அதி.— ஊழ.

ககக

கூஎசு. இருவே றுலகத் தியற்கை திருவேறு
தெள்ளிய ராதலும் வேறு. ச

* இ-ள. உலகத்து இயற்கை இருவேறு — உலகத்து ஊழினையவியற்கை இரண்டுகூறு,— திருவேறு தெள்ளியராதலும் வேறு— ஆகலாற செல்வமு டையராதலும் வேறு அறிவுடையராதலும் வேறு. எ-து.

செல்வத்தினைப்படைததலுங் காததலும் பயன்கோடலும் அறிவுடையார்க் கல்லதியலாவன்றே, அவ்வாறன்றி அறிவுடையா வறியராகவும் ஏனையா செ லவராகவுங் காண்டலான, அறிவுடையாராதற்காகுமூழ் செல்வமுடையாராதற் காகாது, செல்வமுடையாராதற்காகுமூழ் அறிவுடையாராதற்காகாநென்றதாயி றது. ஆகவே செல்வஞ்செய்யங்கால் அறிவாகிய துணைக்காரணமும் வேண்டா வென்பது பெற்றும். (ச)

கூஎடு. நல்லவை யெல்லாஅந் தீயவாந் தீயவு
நல்லவாளு செல்வஞ் செயற்கு. டு

இ-ள. செல்வம் செயற்கு—செல்வத்தையாககு, அற்கு—நல்லவை எல்லாம் தீயவாம்— நல்லவைபெல்லாந்தீயவாய் அழிகுமும்,— தீயவும் நல்லவாம்— அதுவேயன்றித் தீயவைநாமும் நல்லவாய் ஆகுமும் ஊழவயத்தான, எ-து.

நல்லவை தீயவையெனபன் காலமும், இடமும், கருவியும், தொழிலுமமு தலாயவற்றை, ஊழானென்பது அதிகாரத்தாற்பெற்றும்.* அழிககுமுமுற்றவ டிக் காலமுதலிய நல்லவாயினும் அழியும், ஆககுமுமுற்றவழி அவை தீயவா

யினும் அருமெனப்பதாயிற்று. ஆகவே காலமுதலிய அனைக்காரணங்களையும் வேறுபடுகருமெனப்பது பெற்றும். (டு)

கூஎசு. பரியினு மாகாவாம பாலல்ல வுயத்துச
சொரியினும் போகா தம். கூ

இ-ள். பால அல்ல பரியினும் ஆகாவாம—தமக்கூழலலாதபொருள்கள் வருநதிககாப்பினும், தமயிடத்து நிலலாவாம,—தம் உயத்துச சொரியினும் போகா—ஊழாற்றமவாயபொருள்கள், புறத்தே கொண்டுபோய்ச சொரிந்தாலும், தம்மைவிட்டுப் போகா. எ-று

பொருள்களினிலையும் போகதும் ஊழினுவதலலது காபிகழ்ச்சிகளானாவெனப்பதாம். இவையாறுபாட்டானும் பொருட்குகாரணமாய ஊழினவலி கூறப்பட்டது. (சு)

கூஎஎ. வகுத்தான் வகுத்த வகையலலாற கோடி
தொகுத்தாக்கரு நுயத்த லரிது. எ

இ-ள். கோடி தொகுத்தாக்கரும்—ஐம்பொறிகளான துகரப்பிம் பொருள்கள் கோடியை முயன்று தொகுத்தாக்கும்—வகுத்தான் வகுத்தவகையலலால் நுயத்தல் அரிது—தெய்வம் வகுத்தவகையானலலது துகரதலுண்டாகாது. எ-று.

* இவ்வாறு அதிகாரத்தால் வருவித்துமுடிப்பதனை வடனாலா அதுஷங்கமெனப்பா.

கூஎஅ. கூஅ ம அதி.—ஊழ.

ஒருயிர் செயதவினைபின் பயன்பிறிதோருயிரின்கட்செல்லாமல் அவ்வுயிர்க்கே வகுத்தலின், வகுத்தானென்றா. “இசைத்தது முரிய வேறிடத்தான.” எனப்பதனான உயாதினையாயிற்று. படையாதாக்கேயன்றிப் படைத்தாக்குமென்றமையான, உமமை எச்சவுமமை. வேறுமுயற்சிகளாற பொருள்களைப் படைத்தலலலது துகரதலாகாது அதற்கு ஊழ் வேண்டிமெனப்பதாயிற்று. (எ)

கூஎஅ. துறப்பாமற துப்புர விலலா குறறபால
ஊட்டா கழியு மெனின். அ

இ-ள். துப்புரவு இலலா துறப்பா—வறுமையானுகாசசியில்லாதா துறக்குகருத்ததையராவா,— உறறபால ஊட்டா கழியுமெனின்—ஊழ்கள்

உறுத்தபாலவாய துன்பங்களை உறுவியாதொழியுமாயின. ஏ-று.

தற்பபாரொன்பது ஆரீற்றென்காலமுற்றதுசொல்ல. தமமால் விடப்பெறுவன
தாமே விடப்பெற்றுவைத்தல் நகுததுவேறுபாட்டாற்றதுன்பமுறுகின்றது ஊ
ழின்வலியானென்பது எஞ்சிநிறற்றின, மன ஒழியிடுசுககண்வந்தது. (அ)

கூஎசு. நன்குருகா னல்லவாக காண்பவ ரன்ருககா
ல்லலு படுவ தெவன. கூ

இ-ள. நன்கு ஆங்கால கல்லவாக காண்பவா—நலவினை வினையுங்கால் அத
ன்வினைவாய இன்பங்களைத் துடைக்கும்நிறன் நாடாது இவை கல்லவென்று
இயைந்தனுபவிப்பா— அன்று ஆங்கால அல்லறப்படுவது எவன்— ஏனைத்திவி
னை வினையுங்கால அதன்வினைவாயதுன்பங்களையும் அவ்வாற்றனுபவியாது துடை
க்கும்நிறன் நாடி அல்லலுழப்பது என்கருதி ஏ-று.

தாமே முனசெய்துகொண்டமையானும், ஊட்டாது கழியாமையானும்,
இரண்டிமியைநதனுபவிககற்பால், அவற்றள் ஒன்றற்கு இயைந்தனுபவித்து
ஏனையதற்கு அது செய்யாது வருததுதல் அறிவனறென்பதாம். இவைமுன்று
பாட்டானும் இன்பத்தனபங்கட்குக் காரணமாய ஊழின்வலி கூறப்பட்டது.

கூஅ0. ஊழிற பெருவலி யாவுள மறஞென்று
சூழினுந தான்முந துறும். க0

இ-ள. மறஞென்று சூழினும் தான் முந்தறும்—தனை விடக்குதற்பொ
ருட்டித் தனக்கு மறுதலையாவதோருபாயத்தைச் சூழினும், தான் அவவுபாய
மேயானும் பிறிதொன்றானும் வழியாக வந்து அச்சுழ்ச்சியினமுற்படமி நிற
கும்,—ஊழிற பெருவலி யா உள — அதனால் ஊழ்போல மிக்கவலியுடைய
ன் யாவையுள ! ஏ-று.

பெருவலி ஆகுபெயர். சூழ்தல் பலருடனும் பழுதறவெண்ணுதல். செயதற
கேயன்றிச் சூழத்தரும் அவன் கொடாதென்றமையின், உமமை எச்சவுமமை.
எல்லாம் வழியாக வருதலுடைமையின், ஊழே வலியதென்பதாம். இதனால்
அவ்விருவகையுழின் வலியும் பொதுவாகக்கூறப்பட்டது. (க0)

அறத்துப்பால் முற்றிற்று.

பொருட்பால்.

அரசியல்.

இனி இல்லறத்தின் வழிப்படுவனவாய் பொருளினபங்களுள் இருமையும் பயப்பதாய் பொருள் கூறுவானெடுத்ததுகொண்டார். அது தன்முனைக்காரணமாய் அரசன்தி கூறவேயடங்கும். அரசன்தியாவது காவலைநடத்தமுறைமை. அதனை அரசியல், அங்கவியல், ஒழிப்பியலென மூவகைப்படுத்தி, மலாத்நிலையுலகிறுயிரெனசகிறந்த அரசன்திடலடி இருபத்தைநாத்திகாரத்தாற் கூறுவானெழுடங்கி, முதற்கண் இறைமாட்சி கூறுகின்றார்.

நகல் அதி. — இறைமாட்சி.

அஃதாவது அவனநன் நற்குண நற்செய்கைகள். உலகபாலருருவாய் வினா
று உலகநுகராததலின், இறைபெனாரா, “திருவுடை மன்னனாக காணிற நிருமா
லைக் கண்டேனெ யெனனும்” எனது பெரிபாரும் பணித்தாரா.

க.அக. படைகுடி கழமைச்சி நடமா னுறு
முடையா னரசநு ளேறு. க

இள, படை குடி கூழ அமைச்சு நட்பு அரண் ஆறும் உடையான்—படையுங் குடியுங் கூழும் அமைச்சும் நட்பும் அரணுமென்று சொல்லப்பட்ட ஆறங்கையையுமுடையவன்—அரசருள் ஏறு—அரசருள் ஏறுபோலவான். எ.று.

நனமிக குடியென்றது அதனையுடைய நாட்டினை. கூழென்றது அதற்கேது வாய் பொருளை. அமைச்சு, நாடி, அரசன், பொருள், படை, நடப்பென்பதே முறையாயினும், ஈண்டுச் செய்யுளினுக்கிப் பிறழ் வையுந்நா. ஐயமுடையானெ ன்றதனால், அவற்றான் ஒன்றிலவதரியும் அரசனீதி செல்லாதென்பது பெற்றும்; வடநூலா இவற்றிற்கு அங்கமென்ப பொய்கொடுத்ததனால் அது நோக்கி. ஏறென்பது உபசாரவழக்கு. இதனால் அரசற்கங்கமாவன இவையென்பதனால் இவை முற்றமுடைமையே அவனவெற்றிக்கேதுவென்பதனால் கூறப்பட்டன.

கூ.அ.உ. அஞ்சாமை யீகை யறிவுக்க மிதநாளுக்கு
மெஞ்சாமை வேந்தற வியலடி. உ

இ.ள. வேந்தற்கு இயல்பு—அரசாங்கியலபாவது—அஞ்சாமை நாகை அறிவு ஊக்கம் இந்நாளும் எஞ்சாமை—திணமையும் கொடையும் அறிவும் ஊக்கம்

கழுமெனனும் இந்நானது குணமும் இடைவிடாது நிறைவு. எ-று.

ஊக்கம் விளைசெய்தற்கண் மனவெழுச்சி. இவற்றை அறிவு ஆற்றங்கத்திற குழறித்து, நாகை படைக்குறித்து, ஏனைய விளைகருகிய, உயிரககுணங்களுள்

* திருவாயமொழி, ௩௪ ம திருப்பதிகம், அ.—திருவுடை மன்னரை காணிற நிருமாலைக் கண்டேனே யெனனு—முருவுடை வண்ணங்கள் காணிறுலகளா தானென்று துள்ளுவ—கருவுடைத் தேவிறக ளெல்லாவ கடல்வண்ணன கோபிலே யென்னும்—வெருவினும் நீழ்வின மோவாள கண்ணன கழல்கள விருமபுமே.

கரு

திருச்சு

௩௪ ம அறிவு— இன்றமாட்சி.

ஒன்று தோன்ற ஏனையவடங்கிவரும், அவற்றை இவையடங்கின, அரசறருக் கெடுவன பலவாமாகலின், இவை எப்பொழுதுதோன்றி நிறைவு இயல்பாக வேண்டிமென்பார், எஞ்சாமை வேதந்தியலபென்றார். (உ)

௩௪௩. தூங்காமை கலவி துணிவுடைமை மீமமுன்று நீங்கா நிலைபவறகு. ௩

இ-ள், கிலை ஆளபவறகு — நிலத்தினையாளுதிருவுடையாற்கு—தூங்காமை கலவி துணிவுடைமை இம்முனதும் நீங்கா—அக்காரியங்களில் விரைவுடைமையும் அவையறிதற்கேற்ற கலவியுடைமையும் ஆணமையுடைமையுமாகிய இம்முன்னகுணமும் ஒருகாலும் நீங்கா, எ-று.

கலவியது கூறுபாடு முன்னாககூறப்படும, ஆணமையாவது ஒன்றையும பாராது கடிதிறசெய்வதாகலின், அஃது ஈனயி உபசாரவழக்காற துணிவெனப்பட்டது. உமமை இறந்தததழீயியவெசசவுமமை, இவற்றுட்கலவி ஆற்றங்கத்திற குழறித்து, ஏனைய விளைகருகிய, நீங்காவெனபதற்கு மேலெஞ்சாமைககுறாத் தாங்குறாகக. (௩)

௩௪௪. அறனிமுககா தலலவை நீக்கி மறனிமுககா மாள முடைய தரக. ௪

இ-ள், அறன இமுககாது — தனக்கோரிய அறத்தின் வருவாதொழுதி—அலலவை நீக்கி — அறனலலவை தனனாட்டினகண்ணும் நிகழாமறங்கடிந்து—மறன இமுககா மாளம உடையது அரசு—வீரத்தின் வருவாத் தாமவினமை யிணையுடையான அரசன். எ-று.

அவ்வறமாவது ஒதல், வேட்டல், ரதலென்னும் பொதுதகொழிவினும், படைக்கலம் பவிறல், பலையிரோம்பல், பகைதகிறநதெறுதலென்னுஞ் சிறப்புத்தொழிலினும், வழுவாது நிறைவு. “மாண்ட—வறநெறி முதறநே யரசின் கொற்றம்” என்பதனால் இவ்வறம் பொருட்கு காரணமாதலுடிக. அல்லவை கொலை, களவு முதலாயின. குற்றமாய் மானதகின்குற்றகு, மறனிமுககாமானமென்றோ, அஃதாவது “வீதினமையின் விலங்காமென மதவேழமு மெறியா—னே னுண்டவர் நிகராயினும் பிறாய்சிறினை நெறியான— மாறனமையின் மறமவாடு மென நினையாநாயு மெறியா—னுறனமையின் முரியாநாயு மெறியானயி லுழவன்.”* எனவும் “அழியுநா புறக்கொடை யயிலவே லோசரான” எனவுஞ்சொல்லப்படுவது. அரசு அரசனது தன்மை, அஃது உபசாரவழக்கால் அவனறன்மேனினறது. (ச)

௩௮௩. இயற்றலு மீட்டலுங் காததலுங் காதத்
வகுத்தலும் வல்ல தரசு. நு *

இ-ள். இயற்றலும்—தனக்குப் பொருள்கள் வருமவழிகளை மேனமேலுள் வாககலும்—ரட்டலும்—அங்கனம் வரசவற்றை ஒருவழித்தொகுத்தலும்—காததலும்—தொகுத்தவற்றைப் பிறாக்கொள்ளாமற் காததலும்—காதத் வகுத்தலும்—காததவற்றை அறம்பொருளினப்புகளினப்பொருட்டி விடுத்தலும்—வல்லது அரசு—வல்லவனே அரசன், எ-று.

* சீவகசிந்தாமணி, மலர்மகளிலம்பகம், கடுக.

௩௯ ம் அதி.— இறைமாட்சி.

ககடு

ஈட்டல், காததல், வகுத்தலென்றவற்றிற்கேறப் இயற்றலென்பதற்குச் செயப்படுபொருள் வருவிக்கப்பட்டது. பொருள்களாவன மணி, பொன், நெல் முதலாயின. அவை வரும் வழிகளாவன பகைவனாயழித்தலும், நிறைவேட்டலும், தன்னாடு தலைவனித்தலும் முதலாயின. பிறொன்றது பகைவா, கள்வர், சுற்றத்தாரா, வினைசெய்வாரா முதலாயினா. கடவுளா, அந்தணா, வறியோரோனறிவாக்கும புகழிற்குங்கொடுத்தலை அறப்பொருட்டாகவும், யானை, குதிரை, படை, நாடு, அரணெனறிவற்றிற்கும் பகையொடுகூடலிற் பிரிக்கப்படுவார்க்குந் தன்னிற பிரிதலிற் கூட்டப்படுவார்க்குங் கொடுத்தலைப் பொருட்பொருட்டாகவும், மண்டபம், வாவி, செய்குன்று, இளமரக்கா முதலிய செய்தற்கும் ஐம்புலன்களானுகர்வனவற்றிற்குங் கொடுத்தலை இனப்பொருட்டாகவுங்கொ

ளக, இயற்றனமுதலிய தவறாமற்செய்தல் அரிதாகலின், வல்லதென்றார். இவை நான்குபாட்டானும் மாட்சியே கூறப்பட்டது. (நி)

ந.அ.க. காட்சிக கெளரியன கடுஞ்சொல்ல னல்லனேன்
மீக்கூறு மன்ன விலம், சு

இ-ள். காட்சிக்கு எளியன — முறைவேண்டினாக்குங் குறைவேண்டினாக்குங் காண்டறகெளியரூய — கடுஞ்சொல்லன அல்லனேன் — யாவாமாட்டுங் கடுஞ்சொல்லல்லனுமாயின், — மன்ன விலம் மீக்கூறும — அமமன்னனது நிலத்தை எல்லாநிலங்களுமும் உயர்த்துகூறும் உலகம். எ-று.

முறைவேண்டினா வலியரானலிவையதினா, குறைவேண்டினா வறுமைபு தரிசநதார. காண்டறகெளியமயாவது பேரத்தாணிக்கன அநநனா சான ரேருளளிட்டாரோடு செவவியுடையனாயிருத்தல், கடுஞ்சொல் கேளவியினும் வினையினும் கடியவாய சொல். நிலத்தை மீக்கூறுமெனவே, மன்னனை மீக்கூறுதல் சொல்லவேண்டாவாயிற்று. மீக்கூறுதல் இவன் காக்கின்ற நாடு பசி பிணி பகை முதலியவினறி யாவாகரும் பேரின்பநருதலிற் நேவருலகினும் நனறென்றல். உலகமென்னுமெழுவாய வருவிககப்பட்டது. (சு)

• ந.அ.எ. இனசொலா லீததளிகக வல்லாறகுத தன்சொலாற்
முனகண் டனைத்திவ வுலகு. எ

இ-ள் இனசொலால் ராது அளிகக வல்லாறகு — இனியசொல்லுடனே ரத லைச்செய்து அளிககவல்ல அரசனாகு — இவவுலகு தனசொலால் தான கண் டனைத்து — இவவுலகந் தனபுகழோடு மேவித் தான கருதியவளவிறமும். எ-று.

இனசொல் கேளவியினும் வினையினும் இனியவாய சொல். ரதல் வேண்டி வராகதுவேண்டிவன கொடுத்தல். அளித்தல் தனபரிவாரத்தானும் பகைவரானும் நலிவுபடாமற்காததல். இவை அரியவாகலின் வல்லாறகென்றும், அவனமண முழுதுமாளுமாகலின் இவவுலகென்றுங் கூறினா. கருதியவளவிறமுதல் கரு தியபொருளெல்லாஞ்சுரத்தல். (எ)

ந.அ.அ. முறைசெயது காப்பாற்று மன்னவன் மககட
கிறையென்று வைக்கப் படும். அ

இ-ள். முறைசெயது காப்பாற்றும் மன்னவன் — தான முறைசெயது பிறா நலியாமற் காத்தலையுஞ் செய்புமரசன், — மககடகு இறை என்று வைக்கப்

பரிம்—பிறப்பான் மகனேயாயினும், செயலான மக்கட்குக் கடவுளென்றுவே
து வைக்கப்படும். எ-து.

முறை அறத்தாலும் நீதினாலும் சொல்லும் நெறி. பிறனொன்றது மேற்சொ
ல்லியாரை. வேறுவைத்தல் மக்களிற்பிரித்த உயாததுவைத்தல். (அ)

நடவுக. செவிகைப்பபு சொறப்பொறுக்கும் பண்புடை வேந்தன்
கவிகைக்கீழ்த தனகு முலகு. சு

இ-ள். சொல செவி கைப்பப பொறுக்கும் பண்பு உடை வேந்தன்—இடி
க்குறுதுணையாயினா சொற்களைத் தனசெவி பொறுதாகவும் விளைவுநோக்கிப்
பொறுக்கும் பண்புடைய அரசனது—கவிகைக்கீழ்த தனகும உலகு—குடை
நிழற்கண்ணே தனகும உலகம். எ-து.

செவிகைப்பவென்றதற்கேற்ப இடிக்குறுதுணையென்பது வருவிகைப்பட்டது.
நாவினபுலத்தைச் செவிமேலேற்றிக் கைப்பவென்றா. பண்புடைமை விசேட
வுணர்வினதுதல. அறநீதிகளிறறவருமையின், மணமுழுதந் தானையாளுமெ
ன்பதாம். (க)

நடவுக. கொடையளி செங்கோல குடியோம்ப னுன்கு
முடையானும் வேந்தாக கொளி. சு0

இ-ள். கொடை—வேண்டியவர்க்கு வேண்டிவன கொடுத்ததலும்— அளி—
யாவாகருந் தலையளி செயதலும்—செங்கோல—முறை செயதலும்—குடி
ஒம்பல—தளராத குடிகளைப் பேணலுமாகிய— நான்கும் உடையான்—இந்
நான்குசெயலையுமுடையவன் — வேந்தாகரு ஒளியாம்— வேந்தாகக்கெல்லாம்
விளக்காம். எ-து.

தலையளி முகமலாந்நீயியகூறல். செவவியகோலப்போற்றின், செங்கோலெ
ன்பபட்டது. குடியோம்பலெனவெடுத்த துக் கூறினமையால், தளரச்சி பெற்றும்
அஃதாவது ஆறிலொன்றாய் பொருடனையம் வறுமை நீங்கியவழிக் கொள
ளல்வேண்டின் அவ்வாறுகோடலும், இழத்தலவேண்டின் இழத்தலுமாம் சா
திமுழுதும் விளக்கலின், விளக்கென்றா. ஒளி ஆகுபெயர். இவையையநுபாட்
டானும் மாட்சியும் பயனும் உடனகூறப்பட்டன. (க0)

அஃதாவது அவவரசன தான் கற்றறஞ்சிய நூலகளைக் கற்றல். அவையா வன அறநூலும், நீதிநூலும், யானை, குதிரை, தோ, படைக்கலமென்றிவற்றி னுள்ளனும் முதலாயின. அரசன் அறிவுடையனாகக்கால தன்னுயிராகவேயன்றி மன்னுயிராகும் பயன்படுத்தவேககி, இஃதரசியலுள்ள வைக்கப்பட்டதாயினும், யாவாக்கும உறுதி பயத்தறசிறப்புடைமையிற் பொதுப்படக் கூறுகின்றார். மேல நூலகமைக்கலியெனத் தோற்றுவாய்செய்த மாட்சியை விரித்துக்கூறு கின்றமையின், இஃதிறைமாட்சியினபின் வைக்கப்பட்டது.

நூலக. கற்கக் கசடற்க கற்பவை கற்றபி

ளிறக வதற்குத் தக.

க .

30 ம் அதி.— கல்வி.

ககள்

இ-ள். கற்பவைகசடு அறக் கற்க—ஒருவன் கற்கப்படுதல்களைப் பழுதறக் கற்க;—கற்றபின் அதற்குத் தக ளிறக—அவ்வனங்கற்றால் அக்கல்விக்குத்தக அவை சொல்லுகின்ற நெறிகளெனே ளிறக. எ-று.

கற்பவையென்றதனான, அறம்பொருளினபம் வீடுன்னுமுறுதிப்பொருளு ணாததுவனவனதிப் பிறப்பொருளுணாததுவன சின்னொடலபின்னிச் சிறத்தியின ரக்கு ஆகாவென்பது பெற்றும். கசடற்ககற்றலாவது விபரீதவையங்களை நீக்கி மெய்ப்பொருளை நல்லோர் பலருடனும் பலகாலும் பயிற்வ. நிறறலாவது இல வாழவுறிக் கருமமு முளபடாப போகமுந் துவவாத—தருமமுந் தக்காராக கே செய"தலிலும், துறந்துழித் தவததான மெய்யுணர்ந்து அவாவறுததலி லும், வழுவாமை. சிறப்புடை மகற்காயிற் கற்றலவேண்டுமென்பது உம், அவ னுற கற்கப்படுதல்களும், அவற்றைக் கற்குமாறும், கற்றதனா பயனும் இத் துறகூறப்பட்டன.

(க)

நூலக. எண்ணென்ப வேளை யெழுத்தென்ப விவவிரண்டின கண்ணென்ப வாழு முயிராககு.

உ

இ-ள். எண் என்ப ஏனை எழுத்தது என்ப இவ்விரண்டும்—அநியாதார எண் ணென்று சொல்லுவனவும் மற்றையெழுத்தெனறு சொல்லுவனவுமாகிய கலை களிரண்டனையும்—வாழும் உயிர்க்குக் கண் என்ப—அநிததார சிறப்புடைய பிரகடகுக் கண்ணென்று சொல்லுவா. எ-று.

எண்ணென்பது கணிதம் அது கருவியுஞ் செய்கையுமென இருவகைப்படும,

அவை ஏரமபமுதலிய தூலகஞ்சுடகாணக. எழுத்தெனவே, அதனோடொற்று-
மையுடைய சொல்லுமடங்கிறது. இவ்விருதிறமும், அறமுதற்பொருள்களைக்
காண்டறகுக் கருவியாகவின, கண்ணெனப்பட்டன. அவை கருவியாதலு “ஆதி
முதலொழிய வல்லா தனவெண்ணி—நீதி வழுவா நிலைமையவான—மாதே
—யறமார பொருளினபம வீடென நிவற்றின—நிறமாமோ வெண்ணிறந்தா
ற செயபு.” “எழுத்தறியத் தீரு மிழிதகைமை தீரந்தான—மொழித்திறந்தின
முட்டறுப்பா னுது—மொழித்திறத்தின — முட்டறுத்தநல்லோன முதனூற
பொருளுணர்ந்து—கட்டறுத்த லீதி பெறும.” இவற்றானறிக. எனப்பெனப்பவ
றறுள், முன்னையவிரண்டும் அஃறிணைப் பன்மைப்பெயர், பின்னது உயர்திணை
ப்பன்மைவினை. அறியாதார அறியாதாரொன்பன வருவிககப்பட்டன. சிறப்புடை
யுயிரொன்றது மக்களுயிருள்ளும் உணர்வுமிகுதியுடையதனை. இதனாற் கறகப்படு
தூலகட்குக் கருவியாவனவும் அவற்றின்நியமைபாமையுங் கூறப்பட்டன. (உ)

நகூந. கண்ணுடைய ஓன்பவா கற்றோ முகத்திரண்டு
புண்ணுடையா கலலா தவா. நகூ

இ-ள். கண் உடையர் எனப்பவா கற்றோ—கண்ணுடையொன்று உயர்த்
துச் சொல்லப்படுவாரா கற்றவரே, — கலலாதவா முகத்த் இரண்டு புண்
உடையா—மற்றைக் கல்லாதவர் முகத்தின்கண் இரண்டுபுண்ணுடையர், கண்
னிலா. எ-று.

* நாலடியார், அறிவுடைமை, — கருமமு முளபடாப் பேரகமுந் துவவா
த்—தருமமுந் தக்காக்கே செயயா—வொருநிலையே—முட்டினறி மூன்று
முடியுமே லீதினெனப்—பட்டினம் பெற்ற கலம்.

சூகூ

சூ ம. அறிவு, கல்வி.

7. தேயுறியிடையிட்டவற்றையுங் தூலியிடையிட்டவற்றையுங் கண்ணும் ஞானக்க
ண்ணுடைமையிற் கற்றுகாக கண்ணுடையொன்றும், அஃறிணறி நோய மு
தலியவற்றாற் துன்பஞ்செய்யும் ஊனகண்ணையுடைமையிற் கல்லாதவரைப்
புண்ணுடையொன்று கூறினார். மேற்கண்ணையுணர்விற ஊனகண்
னின் மெய்மமை கூறியவாற்றின, பொருளுலகையுங் கருவிதூலகையுங் கற

ரூதுயாவும கலலாதாரதிழிவும இதனறொருகுததக் கூறப்பட்டன. (க)

கூசுச. உவப்பத தலைக்கூடி யுள்ளப பிரித

லனைததே புலவா தொழில. ச

இ-ள. உவப்பத தலைக்கூடி உள்ளப பிரிதல அனைததே—பாவனாயும் அவரு வகருமாறு தலைப்பெய்து இனி இவரை யாமெவ்வனது கூடுதமென நினை யு மாறு நீங்குதலாகிய அததனமைதது— புலவா தொழில— கற்றறிநதாரது தொழில. எ-று.

தாம நலவழியொழுக்கல பிறாகருநதிகூறலெனபன இரண்டிந தொழிலென ஒன்றாய்—ஹருதலின, அததனமைததெனரா. அததனமை அபயயனைததருந த்நமை. நல்லொழுக்கககாண்டலானும், தமக்கு மதாரமுமுததியுமாய கூறறு க்கள் நிகழுவெதிரவுகளின் இனபம பயததலானும், கற்றாரமாட்சி எல்லாரும் னபுடையராவொன்பதாம். இதனா கற்றாரதுயர்வு வகுததிகூறப்பட்டது.

கூசுதி. உடையாரமு னிலலாரபோ லேககற்றறு கற்றார

கடையரோ கலலா தவா.

இ

இ-ள. உடையாரமுன இலலாரபோல ஏககற்றறு கற்றார — பிறரை நிலை முனியாது கற்றல் நனகுதலான, செலவாரமுன நலகூறதாரநிறகுமாறுபோலத தாரும் ஆசிரியாரமுன ஏககற்றறுநின்றவகற்றார தலையாரினா, —கலலாதவா க டையரோ—அநிலைக்குநாணிககலலாதவா எஞ்ஞான்றுமிழிநதாரோயாவா. எ-று.

உடையார இலலாரொனபன உலகவழக்கு. ஏககற்றதல் ஆசையாரற்றமுதல. கடையாரொனதனான அதனமறுதலைப்பெயர் வருவிககப்பட்டது. பொயயார மாணநோக்கி மெயயார கலவியிழநதார பினனொருஞானனும் அறிவுகடையார காமையின, கடையாரோயெனரா. இதனா கற்றாரதுயர்வு கலலாதாரதிழிவுத் கூறப்பட்டன. (இ)

கூசுசு. தொடடனைத தூறு மணறகேணி மாநதாகுக்

கற்றனைத தூறு மறிவு.

க

இ-ள. மணறகேணி தொடடனைதது ஊறும்—மணலினகடகேணி தோண டியவளவிறகுக்கூறும், —மாநதாகு அறிவு கற்றனைத்த ஊறும்—அதுபோல மக்கட்கறிவு கற்றவளவிறகுக்கூறும். எ-று.

சாண்டிக் கேணியென்றது அதனகணிகா. அளவிறகுக்கெனதது அதனளவு ள்செல்லவெனறவாறு. சிறிது கற்றறுணையான் அமையாது மேனமேற கற் றலவேண்டிமெனபதாம். இஃது ஊழ மர்முகொள்ளாவழியாகலின, மேலுண

மையறிவே மிகுமென்றதனோடு மலையாமையறிசு.

(சு)

நகுகு. யாதானு நாடாம ஊராம லென்னொருவன்
சாநதுணையும் கலலாதவாறு. எ

சு ம் அநி—கலவி.

கலவி

இன். யாதானு நாடாம ஊராம்—கறவனுக்குத் தன்னுந் தன்னுந்மே
யன்றி யாதானுமொருநாடும் நாடாம, யாதானுமொருநாடும் ஊராம்,—ஒருவ
ன் சாநதுணையும் கலலாதவாறு என—இவ்வனமாயின ஒருவன் தானிறக்கும்.
ளவுந் கலலாத கழிவினறது என்கருதி எ-று.

உயிரோடுசேறல் சாநதுணையுமென்றா, பிறநாடுகளும் ஊராகநூ திம்
போல உறறுப் பொருட்கொடையும் பூசையும் உவந்த செயதறகேதுவாகலி
ற கலவிபோலச் சிறந்தது பிறிதிலை, அதனையே எப்பொழுதுகு செய்கவெ
ன்பதாம். (எ)

நகுகு. ஒருமைக்கட டானகற கலவி யொருவற
கெழுமைபு மேமாப புடைத்து. அ

இன். ஒருவறகு—ஒருவனுக்கு—தான் ஒருமைக்கண் கற கலவி—தா
னொருபிறப்பினகட்கற கலவி—எழுமைபு ஏமாபபு உடைத்து —எழுபி
றப்பினஞ்சென்று உதவுதலையுடைத்து. எ-று.

வினைகள்போல உயிரினகட்கிடந்து அது புகுதழிப் புகுமாகலின், எழுமை
யுமேமாப்புடைத்தென்றா. எழுமை மேலேகூறப்பட்டது. உதவுதலானென்றிக
கணுயததல. (அ)

நகுகு. தாயின் புறவ துலநின் புறககண்டு
காழுதுவா கறறநிக தார. சு

இ-ள். தாம் இனபுறவது உலகு இனபுறக கண்டு—தாயின்புறதற்கு ஏது
வாகிய கலவிக்கு உலகியபுறதலால் அச்சிறப்பு நோகி—கறறநிகதார கா
ழுதுவா—கறறநிகதார பின்னம் அந்நையே விருமபுவா. எ-று.

தாயின்புறதலாவது நிகழவினகட்கொற்றொருளகளின் சுவைதுகாவானும்,
புகழ் பொருள் பூசை பெறுதலானும், எதிரினகண் அறம் வீழ் பயத்தலானு
ம், அதனான இடையறத்தவின்பமெயதுதல. உலகின்புறதலாவது இமயிக்கா

ரோடு' தலைப்பெய்து அறியாதனவெல்லாம் அறியப்பெற்றேமெனதும், யாண்டு பலவாக நரையிலமாயினெமென்றுமுவததல். செலவமாயின், ஈட்டல காத் தல் இழத்தலென்றிவற்றாறுதனபுதுதலும் பலனாயும் பகையாககலுமுடைத் தென அறிந்த அதனைக் காமுறுமையிற கற்றறிந்தாரெனதும், கருமபயிறற்குக் கூலிபோலசு தாயினபுதுதற்கு உலகினபுதுதல் பிறவாற்றாணினமையின் அதனையே காமுறுவனெனதுகூறினார். (க)

சு00. கேடில விழுசசெலவன கலவி யொருவற்கு
மாடல மறறை யவை. க0

இ-ள். ஒருவற்குக் கேடு இல் விழுசசெலவம் கலவி— ஒருவனுக்கு அழிவி லலாத சேரியசெலவமாவது கலவி,—மறறையவை மாடு அல்ல—அஃதொழிந்த மணியும் பொன்னுமுதலாயின செலவமல்ல. எ-று.

அழிவினமையாவது தாயத்தார், களவா, வலியர், அரசொன்றிவராற கொ ளளப்படாமையும், வழிபட்டார்க்குக் கொடுத்தழிக குறையாமையும். சீர்மை தக்கார்கண்ணே நின்றல். மணி பொன் முதலியவற்றிற்கு இவ்விதரணியி ன்மையின், அவற்றை மாடலவென்றார். இவ்வையாதபாட்டானும் கல்வியது சிறப்புக் கூறப்பட்டது. (க0)

சு00. சுக ம் அது. — கல்லாமை

சுக ம் அது. — கல்லாமை

அஃதாவது கற்றசெய்யாமை, என்றது அதனினையவிழிப்பினை. கலவிச சிறப்பு மேல் விசிறுக்கத்தாற் கூறியதுணையான முற்றுப்பெறுமைநோக்கி, எந்நா மறைமுகத்தானாக கூறுகின்றதாகலின், இது கலவியினபின் வைக்கப்பட்டது.

சு00. அரங்கின்றி வட்டாடி யற்றே நிரம்பிய
நூலினறிக கோட்டி கொள்ளல். க

இ-ள். அரங்கு இன்றி வட்டி ஆடியதற்கு—அரங்கினையிழையாது வட்டாடினா றபோலும்—நிரம்பிய நூல இன்றிக் கோட்டி கொள்ளல்—தானிரம்புதற்கேது வாகியநூலகளைக்கல்லாது ஒருவன் அவையினகற்றென்றனைச்சொல்லுதல். எ-று.

அரங்கு வகுத்ததானம். வட்டாடல் உண்டையுருட்டல். இவை “கட்டளை ய ன்ன வட்டாடல் கிழைத்துக்—கல்லாச சிறுஅர நெல்லவட டாரிம்” என்பதனா னறிக. நிரம்புதல் அறியவேண்டிவனவெல்லாமறிதல். கோட்டியென்பது ஈண்

டாகுபெயர், புல்லா வெழுத்திற் பொருளில் வறும்கோட்டி" எனப்பழிப்போல. சொல்லுமபொருளும் தெறிப்படாவென்பதாம். (க)

சு0உ. கல்லாதான் சொறகா முறுதன முலையிரண்டு
மில்லாதான் பெண்காமுற றற்று. ௨

இ-ள். கல்லாதான் சொற காமுறுதல்— கல்விபில்லாதானொருவன் அவை யின்கண்ணேனுசொல்லுதலை அவாவுதல்— முலையிரண்டும் இல்லாதான் பெண் காமுறற்றது— இயல்பாகவே முலையிரண்டில்லாதாளொருத்தி பெண்மையை அவாவினாற்போலும். எ-று.

இனையதெனவறிந்த சினைபாகலின், தொனையொடு முறறுமமை கொடுத்தா ரா சிற்றியில்லாதாளென்பதாம். அவாவிப்பவழிக் கடைபோகாது, போகினும் நனை வினைக்குமென்பதாயிற்று. (உ)

சு0ங. கல்லா தவரு நனிநல்லா கறறாமுற
சொல்லா திருக்கப பெறின. ௩

இ-ள். கல்லாதவரும் நனி நல்லா — கல்லாதாரும் மிக நல்லராவர்,— கற றாமுன சொல்லாது இருக்கப்பெறின — தாமே தமமையறிந்து கறறாவை யினகண் ஒன்றனையுஞ்சொல்லாதிருத்தல் கூடுமாயின். எ-று.

உமமை இழிவுசிறப்புமமை. தமமைத் தாமறியாமையின் அது கூடாதென பார் பெறினெனதும், கூடின ஆண்பித் தமமை வெளிப்படுத்தாமையானும், பின் கலவியைவிரும்புவராகலானும் நனிநல்லொன்றும்கூறினா. இவைமுன்று பாட்டானுங்கல்லாதார அவைக்கடசொல்லுதற்குரியானமை கூறப்பட்டது. (௩)

சு0ச. கல்லாதா னெட்பங் கழியநன் முயினுங்
கொள்ளா ரறிவுடை யாரா ௪

* நாலடியார் — மேனமக்கள், — புல்லா வெழுத்திற் பொருளில் வறும்கோட்டி— கல்லா வொருவ னுரைப்பவன் கண்ணோடி— நல்லா வருந்தியுங் கேட்போ மறநவன்—பல்லாரு னானல் பரிந்து.

சுக ம் அறி— கல்லாமை.

௧௨௩

இ-ள். கல்லாதான் ஒட்பம் கழிய நனமுயினும்—கல்லாதவன்தொன்மை

ஒரோவழி மிக நனரூயிருப்பினும்;— அறிவுடையா கொள்ளா—அறிவுடை யார் அதனையொண்ணம்பாக்க கொள்ளா. எ-று.

ஒண்ணை அறிவுடைமை. அது நன்றாகாது, ஆயிரரூயினும் கீர்மேலெழுத்துப் போல்வதோர் விநுககாடாகலின், நிலைபெற்ற நூலறிவுடையா அதனை மதி யாரொண்பதாம். (ச)

சு0ரு. கல்லா வொருவன் தகைமை தலைப்பெய்து
சொல்லாடச சோவு படும. ரு

இ-ள். கல்லா ஒருவன் தகைமை—தூலகளைக் கல்லாதவொருவன் யான் திவுடையேனெனத் தன்னை மதிக்கு மதிப்பு — தலைப்பெய்து சொல்லாடச் சோவுபடும—அவற்றைக் கற்றவன் கண்டு உரையாடக் கெடும எ-று.

கற்றவனென்பது வருவிக்கப்பட்டது. யாதானுமோவாரத்தைசொல்லுநது ணையுமே நிற்பது, சொல்லியவழி வருப்பநிதலின், அழிநதுவிடுமென்பதாம். இவையிரண்டுபாடானுங் கல்லாதாரதியறகையறிவினகுற்றங்கூறப்பட்டது.

சு0சு. உளரொன்னு மாத்நிரைய ரல்லாற பயவாக
களரணையா கல்லா தவா. ரு

இ-ள். கல்லாதவா—கல்லாதவா—உளா எனனும் மாத்நிரையர் அல்லா ல்—காணப்படுதலான இலரல்லா உளரொன்று சிலாசொல்லுமளவினராதலன் தி—பயவாக களா அணையா—தமக்கும்பிறாக்கும் பயன்படாமைபால் விளை யாத களாநிலத்தோடொப்பா. எ-று.

களா தானும் பேணற்பாடழிநது உயிரகட்கும் உணவு முதலிய உதவாத துபோலத் தாமும் நனருமதிக்கற்பாடழிநது பிறாக்கும் அறிவு முதலிய உத வாரொன்பதாம். இதனாற் கல்லாதாரது பயன்படாமை கூறப்பட்டது. (சு)

சு0எ. நுண்மா ணுழைபுல மிலலா நெழிநில
மண்மாண் புனைபாவை யறறு. எ

இ-ள். நுண் மாண் ணுழை புலம் இல்லான எழில நலம்—நுண்ணிதாய் மாட்சிமைபபட்டுப் பலநூல்களினுஞ்சென்ற அறிவு இலாதவனுடைய எழுச்சி யும் அழகும்— மண் மாண் புனை பாவையறறு—சுதையான மாட்சிமைப் பபு புனைநத பாவையுடைய எழுச்சியும் அழகும்போலும். எ-று.

அறிவிறகு மாட்சிமையாவது பொருள்களைக் கடிதிறகாண்டலும் மறவாமை யும் முதலாயின. பாவை ஆகுபெயர். “உருவின மிககதோ ருடம்பது பெறுதலு மரிது”* ஆகலான எழினிலங்களும ஓரபயனேயெனினும், நூலறிவிலவழிசிறு பபிலவென்பதாம். இதனாற் அவா வடிவழகாற் பயனினமை கூறப்பட்டது. (எ)

சு0அ. நல்லார்கட பட்ட வறுமையி னீன்னுதே
கல்லார்கட பட்ட திரு. அ

* சேவகசிரதாமணி, முததியிலம்பகம், பெறுதற்கருமை, சு0.—கருவி மா
மறைகளைபெயல் பொழிந்தன வழிநா—எருவிபோற்றொடாந தழுதன வரு
ம்பினி யழவூட்—கருவிற் காய்ததிய கட்டளைப படிமையிற பிழையா—வுரு
வின் மிக்கதோ ருடம்பது பெறுதலு மரிதே.

கசு

சஉஉ

சஉ ம் அதி.— கேள்வி.

இ-ள். நல்லார்கண் பட்ட வறுமையின் இன்னுது—கற்றார்மாட்டிநின்ற வறு
மையினுமின்னுது— கலலார்கண் பட்ட திரு—கலலாதாரமாட்டிநின்ற செல
வம். எ-று.

இழிவுசிறப்பும்கை விகராததாற்றொககது. ததநிலையின்னநி மாநிநிறநலால்
தாமிநிக்கப்படுதலும் உலகிறகுத அன்பஞ்செயதலும் இரண்டறகுமொககுமா
யினும், திருக கலலார்க்கெடுக்க, வறுமை நல்லார்க்க கெடாது நிறநலான்,
வறுமையினுநிருவினனுதெனரா. இதனால் அவா திருவின குற்றம் கூறப்ப
ட்டது. (அ)

ச0க. மேற்பிறநதா ராயினுங் கலலாதார் கீழ்ப்பிறநதுங்
கற்றா ரனைத்திலா பாடு. சு

இ-ள். கலலாதா மேற்பிறநதா ஆயினும்— கலலாதா உயாநதசாநிககட
பிறநதாராயினும்—கீழ்ப்பிறநதம் கற்றா அனைத்தப பாடு இலா—தாழநதசா
நிககட்பிறநதுவைத தங் கற்றாது பெருமையளவிறறய பெருமையிலா. எ-று.
உடலோடொழியுஞ் சாதியுயாச்சியும் உயிரோடு செல்லுங் கலவியுயாச்சி
சிறப்புடைத்தென்பதாம். இதனால் அவாசாதியுயாச்சியாற பயனின்மை கூறப்ப
ட்டது. (க)

சக0. விலங்கொடு மக்க ளனைய நிலங்குதூல்
கற்றாரோ டேனை யவர். சு0

இ-ள். விலங்கொடு மக்கள் அனையா—விலங்கொடு நோக்க மக்கள் எத்து
னைநன்மையுடையா அத்துனைத்திமையுடையா— இலங்கு தூல் கற்றாரோடு
ஏனையவா— விளங்கியதூலைக் கற்றாரோடு நோக்கக் கலலாதவர். எ-று.

இலங்கு தூலென்பது சாசிப்பெயர். விளங்குதல் மேம்படுத்தல். விலங்கின

மககடகேதறமாய உணர்வுமிகுதி காணப்படுவது கற்றாக்கண்ணையாகலின், கல்லாதாரும் அவரும் ஒத்தபிறப்பினரல்லொன்பதாம். மயக்கநிரலிதை. இது ஞால அவா மககட்பிறப்பாற் படனெபசாமை கூறப்பட்டது. (க0)

சஉ ம அதி.—கேள்வி.

அஃதாவது கேட்கப்படு தூறப்பொருள்களைக் கற்றநிரதாராகூறக்கேட்டல். கற்றவழி அதனினுயவறிவை வலியுறுத்தலானும், கல்லாதவழியும் அதனையுண்டாககுத்தலானும், இது கலவி கல்லாமைகளினினை வைக்கப்பட்டது.

சகக. செலவததுட செலவஞ செவிசசெலவ மசசெலவஞ செலவதது ளெல்லாந தலை. க

இ-ள். செலவததுடசெலவம் செவிசசெலவம் — ஒருவற்குச் சிறப்புடைய செலவமாவது செவியானவருஞ்செலவம்,—அசசெலவம் செலவததுள் எல்லாம் தலை—அசசெலவம் பிறசெலவங்களுெல்லாவற்றினுந் தலையாகலானது.

செவியானவருஞ்செலவம் கேள்வியான எல்லாப்பொருளையும்றிதல், பிறசெல்வங்கள் பொருளான வருவன. அவை நிலையாவாகலானும், துன்பவினைவாகலானும், இது தலையாயிற்று. அவற்றையொழித்து இதனையே செய்கவென்பது குறிப்பெச்சம். (க)

சஉ ம் அதி.— கேள்வி.

கஉக.

சகஉ. செவிக்குண வில்லாத போழ்து சிறிது வயிற்றுக்கு மீயப் படும். உ

இ-ள். செவிக்கு உணவு இல்லாதபோழ்து—செவிக்குணவாகிய கேள்வியில் லாதபோழ்து—வயிற்றுக்கும சிறிது ஈயப்படும்—வயிற்றுக்கு சிறிதணவு இடப்படும். எ-று.

சுவையிருதியும் பிறப்பததலுமுடைய கேள்வியுள்ளபொழுது வெறுக்கப்படதென இல்லாதபோழ்தெனறும், பெரிதாயவழித் தேற்றனுன்பமேயனநி நோயுங் காமமும் பெருகுத்தலாற் சிறிதெனறும், அதுதானும் பின்னிருந்து கேட்டறப்பொருடாகலான ஈயப்படுமெனறும் கூறினா. ஈதல் வயிற்றழிவு நோன்ற நின்றது. இவையிரண்டு பாட்டானும் கேள்வியது சிறப்புக் கூறப்பட்டது. (உ)

சுகந். செவியுணவிற கேள்வி யுடையா ரவியுணவி
ஞனறாரோ டொப்பா நிலத்து. ௩

இ-ள். செவியுணவிற கேள்வி உடையா—செவியுணவாகிய கேள்வியினை யுடையா, —நிலத்து அவியுணவின் ஆனறாரோடு ஒப்பா—நிலத்தின்கண்ணா யினும், அவியுணவியுடைய தேவரோடொப்பா. எ-று.

செவியுணவு செவியானுண்ணுமுணவு, அலவழிககணவரத இன்சாரியையது என்கரம் வலிந்த நின்றது. அவியாகியவுணவு தேவாக்கு வேளவித்தீபிறகொடு ப்பன. அறிவானிறைந்தமையான ஆனறானெனும், துன்பமறியாமையாறறே வரோடொப்பொனறும் கூறினா. இதனால் அதனையுடையாது சிறப்புகூற பப்பட்டது. (௩)

சுகச. கற்றில னாயினுங் கேடக வஃதொருவற்
கொறகதநி னூற்றாந் துணை. ௪

இ-ள். கற்றிலன ஆயினும் கேட்க—உறுதி துலகளைத் தான கற்றிலனாயினும், அவற்றின் பொருள்களைக் கற்றறிந்தார சொல்லக் கேட்க, —அஃது ஒருவறகு ஒறகத்தின் ஊற்றும் துணை — அக்கேள்வி ஒருவனுக்குத் தளாச்சிவந்தமிழ் பற்றுககோடாந் துணையாகலான. எ-று.

உம்மை கறகவேண்டுமென்பது பட நின்றது. தளாச்சி வறுமையானதல அறிவினமையானதல இயிககடபட்டுழி மனாதளாதல. அதனைக் கேள்வியின ய அறிவு நீக்குமாகலின், ஊற்றாந் துணையெனாரா. ஊனறென்னுமாகுபெயரிண் என்கரம் திரிந்த நின்றது. (௪)

சுகந். இழுகக வுடையுழி பூற்றுககோ லறறே
யொழுக்க முடையாவாயச சொல. ௫

இ-ள். இழக்கல் உடை உழி ஊற்றுககோல அறது—வழுக்குதலையுடைய சேற்றுநிலத்த இயறகுவார்ககு ஊனறுகோலபோலுதவும்—ஒழுக்கம் உடை யா வாயசசொல — காவறசாகாடுகைப்பார்க்கு ஒழுககமுடையா வாயிற் சொறகள். எ-று.

அவாயநிலையான வரத உவமையடையாற் பொருளடை வருவிக்கப்பட்டது. ஊற்றுகியகோலபோலுதவுதல தளாந் துழி அதனை நீக்குதல. கல்வியுடையாரே

கூடச

சஉ ம் அநி.— கேள்வி.

ஹம் ஒழுக்கியில்லாதா அறிவிலராகலின், அவர்வாய்ச்சொற் கேட்கப்படாதெ
ன்பது தோன்ற ஒழுக்கமுடையார்வாய்ச்சொல்லென்றார். வாயென்பது தீச
சொலறிமையாகிய சிறப்புணர் நின்றது. அவற்றைக் கேட்கவென்பது குறிப
பெச்சம். (இ)

சகக. எனைத்தானு நல்லவை கேட்க வளைத்தானு

மான்ற பெருமை தரும். கூ

இ-ள். எனைத்தானும் நல்லவை கேட்க—ஒருவன் சிறிதாயினும் உறுதிப்பொ
ருள்களைக் கேட்க,—அனைத்தானும் ஆனற் பெருமை தரும்—அக்கேள்வி அத்
துணையாயினும் நிறைந்த பெருமையைத் தரும் ஆகலான. எ-று.

எனைத்து அனைத்து என்பன கேட்கும்பொருளுமேனும் காலத்தின்மேலும்
நின்றன. அக்கேள்வி மறைத்துளிபோல வந்தினைடி எல்லாவறிவுகளையுமுள
வாக்கலின், சிறிதெனறிகழற்கவென்பதாம். (கூ)

சகக. பிழைத்துணாரதும் பேதைமை சொல்லா ரிழைத்துணாந்
தீண்டிய கேள்வி யவா. எ

இ-ள். பிழைத்து உணாரதும் பேதைமை சொல்லா — பிறழ்வுணாரதவ
ழியும், தமக்குப் பேதைமை பயக்குஞ் சொற்களைச் சொல்லா—இழைத்து
உணாரது ஈண்டிய கேள்வியவா—பொருள்களைத் தாழும் நுண்ணிதாகவாரா
யந்தறிந்து அதன்மேலும் ஈண்டிய கேள்வியினைபுடையா. எ-று.

பிழைப்பவென்பது திரிந்துநின்றது. பேதைமை ஆகுபெயர். ஈண்டிதல் பல
வாற்றின் வந்து நிறைதல். பொருள்களின் மெய்மையைத் தாழ்மறந்து
அறிந்தாரோடொப்பிப்பதுஞ்செய்தார தாமதகுணத்தான மயங்கினராயினும்,
அவ்வாறல்லது சொல்லாரொன்பதாம். இவைவானகுபாட்டானுங் கேட்டாக
கு வருணமை கூறப்பட்டது. (எ)

சகஅ. கேட்பினுங் கேளாத தகையவே கேள்வியாற

ரேடகப் படாத செவி அ

இ-ள். கேட்பினும் கேளாத தகையவே— தமபுலமாய ஓசைமாதிரிததைக்
கேட்குமாயினுஞ் செவிடாந் தன்மையவேயாம் — கேள்வியால தோட்கப்ப
டாத செவி— கேள்வியாறதுளிககப்படாத செவிகள். எ-று.

ஏகாரம் தேற்றத்தின்கணவந்தது. ஓசைமாதிரித்தான உறுதியெய்தாமை
யிற கேளாததகையவென்றும், மனத்தின்கண் னுறப்பொருள் துழைதற்கு வழி

யாககலிற் கேள்வியைக் கருவ்யாககியுங் கூறினா. பழையதனை துனையனறெ
னபதாம் (அ)

சகக. நுண்ணகிய கேள்விய ரல்லார வணங்கிய
வாயின ராத லரிது. கூ

இ-ள். நுண்ணகிய கேள்வியா அல்லார்—துண்ணிதாங்கிய கேள்வியுடையரல
லாதார்— வணங்கிய வாயினா ஆதல அரிது— பணிந்த மொழியினையுடைய
ராதல் கூடாது. எ-று.

கேட்கப்படுகின்ற பொருளினது துண்மை கேள்விமே லேற்றப்பட்டது.
வாய் ஆகுபெயர். பணிந்தமொழி பணிவைப்புலப்படுத்தியமொழி. கேளாதார்
சக ம் அதி.— அறிவுடைமை. கூடு

உணர்வின்மையாற் தம்மையியாதது கூறுவனபதாம். அல்லாலென்பதும்
பாடம். (க)

சஉ0. செவியிற் சுவையுணரா வாயுணர்வின் மாகக்
ளவியினும் வாழினு மென். கூ

இ-ள். செவியிற் சுவை உணரா வாய் உணர்வின் மாககள்— செவியானாக
ரப்படுஞ்சுவைகளையுணராத வாயுணர்வின்ையுடைய மாகதா— அவியினும் வா
ழினும் என— சாவினும் வாழினும் உலகிற்கு வருவதென்கை! எ-று.

செவியானாகரப்படுஞ் சுவைகளாவன சொற்சுவையும், பொருட்சுவையும்;
அவற்றுட்சொற்சுவை குணம், அவனகாரமென இருவகைதது. பொருட்சுவை
காமம், நகை, கருணை, கீரம், உருத்திரம், அச்சம், இழிப்பு, வியப்பு, சாந்த
மென ஒன்பதுவகைதது. அவையெல்லாம் ராண்கிராப்பிறபெருகும். வாயுணர்
வென்பது இடைப்பதங்கடொகருகின்ற மூன்றாமவேற்றுமைத்தொகை; அது
வாயானாகரப்படுஞ்சுவைகளையுணரும் உணர்வெனவிரியும். அவை கைப்பு, கா
ழப்பு, புளிப்பு, உவாப்பு, துவாப்பு, தித்திப்பென ஆறும். செத்தாலிழிப்பதும்
வாழ்ந்தாற் பெறுவதாயினமையின், இரண்டுமொக்குமெனபதாம். வாயுணர்வி
னெனறுபாடமோதுவாருமுளர். இவைமூன்றுபாட்டானுகேளாதவழிப்படுந்
தற்றது கூறப்பட்டது. (க0)

சக ம் அதி.— அறிவுடைமை.

அஃதாவது கலவி கேள்விகளினாய் அறிவோடு உண்மையறிவுடையனா
தல. அதிகாரமுறைமையும் இதனானே விளங்கும்.

சஉக. அறிவற்றவ காகருங் கருவி செறுவார்க்கு

முள்ளழிகக் லாகா வரண.

க

இ-ள். அறிவு அற்றம காகரும கருவி — அரசார்க்கு அறிவேன்பது இறுதி வாராமற்காகருங்கருவியாம், — செறுவார்க்கு அழிக்கலாகா உள்ளரணும்— அதுவேயுமனறிப் பகைவார்க்கு அழிக்கலாகாத உள்ளரணுமாம். எ-று.

காததல் முன்னறிந்து பரிகரித்தல். உள்ளரண உள்ளாயவரண, உளபுக்க முிக்கலாகா அரணென்றுமாம். இதனால் அறிவினது சிறப்புக் கூறப்பட்டது.

சஉஉ. சென்ற விடத்தாற செலவிடா தீதொரீஇ

நனறின்பா லுயப்ப தறிவு.

உ

இ-ள். சென்ற இடத்தால் செல விடா— மனத்தை அது சென்ற புலத்தி னகடசெல்ல விடாது— தீது ஒரீஇ நனறின்பால் உயப்பது அறிவு— அப்புல த்தின நனமை தீமைகளை யாராய்ந்து தீயதனினீக்கி நல்லதனகடசெலுத்தவது அறிவு. எ-று.

வினைக்கேற்ற செயப்படுபொருள் வருவிக்கப்பட்டது. ஓசை, ஊறு, ஒளி, சுவை, நாற்றமென்ப புலம் ஐந்தாயினும், ஒருகாலத்து ஒன்றினகணல்லது செ ல்லாமையின், இடத்தாலெனரூர். விடாதென்பது கடைகருறைநது நின்றது. குதிரையை நிலமறிந்துசெலுத்தும் வாதுவன்போல வேறுக்கி மனத்தீதப் புல மறிந்துசெலுத்தவது அறிவேனார், அஃது உயிர்க்குணமாகலின். (உ)

கஉக

சக ம் அறி.— அறிவுடைமை.

சஉக. எப்பொருள் யாயார்வாய்க் கேட்பினு மப்பொருண்

மெயப்பொருள் காண்ப தறிவு.

கஉ

இ-ள். எப்பொருள் யா யாவாய்க் கேட்பினும்— யாதொருபொருளையா வர் யாவா சொல்லக்கேட்பினும், — அப்பொருள் மெயப்பொருள் காண்பது அறிவு— அப்பொருளின் மெய்யாய பயனைக் காணவல்லது அறிவு. எ-று.

குணங்கணமுனதும் மாறி மாறி வருதல் யாவாக்குமுணமையின், உயர்ந்த பொருள் இழிந்தாவாயினும், இழிந்தபொருள் உயர்ந்தாவாயினும், உறுத்ப் பொருள் பகைவாவாயினும், கெடுபொருள் நடராாவாயினும் ஒரோவழிக் கேட்கப்படுதலான, எப்பொருள் யாயாவாய்க்கேட்பினுமெனரூர். அகிகுப பனமைபற்றிவந்தது. வாயென்பது அவா அப்பொருளின்கடயிலாமையுண

ரத்தநின்றது. மெய்யாதல நிகழ்பெறுதல. சொல்வாரியியலு நோக்காது அப பொருளினபயனோக்கிக் கொள்ளுதல ஒழிதல செய்வதறிவெனப்பதாம். (௬)

சஉச. எண்பொருள வாகச செலச்சொல்லித தானபிராவாய
துண்பொருள காணப தறிவு. ச

இ-ள். தான எண்பொருளவாகச செலச சொல்லி—தான சொல்லுஞ்சொ
றகளை அறியபொருளவாயினும் கேட்பாக்கு எளிய பொருளவாமாறு மனந
கொளச சொல்லி—பிராவாய துண்பொருள காணபது அறிவு—பிராவாயக்
கேட்குஞ்சொறகளின் துணையியபொருள காணவரிதாயினும் அதனைக் காண
வல்லது அறிவு. எ-று.

உடையவனொழிதல் அறிவினமேலேற்றப்பட்டது. சொல்லுவன வழுவின
றி இனிது விளங்கச் சொல்லுகவென்பாரா சொனமேலவைத்தும், கேட்பன
வழுவினும் இனிதுவிளங்காவாயினும் பயனைக் கொண்டொழிக்கவென்பாரா பொ
ருணமேலவைத்ததுகூறினார். (ச)

சஉரு. உலகந தழீஇய தொடப மலாதலுங்
கூம்பலு மிலல தறிவு. ரு

இ-ள். உலகந தழீஇயது ஒப்பம்—உலகத்தை நடப்பாக்குவது ஒருவனுக்கு
ஒப்பமாம்,—மலாதலும் கூம்பலும் இல்லது அறிவு—அந்நயினகண முன
மலாதலும் பின் கூம்புதலுமினி ஒருநிலையனாவது அறிவாம். எ-று.

தழீஇயது இல்லதெனபன அவ்வத்தொழினமேனின்றன. உலகமெனபது
ஈணியாததோரை. அவரோடு கயப்பூப்போல வேறுபடாது கோட்டுப்பூப்
போல ஒருநிலையே நடப்பாவினா எல்லாவினபமுமெய்துமாகலின், அதனை அறி
வென்றார்.* காரியங்கள் காரணங்களாக உபசரிககப்பட்டன. இதனைச் செல
வத்தினமலாதலும் நலஞரவிற்கூம்பலுமில்லதென்று உரைப்பாருமுளர். (ரு)

சஉச. எவ்வ துறைவ துலக முலகத்தோ
டவ்வ துறைவ தறிவு. கூ

* நாலடியார், நடபாராய்தல, —கோட்டுப்பூப் போல மலாததுபிற கூம்பா
து— வேட்டதே வேட்டதா நட்பாடசி—தோட்ட—கயப்பூப்போன் முன்ம
லாதது பிறகூம்பு வாரை—நயப்பாரு நட்பாரு மில.

இ-ள். உலகம் எவ்வது உறைவது — உலகம் யாதொருவாற்றுகொழுவுதாயிற்று, — உலகத்தோடு அவ்வது உறைவது அறிவு — அவ்வுலகத்தோடு மேலித் தானும் அவ்வாற்றுகொழுவுது அரசாங்கக்கறிவு. எ-று.

உலகததையெல்லாம் யானியமித்தலான என்னை நியமிப்பாரிலையெனக்கொருதித் தானினைத்தவாமே ஒழுக்கி பாவமும் பழியுமாமாகலான, அவ்வாறொழுத்தல அறிவன்றென விலக்கியவாறுயிற்று. இவையெந்தபாட்டானும் அதனை லக்கணங்கூறப்பட்டது. (சு)

சஉஎ. அறிவுடையா ராவ தறிவா ரறிவிலா
ரஃதறி கல்லா தவா. எ

இ-ள். அறிவுடையா ஆவது அறிவா — அறிவுடையாராவா வரககடவதனை முன்னறியவல்லா, — அறிவிலா அஃது அறிகலலாதவா — அறிவிலாராவா அதனை முன்னறியமாட்டாதா. எ-று.

முன்னறிதல் முன்னெயெண்ணியறிதல். அஃதறிகலலாமையாவது வந்தாலறிதல். இனி ஆவதறிவாரென்பதற்குத் தமக்கு நனமையறிவாரென்றுரைப்பாருமுனா. (எ)

சஉஅ. அஞ்சுவ தஞ்சாமை பேதைமை யஞ்சுவ
தஞ்ச லறிவா தொழில். அ

இ-ள். அஞ்சுவது அஞ்சாமை பேதைமை — அஞ்சப்படுவதனை அஞ்சாமை பேதைமையாம், — அஞ்சுவது அஞ்சல் அறிவா தொழில் — அவ்வஞ்சப்படுவதனை அஞ்சதல் அறிவாதொழிலாம். எ-று

பாவமும் பழியுங் கேடும் முதலாக அஞ்சப்படுவன பலவாயினும், சாதி பற்றி அஞ்சுவதென்றா. அஞ்சாமை எண்ணுதசெயதுநிறதல். அஞ்சதல் எண்ணித் தவிரதல். அது காரியமனநென்று இகழ்ப்படாதென்பா அறிவார்தொழிலென்றா, அஞ்சாமை இறைமாட்சியாகக் சொல்லப்பட்டமையின, ராண்டஞ்சவேண்டுமிடங்கூறியவாறு. இவையிரண்டுபாட்டானும் அதனையுடையாரதி லக்கணங்கூறப்பட்டது. (அ)

சஉசு. எதிரதாக காககு மறிவினார்க கிலலை
யதிர வருவதோ ரோய. சு

இ-ள். எதிரதாக காகரும் அறிவினார்ககு — வரககடவதானியவதனை முன்னறிந்து காககவல்ல அறிவினையுடையார்ககு — அதிர வருவது ஓர் ரோய இல

லை—அவா நடுங்க வருவதொருதுன்பமுமில்லை. எ-து.

நோயென் வருகின்றமையின், வாளா எதிராதாவென்றா. இதனா காக்கலாங்காலம் உணராததப்பட்டது. சாததல அதன்காரணத்தை விலகருதல. அவர்க்குத் துன்பமினமை இதனாகுறப்பட்டது. (க)

சுந.0. அறிவுடையா எல்லா முடையா, ரறிவிலா
ரொன்னுடைய ரோனு மிலர். க0

இ-ள். அறிவுடையா எல்லாம் உடையார்—அறிவுடையார் பிறிதொன்று மிலராயினும் எல்லாமுடையாராவர்,—அறிவிலா என உடையாரோனும் இவர்—அறிவிலாதார் எல்லாமுடையாராயினும் ஒன்றுமிலராவர். எ-து.

சுந.1 சச ம் அதி— குற்றங்கடிதல்.

செல்வன்களெல்லாம் அறிவாறபடைக்கவுங் காக்கவுமபடுதலின் அஃதடை யாரா எல்லாமுடையானதும், அவையெல்லாம் முன்னேயமைநது கிடபு பினும் அழியாமற காத்தற்குந் தெய்வத்தானழிநதுழிப படைத்தற்குந் கருவி யுடையானமையின் அஃதெல்லாதாரா எனதுடையாரோனுமில்லொன்றுந் கூறினா. எனனுமென்புழி உமமை விகாராததாற்றுககது. இதனா அவரதுடைமையும் ஏனையாரதினமையுந் கூறப்பட்டன. (க0)

சச ம் அதி— குற்றங்கடிதல்.

அஃதாவது காமம், வெகுளி, கடுமபறதுள்ளம், மானம், உவகை, மதமெ னப்பட்ட குற்றங்களாறனையும் அரசன தனகணிகழாமற கடிதல். இவற்றை வ டதுலார பகைவாக்கமெனப். இவை குற்றமெனறறிதலும் கடிதலும் அறிவு டையாராக்கலது கூடாமையின், அதனபின் வைக்கப்பட்டது.

சுந.க. செருகருகு சினமுகு சிறுமையு மிலலா
பெருககம் பெருமித நீராதது. க

இ-ள். செருகருகு சினமும சிறுமையும் இல்லா பெருககம் — மதமும் வெகுளியுந் காமமுமாகிய குற்றங்களிலலாதவரசரது செலவம்— பெருமித நீர்த்து—மேம்பாட்டுநீராமையினையுடைதது. எ-து.

மதம் செலவக்களிப்பு. சிறியோசெயலாகலின், அளவிறநதகாமஞ் சிறுமை யெனப்பட்டது. இவை நீகியலலன் செயவிததலான, இவற்றைக் கடிநதாரசெ

ல்வம் ஈலவழிப்பாற்றி நிலைபெறுமுடைமையின், மதிப்புடைத்தெனப்பதாம். யி
குதிபற்றி இவை முறகூறப்பட்டன. (க)

சகஉ. இவறஹு மாண்பிறந்த மானமு மாணு
வுவகையு மேத யிறைக்கு. உ

இ-ள். இவறஹு — வேண்டிமவழிப பொருள்கொடாமையும் — மாண்பு
இறந்த மானமும்—நன்மையின்றிய மானமும்—மாணு உவகையும்— அள
விறந்தவுவகையும்— இறைக்கு ஏதம்— அரசனுக்குக் குற்றம். எ-று.

மாட்சியான மானத்தின்குத்தறகு மாண்பிறந்த மானமெனலார்; அஃதா
வது அந்தணர் சான்றோர் அருந்தவத்தோர் தம்முன்னோர் தந்தை தாயென
றிவரை வணங்காமைபும், முடிக்கப்படாநாயினும் கருதியது முடித்தேவிடுத
லும் முதலாயின. அளவிறந்தவுவகையாவது கழிக்கண்ணோட்டம். பிறருஞ்சின
னேகாமங்கழிக்கண்ணோட்ட மெனறிவறறையறந்தருதினிககு வழியடையாரு
ந்தீதெனலா. இவையிரண்டுபாட்டாலுங் குற்றங்களாவன இவையென்பது கூ
றப்பட்டது. (உ)

சகக. தினைத்துணையாங் குற்றம் வரினும் பனைத்துணையாக்
கொள்வா பழிநாணு வார. கஉ

இ-ள். பழி நாணுவார் — பழியையஞ்சுவார்,—தினைத்துணையாங் குற்றம்
வரினும் பனைத்துணையாக் கொள்வா—தங்கட்டினையளவாங் குற்றம் வந்ததா
யினும் அதனை அவ்வளவாகவனறிப பனையினவாகக் கொள்வார். எ-று.

சச ம் அறி.— குற்றங்கடிதல். கஉக்

குற்றம் சாதிப்பெயர். தமக்கேலாமைவிற சிறிதென்று பொருள் பெரிதாக
க் கொண்டு வருந்திப் பின் அது வாராமற் காப்பொனபதாம். (கஉ)

சகச. குற்றமே காகக பொருளாகக் குற்றமே
யறறந் தருஉம் பகை. ச

இ-ள். அறறம் தருஉம் பகை குற்றமே—தனக்கிறுதி பயக்கும் பகை குற
மே— குற்றமே பொருளாகக் காகக — ஆகலான, அக்குற்றம் தனகணவா
ராமையே பயனாகக் கொண்டு காககவேண்டும். எ-று.

இவைபற்றியல்லது பகைவா அறறந்தாராமையின் இவையே பகையாவன
வெண்ணும் வடதூலார் மதம் பற்றிக் குற்றமேயறறந்தருஉம் பகையெனலும்,
இவறறதினமையே குணங்களதுணைமபாகக்கொண்டென்பார் பொருளாக

வென்று கூறினா. குற்றமேகாக்கவென்பது “அருமபண்பினா நீமைகாக்க” என்பதுபோல நின்றது. (ச)

சகடு. “வருமுன்னாக காவாதான் வாழ்க்கை யெரிமுன்னர் வைத்துது போலக கெடும். (ரு)

இ. எ. வருமுன்னாக காவாதான் வாழ்க்கை—குற்றம் வரக்கடவதற்கின்ற முற்காலத்திலே அதனைக் காவாத அரசன் வாழ்க்கை—எரிமுன்னா வைத்துதுபோலக கெடும்—அது வந்தால் எரிமுகத்துநின்ற வைக்குவைபோல அழிந்துவிடும். எ-று.

குற்றமென்பது அகிகாரத்தான் வந்தது. முன்னொன்றதன்றது பருகிப் பொருளவிசுதி. வருமென்னும்பெயசொச்சம் முன்னொன்னுங்காலப்பெயரொகொண்டது, அதனா காகக்கலா காலம் பெறப்பட்டது. குற்றஞ்சிறிதாயினும் அதனா பெரியசெல்வம் அழிந்தேயிடுமென்பது உவமையாற பெறும். (ரு)

சகசு. தன்குற்ற நீக்கிப் பிறாகுற்றங் காண்கிறபி னென்குற்ற மாரு மிறைகரு. சு

இ-எ. தன்குற்றம் நீக்கிப் பிறா குற்றம் காண்கிறபின்—முன்னர்த தன்குற்றத்தைக் கண்டு கடித்து பின்னாப் பிறாகுற்றங்காணவல்லனாயின,—இறைக்கு ஆகும் குற்றம் என—அரசனுக்கு ஆக்ககடவ குற்றம் யாது. எ-று.

அரசனுக்குத் தன்குற்றங்கடியாவழியே பிறாகுற்றங்கடிதல் குற்றமாம் அது கடிந்தவழி முறைசெய்தலாமென்பார, என்குற்றமாகுமென்றா: எனவே, தன்குற்றங்கடிந்தவனே முறைசெய்தற்குரியவெனப்பதாயிற்று. இவைரான்குபாட்டானும் அவற்றது கடித்தபாடி பொதுவகையாற கூறப்பட்டது. இனிச சிறப்புவுகையாற கூறுப. (சு)

சகஎ. செயற்பால செயயா திவறியான் செல்வ முயற்பால தனறிக கெடும். எ

இ-எ. செயற்பால செயயாது இவறியான் செல்வம்—பொருளாற் தனக்குச் செய்துகொள்ளப்படுமவற்றைச் செய்து கொள்ளாது அதனகட் பற்றுள்ளரு செய்தானது செல்வம்—உயற்பாலதன்றிக் கெடும்—பின் உளதாமபான்மைத்தனறி வறிதே கெடும். எ-று.

செயற்பாலவாவன அறம் பொருளின்பங்கள். பொருளாற பொருள்செய்தலாவது பெருக்குதல், அது “பொன்னி னாகும் பொருபுடை யப்படை—தன்

கன

னி னுருந தாணி தாணியிறப்— பின்னை யாகும் பெரும்பொரு ளப்பொரு—
 "மின்னும் காலைத் துனனான வில்லையே."* எனபதனானதிக. அறஞ்செய்யா
 மையானும் பொருளபெருக்காமையானும் உயற்பாலதன்றியெனதும், இன்பப
 பயன்கொள்ளாமையிற கெடுமெனதுகூறினா. உயற்பாலதினறியெனது பாட
 மோதுவாருமுளா. (எ)

சுநஅ. பற்றுள்ள மென்னு மிவறன்மை யெறதுள்ளு
 மெண்ணப படுவதொன றனது. அ

இ-ள். பற்றுள்ளம் என்கும் இவறன்மை— பொருளை விடத்தகுமிடத்து வி
 டாது பற்றுதலைச் செய்யுமுள்ளமாயிய உலோபத்தினது தன்மை— எறதுள்
 ளும் எண்ணப்படுவது ஒன்று அன்று—குறத்தன்மைகளெல்லாவற்றுள்ளும்
 வைத்தெண்ணப்படுவதொன்றன்று, மிககது. எ-று.

இவறலது தன்மையாவது குணங்களெல்லாம் ஒருங்குளவாயினும் அவறறை
 க் கீழ்ப்படுத்தித் தான மேறபட வல்லவியலடி. ஒழிந்தன அதுமாட்டாமையி
 ன், எறதுள்ளுமெண்ணப்படுவதொன்றனறெனனா. எவற்றுள்ளுமென்பது இ
 டைக்குறைநதுகின்றது. இவைபிரணயிபாட்டாதும உலோபத்தினறீமை கூற
 பட்டது. (அ)

சுநக. வியவற்க வெஞ்ஞான்றுந தன்னை நயவற்க
 நன்றி பயவா வினை. க

இ-ள். எஞ்ஞானதும் தன்னை வியவற்க—தான இறப்பவுபாரதஞானதும்மத
 த்தாற் றன்னை நன்குமதியாதொழிக, — நன்றி பயவா வினை நயவற்க— தன
 க்கு நன்மை பயவா வினைகளை மானததால் விருமபாதொழிக. எ-று.

தன்னைவியவறாழி இடமுங் காணும் வலியும் அறியப்படாமையானும், அற
 னும் பொருளும் இகழ்ப்படுதலானும், எஞ்ஞானதும்வியவறவெனதும், கருதி
 யது முடித்தேவிடுவெனது அறம் பொருளினப்பங்கள பயவா வினைகளை நயப
 பின் அவறறாற பாவமும் பழியுங் கேடுமவருமாகலின், அவறறையவறகவென
 துங்கூறினா. இதனான மதமானங்களினறீமை கூறப்பட்டது. (க)

சுச0. காதல காத லறியாமை யுயக்கிறபி
 னேகில வேகிலரா னால. க0

இ-ள். காதல காதல அறியாமை உயக்கிறபின்— தான காதலித்த பொருள்
 களை அவா அக்காதலறியாமல் அருபவிககவல்லனாயின், — ஏதிலரா னால ஏதி

ல— பகைவா தன்னை வஞ்சித்ததற்கெண்ணுமெண்ணம் பழுதாம். எ-று.

அறிந்தவழி அவை வாயிலாகப் புதுநது வஞ்சிப்பாக்கலின், அறியாமலுபத் தால் வாயிலினமையின் வஞ்சிக்கப்பா னென்பதாம். காமம், வெகுளி, உவ கையென்பன முற்றக்கடியுந் குற்றமனமையின், இத்தொப்பெரும்பான்மைத்தா னிய காமதுகருமாறு கூறி, ஏனைச்சிறுபான்மையவற்றிற்குப் பொதுவகை வில் க்கினையே கொண்டொழிந்தார். (க0)

* வேகசிறந்தாமணி, விமலையாரிலம்பகம், நடு.

சுடு ம் அதி.— பெரியாணாத்துணைக்கோடல். தந்த

சுடு ம் அதி.— பெரியாணாத்துணைக்கோடல்.

அந்தாவது மூவிரகுற்றமும் முறைமையிற் கடிதலிறகாவற்சாகாடுகைத் தற்குரியனாய் அரசன தீரெய்வலக்கி நன்னெறிச் செலுத்தும் பேரறிவுடையா னாத் தனக்குத் துணையாகக் கோடல். அதிகாரமுறைமையும் இதனுள் விளங் கும. பேரறிவுடையாராவா அரசாக்கும் அநகங்கட்கும் மானுடததெய்வக்குற் றங்கள் வாராமற் காத்ந்தருளிய அமைச்சர், புரோகிதர்.

சசக. அறனறிந்து முதத வறிவுடையார கேண்மை

திறனறிந்து தோநது கொளல்.

க

இ-ள். அறன் அறிந்து முதத அறிவுடையார கேண்மை— அறத்தது துண் மையையறிந்து தன்னின் முதத அறிவுடையாரது கேண்மையை— தோநது திறன் அறிந்து கொளல்— அரசன அதனதருமைபையோரது, கொளருநதி மறிந்து கொள்க. எ-று.

அறதுணமை தூலானேயன்றி உயத தணாவாறும் அறியவேண்டதெலின், அற னறிந்தென்றார். முத்தல அறிவானும், சேலத்தானும், காலத்தானும் முநிரதல். அறிவுடையார நீதியையும் உலகியையும் நிதியுடையார. திறனறிதலாவது நன குமசித்தல், உயரச்செய்தல், அவாவனாநிறற்றலென்பன முதலாக அவா பிணிப புண்ணுநதிறனறிந்து செய்தல். (க)

சசஉ. உற்றநோய நீக்கி யுறுஅமை முறகாக்கும்

பெற்றியாப பேணிக் கொளல். உ

இ-ள். உற்ற நோய நீக்கி— தெய்வத்தானாக மக்களாளுகத் தனக்கு வந்த

துன்பங்களை நீக்க மாற்றி நனவு நீக்கி—உருமை முறையாகவும் பெற்றியார்—பின் அப்பெற்றியின் வாராவண்ணம் முன்னிற்து காக்கவல்ல தன்மையினையுடையாரா—பேணிக கொள்ள— அரசன் அவர் உவப்பன செய்து துணையாகக் கொள்க. எ-று.

தெய்வத்தானவருந் துன்பங்களாவன மாதமியின்தன்மையிடுகிகளானும், காற்றந் தீப பிணியெனநிலறறனும், வருவன. அவை கடவுளையுந் தக்கோராய் நோக்கிச் செய்யுஞ் சார்க்களானீக்கப்படும். மக்களானவருந் துன்பங்களாவன பகைவா, களவா, சுற்றத்தாரா, வினைசெய்வாரென்றிவர்களான வருவன. அவை சரம பேத தான் தண்டன்களாகிய நாலவகையுபாயத்தள ஏற்றதனாக் கப்படும் முற்காததலாவது தெய்வத்தான் வருவனவற்றை உற்பாதவர்களானநிநது, அச்சாநதிகளாறகாததலும், மக்களான வருவனவற்றை அவாகுணம், இங் கிதம், ஆகாரம், செயலென்பனவற்றானநிநது அவையுபாயங்களுள்ளொன்றாகா த்தலுமாம். ஆகவே, புறோகிதனாயும் அமைச்சனாயுந் கூறியவாறாயிற்று. இங் கிதம் குறிப்பானிகமும் உறுப்பினரெழில். ஆகாரம் குறிப்பினநி நிகமும் வேறுபாடு. உவப்பன நன்குமதித்தனமுதலியன. இவையிரண்டுபாட்டானும் பெரியாரநிலைகளும், அவரைத் துணையாகக் கோடலவேண்டிமென்பது உம், கொள்ளுமாறு கூறப்பட்டன. (உ)

சசக. அரியவற்று ளெல்லா மரிதே பெரியாரைப்
பேணித் தமராக கொளல். கூ

ககஉ. சடு ம் அநி. — பெரியாரைத் துணைக்கொடல்.

இ-ள். பெரியாரைப் பேணித் தமராக் கொளல் — அப்பெரியவர்களை அவர் உவப்பனவற்றிநது செய்து தமக்குச் சிறந்தாராகக் கொள்ளுதல்— அரியவற்றுள் எல்லாம் அரிது—அரசாக்கு அரியபேறுகளெல்லாவற்றுள்ளும் அரிது. எ-று. உலகத்தனியனவெல்லாம் பெறுதற்குரிய அரசாக்கு இப்பேறு சிறந்ததென்றது, இதனால் அவையெல்லாம் உளவாதனாகும். (கூ)

சசச. தம்மிற் பெரியார் தமரா வொழுக்குதல்
வன்மைபு ளெல்லாந் தலை. ச

இ-ள். தம்மிற் பெரியார் தமரா வொழுக்குதல்—அறிவு முதலியவற்றால் தம்மின யிக்கார தமக்குச் சிறந்தாராகத் தாம் அவாவழி நின்றொழுக்குதல்— வன்மை

புள் எல்லாம் தலை— அரசாக்கு எல்லாவலியுடைமையினுநதலை. எ-று.

பொருள், படை, அரண்களானுய வலியினும் இத்துணைவலிசிறந்ததெனறது, இவர அவற்றானீக்கப்படாத தெய்வத்துண்பழுதலியனவும் நீக்குதற்கு உரியராகலின். (ச)

சசடு. சூழ்வாரகண் ணாக வொழுக்கலான் மன்னவன்
சூழ்வாரைச் சூழ்ந்து கொள்ள. டு

இ-ள். சூழ்வார கண்ணாக ஒழுகலால்—தனபாரம் அமைச்சரைக் கண்ணாகக் கொண்டிருந்ததலான்,— மன்னவன் சூழ்வாரைச் சூழ்ந்து கொள்ள—அரசன் அதன்மையராய அமைச்சரையாராய்ந்து தனக்குத் துணையாகக்கொள்க. எ-று

இரண்டாவது விகாரத்தாற்றெடுக்கது. தானே சூழ்வல்லாபிதும் அளவிறந்த தொழில்களான ஆளுமெயதுமரசனபாரம் அதுவே தொழிலாய அமைச்சரானல்லது இனிது நடவாழ்மபற்றி, அவரைக் கண்ணாகக் கூறினா. ஆராய்தல் அமைச்சியலுட்கொல்லப்பரிம இலக்கனாதனைபண்பணையாராய்தல், இவை மூன்றுபாட்டானும் பெரியாராத துணைக்கோடலின் சிறப்புக் கூறப்பட்டது.

சசக. தக்கார நினததனாய்த தானொழுக வல்லானைச்
செற்றார செய்கிடந்த தில். கூ

இ-ள். தக்கார நினததனாய்த தான் ஒழுக வல்லானை — தக்காராகியவினத நையுடையனாய்த தானும்நிறொழுகவல்லவரசனை — செற்றார செய்க கிடந்தது இல்— பகைவா செய்யக கிடந்ததொருதுண்பழுமில்லை. எ-று.

தக்கார அறிவொழுகக்கன்களாற நகுதியுடையார. ஒழுக்குதல் அறநீதிகளின் நெறிவழுவாமனடத்தல், வருசித்தல், கூடி னரைப்பிரித்தல், வேறுபகைவினைத்த லென்றிவற்றாலும், வலியாலும், பகைவாசெய்யுந துன்பங்கள பலதிறத்தவாயினும், தானுமிருந்து அறிவாசொல்லுங் கொண்டொழுதுவான்கண் அவற்று ளொன்றும் வாராதென்பார, செற்றார செய்ககிடந்ததில்லென்றா. (க)

சசஎ. இடிகுருந் துணையாரை யாளவாரை யாரே
கெடிகுருந தகைமை யவா. எ

இ-ள். இடிகுரு துணையாரை யாளவாரை—நீயன்கண்டால் நெருங்கிச்சொல்லுந் துணையாநதன்மையையுடையாரை இவர நமக்குச் சிறந்தாரொன்றாலும் ரசனை—கெடிகுரு தகைமையவா யார—கெடிகுரு பெருமையுடைய பகைவா உலகத்தியாவா எ-று.

தியன பாவங்களும நீதியல்லவாம். துணையாந்தன்மையாவது தமக்கு அவையின்மையும் அரசன்கண்புடைமையும். அத்தன்மையுடையா நெறியின்கவிடாகமயின், அவரையாளுமாசா ஒருவரானுங்கெடுக்கப்படான்பதாம். நெருங்கிச்சொல்லுமளவினோயெனதுபாபாருமுளா. இவையிரண்டு பாட்டாலும் அதன்பயன கூறப்பட்டது. (௭)

சசஅ. இடிப்பாரா யில்லாத வேமரா மன்னன்
கெடுப்பா ரிலானுங் கெடும. அ

இ-ள். இடிப்பாரா இல்லாத ஏமரா மன்னன் — கழறுதற்குரியாராத தனக்குத் துணையாகக்கொள்ளாமையிற் காவலற்ற அரசன் — கெடுப்பாரா இலாஜம் கெடும — பகையாய்க் கெடுப்பாரா இலையாயினும் தானே கெடும. எ-று.

இல்லாத ஏமராவென்பன பெயரொச்சவிகிதஞ். கெடுப்பாரா ஊராவென்பது தோன்ற, இலாஜமென்றா. தானே கெடுதலாவது பாகனிலாத யானேபோல நெறியல்லாநெறிச சென்று கெடுதல். (அ)

சசக. முகவிலாக கூதிய மிலலை மதலையாரு
சார்பிலாக கிலலை நிலை. க

இ-ள். முதல் இலாக்கு ஊதியம் இலலை — முதற்பொருளிலலாத வணிகாக்கு அதனாவருநியமிலலையாம், — மதலையாம் சார்பு இலாககு நிலை இலலை — அதுபோலத் தம்மைத் தாமருவதாநதுணையிலலாத அரசாக்கு அதனுனவரும் நிலையிலலை. எ-று.

முதலைப்பெற்றே இலாபம் பெறவேண்டுமாறுபோலத் தாமருவாராப் பெற்றே நிலைபெறவேண்டுமென்பதாம். நிலை அரசா பாரததோடு சலியாது நிறதல். (க)

சகி. பல்லார பகைகொளலிற பததிதத் தீமைத்தே
நல்லார தொடாகை விடல். க0

இ-ள். பல்லார பகை கொளலின பதது அபித்த தீமைதது — தான்றனிய னுயவைத்துப் பலரோடும் பகைகொளளுதலிற் பதிறுமடங்கு தீமையுடைதது — நல்லார தொடா கைவிடல் — அரசன் பெரியாரோடு நடப்பினைக் கொள்ளாதொழிதல். எ-று.

பலர் பகையாயக்கால “மோதி முள்ளொடு முட்பகை கண்டிடல் — பேது
செயது பிளந்திடல்”* எனபவையல்லது ஒருவருவினையாக்குதல் தீது, செயதா
ஹம் ஒருவாற்றினுயதல்கூடும், நல்லாதொடாகைவிட்டால் ஒருவாற்றினுமுய
தல் கூடாமையின், இது செயதல் அதனினுந் தீதெனபதாம். இவையுமுனையாட்
டானும் அது செய்யாதவழிப்படுகற்றறங்கூறப்பட்டது. (க0)

* சேவகசுந்தாமணி, விமலையாரிலம்பகம், ௩௨.— நீதி யாலறுத தநந்தி யீட்
டுத— லாதி யாய வரும்பகை நாட்டுதன்—மோதி முள்ளொடு முட்பகை கண்
டிடல்— பேது செயது பிளந்திடல் பெட்டதே.

சுசு ம

சுசு ம அதி— சிறியினஞ்சேரமை

சுசு ம அதி— சிறியினஞ்சேரமை .

அஃதாவது சிறியவினத்தைப் பெருநதாமை. சிறியவினமாவது நல்லத
னாலும் தீயதன்றீமையுமில்லென்போரும் விடரும் தூர்த்தரும் நடரும்கு
ளிட்ட குழு. அறிவைத் திரித்த இருமையுறகெக்கருமியலபிறறாய அதனைப்
பெருநதிற பெரியாதததுணைக்கோடல் பயனினறெனபதுணாததற்கு இஃத
தனபின வைக்கப்பட்டது.

சுசு. சிறியின மஞ்சம் பெருமை சிறுமைதான்
சுறறமாச சூழநது விடும. க

இ-ள. பெருமை சிறியினம் அஞ்சம்— பெரியோரியலபு சிறியவினததையஞ்
சாநிற்கும்,— சிறுமை தான் சுறறமாச சூழநது விடும— ஏனைச்சிறியோரிய
லபு அது சேர்ந்தபொழுதே அதனைத் தனக்குச் சுறறமாகவெண்ணித் துணியும்.
எ-று.

தத்தமறிவு திரியுமாறும அதனாற்றமக்குவருநதுனபமும நோக்கவின அறிவு
டையாரஞ்சுவரென்றும், அறிவொற்றமைபாற பிறிதுநோக்காமையின் அறிவி
லாதார தமக்குச் சுறறமாகத் துணிவொன்றுமகறினா. பொருளினறெழில்
களை பண்பினமேனினறன். இதனாற சிறியவினம் பெரியோரக்காகாதெனபது
கூறப்பட்டது. (க)

சருஉ. நிலத்தியலபா நீர்திரிந தறகுரு மாந்தாக
கினத்தியலப தாகு மறிவு. உ

இ-ள். நிலத்து இயலபான நீர்திரிநத அறகுரு — தான சோந்த நிலத்தி
ன்தியலபானே நீர்தனறன்மை திரிநது அந்நிலத்தினறன்மைததாம், — மாந
தர்க்கு இனத்தியலபு அறிவு (திரிநது) அதாகும் — அதுபோல மாந்தாகருத்
தாளுசோந்த இனத்தின்தியலபானே அறிவுந தனறன்மை திரிநது அவவினத
கினறன்மைததாம். ஏ-று.

எடுத்தகாட்பிவமை. விசும்பினகடடனறன்மைததாய நீர்திலத்தேர்பி சே
ர்ந்தவழி நிறழ, சுவை முதலிய பண்புகள திரிநதாறபோலத தனிநிலைகடடன
றன்மைததாயவறிவு பிறவினத்தேர்பி சோந்தவழிக காட்சி முதலிய தொழில்
கள் திரியுமென இதனால் அதனது காரணங கூறப்பட்டது. (உ)

சருங். மனத்தானு மாந்தாக குணர்ச்சி யினத்தானு
மின்றா னெனப்படுகு சொல. ந.

இ-ள். மாந்தாககு உணர்ச்சி மனத்தான ஆம் — மாந்தாக்குப் பொதுவுண்
ர்வு தம் மனங்காரணமாகவுண்டாம், — இன்னான் எனப்படும சொல இனத
தான் ஆம் — இவன இததனமையெனன்று உலகத்தாராற சொல்லப்படும்
சொல் இனங்காரணமாகவுண்டாம். ஏ-று.

இயற்கையாய புலனுணர்வுமாதிரித்திறகு இனம் வேண்டாமையின அதனை
மனத்தானுமென்றும், செயற்கையாய விசேடவுணர்வுபற்றி நலனென்னருகத
தியென்னருக நிகழுஞ்சொறகு இனம் வேண்டுதலின அதனை இனத்தானுமின்
அங்குறினார். உவமையளவை கொள்ளாது அததிரிபும மனத்தானுமென்பாரா
நோக்கி இதனால் அது மறுத்துக் கூறப்பட்டது. (ங)

சருங் அறி. — சிறுமினனுத்சோலம். கருகு

சருச. மனத்து னதுபோலக் காட்டி பெருநுவற்
கினத்துள தாகு மறிவு.

இ-ள். அறிவு — அவவிசேடவுணர்வு — ஒருவறகு மனத்து உளதுபோலக்
காட்டி — ஒருவறகு மனத்தின்கண்ணேயுளதாயதுபோலத தன்கைப் புலப்படு
ததி — இனத்து உளதாகும் — அவனசோந்தவினத்தின்கண்ணேயுளதாம். ஏ-று.

மெய்யமை நோக்கா முன் மனத்தினதுபோன்று காட்டியும் பின்னோக்கியவழிப் பயினைவினத்தனதாயிருத்தலின், காட்டிபென இறந்தகாலத்தாறகறினா. விசேடவுணர்வுதானும் மனத்தினகண்ணே அன்றேயுளதாவதென்பாரா நோக்கி, ஆணரிப புலப்படுதனையேயுள்ளது அதற்குமுலம் இனமென்பது இத்தொகற்பட்டது. (ச)

சருநு. மனநதாயமை செயவினை தூயமை யிரண்டு
மினநதாயமை தூவா வரும். ரு

இ-ள். மனம் தூயமை செயவினை தூயமை இரண்டும்— அவ்விசேடவுணர்வு புலப்படுத்திகிடைய மனநதாயனத்தறன்மையும் செய்யுமவினைதாயனத்தறன்மையுமாயிரண்டும்— இனம் தூயமை தூவா வரும்—ஒருவற்கு இனநதாயனத்தறன்மை பற்றுககோடாக உளவாம். எ-று.

மனநதாயனத்தலாவது விசேடவுணர்வுபுலப்படுமாறு இயற்கையாய அறியாமையின்கருதல். செயவினைதூயனத்தலாவது மொழிமெய்களாற்செய்யும் நலவினையுடையனத்தல். துவென்பது அப்பொருடாதல் “துவறத தறநதாரா” எனபதனனுமறிக. ஒருவன் இனநதாயனத்தவே அதனோடு பயிற்செய்யத்தான் மனநதாயனது அதன்கண் விசேடவுணர்வு புலப்படுதி அதனாற்சொல்லுஞ் செயலுநதாயனமென, இதனால் இனத்தனளவாமாறு கூறப்பட்டது. (ரு)

சருநு. மனநதாயாக கெச்சநன் ருகு மினநதாயாக
கிலலைநன ருகா வினை. ரு

இ-ள். மனம் தூயாககு எச்சம் நன்றாகும்—மனநதாயராயினாககு மக்கட் பேறு நன்றாகும்,— இனம் தூயாககு நன்று ஆகா வினை இலலை— இனநதாயராயினாககு நன்றாகாத வினை யாதுமில்லை. எ-று.

காரியங் காரணத்தின வேறுபாடமையின் எச்சநன்றாகுமென்றும், நலலின் த்தோடெண்ணிச செய்யப்படுதலின் எல்லாவினையுநலலவாமென்றாகுகறினா.

சருநு. மனநல மன்னுயிராக காகக மினநல
மெல்லாப புகழந தரும். ரு

இ-ள். மன உயிராக்குமனநலம் ஆககம் (தரும்)—நிலைபெற்றவுயிராக்கு மனத்தது நன்மை செல்வத்தைக கொடுக்கும்,—இனநலம் எல்லாபபுகழும் தரும்—இனத்தது நன்மை அதனோடு எல்லாபபுகழையுங்கொடுக்கும். எ-று.

மன்னுயிரென்றது ஈண்டு உயரதினைமேனின்றது. தருமென்றும் இடவழுவமைதிச்சொல் முன்னாறகூட்டப்பட்டது. உமமை இறந்தது தழீஇயவெச்சவும் மை. மனநன்றாகுநனே அறமாகலின் அதனை ஆக்கநதருமென்றும், புகழ் கொ

தெதற்குரிய நல்லொராதாமே இனமாகலின் இனநலமெல்லாப்புகழ்ந்தருமென்
றுங் கூறினா. மேல மனநன்மை இனநன்மையறறிவருமென்பதனை உட்கொ
கூடக், சள ம். அதி. — தெரிந்துசெயல்வகை.

எங்கி அஃதியல்பாகவேயுடையார்க்கு அவவினநன்மை வேண்டாவென்பாரா
நோக்கி, அதேயேயன்றி அதநன்மைய பலவறையுந் தருமென அவாக்கும் அது
வேண்டுமென்பது இவ்விரண்டுபாட்டானும் கூறப்பட்டது. (எ)

சருஅ. மனநல நன்குடைய ராயினுஞ் சான்றோர்க
கினநல மேமாப புடைத்து. அ

இ-ள். மனநலம் நன்கு உடையராயினும்—மனநன்மையை முன்னேநலவினை
யாற ருமேயுடையராயினும்,—சான்றோர்க்கு இனநலம் ஏமாப்பு உடைத்து—
அமைநதார்க்கு இனநன்மை அதற்கு வலியாதலையுடைத்து. எ-று.

நன்காலென்னும் மூன்றனுருபு விகாரத்தாற்றெக்கது. அநநலவினையுளவழி
யும் மனநலத்தை யளாத்துவருதலின், அதற்கேமாபபுடைத்தாயிற்று. (அ)

சருகூ. மனநலத்தி னாகு மறுமைமற் றஃது
மினநலத்தி னேமாப புடைத்து. கூ

இ-ள். மனநலத்தின் மறுமை ஆகும் — ஒருவறகு மனநன்மையானே மறு
மையின்பமுண்டாம்,— மறநஃதும் இனநலத்தின் ஏமாப்பு உடைத்து— அத
ற்கு அச்சிறப்புததானும் இனநன்மையான வலிபெறுதலையுடைத்து. எ-று.

மனநலத்தினாகு மறுமையென்றது மறுமை பயப்பது மனநன்மைதானே
பிரிதொன்றனநெனனும் மகதநதயுடம்படிக கூறியவாறு. மற்று வினைமாற்
று. உம்மை இறந்தததழீதியவெச்சவுமமை. ஒரோவழித்தாமதகுணத்தான் ம
னநலநதிரியினும் நலலினம் ஒப்பிதுததி மறுமைபயப்பிக்குமென நிலைபெறச்
செய்யுமாறு கூறப்பட்டது. இவையையாதபாட்டானும் சிறிதினஞ்சேரமைய
து சிறப்பு நலலினஞ்சேரதலாகிய எதிராமறைமுகத்தாற கூறியவாற்றிக. (க)

சகூ0. நலலினத்தி னூயகுந துணையிலலை தீயினத்தி
ளலலற படுப்பது உ மில. கூ0

இ ள். நலலினத்தின் ஊயகு துணையம் இலலை—ஒருவறகு நலலினத்தின் மி
க்க துணையுமில்லை,— தீயினத்தின் (ஊயகு) அலலறப்பிப்பது உம இல— தீய
வினத்தின் மிக்க பகையுமில்லை. எ-று.

ஊதனுருபுகள் உறழ்பொருளினகணவநன். ஊயகென்பது பின்னுறகட்டி.

உம்மை மாற்றியுரைக்கப்பட்டது. நல்லினம் அறியாமையின்க்கித் தயருறும்ற்
காத்தலின் அதனைத் துணியென நம, தீயினம் அறிவின்க்கித் தயருறுவிததலி
ன் அதனைப் பகையென நம கூறினா. அல்லறப்படுபதெனபது ஏதுப்பெயா.
இதனால் விதியெதிராமறைகள் உடனகூறப்பட்டன. (க0)

சுள ம அதி. — தெரிந்துசெயல்வகை.

அஃதாவது அரசன தானசெய்யும் வினைகளை யாராய்நது செயயுந்திறம்.
அச்செயல் பெரியாராததுணைக்கோடல் பயனுடைத்தாய வழி அவரோடுஞ்செ
ய்யப்படுவதாகலின், இது சிறிதினஞ்சேராமையின்பின் வைக்கப்பட்டது.

**சுசு. அழிவது உ மாவது உ மாகி வழிபயக்கு
முகியமுஞ் சூழந்து செயல.** க

சுள ம அதி. — தெரிந்துசெயல்வகை.

கக.௭

இ-ள். அழிவது உ ம — வினைசெய்யுங்கால் அப்பொழுது அதனால்ழிவதனை
யும — ஆவது உ ம — அழிந்தாற்பின்னாலுதனையும் — ஆகி வழி பயக்கும ணுதி
யமும் — ஆயநின்று பிறப்பொழுது தருமுகியததையும் — சூழந்து செயல —
சோனாக்கி உறுவதாயிற் செயக, எ-று.

உறுவதாவது நிகழ்வினகண் அழிவதனில் ஆவது மிகரு எதிராவிலும் அது
வளராததுவருதல். அழிவதினமையின், எதிராவினகண் வருமாக்கத்தை ணுதிய
மென்றா, எனவே, அவஆதியம் பெறின நிகழ்வினகண் அழிவதும் ஆவதுந தம்
முளொத்ததாலும் ஒழித்தபாற்றனறெனபது பெற்றும். இரண்டிகாலத்தும் பய
னுடைமை தெரிந்து செயகவெனபதாம். (க)

சுசு. தெரிந்த வினததொடு தேர்ந்தெண்ணிச் செய்வாக

கருமப்பொருள யாதொன்று மில்.

உ

இ-ள். தெரிந்த இனததொடு தேர்ந்து எண்ணிச் செய்வாருக்கு — தானதெரி
ந்தகொண்ட இனத்திடனே செய்யததற்கும் வினையை ஆராயநது பின் தாமேயு
மெண்ணிச் செய்து முடிக்கவல்ல அரசாருக்கு — அருமப்பொருள யாதொன்றும
இல் — எய்துதற்கரி ப பொருள யாதொன்றுமில்லை. எ-று.

ஆராயப்படுவனவெல்லாம் ஆராயநதுபோந்த இனமெனதுமாம். செய்வா

ககனதநாலு, வினையென்றுஞ் செயப்படுபொருள் வருவிககப்பட்டது. வினையாவது மேறசேறனமுதல் வேறலீரைய தொழில். பொருளகட்கேதுவாய அதனிறறவருமையின், அரியபொருளகனெல்லாம் எளிதினையதுவொன்பதாம். இவையிரண்டுபாட்டானுஞ் செயததற்கும் வினையும் அது செய்யுமாறுங் கூறப்பட்டன. (உ)

சகக. ஆககங் கருதி முதலிழகருஞ் செயவினை
யூககா ரறிவுடை யார. கூ

இ-ள். ஆக்கம் கருதி முதல் இழக்கும் செயவினை — மேலெய்தக்கடவனுதி யத்தினை நோக்கி முன்னெய்திசின்ற முதறனையும் இழத்தற்கேதுவாய் செய வினையை — அறிவுடையார் ஊக்கார — அறிவுடையார் மேற்கொள்ளார், எ-று.

கருதியென்றும் வினையெச்சம் இழக்குமென்றும் பெயரொச்சவினை கொண்டது. எச்சவுமமைவிகாரத்தாற்றொக்கது. ஆக்கமேயன்றி முதலையும் இழக்கும் வினைகளாவன வலியுறு காலமும் இடனுமறியாது பிறாமண கொளவானசென்று தம்மண்ணுமிழத்தலபோலவன. முனசெய்துபோர்த வினையாயினுமென்பார், செயவினையென்றார். (கூ)

சககச. தெளிவி லதனைத் தொடங்கா ரிளிவென்று
மேதப்பா டஞ்சு பவா. ச

இ-ள். தெளிவு இலதனைத் தொடங்கார் — இனத்தோடு தனிததும் ஆராயந்து அணிதலிலலாத வினையைத் தொடங்கார் — இனிவு என்னும் ஏதப்பாடு அஞ்சுபவா — தமக்கு இனிவரவென்றுவருதமுண்டாதலை அஞ்சுவார், எ-று.

தொடங்கின இடையின் மடங்கலாகாமையின், தொடங்காரொன்றார். இனிவரவு அவவினையாற பின்னழிவெய்தியவழி அதன மேலும் அறிவும் மானமுமி லொன்று உலகத்தாரிகழுமிகழ்ச்சி. அஃதுண்டாதல் ஒருதலையாகலின், தெளிவுளவழித் தொடங்குகவென்பதாம். (சு)

கஅ

ககஅ சஎ ம் அதி — தெரிந்துசெயலவகை.

சககரு. வகையறச் சூழா தெழுதல் பகைவரைப்
பாத்திப படுப்பதோ ராறு. ரு

இ-ள். வகை அறச் சூழாது எழுதல் — சென்றால் நிகழுநதிறங்கனையெல்லாம் முற்றவெண்ணுது சில்வெண்ணிய துணையானே அரசன பகைவாமேறசெல்லுதல் — பகைவரைப் பாத்திப்படுப்பது ஓராறு — அவரை வளருநிலத்தி

லே நிலைபெறச் செய்வதொரு நெறியாம். எ-று.

அத்திறங்களாவன வலி, காலம், இடனென்றிவற்றால் தனக்கும் பகைவர்க்குமுள்ளவாம் நிலைமைகளும், வீணை தொடங்குமாறும், அதற்கு வருமிடையூறுகளும், அவற்றை நீக்குமாறும், செல்லுமாறும், அதனாற் பெறும் பயனும் முதலாயின. அவற்றுட்சிலவெஞ்சிறும் பகைவர்க்கு இடனாகலான, முற்றுப்பெற்றவெண்ணெண்ணெனமென்பதாம். இவைமூன்றுபாட்டானும் ஒழியத்தகும் வீணையும் ஒழியாவழிப்படுமிருகருநாகூறப்பட்டன. (நு)

சசுசு. செயதகக வல்ல செயககெடுஞ் செயதகக

செய்யாமை யானுந் கெடும்

சு

இ-ள். செயதகக அல்ல செயக கெடும்—அரசன தனவினைக்கு—செய்ய ததககவல்லவற்றைச் செயதலாற்கெடும்,—செயதகக செய்யாமையானும் கெடும் — இனி அதனானேயன்றிச் செய்பததககவற்றைச் செய்யாமைதான் குணமாகெடும். எ-று.

செய்யத்தககவல்லவாவன பெரிய முயற்சியினவும், செய்தாற்பயனிலலனவும், அது சித்தியினவும், ஐயமாயினவும், பின்றுயர்வினைப்பனவுமெனவ்வை. செய்யத்தககவாவன அவற்றின் மறுதலையாயின. இச்செய்தல் செய்யாமைகளான அறிவு ஆனமை பெருமைபெனலும் மூலநயமாற்றலுட பொருள் படைபென இருவகைத்தாய்பெருமை தருங்குப் பகைவர்க்கு எளியனமாகலான, இரண்டிய கேட்டிற்குக் காரணம். இதனாற் செய்வனசெய்து ஒழிவனவொழிகவென இருவகையனவும் உடன கூறப்பட்டன. (சு)

சசுஎ எண்ணித் துணிக கருமந் துணிகநதி

னெண்ணுவ மென்ப நிறுநரு எ

இ-ள். கருமம் எண்ணித் துணிக—செய்யத்தகக கருமமும் முடிக்குமுபாயத்தையெண்ணித் தொடங்கு, — துணிகநதின எண்ணுவம் என்பது இழுக்கு—தொடங்குவதைதுப பின்னெண்ணக்கட்டெமெனஞெழிதல் முற்றமாதலான. எ-று.

துணிவுபற்றி நிகழ்கலின், துணிவெனப்பட்டது. சிறப்புமற்ற விகாரத்தாற் றொக்கது. உபாயமென்பது அவாயநிலையான வந்தக. அது கொடுத்தல், இன் சொற்சொல்லல், வேறுபடுத்தல், ஒழுத்தலென நால்வகைப்படும. இவற்றை வடநூலார் தானசாம் பேதநடைமென்ப. அவற்றின் முன்னாயவிரண்டிம் ஐவகைய, ஏனைய மூலகைய, அவ்வகைகளெல்லாம் அணிபிறப்பெருகும், இவ்வுபாயமெல்லாமெண்ணாது தொடங்கின் அவ்வினை மாற்றினால் விலக்கப்பட்டு

முடியாமையானும், இடைவினொழிதலாகாமையானும், அரசனதுயருறுதலின், அவ்வெண்ணுமையை இழக்கென்றா. செயவனவற்றையும் உபாயமறிந்தே தொடங்குவென்பதாம். (எ)

சஎ ம் அதி.— தெரிந்துசெயல்வகை.

காடக

சசஅ. ஆற்றின வருந்தா வருததம் பலாநின்று

போற்றினும் பொததுப படும.

அ

இ-ள். ஆற்றின வருந்தா வருததம் — முடிபுமுபாயததாற கருமத்தை முயலாத முயற்சி— பலா நின்ற போற்றினும் பொததுபபடும — துணைவாபலா நின்ற புரைபடாமற் காப்பிதும்புரைபடும. எ-று.

முடிபுமுபாயததான முயற்சாவது கொடுத்தலைப் பொருண்சையாளனகண்ணும், இனசொல்லிசெய்பமுடையான, மடியாளன், முன்னேபிறரோடு பொருது நொந்தவனென இவாகண்ணும், வேறபடுத்தலைத் துணைப்படையாளன், தன் பகுதியோடு பொருந்தாதானென இவாகண்ணும், ஒருத்தலை இவற்றின் வாராதவழி இவாகண்ணுந் தேறப்படாக கீழமக்களகண்ணுஞ்செயது, வெல்லுமாற்றான முயற்ச. புரைபடுத்தல் கருவிய நன்மையனறிக் கருதாத தீமை பயத்தல். உபாயத்தது சிறப்புக் கூறியவாறு. (அ)

சசகக் 'நனமுற்ற வுள்ளுந் தவறுண் டவரவா

பண்பறிந் தாற்றுக டுடை

சக

இ-ள். நனது ஆற்றவுள்ளும் தவறு உண்டி— வேறறுவேந்தாமாட்டி நனருனவுபாயமுசெய்தற்கண்ணுறு குற்றமுண்டாம், — அவரவா பண்பு அறிந்து ஆற்றுககடை— அவரவாருணங்கனையாராயந்தறிந்து அவற்றிறங்கியையச் செய்யாவிடின். எ-று.

நனருனவுபாயமாவது கொடுத்தலும் இனசொறசொல்லுதலுமாம். அவையாவாகண்ணும் இனியவாதற்சிறப்புடைமையின், உமமை சிறப்புமமை. அவற்றை அவரவா பண்பறிந்தாற்றுகமையாவது அவற்றிற்கு உரியரல்லாதார்கண்ணே செயதல். தவறு அவ்வினைமுடியாமை. (க)

சஎ0. எள்ளாத வெண்ணிச செயலவேண்டிக் தம்மொடு

கொள்ளாத கொள்ளா துலகு.

க0

இ-ள். தம்மொடு கொள்ளாத உலகு கொள்ளாது— அரசா வினைமுடித்தற பொருட்டித் தகவிலையோடு பொருந்தாத உபாயங்களைச் செய்வராயின்

உலகந் தமமையிகழாநீறதும், —எள்ளாத எண்ணிச் செயலவேனயிம்—ஆக
லான அஃது இகழாவுபாயங்களை நாடிச் செய்க. எ-று.

தமமென்பது ஆகுபெயர் தநநிலைமையோடு பொருந்தாத உபாயங்களைச்
செய்தலாவது தாம் வலியராய் வைத்து மெலியாக்கூறிய கொடுத்தனமுதலிய
மூன்றனைச் செய்தலும், மெலியராய்வைத்து வலியாக்கூறிய ஒறுத்தலைச் செ
ய்தலுமாம். இவைவிரணயிம் அறிவிலா செய்வனவாகலின், உலகங்கொள்ளா
தென்றா. அஃதெள்ளாதனசெய்தலாவது அவற்றைத் தத்தம் வனமை மென
மைக்கட்கேற்பச் செய்தல். மேல் இடவகையானுரிமை கூறிய உபாயங்கட்கு வி
னைமுதலவகையான உரிமை கூறியவாறு. இவைநான்குபாட்டானுஞ் செய்வன
வற்றிற்கு உபாயமும் அதனதுரிமையுங் கூறப்பட்டன. (க0)

கூசர்

சஅ ம் அதி.— வலியறிதல்.

சஅ ம் அதி.— வலியறிதல்.

அஃதாவது அவுபாயங்களுள் ஒறுத்தல் குறித்தவரசன நாலவகை வலி
யையும் அளந்தறிதல். அதிகாரமுறைமையும் இதனானே விளங்கும்.

சஎக. வினைவலியுந் தன்வலியு மாற்றான் வலியுந்
துணைவலியுந் தூக்கிச் செயல். க

இ-ள். வினை வலியும்—தான் செய்ககருதிய வினைவலியையும்—தன்வலியு
ம்—அதனைச் செய்து முடிக்கருந் தன்வலியையும்—மாற்றான் வலியும் — அத
னை விலக்கலுதும் மாற்றான்வலியையும்—துணை வலியும்—இருவாட்கருநதுணை
யாவார வலியையும்—தூக்கிச் செயல்—சோதூக்கித் தன்வலியிக்குமாயின் அவ்
வினையைச் செய்க. எ-று.

இந்நாலவகைவலியுள் வினைவலி அரண்முற்றலும் கோடலும் முதலிய தொ
ழிலானும், ஏனைய மூவகையாற்றலானாகுறுப்பிததுத் தூக்கப்படும். தன்வலி
மிகவின்கட செய்கவென்ற விதியாஷ். தோற்றல் ஒருதலையாய குறைவின்கண்
ணும் வேறல் ஐயமாய் ஒப்பின்கண்ணும் ஒழிகவென்பது பெற்றும். (க)

சஎஉ. ஓலவ் தறிவ் தறிந்ததன் கட்டடங்கிச்
செலவாராக்குச் செல்லாத தில. உ.

இ-ள. ஒலவது அறிவது அறிந்தது—தமக்கியலும் வினையையும் அதற்கறிய வேண்டிவதாய வலியையும் அறிந்தது—அநககண் தங்கிச செலவார்கரு—எப பொழுதும் மனமொழிமெய்களை அநககணவைத்துப்பகைமேறசெல்லும் அர சாகரு—செல்லாதது இல—முடியாதபொருளிலலை. எ-று.

ஒலவதெனவே வினைவலி முதலாய முனதும்புருதலின், ராண்டறிவதென தது துணைவலியேயாயிற்று. எல்லாப்பொருளுமெய்துவரென்பதாம். இவைபி ராண்டிபாட்டானும் வலியின்பகுதியும் அஃதறிந்தது மேறசெலவாரொயதும் பய னுவ கூறப்பட்டன. (உ)

சஎங. உடைததம் வலியறியா ருக்கததி னாககி
யிடைக்கண் முரிந்தார பலா. ஈ

இ-ள. உடைத தம் வலி அறியா — கருத்தாவாதலையுடைய தமவலியின் ளவறியாதே—ஊக்கத்தின் ஊக்கி—மனவெழுச்சியாற தம்மின்வலியாரோடு வினைசெய்தலைத் தொடங்கி—இடைக்கண் முரிந்தார பலா— அவா அடாதத லான அது செயது முடிக்கப்பெறுது இடையேகெட்டவரசா உலகத்துப பலா. எ-று.

உடையவென்பது அவாயநின்றமையின், செயப்படுபொருள் வருவிக்கப்பட் டது. மூவகையாற்றலுள்ளருகு சிறப்புடைய அறிவுடையார சிலராதலின், முரி ந்தார பலரென்றா. அதனால் தமவலியறிந்தே தொடங்குகவென்பது எஞ்சி நின்றது. (ங)

சஎச. அமைந்தாந கொழுகா னளவறியான் தன்னை
வியந்தான் வினாநது கெடும். ச

சஅ ம் அதி.— வலியறிதல. கசக

இ-ள. ஆங்கு அமைந்த ஒழுகான்—அயலவேதரோடு பொருந்தியொழுகு வதுஞ்செய்யாது — அளவு அறியான் — தன் வலியளவறிவதுஞ்செய்யாது — தன்னை வியந்தான்—தன்னை வியந்தது அவரோடு பகைத்தவரசன்—வினா நது கெடும்—வினாயக கெடும். எ-று.

காரியத்தைக் காரணமாக உபசரித்து, வியந்தானென்றா. வினாயவென்ப து திரிந்துநின்றது. நடப்பொழுதுதல, வலியறிந்த பகைத்தலென்னுமிரண் டனாள் ஒன்றன்றே அயலவேதரோடு செயற்பாலது, இவைபனறித தான் மெ லியனாயவைத்து அவரோடு பகைகொண்டானாகு ஒருபொழுதும் நிலையின் மையின், வினாநதுகெடுமென்றா. இவைபிராண்டிபாட்டானும் தன்வலியறியா

வழிப்படும இழுகுக் கூறப்பட்டது.

(ச)

சஎடு. பீலி பெய சாகாடு மச்சிறு மப்பண்டரு
சால மிகுத்துப் பெயின. இ

இ-ள. பீலி பெய சாகாடும அச்ச இறம்—பீலியேறிய சகடமும் அச்ச முறியும்,—அப்பண்டம் சால மிகுத்துப் பெயின—அப்பீலியை அது பொறுக குமளவனறி மிகுத்தேற்றின. எ-று.

உமமை சாகாட்டது வலிச்சிறப்பேயன்றிப் பீலியது நொயமைச்சிறப்பா நோன்ற நின்றது. இறமென்னுஞ்சினைவினை முதன்மேனின்றது. எளியொ னது பலரோடு பகைகொளவான் தான் வலியனையாயினும் அவா தொக்கவழி வலியழியுமென்னும் பொருடோன்ற நின்றமையின், இது பிறிதுமொழிதலென னுமலங்காரம்: இதனை நவலாதுவறியென்பாரும் ஒட்டென்பாருமுளர். ஒரு வன் தொகுவர்பலரோடு பகைகொள்ளாதவென்றமையின், இத்தான் மாற ருன் வலியும் அவனதுணைவலியும் அறியாவழிப்படும இழுகுக் கூறப்பட்டது.

சஎசு. நுனிககொம்ப ரேறின ரஃதிறந் தூக்கி
னுயிரககிறுதி யாகி விடும. கூ

இ-ள. கொம்பா நுனி ஏறினா அஃது இறந்தது ஊக்கின்—ஒருமரக்கோட்டி னது நுனிக்கண்ணேயேறிநின்றா தமழக்கத்தால் அவவளவினைக்கடந்து மே லுமேறலுக்குவராயின்,—உயிரககு இறுதியாகி விடும—அவலுக்கம் அவருயி ரககு இறுதியாய முடியும். எ-று.

நுனிககொம்பொன்பது கடைக்கண்ணென்பதுபோலப் பின்முனனுக்கத்தொக்க ஆறும் வேறறுமைத்தொகை. பன்மை அறிவினமைபற்றி இழித்தற்கண் வந தது. இறுதிக்கேதுவாவதனை இறுதியென்றார். பகைமேறச்செல்வானொருட னகித் தனனா செல்லலாமளவுகு சென்று நின்றான் பின் அவவளவினில்லாத மனவெழுச்சியான மேலுஞ்செல்லுமாயின், அவ்வெழுச்சி வினைமுடிவிற்கேது வாகாத அவனுயிரமுடிவிற்கேதுவாமென்னும் பொருடோன்ற நின்றமையின், இதுவும் மேலையலங்காரம். அளவறிந்ததுநிறநலவேண்மிமென்றமையின், இத் தால் வினைவலியறியாவழிப்படும இழுகுக் கூறப்பட்டது. (க)

சஎஎ. ஆற்றி னளவறிந் தீக வதுபொருள
போற்றி வழங்கு நெறி. எ

கசஉ

சஅ'ம் அறி.—வலியறிதல்.

இ-ள. ஆற்றின அளவு அநிதநத நக—ராயுநெறியாலே தமக்குள்ள பொருள்
 னெல்லையையறிநது அதற்கேற்பவீக, — அது பொருள போற்றி வழங்கும
 நெறி—அங்கனமீதல் பொருளைப் பேணிககொண்டொழுஞ்மு நெறியாம். எ-து.

ராயுநெறி மேல் ஓற்றமாட்சியுள வஞ்சுத்தலும் வல்லதந் எனபுழி உரைத்
 தாம். எலகைக் கற்பவீதலாவது ஒன்றானவெல்லையை நான்கூறுக, அவற்றள
 இரண்டனைத் தனசெல்லாகக், ஒன்றனை மேல் இடாவந்தழி அது நீக்குதற்பொ
 ருட்டு வைப்பாகக், நின்றுவொன்றனைமீ உல பிறநும “வருவாயுட காலவழங்
 கி வாழ்தல்” * எனரா. பேணிககொண்டொழுஞ்முதல் ஒருவரோடு நடப்பிலாத
 அதனைத் தமமொழி நட்புண்டாகக்கொண்டொழுஞ்சுதல். முதலிறசெல்லு சுரு
 வதிற பொருள ஒருகாலும் நீங்காதென்பதாம். (எ)

சுஎஅ. ஆகாறளவிடா நாயினுங் கேடிலலை
 போகா நகலாக் கடை. ௮

இ-ள. ஆகு ஆறு, ௮ அது இடத்தாபினும் கேசி இலலை—அரசாசுதப் பொரு
 ள வருகின்ற நெறியளவு சிறிகாயிறறியுநம் அதனாகேடிவையாம், — போ
 கு ஆறு அகலாககடை—பொருள நெறியளவு அதனிறபெருகாதாயின. எ-து

இடத்தெனவும் அகலாதெனவும் வந்தபண்பினறெழில்கள பொருண்மேனி
 னறன். பொருளென்பது அதிகாரத்தான வருவித்த, அளவென்பது பின்னுங்
 கூட்டி உரைக்கப்பட்டன. முதலுஞ் செல்லுத் தம்முளொப்பினுங் கேடிவைய
 யென்பதாம். (அ)

சுஎக. இவ்வறிநது வாழாநான வாழ்க்கை யுளபோல
 இல்லாதித் தோன்றாக் கெடும் ௯

இ-ள. அளவு அநிதந வாழாநான வாழ்க்கை—தனக்குள்ள பொருளினெ
 லையைப்பறிநது அதற்கேற்ப வாழ்மா—தான வாழ்க்கைகள்—உளபோல
 இல்லாதித் தோன்றாக் கெடும் — உளவானபோலத் தோன்றி மெய்மறையான்
 இல்லையாய்ப் பின்பு அதிதநதறறமுமினதிக் கெட்டுவிடும். எ-து.

அவ்வெலகைக்கேற்ப வாழ்நலவது அத் நிறஞவகக் கூடாதாயின ஒக்கவா
 யினும் நாதந் தயுத்தல வாழ்தல். தொடக்கத்திற கேசி வெளிப்படாமை
 யின, உளபோலத்தோன்றியெனரா. முதலிறசெல்லு மிககால வருமேதனக்
 கியவாந். (க)

சுஅம. உளவரை நுககாத வெப்பா வாணமை
 வளவரை வல்லக கெடும். ௧௦

இ-ள. உள வரை தூக்காத் ஒப்புவு ஆணமை—தனக்குள்ளவளவு தூக்கா

மைக்கேதுவாய் ஒப்புரவானமையால் — வள வரை வலலைக் கெடும் — ஒரு வன் செல்வத்தினெலலை விரையக் கெடும், எ-து.

ஒப்புரவேயாயினும் மிகலாகாதென்றமையான, இதுவுமது. இவைநான்கு பாட்டானும் மூவகையற்றது பெருமையின் பருதியாய் பொருளவலியறிதல் சிறப்பு நோக்கி வகுத்துக்கூறப்பட்டது. (க0)

* திரிகிரகம், உக.—வருவாயுட காலவழிநிதி வாழ்தல் செருவாய்ப்பச— செய்தவை நாடாச சிறப்புடைமை — பெய்தப—பலநாடி நல்லவை கற்றலும் முன்று—நலமாட்சி நல்லவா கோள்.

சக ம அதி.— காலமறிதல்.

கசக

சக ம அதி. — காலமறிதல்.

அஃதாவது வலியான மிகுதியுடையனாய் பகைமேறசேறவற்ற அரசன அச்செலவிறகேற்ற காலத்தினையறிதல். உதிகாாமுறைமையும் இதனானே விளங்கும்.

சஅக. பகல்வெல்லுறு கூகையைக் காக்கை யிகல்வெல்லும் வேந்தாகரு வேணும் பொழுது. க

இ-ள். கூகையைக் காக்கை பகல் வெல்லும்—தனத்தால் வலியாய் கூகையைக் காக்கைபதற்பொழுதின்கண் வெல்லாநின்றும்,—இக் காலவெல்லும் வேந்தாகருப் பொழுது வேணும்—ஆதலால் பகலவாக்கை வெல்லக் கருந்தமாசாக்கு அத்தகேற்ற காலம் இன்றியமைபாது. எ-து.

எய்துதல்காட்டுவமை காலமல்லாவழி வலியாற்பபலியென்பது விளக்கி நின்றது. இனி காலமாவது வெவ்வேறுபாடு குளிர்ச்சியும் கமமுனர்த்த நோய் செய்யாது தண்ணீரும் உணவும் முதலியவகை—தாய்த் தாண் வருந்தாது செல்லியியலின்னதாம். இதனா காலமெய் சிறப்புக் கூறப்பட்டது. (க)

சஅஉ. பருவத்தோ டொட்ட வெழுநக நிஞ்சினத் தீரமை யாங்குங் கயிற். உ

இ-ள். பருவத்தோடி ஒட்ட ஓர்நாள்—பாரத காலநோய் பொருந்தவினை செய்கொழுநாள்— ஒரு விந்திதிராம ஆகும் கயிற்—ஒருவாங்கண்ணம் நிலலா வகிசு குஞ்செல்வதொரு தனநணிக் காமநயிந் துநடிகும். எ-து.

காலத்தோடிபொருந் தல் கால பாரமறிதல். பாரமென்றதனால்,

தீர்தனமாலைபென்னது பெற்றும் 121 வாபத் தவருதலான, அதனினுக்கு
செல்வம் எஞ்ஞானமும் நீங்காபென்பதாம். (2)

சஅங். அருவினை யெனப் வுளவோ கருவியாற
கால மறிந்து செயின். ௩

இள. அருவினை எனப் உளவோ—தூசராய் செபத்தகரிய வ்னைசென்னது
சொல்லப்படுவன உளவோ,— கருவிபான காலம் அறிந்து செயின்— அவற
றை முடித்தற்காவ கருவிகளு—னே செயிற்செய்காலம் 7, 121 செய்வராயின்.
எ-து.

கருவிகளாவன மூவகையாற்றலும் காலவகையுபாய நகராமாம். அவை உள
வாயவழியுங் காலம் வேண்டிமென்பதறிவித்தற 3, கருவியானென்றோ. எல்லா
வினையும் எளிதினமுடியுமென்பதாம். (௩)

சஅச. ஞாலம் கருதினும் கைகூடிய காலங்
கருதி யிடத்தாற செயின் ௪

இள. ஞாலம் கருதினும் கைகூடும்—ஒருவன் ஞாலமுழுதுந் தானேயாளக
கருதினனயினும் அஃது அவன்கையகத்தாம், — காலம் கருதி இடத்தான
செயின்—அதற்குச் செய்யும் வினையைக் காலமறிந்து இடத்தோடு பொருந்தச்
செய்வனுவின். எ-து.

தசச சக ம அதி.— காலமறிதல்.

இடத்தானென்பதற்கு மேற்கருவியானென்பதற்கு உரைத்தாவருகாகக்.
கைகூடாதனவும் கைகூடிமென்பதாம். இவைமுன்றுபாடாவன காலமறித்த
பயன் கூறப்பட்டது. (௪)

சஅரு. காலம் கருதி யிருப்பா கலங்காது
ஞாலம் கருது பவா. ௫

இள. கலங்காது ஞாலம் கருதுபவா—தப்பாது ஞாலமெல்லாங்கொள்ளக்
கருதுமாசா—காலம் கருதி இருப்பா—தம் வலியிருமாயினும் அது கருதாது
அதற்கேற்ற காலத்தையே கருதி அதுவருதுணையும் பண்கமேற செல்லா.
எ-து.

தப்பாமை கருதியவழியே கொள்ளுதல். வலியிருதி காலங்கருதியென்றத
னா பெற்றும். அது கருதாது செல்லின் இருவகைப்பெருமையுந் தேயந்து
வருத்தமுமுதுவராகலின், இருப்பானென்றோ. இருத்தலாவது நடப்பாகல், பண்க

யாககல், மேறசேறல், இருதகல், பிரிதல், கூட்டலெனவும் அதுவகைக்கு
ணங்களுள் மேறசெலயிறகு மாறியது. இத்தொ காலம் வராவழிச் செய
வது கூறப்பட்டது. (இ)

ச.அ.க. ஊக்க முடையா னெடுக்கம் பொருதகா
தாக்கறகுப் பேருந் தகைத்து. க

இ-ள். ஊக்கம் உடையான் ஓடுக்கம்—வலியிருதியுடையவரசன் பகைமேற
செல்லாது காலம் பாரத்திருக்கின்ற இருப்பு—பொரு தகா தாக்கறகுப் பே
ரும் தகைத்து—பொருகின்ற தகா கனபகை கெடப் பாயதற்பொருட்பிபின
னே காலவாறுகுநதனமைத்து. எ-து.

உவமைக்கட்டாககற்கென்றதனால், பொருளினும் வென்றியெய்தற்பொருட்
டென்பது கொள்க. இதனால் அவவிருப்பின் கிறப்புக கூறப்பட்டது. (க)

ச.அ.எ. பொள்ளென வாங்கே புறமவோரா காலம்பாரத்
துளவோபப் ரொள்ளி யவா. எ

இ-ள். ஒளியியவா—அறிவுடையவரசா — ஆங்கே பொள்ளென்ப புறம
வோரா—பகைவா மிக்கசெய்த பொழுதே அவரறியப் புறத்து வெகுளா, —
காலம் பாரத்து உள வோப்பா—நாம் அவரை வெல்லுதற்கேற்ற காலத்தினை
யறிந்து அது வருதுணையும் உள்ளே வெகுளவா. எ-து.

பொள்ளெனவென்பது குறிப்புமொழி. வோரா வோப்பொனக் காரணத்
தைக் காரியமாகவுபசரித்தாரா. அறிய வெகுணடுழித் தமமைக் காப்பராகலிற
புறமவோரொன்றும், வெகுளியொழிந்துழிப் பின்னும் மிகை செய்யாமல்
டக்குதல் கூடாமையின் உளவோப்பொன்றுவகூறினார். (எ)

ச.அ.அ. செறுநகை காணிற சுமக்க விறுவரை
காணிற கிழக்கார தலை. அ

இ-ள். செறுநகை காணின சுமக்க— நாம் வெல்லக் கருதியவரசா பகை
வாக்கு இறுதிக்காலம் வருநதுணையும் அவரைக் கண்டாறப்பணிக்,—இறுவரை
காணின தலை கிழக்காம்—பணியவே அக்காலம் வரதிற்றுமவழி அவா தகைவி
ன்றியிறவா. எ-து.

இரும் அறி.— இடனறிதல்.

கச்சு

பணமையொழியும்வகை மிக்கந்தாழ்கவென்பா சுமக்கவென்றும், அவ்
வந்தாழுவே அவா தம்மைக் காத்தலிகழ்வராகலிற றப்பாமற் கெடுவென்பார்
அவாதலை சீராமென்றுவகூறினார். தலைமேறகொண்டதொருபொருளைத் தன்

ஞங்கால் அது தன்றலை சீழாத விழுமாக்கின், அவனியல்பு பெறப்பட்டது. இவையிரண்டிப்பட்டானும் இருக்கும்வழிப் பக்கைம தோன்றாமலிருக்கவென்பது கூறப்பட்டது. (அ)

சுஅக. எய்தற கரிய இயைந்தக்கா லநிலையே
செய்தற கரிய செயல். கூ

இ-ள. எய்தறகு அரியது இயைந்தக்கால்—பக்கையை வெல்லக்கருதுமாசர் தம்மாலெய்துதற்கரிய காலம் வந்துகூடியக்கால், — அநிலையே செய்தறகு அரிய செயல்—அதுகழிவதற்கு முன்பே அது கூடாவழித் தம்மாற செய்தறகரிய வினைகளைச் செய்க. எ-று.

ஆற்றன்முதலியஈற்றாறு செய்துகொள்ளப்பட்டாமையின் எய்தறகரியதென்றும், அது தானேவந்தியைநீல் அரிதாகலின் இயைந்தக்காலென்றும், இயைந்த வழிப் பின்னிலலாதோடுதலின் அநிலையேயென்றும், அது பெறுவழிச் செய்ப்பட்டாமைபிற செய்தறகரியவெனதுறுகறினா. இதனா காலம் வந்துழி விரைந்து செய்கவென்பது கூறப்பட்டது. (க)

சுசூ. கொக்கொக்க கூம்பும பருவத்து மற்றதன்
குத்தொக்க சோத்த விடத்தது. க0

இ-ள. கூம்பும பருவத்துக் கொக்கு ஒக்க—வினைமேற செல்லாதிருக்குற காலத்துக் கொக்கிருக்குமாறுபோல இருக்க;—மற்றுச் சோத்த இடத்தி அதன் குத்தி ஒக்க—மற்றைச் செல்லுங்காலம்வாயத்தவழி அது செய்துமுடிக்குமாறுபோலத் தப்பாமற்செய்த முடிக்க. எ-று.

மீன்கோடற்கிருக்குமவழி அது வந்தெய்துதலையும் முன்னறிந்து தப்பாமற்பொருட்டு உயிரில்லாதுபோனிருக்குமாகலானும், எய்தியவழிப் பின்றப்பு வதற்குமுன்பே விரைந்து குச்சுமாமலானும், இருப்பிற்குஞ்செயலிற்குறுகொக்கே உவமைபாயிற்று. கொக்கொக்கவென்றாராயினும் அது கூம்புமாறுபோலக் கூம்புகவென்றும், குத்தொக்கவென்றாராயினும் அது குத்துமாறுபோலக் குத்துவென்றமுனாககப்பரிம, இது தொழிலுவம்மாகலின். உவமைமுகத்தால் இருப்பிற்குஞ் செயலிற்கும் இலக்கணமகூறியவாறாயிற்று. (க0)

நூ ம அகி. — இடனறிதல்.

அஃதாவது வலியுங்காலமுமிருந்து பக்கமேற செல்வான் தான் வெல்லுதற்கேற்ற நிலத்தினையறிதல். அநிகாரமு றைமையும் இதனானே விளங்கும்.

சகக. தொடங்குக வெவ்வினையு மெளளறக முற்று
மிடங்கண்ட பின்னல லது. க

இ-ள். முற்றும் இடம் கண்டபின்னலது—பகைவரை முற்றுதற்காவதோ
ரிடம் பெற்றபின்னலது—எவ்வினையும் தொடங்குக—அவர்மாட்டிபாதொ
ருவினையும்தொடங்காதொழிக,—எளளறக—அவரைச் சிறியவென்றிகழா
தொழிக. எ-து.

கக

கக. இம் அகி— இடனறிதல்.

முற்றுதல் வினைத்தல். அதற்காயிடமாவது வாயில்களாலும் துறைகளாலும்
அவா புகலொழி போகக்கொழியமவகை அரணினிச சூழந்து ஒன்றறகொன்று
துணையாயத தம்முணலிலலாத பலபடையிருப்பிற்கும் மதிலும் அகமுமுதலிய
வரண செய்யப்பட்ட அரசிருப்பிற்குமேற்ற நிலக்கிடக்கையும் நீருமுடையது.
அது பெற்றால் இரணிக்குசெய்கவென்பதாம். (க)

சகஉ. முரண்சோந்த மொயம்பி னவாகரு மரண்சோந்தா
மாககம் பலவுந் தரும். உ

இ-ள். முரண் சோந்த மொயம்பினவாகரும் — மாறுபாட்டோழி கூடிய
வலியினையுடையாகரும்—அரண சோந்த ஆம் ஆக்கம் பலவும் தரும்—அர
ணினிசோந்தாகின்றவாககம் பலபயன்களையுங்கொடுக்கும். எ-து.

மாறுபாடாவது ஞாலம் பொதுவென்ப பொறுவரசா மனத்தின்கணிகழவ
தாகலானும், வலியுடைமை கூறியவகுளும், இது பகைமேறசென்றவரசா
மேற்றாயிற்று. உமமை சிறப்புமாம். அரண்சேராதாமாககமுமுணமையின்,
நண்டாக்கம் விசேடிககப்பட்டது. ஆககமென்றது அதற்கேதவாய முற்றினி.
அது கொடுக்கும் பயன்களாவன பகைவராற்றமக்கு நலவினமையும், தாம்
நிலைபெற்றாயினது அவரை நலிதலும் முதலாயின. (உ)

சகக. ஆற்றாரு மாற்றி யடுப விடனறிநது
போற்றாகட போற்றிச செயின். க

இ-ள். ஆற்றாரும் ஆற்றி அடுப—வலியரல்லாதாரும் வலியராய வெல்வா,
—இடன் அறிநது போற்றிப போற்றாகண செயின்—அதற்கேற்றவிடத்தினை
யறிநது தம்மைக காததுப பகைவராமாட்டு வினை செய்வராயின. எ-து.

வினையென்பது உம தமையென்பது உம அவாயநிலையான வரதன். காத
தல் பகைவரான் நலிவு வாராமல் அரணும பட்டையாறுவகாததல். இவ்வாற
ருன் வினையெவராயின் மேற்சொல்லிய வலியினதும் வெவ்வொன்பதாம்.

சகசு. எண்ணியா ரெண்ண மிழப்ப ரிடனறிந்து
துன்னியா துன்னிச செயின். ச

இ-ள். இடன அறிந்து துன்னியா—நாம் வினையெதற்கேற்றவிடத்தினை
யறிந்து சென்றவரசா—துன்னிச செயின்—அரணைப் பொருந்திவின்று அத
னைச் செய்வராயின்,—எண்ணியா எண்ணம் இழப்பா—அவரை வெவ்வதாக
வெண்ணியிருந்த பகைவா அவ்வெண்ணத்தினையிழப்பா. எ-று.

அரணென்பது அவாயநிலையானவரதது. எண்ணமென்றது எண்ணப்பட்ட
தம்வெற்றியை. அதனை யிழப்பொன்றா, அவா வினையெவராமற் தமமைக்கா
ததமையின். இ-ருள் அவா பகைவா தோற்றபொன்பகாபிறந்து. இவ்வாறானரு
பாட்டாளும் பகைவரரணியுறத்திறப்பார அதற்காயிடமுரிதல் கூறப்பட்டது.

சகரு நெடுமபுனலுள வெலலு முதலை யடுமபுனலி
வியடி எதனைப் பிற. ரு

இ-ள். முதலை நெடுமபுனலுள் (பிற) வெலலும்—முதலை ஆழமுடைய நீரின
கணியிற பிறவற்றையெல்லாம் தான் வெல்லாநிற்கும்,—புனலின் நீங்கின் அத

ரு ம் அதி.— இடனறிதல். சீசுள்

னைப் பிற அடும் — அபுனலின்குமாயின் அதனைப் பிறவெல்லாம் வெல்லா
நிற்கும். எ-று.

எனவே, எல்லாருந் தாநிலத்து வலியென்பது கூறப்பட்டது. பிறவெண்
பது முன்னுங் கூட்டப்பட்டது. நிலைப்படா நீரினகட பிறவெல்லாம் நிற்கலாற்
ருமையின் அவையெல்லாம் முதலைக்கெனியவாம் அவையியங்குத்தற்குரிய நில
த்தின்கண் அஃதியங்கலாற்றுகையின் அஃதவற்றிற்கெல்லாமெளிதாமென்றது,
மேற்செல்லும் அரசா பகைவா நிற்கலாற்றுவிடனறிந்து செவ்வராயின் அவா
தமக்கெனியராவரனறித நாகிறகலாற்றுவிடத்துச் செவ்வராயின் அவாக்கெனி
யராவரென்றும் பொருடோன்ற பிணற்றையின், இது பிறிதமொழிதலென்னு
மலங்காரம். அவரை அவா நிற்கலாற்றுவிடத்துச் சென்று வெலகவென்பதாம்.

சகசு. கடலோடா காலவ நெடுநதோ கடலோடு
நாவாயு மோடா நிலத்து ச

இ-ள. கால் வல ரெய்தோ கடல ஓடா—நிலதநினகனோடுங் கால் வலிய
நெடிய தோகள கடலினகனோடமாடா,— கடல ஓயிம் நாவாயம் நிலதது
ஓடா—இனி அக்கடலினகனோடும் நாவாயகடாமும் நிலதநினகனோடமாட
டா. எ-து.

கடலோடாவென்ற மறுதலையகடையான நிலததோடுமெனபது வருவிககபப
ட்டது. காலவெனெடுதேரெனபது ஓயிகறகேற்றகாலும் பெருமையுமுடைய
வாயினுமெனபது பட நின்றது. மேற்சென்றா பகைவரிடவகையறிந்து அவ
றறித்கேற்ற கருவிளான வினைசெயகவெனபது தோன்றநின்றமைவின, இது
வும் மேலையலகாரமாயிற்று. (க)

சகூள. அஞ்சாமை யல்லாற துணைவேண்டா வெஞ்சாமை
யெண்ணி யிடத்தாற செயின. எ

இ-ள. எஞ்சாமை எண்ணி இடத்தான செயின— பகையிடத்து வினைசெய
யுந் திறவகையெல்லாம் ஒழியாதெண்ணி அவற்றை அரசா இடத்தோடு பொ
ருந்தச் செயவராயின,—அஞ்சாமை அல்லால் துணை வேண்டா—அச்செயற்
குந் தநநினமையல்லது பிறிதொருதுணை வேண்டிவந்தலை. எ-து.

திண்ணியராய் நின்ற செயது முடிந்தலே வேண்டிவந்தலது துணைவேண்
டாவென்றா, அவ்வினை தவறுதற்கே தவின்மைவின. இவ்வமுனதுபாட்டானும்
வினைசெயதற்காமிடனரிடல கூறப்பட்டது. (எ)

சகூடி. சிறுபடையான் செலவிடஞ் சேரி னுறுபடையா
னாகக மழிந்து விடும. அ

இ-ள. உறுபடையான் — பெருமபடையுடையவரசன் — சிறுபடையான்
செல இடம் சேரின—ஏனைச்சிறுபடையுடையானையழித்தல் கருதி அவன் புக
லைச்சென்று சாருமாயின,—ணக்கம் அழிந்துவிடும—அவனாற தனபெருமை
யழியும். எ-து.

செல்லிடம் அவனுக்குச் செல்லுமிடம். அழிந்துவிடுமெனபது எழுந்நிருக்கு
மென்றாறபோல ஒருசொல். ணக்கத்தின்பிடி உடையான் மேலேறற்பட்டது.
தன்படைபெருமைநோக்கி இடநோக்காது செலவனுயின் அஃது அப்படை

இ-ள. அது— தெரிந்துதெளிதல்.

கீகொருங்குசென்று வினைசெயலாகாமையானாகப் பவிறகிவிண்மையானாக அப்
பெருமையாற் பயனின்றித் தானழிந்துவிடுமெனபதாம். (அ)

சகக. சிறைநலனுஞ் சீரு மிலரென்னு மாந்த

ருறைநிலத்தோ டொட்ட லரிது. ௯

இ-ள், சிறை நலனும் சீரும் இலா எனினும்—அரணுதித்தறகருமையும் பெருமைபாசியவாற்றலுமுடையரல்லராயினும், —மாந்தா உறை நிலத்தோடு ஒட்டல் அரிது—வினைக்குரிய மாந்தரை அவருறைகின்ற நிலத்தினகட்சென்று தாக்குதலரிது. எ-று.

நிலத்தோடென்பது வேற்றுமைமயக்கம். ஆணமையுடையாசா சிறுமை நோக்கி இருப்பினகட்சென்று தாக்கின அவர் அது விடப்போதற்றுணிவின ரனரிச் சாதற்றுணிவினராவா, ஆகவே, அவர்க்குப் பெருமபடையுடையுமென்பதாம். (௯)

நூ. காலாற் களரி னரியடுங் கண்ணஞ்சா

வேலாண் முகத்த களிது. ௧0

இ-ள், கண் அஞ்சா வேலாள் முகத்த களிது — பரகாகடங்காவுமாய வேலாட்களைக் கோத்த கோட்டவுமாய களிதுகளை — கால ஆழ களரின நரி அடும — அவை காலாடும்பியலிற்றாய சேற்றநிலத்தபபட்டிழி நரி கொல்லும். எ-று.

முகம் ஆகுபெயர். ஆணமையும் பெருமையுமுடையாரும் தமக்கேலாநிலத்துச் செல்லின் அவற்றைப் பபனினரி மிகவுமெளிபரால் அழிவொன்பது தோன்ற நின்றமையின், இதுவும் அவவலபகாரம். வேலாழ்முகத்தவென்று பாடமோதுவாருமுளர்: வேறபடைருளிடமுகத்தவாயின் அதவும் நரியடுதற்கேதுவாயமுடிதலின், அது பாடமனமையுநிக. இவைமுன்றுபாட்டானும் பகைவரைச்சாராதலாகாவிடனும் சாராதுழிப் பரிமிகுக்குங் கூறப்பட்டன. (௧0)

நூ ௧ அதி. — தெரிந்துதெளிதல்.

அஃதாவது அமைச்சர் முதலாயினொப பிறப்புக் குணம் அறிவென்ப அவற்றையுஞ் செயலையுங் காட்சி கருத்து ஆகமெனனும் அளவைகளானராய நது தெளிதல். வலமுதன்முன நுமறிந்து பகைமேறசெல்வானுக்குத் தானே வினையுற்றுச்செய்தறபொருட்டிம் அறைபோகாமறபொருட்டிம் இது வேண்டிதலின், அவற்றினபின் வைக்கப்பட்டது.

நூ. ௧. அறம்பொரு ளின்ப முயிரச்ச நானகின்
நிறந்தெரிந்து தேறப் படும. ௧

இ-ள். அறம் பொருள் இன்பம் உயிர்ச்சம்— அரசனாற்றெளியப்பரிவாறெருவன், அறமும் பொருளும் இன்பமும் உயிர்ப்பொருட்டானவரும்சச்சமுமென்றும்— நான்கின் திறம் தெரிநது தேறப்படும — உபதையானகின்றிறத்தான மனவியல்பாராயநதால் பின்பு தெளியப்படும. எ-து.

அவற்றுள், அறவுபதையாவது புரோகிதனாயும் அறவோனாயும் விட்டி, அவரால் இவ்வரசன் அறவோனெனமையின் இவனைப் போககி அறனுமுரிமையுமுடைய

இக டு அகி— தெரிந்துதெளிதல்.

நச்சு

யாறெருவனை வைத்தற்கெண்ணினம் இதுதான் யாவாக்குமியநதது நினகருத்தெனையெனச சூளுறவோடு சொல்லுவித்தல். பொருளுபதையாவது சேனைத்தலைவனாயும் அவனோடியைநதாராயும் விட்டி, அவரான இவ்வரசன் இவறன்மாயினாகலின் இவனைப் போககிக கொடையுமுரிமையுமுடையாறெருவனை வைத்தற்கெண்ணினம் இதுதான் யாவாக்குமியநதது நினகருத்தெனையெனச சூளுறவோடு சொல்லுவித்தல். இன்பவுபதையாவது தொன்று தொட்டி உரிமையோடு பயினருளோராவமுதமகளைவிட்டி, அவளால் உரிமையுள்ள இன்னனா நினனைக்கண்டு வருத்தமுற்றாக கூடுவிககவேண்டுமென்று என்னை விடுத்ததான அவனைக் கூடுவையாயின் நினக்குப் பேரினப்பமையன்றிப் பெரும் பொருளுகைகூடுமெனச சூளுறவோடு சொல்லுவித்தல். அச்சவுபதையாவது ஒருநிமித்தத்தினமேவிட்டி ஓரமைச்சனால வையோனா அவனிலலினகண்ணழைப்பித்தது, இவா அறைபோவானெண்ணற்குக் குழீஇயினொன்று தான் காவலசெய்து, ஒருவனால இவ்வரசன் நமமைக் கொலவானமுதநின்றமையின் அதனை நாமுறப்படச்செய்து நமக்கினியவரசனெருவனை வைத்தல் ஈண்டை யாவாக்குமியநதது நினகருத்தெனையெனச சூளுறவோடு சொல்லுவித்தல். இந்நான்கினுநதிரிபிலையவழி எதிரகாலததுநதிரிபிலெனக்கருத்தளவையாற்றெளியப்படுமென்பதாம். இவ்வடதுறப்பொருண்மைபயுகொண்கி இவரோதியதறியாது பிறொல்லாம இதனை உயிரொச்சமெனப் பாடநதிரித்தது தத்தமக்குத் தோன்றியவாறேயுணாததா. (க)

இ02. குழப்பிறநது குறறதகி நீங்கி வடுப்பரியு

நாணுடையான கடடே தெளிவு. உ

இ-ள். குழப்பிறநது—உயாநத குழயிறப்பிறநது—குறறதகின் நீங்கி—குறறங்களினின்று நீங்கி— வடுப் பரியும் நாண் உடையானகட்டே தெளிவு—நமக்கு வடு வருவகொலென்றஞ்சாநிறகும் நாணுடையவனகண்ணதே அரசனது

தெளிவு. எ-து.

குற்றங்களாவன மேலாசனுகஞ்சு சொல்லிய வகையாலும், மடி, மறப்பு, பிழைப்பென்றவைமூதலாயவுமாம். நாளை இழிதொழில்களின் மனஞ்செல்லாமை. இவை பெரும்பான்மையும் தக்கோவாயக கேட்டலாகிய ஆதமவளவையாற்றெரிவன. இந்நாளைகுமுடையவையே தெளிகவென்பதாம். (உ)

௧௦௩. அரியகற ருசறரூர் கண்ணுந தெரியுங்கா
வினமை யரிதே வெளிது. ௩

இ-ள். அரிய கறது ஐசு அறரூர்கண்ணும் — கற்றறகரிய நூல்களைக் கறது மேற்சொல்லிய குற்றங்களறரூராமாட்டிம் — தெரியுங்கால் வெளிது இனமை அரிது — நுண்ணிதாகவாராயுமிடத்து வெண்மையிலலாமை அரிது. எ-து.

வெண்மை அரியாமை, அஃது இவாமாட்டுளதாவது மனத்தது நிலையாமை யான ஒரோவழியாகவின, தெரியுங்காலெனரூர். காட்சியளவையாற்றெரிநதால் அதவுமில்லாதாரோ தெளியப்படுவரென்பது குறிப்பெச்சம். இவ்வளவையகரூர் இக்குணமுந் குற்றமுந் தெரிந்து குணமுடையாராத தெளிகவென்பது இவை மூன்றுபாட்டாலுங் கூறப்பட்டது. (க)

௧௦௪. இக் கம் அறிவு தெரிந்து தெளிதல: "

௧௦௪. குணநாழிக குற்றமு நாடி யவறறுண்
மிகைநாடி மிக்க கொளல். ௪

இ-ள். குணம் நாடி — குணக்குற்றங்களுள் ஒன்றேயுடையார் உலகத்தின் மையின் ஒருவன் குணங்களை யாராயநது, — குற்றமும் நாடி — ஏனைக்குற்றங்களை யாராயநது, — மிகை நாடி — பின் அவ்விருபகுதியுள்ளும் மிக்கவற்றையாராயநது, — மிக்க கொளல் — அவனை அம்மிகைவற்றரூனேயறிதல். எ-து.

மிகையுடையவற்றையிகையெனரூர். அவையாவன தலைமையானாகப்பன்மை யானாக உயர்தன். அவற்றானறிதலாவது குணமிகைதாயின வினைக்குரியனெனதும், குற்றமிகைதாயின அல்லனெனதும்றிதல். குணமேயுடையார் உலகத்தரியராகவின, இவ்வகை யாவனாயுந் தெளிகவென்பது இத்தொறகூறப்பட்டது.

௧௦௫. பெருமைக்கு மேனைச சிறுமைக்குந தத்தங்
கருமமே கட்டளைக கல். ௫

இ-ள். பெருமைக்கும் ஏனைசிறுமைக்கும் கட்டளைககல் — பிறப்புக் குணம் அறிவென்பனவற்றான மககளெய்தும் பெருமைக்கும் மறறைச்சிறுமைக்கும்

உரைகல்லாவது—தத்தம் கருமமே—தாநதாருசெய்யுகருமமே, பிரிதிலகை. எ-று.

இஃதேகதேசவுருவகம். மக்களதுபெருமையுஞ் சிறுமையுந் தப்பாமலறிய வுறுவார்குப பிறகருவிகளுமுளவாயினும், முடிந்தகருவி செயலெனபது தே றறேகாரத்தாற்பெறாரும். இதனா ருணவகுதறவகன நாடறகு கருவி கூறப பட்டது. (இ)

௩௦௬. அறமுறாத தேறுத லோமபுக மறறவா
பறறிலர் நாணா பழி. சு

இ-ள். அறமுறாத தேறுதல ஓமபுக—சுறறயிலலாதாறாத தெளிதிலையொ
ழித—அவா ஸுறறப பறறு இலா—அவா உலகத்தோயி தொடாபிலா,—
பழிநாணா—ஆகலாற பழிககஞ்சா. எ-று.

பறறில்லாணபதனூல சுறறமெனபது வருவிககப்பபட்டது. உலகத்தார பழி
ப்பனவொழிதறகும் புகழவன செபதறகுமேதுவாகிய உலகநடையியலபு சுற
றயில்லாதாக்கு இனமையின, அவா டெய்யப்படாொனபதாம். (சு)

௩௦௭. காதனமை கநதா வறிவறியாராத தேறுதல
பேதைமை பெல்லாந தரும். எ

இ-ள். காதனமை கநதா அறிவு அறியாராத தேறுதல—அனபுடைமை பற
றுக்கோடாகத் தமக்கறியவேண்டிவன அறியாதாறாத தெளிதல—பேதை
மை எல்லாம் தரும்—அரசனுக்கு எல்லாவறியாமையையுங் கொடுக்கும். எ-று.

தனனோயி அவரிடைநிறவனபுபறறி அரசன அறிவிலாராமேல வினைசைய
வைப்பின, அஃது அவாறிவினமையாற கெடும், கெட்டால் அவாகருளதேய
னறி வினைக்குரியாரா அறியாமை, மேலவினைவறியாமை முதலாக அவனுக்கு
அறியாமை பலவுமுளவாமெனபதாம். (எ)

௩௦௮. தேரான் பிறனைத் தெளிந்தான் வழிமுறை
தீரா விடுமபை தரும். அ

௩௨. ம் அகி:— தெரிந்துவினையாடல். கடுக.

இ-ள். பிறனைத் தேரான் தெளிந்தான்—தனனோடிபையுடையனல்லாதா
னைப்பிறப்புமுதலியவறமுனும்செயலானும் ஆராயாத தெளிந்த அரசனுக்கு—
வழிமுறை தீரா இடுமபை தரும்—அததெளிவு தனவழிமுறையினும் நீங்காத
துன்பத்தைக் கொடுக்கும். எ-று.

இயைபு தன சூடியொளி கோடாமரபு. இதனானே அதுவும் வேண்டுமென்பது பெற்றும். தெளிதல் அவன்கண்ணே வினையு வைத்தல். அவனின் ரெழிதலால் தனஞ்லததுப பிறந்தாரும் பகைவாண்ப்பட்டிகீழாய் விடுவொன்பதாம். நான்கனுருபு விகாரத்தாற்றொக்கது. (அ)

இ0க. தேற்றக யாணாயுந தேராது தோந்தபிற
தேறுக தேறும பொருள். கூ

இ-ள். யாணாயுந தேராது தேற்றக—யாவனாயுந ஆராயாது தெளியாதொழிக,—தோந்தபின் தேறும பொருள் தேறுக—ஆராயாதபின் தெனியும்பொருட்களை ஐயுறுதொழிக. எ-து.

தேற்றகவென்ற பொதுமைபான் ஒருவினைககண்ணுதெளியலாகாதென்பது பெற்றும். ஈண்டுத தேறுகவென்றது தாற்பரியத்தால் ஐயுறவினது விலக்கினமேனினது. தேறுமபொருளென்றது அவரவராற்றற்றேற்ற வினைகளை. பொருள் ஆகுபெயர். (க)

இ0க0. தேரான் நெளிவுந தெளிந்தானக னையுறவுந
தீரா விடுமபை தரும். க0

இ-ள். தேரான் தெளிவும்—அரசன் ஒருவனையாராயாது தெளித்தலும்—தெளிந்தான்கண் ஐயுறவும்—ஆராயாது தெளிந்தவன்மாட்டு ஐயப்படுத்தலும் இவ்விரண்டும்—தீரா இடுமபை தரும்—அவனுக்கு நீங்காத துன்பத்தைக் கொடுக்கும். எ-து.

வினை வைத்தபின் ஒருதவறு காணுதுவைத்து ஐயுறுமாயின், அதனை அவன் நிரது இனி இது நிலலாதென்னுநகருத்தான அவனினையே ரெகிழ்த்தல்விடும், அதவேயன்றிப் பகைவரால் எளிதிற்பிரிக்கவும்படும், ஆகலாற்றெளிந்தான்கண் ஐயுறவுமாகாதாயிற்று. தெளிவிறகெல்லை கூறியவாறு. இவையைநதுபாட்டானும், தெளியப்படாதார இவ்வொன்பதுஉம், அவரைத் தெளிந்தாற்படுமிழுகும், தெளிவிறகெல்லையும், கூறப்பட்டன. (க0)

இஉ ம் அதி.— தெரிந்துவினையாடல்.

அஃதாவது அததெளியப்பட்டாரா அவர் செய்யவல்ல வினைகளையறிந்து அவற்றின்கண்ணையாற்றாதிருத்தம். அதிகாரமுறைமையும் இதனானே விளங்கும்.

இ0க. நன்மையுந தீமையு நாடி நலம்புரிந்த

இ-ள. நனமையும் தீமையும் நாடி — அரசன் முதற்கண் ஒருவினையைத் தன்கண் வைத்தால், அதன்கணுவனவும் ஆகாதனவுமாய் செயல்களையாராய்ந்தறிநது—நலம் புரிந்ததனமையான்—அவற்றை ஆவனவற்றையே விரும்பிய

இடம்: அகிலம் தெரிந்துவினையாடல்:

வியல்பினையுடையான்—ஆளப்படும்—பின் அவனா சிறந்தவினைகளிதேயாளப்படும். எ-து.

தனையுரிமையறிதற்பொருட்டு அகம்புறங்கட்குநடுவாயதோவினையை அரசன் தன்கண் வைத்தவழி அதன்கணுசெயல்களையே செய்தவன் பின்னும் அவ்வியல்பினனாதலறி அகமாய் வினைகண்ணேயாளப்படுவனென்பதாயிற்று. புரிந்தவென்ற இறந்தகாலத்தான், முன்னுரிமையறிதற்பொருட்டி வைத்த வினையாதல் பெற்றும். (க)

இகஉ. வாரி பெருக்கி வளம்படுத துற்றவை
பாராயவான் செயக வினை. ௨

இ-ள. வாரி பெருக்கி—பொருள வருவாயில்களை விரியச்செய்து— வளம்படுத்தி—அப்பொருளாற் செல்வங்களை ளளாதது — உற்றவை ஆராயவான்—அவ்வாயில்கட்கும் பொருட்குஞ் செல்வங்கட்குமுற்ற இடையூறுகளை நாடோறுமாராயநது நீக்கவல்லவன் — வினை செயக — அரசனுக்கு வினை செயக. எ-து.

வாயில்களாவன மேல் இறைமாட்சியுள் இயற்றலுமனபுழியுடைத்தனவும், உழவு, பசுக்காவல், வாணிகமென்றும் வார்த்தையுமாம். செல்வங்களாவன ஆனடிப்பொருளுமின்பமுமாக உணாககப்பட்டன. இடையூறுகளாவன அரசன் வினைசெய்வார, சுற்றத்தார, பகைவா, கள்வனொன்றிவரான வருநலிவுகள். (உ)

இகங். அன்பறிவு தேற்ற மவாவின்மை நிரநான்கு
நன்குடையான் கடடே தெளிவு. ௩

இ-ள். அன்பு— அரசனமாட்டனபும் — அறிவு— அவனுகாவனவறியும் நிறும்— தேற்றம்— அவை செய்தற்கட்கலங்காமையும் — அவாவின்மை— அவற்றாற் பொருள கையுற்றவழி அதன்மேல்வாவினமையுமாகிய — இந்நா

ன்கும் நனகு உடையானகட்டே தெளிவு — இந்நானகுணங்களையும் நிலை
பெறவுடையானமேலதே வினையைவிட்டிருக்கருந் தெளிவு. எ-று.

இந்நானகு நனகுடைமை இவன செய்கின்ற வினைகளை யாதுமாராயவே
ன்றிவதிலையென்று அரசனறெளிதற்கேதுவாகலின், அவனை அதன் பிறப்பிட
ன்க்கிக் கூறினா. இவைமுன்புபாட்டானும் ஆடற்குரியானதிலகணங்கூறப்
பட்டது. (க)

நிகசு. எனைவகையாற தேறியக கண்ணும் வினைவகையான்
வேறாகு மாந்தர பலா. ச

இ-ள். எனைவகையான தேறியககண்ணும் — எல்லாவகையானுமாராயந்து
தெளிந்து வினை வைத்தபின்னும்—வினைவகையான வேறாகும் மாந்தர் பலர்
—அவ்வினையினியலானே வேறுபடுமாந்தர உலகத்துப பலா. எ-று.

கட்டியவகாரனபோல அரசவினப்பதிகனை வெஃகி விகாரப்படுவதல்லது அத
னைக் குற்றமென்றொழிந்து தம்மியலப்பினிறபார அரியராகலின், வேறாகுமாந்தர்
பலரென்றா. வினை வைப்பதற்குமுன் எல்லாகுணங்கள்கருமுடையராய் வைத்த
பின் விகாரப்படுவாரா இடையாயதொருவினையை வைத்தறிந்த ஒழிக்கவென்ப
தாம். இதனால் ஒருவகையாலொழிக்கப்படுவார இவ்வொன்பது கூறப்பட்டது.

யுட ம் அதி— தெரிந்துவினையாடல். கஞ்சு.

நிகடு. அறிந்தாறறிசு செய்கிற்பாற கலலால் வினையான்
சிறந்தானென நேவறபாற நன்று. இ

இ-ள். அறிந்து ஆறறிசு செய்கிறபாறகு அல்லால்—செய்யமுபாயங்களைய
றிந்து செயலானும் இடையுறுகளானும் வருந்தனபங்களிப்பொறுத்தது முடி
வுசெய்யவல்லாணையல்லது — வினைதான் சிறந்தான என்று ஏவறபாறநன்று
—வினைதான் இவன் நமமாடரி அனபுடையெனென்று பிறனொருவனையேவுமி
யலபுடைத்தன்று. எ-று.

செய்கிறபாறகென்பது வேற்றுமைமயக்கம். அறிவாற்றல்களானல்லது அன
பான முடியாதென இதனால் வினையினதியலபு கூறப்பட்டது. (டு)

நிகசு. செயவான் நாடி வினைநாடிக காலத்தோ
டெயத வுணாந்து செயல. ச

இ-ள். செயவான நாடி—முதற்கண்ணே செயவானதிலகணத்தையாரா
யாது,—வினை நாடி—பின் செயயப்படுமி வினையினதியலபையாராயாது—

காலத்தோடு எய்த உணர்வு செயல்—பின் அவனையும் அதனையுங் காலத்தோடு பிடித்தப பொருநதவறிந்து அவனை அதனகணுடைச்செய்க. எ-று.

செய்வானதிலக்கணமும் வினையினதிலடும் மேலே கூறப்பட்டன. காலத்தோடெய்தவுணராதலாவது இக்காலத்து இவ்வினக்கணமுடையான செயலின் இவ்விடப்பிறருய வினை முடியுமென்று கூட்டியுணர்தல். (சு)

நுகள் இதனை யிதனா விவனமுடிகரு மென்றாயந ததனை யவன்கண விடல. எ

இ-ள். இதனை இதனால் இவன் முடிகரும் என்று ஆயநது — இவ்வினையை இக்கருவியால் இவன் முடிககவல்லனெனக் கூறுபித்தாராயநது, — அதனை அவன்கண விடல—முனநுநதமுளியைநதவழி அவ்வினையை அவன்கணனே விரிக. எ-று.

கருவி துணைவரும், பொருளும் முதலாயின. வினைமுதலும் கருவியும்வினை யுந தம்முளியைதலாவது ஒரொன்றோடு ஏனையவிரண்டறகும் பொருத்தமுண்டாதல். விதேல அதற்கு அவனையுரியனாகுதல். (எ)

நுகஅ. வினைக்குரிமை நாடிய பிணறை யவனை யதற்குரியனாகுச் செயல். அ

இ-ள். வினைக்கு உரிமை நாடிய பிணறை—ஒருவனை அரசன் தன்வினைசெ யதற்குரியனாகவாராயநது துணியதால், — அவனை அதற்கு உரியனாகுச் செயல். —பின்னவனை அதற்குரியனாது உயரச்செய்க. எ-று.

உயரச்செய்தலாவது அதனைத் தானே செய்துமுடிக்குமாற்றலுடையானாகு தல். அது செய்யாககாலங் கெய்மென்பது கருத்தி. (அ)

நுகக. வினைக்கண வினையுடையான் கேண்மைவே நுக நினைப்பானே நீயருந திரு. கூ

இ-ள். வினைக்கண வினை உடையான கேண்மை—எப்பொழுதுந தன்வினை யின்கண்ணே முயற்சியுடையான அவவுரிமையாற்றனக்குக் கோளொழுது

உ0

திரு

திரு ம அதி.— சுற்றந்தமால்.

கின்ற தன்மைபை—வேறுக நினைப்பானேத் திரு நீங்கும் —அது பொருதார

சொற்கேட்டு அரசன் மாறுபடக் கருதாமலின், திருமகள் அவனை விட்டுநீங்கும், எ-று.

கேளாயொழுக்கினறதனமையாவது தான் பிறனாய நில்லாது கேளாயெய யுமுரிமையெல்லாரு செய்தொழுதுதல. அவனை அவமதிப்பாக்ககொணாயி செறக் கருதமாயிற பின்னொருவருமுட்பட்டு முயல்வாரில்லையாம், ஆகவே, தனசெல்வனகெடுமென்பது கருத்தது. இந்நான்குபாட்டானும் ஆடறகுரியானையானுந் திறங்கூறப்பட்டது. (க)

ருஉ. நாடோறு நாடிக மன்னன் வினைசெய்வான்

கோடாமை கோடா துலகு.

க0

இ-ள். வினை செய்வான் கோடாமை உலகு கோடாது —வினைசெய்வான் கோடாதொழிய உலகு கோடாது, —மன்னன் நாடோறும் நாடிக—ஆதலான அரசன் அவனசெயலை நாடோறுமாராயக, எ-று.

அஃதொன்றையுமாராயவே அதனவழித்தாய உலகமெல்லாமாராயநதாரும், அதனால் அவனுரிமை அழியாமற்றன்னுள்ளேயாராயநது போதுகவென்பதாம். இதனால் ஆண்டவழிசெய்வது கூறப்பட்டது. (க0)

ருங் ம அதி. — சுற்றந்தழால்.

அஃகாவது அரசன் தனகிளைஞகாத தன்னினீங்காமல் அனைத்தல. வினை செய்வானாக் கூறி ஏனைசுற்றறகூறுகின்றாராகலின், இது தெரிந்துவினையாடலின்பின் வைக்கப்பட்டது.

ருஉக. பற்றற்ற கண்ணும பழைமைபா ராட்டுதல்

சுற்றத்தாரா கண்ணே யுள

க

இ-ள். பற்று அற்ற கண்ணும பழைமை பாராட்டுதல்—ஒருவன் செல்வநதொலைநது வறியனாயவழியும் விடாது தமமோழி அவனிடைப பழைமையை எயித்துக்கொண்டாடுமியல்புகள்—சுற்றத்தாராகண்ணே உள — சுற்றத்தாராமாட்டே உளவாவன, எ-று.

சிறப்புமமை வறியனாயவழிப பாராட்டப்படாமை விளக்கி நின்றது. பழைமை பற்றறக்காலத்ததுத தமக்குச செய்த உபகாரம். பிறொல்லாம் அவன் பற்றற்றபொழுதே தாமும் அவனோடு பற்றறுவராகலின், ஏகாரநதேற்றத்தின் கண் வந்தது. இதனால் சுற்றத்தது சிறப்புக் கூறப்பட்டது. (க)

௫௨௨. விருப்பஞ்ச சுற்ற மியைபி னருப்பரு

வாககம் பலவுந் தரும்.

௨

இ-ள். விருப்பு அஞ்ச சுற்றம் இயைபி—அனபருத சுற்றம் ஒருவறகைய துமாயின்,— அருப்பு அஞ் ஆக்கம் பலவும் தரும்—அஃது அவறகுக் கிளைத் தலுறத் செலவறகள் பலவறறையுங் கொடுக்கும். எ-று.

உட்பகையின்குதற்கு விருப்பஞ்சுற்றமெனறும், தானேவளர்க்குமொரு தலையாய செலவதனைக்குதற்கு அருப்பருவாககமெனறும், விசேடித்தார்.

11

௫௨௩ ம் அநி.— சுற்றந்தழால்.

௧௫௫

தொடையோக்கி விகாரமாயிற்று. இயைபினெனபது அதனதருமை விளக்கி நின்றது. ஆக்கமெனபது ஆகுபெயர். பலவுமெனறது அங்கங்களாறையுநோ க்கி. பலாசுடி வளர்த்தலின், அவை மேனமேற கிளைக்குமெனபது கருத்து. (௨)

௫௨௩. அளவளா விலலாதான வாழககை குளவளாக்

கோடின்றி நீர்நிறைந் தற்று.

௩

இ-ள். அளவளாவு இல்லாதான் வாழ்க்கை—அச்சுறத்தோடு நெஞ்சுகல் த்தலில்லாதவன் வாழ்க்கை—குள வளாக் கோடி இன்றி நீர் நிறைந்தற்று— குளப்பரப்புக் களாயின்றி நீர்நிறைந்தாற்போலும். எ-று.

சுற்றத்தோடெனபது அதிகாரத்தான வந்தது. நெஞ்சுகல்புத் தன்னளவும் அதனளவுமுசாவுதலான வருவதாகலின், அளவளாவெனபது ஆகுபெயர். வாழ்க்கையெனறது உடம் அதற்கேதுவாய செலவறகளை, நிறைதலென்னும் இடத் துநிகழ்பொருளினொழியில் இடதனைமேனின்றது. சுற்றமில்லாதான செலவ றகள் தாறுகுவாரினமையிற் புறத்துப் போமெனபதாம். (௩)

௫௨௪. சுற்றத்தாற சுற்றப் படவொழுகல் செலவந்தான்

பெற்றத்தாற பெற்ற பயன்.

௪

இ-ள். செலவம் பெற்றத்தால் பெற்ற பயன் — செலவம் பெற்றவதனால் ஒருவன் பெற்ற பயனாவது—சுற்றத்தால் தான் சுற்றப்பட ஒழுகல்—தனசுற் றத்தால் தான் சூழப்படுமவரை அதனைத் தழீஇபொழுதுதல. எ-று.

பெற்றவெனபதனுள் அகாரமும் அதனுனைபதனுள் அனசாரியையும் தொ டையோக்கி விகாரத்தாறறொக்கன். இவ்வொழுகுப பகையின்றி அரசாடற் கேதுவாகலின், இதனைச் செலவத்திற்குப் பயனெனறார். இவைமூன்றுபாட டானும் சுற்றந்தழால் செலவத்திற்கேதுவும் அரணும் பயனுமாமெனபது

ருஉரு. கொடுத்தது மின்சொலு மாறறி னடுக்கிய
சுறத்ததாற சுறறப் படும. ரு

இ-ள. கொடுத்ததும இன்சொலும ஆறறின—ஒருவன் சுறறத்திறகு வேண்
டுவன் கொடுத்ததையும் இன்சொறசொலுத்தையும் வல்லனாயின, — அடுக்கிய
சுறறத்தால் சூழப்படும—தமிழிறொடாந்த பல்வகைச் சுறறத்தானே சூழப்
படும. எ-று.

இரண்டும் அளவறிந்தாறதுதலரிதென்பதுதோன்ற, ஆறறினென்றா. தமிழ்
றொடாதலாவது சுறறத்தது சுறறமும் அதனதுசுறறமுமாய அவற்றாற பிணிப்
புணரி வருதல், இவவுபாயங்களை வடநூலா தானமுஞ் சாமமுமென்ப. (ரு)

ருஉசு. பெருங்கொடையான பேணன் வெகுளி யவனின்
மருங்குடையார். மாநிலத் தில். சு.

இ-ள. பெருங்கொடையான வெகுளி பேணன் — ஒருவன் மிக்ககொடை
யையுடையனுமாய வெகுளியை வீருமபாலுமாயின, — அவனின் மருங்கு
உடையார் மாநிலத்து இல் — அவன்போலக் கிளையுடையார் இவவுலகத்தி
ல்கை. எ-று.

சுறத்தது

ருஉ. ம், அதி— சுறறத்ததால்.

மிக்ககொடை, ஒன்றும் வறுமையெய்தாமற் கொடுத்தது. வீருமபாலு
இந்தாசுறகுவேண்டியதொன்றென்று அளவிறந்து செய்யாமை. (சு)

ருஉள. காககை கரவா கரைந்துண்ணு மாகசுரு

மனனீ ராககே புள. எ

இ-ள. காககை கரவா கரைந்து உண்ணும்—காககைகள் தமக்கினாயின
கண்டவழி மறையாது இனத்தையழைத்து அதனோடுகூடவுண்ணிற்கும், —
ஆக்கமும் அன்ன நீராககே உள— சுறறத்தானெய்தும் ஆக்கங்களும் அப்பெ
றறித்தாய் இயலினையுடையார்களே உளவாவன. எ-று.

அவ்வாகக்களாவன பகை பினமையும், பெருஞ்செல்வமுடைமையும் முதலா
யின. எச்சவும்மையான அறமுமின்பமுமேயன்றிப் பொருளுமெய்துமென்பது
பெறுதும். அப்பெறறித்தாயவியலபென்றது தாம் நுகர்வனவெல்லாம் அவ
ரும் நுகருமாறு வைத்தல். (எ)

௫௨௮. பொதுநோக்கான வேந்தன் வரிசையர் நோக்கி
 னதுநோக்கி வாழ்வார பலர். அ

இ-ள். பொது நோக்கான வேந்தன் வரிசையர் நோக்கின— எல்லாரையும்
 ஒருதன்மைப்பராக நோக்காது அரசன் தத்தந்தகுதிகேற்ப நோக்குமாயின,
 — அது நோக்கி வாழ்வார பலர்—அச்சிறப்புநோக்கி அவனை விடாது வாழ்
 குசுறத்ததார பலர். எ-று.

உபாநதார நீங்குதனோக்கிப் பொதுநோக்கை விலக்கி, எல்லாரும் விடாதொ
 முகுதனோக்கி வரிசைநோக்கை விடுத்தார. இந்நான்குபாட்டானுஞ் சுற்றந்த
 முடிமுபாயங் கூறப்பட்டது. (அ)

௫௨௯. தமராகித் தற்றுறந்தார சுற்ற மமராமைக
 காரண மினறி வரும். ௪௯

இ-ள். தமராகித் தற்றுறந்தார சுற்றம்—முனறமராயவைத்துத் தன்னோடு
 அமராது யாதானுமொருகாரணத்தாற் றனனைப் பிரிந்துபோய்வா பின்னும்
 வந்து சுற்றமாதல்— அமராமைக காரணம் இனறி வரும்— அவ்வமராமை
 க்காரணம் தன்மாட்டில்லையாகத் தானேயுளதாம். எ-று.

அமராமைக்காரணமினறியெனறதனான், முன் அஃதுண்டாயத் துறத்தல்
 பெற்றும்: அஃதாவது அரசனானெறிகெட்வொழுகல் வெறுப்பன்செய்தலெ
 னறிவை முதலியவற்றான் வருவது. ஆக்கம் வருவிக் கப்பட்டது. இயற்கை
 யாகவே அன்புடையராய் சுற்றத்தாராகஞ்சு செயற்கையான வந்தநீக்கம் அத
 னையொழிய ஒழியும், ஒழிந்தால் அவாக்கன்புசெய்துகொள்ளவேண்டா, பழை
 யவியல்பாயநிற்குமென்பார, வருமென்றார். (க)

௫௩௦. உழைப்பிரிந்து காரணத்தின் வந்தானே வேந்த
 னிழைத்திருந் தெண்ணிக் கொளல். ௫௦

இ-ள். உழைப் பிரிந்து காரணத்தின் வந்தானே — காரணமினறித் தன்னி
 டத்துின்றும் பிரிந்துபோய்ப் பின்காரணத்தான் வந்த சுற்றத்தானே— வே
 ந்தன் இழைத்து இருந்த எண்ணிக் கொளல் — அரசன் அக்காரணத்தைச்
 சேய்துவைத்து ஆராய்ந்து தழீஇக்கொள்க. எ-று.

11

௫௩௧ ம அதி.— பொச்சாவாமை.

௫௩௧

வாள் உழைப்பிரிந்தென்றமையின், பிரித்தருக் காரணமினமை பெற்றும்.

வருதற்காரணத்தொடர் செய்யாதவழிப் பின்னும் பிரிந்தபோய்ப் பகையொடு கூடுமாதலின் இழைத்திருந்தென்றும், அன்பினறிப் போய்ப் பின்னாகாரணத்தான வரதமையின் எண்ணிக்கொள்ளென்றுவகிந்தோ. பிரிந்தபோய் சுற்றத்தாருள் தீமை செய்யப்போய் அதனைப்பொழிய வருவானும் அது செய்யாமற்போய்ப் பின்னன்மை செய்வவருவானும் தழுவப்படுமாதலின், தழுவாமாறு முறையே இவ்விரண்டிபாட்டானும் கூறப்பட்டது. (க0)

ருசு ம அதி.— பொச்சாவாமை.

அஃதாவது உருவும் திருவும் ஆற்றலும் முதலாயவற்றானமகிழ்ந்த தற்காததலினும் பகையுழித்தனமுதலிய காரியங்களினும் சோதனைச் செய்யாமை. மேற்சொல்லிய சுற்றத்தாராற் பயனுள்ளது இச்சோவிலவழியாகலின், இது சுற்றத்தாலினினை வைக்கப்பட்டது.

ருகக. இறந்த வெகுளியிற நீதே சிறந்த
வுவகை மகிழ்ச்சியிற சோவு க

இ-ள். சிறந்த உவகை மகிழ்ச்சியிற சோவு — மிக்கவுவகைக் களிப்பான வரும் மறவி—இறந்த வெகுளியிற நீத—அரசனுக்கு அளவிறந்த வெகுளியிறுந்தீது. எ-று.

மிக்கவுவகை பெருஞ்செல்வம், பேரின்பம், பெருயிதமென்றிவற்றான வருவது. அளவு பகைவரையடாததற்கும் கொடியோனாயொறுத்ததற்கும் வேண்டிவது இறந்தவெகுளி ஒரோவழிப் பகைவரையுங்கொல்லும், இஃதனைத்தன்றித்தனனையே கோறலின், அதனினுந்தீதாயிற்று. (க)

ருகஉ. பொச்சாபபுக கொல்லும் புகழை யறிவினை
நிச்ச நிரப்புககொன ருங்கு. உ

இ-ள். புகழைப் பொச்சாபபுக கொல்லும்—ஒருவன் புகழினை அவன் மறவி கெடுக்கும்,—அறிவினை நிச்சநிரப்புக கொனருங்கு—அறிவினை நிச்சநிரப்புக கெடுக்கும்மாறுபோல. எ-று.

நிச்சநிரப்பு நாடோறும் இரவான வருகிற தனவயிற்று நிறைந்ததல். அஃது அறிவுடையானகணுண்டாயின் அவற்கு இனிவரவானும் பாவத்தானும் உள்ளறபாட்டினை வினைத்து அவனன்குமதிப்பினையழிக்கும், அதுபோல மறவியும் புகழுடையானகணுண்டாயின் அவற்குத் தற்காவாமையானும் காரியக்கேடானும் உள்ளறபாட்டினை வினைத்து அவனன்குமதிப்பினை அழிக்குமென்பதாயி

றது. இவையிரண்டுபாட்டானும் பொச்சாப்பினது குற்றங் கூறப்பட்டது. (உ)

ருகூ. பொச்சாப்பபாக கிலலை புகழமை யதுவுலகத்
தெப்பானா லோர்கரு நுணிவு. கூ

இ-ள். பொச்சாப்பபாககுப் புகழமை இல்லை — பொச்சாநொழுதுவார்க்
குப் புகழுடைமையிலலை;— அது உலகத்து எப்பால னாலோக்கும் துணிவு
—அவ்வின்மை. இரந்திநூலுடையார்க்கேயன்றி உலகத்து எவ்வகைப்பட்ட
நூலுடையார்க்கும் ஒப்ப முடிந்தது. எ-று.

சுதிஅ இச ம அதி.— பொச்சாவாமை.

அரசாக்கேயன்றி அறமுதலிய நான்கினும் முயலவார யாவார்க்கும் அவை
கைகூடாமையிற் புகழிலலையென்பது தோன்ற, எப்பானாலோகருநுணி
வெனரா. (க)

ருகூ. அச்ச முடையாக கரணிலலை யாகிலலை
பொச்சாப் புடையாககு நனகு. ச

இ-ள். அரண அச்சம உடையாககு இலலை— காதி மலை முதலிய அரணக
ளுள்ளே நிற்பினும், மனத்தின்கணச்சமுடையாககு அவற்றறபயனிலலை,—
ஆங்கு நனகு பொச்சாப்பு உடையாககு இலலை — அதுபோலச் செலவுமெ
ல்லாமுடையராயினும், மனத்தின்கண மறவியையுடையார்க்கு அவற்றறபயனி
லலை. எ-று.

நனமைக்கேதுவாகலின், நன்கெனரா. அச்சமுடையாநின்ற அரணழியுமா
துபோல மறவியுடையாருடைய செலவங்களும் அழியுமென்பதாயிற்று. (ச)

ருகூ. முன்னுறக காவா திழுககியான் தன்பிழை
பின்னா திரங்கி விடும. இ

இ-ள். முன்னுறக காவாது இழுககியான்— தனமுறகாக்கப்படுதனபங்க
ளை அவை வருதற்குமுன்னே அநிரது காவாது மறந்திருந்தான்—பின் னுறு
தன்பிழை இரங்கிவிடும — பின்வந்தறகாலததுககாககலாகாமையின் அபி
ழைப்பினை நினைந்திரங்கிவிடும. எ-று.

காககப்படுதனபங்கனாவன சோவுபாரததுப பகைவா செய்வன, ஊற
நின்கணென்புழி உருபுஞ்சாரியையும் உடனொககன. உறகாலததுக காக
கலாகாமையின், இரங்கிவிடுமெனரா. இவைமுன்னுபாட்டானும் பொச்சாப்பு

டையாக்கு வருமேதவகற்பபட்டது.

(ரு)

ரு௬. இழுககாமை யாமாடபி மென்றும் வழுககாமை
வாயி னதுவொப்ப நில. கா

இ-ள. இழுககாமை யாமாடபி மென்றும் வழுககாமை வாயின்—அரசா
க்கு மறவாமைக்குணம் யாவாமாடபி மென்றும் ஒழிவினறி வாய்க்குமா
யின்,— அது ஒப்பது இல்— அதனைப்பொக்கும் நன்மை பிறிதில்லை. எ-று.

வினையெய்வா சுற்றத்தாரொன்றும் தம் பாலாகண்ணும் ஒப்பவேண்டிதலின்
யாமாடபிமென்றும், தாம் பெருகியஞான்றும் சுருங்கியஞான்றும் ஒப்பவேண்
பிதலின் என்றுமென்றும், எல்லாக்காரியங்களிலும் ஒப்பவேண்டிதலின் வழுக
காமையென்றும் கூறினா. வாயினென்பது முதனிலைதொழிற்பெயரடியாக
வந்த வினையெச்சம். வாயத்தல் நோபிதல். (க)

ரு௭. அரியவென் றுகாத விலலைப்பொச சாவாக
கருவியாற் போற்றிச செயின். எ

இ-ள. அரிய என்று ஆகாத இல்லை—இவை செயதற்கரியனவென்று சொல்
பபபபி ஒருவற்கு முடியாத காரியங்களில்லை, — பொச்சாவாக் கருவியால்
போற்றிச செயின்—மறவாத மனத்தானே எண்ணிச் செய்யப்பெறின். எ-று.

ரு௮ ம அதி. — பொச்சாவாமை.

கருக

பொச்சாவாத என்பதன்றுதெரிவிக்க விகாரத்தாற்றொக்கது. அததக்கானமா
கலிற் கருவியென்றா. இடைவிடாததினைவும் தப்பாதகுழ்ச்சியுமுடையார்க்கு
எல்லாம் எளிதினமுடியுமென்பதாம். இவையிரண்டிபாட்டானும் பொச்சாவா
மையது சிறப்புக் கூறப்பட்டது. (எ)

ரு௯. புகழ்ந்தவை போற்றிச செயலவேண்டுஞ் செய்யா
திழநதாராக கெழுமையு மில். அ

இ-ள. புகழ்ந்தவை போற்றிச செயலவேண்டும்—நீதினவையா இவை
அரசாக்குரியனவென்று உயர்த்துகூறிய செயல்களைக் கடைப்பிடித்துச் செ
ய்க், — செய்யாது இகழ்ந்தாராககு எழுமையும் இல் — அங்ஙனஞ்செய்யாது
மறந்தவாககு எழுமையிலும் நன்மைபிலையாகலான். எ-று.

அச்செயல்களாவன மூவகையாற்றலும், நாலவகையுபாயமும், ஐவகைதொ
ழிலும், அதுவகைக்குணமும் முதலாய செயல்கள் சாதிநருமமாய இவற்
றின் வழிஇயேர்க்கும் உள்ளது நிரயத்தனபமேயாகலின், எழுமையுமில்லை

னரா. எழுமை ஆகுபெயர். இதனா பொச்சாவாது செய்யவேண்டிவன கூறப்பட்டன. (அ)

நூ.க. இகழ்ச்சியிற் கெட்டாரா யுள்ளாக தாந்தம
மகிழ்ச்சியின் மைந்ததும் போழது. கூ

இ-ள். தம் மகிழ்ச்சியின் தாம் மைந்த உதும் போழது—அரசா தம்மகிழ்ச்சிக்கட்டாமவலியுதும்போழது,— இகழ்ச்சியின் கெட்டாரா உள்ளாக—முறகாலத்து அதனினுய சோவாற கெட்டவாகளை நினைக்க எ-று.

காரணங்களோடு அவாக்குளதாய உரிமையை மகிழ்ச்சிமேலேற்றித் தம்மகிழ்ச்சியினென்றும், இகழ்ச்சியுற கேட்கி உடனேறேனறுமாகலின் மகிழ்ச்சியின் மைந்ததும்போழ்தென்றாகுகறினா. கெட்டாரா உள்ளவே, நாமும் அவ்வாறே கெடுதுமென்று அதன்கண் மைந்ததூரென்பது கருத்தது. எண்ணுகவென்று பாடமோதுவாருமுளா. (க)

நூ.உ. உள்ளிய தெய்த லெளிதுமன் மறறுந்தா

னுள்ளிய துள்ளப் பெறின், கூ

இ-ள். தான் உள்ளியது எய்கல எளிது மன — அரசனுக்குத் தானெய்த நினைத்த பொருளை அந்நினைத்த பெறறியே எய்துதல எளிதாம்,—மற்றும் உள்ளியது உள்ளப் பெறின்—பின்னும் அதனையே நினைக்கக்கூடுமாயின். எ-று.

அது கூடாதென்பது ஒழிந்தநினைமையின், மன ஒழிபிசைக்கண்வந்தது. அதனையே நினைத்தலாவது மறவியினி அசன்கண்ணே முயறல். இவையிரண்டுபாட்டானும் பொச்சாவாமெக்கு உபாயங் கூறப்பட்டது. (க)

* பொச்சாவாகருவி எனபதற்குப் பொச்சாவாமையாகிய கருவியென்ப பொருள்கோடலே சிறப்பு. அது தொல்காப்பியத்த வினையியலுள் “நிலனும் பொருளும்” எனனும் முப்பத்தேழாளுக்குத்திரத்தனாயிலே சேனுவலாயா “நினைமுககாணுமருந்தினேன எனபுழிக் காட்சியை மருந்தென்றாகலிற் காணுமருந்தென்பது வினைப்பெயர் கொண்டதாம். பொச்சாவாக கருவியாற போற்றிச் செயின் எனபுழிப் பொச்சாவாகருவி எனபதும் அதி.” என்க கூறுமரேறுணாக. இலக்கணவிளக்கதுலார்க்கும் இலக்கணவிளக்கசூருவ வியராக்கும் இதவே கருத்தென்க.

ருடு ம அதி.— செங்கோன்மை

அஃதாவது அரசனா செய்யப்படும முறையினது தன்மை. அமமுறை ஒருபாறகோடாது செவ்வியகோலபோறவிறசெங்கோலென்புபட்டது. வடநூலாரும் தண்டமென்றா. அது சோவிலலாத் அரசனா செயற்பாலதாகலின், இது பொச்சாவாமைவினபின் வைக்கப்பட்டது.

ருசக. ஓநதுகண னோடா திறைபுரிந் தியாமாட்டுந்
தோந்துசெய வஃதே முறை க

இ-ள். ஓநது— தனதே வாழ்வா குறறஞ்செய்தால அக்குறறத்தை நாடி — யாமாட்டும கணனோடாது — யாவாமாட்டுங்கணனோடாது — இறை புரிநது—நடுவிலுமையைய பொருநதி—தோநது— அக்குறறத்திற்குச் சொல்லிய தண்டத்தை நூலோரோடுமாராயநது — செயவஃதே முறை— அவளவிறறாகச் செயவதே முறைபாம. எ-று.

நடுவிறறல் இறைக்கியலபாகலின் அதனையிறையென்றும், உயிரினஞ்சிறந்தாக்கண்ணுமென்பா யாமாட்டுமெனதுங கூறினா. இறைமை இறையெனவும், செபவது செயவஃதெனவும், நின்றன. இதனா செங்கோன்மையதிலக்கணங் கூறப்பட்டது. (க)

ருசஉ. வானோகநி வாழு முலகெலலா மன்னவன்.
கோனோகநி வாழுங் குழி. உ

இ-ள். உலகு எல்லாம வான நோக்கி வாழும்—உலகத்துயிரெல்லாம மழையுளதாயின் உளவாகாநிற் குமேயென்றும்,—குழி மன்னவன் கோல நோக்கி வாழும்—குழிகள் அரசன்செங்கோலுளதாயின் உளவாகாநிற்கும். எ-று.

நோக்கிவாழ்தல் இன்றியமைபாமை. வானினையுணவைய வானென்றும், கோலினையவேமத்தக கோலென்றும் கூறினா. அவவேமமில்வழி உணவுளதாயினா குழிகடந் அதனாபபணிலையென்பாமை. (உ)

ருசந. அநதணா நூறகு மறத்திறகு மாதியாய
நின்றது மன்னவன் கோல. ந

இ-ள். அநதணா நூறகும் அறத்திற்கும் ஆசியாய நின்றது — அநதணாக குறித்தாய வேதத்திற்கும் அதனாசொல்லப்பட்ட அறத்திற்குங்காரணமாய நில்பெற்றது — மன்னவன் கோல — அரசனா செலுத்தப்படுகின்ற செவகோல. எ-று.

அரசா வணிகனாநுமேனையோககுமுரித்தாயினும், தலைமைபற்றி அநத

னாந்துலென்றா "மாதவா நோனடி மடவா கற்பு— காவலன் காவ லன்
 நித் தங்கா" * ஆகலின், ஈண்டறமென்றது அவையொழிந்தவற்றை வேதமும்
 அறனும் அநாதியயினுஞ் செங்கோலில்வழி நடவரவாகலின், அதனை அவற்றி
 றகாதிபெனதும், அப்பெற்றியே தனக்காகியாவது பிரிதிலையென்பார் நின்ற
 தென்துங் கூறினா. இவையிரண்டுபாட்டானுஞ் செங்கோல்து சிறப்புக் கூறப
 பட்டது. (௩)

* மணிமேகலை, இருபத்திரண்டாவது சிறைசெய்தகாதை.

நிதி ம் அதி.— செங்கோன்மை.

ககக

நிசச. குடி தழீஇக கோலோசக மாநில மன்ன
 னடிதழீஇ நிறகு முலகு. ச

இ-ள். குடி தழீஇக கோல் ஓசகம் மாநிலமன்னன் அடி — தன்குடிகளையு
 மனைததுச செங்கோலையுஞ்செலுத்தும் பெருநிலவேந்தனடியை — தழீஇ
 நிறகும் உலகு—பொருநதி விடா உலகத்தாரா. எ-று.

அனைத்தல இனசொற்சொல்லுத்தலும், தனாரதுழி வேண்டுவன் கொடுத்த
 லும் முதலாயின. இவ்விரண்டனையும் வருவாமற்செய்வான் நிலமுழுதமாளு
 மாகலின் அவனை மாநிலமன்னன்னென்றும், அவன்மாட்டியாவரும் நீங்காவன்
 பினராவராகலின் அடிதழீஇநிறகுமுலகென்றும், கூறினா. (ச)

நிசநி. இயலபுளிக கோலோசக மன்னவ னுட்ட
 பெயலும் விளையுருந் தொகரு. நி

இ-ள். பெயலும் விளையுருந் தொகரு— பருவமழையும் குன்றாதவிளையும்
 ஒருங்கு கூடி—இயலபுளிக கோல் ஓசகம் மன்னவன் நாட்—நூல்கள் சொ
 லவியலியலபாற் செங்கோலைச் செலுத்தமாசன்று நாட்டின்கண்ணவாம். எ-று.

உளியென்பது மூன்றாவதன்பொருள்பரிவதோரிடைச்சொல். வானும் நிலனு
 ள் சேரத் தொழிற்பட்டு வளஞ் சாகுமென்பதாம். (நி)

நிசக. வேலன்று வென்றி தருவது மன்னவன்
 கோலதூஉங் கோடா தெனினா. ர

இ-ள். மன்னவன் வென்றி தருவது வேல் அன்று கோல்—மன்னவனுக்குப்
 போரின்கண் வென்றியைக் கொடுப்பது அவனெழியும் வேலென்று கோல்,—
 அதுஉம் கோடாது எனின்— அஃதும் அப்பெற்றிகூர்வது தான் கோடாநா
 யின். எ-று.

கோல செவ்விராயவழியே வேல வாய்ப்பதென்பார வேலன்றெனறா;
 “மாண்ட—வறநெறி முதறநே யாடுன கொற்றம்” எனறா பிறரும். கோடா
 னென்பது பாடமாயின, கருவியின்றொழிதல் வினைமுதனமேனினறதாகவுளாகக.

ஞசுஎ. இறைகாகரும வையக மெல்லா மவனை

முறைகாகரும முட்டாச செயின் எ

இ-ள். வையகம் எல்லாம் இறை காகரும—வையகத்தைப்பெல்லாம் அரசன
 காகரும,—அவனை முறை காகரும—அவனற்றனை அவனது செங்கோலே
 காகரும,—முட்டாச செயின்—அதனை முட்டவந் தீயும் முட்டாமறசெலு
 ததுவனாயின். எ-று.

முட்டாமறசெலுத்தியவாறு மகனை முறைசெய்தானகண்ணுமதனகை குறை
 ததானகண்ணுங் காணக. முட்டாதென்பதன் இறுதியிலே விகாரத்தாற்றொரு
 கது. இவைநான்குபாட்டானும் அதனைச் செலுத்தினனெய்தும் பயன் கூறப்
 பட்டது. (எ)

ஞசஅ. ன்ணபத்ததார ஓரா முறைசெய்யா மன்னவன்
 றணபத்ததாற முனே கெடும அ

இ-ள். ண்பத்ததான ஓராமுறை செய்யா மன்னவன்—முறைவேண்டினா
 க்கு எளிய செவ்வியையுடையனாய் அவர் சொல்லியவற்றை ஊலோர பலரோ
 உக்

கசஉ. ஞசு ம அதி.—கொடுங்கோன்மை.

மிரராயந்து நின்றவுண்மைக்கொப்ப முறை செய்யாதவரசன்—தண்பத்த
 தான் தானே கெடும்—தாழ்ந்த பத்ததிலே நின்று தானே கெடும். எ-று.

ண்பத்தத்தானெனலும் முற்றுவினையெச்சமும், ஓராவெனலும் வினையெச்ச
 மும், செய்யாவெனலும் பெயரெச்சவெதிமன்றையுட செய்தலவினை கொண
 டன். தாழ்ந்தபதம்பாவமும், பழியுமெய்திற்றிருமநிலை “அல்லவைசெய்தாக
 கறங்கூற்றம்” ஆகலின், பண்கவரினறியுங்கெடுமெனறா. இதனால் முறை செலு
 த்தாதானது கெடு கூறப்பட்டது. (அ)

ஞசக. குடிபுறங் காததோம்பிக் குற்றங் கடிதல்
 வடுவென்று வேந்தன் றொழிதல். க

இ-ள். குடி புறங்காதது ஒம்பிக் குற்றம் கடிதல்—குடிகளைப் பிறா நலியா
 மற காதது தாளும் நலியாது பேணி, அவாமாடிக் குற்றநிகழின் அதனை

யொதுபபாற்றித்தல— வேர்தன வடு அன்று தொழில் — வேர்தனக்குப் பழியன்று, தொழிலாகலான். எ-து.

துன்பஞ்செய்தல, பொருட்கோடல, கோறலென ஒதுபபுமுன்று, அவற்றுள் ஈண்டைக்கெய்துவன முன்னையவென்பது குற்றங்கடத்தலென்பதன்ற பெற்றும். தன்கீழ வாழவாராயொறுத்தல அறன்னமையின் வடுவாமென்பதனையா சங்கித்து, அஃதாக்காது, அரசனுக்கு அவரை அக்குற்றத்தின்க்கித் தாயராகரு தலுஞ் சாதிநருமென்றா. (க)

௩௩௦. கொலையிற கொடியாரா வேர்தொறுத்தல பைங்குழ களைகட டத்தொடு நோ. க0

இ-ள். வேர்து கொடியாராக கொலையின் ஒறுத்தல—அரசன் கொடியவாக னைக் கொலையாற்றொறுத்தது தக்கோரைக காததல— பைங்குழ களை கட்டத் தொடு நோ — உழவன் களையைக் களைந்து பைங்குழைக் காதத்ததொடுக்க கும். எ-து.

கொடியவனொன்றது தீக்கொளுவுவார, நஞ்சிடுவார, கருவியிறகொலவார, கள்வா, ஆறலைப்பார, குறைகொளவார, பிறனிலவியைவாரொன்றிவா முதலா யினார. இவரை வடநூலார ஆதராய்களென்ப. இப்பெற்றியாரைக் கண்ணோ டிக் கொல்லாவழிப் புறங்களைக்கு அஞ்சாநின்ற பைங்குழபோன்று நலிவுபல வெயறி உலகு இடாப்பரிதலின், கோறலும் அரசறஞ்ச சாதிநருமென்பதா யிறது. இவையிரண்டுபாட்டாரைஞ் செய்கோலசெலுத்தும் வெண்குடை வேர தற்குத் தியாரமாட்டு மூவகையொதுபபும் ஒழியற்பாலவல்லவென்பது கூறப் பட்டது. (க0)

௩௩௧ ம அதி.— கொடுங்கோன்மை.

அஃதாவது அமமுறையினது கோடுதற்றன்மை. ராணம உலமையின் பெயர் பொருண்மேலாயிறது. செங்கோன்மைக்கு மாறாகலின், இஃததன்பின் வைக்கப்பட்டது.

௩௩௧. கொலைமேற்கொண் டாரிற கொடிதே யலைமேற்கொண் டலலவை செய்வதொழுகும் வேர்து. க

௩௩௧ ம அதி.— கொடுங்கோன்மை. ககக

இ-ள். கொலை மேற்கொண்டாரிற கொடிது—பணகமைபற்றிக் கொலவது

தற்செழிதை தமமேற்கொண்டொழுதுவாரினுங் கொடியன் — அலை மேற்கொ
ன்றி அல்லவை செயது ஒழுதும் வேந்து—பொருள் வெஃகிக் குடிகளையிதை
தற்செழிதை தன்மேற்கொண்டு முறையல்லவற்றைச் செய்தொழுதும் வேந்தன்
எ.று.

அவா செயவது ஒருபொழுதைததுன்பம், இவன் செயவது எப்பொழுதா
துன்பமாமென்பதுபற்றி, அவரினுங்கொடியன்னொரா. பானமயக்குறழ்ச்சி.
வேந்தென்பது உயாதினைப்பொருட்களாவநத அஃறிணைச்சொல். அலை கொலை
யினுங் கொடிதென்பதாயிற்று. (க)

நிநிஉ. வேலொடு நினறா னிடுவென் றதுபோலுங்
கோலொடு நினறா னிரவு. உ

இ-ள். வேலொடு நினறான் — ஆறலைக்குமிடத்துத் தனியே வேல்கொண்டு
நின்ற களவன்— இது என்றது போலும் — ஆறசெலவானை நின்கைப்பொ
ருடாவென்று வேண்புதலோடொகும்— கோலொடு நினறான் இரவு—ஒரு
ததற்செழிலோடு நின்றவாசன குடிகளைப் பொருள் வேண்புதல். எ-று.

வேலொடு நினறன்னெதற்ற பிறொடு நிலலாமைபும், இரவென்றதனால்
இறைப்பொருளன்னமையும், பெற்றும். தாராக்கால் ஒருபபலென்றங்குறிப்பின
னாகலின், இரவாறகோடலும் கொடுங்கோனமையாயிற்று. இவைபிரண்டிபா
ட்டாணுங் கொடுங்கோனமையது குற்றங் கூறப்பட்டது. (உ)

நிநிஉ. நாடொறு நாடி முறைசெயயா மன்னவ
னாடொறு நாடு கெடும். ஈ

இ-ள். நாடொறும் நாடி முறை செயயா மன்னவன்— தன்னாடு நிகழ்ந
திமைகளை நாடோறுமாராயநது அதற்கொக்க முறைமையைச் செயயாதவா
சன்— நாடொறும் நாடு கெடும்— நாடோறும் நாடிழங்கும். எ-று.

அரசனுக்கு நாடு உறுப்பாகலின், அதனவினை அவன்மேனின்றது. இறுதல்
பயனெயதாமை. மன்னவனாடு நாடொறுங்கெடுமென்றுரைப்பாருமுளா. (ஈ)

நிநிசு. கூழுவ குடியு மொருங்கிழகுங் கோலகோடிசு
குழாது செய்யு மரசு. ச

இ-ள். குழாது கோல கோடிசு செய்யும் அரசு— மேல் வினைவதெனணுது
முறை தப்பச்செய்யுமரசன்—கூழும் குடியும் ஒருங்கு இழக்கும்— அச்செய
லான முன்னீட்டியபொருளையும் பின்னீட்டிதற்கேதுவாகிய குடிகளையுஞ் சேர
விழ்க்கும். எ-று.

கோடவென்பது திரிநதுவினதது. முன்னீட்டியபொருள் இழத்தற்கேது வரு
கின்றபாட்டாற்கூறுப. (ச)

நடுநி. அல்லறப்பட டாறகு தழுக்கண ணீரன்றே
செலவத்தைத தேயகரும் படை. நு

இ-ள. அல்லறப்பட்டு ஆறகுது அழுத கண்ணீர் அன்றே— அரசன் முறை
செய்யாமையாற குடிகள் துன்பமுறுது அதனைப் பொறுக்கமாட்டாது அழுத
க்கூசு நுகும் அநி.—கொடுங்கோன்மை.

கண்ணீரன்றே — செலவத்தைத தேயகரும் படை — அவன் செலவத்தைக்
குறைக்குங்கருவி. எ-று.

அழுதகண்ணீர் அழுதலான வந்த கண்ணீர் செலவமாகிய மரததையென
னாமயின், இஃதேகதேசவருவகம். அல்லறப்படுதெய் பாவத்தது தொழில் அத
ற்கேதுவாகிய கண்ணீர்மேனின்றது. அக்கண்ணீரிற்கொழுது பிறிதினமையின்,
செலவங்குடிசிறறேயுமென்பது கருதும். (நு)

நடுநுக. மன்னாகரு மன்னுதல செங்கோனமை யஃகின்றேன்
மன்னாவா மன்னாக கொளிசு

இ-ள. மன்னாகரு மன்னுதல செங்கோனமை— அரசாகுப புகழ்கடாம்
நிலைபெறுதல செங்கோனமையானும்,— அஃது இன்றேல் மன்னாகரு ஒளி
மன்னாவாம் — அச்செங்கோனமையிலையாயின், அவாகரு அப்புகழ்கடாம்
உளவாகா. எ-று.

விசாரத்தாற்றொருக்க மூன்றாவது விரித்தது ஆக்கம் வருவித்துணாககப்பட்டது.
மன்னுதற்கேது புகழாதல் “இஃநிலத்த மன்னுதல் வேண்டி விசாரநிக” என
பதனானுமநிக. மன்னுமை ஒருகாலநிலையாமை. பழிக்கப்பட்டால் ஒளி மன
னாவாம், ஆகவே, தாமுமன்னுனொன்பதாயிறும். வென்றி கொடை முதலியவே
துக்களாற புகழ் பகுதிப்பயிற்வின, பன்மையாறகூறினா. அவையெல்லாம் செ
ங்கோனமையிலவழி இலவாமென்பதாம். இவ்வானகுபாட்டானுங் கொடுங்
கோலனாயினுன எயதுவகுறதங் கூறப்பட்டது. (கூ)

நடுநி. துளியின்மை ஞாலத்திற கெற்றற்றே வேந்த
னளியின்மை வாழு முயிரகரு எ

இ-ள. துளியின்மை ஞாலத்திற எறறு—மழையில்லாமைவையதது வாழு
முயிரகரு எவவகைத துன்பம் பயக்கும்,— அற்றே வேந்தன் துளியின்மை

வாழும் உயிரகரு— அவ்வகைத் துன்பம் பயக்கும் அரசன்றன்னளியிலலாமை அவனாடிகுவாழ்வுருடிகட்கு எ-து.

சிறப்புப்பற்றித் துளியெனப்பது முறைமேனினற உ. உயிரொன்பது ருடிகண்மேனினறது. மேல வானோகவொழுமென்றதனை எதிராமறைமுகத்தாற் கூறியவாறு. (எ)

ருருஅ. இன்மைபி லினனா துடைமை முறைசெய்யாமன்னவன் கோறகீழ்ப படின. அ

இ.ள. முறை செய்யா மன்னவன் கோறகீழ்ப படின — முறைசெய்யாத அரசனது கொடுங்கோலின்மே வாழின்,—இன்மையின் உடைமை இன்னது—யாவாக்கும் பொருளின்தினமையினும் உடைமை இன்னது. எ-து.

தனக்குரிய பொருளோடு அமையாத மேலும் வெஃகுவோனது நாட்டிகைகநோவ யாப்புண்டல முதலிய வருவது பொருளுடையாக்கேயாகலின் அவவுடைமை இன்மையினுமின்னதாயிற்று. இவையிரண்டுபாட்டாரும் அவனாடிகுவாழ்வார்க்கு வருங்குற்றங்கூறப்பட்டது. (அ)

ருருகூ. முறைகோடி மன்னவன் செய்யி னுறைகோடியொல்லாது வானம் பெயல. கூ

இன ம் அதி.— வெருவந்தசெய்யாமை. ககடு

இ.ள. மன்னவன் முறை கோடிச் செய்யின்— மன்னவன் தான் செய்யும் பொருளை முறை தப்பச் செய்யுமாயின்,—உறை கோடி வானம் பெயல ஒல்லாத— அவனாடிகு பருவமறை இன்றாமவகை மேகம் பொழிதலைச்செய்யாது. எ-து.

இரண்டிடத்துங் கோடவென்பன திரிந்துவிளர்ன. உறைகோடுதலாவது பெய்யுங்காலத்துப் பெய்யாமை. அதற்கேது வருகின்ற பாட்டாற் கூறுப. (க)

ருருஃ. ஆபயன் குன்று மறுதொழிலோர் தூலமறப்பா காவலன் காவா னெனின். கஃ

இ.ள. காவலன் காவான் எனின்— காததற்குரியவாசன உயிரகளைக் காவா னாயின், — ஆ பயன் குன்றும்—அறவில்லாத அவனாடிகு பசுக்களும் பால குன்றும்,— அறுதொழிலோர் தூல மறப்பா — அநதன்றும் தூலனை மறந்து விடுவா. எ-து.

ஆபயன் ஆவாற்கொள்ளும் பயன் அறுதொழிலாவன ஒதல், ஒதுவித்தல், வேட்டல், வேட்டித்தல், ரதல், ஏற்றலெனலிவை. பசுக்கள் பாலகுன்றியவழி

அதிலினைமையானும், அது கொடுத்திருப்பாரா மத்தியதரப்பெண்பன ஒன்றாம் யானும், வேளவி நடவாநாம், சூதவே, வானம் பெயலொலலாதென்பதாயிற்று. இவையிரண்டுபாடாரும் அவருடின்மணிகுறகுறறகூறப்பட்டது. (க0)

ருள ம அதி.— வெருவந்தசெய்யாமை.

அந்தாவது குடிகளஞ்சுவதம் பஞ்சுயஞ்சுவதம் தானஞ்சுவதமாய் நொழிலகளைச் செய்பாமை. அவை செயதல் கொங்குகோணமப்பாறப்பதிவின், இஃதனபின் வைக்கப்பட்டது.

நுக. திகநாங்கு நாடித் தலைச்செல்லா வண்ணத்தா
லொத்தாங் கொறுபபது வேந்து. க

இ-ள. தக்காங்கு நட்டி—ஒருவன் தன்னின்மெலியாமேற சென்றவழி அந்
னை நடுவாக நின்றாராய்ந்தது — தலைச்செல்லாவண்ணத்தால் ஒத்தாங்கு ஒது
பபது வேந்த—பின்னும் அது செய்யாமற்பொருட்டு அவனை அக்குற்றத்திற்
கொப்ப ஒதுப்பானே அரசனவான். எ-று.

தக்காணஞ் ஒத்தானகெனப்பன் ஒருசொல். தகுதியென்பது நயிவுநிலைமைபா
தல் “தகுதி யெனவொன்று நனறே” எனப்பதனாழ்வாரிக. இதனானே தக்காணஞ்
நாடாமைபும், பிறிதோகாரணம்பற்றி மிகவொறுத்தலும், குடிகளாகும்வினை
யாதல் பெற்றும். (க)

திசுஉ. கடிதோச்சி மெல்ல வெறிக நெடிதாகக்
நீங்காமை வேண்டு பவா. உ

இ-ள. கடிது ஓசசி—அவ்வொத்தாங்கொறுததல் நொடங்குறகால் அளவி
றப்பச செய்வார்போற்றொடங்கி,—மெல்ல எழிக—செய்யுறகால் அளவிறவா
மறசெயக—ஆக்கம் நெடிது நீங்காமை வேண்டிப்பவா—ஆக்கந் தவகண்ணி
காலநிறமலை வேண்டிவாரா. எ-று.

இள ம அதி.— வெருவந்தசெய்யாமை.

கடிதோச்சல் குற்றஞ்செய்வார் அதனையஞ்சுதற்பொருட்டும், மெல்லவெறி
தல் பாவமும் வெருவாமைப்பொருட்டினாம். தொடங்கினவளவிறகுறைதல்
பற்றி மெனமை கூறப்பட்டது. ஓசசுதல் எறிதலென்பனவிரண்டும் உவமை
பற்றி வந்தன. இவையிரண்டுபாடானும் குழுகள் வெருவந்த செய்யாமை

நிசுந. வெருவநத செய்தொழுதும் வெங்கோல னாயி
வெருவநத மொலலைக கெடும. கூ

இ-ள். வெருவநத செய்து ஒழுதும் வெங்கோலன ஆயின— குடிகள் வெரு
விய செயல்களைச் செய்து நடக்கும் வெங்கோலனமாயின,— ஒருவநதம் ஒல
லைக் கெடும— அரசன ஒருதலையாகக் கடித்திகெடும. எ-று.

வெங்கோலனென்பது ஈண்பி வாளா பெயராய் நின்றது. ஒருவநதம், ஒரு
தலை, ஏகாதமென்பன ஒருபொருட் கிளவி. அச்செயல்களுக கேடுகளும்
முன்னாக கூறப்பட்டும். (கூ)

நிசுசு. இறைகடிய நென்னுனாககு மினஞ்சசொல வேநத
னுறைகடுகி யொலலைக கெடும. ச

இ-ள். இறை கடியன என்று உரைக்கும் இனஞ்சசொல வேநதன—குடி
களான நமயிறைவன கடியனென்று சொல்லப்பட்டும் இனஞ்சசொலையுடைய
வேநதன— உறை கடுகி ஒலலைக் கெடும— ஆயுளுககுறைந்து செல்வமுங்
கடிகிழிழக்கும். எ-று.

நெஞ்சு நொந்து சொல்லுதலான, இன்னுமை பயப்பதாய் சொல்கை இனஞ்ச
சொல்லென்றா, உறையென்பது முதனிலைதொழிற்பெயர். அஃது ஈண்டா
குப்பெயராய் உறைதலைச்செய்யும் நான்மேனின்றது. அது குறைதலாவது அச
சொல்லல்லாதாககு உளளதிற சுருங்குதல். (சு)

நிசுநி. அருஞ்செவவி யினஞ முகத்தான் பெருஞ்செலவம்
பேயகண் டன்ன துடைத்து. நி

இ-ள். அருஞ்செவவி இனமுமுகத்தான பெருஞ்செலவம்— தனனைக் காண
வேண்டியவாக்குக் காலமரியனுபக கண்டால் இனஞ்சமுகத்தினையுடையான
து பெரியசெலவம்— பேய கண்டன்னது உடைத்து—பேயாற காணப்பட
டாறபோலவதொருகுறமுடைத்து. எ-று.

எனவே, இவையிரண்டும் வெருவநத செய்தலாயின. இவைசெய்வானைச்
சாரவாரினமையின, அவன நசெலவந் தனக்கும் பிறாக்கும் பயன்படாதென
பதுபற்றிப்பேயகண்டன்னதுடைத்தென்றா. காணுதல் தனவயமாககுதல். (நி)

நிசுசு. கடுஞ்சொல்லன கண்ணில னாயி நெடுஞ்செலவ
நீடினறி யாகுகே கெடும. கூ

இ-ள். கடுஞ்சொல்லன கண் இலன ஆயின—அரசன கடியசொல்லையுமு

டையதாய்க் கண்ணோட்டமுமில்லாமாயின, — நெடுஞ்செல்வம் நீடு இனி ஆவ
கே கெடும்—அவனது பெரிய செல்வம் நீடுதலினி அப்பொழுதே கெடும். எ-று.

“வேட்டை கடுஞ்சொன் மிகுதண்டஞ் சூதுபொரு— வீட்டங்கட காமமோ
டேழு.” எனப்பட்ட விதனங்களுட் கடுஞ்சொல்லையும் மிகுதண்டைதையும்

இள ம அதி.— வெருவந்தசெய்யாரை. கசுள

இவா இவ்வெருவந்தசெய்தலுளடக்கினா. கண ஆகுபெயா. இவை செயத
பொழுதே கெடுஞ்சிறுமைத்தனராயினுமென்பார, நெடுஞ்செல்வமென்றார். நீடு
தல+நீட்டத்தல. (சு)

இசுள. கடுமொழியுங் கைவிகந்த தண்டமும் வேந்த
னடுமுரண டேயகரு மரம். எ

இ-ள். கடுமொழியும் கை இகந்த தண்டமும்— கடியசொல்லுங் குற்றத்
தினமிக்க தண்டமும்—வேந்தன அடு முரண டேயகரும் அரம்— அரசனது
பகை வெல்லுதற்கேற்ற மாறுபாடாகியவிரும்பினேத சேயகருமரம். எ-று.

கடுமொழியாற்றாணையுங் கைவிகந்ததண்டத்தாற்றேசமுங் கெட்டு முரண சுரு
ங்கிவருதலின் அவற்றை அரமாகயி, தினணிதாயினுந் தேயுமென்றற்கு அடுமுர
ணை இருமபாக்கினா. ஏகதேசவுருவகம் அரமென்புணைத் தனித்தனி கூட்டுக.*
இவையையாறுபாட்டானும், செவ்வியின்மை, இன்னமுடமுடைமை, கண்ணோ
ட்டமின்மை, கடுஞ்சொறசொல்லல், கைவிகந்ததண்டமென்றவைகள் குடிகள்
ஞசும் வினையென்பனவும், இவைசெய்தான ஆயுளும் அடுமுரணுஞ் செல்வமு
மிழ்கருமென்பனவங் கூறப்பட்டன. (எ)

இசுஅ. இனத்தாற்றி யெண்ணாத வேந்தன் பினத்தாற்றிச
சேறிற் சிறுருந் திரு. அ

இ-ள். இனத்து ஆற்றி எண்ணாத வேந்தன் — காரியத்தைப்பற்றி வந்தவெ
ண்ணத்தை அமைச்சாமேல்வைத்து அவரோடு தானுமெண்ணிச செய்பாதவ
ரசன்— சினத்து ஆற்றிச சேறின—அபிழைப்பாற் றன்காரியநதப்பியவழித்
தனனைச சினமாகிய குற்றத்தினகண்ணே செலுத்தி அவனாவெகுளுமாயின,—
திருச சிறுகும்— அவனசெல்வம் நாடோறுஞ் சுருங்கும். எ-று.

அரசாபாரம் பொறுத்தாயத்தலொப்புமையான அமைச்சரை இனமென்று
ம், தான் பின் பிழைப்பாதலறிந்து அமைப்பாறு அதனை அவாமேலேற்றி வெ
குளின் அவா வொர் இந்நிருவா, நீங்கவே, அபிழைப்புத் தீருமாறும் அப்பார

மினிதுயக்குமாறும் இலஞமெனபது நோக்கித் திருச்சிறகுமென்றுங் கூறி
ஞா. இதனாற் பருதியஞ்சுமவினையும் அது செயதானெயதுங்குறறமுங் கூறப
பட்டன (அ)

ருசூக. செருவந்த போழ்திற சிறைசெயயா வேந்தன்
வெருவந்து வெயது கெடும். கூ

இ-ள். சிறை செயயா வேந்தன்— செரு வருதற்குமுன்னே தனக்குப் புக்
லாவதோரான் செய்துகொள்ளாதவரசன் — செரு வந்த போழ்தில் வெரு
வந்து வெயது கெடும்—அது வந்தகாலத்து ஏமயினமையான வெருவிக் கடி
திற்கெடும். எ-று.

* இவ்வாறு ஒருமைப்பெயரை வாகவியபேதமாகத் தனித்தனி கூட்டி முடி
ப்பதனைத் தோவடயிழுப்பார்போலப் பிரத்தியேகபந்தாநுவயமென்பா வட
னாலா.

ககஅ ருஅ ம அதி.— கண்ணோட்டம்.

பகையை வெருவிச் சேர்ந்தார் நீங்குதலிற் றயியனாய்த் தானும் வெருவி
அப்பகையதத்தனமெனபதாம். இதனால் தானஞ்சும வினையும் அது செயத்
னெயதம் பயனாக் கூறப்பட்டன. (க)

ரு௭0. கல்லாப பிணிகுருங் கடுங்கோ லதுவல்ல
திலலை நிலக்குப் பொறை. கூ0

இ-ள். கடுங்கோல கல்லாப பிணிகுரும — கடுங்கோலனாயவரச னநீதிநு
னமுதலிய கல்லாதாராத தனக்குப் பருக்பாகக் கூட்டாநிற்கும், — அதுவ
ல்லது நிலக்குப் பொறை இலலை— அககூட்டமல்லது நிலத்திற்கு மிகையாய
பாரம் பிழிநிலலை. எ-று.

கடுங்கோலெனபது ாண்டு மிகக் கண்டத்தினமேற்றனறி அதனைச் செயவா
னமேற்றாழிற் ற. அவன் அது செய்தற்கெயவாராயல்லது கூட்டாமயிற கல்
லாபபிணிகுருமென றும், ஏனைப்பவற்றையெல்லாம் பொறுக்கின்றதியலபாகலின்
நிலத்திற்குப் பொறை அதுவல்லதெனையென றுங்கூறிஞா. நிலங்கெனபது செய
யுளவிகாரம். இதனால் வெருவந்த செயதலின்குறறங்கூறப்பட்டது. (க0)

ருஅ ம அதி.— கண்ணோட்டம்.

அஃதாவது தன்னோடு பயின்றுகூட கண்டால் அவர் கூறியன மறுக்க மாட்டான். இஃது அவரோடு கணசென்றவழி நிகழ்வதாகலின், அப்பெயர்த தாயிற்று. மேல் வெருவாதசெய்ப்பாமைபுட கூறியவதனையே சிறப்புப்பற்றி வி ரித்துக்கூறுகின்றமைநீன, இஃது எப்பின் வைக்கப்பட்டது.

இளக. கண்ணோட்ட மென்னுங் கழிபெருங் காரிகை
புணமையா னுண்டுவ வுலகு. க

இ.ள. கண்ணோட்டம் எனவும் கழி பெருங்காரிகை உண்மையான—கண் ணோட்டமென்று சொல்லப்படுகின்ற சிறப்பு—யவழகு அரசாமாட்டி உண் டாகலான்,— இவவுலகு உண்டு— இவவுலகமுண்டாகாநின்றது. எ-று.

கழிபெருங்காரிகையென்புழி ஒருபொருட்பனமொழி இவவுயிரழகு சிறப் புணர நின்றது. இவவழகு அந்நகுதப்பாகலின், உண்மையானென நிலைபெறு ங்குறிஞர். இனமம் வெருவாதசெய்தலாகலின் அவரோடாவாழ்வார புலியை யடைந்த புலவாயினம்போன்று ஏம்ஞ்சாராமைப்பற்றி, இவவுலகுண்டெனஞர்.

இஎஉ. கண்ணோட்டம் துள்ள துலகிய லஃதிலா

ருண்மை நிலககுப பொறை. உ

இ.ள. உலகியல் கண்ணோட்டத்து உள்ளது—உலகநடை கண்ணோட்டத்தி ன்கண்ணே நிகழ்வது— அஃது இலா உண்மை நிலககுப பொறை— ஆக லான், அக்கண்ணோட்டமில்லாதார உள்ளாதல் இந்நிலத்திற்குப் பாரமாதற்கே பிறிதொன்றற்கன்று. எ-று.

உலகநடையாவது ஒப்புரவுசெய்தல், புறந்தருதல், பிழைத்தன பொறுத்த லென்றிவைமுதலாயின. அவைநிகழாமையால் தமக்குப் பிறாகும பயன்படா ரென்பதுப்பற்றி, நிலககுபபொறையெனஞர். ஆதற்கெனபது சொல்லெச்சம். இவையிரண்டுபாட்டானுங் கண்ணோட்டத்தது சிறப்புக் கூறப்பட்டது. (உ)

இஅ ம அநி— கண்ணோட்டம்.

ககக

இளக. பண்ணென்னும் பாடற் கியைபின்றேற் கண்ணென்னும்
கண்ணோட்ட மில்லாத கண். க

இ.ள. பண் என்கும் பாடற்கு இயைபு இன்றேலாயின் என்னபயத்ததாம் பாடற்கொழிலோடு பொருத்தமின்றாயின்—கண் என்னும் கண்ணோட்டம் இல் லாதகண் — அதுபோலக் கண் என்னபயத்ததாய் கண்ணோட்டமில்லாதவிட தது எ-று.

பண கண்ணென்பன சாதிப்பொயர். பணகளாவன பாலியாழ முதலிய ஆற் றுமூன்று. பாடற்றொழில்களாவன யாழிண்கண வாராதல முதலியவெட்டிம்,* பண்ணல் முதலியவெட்டிம்,† பிதறண்கண எரித்தல், பதிதல், நலிதல், கம் பிதம், குழல்மெனனுமைநதம், பெருவண்ணம், இடைவண்ணம், வனப்பு வண்ணமுதலிய வண்ணங்களெழுபத்தாறுமாம். இவற்றோடியையாதவழிப் பண னுறப்பயனிலலாதவாறுபோலக் கண்ணோட்டத்தியையாதவழிக் கண்ணுறப்பயனி லலையென்பதாம். கண் சென்றவழி நிகழ்தல்பற்றி அதனையிடமாக்கினா. இது நிககட்கண்ணென்பதனைக் “கண்ணகனஞாலம்” எனப்பழிப்போலக் கொள்க.

. இஎசு. உளபோய் முகத்தெவன் செய்யு மளவினாற்
கண்ணோட்ட மிலலாத கண். ச

இ-ள். முகத்து உளபோல் எவன் செய்யும் — கண்டாககு முகத்தின்கண் உளபோற்றேனறல்லலது வேறென்ன பயனைச் செய்யும்—அளவினான் கண் ணோட்டம் இல்லாத கண் — அளவினவாத கண்ணோடுதலையுடைபவல்லாத கண்கள். எ-று.

தோன்றல்லதென்னுஞ்சொற்கள் அவாயிலையான வந்தன. கழிகண்ணோ ட்டத்தினீக்குகற்றி, அளவினன்னொ. ஒருபபனையுஞ் செய்யாவென்பது குறிப்பெச்சம். (ச)

. இஎடு. கண்ணிற கணிகலங் கண்ணோட்ட மஃதின்மேற்
புண்ணென் றுணரப் படும. இ

இ-ள். கண்ணிறகு அணி கலம் கண்ணோட்டம்—ஒருவன்கண்ணிற்கு அணி யுங்கலமாவது கண்ணோட்டம், — அஃது இன்றேல புண எனது உணரப்படும் —அக்கலமில்லையாயின் அஃதறிவுடையாராற் புண்ணென்றறியப்படும். எ-று.

வேறணிகலமின்மையிற் கண்ணிறகணிகலமென்றும், கண்ணுயத்தோன்றி னும் நோய்களானும் புலன்பற்றலானுநதுயாவினைத்தகைகிப் புண்ணென்று ணரப்படுமென்றும் கூறினா. இவை மூன்றுபாட்டானும் ஒடாது நின்ற கண் ணினகுற்றங் கூறப்பட்டது. (இ)

இஎக. மண்ணோ டியையநத் மாதத்தையா கண்ணோ
டியையந்துகண் ணோடா தவா. கூ

* வார்தல் முதலிய இசைக்கரணங்களெட்டாவன வாராதல், வடித்தல், உந்தல், உறத்தல், உருட்டல், தெருட்டல், எள்ளல், பட்டடை எனவிலை.

† பண்ணல் முதலியகலைத்தொழில்களெட்டாவன பண்ணல், பரிவட் டனை, ஆராய்தல், தைவரல், செலவு, விளையாட்டி, கைபூழ், குறும்போக்கு எனவிலை.

கூள்

இது ம் அதி.— கண்ணோட்டம்.

இ-ள். கண்ணோடு இயைந்து கண்ணோடாதவர் — ஒழிதற்குரிய கண்ணோடு பொருந்திவைத்து அஃதோடாதவர் — மண்ணோடு இயைந்த மரத்து அணையர் — இயங்காநின்ற குராயினும் மண்ணோடு பொருந்திநிற்கின்ற மரத்தினையொப்பா. எ-று.

ஒடாதவொன்புழிசு சினைவினை முதனமேனின்றது. மாமுன்கண்ணோடியை நது கண்ணோடாமையின், இது தொழிலுவமம். இதனைச் சுதைமண்ணோடு கூடிய மரப்பாவைபென்றுகாப்பாருமுளா. அஃதுகையனமை காணப்படுங்கண்ணினி அந்நுணு மறைநதுநிற்கின்ற ஒருசாருளளீட்டாற கூறினமையாலும், “மரக்கண்ணோ மண்ணுளவா கண்ணென நிரக்கண்டாய” எனபதனுமறிக்க. (க)

ருளள. கண்ணோட்ட மிலலவா கண்ணிலர் கண்ணுடையாரா கண்ணோட்ட மினமை|| மில எ

இ-ள். கண்ணோட்டம் இல்லவா கண் இலா — கண்ணோட்டமில்லாதவர் கண்ணுடையருமல்லா, — கண் உடையார கண்ணோட்டம் இனமையும் இல் — கண்ணுடையவா கண்ணோட்டமிலாதலுமில்லை. எ-று.

• கண்ணுடையாராயிற் காட்சிக்கண்ணே அஃதோடுமென்பதுபற்றிக் கண்ணோட்டமில்லவா கண்ணிலொனக கூறிப் பின் அதனைப்பெரிதாமறைமுகத்தான விளக்கினா. உமமை இறந்ததுதழீஇயவெச்சவுமமை. இவையிரண்டுபாட்டானுங் கண்ணோடாதாதிழிபு கூறப்பட்டது. (எ)

ருளஅ. கருமஞ் சிதையாமற் கண்ணோட் வல்லார்க் குரிமை யுடைத்திவ வுலகு. அ

இ-ள். கருமம் சிதையாமல் கண்ணோட் வல்லார்க்கு — முறைசெய்தலாகிய தந்தொழிவழியாமற் கண்ணோட் வல்ல வேந்தார்க்கு — உரிமை உடைத்து இவ வுலகு — உரித்தாதனமையுடைத்து இவவுலகம். எ-று.

தமமொடு பயின்றா பிறராயிடுக்கனசெயதுழி அவகை கண்ணோடியொ ருதார்க்கு முறை சிதைதல் மேல் “ஒருநதுகண்ணோடாது” என்ற முறையிலக் கணத்தானும் பெற்றும். முறை சிதையவருமவழிக் கண்ணோடாமையும் வாரா வழிக் கண்ணோடலும் ஒருவற்கியல்பாதலருமைபிற கண்ணோடவல்லார்க்கெ

னதும், அவவியலபுடையார்க்கு உலகமுழுதும் நெடுங்காலஞ்சேறலின் உரிமையுடைத்தெனதுங் கூறினா. இதனா கண்ணோடுமாறு கூறப்பட்டது. (அ)

நுக. ஒறுத்தாற்றும் பண்பினர் கண்ணுங்கண் னோடிப் பொறுத்தாற்றும் பண்பே தலை. கூ

இ-ள். ஒறுத்தாற்றும் பண்பினாகண்ணும்— தமையொறுகருமியலபுடையாரிடத்தம்— கண்ணோடிப் பொறுத்தாற்றும் பண்பே தலை— கண்ணோட டமுடையராய்க் குற்றத்தைப் பொறுகருமியலபே அரசாக்குத தலையாயவியலபாவது. எ-று.

* பண்பினொன்றதனால அவாபயிற்சி பெற்றும். ஒறுத்தாற்றும், பொறுத்தாற்றுமென்பன ஈனடொருசொன்னீர். * (க)

நுக. பெயக்கண்டு நஞ்சன் டமைவர் நயத்தக்க நாகரிகம் வேண்டி பவர். க0

நுக ம அதி.— ஒற்றாடல.

களக

இ-ள். நஞ்சு பெய்க் கண்டும் உண்டு அமைவா—பயினார் தமக்கு நஞ்சிடக் கண்டிவைத்தும் கண் மறுக்கமாட்டாமையின் அதிசயனுதி பினனும்வரோசி மேவுவா— நயத்தக்க நாகரிகம் வேண்ப்பவா— யாவரானும் விரும்பத்தக்க கண்ணோட்டத்தினை வேணும்வா. எ-று.

நாகரிகமென்பது கண்ணோட்டமாதல “முந்தையிருந்த நடனோ கொடுபடி—னஞ்சு முண்பா நின்ற கரிகா.” எனபதனுமறிக. அரசர் அவனையொருது கண்ணோடறபாலது தமமாடிக் குற்றஞ்செயதுழியென்பது இவ்விரண் பிபாட்டானுங் கூறப்பட்டது. (க0)

நுக ம அதி — ஒற்றாடல.

அஃதாவது பகை, ரொதுமல், நடபெனதும் முனறுதிறத்தாராமாகியும் நிகழாதனவறிதற்கு ஒற்றையாளுதல். மேறசொல்லியவிலக்கணத்தனாய் அரசனுக்குத் தனனுதி செலுத்துதனகாலும் பிர்நாடு கொளளுதகாலும் வேண்டி வன் கூறுகின்றாராகலின், அவவிருமைக்கும் இன்றியமையாதாய் இது முனவைக்கப்பட்டது.

தி.அ.க. ஒற்று முனாசான்ற நூலு மிவைபிரண்டிக
தெற்றெனக மன்னவன கண. க

இ-ள. ஒற்றும் உரை சான்ற நூலும் இவை இரண்டும் — ஒற்றும் புகழ்
மைந்த நீதிநூலுமாய் இவைபிரண்டினையும் — மன்னவன கண தெற்றெ
னக— அரசன் தன்னிரண்டிகண்ணுமாகத் தெளிச. எ-று.

ஒற்றுத் தனகண் செல்லமாட்டாத பரப்பெலாருசென்று கண்டு ஆண்டு நிக
ழ்ந்தனவெல்லாமுணராதலானும், நூல் அந்நிகழ்ந்தவற்றிற்குத் தன்னுணர்வு
செல்லமாட்டாத வினைகளையெல்லாருசொல்லியுணராதலானும், இவ்விரண்
டையுமே தனக்கனககண்ணும் ஞானககண்ணுமாகத் தனநிந்துகொண்டொ
ழுக்குவென்பதாம். ஒற்றனை ஒற்றென்றோ, வேந்தனை வேந்தென்றோபோல.
தெற்றெனகவென்பது தெற்றெனென்பது முந்நிலையாக வந்த விபங்கோள.
அது தெற்றெனவென்னுஞ் செய்வெனெச்சத்தானறிக. இதனால் ஒற்றினது
சிறப்புக் கூறப்பட்டது. (க)

தி.அ.உ. எல்லார்க்கு மெல்லா நிகழ்பவை யெஞ்ஞான்றும்
வல்லறிதல வேந்தன ரெழுழில். உ.

இ-ள. எல்லார்க்கும் நிகழ்பவை எல்லாம் எஞ்ஞானதும் வல அறிதல்—
எல்லார்கண்ணும் நிகழ்வனவெல்லாவற்றையும் நாடோறும் ஒற்றான விரைந்த
றிதல்— வேந்தன தொழில்— அரசனுக்குரிய தொழில். எ-று.

எல்லார்க்குமென்றது மூன்றுநிறத்தானாயும். நான்காவது ஏழாவதன்பொ
ருட்கண் வந்தது. நிகழ்வனவெல்லாமென்றது நல்லவுந்தியவுமாய் சொற்களை
யுஞ் செயல்களையும். அவை நிகழ்ந்தபொழுதே அவற்றிற்குத் தக்கவழியாகத்
தேறுதலாகச் செய்யவேண்டிதலின் வல்லறிதலென்றும், அவ்விருதொழிற்கும்
அறிதல் காரணமாகலின் அதனையேயுபசாரவழிககாற்றெழுமில்லென்று கூறினார்.
ஒற்றானென்பது அதிகாரத்தான வந்தது. இதனால் ஒற்றினுய பயன்கூறப்
பட்டது. (உ)

தி.அக. ஒற்றினு ஒற்றிய பொருடெரியா மன்னவன

கொற்றங் கொள்கிடந்த தில்.

க.

இ-ள். ஒற்றினுன் ஒற்றிய பொருள தெரியா மன்னவன—ஒற்றினுனே எல்லார்களினும் நிகழாதவற்றை ஒற்றுவித்து அவற்றையெய்தும் பயனையாராயாதவரான்—கொற்றம் கொள்க் கிடந்தது இல்—வென்றியடையக் கிடந்தது வேறொருநெறியிலலை. எ-று.

அநநிகழாதனவும் பயனும் அறியாது பகைக்கெனியனாதல் பிரிதிற்றீராமையின், கொற்றங்கொள்கிடந்ததில்லென்றா. இதற்குக் கொள்கிடந்ததொரு வென்றியில்கையெனதுபாபினுமமையும். இதனால் அததொழில் செய்யாதவழி வருகுமுற்றங் சுற்றப்பட்டது. (க.)

தி.அச. வினைசெய்வாரா தஞ்சுற்றம் வேண்டாதா ரென்றங் கனைவரையு மாராயவ தொற்று. ச

இ-ள். தம் வினை செய்வாரா சுற்றம் வேண்டாதார என்ற அனைவரையும் ஆராயவது—தங்காரியஞ்செய்வார, சுற்றத்தார, பகைவரென்று சொல்லப்பட்ட அனைவரையும் சொற்றசெயல்களானாராயவானே— ஒற்று—ஒற்றனாவான். எ-று.

தம்மென்றது அரசனோடுபபித்ததி. அவனுக்குக் காரியஞ்செய்வார செயவனவும், சுற்றத்தார தன்னிடத்தும் நாட்டிடத்தானுசெயவனவும், பகைவா தன்னறம்மாராயதலும் மேற்றேறப்பித்தலும் முன்னிடத்தித் தன்னிடத்துச் செயவனவுமறிந்து, அவற்றிற்கேற்றன் செய்யவேண்டிதலின், இம்மூவகையாரையும் எஞ்சாமலாராயவேண்டுமென்பார, அனைவரையும்மாராயவதொற்றென்றா. (ச)

தி.அரு. கடாஅ வருவொடு கண்ணஞ்சா தியாண்டு முகாஅமை வல்லதே யொற்று. ரு

இ-ள். கடா உருவொடு — ஒற்றப்பட்டார கண்டால் ஐயுறுத வடிவொடு பொருநதி— கண் அஞ்சாது—அவா ஐயுற்றறியலுற்ற செயித்து நோக்கியு அவாகண்ணிறகஞ்சாது நினது—யாண்டும் உகாமை வல்லதே ஒற்று—நான்குபாயமுஞ்செய்தாலும் மனத்துக்கொண்டவற்றை உமிழாமை வல்லவடே. ஒற்றனாவான். எ-று.

கடாவென்பது கமிக்கும பெயரொச்சத்தெகிரமற்ற. ஐயுறுத வடிவாவன

பாபப்பா, வணிகா முதலாயினா வடிவு.

(6)

தி.அ.சு. துறந்தார படிவத்த ராகி யிறந்தாராயந
தென்செயினுஞ் சோவில தொற்று. சு

இ-ள. துறந்தார படிவத்தா ஆகி இறந்து ஆராயநது—முற்றத்தறந்தாரா
யும் விரதவொழுக்கினராயும் உளபுகுதற்கரியவிடங்கெல்லாம உளபுக்கு ஆரா
யவேண்டிவனவாராயநதநிந்தது—என செயினும் சோவு இலது ஒற்று—ஆண
டையார் ஐயுறுதப பிடித்து எல்லாததுனபமுஞ்செயது கேட்டாலும் தனனை
வெளிப்படுத்தாதவனே ஒற்றனாவான். எ-று.

விரதவொழுக்கம் தீர்த்தயாததிகா முதலாயின. செயினுமென்பது அறவோ
ரென்று செயவாரினமை விளக்கி நின்றது. மேல நாவலகையுபாயத்தினுஞ்சோ

தி.சு. ம. அ.தி.— ஒற்றாடல்.

கள்ள

ர்வினமை சொல்லிவந்து ஈண்டிந தண்டத்தைப் பிரித்துக்கூறியது இதனது
பொறுத்தற்கருமைச்சிறப்பு நோக்கி. இதனைப் படிவமென்றனை வேடமாக்
கித் துறந்தாரவேடத்தாராகியெனதுணாப்பாருமுனா. (சு)

தி.அ.எ. மறைந்தவை கேட்கவற முகி யறிந்தவை
யையப்பா டிலலதே யொற்று. எ

இ-ள. மறைந்தவை கேட்க வற்று ஆகி— ஒற்றப்பட்டார் மறையச்செய்த
செயல்களை அவாக்குள்ளாயினாராற கேட்க வல்லனாய் — அறிந்தவை ஐயப
பாடி இலலதே ஒற்று—கேட்டறிந்த செயல்களிற பினையப்பட்டாது துணிய
வல்லவனே ஒற்றனாவான். எ-று.

மறைந்தவை சொல்லுவானாயநிந்து, அவரவிராமறசெனறொட்டித் தாமே
சொல்லும்வகை அதற்கேற சொல்லாகச செயல்க முன்னே விளைத்து, அத்
தொடர்பாறகேட்குங்காலும் உருதார்போன்றுநின்று கேட்கவேண்டிதவிற
கேட்கவறமுகியெனறும், கேட்டறிந்தவற்றைத் தானேயயுறுவவந்து சொல
வின அரசனா அவற்றிறகேற வினை செய்யலாகாமையின் ஐயப்பாடினலதே
யெனறுவகூறினா. இவைநான்குபாட்டானும் ஒற்றினதிலக்கணங்கூறப்பட்டது.

தி.அ.அ. ஒற்றொற்றித் தந்த பொருளையு மறறுமோ
ரொற்றிது லொற்றிக கொளல. அ

இ-ள. ஒற்று ஒற்றித் தந்த பொருளையும்—ஒரொற்றன் ஒற்றி வந்தறிவித்த
காரியத்தனையும்— மறறும் ஒரொற்றினால் ஒற்றிக கொளல— பிறனொ

றதனாலும் ஒற்றவித்து ஒப்புமை கண்டுகொள்க. எ-று.

ஒற்றப்பட்டாரோடொத்ததின்னு மாறுபடக்கூறலுங்கூறிமாவலின், ஒருவன் மாற்றந் தேறப்படாதென்பதாம். (அ)

இ.அ.க. ஒற்றொற றுணராமை யாள்க வுடன்மூவா

சொற்றொகக தேறப படும.

கூ

இ-ள். ஒற்று ஒற்று உணராமை ஆள்க—ஒற்றையாளுமிடத்து ஒருவனையொருவனியாமலாள்க,— உடன் மூவா சொல் தொகக தேறப்படும—அந்நன்மாண்டவொற்றாமூவரை ஒருபொருண்மேல் வேறுவேறுவிடடால் அம்மூவா சொல்லும் பயனாலொத்தனவாயின, அது மெய்யென்று தெளியப்படும். எ-று.

ஆயினென்பது வருவிககப்பட்டது. ஒருவனையொருவனறியிற நம்முளியை நது ஒப்பககதுவராகலின் உணராமைபாள்கவென்றும், மூவாககு நெஞ்சொற்றமைப்பிதலும் பட்டால் நீயிறறலுங்கூடாமையிற தேறப்படுமென்றுகூறியினர். இதனானே அஃதொத்திலவாயிற பின்னுமாராயகவென்பது உம பெற்றும். (க)

இ.கூ. சிறப்பறிய வொற்றின்கட செயயற்க செயயிற

புறப்படுத்தா னாகு மறை.

கூ

இ-ள். ஒற்றின்கண்சிறப்பு அறியச் செயயற்க—மறைநதவையிறநது கூறிய ஒற்றின்கட்செய்யுஞ்சிறப்பினே அரசன பிறரறியச் செய்யாதொழிக;—செய்யின் மறை புறப்படுத்தான ஆகும்— செயதானாயிற நனைகத்தடக்கப்படும மறையைத் தானே புறத்திட்டானும். எ-று.

இ.கூ.

கூ ம அதி.— ஊக்கமுடைமை.

மன்றயாவது அவனொற்றையது உம, அவன் கூறியது உமாம். சிறப்புப்பெற்றவின் யாவனென்றும் இது பெறுதற்குக் காரணம் யாதென்றும் வினவுவாரும் இதுப்பாரும் அயலாராகலின், புறப்படுத்தானாகுமென்றோ. இவைமூன்று பாட்டானும் ஒற்றையாளுமாறும், அவரானிகழாதனவறியுமாறும், அந்நதார சிறப்புச் செய்யுமாறுவ கூறப்பட்டன. (கூ)

கூ ம அதி.— ஊக்கமுடைமை.

அஃதாவது மனம்மெலிதலினறி வினைசெய்தற்கடகிளாசியுடைத்தாதல.

ஒற்றரான நிகழ்ந்தவநிதது அவற்றிற்கேற்ற வினை செய்வானுக்கு இஃதின நியமையாமையின், ஒற்றுடலினபின் வைக்கப்பட்டது.

ருகக. உடைய லொப்பபடுவ தூக்கமஃ நிலலா
ருடைய துடையரோ மறறு. க

இ-ள். உடையா எனப்படுவது ஊக்கம்—ஒருவரை உடையொன்றுசொல்லச் சிறந்தது ஊக்கம், — அஃது இல்லாரா மறறு உடையது உடையரோ—அவ்வுக்கமில்லாதார் வேறுடையதுதானும் உடையராவரோ, ஆகார. எ-று.

வேறுடையதென்றது முன்னையதினிற பொருளை உமமை விகாரத்தாற் றெக்கது. காககுமாற்றலிலராகலின், அதுவுமிழப்பொன்பதாம். (க)

ருகஉ. உள்ள முடைமை புடைமை பொருளுடைமை
நிலலாது நீங்கி விடும. உ

இ-ள். உள்ளம் உடைமை உடைமை — ஊக்கமுடைமையே ஒருவனுக்கு நிலைநின்ற உடைமையாவது, — பொருள் உடைமை நிலலாது நீங்கிவிடும—மற்றைப் பொருளுடைமை நிலைநிலலாது நீங்கிப்போம். எ-று.

உள்ளம் ஆகுபெயர். ஊக்கம் உள்ளத்துப் பண்பாகலின், அதற்கு நிலைநிற தலம், பொருள் உடம்பினும் வேறாய் அழிதன்மாலைத்தாக்கலின் அதற்கு நிலை நிலலாமைபுறக்கூறினார். கூறவே, அஃது உடைமையன்றென்பது பெறப்பட்டது.

ருகக. ஆகக மிழந்தேமென நல்லாவா ளுக்க
மொருவந்தங் கைத்துடை யார் கூ

இ-ள். ஆக்கம் இழந்தேம் என்று அல்லாவா—இழந்தாராயினும் யாங்கைப் பொருளை மிழந்தேமென்றலமராரா—ஒருவந்தம் ஊக்கம் கைத்து உடையா—நிலைபெற்றவுக்கத்தைக் கைப்பொருளாகவுடையார். எ-று.

ஆக்கம் ஆகுபெயர். ஒருவந்தமாய்வுக்கமெனக் கைத்துக் கையகத்தாய்பொருள், “கைத்துண்டாம் போழ்தே கரவா தற்குசெய்யமின்” எனனா பிறரும், அல்லாவாமைக்கேது வருகின்ற பாட்டாற் கூறுப. (க)

ருகச. ஆகக மதாவினாபச செலலு மசைவிலா
வுக்க முடையா னுழை. ச

* நாலடியார், இளமை நிலையாமை, —மற்றறிவா நலவினை யாமிகைய மென னுது — கைத்துண்டாம் போழ்தே கரவா தற்குசெய்யமின்—முற்றி யிருந்த கனியொழியத் தீவளியா—எறகா புத்திதலு முண்டி.

இ-ள். அசைவு இலா ஊக்கம் உடையானுமை—அசைவில்லாத ஊக்கத்தை யுடையானமாட்டி—ஊக்கம் அதா வினாயச செலுதம்—பொருள் தானே வழி விளவிக் கொண்டு செலுதம். எ-று.

அசைவினமை இடுக்கண முதலியவற்றற்றளாரமை. வழிவினவிச் சென்று சாவராபோலத தானே சென்று சாருமென்பார், அதாவினாயசசெலுதமென ருர். எய்தினைற பொருளினும் அதற்குக்காரணமாயவககஞ்சிறந்ததென்பது இவைநான்குபாடானுங் கூறப்பட்டது. (ச)

டுகடு. வெள்ளத்த தனைய மலாநீட்ட மாந்தாதம்
முள்ளத்த தனைய துயாவு. டு

இ-ள். வெள்ளத்து அனைய மலா நீட்டம்—நின்ற நீரினளவினவாம் நீர்ப பூக்களினனாளுளினது நீளங்கள்—மாந்தாதம் உள்ளத்து அனையது உயாவு—அதுபோல மக்கடமமூக்கத்தளவினதாம் அவருயாச்சி. எ-று.

மலா ஆகுபெயர். நீர் மிக்கதுணையும் மலாததான நீருமென்பது பட, வெ ளளத்தனையவென்றார். இவவுவமைபாற்றலான ஊக்கமிககதுணையும் மக்களு யாவொன்பது பெறப்பட்டது. உயாதல் பொருள் படைகளான மிகுதல் (டு)

டுககூ. உள்ளுவ தெல்லா முயர்வுள்ளன் மறந்து
தள்ளினுந் தள்ளாமை நீர்த்து. கூ

இ-ள். உள்ளுவது எல்லாம் உயாவு உள்ளல்—அரசராயினா கருதுவதெ ல்லாம் தம்முயாச்சியையே கருதுக,—அது தள்ளினும் தள்ளாமை நீர்த்து—அவவுயாச்சி பாலவகையாறகூழறிதிலையாயினும்,அக்கருத்துத் தள்ளாமை நீர்மைபுடைத்து. எ-று.

உமமை தள்ளாமை பெருமபானமையாதல் விளக்கிறது. தள்ளியவழியுந் தாளாணமையிற நவரினறி நல்லோராமழிக்கப்படாமையின, தள்ளாவியற் கைத்தென்பதாம். மேல உள்ளத்தனையதுயாவு எனறத்தனையே வறபுறுத்தி யவாறு. (கூ)

டுகௌ. சிதைவிடத் தொல்கா ருவோரா புதையமபிற
பட்டுபபா னேறுங் களிறு எ

இ-ள். களிறு புதை அம்பின பட்டுப பாடி ஊனதும்—களிறு புதையாகிய

அம்பாற புண்பட்டவிடத்தது தளராது தன்பெருமையை நிலைநிறுத்தும், — உரவோர சிதைவிடத்தது ஒலகார— அதுபோல ஊக்கமுடையார தாங்கருதிய உயர்ச்சிக்குச் சிதைவு வந்தவிடத்தது தளராது தம்பெருமையை நிலைநிறுத்தும்வா, எ-து.

புதை அம்புககட்டு. பனமை கூறியவாறு, பட்டாலென்பது பட்டெனத் திரிந்துநின்றது. ஒலகாரை களிற்றுடனும், பாணேறுதல் உரவோருடனும், சென்றியைநதன். தள்ளினுநதவறுதுளளியது முடிப்பொன்பதாம். இவைமூன்றுபட்டாலும் ஊக்கமுடையாரதுயாச்சி கூறப்பட்டது. (எ)

இசூஅ. உள்ள மிலாதவ ரொத்தா ருலகத்து

வள்ளிய மென்னுஞ் செருககு. அ

இசூஅ

சூகம், அதி. — மழயின்மை.

இ-ள். உள்ளம் இலாதவர்— ஊக்கமில்லாதவரசா— உலகத்து வள்ளியம் என்னும் செருககு எய்தார்— இவ்வுலகத்தாருள் யாம வணமையுடையேமென்று தம்மைத் தாமதித்தகோப பெருர். எ-து.

ஊக்கமில்லையாகவே, முயற்சி, பொருள், கொடை, செருக்கிவை முறையே இலவாமாகலின், செருக்கெய்தாரென்றார். கொடை வென்றியினுயவினபம் தமக்கல்லது பிறாக்குப புலனாகாமையின், தன்மையாற கூறப்பட்டது. (அ)

இசூக. பரியது கூறக்கோட்ட தாயினும் யானே

வெருமம புலிதாக குறின.

சூ

இ-ள். பரியது கூறக்கோட்டது ஆயினும்— எல்லாவிலங்கினுந் தான பேருடம்பினது அதுவேயுமனறிக கூரியகோட்டையுமுடையதாயினும், — யானே புலி தாககுறின வெருமம— யானே தன்னைப் புலியெதிர்ப்படின அதற்கஞ்சும். எ-து.

பேருடம்பான வலிநிஞ்சி கூறப்பட்டது. புலியின்மிகக மெயவலியுந் கருவிச்சிறப்புமுடைத்தாயினும் யானே ஊக்கமினமையான அஃதுடைய அதற்கஞ்சுமென்ற இது, பகைவரின் மிகக மெயவலியுந் கருவிச்சிறப்புமுடையாராயினும் அரசா ஊக்கமில்லாயின் அஃதுடையவரசாககஞ்சுவொன்பது தோன்ற நின்றமையின், பிற்றுமொழிதல். (க)

சூ00. உரமொருவற குள்ள வெறுககையஃ திலலார

மரமகக ளாதலே வேறு.

சூ0

இ-ள். ஒருவறகு உரம உள்ள வெறுககை— ஒருவறகுத் திணனியவறிவா

வது ஊக்கமிடுதி,— அஃது இல்லா மாம—அவ்ஊக்கமிடுதியில்லாதா மக களாகா, மாறகளாவா,— மககளாதலே வேறு — சாதிமாறகளோடு இம் மாறகளிடை வேறுபாடுவடிவு மககளவடிவே, பிரிதிலலை. எ-து.

உரமென்பது அறிவாதல் “உரனென்னுந் தோட்டியான” என்பதனானும றிக. மாமென்பது சாதியொருமை. மககட்குள்ள நல்லறிவுற காரியமுயற்சி யுமினமைபற்றி மாமென்றும், மாததிறகுள்ள பயன்பாடினமைபற்றி மககளா தலே வேறெனதுங் கூறினா. பயன பழமுதலியவும், தேவாகோட்டம், இல் லம், தோ, நாவாயகட்கு உறுப்பாதலும் முதலிய. இவைமுன்னுபாட்டானும் ஊக்கமில்லாதாரதிழிபு கூறப்பட்டது. (க0)

கூக ம அதி.— மடியின்மை.

அஃதாவது கருதியன செய்யுங்காற சோமபுதலில்லாமை. ஊக்கமுடை யார்க்கு ஏரோவழிக குணவயததான் மடி வருதலோக்கி, இஃதுககமுடைமை யின்பின் வைக்கப்பட்டது.

கூ0க. குடியென்னுங் குன்றா விளக்க மடியென்னு மாசூர மாய்ந்து கெடும். க

இ-ள். குடி என்னும் குன்றா விளக்கம்— தான் பிறந்த குடியாகிய நந்தாவி ள்க்கு— மடி என்னும் மாசு ஊர மாய்ந்து கெடும்— ஒருவன்மடியாகிய இருளடர நந்திப்போம். எ-து.

கூக ம அதி.— மடியின்மை. கள்ள

உலகநடைபுள்ளதுணையும் இடையரூது தன்னுப்பிறந்தாண் விளக்குதலிற் குடியைக் குன்றாவிளக்கமென்றும், தாமதகுணத்தான் வருதலின் மடியைமா சென்றும், அஃது ஏனையிருளபோலாது அவ்விளக்கத்தைத் தானடாந்து மாய் க்கும் வலியுடைமையின் மாசூரமாய்ந்துகெறிமெனதுங் கூறினார். கெடுதல் பெயர்வழக்கமுயிலலைபாதல். (க)

கூ0உ. மடியை மடியா வொழுகல் குடியைக் குடியாக வேண்டி பவா. உ

இ-ள். குடியைக் குடியாக வேண்டிபவா— தாம் பிறந்த குடியை மேன மேலுயரும் நறகுடியாக வேண்டிவா— மடியை மடியா ஒழுகல்— மடியை மடியாகவே கருதி முயற்சியோடொழுகு. எ-து.

முயற்சியோடெனபது அவாயநிலையானவரத்தது. நெருப்பிற்கொடியது பிரிதி
ன்மைபற்றி நெருப்பை நெருப்பாகவே கருதுகவென்றதோல மடியிறையது
பிரிதின்மைபற்றிப் பின்னும் அப்பெயர்தன்னானே கூறினா. அவ்வன்னகருதிய
தனைக் கடிநது முயன்றொழுகவே தாமுபாவா, உயரவே, குடியுயருமென்பார்,
குடியைககுடியாகவேண்பிப்பவனாரா. அவ்வன்னமொழுகாககாற குடியழியு
மென்பது கருதது. இனி மடியாவென்பதனை வினையெச்சமாகக்கி கெழித்தொ
ழுதுகவென்று உரைப்பாருமுளா. (உ)

சு0௩. மடிமடிக்கொண்டொழுதும் பேதை பிறந்த
குடிமடியுந் தன்னினு முநது. ஈ

இ-ள். மடி மடிக்கொண்பி ஒழுதும் பேதை பிறந்த குடி --- விடத்தருவ
தாய மடியைத் தன்னுள்ளே கொண்டொழுதும் அறிவிலலாதான பிறந்த குடி
--- தன்னினும் முநது மடியும் --- அவற்றன்னினும் முநதுறவழியும். எ-து.

அழிவு தருவதனை அகத்தே கொண்டொழுதுதலிற் பேதையெனதும், அவ
ற்ற புறந்தாப்படுவதாகலிற் குடிதன்னினுமுநதுறவழியுமெனதும் கூறினா.
ஆகத்திற பிறப்பினும் அழிவின முறப்பிமென்பதாம். (ஈ)

சு0௪. குடிமடிநது குற்றம் பெருகு மடிமடிநது
மாண்ட வுஞறறி லவாகரு. ச

இ-ள். மடி மடிநது மாண்ட உஞறது இலவாகரு --- மடியின்கண்ணே வீழ
தலாற் திருநதிய முயற்சியிலராயினாகரு --- குடி மடிநது குற்றம் பெருகும்
--- குடியும் மடிநது குற்றமும் பலகும். எ-து.

மடிநதெனத் திரிந்துகின்ற வினையெச்சம் இலவொன்னுறகுறிப்புவினைப்பெ
யா கொண்டது. குற்றங்கள் முன்னாக கூறுப. இலவநான்குபாட்டானும் மடி
யினறிமை கூறப்பட்டது. (ச)

சு0௫. நெடுநீர் மறவி மடிதுயி னுஞ்கு
கெடுநீரார் காமக கலன். * ௫

இ-ள். மடி நெடுநீர் மறவி துயில நான்கும் --- மடியும் விநாநதுசெய்வதனை
நீட்டிததுச் செய்யுமியலபும் மறப்பும் துயிலுமாயி இநநான்கும் --- கெடும
நீரார் காமக் கலன் --- இறக்குமியலயினைபுடையார் விருமபியேதும் மரக்
கலம். எ-து.

உ.௩

சு0௬

. சு.க ம் அறிவு மடியின்மை.

முன்னிற்கற்பாலதாய் மடி செய்யுணுக்கி இடைநின்றது. நெடுமைவாயிய
காப்பென்பு அதனகணிகழவதாயசெயனமேனின்றது. காலநீட்டத்தையுடைய
செயல் முதனமுன்றம் தாமதகுணத்திறமேனறி உடனிகழவனவாகவின், மடி
யோடு ஒருங்கெண்ணப்பட்டன. இறக்குமிப்படி காணலததல, இவை துன்பு
துரீராரக்கு இன்புறத்தவபோன்று காட்டி அவர் விருமபிக கொண்டவழித்
துன்பத்திடை வீழத்தலின், காணலாதாக்கு ஆககம் பயப்படுபோன்று காட்டி
அவர் விருமபியேறியவழிக் கடலிடை வீழ்கருகலதநினையொருமெனனும்
உலகைககுறிப்புக் காமககலனெனனுகுஞ்சொல்லாற பெறப்பட்டது. இதற்கு
விருமபிபூணுமாபரணமென்றுரைப்பாருமுளா. (6)

கூ0க. படியுடையார் பற்றமைந்தக கண்ணு மடியுடையார்
மாண்புய னெய்த லரிது. கூ

இ-ள். படி உடையார்பற்று அமைந்தகண்ணும்—நிலமுழுதுமாண்டாரது
செல்லுந் தானே வந்தெய்கியவிடத்தும்— மடி உடையார் மர்ண பயன எய
தல் அரிது— மடியுடையார் அதனான் மாண்ட பயனையெய்ததல்லலை. என்று.

உம்மை எய்தாமை விளக்கினின்றது. மாண்பயன பேரினபம். அச்செல்வம்
அழியாமறகாக்குமமுயற்சியினமைபின் அழியும், அழியவே, தத்துன்பநீங்கா
தென்பதாம். இதற்கு நிலமுழுதுமுடைய வேந்தர் துணையாதல் கூடியவிடத்
துமென்றுரைப்பாருமுளா. (சு)

கூ0எ. இடிபுரிந் தெள்ளுஞ்சொற கேட்பா மடிபுரிந்து
மாண்ட வுஞறநி லவா. எ

இ-ள். மடி புரிந்து மாண்ட உஞறந் இலவா — மடியை விரும்புதலான
மாண்ட முயற்சியிலலாதா— இடி புரிந்து எள்ளும் சொற்கேட்பர்— தநந
ட்டாரமுன கழறுதலை மிகச்செய்து அதனாற பயன் காணுமையிற பின் இகழ
நதுசொல்லுஞ்சொல்லிக் கேட்பா. என்று.

இடியெனனும் முதலிலைத்தொழிற்பெயரான, நடாரொன்பது பெற்றும்.
அவரிகழ்ச்சி சொல்லவே, பிறரிகழ்ச்சி சொல்லாமைமே முடிந்தது. அவற்றிற
கெல்லாம் மாறு சொல்லுமாற்றலினமைபின், கேட்பொன்றா. (எ)

கூ0அ. மடிமை குடிமைககட டங்கிறநன் னென்னார்க
கடிமை புகுத்தி விடும. அ

இ-ள். மடிமை குடிமைககண் தங்கின்—மடியினது தனமை குடிமையுடை

யான்கண்ணே தங்குமாயின, — தன ஓனஞாககு அடிமை புகுத்தவிடும்—
 அஃதவனைத் தன்பகைவாககு அடியஞாதன்மையையடைவித்துவிடும். எ-று.
 மடியினதுதன்மை காரியக்கேசி. குடிமை குடிசெயதற்றன்மை. அஃது அத
 னையுடையவரசனமேற்றதல், தனனெனஞாகக்கெனறதனன, அறிக. அடியஞ
 ந்தன்மை தாழ்நதுவினதேவலகேடல். இவைநானருபாடானும் மடிமைக்
 குற்றங்கள் கூறப்பட்டன. (அ)

கூ00. குடியாண்மை யுள்வந்த குற்ற மொருவன்
 மடியாண்மை மாற்றக் கெடும். கூ

கூஉ ம அதி.— ஆள்வினையுடைமை.

கூக

இ-ள். ஒருவன் மடி ஆண்மை மாற்ற—ஒருவன் தனமடியாளுந்தன்மையை
 யொழிக்கவே, —குடி ஆண்மையுள் வந்த குற்றம் கெடும்— அவன்குடியுள்
 னும் ஆண்மையுள்ளும் வந்த குற்றங்கள் கெடும். எ-று.

மடியாளுந்தன்மை மடியுடைமைக்கேதுவாய தாமத்குணம். குடியாண்மை
 யென்பது உமமைதொகை. அவற்றின்கண் வந்த குற்றமெனறது மடியான்
 ன்றி முன்னே பிறகாரணங்களான நிகழ்ந்தவற்றை. அவையும் மடியாண்மை
 யை மாற்றி முயற்சியுடையனாக நீங்குமென்பதாம். (க)

கூக0. மடியிலா மன்னவ னெயது மடியளந்தான்

முடிய தெல்லா மொருங்கு.

க0

இ-ள். அடி அளந்தான் தாயது எல்லாம்—தன்னடியளவானே எல்லாவு
 கையும்ளந்த இறைவன் கடந்த பரப்புமுழுஞ்சையும்— மடி இலா மன்னவன்
 ஒருங்கு எய்தும்—மடியிலாதவரசன் முறையானன்றி ஒருங்கேயெய்தும். எ-று.

அடியளந்தானெனறது வாளா பெயராய நின்றது. தாவியதென்பது இடை
 க்குறைததுகின்றது. எப்பொழுதும் வினையின்கண்ணே முயற்சின், இடையீ
 டின்றியெய்துமென்பதாம். இவையிரண்டுபாடானும் மடியிலாதான் எய்தும்
 பயன் கூறப்பட்டது. (க0)

கூஉ ம அதி.— ஆள்வினையுடைமை.

அஃதாவது இடைவிடாத மெய்முயற்சியுடையதானால். அஃது ஆளும் வினையெனக் காரியத்தாற் கூறப்பட்டது. மடிக்கெடுத்தாலும் வினை முயற்சிபா எனறியாளப்படாமையின், இது மடியினமையினபின் சுவைக்கப்பட்டது.

சுக்க. அருமை யுடைத்தென் றசாவாமை வேண்டி

பெருமை முயற்சி தரும்.

க

இ-ள். அருமை உடைத்து என்று அசாவாமை வேண்டும் — தருசிறுமை நோக்கி நாயிவவினைமுடித்தலருமையுடைத்தென்று கருதித் தளராதொழிக, —பெருமை முயற்சி தரும்—அது முடித்தற்கேற்ற பெருமையைத் தமக்கு முயற்சியுண்டாகும். எ-று.

சிறுமைநோக்கியென்பது பெருமை தருமென்றதனாலும், வினைமுடித்தலெ ன்பது அதிகாரத்தாலும், வருவிக்கப்பட்டன. விடாது முயலத் தாம் பெரிய ராவா, ஆகவே, அரியனவும் எளிதின முடியுமென்பதாம்.

(க)

சுக்க. வினைக்கண் வினைகெட லோம்பல வினைக்குறை

தீராதாரிற் தீராதன றுலகு.

உ

இ-ள். வினைக்குறை தீராதாரின் உலகு தீராதனது— வினையாகிய குறை யைச் செய்யாதுவிட்டாரா உலகம் விட்டது,— வினைக்கண் வினைகெடல் ஓம்பல்— அதனை செய்யப்படும் வினைக்கடலிராதிருத்தலையொழிக. எ-று.

குறை இன்றியமையாப்பொருள், அது ய்யக்குறை யிலகித்தாம் வாழ்நாளே" எனபதனுமறிக. இதற்கு வினைசெய்யவேண்டிய குறையை நீங்கிஞ ரிவீங்கிறெனறுரைப்பாருமுளா.

(உ)

சுடி. சுஉ ம் அகி.— ஆள்வினையுடைமை.

சுக்க. தீராளன்மை யென்னுந் தகைமைக்கட் டங்கிற்தே:

வேளான்மை யென்னுஞ் செருக்கு.

கூ

இ-ள். தாளான்மை எனலும் தகைமைக்கண் தங்கிறது— முயற்சியென்று சொல்லப்படுகின்ற உயாதகுணத்தின்கண்ணே நிலைபெற்றது — வெளான்மை எனலும் செருக்கு—எல்லாக்குமுபகாரஞ்செய்தலென்னும் மேம்பாடு. எ-று.

பொருள் கைகூடுதலான உபகரித்தற்குரியார முயற்சியுடையாரொன்பார அங்வுக்குணங்கண்மேலவைத்தும், அது பிறமாடபுலையென்பார தங்கிற்தே

யெனதுக்கறிஞர். இவை முனற்பாட்டாளும் முயற்சியுது சிறப்புக் கூறப்படது. (க)

கூகசு. தாளாண்மை இல்லாதான் வேளாண்மை பேடிதை
வாளாண்மை போலக் கெடும். ச

இ-ள. தாளாண்மை இல்லாதான் வேளாண்மை—முயற்சியில்லாதவன் உப
காரியாதன்மை—பேடி கை வாள ஆண்மைபோலக் கெடும்—படைகண்டா
லஞ்சும் பேடி அதனிடத்த தனக்கையில வானை ஆளுதற்கண்மைபோல இலகி
யாம். எ-று.

ஆளென்பது முதனிலைதொழிற்பெயர். பேடி வானைப் பணிகோடற்கருத
துடையுளாயினும் அது தன்னசைத்தான முடியாதவாறுபோல முயற்சியில்லா
தான் பலாக்குமுபகரித்தற்கருததுடையனாயினும் அது தனவறுமைபானமுடி
யாதென்பதாம். வாளாண்மையென்பதற்கு வாளாறசெய்யுமானமையென்று
ரைப்பாருமுளர். இதனால் அஃதில்லாதானது குற்றம் கூறப்பட்டது. (ச)

கூகரு. இன்பம் விழையான வினைவிழைவான் தனக்கேளிர்
துன்பம் துடைத்தானதுந் துணை. (ரு)

இ-ள. இன்பம் விழையான வினை விழைவான் — தனக்கினபத்தை விரும
பானுகி வினைமுடித்தலையே விருமபுவான்—தனக்கேளிர் துன்பம் துடைத்து
ணனதும துணை—தனக்கேளிராநிய பாரதினதுன்பத்தினை நீக்கி அதனைத் தாங்
குநதுணை. எ-று.

இஃதேகதேசவுருவகம். ஊனறுமெனறது அப்பொருட்டாதல் “மதகையாய
மற்றதன் வீழ்நறியாங்கு” எனபதனாலுமறிக. சுற்றத்தாராட்டாரதுவதி 'ம
யுநதிரதது அவாக்கேமஞ்செய்யுமாற்றலையுடையனெனவே, தன்னைக்கடி ய
ண்டாவாயிறறு. காரியத்தை விழையாது காரணத்தை விழைவது அலாபப
யனுமெயதுமெனறதனால், காரணத்தை விழையாது காரியத்து விழைவான்
யாதமெயதானென்பது பெற்றும். இதனால் அஃதுடையானது தன்மை கூறப
பட்டது. (ரு)

கூகசு. முயற்சி திருவினை யாககு முயற்சின்மை
யின்மை புகுந்தி விடும். கூ

* நாலடியார, தாளாண்மை, — சிதலை திண்பபட்ட வால மரத்தை — மத லையாய் மறறதன் வீழூன்றி யாகுகுத் — குதலைமை தநதைக் — டோனறிற்றான பெறற — புதலவன மறைப்பக் கெடும்.

கஉ ம் அநி. — ஆள்வினையுடைமை.

கஅக

இன். முயற்சி திருவினை ஆகரும் — அரசாமாட்டிளநாய முயற்சி அவரது செல்வத்தினை வளாகரும், — முயற்று இனமை இனமை புகுத்திவிடும் — அஃ. திண்பாமை வறுமையை யடைவித்ததுவிடும். எ-று.

செலவம் அறுவகையாகுகள. வறுமை அவற்றான வறியாரதல். அதனை யடைவிககவே, பகைவரானழிவொன்பது கருதது. (க)

குகள. மடியுளான் மாமுகடி யென்ப மடியிலான்
முருளா டாமரையி னுள. எ

இ-ள். மா முகடி மடி உளாள் — கரியசேட்டை ஒருவனமடியின்கண்ணே யுறையும், — தாமரையினுள் மடி இலான் தாள் உளாள் என்ப — கிருமுகள மடியிலாதானது முயற்சிக்கண்ணேயுறையுமென்று சொல்லுவா அறிந்தோர். எ-று.

பாவத்தின் கருமை அதன்பயனைய முகடிமேலேறப்பபட்டது. மடியும் முயற்சியுமுடையாராட்டி நிலையை அவைதமமேலவைத்துக் கூறினா. இவையிர ண்டிபாட்டாலும் அவ்விருமைககுமேது கூறப்பட்டது. (எ)

குகஅ. பொறியின்மை யாகுகும் பழியன் றறிவறிந்
தாளவினை யினமை பழி. அ

இ-ள். பொறி இனமை யாகுகும் பழியனது — பயனைத் தருவதாய் விதி யிலலாமை ஒருவற்கும் பழியாகாது, — அறிவு அறிந்து ஆள்வினை இனமை பழி — அறியவேண்டிமவற்றையறிந்து வினைசெய்யாமையே பழியாவது. எ-று.

அறியவேண்டிவன வலி முதலாயின. தெய்வமியையாவழி ஆள்வினையுடை மையாற பயனிலகையென்பாரை நோக்கி, உலகம் பழவினைபற்றிப் பழியாது ாணடைககுறறமுடைமைபற்றியே பழிப்படுகனரா. அதனால் விடாதுமுயலக் வேன்பது குறிப்பெச்சம். (அ)

குகக. தெய்வத்தா னாக தெனினு முயற்சிதன்
மெயவருத்தக் கூலி தரும். கூ

இ-ள். தெய்வத்தான ஆகாது எனினும்—முயன்ற வினை பாலவகையாற கருதிய பயனைத் தாராதாயினும்,—முயற்சி தன் மெய் வருத்தக கூலி தரும்—முயற்சி தனக்கிடமாய் உடம்பு வருந்திய வருத்தத்தின் கூலியளவு தரும், பாழாகாது. எ-று.

தெய்வத்தானாயவழித் தன்னளவின மிகக் பயனைத் தருமென்பது உம்மையாற பெற்றும். இருவழியும் பாழாகவினமையின, தெய்வநோக்கியிராது முயல்கவென்பது கருத்தது. (க)

கஉ. ஊழையு முப்பக்கங் காண்ப ருலைவின்றித்
தாழா துஞறறு பவர். க0

இ-ள். ஊழையும் உப்பக்கம் காண்பர்—பயனை விலக்குவதாயவழியினையும் புறங்காண்பர்—உலைவு இன்றித் தாழாது உஞறறுபவர்—அவ்விலக்கிற்கு நியாயாது வினையைத் தாழ்வற முயல்வார். எ-று.

தாழ்வறுதல் சூழ்ச்சியினும், வலி முதலியவறிதலினும், செயலினும் குற்றமறுதல். ஊழ ஒருகாலாக இருகாலாகவல்லது விலக்கலாகாமையிற் பலகாலம் அழிந்து 'கூட'ம் அதி—இடுக்கணழியாமை.

முயல்வார் பயனெய்துவனொன்பார், உப்பக்கங்காண்பனொன்றார். தெய்வத்தான நிகழ்கண்வரினும் முயற்சி விடற்பாலதனமென்பது இவை மூன்றுபாட்டா னுறுகற்பட்டது. (க0)

கக. ம அதி.—இடுக்கணழியாமை.

அஃதாவது வினையினகண் முயல்வான, தெய்வத்தானாக, பொருளின்மையானாக, மெய்வருத்தத்தானாகத் தனக்கிற்கண் வருதுழி, அதற்கு மனங்கலங்காமை. அதிகாரமுறைமையும் இதனானே விளங்கும்.

கஉக. இடுக்கண வருங்கா னகுக வதனை
யடுததூரவ தஃதொப்ப தில. க

இ-ள். இடுக்கண வருங்கால நகுக—ஒருவன் வினையாற தனக்கிற்கண வருயிடத்தது அதற்கழியாது உண்மெழுக, —அதனை அறித்தது ஊவது அஃது ஒப்பது இல்—அவ்விறக்கனை மேனமேலடரவல்லது அம்மெழுக்சிபோலவது பிரிதிலையாகலான. எ-று.

வினை இனிதுமுடிந்தது நிசமுறபாலதாய மசிமுச்சியை அதற்கிடையே இந்
க்கண வருவழிச் செய்யவே, அவன் அழிவின்றி மனவெழுச்சியான அதனைத்
தள்ளி அககுறை முடிக்குமாற்றலுடையனாமாகலின், அதனைப்பித்தனாவதெதொ
பபதிலெனறா. (க)

கஉஉ. வெள்ளத்தால் விடுமபை யறிவுடையா
ஹ்ளளத்தி ஹ்ளளக கெடும். உ

இ-ள். வெள்ளத்து அனைய இடுமபை — வெள்ளம்போலக் களாயிலவாய
இடுமபைகளெல்லாம், — அறிவுடையான உளளத்தின் உளளக கெடும் — அறி
வுடையவன தன்னுளளத்தான ஒன்றனை நினைக்க, அதனுையானே கெடும். எ-று.

இடுமபையாவது உளளத்து ஓரகோடபாடேயன்றிப் பிறிதில்லையென்ப
தாம அது மாறுபடக்கொள்ள நீங்குமென்பதாம அறிதலவேண்டுதலின்,
அறிவுடையானென்றும், அவவுபாயத்தென்கை தோன்ற உளளத்தினுள்ள
வென்றுக கூறினா. இவையிரண்டுபாட்டாலும் ஹ்ழினைய இடுக்கணை அழி
யாமெககு உபாயக கூறப்பட்டது. (உ)

கஉக. இடுமபைக கிடும்பை படுப்ப ரிடும்பைக்
கிடும்பை படாது தவா. கூ

இ-ள். இடுமபைக்கு இடுமபை படாதவா — வினைசெய்யுங்கால அதற்கிடையே
யேவந்த துன்பத்திற்கு வருநாதவா — இடுமபைக்கு இடுமபை படுப்பா —
அத்தனபாதனைக்குத் தாநதுன்பம் விளைபா. எ-று.

வருநதுதல் இளைத்து விடரிளைத்தல். மனத்திடபமுடையராய விடாது முய
லவே வினை முறதுபபெற்றுப் பயன்படும், படவே, எல்லாவிடுமபையுமில்வா
மாகலின், இடுமபைக்கிடும்பை படுப்பொன்றார். வருகின்றபாட்டிரண்டினும்
இதற்கிவ்வாறேகொள்க. சொற்பொருட்பினவருகிலை. (ங)

கஉக ம் அது — இடுக்கணுபியாமை.

கயுக.

கஉச. மடுத்தவா யெல்லாம் பகடனஞ ஹற
விடுக்க ணிடர்ப்பா டெடைத்து. ச

இ-ள். மடுத்த வாய எல்லாம் பகறி அனஞ — விலக்கியவிடக்களெல்லா
வற்றினுஞ் சகடமாகும் பகறிபோல வினையையெடுத்ததுகொண்டு உய்க்க
வல்லாளை — உற இடுக்கண இடாப்பாடி உடைத்து — வரதுற இடுக்கண
தானே இடாப்படுத்தியுடைத்து. எ-று.

மடுத்தவாயெல்லாமெனபது பொதுப்பட நின்றமையின, சகடத்திறகு அள
ந்துநிலமுதலியவாகவும், வினைககு இடையூறுகளாகவும் கொள்க. பகடு மரு
ங்கொறியும் மூக்கனறியும் தாடவழரதம் அரிதினையகருமாறுபோலத் தன்
மெயவருத்த நோக்காது முயன்றுபப்பாணென்பார, பகடனனனென்றா.(ச)

சுஉரு. அடுக்கி வரினு மழிவிலா னுறற

விடுக்க ணிடுக்கட படும. ரு

இ-ள். அடுக்கி வரினும்—இடை விடாது மேனமேல வாதனவாயினும்—
அழிவிலான் உறற இடுக்கண இடுக்கடபடும்—தன்னுள்ளககோடபாடி விடா
தான உறறவிடுக்கணடாம இடுக்கணிலே பட்டுப்போம். எ-து.

ஒன்றே பலகால வருதலும் வேறுபட்டன விராயவருதலுமடங்க, அடுக்கி
வரினுமென்றா. அழிவென்றங்காரணப்பெயா காரியத்தினமேனினறது. இவை
முன்றுபாட்டானும் செயவததானுயதற்கழியாமை கூறப்பட்டது. (ரு)

சுஉசு. அறறேமென நல்லற படுபவோ பெறறேமென
ரேமபுத றேறரு தவா. சு

இ-ள். அறறேம என்று அல்லறப்படுவோ—வறுமைக்காலத்து யாம வறிய
மாயினேமென்று மனத்தாற நுயருழப்பரோ—பெறறேம என்று ஒம்புதல
தேறறுதவா—செலவககாலத்து இது பெறறேமென்று இவறுதலையறியாதரா.
எ-து.

பெறறவழி இவறுமை நோக்கி அறறவழியும் அப்பருதி விடாதாகவின, அல
லறபாடிலையாயிறது. இதனா பொருளினமையானுயதற்கு அழியாமையும்
அதற்குபாயமுங் கூறப்பட்டன. (சு)

சுஉஎ. இலகக முடம்பிடும்பைக கென்று கலககத்தைக
கையாருக கொள்ளாதா மேல. எ

இ-ள். உடம்பு இடுமபைககு இலககம் என்று—நாற்கத்தியினுமுள்ளவுடம்பு
கள் இடுமபையெனனும் வாளுக்கிலககென்று தெனிகது, — கலககத்தைக
கையாருக் கொள்ளாதாம மேல—தமமேல வாத இடுமபையை இடுமபையா
கக் கொள்ளார அறிவுடையார. எ-து.

ஏகதேசவுருவகம். உடம்பு சாதிப்பெயா. கலககமெனனும்காரியப்பெயார்
காரணத்தினமேனினறது. கையாறெனபது ஒருசொல இதற்கு ஒழுக்கநெறி
யென்றுணாப்பாருமுளா. இயலபாகக கொளவொனபது குறிப்பெச்சம். (எ)

சுஉஅ. இன்பம் விழையா னிடுமபை யியலபென்பான் . .

இ-ள். இனபம் விழையான இரிமபை இயலபு எனபான்—தன்னுடம்பிறகு இனபமாயவற்றை விருமபாதே வினையாவிரிமபையெய்ததல் இயலபென்று தெளிந்திருப்பான்— துன்பம் உறுதல் இலன் — தன்முயற்சியாற் துன்பமு ருன். எ-று.

இனபத்தை விழையினும், இரிமபையையிலபென்னுது காகக்கருதினும், துன்பம் வினைதவின், இவ்விரண்டுருசெய்யாதானே துன்பமுறுதலிலன்னரா.

௬௨௬. இனபத்து ளினபம் விழையாதான துன்பத்துட
டுன்ப முறுத லிலன்.

௬

இ-ள். இன்பத்துள் இனபம் விழையாதான—வினையாற் றனக்கின்பம் வந துழி அதனையனுபவியாரின்றே மனத்தான விருமபாதான — துன்பத்துள் துன்பம் உறுதல் இலன் — துன்பம் வநதுழியும் அதனையனுபவியாரின்றே மனத்தான வருந்தான. எ-று.

துன்பம் முயற்சியான வருயிடுக்கண். இரண்டையும் ஒருதன்மையாக்க கோ டலின், பயன்களுமில்வாயின்.

(௧)

௬௬௦. இன்னொமை யின்ப மெனக்கொளி னுருந்தன்
யென்றா விழையுளு சிறப்பு.

௧௦

இ-ள். இன்னொமை இனபம் எனக் கொளின்—ஒருவன் வினைசெய்யுமிடத்து முயற்சியான வருந்துன்பநதன்னையே தனக்கின்பமாகக் கற்பித்துக்கொள்வனா யின்,— தன் ஒன்றா விழையும் சிறப்பு ஆகும்—அதனாற் றன்பகைவா நன குமகித்தற்கேதுவாய உயாச்சியுண்டாம். எ-று.

துன்பநதானும் உயிரகதியலபுன்றிக் கணிகமாய மனத்திடை நிகழுவதோர் கோட்பாடாகலின், அதனை மாறுபடக்கொள்ளவே, அதற்கழிவினறி மனமகிழ் ச்சியுடையனாய் அதனாற் றொடங்கிய வினை முடிந்தேவிடுமாற்றலுடையனாமெ ன்பது கருத்து. இவைநான்குபாட்டானும் மெய்வருத்தத்தானாய்தற்கு அழி யாமையும் அதற்குப்பாயமுங் கூறப்பட்டன.

(௧௦)

அரசியல முற்றிற்று.

அங்கவியல்.

இனி முறையானே அரசியனடாதததற்கண் ஒன்றற்கொன்று துணையாய் அங்கங்களாரணதீயல்பு முப்பத்திரண்டதிகாரத்தாற் கூறுவானெடுத்ததுகொண்டி, அவையாறனுளளும் காவற்சாகாடுகைத்தற்கண் அவ்வரசுத்திகையாய் அமைச்சனதீயல்பு பத்ததிகாரத்தாற் கூறுவானெடுத்ததுகொண்டிமுத்தற்கண் அமைச்சக கூறுகின்றார்.

சூச ம அதி.— அமைச்சு.

அஃதாவது அமைச்சனது தன்மை; எனறது அவன்றன் குணங்களைபுஞ் செயல்களையும்.

சூநக. கருவியுங் காலமுஞ் செய்கையுஞ் செய்யு

மருவினையு மாண்ட தமைச்சு.

க

சூச ம அதி.— அமைச்சு.

கஅதி

இ-ள். கருவியும் — வினைசெய்யுங்கால அதற்கு வேண்டிக்கருவிகளும்— காலமும்—அதற்கேற்ற காலமும்—செய்கையும் — அது செய்யுமாறும்— செய்யும் அருவினையும்—அவ்வாறற்றிற்செய்யப்படும அவவரியவினைதானும்— மாண்டது அமைச்சு—வாய்ப்பவெண்ணவல்லவனே அமைச்சனாவான். எ-று.

கருவிகள் தானையும் பொருளும். காலம் அது தொடங்குங்காலம். செய்கையெனவே, அது தொடங்குமுப்பாயமும் இடையூறுநீக்கி முடிவுபோக்குமாறும் அடங்கின. சிறிய முயற்சியாற் பெரிய பயன் தருவதென்பார், அருவினை யென்றார். இவையையத்தனையும் வடதுலா மந்திரத்திற்கங்கமென்ப. (க)

சூநக.2 வனத்தை குடிகாததல கற்றறித் லாள்வினையோ
டைநதுடன் மாண்ட தமைச்சு.

உ

இ-ள். வனத்தை—வினைசெய்தற்கண் அசைவினமையும்—குடி காததல— குடிகளைக் காததலும்—கற்று அறிதல—நீதிநூல்களைக் கற்றுச் செய்வன தவிர வனவறிதலும்—ஆளவினை—முயற்சியும்— ஐந்தடன் மாண்டது அமைச்சு—மேற்சொல்லிய அவ்வங்கங்களைநதுடனே திருந்தவுடையானே அமைச்சனாவான். எ-று.

எண்ணொரு நீண்டது. அவ்வவந்தெனச் சுட்டி வருவிகக. இந்நான்களையும் மேற்கூறியவற்றோடு தொகுத்தாக கூறியது, அவையுயிவற்றோடு கூடியே மாட்சிமைபடவேண்டுமெனும், அவற்றிற்கு ஐந்தெனநூறதொகை பெறுதற்கும்.

இனி இதனை ஈண்டெண்ணியவற்றிற்கே தொகையாகக்கி குழிகாததலென்ப தனைக் குழிப்பிறப்பும் அதனையொழுக்கநாறகாததலுமென்ப பகுப்பாரும், கற்றறிதலென்பதனைக் கற்றலும் அறிதலுமென்ப பகுப்பாரும்முளர். அவர் உட னென்பதனை முற்றமமைப்பொருட்டாகக்கியும், குடியென்பதனை ஆகுபெயராக் கியும் இடாப்பிப்ப. (2)

கூகூ. பிரித்தலும் பேணிக கொளலும் பிரிந்தார்ப் பொருத்தலும் வல்ல தமைச்சு. கூ

இ-ள். பிரித்தலும்—வினை வந்துழிப் பகைவாககுற அணையாவினா அ வ னிற்பிரிக்கவேண்டிற் பிரித்தலும்— பேணிக்கொளலும்— தம்பாலானா அவா பிரியாமற் கொடை இன்சொற்களாற் பேணிக்கொள்ளுதலும்— பிரித்தவாப் பொருத்தலும்—முன்னே தமயினுந் தம்பாலாரினும் பிரிந்தானா மீண்டுப் பொ ருத்தவேண்டிற் பொருத்தலும்— வல்லது அமைச்சு— வல்லவனே அமைச்சு னாவான். எ-று.

இவற்றுள் அப்பொழுதெல்லையேற்ற செயலறிதலும் அதனை அவரறியா மல ஏற்றவுபாயத்தாற் கடைப்பிடித்தலும் அரியவாதனோக்கி, வல்லதென்றா- வடனாலா இவற்றுட் பொருத்தலைச் சந்தியெனறும், பிரித்தலை விகிதரகமெ ன்றுங் கூறுப. (கூ)

கூகூசு. தெரிதலுந் தோரது செயலு மொருதலையாச் சொல்லலும் வல்ல தமைச்சு ச

இ-ள். தெரிதலும்—ஒருகாரியச்செய்கை பலவாற்றாற்றோன்றின் அவற்றுள் சுவதாராயநறிதலும்— தோரது செயலும்— அது செய்யுங்கால வாயக உசு

கூகூசு தெரிதல் அது— அமைச்சு.

குந்திறனுடிச் செயதலும்— ஒருதலையாச் சொல்லலும்— சிலரைப் பிரித்தல பொருத்தல்செயற்கண் அவர்க்கு இதுவே செயற்பாலதென்று துணிவுபிறக் கும்வகை சொல்லுதலும்— வல்லது அமைச்சு — வல்லவனே அமைச்சு னாவான். எ-று.

தெரிதல் செயன்மேலதாயிற்று, வருகின்றது அதுவாகலின். (சு)

கூகூரு. அறனறிந் தான்றமைநத சொல்லானெரு ஞானனுந் திறனறிநதான் தோசசித் துனை. ரு

இ-ள். அறன் அறிநது ஆன்று அமைநத சொல்லான — அரசனாற் செய்ய

பபிம அறங்களையறிந்து தனக்கேற்ற கலவியானிறைந்தமைநத சொல்லையு
டையனாய — எஞ்ஞானமும் திறன் அறிந்தான— எக்காலத்தும் வினை செய
யுநதிறங்களையறிந்தான— தோச்சித் துணை— அவறஞ்ச சூழ்ச்சித்துணையாம
எ-று.

தன்னரசன் சுருங்கியகாலத்தும் பெருகியகாலத்தும் இடைநிகராயகாலத்
துமெனப்பா, எஞ்ஞானமெனறா. சொல்லானெனபதனை ஒழிவுருபின்பொ
ருடாய ஆணுருபாக்கியுபாபாருமுளா. இவையையநதுபாட்டானும் அமைச்
சாது குணத்தனமை கூறப்பட்டது. (ரு)

சுரு. மதிதுடப தூலோ டிடையார்க கதிதுடபம்

யாவுள முன்னிற பவை.

சு

இ-ள். மதிதுடபம் தூலோரி உடையார்ககு— இயற்கையாகிய துணனறி
வைச் செயற்கையாகிய தூலறிவோடு உடையாராய அமைச்சார்ககு— அதி
டபம் முன நிறப்பவை யா உள—மிகத்துடபத்தையுடைய சூழ்ச்சிகளாய முன
னிறபன யாவையுள எ-று.

மதிதுடபமெனபது பின்மொழிநிலையல். அது தெய்வநதரவேண்டுதலின்
முறகூறப்பட்டது. தூலெனபது உம மதிதுடபமெனபது உம ஆகுபெயா. அ
யெனபது வடசொல்லுள மிகுதிப்பொருளதோரிடைச்சொல்; அது திரிந்து
துடபமெனபதனோடு தொக்கது. முனனிறநல் மாறறாசூழ்ச்சியாயின தருசூ
ழ்ச்சியால் அழியாதநிறநல். இனி அதிதுடபமெனது பாடமோதி, அதனினுட
பம் யாவென்றுரைப்பாருமுளா, அவா சூழ்ச்சிக்கினமாய முனசுட்பப்படு
வதொன்றிலலாமையும், சுட்டுப்பெயா ஐந்தாமுருபேற்றவழி அவவாறு நிலா
மையும்நிறதிலா. பக்கவா சூழவனவறறைத் தாமறிந்து அழித்தது அவாநிறத
ழியாதன தாஞ்சூழவனெனபது கருதது. இதனால் அவாது சிறப்புக் கூறப
ட்டது. (சு)

சுரு. செயற்கை யறிந்தக் கடைத்து முலகத்

தியற்கை யறிந்து செயல்.

எ

இ-ள். செயற்கை அறிந்தக்கடைத்தும் — தூனெரியான வினைசெய்யுநதி
றங்களையறிந்தவிடத்தும்,— உலகத்து இயற்கை அறிந்து செயல்—அப்பொ
ழுது நடக்கின்ற உலகவியற்கையையறிந்து அதனோடு பொருந்தச் செயல்.
எ-று.

சுச ம அதி.— அமைச்சு:

கஅள்

கன்ததமென்புழித் து பகுதிப்பொருள்விடுதி. துனெறியேயாயினும் உல
கநெறியோடு பொருந்தாதன செய்யற்க; செயின் அது பழிககுமுன இயற்
கையறிவாற் பயன் கூறியவாறு. (எ)

கூடஅ. அறிகொன் றறியா னென்னு முறுதி
யுழையிருந்தான் கூறல கடன். அ

இ-ள். அறி கொண்டு அறியா னென்னும்—அறிந்தசொல்லியாத அறிவை
யுழித்தது அரசன தானுமறியானேயாயினும்,—உறுதி கூறல உழையிருந்தான்
கடன் — அக்குறறம் நோக்கியொழியாத அவனுக்கு உறுதியாயின் கூறுதல்
அமைச்சனுக்கு முறைமை. எ-து.

அறியென்பது முதனிலைதொழிற்பெயர். கோறல் தான்கொள்ளாமமே
லும் இகழ்ந்தகூறுதல் உழையிருந்தானென்ப பெயர் கொடுத்தார, அமர்த்திய
ரெனலும் வடமொழிப்பெயர்களும் பொருணமை அதுவாகலின்.* உறுதி கூறு
ககால அவனதிருதியெய்தற்குமுற்றதை உலகந் தனமேலேற்றமென்பார, கூறல்
கடனென்றார். இவையிரண்டுபாட்டாரும் அவர்செயல் கூறப்பட்டது. (அ)

கூடகூ. பழுதெண்ணு மந்நிரியிற் பககந்நுட டெவலோ
ரொழுபது கோடி யுறும். கூ

இ-ள். பககதனுள் பழுது எண்ணும் மந்நிரியின்— பக்கத்திருந்து பிழைப
பவெண்ணும் அமைச்சருவானில்— ஒரொழுபதுகோடி தெவ உறும்—அர
சனுக்கு எதிரிற்றபா ஓரொழுபதுகோடி பகைவருறுவர். எ-து.

எழுபதுகோடிபென்றது மிகப்பலவாயவெண்ணிற்கொன்று காட்டியவாறு.
வெளிப்பட்நிறறலான அவர் காககப்பவிவர், இவன் உட்பகையாய நிறறலாற
காககப்பட்டானென்பதுபற்றி, இவ்வாறு கூறியார். எழுபதுகோடிமடங்கு நல
லொன்றுரைப்பாரும், எழுபதுகூறு தலையென்று பாடமோதுவாருமுளர். (க)

கூசூ. முறைப்படச சூழநது முடிவிலவே செயவா
திறப்பா டிலாஅ தவா. கூ

இ-ள். முறைப்படச சூழநது முடிவிலவே செயவா—செய்யப்படும வினை
களை முன் அடைவுபடவெண்ணிவைத்தும், செய்யங்கால அவை முடிவிலவா
கவே செய்யாநிற்பா—திறப்பாதி இலாதவா—முடிந்ததற்கேற்ற கூறுபாடில்
லாதார். எ-து.

அக்கூறுபாடாவன வந்த வந்தவிடையூறுகட்கு ஏற்றவேற்ற பரிகாரமறி
ந்து செய்தலும், தாநதிண்ணியராதலுமாம். பிழையாமலெண்ண வல்லராய

வைத்தும் செய்துமுடிக்கமாட்டாருமுள்ளொன்பதாம். இவையிரண்டுபாட்டா
னும் அமைச்சருள் விடப்படுவாரது குற்றங் கூறப்பட்டது. (க0)

*அமாததியொன்பதானுள் அமா என்பதற்குப்பொருள் அணமை.

கஅஅ

கூடு ம் அதி.—சொல்வன்மை.

கூடு ம் அதி.— சொல்வன்மை.

அஃதாவது தான் கருதிய வினை முடியுமாற்றால் அமைச்சியனடத்தற்
கேதுவாய் சொற்களைச் சொல்ல வல்லனாதல். மேல ஒருதலையாச் சொல்ல
வும் வல்லதென்றதனையே சிறப்புப்பற்றி விரித்தனாக்கின்றமையின், இஃது
அமைச்சினபின் வைக்கப்பட்டது.

கூசக. நான் நலமென்னு நலனுடைமை யந்நலம்

யாநலத துள்ளது உமனது. க

இ-ள். நான் நலம் என்னும் நலன் உடைமை — அமைச்சராக இருந்தபின்
யாக குணமாவது சான்றோரான நான் நலமென்று சிறப்பித்துச் சொல்லப்படும்
நலத்தினையுடையாதல், — அந்நலம் யாநலத்து உள்ளது உம அன்று — அந்ந
லம் பிறாக்கும் பிறநலமெல்லாவற்றினும் அடங்குவதன்றி மிக்கதாகலான்.
எ-று.

நாவாறுளதாய நலமென விரியும். இந்நலம் உலகத்தைத் தமவயத்ததாக
கும் அமைச்சராக வேறுகவேண்டுமென்னும் நீதிநூலவழக்குப்பற்றி நான்
மென்னுநலனென்றும், பிறாக்கும் இதுபோற்சிறந்தது பிறிதின்மையான அந்ந
லம் யாநலத்துள்ளது உமனறென்றுங் கூறினோ. பிரித்தல் பொருத்தல் முதலிய
தொழிலில்லாததாகும் இஃதின்றியமையாதாயபின் அததொழிலாகருக
கூறவேண்டுமோவென்பது கருத்து. (க)

கூசஉ. ஆக்கமுங் கேடு மதனால் வருதலாற

காததோம்பல சொல்லினகட சோவு. உ

இ-ள். ஆக்கமும கேடும் அதனால் வருதலால் — தம்மாசற்றும் அங்கங்கட
கும் ஆக்கவழிவுகள் தஞ்சொல்லான வருமாகலான், — சொல்லினகட சோ

வு காதது ஒம்பல — அப்பெற்றித்தாய சொல்லினகடசோதலை அமைச்சா தவகனிகழாமற போற்றிக காகக. எ-று.

ஆகத்திறகேதுவாய நற்சொல்லையும் கேட்டிறகேதுவாய தீச்செய்யும் சொல்லாதலொப்புமைபற்றி அதனாலென்றார். செய்யுளாகவின, சுட்டிப் பா முனவந்தது. பிறா சோவுபோலாது உயிரகட்கெல்லாம் ஒருவருவருக்கு, காததோம்பலென்றார். இவையிரண்டுபாட்டானும் இஃது இவாக்கினறியமை யாதென்பது கூறப்பட்டது. (உ)

கூசக. கேட்டாராப பிணிகருந் தகையவாயக கேளாரும்

வேடப மொழிவதாளு சொல.

கூ

இ-ள. கேட்டாராப பிணிகரும தகை அவாய — நடபாயேற்றுக்கொண்டா னாப பின வேறுபடாமற பிணிகருவ குணங்களை அவாவி — கேளாரும் வேடப மொழிவது — மறறைப பகையாய ஏற்றுக்கொள்ளாதாரும் பின அப பகைமையொழிந்த நடபின விரும்புவண்ணஞ்சொல்லப்படுவதே — சொல் லாம — அமைச்சாகருச் சொல்லாவது. எ-று.

அக்குணங்களாவன வழுவினமை, சுருங்குதல், விளங்குதல், இனிதாதல், விழுப்பயனற்றதென்றிவை முதலாயின. அவற்றையவாவுதலாவது சொல் லுவான குறித்தனவேயன்றி வேறு துணுணுணாவுடையோர் கொள்பவற

கூடு ம அது — சொல்லன்மை.

கஆக

நினமேலும் நோக்குடைத்தாதல். அவாயென்னுஞ்செய்தெனச்சம மொழி வதென்னுஞ்செய்ப்பாட்டுவினை கொண்டது. இனிக கேட்டார கேளாரென்ப தற்கு ஊலகேட்டார கேளாதானெனவும், வினவியார வினவாதானெனவுமுறாப பாருமுளா. தகையவாயென்பதற்கு எல்லாருந் தகுதியையுடையவாயென்று னாத்தார, அவா அபபனமை மொழிவதெனதும் ஒருமையோடு இயையாமை நோக்கிறநிலா. இதனும் சொல்லினதிலக்கணம் கூறப்பட்டது (கூ)

கூசச. திறனறிந்து சொல்லுக சொல்லை யறனும்

பொருளு மதனினூஉங கில.

ச

இ-ள. சொல்லைத் திறன அறிந்து சொல்லுக — அப்பெற்றித்தாய சொல் லை அமைச்சா தம்முடையவுவ கேட்பாருடையவுமாய திறங்களையறிந்து சொ லலுக, — அதனை ஊறுகு அறனும் பொருளும் இல் — அறனானரு சொல்லுத றகு மேறபட்ட அறனும் பொருளும்மில்லையாகலான. எ-று.

அத்திறங்களாவன குடிப்பிறப்பு, கலவி, ஒழுக்கம், செலவம், உருவம், பருவமென்பவற்றான வருந்தகுதிவேறுபாடுகா. அவற்றையறிந்து சொல்லுதலாவது அவற்றை நமக்கும் அவாகுமுளவாய ஏற்றத்தாழவுகளையறிந்து அவ்வமரபாற் சொல்லுதல். அஃது உலகத்தோடொட்டவொழுக்கையும் இனிமையையும் பயத்தலின் அறனாயிற்று, தங்காரியமுடித்தலிற் பொருளாயிற்று. அறனும்பொருளுமெனக் காரணத்தைக் காரியமாகக் கூறினா. (ச)

சுசுரு. சொல்லுக சொல்லிப் பிறிதோசொ லசசொல்லி வெல்லுஞ்சொ லினை யறிந்து. . ரு

இ-ள். சொல்லிப் பிறிது ஓசொல் வெல்லும் சொல் இனமை அறிந்து—தாஞ்சொல்லக் கருதிய சொல்லிப் பிறிதோசொல்லாய வெல்லவல்லதொரு சொல் இல்லாமையறிந்து, — அசசொல்லிச் சொல்லுக — பின் அசசொல்லிச் சொல்லுக. ஏ-று.

பிறிதோசொல் மாற்றாது மறுதலைச்சொல். வெல்லுதல் குணங்களானமிருதல். அதுவே வெல்லச் சொல்லுகவென்பதாம். இனிப் பிறிதோசொல் வெல்லுஞ்சொல்லெனச் செவ்வெண்ணுக்கி, ஒத்தசொல்லும் மிக்கசொல்லுமுளவாகாமற் சொல்லுகவென்றுரைப்பாருமுளா. இது சொற்பொருட்பின்வருநிலை.

சுசுசு. வேட்பத்தாளு சொல்லிப் பிறாசொற் பயன்கோடன் மாட்சியின் மாசற்றா கோள். சு

இ-ள். வேட்பத் தாம் சொல்லிப் பிறா சொற்பயன் கோடல்—பிறாக்குத தாஞ்சொல்லுங்கால அவா பின்னுக்கேட்டலை விரும்புமாறு சொல்லி, அவா தமக்குச் சொல்லுங்கால அசசொல்லின்பயனைக் கொண்டொழிதல்—மாட்சியின் மாசு அற்றா கோள்—அமைச்சியுட்குற்றமாற்றாது துணிபு. ஏ-று.

பிறாசொற்குட் குற்றமுளவாயினும் அவை நோக்கியிகழாரொன்பதாம். வல்லாறாயிகழ்தல் வல்லநாகுத் தகுதியனமையின், இதுவுமுடனகூறினார். இவையுமுற்பாட்டானும் அதனைச் சொல்லுமாறு கூறப்பட்டது. (சு)

சுசுஎ. சொல்லவல்லன் சோர்வில னஞ்சா னவனை மிகலவெல்லல யாககு மரிது. எ

சூதி சுரு ம அதி— சொல்வன்மை.

இ-ள். சொல்ல வல்லன் — தானெண்ணியகாரியங்களைப் பிறர்க்கேற்பச் சொல்லுதல்வல்லாய— சோர்வு இலன்—அவை மிகப் பலவாயவழி ஒன்றி

நஞ்சோவிலையு— அஞ்சான்—அவைக்கஞ்சாதுவின யாவன்—அவனை
இகல் வெல்லல யார்க்கும் அரிது — அவனை மாதுபாட்டினகண் வெல்லுதல்
யாவார்க்குமரிது. எ-று.

ஏறபச்சொலவதல் அவாகரு அவை காரியமல்லவாயினும் ஆமெனத் துணி
யுமவகை சொலவதல். சோஷ சொல்லவேண்டிவதனை மறப்பாடுழிதல்.
இம்முனதுருணமுமுடையானை மாறஞராயப பிரித்தல் பொருத்ததலசெய்து
வெவ்வாரிலையெனபதாம். (எ)

சுசஅ. வினாநது தொழிலகேடரு ஞால நிரநதினிது
சொலவதல் வலலாப பெறின. அ

இ-ள. தொழில நிரநது இனிது சொலவதல் வலலார்ப் பெறின— சொல்
லப்படுககாரியங்களை நிரலபடக கோதது இனிதாகச சொலவதல்வலலாப
பெறின,— ஞாலம் வினாநது கேடரும்—உலகம் அவறறை வினாநதேறதுக
கொளரும். எ-று.

தொழில சாநியொருமை. நிரலபடக கோததல் முனசொலவனவும் பின்
சொலவனவுமறிநது அமமுறையே வைததல். இனிதாகல் கேட்பாக்கின்பம்
பயத்தல். சொலவதல்வலலான துருபிரவருளொருவன் என்ற வடமொழி
பற்றிப் பெறினெனஞா. ரண்டுக் கேடல் ஏறதுககோடல். இவைபிரண்டுபா
டாஹம் அவவாற்றற சொலவதல்வலலாநது சிறப்புக் கூறப்பட்டது. (அ)

சுசசு. பலசொல்லக காமுறுவர் மன்றமா சறற
சிலசொல்ல தேறரு தவா. கூ

இ-ள. மாச அறற சில சொல்லல் தேறருதவா—குறறமறறனவாயச சில
வாய வாததைகளை அவவாற்றற சொலவதலையறியாதார—பல சொல்லக
காமுறுவா—பலவாய வாததைகளைத் தொடுத்தசொல்லல் விரும்புவா. எ-று.

குறறம மேற்சொல்லிப் குணங்கடரு மறுதலையறின. இடைவிடாந் பல
சொலவதலையுரு சொலவனமையென்று விரும்புவாருளா, அவா இவவாறு
சொல்லமாட்டாதாரே, வலலா அதுசெய்யாரொன யாபபுதுப்பார, மன்றவெ
னஞா. (க)

சுரு0. இணருமுதது நாரு மலரணையர் கறற
துணர விரிததுரையா தார. க0

இ-ள. கறறது உணர விரிதது உரையாதார—கறறுவைதத துலைப் பிறாதி
யுமவண்ணம் விரிததுரைக்கமாட்டாதவா — இணா ஊழத்தம் நாரு மலா
அணையா — கொத்தினகண்ணே மலராதவைததம் நாருத பூவையொப்பா.

எ-து.

செவ்விபெற மலாநதுவைததும் நாற்றமில்லாத பூச சூடப்பட்டாதவாறுபோல
நூலைக் கற்றுவைத்துஞ் சொல்லமாட்டாதா நன்குமதிக்கப்படாநொன்றமை
யின், இது தொழிவுவமையாயிற்று. இவையிரண்டுபாட்டானும் அது மாட்டா
தாரதிழிபு கூறப்பட்டது. (க0)

சு ம் அதி.— வினைத்துயமை.

கசக

அதி.— வினைத்துயமை.

அஃதாவது ~~செவ்விபெற~~ வினைகள் பொருளேயனறி அறமும் புகழும்
பயநது நல்லவாதல. ~~செவ்விபெற~~ செயலும் நன்குகவேண்டுமென்கின்
றமையின், இது சொல்லுமையின்பின் வைக்கப்பட்டது.

சுருக. துணைநல மாககந் தருஉம வினைநலம்
வேண்டிய வெல்லாந தரும். க

இ-ள். துணை நலம் ஆக்கம் தருஉம—ஒருவனுகருத்தனையது நனமை செ
வ்விமொன்றையுங்கொடுக்கும்,— வினை நலம் வேண்டிய எல்லாம் தரும்—
அவ்வளவன்றி வினையது நனமை அவன வேண்டியன யாவற்றையுங்கொடுக்
கும். எ-து.

வேண்டியவெல்லாமொன்றது இமமைக்கண் அறம் பொருளினபமுதலாயவ
ற்றையும் மறுமைக்கடானவிருமபிய பதங்கனையும். இதனாற் காணப்படுந
துணைநனமையினாக் கருதப்படுமவினைநனமைசிபுதென் வினைத்துயமையது
சிறப்புக் கூறப்பட்டது. (க)

சுருஉ. என்று மொருவுதல வேண்டும் புகழுது
நன்றி பயவா வினை

இ-ள். புகழொடு நன்றி பயவா வினை—தம்மாசனுக்கு இமமைக்கட புகழும்
மறுமைக்கண் அறமும் பயவாத வினைகளை — என்றும் ஒருவுதலவேண்ம
—அமைச்சாகரு எக்காலத்ததமொழிதலவேண்டும். எ-து.

பெருகல, சுருகல, இடைசிறறலென்னும் நிலைவேறுபாடு காலத்தான வரு
தலின், என்றுமென்றா. வேண்டுமென்பது ராண்டு இனதியமையாதெனமும்

பொருட்டு.

(2)

கூடுந். ஓதல வேண்டி மொளிமாழ்க்கு செயவினை
யாஅது மென்னு மவா. ஈ

இ-ள். ஆதம என்னமவா—மேலாகக்கடவேமென்று கருதுவா— ஒளி
மாழ்க்கும வினை செய ஒதலவேண்டும்— தமமொளி கெடுத்தற்கு காரணமாய
வினையைச் செய்தலைத் தவிர. எ-து.

ஒதலவேண்டுமென்பது ஒருசொன்னீர்மைதது. ஒவ்வென்பது குறைந்து
நின்றது. ஒளி தாமுன்காலத்து எல்லாரானும் நன்குமதிக்கப்படுதல். செய்யெ
னனும் முதலிலைத்தொழிற்பெயர் மாற்றப்பட்டது. அன்றிச் செயவினையென
வினைத்தொகையாகியவழிப் பொருளினமையறிக. ஒளி கெடவருவது ஆக்க
மனறென்பதாம். (ஈ)

கூடுசு. இடுக்கட் படினு மிளிவந்த செய்யார்
நடுக்கற்ற காட்சி யவா. ச

இ-ள். இடுக்கட்படினும் இளிவந்த செய்யார்—தாமிடுக்கணிஸேபடவரினும்,
அது தீர்த்தப்பொருட்டு முன் செய்தார்க்கு இளிவந்த வினைகளைச் செய்யார்—
நடுக்கு அற்ற காட்சியவா— துளக்கமற்ற தெளிவினையுடையார். எ-து,
கூடு ம அது. —வினைத்துயமை

சிறித்போழிற் கழிவதாய இடுக்கனேக்கி எஞ்ஞான்றகழியாதவிழிவு
எய்தற்பாலதனறென்பதனும் அஃதெய்தினாலும் வருவது வருமென்பதனும்
தெளிவராகலால், செய்யாரொன்றா. (ச)

கூடுந். எறறென் றிரங்குவ செய்யறக செயவானேன
மற்றன்ன செய்யாமை நன்று. ஈ

இ-ள். எற்று என்று இரங்குவ செய்யறக—யாங் செய்தது எத்தன்மைத்
தென்று பின் குணேயிரங்கும் வினைகளை ஒருவாறுசெய்யாதொழிக, —
செயவானேல் மற்ற அன்ன செய்யாமை நன்று — அன்றி ஒருகாலமயங்கி
அவற்றைச்செய்யுந்நன்மையொயினாயின, பின்னிருந்து அவ்விரங்கல்களைச்
செய்யாதொழிதல் நன்று. எ-து.

இரங்குவவென முனவந்தமையிற் பின் அன்னவெனச் சுட்டியொழிந்தார்.
அவ்வினைகளது பன்மையான, ஓக்கமும் பலவாயின. அச்செயற்குப் பின்னி

ருந்நிரவருவனாயின, அது தீரும் வாயிலற்றதிலன்னவும், கிடப்பதிலன்ன
வும், பயனில்லன் செய்கின்றனனவும், தனப்பழியைத் தானே ஊற்றுகின்ற
னெனவும், எல்லாருமியுதவிற பின்னிரங்காமை நனநெனரா. இதுவும், வினை
ததாயாரா சொல்லின், உடன்கூறப்பட்டது. பிறரெட்டாதற்குச் செய்வானு
டன அவைபோலவனவுஞ்செய்யாமை நனநெனப் பிறரெல்லாம் இயைபற்
வுணாததாரா. (இ)

சுருசு. நனருள பசிகாண்பா னுயினுஞ் செயயறக
சானரோ பழிகும வினை. எ

இ-ள். நனருள பசி காண்பான ஆயினும்—தனனைப் பயந்தாளது பழியை
வறுமையாற்கண்டிருந் தனமையானுன்னெனினும், — சானரோ பழிக
கும வினை செயயறக—அது சுட்டி அறிவுடையாரா பழிகும வினைகளை ஒரு
வன் செய்யாதொழிக. எ-று.

இறந்த மூப்பினராய இருமுதுருவருங் கற்புடைமனைவியுங் குழுவியும் பசி
யான வருந்தமெல்கைகண் தீயனபலவுஞ்செய்தாயினும் புறந்தருகவென்னும்
அறநூற்பொதுவிதி பொருளுலவழியொழுதலும் அரசாத்தொழிற்குரியராத
லும் நன்குமதிக்கற்பாடுமுடைய அமைச்சாககெய்தாமைபற்றி, இவ்வாறு
கூறினா. இவையையறநூற்பாட்டானும் பாவமும் பழியும் பயகும் வினை செய
யறகவெனபது கூறப்பட்டது. (சு)

சுருசு. பழிமலைந தெயதிய வாககத்திற சானரோ
கழிநல ருரவே தலை. எ

இ-ள். பழி மலைநது எயதிய ஆககத்தின்—சாலாதார தீயவினைகளைச் செய்து
அதனாபழியைத் தமமேற்கொண்டு பெற்ற செலவத்தின் — சானரோ கழி
நலருரவே தலை—அது மேற்கொள்ளாத சானரோனுபவிக்கும் மிகக் நலரு
ரவே உயாநதது. எ-று.

நிலையாத செலவத்தின்பொருட்டு நிலையின பழியை மேற்கோடல் சால
போடியையாமையின், சானரோகழிநலருரவே தலையென்றா. (எ)

சுள ம அநி. வினைத்திட்டம்

கணக

*சுருஅ. கடிந்த கடிந்தொரார் செயதார்க கவைதா

முடிந்தாலும் பீழை தரும்.

அ

இ-ள். கடிந்த கடிந்த ஓரா செயதார்க்கு—நாலார் கடிந்த வினைகளைத் தாமுங்கடிந்தொழியாது பொருளுக்கிச் செய்த அமைச்சர்க்கு — அவை தாம் முடிந்தாலும் பீழை தரும்—அவை தாயவனமையின் முடியா, ஒருவர் தருண் முடியினும் பின்றுனபதையே கொடுக்கும். எ-று.

முடிதல் கருதியபொருடருதல். பீழைதருதலாகிய பொருளினனெழில் அதற்குக் காரணமாய வினைகண்மேலேறப்பட்டது. (அ)

கூருக. அழககொண்ட வெல்லா மழப்போ மிழப்பினும்
பிறபயகரு நற்பா லவை.

க

இ-ள். அழக் கொண்ட எல்லாம் அழப் போம் — ஒருவன் தீயவினைகளைச் செய்து பிறிரங்கக் கொண்ட பொருளெல்லாம் இம்மையிலே அவன்ருனிரங் கப் போகாநிற்கும்,—நற்பாலவை இழப்பினும் பிறபயகரும்—மறறைத் தீய வினையான வந்த பொருள்கள் முன்னிறத்தானியினும் அவனுக்குப் பின்னா வந்த பயன் கொடுக்கும். எ-று.

பின்னெனவே, மறுமையும்டங்கிறது. பொருள்களான அவற்றிற்குக் காரணமாய வினைகள்தியலடி கூறியவாறு. (க)

கூசூ. சலத்தாற பொருளசெயதே மார்த்தல பசுமட்
கலத்துணீர் பெயநிரீஇ யறறு.

க0

இ-ள். சலத்தால் பொருள் செய்து ஏமாத்தல்— அமைச்சன் தீயவினைகளாறபொருள்படைத்து அதனால் அரசனுக்கேமஞ்செய்தல்— பசுமட்கலத்துள நீர் பெய்து இரீஇயறறு— பசியமட்கலத்துள்ளே நீரைப்பெய்து அதற்கேமஞ் செய்ததனோடொகரும். எ-று.

முன் ஆக்கம் பயப்பண்போற்றென்திப் பின்னழிவே பயத்தலால், அவை சலமெனப்பட்டன. ஏமாத்தலெனபது ஏமாத்தலெனமுயிறறு; ஏமத்தையடையபண்ணுதலெனறவாறு. இருந்ததில் நெரிநகாலமிருப்பச்செய்தல். அரசனும் பொருளும் சேரப்போமென்பதாம். பிறொல்லாம் ஏமாத்தலென்று பாடமோதி, அதற்கு மகிழ்தலென்றும், இரீஇயறறென்பதற்கு வைத்தாறபோலும் மென்றுமுறைததா, அவர் அவை தனவினையும் பிறிதின்வினையுமாப் உவமை விலக்கணத்தோரி மாறுகோடல் நோக்கிறதிலா. இவைநான்குபாட்டானும் அதற்குக் காரணங் கூறப்பட்டது. (க0)

கூஎ¹⁰ அதி. — வினைத்திட்டம்.

அஃதாவது அதனாய வினை முடிப்பானுகு வேணவேதாய மனத்தினமை.
அதிகாரமுறைமையும் இதனானே விளங்கும்.

சூசக. வினைத்திட்டப் மெனப் தொருவன் மனத்திட்டப்
மறறைய வெல்லாம பிற. க

இ-ள். வினைத்திட்டம் எனபது ஒருவன் மனத்திட்டம்— வினைசெய்தற்கட்
முன்மையென்று சொல்லப்படுவது அதனை முடித்தறகுரியானொருவன் மன

உரு

சூசக

சூசக ம அஃதி— வினைத்திட்டம்

த்தினது தின்மை— மறறைய எல்லாம பிற— அஃதொழிந்தனவெல்லாம
அதற்குத் தின்மையென்று சொல்லப்படா. எ-து.

ஒழிந்தனவாவன படை, அரண், ரட்டி முதலியவற்றினறினமைகள். அவை
யும் அதற்கு வேண்டியவனவாய இனமாகவின மறறையவென்றும், வேண்டினும்
அஃதிலவழிப் பயனிலவாகவிற பிறவென்றும் கூறினா. இதனால் வினைத்திட்டப்
பமாவது இன்னதெனபது கூறப்பட்டது. (க)

சூசகஉ. ஊரொரா லுறறபி னெல்காமை யிவ்விரண்டி-
னறெனப் ராயநதவா கோள. உ

இ-ள். ஆயநதவா கோள— முன் நீதியாராயநத அமைச்சரது துணிபு—
ஊது ஓரால் உற்றபின் ஒல்காமை இவ்விரண்டின ஆது எனபா—பழுதுபட்டிம்
வினைகளைச் செய்யாமையும் செய்யுமவினை தெய்வதகார்பழுதுபட்டவழி அத்
ற்குத் தளராமையுமாயிவ இவ்விரண்டின வழியெனபா நூலோ. எ-து.

தேவாகும அசுராகும அமைச்சப் பூண்ட வியாழ வெள்ளிகளது துணிபு
தொகுத்துப் பின் நீதிநூலுடையார கூறியவாறு கூறுகின்றமையின், ராணி
வினைத்தனயமையும் உடனகூறினா. உறுதலுடையதனை முன் ஊறெனறமை
யின் உறறபினென்றும், இவ்விரண்டினகணனே பட்டதெனபா இரண்டின
றென்றும் கூறினா. ஊரொரானது பாடமோதுவாருமுளா, அஃது ஒல்கா
மையென்றுமெனனோம இரண்டெனனா தொகையோம இயையாமை
அவரறிந்திலா. (உ)

சூசகஉ. கடைக்கொட்கச் செய்தகக தாணமை யிடைக்கொட்கி-
னெறா விழுமந தரும க

இ-ள். கடைக் கொட்கச் செய்தககது ஆண்மை — செய்யபட்டிம் வினையை

முடிவின் கட்டுப்பாடுமவகை முன்னெல்லாம் மறைத்துச் செய்வதே திட்டமாவது, — இடைகொடுத்தினை ஏறா விழுமம் தரும்—அவ்வண்ணம் இடையே புலப்படுமாயின் அபபுலப்பாடு செய்வானுக்கு நீங்காத இடமொழையக கொடுக்கும். எ-று.

மறைத்துச் செய்வதாவது அங்கமைந்தமெண்ணியவாறு பிறாறியாமலும், தானறிந்ததும், தன்னினைதம், வடிவு, செயல், சொற்களான அவருயத்துணராமலும் அடக்கிச் செய்தல். அதிதடபம், ஆண்டனமையான வருதலின், ஆண்மையெனப்பட்டது. ஏறாவிழுமமாவன பகைவா முன்னறிந்து அவலினையை விலக்குதல், செய்வானே விலக்குதல் செய்வார்களின், அவற்றான வருவன். விழுமம் சாதிப்பெயா. இவையிரண்டுபாட்டானும் அதனது பகுதி கூறப்பட்டது. (௩)

கூசுசு. சொல்லுதல் யார்க்கு மெனிய வரியவாரு
சொல்லிய வண்ணஞ் செயல். ச

இ-ள். சொல்லுதல் யார்க்கும் எனிய — யாம் இவ்வினையை இவ்வாறாறு செய்தமென நிரலபடச் சொல்லுதல் யாவார்க்குமெனிய, — சொல்லியவண்ணம் செயல் அரியவாம் — அதனை அவ்வாறாறே செய்தல் யாவர்க்குமரிய வாம். எ-று.

கூள ம் அதி.— வினைத்திட்டம்.

கூசுசு

சொல்லுதல், செபென்பன சாதிப்பெயா. அரியவாறுமெண்ணிச்சொல்லுதல் திட்டமில்லாதார்க்குமியறலின், எனியவெனார். இதனால் அதனது மை கூறப்பட்டது. (௪)

கூசுசு. வீரெயதி மாண்டார் வினைத்திட்டம் வேந்தன்க
ணுரெயதி யுள்ளப் படும. தி

இ-ள். வீர எயதி மாண்டார் வினைத்திட்டம்—எண்ணத்தாற சிறப்பெய்திப் பிறவிலகன்களானும் மாட்சிமைபபட்ட அமைச்சாறு வினைத்திட்டம், — வேந்தன்கண் ஊறு எயதி உள்ளப்படும — வேந்தன்கண்ணே உறுதலையெய்தலான, எல்லாரானும் நன்குமதிக்கப்படும. எ-று.

வேந்தன்கணுரெயதல் எடுத்தவினை அதனால் முறையப்பெற்றுச் செலவழும் புகழும் அவன்கண்ணவாதல். எய்தலானென்பது திரிந்து நின்றது. உள்ளல்

மதிப்பான மறவாமை. இதனால் அதனளிதப்புக கூறப்பட்டது. (நி)

சூசூசு. எண்ணிய வெண்ணியாங் கெய்துப் வெண்ணியார்
திண்ணிய ராகப் பெறின. சு

இ-ள். எண்ணிய எண்ணியாங்கு எய்துப்— தாமெய்த எண்ணிய பொருள்
களெல்லாவற்றையும் அவ்வெண்ணியவாதே எய்தவா, — எண்ணியார் திண்
ணியராகப் பெறின— எண்ணியவா அவற்றிற்கு வாயிலாகிய வினைக்கட டிண்
மையுடையராகப் பெறின. எ-று.

எளிதினெய்தப்பென்பாரா, எண்ணியாங்கெய்தப்பெனரா. அவர் அவ்வா
றல்லதெனினுமையிற் திண்ணியராகவே வினைமுடியும், அது முடிய அவை
யாவையுங்கைகூறிமொன்பது கருத. இதனால் அஃதுடையாரெய்தும் பயன்
கூறப்பட்டது. (சு)

சூசூஎ. உருவுகண் டெள்ளாமை வேண்டு முருள்பெருந்தோர்க
கச்சாணி யனனா ருடைத்து. எ

இ-ள். உருள பெருந்தோர்த் அச்ச ஆணி அனனா உடைந்து— உருளா
ரினற பெரிய தோர்த் அச்சினகளுணிபோல வினைக்கட டிண்ணியாராயுடை
த்து உலகம், — உருவு கண்ணி எள்ளாமைவேண்டும— அதனால் அவரை வடி
வின சிறுமை நோக்கி இகழ்தலையொழிசு. எ-று.

சிறுமை, எள்ளாமைவேண்டுமொன்பதனும், உவமையானும், பெற்றும்.
அச்ச உருள்கோத்த மாம. ஆணி உருள கழலாது அனனகடைக்கட செருகு
மது. அது வடிவாற் சிறிதாயிருந்தே பெரியபாரத்தைக் கொண்டிருந்திட்
பமுடைத்து அதுபோல, வடிவாற் சிறியராயிருந்தே பெரிய வினைகளைக் கொ
ண்டிருந்திட்பமுடைய அமைச்சருமுளா, அவரை அடங்கிப்போக அறிந்து
கொள்கவென்பதாம். இதனால் அவரையறியுமாறு கூறப்பட்டது. (எ)

சூசூஅ. கலங்காது கண்ட வினைக்கட ளெங்காது
துக்கங் கடிந்து செயல. அ

இ-ள். கலங்காது கண்ட வினைக்கண்— மனந்தெளிந்து செய்வதாகத் துணி
ந்த வினையினதன்— துளங்காது துக்கம் கடிந்து செயல — பின்னசைத்தி
னறி நீட்டித்தலையொழிந்து செயல. எ-று.

கண்கீயவழி ஒழிவதும் செய்வதபோன்றேன் தமாகலின், தெளிந்து யலகா லாராய்ந்து தாஞ்செய்வதாக ஒத்த வினையைக் கலங்காது கண்டவினையென் றார். தளங்காமை திட்பமுடைமை. (அ)

சுசுசு. துன்ப முறவரினுஞ் செயக துணிவாற்றி
யின்பம் பயக்கும் வினை. சு

இ-ள். துன்பம் உற வரினும் — முதற்கண் மெயம்முயற்சியாற நமக்குத் துன்பம் மிக வருமாயினும், — இன்பம் பயக்கும் வினை, துணிவு ஆற்றிச் செயக — அது நோக்கித் தளராது முடிவினகண் இன்பம் பயக்கும் வினையைத் திட்பமுடையராய்ச் செயக. ஏ-று.

துணிவு கலங்காமை. அஃதுடையாக்கலலது கணிகமாய முயற்சித்துன்ப நோக்காது நிகையுதலுடைய பரிணாமவினபத்தை நோக்கிச் செயதல் கூடா மையின், துணிவாற்றிச்செயகவெனரா. இவையிரண்டுபாட்டானும் அவா வினைசெயுமாறு கூறப்பட்டது. (க)

சுஎ0. எனைத்திடப மெயதியக கண்ணும் வினைத்திடபம்
வேண்டாரா வேண்டா துலகு. சு0

இ-ள். வினைத்திடபம் வேண்டாரா — வினைத்திடபத்தை இது நமக்குச் சிறந்ததென்று கொள்ளாத அமைச்சரை, — எனைத்திடபம் எயதியககண்ணும் — ஒழிந்ததிட்பங்களெல்லாமுடையராயவிடத்தும், — வேண்டாது உலகு — நனகுமதியா உயாநதோ. ஏ-று.

மனத்தினகட் முடபயிலலாதாக்குப படை, அரண, நடபு முதலியவற்றின் திட்பவகளெல்லாம் உளவாயினும், வினை முடியாதாம், ஆகவே, அவையெல் லாம் கெடுமெனபதுபற்றி உலகு வேண்டாதெனரா. இதனால் வினைத்திடபம் ல்லாதாதிழிபு கூறப்பட்டது. (க0)

சுஅம் அதி. — வினைசெயல்வகை.

அஃதாவது அதிதிட்பமுடையவமைச்சன அவவினையைச் செயுநதிறம்.

அதிகாரமுறைமையும் இதனானே விளங்கும்.

சு.எக. சூழ்ச்சி முடிவு துணிவெய்த் லத்துணிவு
தாழ்ச்சியுட் டங்குத றீது.

இ.ள. சூழ்ச்சி முடிவு துணிவு எய்தல—விசாரத்திற்கெல்லையாவது விசாரி
க்கின்றான் இனி இது தப்பாதென்னுநதுணிவினைப் பெறுதல, — அததுணிவு
தாழ்ச்சியுள் தங்குதல தீது— அவ்வன்னதுணிவுபெற்ற வினை பின் நீட்டியபின்
கட்டங்குமாயின், அது குற்றமுடைதது. எ-று.

சூழ்ச்சிமுடிவு துணிவெய்தலெனவே, துணிவெய்துமளவுஞ் சூழவேண்டுமெ
னபது பெற்றும். பின்னாத துணிவு ஆகுபெயா. நீட்டியு செய்யுங்காலத
துச செய்யாமை. அஃதளவழிக காலக்கழிவாகலானும், பகைவா அறிந்தழி
ததலானும் முடியாமையின், அதனைத் தீதெனார். (சு)

சு.எஉ. தூங்குக தூங்கிச் செயற்பால தூங்கற்க
தூங்காது செய்யும் வினை.

சு.அ ம் அதி.—வினைசெயலவனாக.

இ.ள. தூங்கிச் செயற்பால தூங்குக—நீட்டித்துச் செய்யும் புகுதியுலாய
வினைகளுள் நீட்டிக்க;— தூங்காது செய்யும் வினை தூங்கற்க — நீட்டியபுது
செய்யும் வினைகளுள் நீட்டியாதொழிக. எ-று.

இருவழியும் இயுதிக்கட்டொக்க ஏழாவது விரிக்கப்பட்டது. இருவகைவி
னைகளும் வலியானுக்காலத்தானும் அறியப்படும். மாறிச்செய்வின், அவைவா
யாவென்பது கருத்து. மேற்றுவகாமையென்றா, நண்டதனைப் பகுத்துக்கூறி
னார். இவையிரண்டுபாட்டானும் பொதுவகையால் வினைசெய்யுந்திறங் கூறப
பட்டது. (உ)

சு.எக. ஒல்லும்வா யெல்லாம் வினைநன்றே யொல்லாக்கார
செல்லுமவாய் நோக்கிச் செயல.

இ.ள. ஒல்லும வாய எல்லாம் வினை நன்று — வினைசெய்யுங்கால இயலு
மிடத்தெல்லாம் போராறசெய்தல நன்று, — ஒல்லாக்கால செல்லுமவாய
நோக்கிச் செயல—அஃதியலாவிடத்து ஏனைமுன்றுபாயத்தாளும் அது முடி
வதோருபாயநோக்கிச் செயல. எ-று.

இயலுமிடம் பகையிறுளு வலியுறு காலம். அக்காலத்துத் தண்டமே நன
றென்றா, அஞ்சுவது அதற்கேயாகலின். இயலாவிடம் ஒத்தகாலமும் மெலிய

காலமும். அவ்விரண்காலத்தினை சரம பேத தானங்களுள் அது முடிய முப்பாயத்தாற செய்கவென்றா, அவை ஒன்றற்கொன்று வேறுபாடுடையவே னும் உடம்பித்தற்ப்பததாற நமமுளொகருமாகவின். இதனை வலியான, ஒப்பான, மெலியானென நிகல் மூவகைத்தென்பது உம அவற்றள வலியது சிறப்பும், கூறப்பட்டன. (௩)

சுஎச. வினைபகை யென்றிரண்டி னெசச வினையுகாற்
நீயெசசம போலத் தெறும். ச

இ-ள். வினை பகை என்ற இரண்டின் எசசம—செய்யத் தொடங்கிய வினை யும் களையத் தொடங்கிய பகையுமென்று சொல்லப்பட்ட இரண்டனதொழி லும்—வினையுகால் தீயெச்சமபோலத் தெறும்—ஆராயுகாற நீயினதொ ழிவுபோலப் பின் வளாந்து கெடுக்கும். எ-று.

இனி இக்குறை எனசெய்வதென்று இகழ்ந்தொழியற்க, முடியசெய்கவெ ன்பதாம். பின் வளாதலொப்புமைபற்றிப் பகையெசசமும் உடன் கூறினா. இதனை வலியான செய்யுந்நிறு கூறப்பட்டது. (ச)

சுஎரு. பொருள்கருவி காலம் வினைபிடனெ டைந்து
மிருடா வெண்ணிச செயல. ரு

இ-ள். பொருள் கருவி காலம் வினை இடனெடு ஐந்தாம் — வினைசெய்யுமி டத்துப் பொருளுள் கருவியுள் காலமும் வினையும் இடனுமாகிய இவ்வைந்த னையும்—இருள் தீர எண்ணிச் செயல—மயக்கமற்றவெண்ணிச் செய்க. எ-று.

எனனெடு பிறவழியுகூட்டப்பட்டது. பொருள் அழியும்பொருளும் ஆகும் பொருளும். கருவி தன்னையும் மாற்றாதானையும். காலம் தனக்காய்கால மும் அவாக்காலமும். வினை தான் வல்லவினையும் அவா வல்லவினையும். இடம் தான் வெலுமிடமும் அவா வெலுமிடமும். இவற்றைத் தான் வென றியெய்தாததிறத்திற பிழையாமலெண்ணிச செய்கவென்பதாம். (ரு)

கூஅ அகி, — வினைசெயலவகை.

சுஎக. முடிவு மிடைபூறு முற்றியாக் கெப்தும்

படுபயனும பார்த்துச செயல. ச

இ-ள். முடிவும் — வினைசெய்யுகாலம் அது முடிதற்குளதாம் முயற்சியும் — இடைபூறும— அதற்கு வருமிடைபூறும — முற்றியான்கு எய்தும் படு

பயனும்— அது நீங்கி முடிந்ததற்கு முன்னேயும் பெருமபயனும்— பார்த்துச் செயல்— சோனக்கிசு செய்கீ. எ-று.

முடிவு ஆகுபெயா. முயற்சியிடைபூறுகள்தளவிற பயன்தளவு பெரிதாயிற் செய்கவென்பதாம். (க)

கூஎள. செயலினை செய்வான் செயன்முறை யவ்வினை

யுள்ளறிவா னுள்ளங் கொளல. எ

இ-ள். செயலினை செய்வான் செயன்முறை— அவ்வாறன்றி செயயப்படும வினையைத் தொடங்கினான் செய்யுமுறைமையாவது — அவ்வினை உள அறிவான் உள்ளம் கொளல— அதன்துன்பபாட்டினையறிவான் கருத்தினைத் தானறிதல். எ-று.

அவ்வாறென்றது பொருண்முதலியவெண்ணையெம் முடிவுமுதலியனக்கூறியும். உள்ளறிவான் முனசெய்து போந்தவன். அவன்கருத்தது அவன் செய்து போந்த உபாயம். அதனையறியவே, தானும் அதனாசெய்து பயனெய்துமென்பதாம். இவைமுன்னதுபாட்டானும் ஒப்பான செய்யுநதிறங் கூறப்பட்டது.

கூஎஅ. வினையான் வினையாகக்கி கோட னனைகவுள

யானையால யானையாத தற்று. அ

இ-ள். வினையான் வினை ஆக்கிக்கோடல் — செய்கின்ற வினையாலே அன்னது பிரிதுமோர்வினையை முடித்ததுகொள்க, — நனை கவுள யானையால யானை யாததற்று—அது மத்தநானனைந்த கபோலத்தினையுடைய யானையாலே அன்னது பிரிதுமோர்வினையைப் பிணித்ததனோடொகும். எ-று.

பிணித்தற்கருமை தோன்ற நனைகவுளென்பது பின்னுங்கூட்டப்பட்டது. தொடங்கிய வினையானே பிரிதுமோர்வினையை முடித்ததற்குபாயமாமாறு எண்ணிசெய்க, செயயவே, அம்முறையான எல்லாவினையும் எளிதின முடியுமென்பதாம். (அ)

கூஎகூ. நடடார்க்கு நல்ல செயலின் விரைந்ததே

யொட்டாணா யொட்டிக் கொளல. கூ

இ-ள். நடடார்க்கு நல்ல செயலின் விரைந்ததே— வினைசெய்வானாற் றன் நடடார்க்கு இனியவற்றை; செயதலினும் விரைந்து செயயப்படும— ஒட்டாணா ஒட்டிக் கொளல— தன்பகைவார்டி ஒட்டாணாத தனக்கு நட்பாகக்கி கோடல். எ-று.

அவ்வினை வாயத்தற்பயத்தவாய இவ்விரண்டும பகைவர்க்குத் தன்மெலிவு

புலனுவதனமுன்னே செய்கவென்பார, வினாந்ததென்றார். வினாந்த செயய
பயிவதென்றவாறு. வினாசெயயுநதிறமாகவிற பணவரோடொட்டாராயிற்று.
தன்னொட்டார பிறகுடகடாமல மாற்றி வைத்தலெனினுமமைபும். (க)

கக ம அதி— தூது.

ககக

கஅ0. உறைசிறியா நுண்ணெக லஞ்சிக குறையெழிற
கொள்வர் பெரியார்ப பணிநது. க0

இன். உறை சிறியா — ஆளுமிடஞ்சிறியாரப அமைச்சா, — உன் நடுங்
கல அஞ்சி — தம்மின்வலியா எதிரந்தவழித் தம்பகுதி நடுங்கலையஞ்சி,—
குறை பெறின பெரியாரப பணிநது கொள்வர்—அநிலைக்கு வேண்டுவதாய்
சரது கூடுமாயின், அவரைத் தாழ்ந்து அதனையேற்றுக்கொள்வா, -று.

இடம நாமம் அரணும. அவற்றது சிறுமை ஆள்வாரமேலேற்றப்பட்டது.
மெலியாரோடு சந்திக்கு வலியா இயைதலரிதாகலின், பெறினென்றார். அடி
யிலே மெலியாராயினா தம்பகுதியுமஞ்சி நீங்கின முதலொடுக கெடுவராகலின்,
அது வாராமற்சிறிது கொடுத்தது சந்தியேற்றுக்கொள்கவென்பதாம். பணி
தல மானமுடையாரக்குக் கருதநன்மையின், கொள்வொன் உலகியலாற கூறி
னார். இவைமுன்னுபாட்டானும் மெலியாரா செய்யுந்நது கூறப்பட்டது.(க0)

கக ம அதி— தூது.

இஃதாவது சந்தி வீகதிரகங்கடகு வேற்றவேந்தரிடைச் செல்வாரது
தன்மை. அவ்வீரனடையும மேல் வினாசெயலவகையென்றமையின், இஃதந்
னபின் வைக்கப்பட்டது. தான் வருத்திக கூறுவான், கூறியது கூறுவானெனத்
துது இருவகைப்படும. அவருள் முன்னேன அமைச்சனோடொப்பானாகலானும்,
பின்னேன அவனிற காறகூறு குணங் குறைதோனாகலானும், 'இஃதமைச்சிய
லாயிற்று.

கஅக. அன்புடைமை யான்ற குடிப்பிறத்தல வேந்தவாரம்
பண்புடைமை தூதுரைப்பான் பண்பு. க

இன். அன்பு உடைமை—தன்சுற்றத்தாராமாட்டு அன்புடையனாதலும்—
ஆன்ற குடிப்பிறத்தல — அமைச்சப் பூணறகமைந்த குடியினகடயிறத்தலும்
—வேந்த அவரம் பண்பு உடைமை — அரசாசாதி வீரும்பும பண்புடை
யனாதலும்—துது உரைப்பான் பண்பு—துதுவாரத்தை சொல்லுவானுக்கில்

ககணம். எ-று.

முன்னையவிரண்டனாலும், முறையே சுற்றத்தார்க்குத் தீவரு வாராமற் றான் பேணியொழுக்கமும், தன்முன்னோர் தூதியல் கேட்டறிதலும், பெற்றும். வேற தவாமபண்புடைமை முன்னா மன்னாசசோநதொழுக்ககட் பெறப்படும. அதனால் வேற்றரசரும் அவன் வயததராதல் பெறுதும். (க)

சு.அ.உ. அன்புரி வாராயநத சொலவனமை தூதுரைப்பார்க்
கின்றி யமையாத மூன்று. உ.

இ-ள். அன்பு — தமரசனமாட்டனபுடைமையும் — அறிவு — அவனுக்கு ஆவனவறியுமறிவுடைமையும் — ஆராயநத சொலவனமை — அவற்றை வேற்ற ரசரிடைச் சொல்லுங்கால் ஆராயநது சொல்லுதல் வனமையுமென — தூது உரைப்பார்க்கு இன்றியமையாத மூன்று — தூதுரைக்கவுரியார்க்கு இன்றிய மையாத குணங்கள் மூன்று. எ-று.

சு.அ.உ. அன்பும் அறிவும் தூதுரை

ஆராயநதல் அவற்றிற்குடம்படுஞ்சொற்களைத் தெரிதல். இன்றியமையாத மூன்றெனவே, அமைச்சர்க்குச் சொல்லப் பிற குணங்களும் வேண்டுமென்பது. பெற்றும். இவையிரண்டு பாட்டானும் இருவகையார்க்கும் பொதுவிலக்கணங் கூறப்பட்டது. (உ)

சு.அ.உ. தூலாரு ணால்வல்ல அருதல் வேலாருள்
வென்றி யினைபுரைப்பான் பண்பு. உ.

இ-ள். வேலாருள் வென்றி வினை உரைப்பான் பண்பு — வேலைபுடைய வேற் றரசரிடைச் சென்று தன்னரசனுக்கு வென்றிதரும் வினையைச் சொல்லுவா னுக்கு இலக்கணமாவது — தூலாருள் தூல் வல்லன் அருதல் — நீதிதூலைபுண ர்தத அமைச்சரிடைத் தான் அநதூலை வல்லனாதல். எ-று.

கோற்றம்மாயொனபது தோன்ற வேலாரெனதும், தூதுவினையிரன்மீம் டங்க வென்றிவினையென்றுங் கூறினா. வல்லனாதல் உணர்வுமாதிரமுடைய ராய அவாமுன வகுக்குமாற்றலுடையனாதல். (உ)

சு.அ.சு. அறிவுரு வாராயநத கலவியிம் மூன்றன்
செறிவுடையான செலக வினைகரு. ச.

இ-ள். அறிவு — இயற்கையாகியவறிவும — உரு — கண்டாவிருமபுந் தோற் றப்பொலிவும — ஆராயநத கலவி — பலரோம பலகாலுமாராயப்பட்ட கல்வி

யுமென—இம்முனறன செறிவு உடையான—நன்குமதித்தற்கேதுவாய இம்
முன்றனது கூட்டதையுடையான—வினைக்குச் செலக — வேறறுவேறநரி
டைத் துதுவினைக்குச் செலக. எ-று.

இம்முனறும் ஒருவனபாறகூடுதலரிதாகவின, செறிவுடையானென்றார். இவ
றமுன நன்குமதிப்புடையனாகவே, வினை இனிதுமுடியுமெனபது கருதது. (ச)

சுஅடு. தொகச்சொல்லித் துவாத நீக்கி நகச்சொல்லி
நன்றி பயப்பதாந தூது. ௩

இ-ள். தொகச் சொல்லி—வேறறசாக்குப் பலகாரியங்களைச் சொல்லும்
வழிக காரணவகையாற நெருத்ததுச்சொல்லியும்—துவாத நீக்கி நகச் சொ
ல்லி—இனனாதகாரியங்களைச் சொல்லும்வழி வெய்யசொறகளை நீக்கி இனிய
சொறகளான மனமகிழ்ச்சொல்லியும்—நன்றி பயப்பது தூதாம்—தன்னா
சனுக்கு நனமையைப் பயப்பவனே தூதனவான. எ-று.

பலகாரியங்கட்குடமபடாதா பரமபனாயான அவற்றிறகு காரணமாய
தொனறைச் சொல்ல அதனால அவை வினையுமாறுயத தனாவருமையானஞ் சுரு
ககத்தானுமுடமபரிவா, இனனாதவற்றிறகுடமபடாதா தமமனமகிழ்ச்சொல்ல
அவவினனமை காணது உடமபரிவாதலின, அவவிறுவாறமுறும் தனகாரியநத
வறும்ல் முடிக்கவல்லானெனபதாம். எனனுமமைகள் விகாரத்தாறறெக்கன.

சுஅசு. கறறுக்கண் ணஞ்சான செலச்சொல்லிக காலத்தாற்
றகக தறிவதாந தூது. ௪

இ-ள். கற்று—நீதினாலகளைக் கற்று—செலச் சொல்லி—தான் சென்ற
கருமததைப் பககவேந்தர் மனங்கொளச் சொல்லி—கண் அஞ்சான்—அவர்.
செயித்துநோக்கின் அநநோக்கிறகஞ்சாது—காலத்தால் தக்கது அறிவன.

கக ம் அறி— தூது. ௨௦௧

தூதாம்—காலத்தோரி பொருநத அது முடிக்கதக்கவுபாயமறிவானே தூத
னவறன். எ-று.

அவ்வுபாயமறிதறபொருட்டு நீதினாறகல்வியும், அகனனன்றிப்பிறிதொனறான்
முடியுனகாலமயரின அவ்வாறு முடிக்கவேண்டுதலிற் காலத்தாறறக்கதறிதலும்,
இலக்கணமாயின. (சு)

சுஅஎ. கடனறிந்து காலங் கருதி யினைநிந்

இ-ள், கடன அறிந்த—வேற்றரசரிடத்துத் தான செய்யமுறைமையறிந்து
—காலம் கருதி—அவாசெவவி பார்த்து—இடன அறிந்து—சென்ற கரும
ஞ்சொல்லுதற்கேற்ற இடமறிந்து—எண்ணி—சொல்லுமாற்றை முன்னே
விசாரித்து—உரைப்பான தலை—அவ்வாறு சொல்லுவான் துதிரியிக்கான்.
எ-று.

செய்யமுறைமையாவது அவாநிலையும்தன்னரசனிலை முதன்னிலையும் துகளி
அவற்றிற்கேற்பக காணுமுறைமையும் சொல்லுமுறைமையும் முதலாயின.
செவவி தனசொல்லையேற்றுக்கொள்ளும் மனநிகழ்ச்சி. அது காலவயதத்தாக
லிற் காலமென்றா. இடம் தனக்குத் துணையாவாரு-தாயவிடம், எண்ணுதல்
தான் அது சொல்லுமாயும் அதற்கு அவாசொல்லுமுத்தரமும் அதற்குப் பின்
முன்னசொல்லுவனவுமாக இவ்வாற்றினமேனமேற்றானே கற்பித்தல். வடநூலார்
இவ்விருவகையாருடன் ஒலிக்கொடுத்த நிறபரையுறுகூட்டித் துதரைத் தலை,
இடை, கடைபென்று வகுத்துக்கூறினாராகலின், அவாமதமுர்தோன்றத் தலை
யென்றா. துதென்பது அதிகாரத்தான் வந்தது. இவையையந் துபாட்டாலும்
தான் வகுத்துக்கூறுவானதிலக்கணங் கூறப்பட்டது. (எ)

சுஅஅ. தூய்மை துணைமை துணிவுடைமை யிம்முன்றின்
வாயமை வழியுரைப்பான பண்பு. ௮

இ-ள், வழி உரைப்பான பண்பு—தன்னரசன் வாதநையை அவன்சொ
ல்லியவாறே வேற்றரசாக்குச் சென்றுசொல்லுவானதிலக்கணமாவது —
தூய்மை—பொருள் காமங்களைற்றாயுறத்தலும்—துணைமை—தனக்கு அவ
ரமைச்சர துணையாதனமையும்—துணிவுடைமை—துணிதலுடைமையும்—
இம்முன்றின்வாயமை—இம்முன்னோடுகூடியமெய்மையுமெனவிலை. எ-று.
பொருள் காமங்களபற்றி வேறுபடக் கூறுமைப்பொருட்டித் தூய்மையும்,
தன்னரசனுக்கு உயாசுகூறியவழி எம்மனோக்கூறியலபெனக்கூறி அவா
வெகுநிரீகருத்தற்பொருட்டித் துணைமையும், இது சொல்லின் இவரோதஞ்செய
வொன்றெழியாமற்பொருட்டித் துணிவுடைமையும், யாவராணாதேற்றப்பித்த
பொருட்டிமெய்மையும், வேண்டப்பட்டன. இன ஒடுவின்பொருட்களாவந்தது.

சுஅசு. விடுமாற்றம் வேந்தர்க் குரைப்பான் விடுமாற்றம்
வாய்சோரா வன்க ணவன. ௯

இ-ள், விடு மாற்றம் வேந்தர்க்கு உரைப்பான்—தன்னரசன் சொல்லிவிட்ட
வார்த்தையை வேற்றரசாக்குச் சென்று சொல்லுரிபான்—விடு மாற்றம்

வாய்சோரா வன்கணவன— தனக்கு வறுமேதத்திற்கஞ்சி அவனுக்குத் தாழ்
உக்

௨௦௨ எம் ஆதி.— மன்னரைச்சேர்ந்தொழுகல்.

வான வார்த்தையை வாய்சோரநதுஞ்சொல்லாத தின்மையையுடையன, எ-று.

தாழ்வு சாதிதருமமனமையின், வடுவென்றா. வாய்சோராவெனக் காரியந்
காரணத்தினடக்கப்பட்டது. (க)

கூகூ. இறுதி பயப்பினு மெஞ்சா திறைவற

குறுதி பயப்பதாந தூது. க0

இ-ள். இறுதி பயப்பினும் எஞ்சாது—அவவாரத்தை தன்னுயிர்த்துதி தரு
மாயினும் அதற்கஞ்சியொழியாது—இறைவற்கு உறுதி பயப்பது தூதாம—
தன்னரசன் சொல்லியவாறே அவனுக்கு மிருதியை வேற்றரசரிடைச் சொல்
லுவானே தூதுவான், எ-று.

இறுதிபயப்பினுமெனறதனால், ஏனைய பயத்தல் சொல்லவேண்டாவாயிற்று.
இவைமூன்றுபாட்டானும் கூறியது கூறுவானதிலக்கணம் கூறப்பட்டது. (க0)

எம் ஆதி.— மன்னரைச்சேர்ந்தொழுகல்.

அஃதாவது அமைச்சர் அரசரைப் பொருநதொழுமோறு. இது, வேந
தவாமபண்புடைமையென மேலே வேண்டப்பட்டமையின், தூதினபின்னைக்
கப்பட்டது.

கூகூ. அகலா தணுகாது தீக்காயவார் போல்க

விகலவேநதாச சோநதொழுகு வார. க

இ-ள். இகல வேநதாச சோநது ஒழுகுவார் — மாறுபடுதலையுடைய அரச
ரைச் சோநதொழுகும் அமைச்சர்—அகலாது அணுகாது தீக்காயவார் போ
ல்க—அவரை மிகநீருவதும் மிகச்செறிவதஞ்செய்யாது தீக்காயவார்போல
இடைநிலத்திலே நிற்க, எ-று.

கடிதின் வெகுநூதனமையொன்பது தோன்ற, இகலவேந்தொன்றா. மிக வகலிற பயன கொடாது மிகவணுகின் அவமகிபற்றித் தெனும் வேந்தாகரு, மிகவகலிற குளிர நீக்காது மிகவணுகிற சுடுவதாயநீயோடுளதாய தொழிலுவமம் பெறப்பட்டது.

(க)

௬௬௨. மன்னர் விழைப விழையாமை மன்னரான்

மன்னிய வாககந் தரும்.

௨

இ-ள். மன்னர் விழைப விழையாமை—தமமரற் சேரப்பட்ட மன்னர் விரும்புவனவற்றைத் தாம் விரும்பாதொழிதல்—மன்னரான் மன்னிய ஆக கம தரும் — அமைச்சராகரு அவரானே நிலைபெற்ற செலவத்தைக் கொடுக்கும். எ-து.

• ஈண்டு விழைபவென்றது அவர்களுள் சிறப்பாகவுரியவற்றை. அவை நுகரப் படுவன, ஒப்பனை, மேனமையென்றிவை முதலாயின. இவற்றை ஒப்பிற்குஞ்சித் தாம் விழையாதொழியவே, அவவச்சநோக்கியவரது அவர்தாமே எல்லாச்செலவமும் நல்குவொன்பது கருத்து. எனவே, அவற்றை விரும்பிற் கேடு தருமென்பதாம்.

(௨)

௬௬௩. போற்றி அரியவை போற்றல் கடித்தபின்

தேற்றுதல் யார்க்கு மரிது.

௩

௭0 ம அதி. மன்னரைச்சேர்ந்தொழுகல்.

௨0௩

• இ-ள். போற்றின் அரியவை போற்றல்—அமைச்சர் தமமைக காக்கக் கருகின் அரியபிழைகள் தங்கனவாராமற் காக்க, —கடித்தபின் தேற்றுதல் யார்க்கும் அரிது—அவற்றை வந்தனவாகக் கேட்டு அவவரசர் ஐயற்றால் அவரைப் பின்றெளிவித்தல் யாவாக்குமரிதாகலான். எ-து.

அரியபிழைகளாவன அவரார்பொதுத்தற்கரிய அறைபோதல், உரிமையொடு மருவல், அருமபொருள் வெளவென்றிவை முதலாயின. அவற்றைக் காத்தலாவது ஒருவன் சொல்லியககால் தருமோவெனறறுபுறுது தகாதெனறே அவர் துணியவொழுகல். ஒருவாற்றற்றெளிவித்தாலும் கடன்கொண்டானறென்றப் பொருடோனதுமாறுபோலக் கண்டிழியெல்லாம் அவை நினைக்கப்படுதலின், யார்க்குமரிதென்றா. இவைமுனதுபாட்டாலும் அது பொதுவகையாற கூறப்

பட்டது.

(க)

சுசூசு. செவிசசொலலுஞ் சோந்த நகைபு மவித்தொழுக
லானற பெரியா ரகத்து.

இ-ள். ஆனற பெரியாரகத்து— அமைந்தவரசர்நூற்றநதால், — செவிச
சொலலும் சோந்த நகையும் அவித்து ஒழுகல்—அவாகாண ஒருவனசெவிகக
டசொலலுதலையும் ஒருவனமுக்கோகங் நகுதலையுந்நவிரந்தொழுக. எ-று.

சோதல பிறனோய் சோதல. செயநொழுகின, நவமுறநவ கணபி செயதன
வாகக டொளவொன்பது கருதது.

(ச)

சுசூரு. எப்பொருளு மோரார தொடராரமற நப்பொருள்
விட்டககாற கேடக மறை.

ரு

இ-ள். மறை—அரசனுகருப பிறரோடு மறை நிகழவுழி— எப்பொருளும்
ஓரார—யாதொருபொருளையுஞ் செவிகொடுத்தாக கேளாது,— தொடரார—
அவனை முய்கி வினவுவதுஞ் செய்யாது,—அப்பொருள் விட்டககால கேடக
—அமமறைப்பொருள் அவனறனே அடகமாது சொல்லியககாறகேடக. எ-று.

ஓாதற்கேற்குமப்பொருளாயினுமென்பார, எப்பொருளுமென்றார். மறதுவினை
மாறநினகண வந்தது.

(இ)

சுசூசு. குறிப்பறிந்து காலவ கருதி வெறுப்பில
வேணடுப வேடபச சொல்ல.

சு

இ-ள். குறிப்பு அறிந்து— அரசனுகருக காரியஞ்சொலலுங்கால அப்பொ
முது நிகழுகின்ற அவனகுறிப்பினைப்பறிந்து,— காலம கருதி— சொலலுதற
கேற்ற காலததையும் நோக்கி,—வெறுப்பு இல வேணடுப வேடபசு சொல்ல
— வெறுப்பிலவுமாய வேணடுவனவுமாய காரியங்களை அவனமனம் விரும்பு
மவகை சொலலுக. எ-று.

குறிப்புக் காரியத்தின்கணனநிக காம வெகுளியுள்ளிட்டவறநினிகழ்வுழியும்
அதற்கேலாக்காலத்தாரு சொல்லுதல பயனினருகலிற் குறிப்பறிந்துகாலங்கரு
தியென்றும், அவனுடம்படாதன முடிவுபோகாமைபின் வெறுப்பிலவென்றும்,
பயனில்லவும் பயனகருங்கியவுஞ் செயதலவேண்டாமைபின் வேணடுபவென்
றும், அவறறை இனியவாயச சுருங்கி விளங்கிய பொருளவாய சொற்களாற
சொலலுகவென்பார வேடபசசொல்லென்றுங்குறினார்.

(ஈ)

சூ0ச எ0 ம் அநி. — மன்னாச்சேர்ந்தொழுகல்.

சுசுஎ. வேட்பன சொல்லி வினையில வெஞ்ஞான்றுங் ,

கேட்பினுஞ் சொல்லா விடல.

எ :

இ-ள். வேட்பன சொல்லி— பயன பெரியனவுமாய அரசன விரும்புவனவுமாய காரியங்களை அவன கேட்டிலனாயினுஞ் சொல்லி, — எஞ்ஞான்றும் வினை இல கேட்பினும் சொல்லாவிடல்—எஞ்ஞான்றும்பயனிலவாயவற்றைத் தானே கேட்டாவஞ் சொல்லாதவிடிக. எ-து.

வினையிலவெனவுங் கேட்பினுமெனவும வந்த சொற்களான, அவற்றின் மறு தலைச்சொற்கள வருவிக்கப்பட்டன. வினையானவருகலின் வினையெனதும், வறுமைக்காலமுமடங்க எஞ்ஞான்றுமென்றுங் கூறினா. சொல்லுவனவுஞ் சொல்லாதனவும் வருத்துக்கூறியவாறு. இவைநான்குபாட்டானுஞ் சிறப்புவுகையாற கூறப்பட்டது.

(எ)

சுசுஅ. இனைய நினமுறைய ரொன்றிகழார் நின்ற

வொளியோ டொழுகப் படும்.

அ

இ-ள். இனையா இன முறையா என்று இகழார்— இவா எமயினையொன்றும் எமக்கினன முறையினையுடையொன்றும் அரசனாயவமதியாது,—நின்ற ஒளியோடு ஒழுகப்படும்—அவாமாட்டு நின்றவொளியோடு பொருந்த ஒழுகுதலுசெயப்படும். எ-து.

ஒளி உறங்காநிறகவுந தாமுலகங்காக்கின்ற அவா கடவுட்டனமை. அதனோடு பொருந்தவொழுகலாவது அவா கடவுளருந் தாம் மக்களுமாயொழுகுதல். அவ்வொளியாற போக்கப்பட்டவிளமையும் முறையுமபற்றி இகழ்வராயின, தாமும் போக்கப்படுவொன்பது கருதது.

(அ)

சுசுசு. கொள்ப்பட்டே மென்றெண்ணிக் கொள்ளாத செயயார துளக்கற காட்சி யவர்.

சு

இ-ள். கொள்ப்பட்டேம என்றுஎண்ணிக்கொள்ளாத செயயார—அரசனூலயாம் நன்குமதிக்கப்படடேமெனது கருதி அவன விருமபாதவற்றைச் செயயார்— துளக்கு அற்ற காட்சியவா— நிலைபெற்றவறிவினையுடையார். எ-து.

கொள்ளாதன செயதழிவெயுதுவார கொள்பாட்டிறகுப் பிணறமமை வேறொருவராகக் கருதுவராகலின், முன்னையராகவே கருதியிருசியொழுதுவாராத

துளக்கற்றகாட்சியவனொன்றா.

(க)

எ00. பழைய மெனக்கருதிப் பண்பல்ல செய்புங்
கெழுதகைமை கேடு தரும். க0

இ-ள். பழையம் எனக் கருதிப் பண்பு அல்ல செய்யும் கெழுதகைமை—
அரசனுக்கு யாம் பழையமெனக் கருதித் தமக்கியல்பல்லாதவற்றைச் செய்
புமுரிமை— கேடு தரும்— அமைச்சராகக் கேட்டினைப் பயக்கும். எ-று.

அவன் பொழுது செறும்பொழுதின் அப்பழைமைநோக்கிக் கண்ணோடாது
உயிராவெளவுதலான, அவனவேண்டாதன செயதற்கேதுவாய் கெழுதகைமை
கேடுதருமென்றா. இவையுண்டாபாட்டானும் பொறுப்பொன்று அரசர் வெறு
ப்பன் செய்யற்கவென்பது கூறப்பட்டது. (க0)

எக ம் அதி.— குறிப்பறிதல்.

உ00

எக ம் அதி.— குறிப்பறிதல்.

அஃதாவது அரசர் கருதியவதனை அவர்கூறாமலறிதல். இது, மனனாச
சேர்ந்தொழுகற்கு இன்றியமையாதாகலின், அதனின் வைக்கப்பட்டது.

எ0க. கூறுமை நோக்கிக் குறிப்பறிவா னெஞ்ஞான்று
மாறாநீர் வையக கணி. க

இ-ள். குறிப்புக் கூறுமை நோக்கி அறிவான்—அரசனும் குறித்த கருமத்தை
அவன் கூறவேண்டாவதை அவன்முகமாகவோ கண்ணோநோக்கி அறியுமமை
ச்சன— எஞ்ஞான்றும் மாறா நீர் வையககு அணி— எஞ்ஞான்றும் வறறுத
நீரற்றகுழப்பட்ட வையததுள்ளாராககு ஓராபரணமாம். எ-று.

ஒப்பமுடையனாய் எல்லார்க்கும் அழகுசெய்தலான, வையககணியென்றார்.
குறிப்பும் வையமும் ஆகுபெயர். வையத்திற்கெனபது விகாரப்பட்டுநின்றது.

எ0உ. ஐயப் பட்டாஅ தகந்த துணாவானைத்
தெய்வத்தோ டொப்பக கொளல். உ

இ-ள். அகத்தது ஐயப்பட்டது உணாவானை—ஒருவன்மனத்தின்கணிகழவ
தனை ஐயப்பட்டது ஒருதலையாகவுணரவல்லானை — தெய்வத்தோடு ஒப்பக்
கொளல்— மகனேயாயினும், தெய்வத்தோடொப்ப நன்குமதிக்க. எ-று.

உடம்புமுதலியவற்றான ஒவ்வாறாயினும் பிறாநினைத்ததுணருந்தெய்வத்தன்

மையுடைமையின், தெய்வத்தோடொப்பவென்றார்.

(உ)

எடுக. குறிப்பிற குறிப்புணர் வாரை யுறுப்பினுள்
யாது கொடுத்தது கொளல. கூ

இ-ள். குறிப்பின் குறிப்பு உணர்வாரை—தவகுறிப்பு நிகழுமாற்றித்து அத
ன்ற பிறாகுறிப்பறியாதனமையாரை, — உறுப்பினுள் யாது கொடுத்தது
கொளல—அரசர் தமமுறுப்புக்களுள் அவர் வேண்டுவதொன்றைக் கொடுத்த
தாயினும், தமக்குத் துணையாகக் கொள்க. எ-று.

உண்ணிகழுநெறியாவாக்குமொத்தவின், பிறாகுறிப்பறிதற்குத் தவகுறிப்புக்
கருவியாயிற்று. உறுப்புக்களாவன பொருளும் நாடும் யானைகுதிரைகளும்
முதலிய புறத்தறுப்புக்கள். இதற்குப் பிறா முக்ககுறிப்பானே அவர்மனக்கு
றிப்புணர்வாரையென்றுரைப்பாருமுளர். இவைமுறுப்புபாடானும் குறிப்பறி
வாரது சிறப்புக் கூறப்பட்டது. (கூ)

எடுச. குறித்தது கூறுமைக் கொள்வாரோ டேனை
யுறுப்போ ர்ணையரால் வேறு. ச

இ-ள். குறித்தது கூறுமைக் கொள்வாரோடு—ஒருவன் மனத்தாக் கருதிய
வதனை அவன்கூறவேண்டாமல் அறியவல்லாரோடு — ஏனை உறுப்பு ஓனை
யா—மற்றைமாட்டாதா உறுப்பாலொருதனமையராகவொப்பாராயினும்,—
வேறு—அறிவான் வேறு. எ-று.

கொள்ளாதாரென்பது உம் ஆயினுமென்பது உம் அவாயிரியான வாதன.
சிறந்தவறிவினமையின், விலக்கெனனுத்கருத்தான வேறென்றார். (ச)

எடுடு. குறிப்பிற குறிப்புணர் வாயி னுறுப்பினு
ளென்ன பயத்தவோ கண். டு

உடுக எக ம அது— குறிப்பறிதல்.

இ-ள். குறிப்பின் குறிப்பு உணர்வாயின்— குறித்தது காணவல்ல தற்கா
ட்சியாற் பிறாகுறிப்பினையுணர்மாட்டாவாயின்,— உறுப்பினுள் கண் என்ன
பயத்தவோ—ஒருவனுறுப்புக்களுட் சிறந்தகண்கள் வேறெனப்பயனைச் செய்

வன! எ-று.

முதற்குட் குறிப்பு ஆகுபெயர். குறிப்பறிதற்குட் கிணையாதறப்படிப்பற்றி உயிரதுணர்வு கண்மேலேற்றப்பட்டது. அககண்களாற்பயனிலையென்பதாம். இவையிரண்டுபாடானாவ குறிப்பறிபாரதிற்பு கூறப்பட்டது. (இ)

எ0க. அடுத்தது காடம பளிங்குபோ நெஞ்சங்
கடுத்தது காட்டு முகம். கூ

இ-ள். அடுத்தது காடம பளிங்குபோல—தன்கையடுத்தபொருளது நிறத் தைத் தானே கொண்டிகாடம பளிங்குபோல— நெஞ்சங் கடுத்தது முகம் காடம—ஒருவனெஞ்சத்து மிகத்தனை அவனமுகம் தானேகொண்டு காடம. எ-று.

அடுத்ததென்பது ஆகுபெயர். கடுத்ததென்பது கடியென்னுமுரிச்சொல்லு யாயவந்த தொழிற்பெயர். உவமை ஒருபொருள் பிற்தொருபொருளினபண்பைக் கொண்டு தோற்றுதலாகிய தொழிலபற்றி வந்தது. (கூ)

எ0எ. முகத்தின் முதுககுறைந்த துண்டோ வுப்பபினுங்
காயினுந் தானமுந் துறும். எ

இ-ள். உப்பபினும் காயினும் தான் முறத்தும்—உயிர் ஒருவனையுபததலானுங் காயதலானுமுறின, தானறிந்து அவற்றின்கண் அதனினமுறப்படுகிறகுமாக லான,— முகத்தின் முதுககுறைந்தது உண்டோ—முகம்போல அறிவுமிக்கது பிற்துண்டோ இலலை. எ-று.

உயிரகே அறிவுளது ஐம்பூதங்களானியன்ற முகத்திறிலலையென்பாரா நோக்கி, உயிரது கருத்தறிந்து அஃதுவக்குறின மலாததுங் காயவுற்றிருக்கியும் வரலான, உண்டென மறுப்பார்போனது, குறிப்பறிதற்குக் கருவி கூறிய வாறு. (எ)

எ0அ. முகநோக்கி நிறக் வமையு மகநோக்கி
புறந் துணாவாரப் பெறின. அ

இ-ள். அகம் நோக்கி உறந்து உணாவாரப் பெறின — குறையுதுவானும் தன்மனத்தைக் குறிப்பானறிந்து தானுறந்தவதனைத் தீர்ப்பாராப் பெறின,— முகம் நோக்கி நிறக் அமைபும்—அவா தன்முகம் நோக்குமவகை தானும் அவா முகநோக்கி அவ்வெலகைக்கணிதவமையும். எ-று.

உணாவாரெனக் காரியநதைக் காரணமாக்கிக் கூறினார். அவ்வெலகையைக் கடந்து சொல்லுமாயின இருவாக்குஞ் சிறுமையாமாகலின், அது வேண்டாவெ ன்பதாம். குறையுதுவானியலு கூறுவார்போனது கருவி கூறியவாறு. இவை

முன்றுபாட்டானு குறிப்பித்தற்கருவி முகமென்பது கூறப்பட்டது. (அ)

எ0கூ. பகைமையுங் கேண்மையுங் கண்ணுனாகுங் கண்ணின்
வகைமை யுணாவாரப் பெறின்.

இ-ள், கண்ணின் வகைமை உணாவாரப் பெறின் — வேந்தர் தந்நோக்கு
வேறுபாட்டினறனமையை அறியவல்ல அமைச்சரைப்பெறின், — பகைமை
எஉ ம் அதி.— அவையறிதல். ௨0௭

யும் கேண்மையும் கண் உரைக்கும் — அங்கு மனததுக்கிடந்த பகைமை
யையும் ஏன்க்கேண்மையையும் வேறுவேறா சொல்லிறதிலராயினும் அவா
கண்களே சொல்லும். எ-று.

இறுதிகட்கண் ஆகுபெயர். நோக்குவேறுபாடாவன வெறுத்தநோக்கமும்
உவந்தநோக்கமும். உணாதல் அவற்றை அவ்வகருவிகளானதில். (க)

எ0க0. நுண்ணிய மென்பா ரளகருங்கோல காணுங்காற
கண்ணல்ல திலலை பிற. ௧0

இ-ள். நுண்ணியம் எனபா அளகரும கோல—யாம் நுண்ணறிவுடையே
மென்றிருக்கும் அமைச்சர் அரசாருத்தனையளகருங் கோலாவது—காணுங்
கால் கண்ணல்லது பிற இலலை — ஆராயுமிடத்து அவாகண்ணல்லது பிறவி
ல்லை. எ-று.

அறிவினுண்மை அஃதுடையாமேலேற்றப்பட்டது. இங்ஙிதம், வடிவு, தொ
ழில், சொல்லென்பன முதலாகப் பிறாகருத்தனக்குமளவைகள் பல, அவையெ
ல்லாம் முன்னறிந்தவழி அவரான மறைக்கப்படும, நோக்கம் மனத்தொழி
கலத்தலான ஆண்டு மறைக்கப்படாதென்பதுபற்றி, அதனையே பிரித்தாக கூறி
னார். இனி அலைக்குநோலென்று பாடமோகி, நுண்ணியமென்றிருக்கும் அமை
ச்சரை அரசாலைக்குங்கோலாவது கண்ணெனவுரைத்து, தனவெகுளினோக
கால் அவர் வெகுடறகுறிப்பறிகவென்பது கருத்தாகருவாருமுளா. இவையிர
ண்டுபாட்டானும் நுண்கருவி நோக்கென்பது கூறப்பட்டது. (க0)

எஉ ம் அதி.— அவையறிதல்.

அஃதாவது அரசனோடிருந்த அவையினதியலையறிதல். காரியஞ்சொ
ல்லுங்கால் அவனகுறிப்பறிதலையென இதுவும் வேண்டுதலின், இஃதனைபின்
வைக்கப்பட்டது.

எகக. அவையறிந் தாராய்ந்து சொல்லுக சொல்லின்
 ரெகையறிந்த தூயமை யவா. க

இ-ள். சொல்லின் தொகை அறிந்த தூயமையவா — சொல்லின் குழுவின்
 யறிந்த தூயமையினையுடையா — அவை அறிந்த ஆராய்ந்து சொல்லுக —
 தாமொன்றுசொல்லுங்கால அப்பொழுதையவையினையறிந்து ஆராய்ந்து சொ
 லலுக. எ-று.

சொல்லின்குழுவெனவே, செஞ்சொல், இலக்கணச்சொல், குறிப்புச்சொல்
 லென்னும் மூவகைச்சொல்லுமடங்கின.* தூயமை அவற்றுள் தமக்காகாதன
 வொழித்த ஆவன கோடல். அவையென்றது ஈண்டதளவை. அது மிகுதி,
 ஒப்பு, தாழ்வென மூவகைதது. அறிதல் தமமொடு தக்கியறிதல். ஆராய்தல்
 இவ்வவைக்கட்சொல்லுங்காரியம் இது, சொல்லுமாறிது, சொன்னால் அதன்
 முடிவிதுவென்று இவையுள்ளிட்டனவாராய்தல். (க)

* செஞ்சொல் இலக்கணச்சொல், குறிப்புச்சொல்லென்பவற்றை முறையே
 வட்டாலா அபிதை, இலக்கண, விவரஞ்சுவிரூபதியென்பா.

௨௦௮

எஉ ம் அறி. — அவையறிதல்.

எகஉ. இடைதெரிந்து நன்குணர்ந்து சொல்லுக சொல்பி
 னடைதெரிந்த நன்மை யவா.

இ-ள். சொல்லின் நடை தெரிந்த நன்மையவா — சொற்களினடையின்
 ஆராய்ந்தறிந்த நன்மையினையுடையார் — இடை தெரிந்த நன்கு உணர்ந்து
 சொல்லுக — அவைகளை ஒன்றுசொல்லுங்கால அதன்செவ்வியையாராய்ந்
 தறிந்து வருபபடாமல் மிகவுந்தெரிந்துசொல்லுக. எ-று.

சொற்களினடையாவது அம்மூவகைச் சொல்லுமசெம்பொருள், இலக்கண
 பபொருள், குறிப்புப்பொருளென்னும் பொருள்களைப் பயக்குமாறு. செவ்வி
 கேட்டற்கண் விருப்புடைமை. வரு சொல்வழுவும் பொருளவழுவும். இவையி
 ரண்டிபாட்டானும் ஒன்றுசொல்லுங்கால அவையறிந்தே சொல்லவேண்டுமெ
 ன்பது கூறப்பட்டது. (உ)

எகங. அவையறியார் சொல்லனமேற கொள்பவா சொல்லின்

வகையறியா வலலதூஉ மில்.

கூ

இ-ள். அவை அறியா சொல்ல மோற்கொளபவா சொல்லின் வகை அறியா—அவையினதளவையறியாது ஒன்று சொல்லுதலைத் தமமோற்கொளவா அசொல்லுதலின்கூறுபாறிய அறியா, — வலலதூஉம இல்—கறறு வலலகையும் அவாககிலலை. எ-று.

அமழுவகைசொறகளால் வருகு சொல்லுதலவகைமை கேட்பாரதுணவு வகைமைபற்றி வருதலாற் சொல்லின்வகையறியானொறும், இஃதறியா யாது மறியானொறு எல்லாரானுமிகழப்படுத்தின் வலலதூஉமில்லென்றுகூறினா. இதனால் அவையறியாககால் வருவகுதறற கூறப்பட்டது. (கூ)

எகசு. ஒளியாரமுன் ஒளைய ராதல வெளியார்முன்
வான்குதை வண்ணங் கொளல.

சு

இ-ள். ஒளியாரமுன் ஒளையா ஆதல—அறிவாலொளையார அவைக்கடாழுமொளையராக, — வெளியாரமுன் வான்குதை வண்ணம் கொளல—ஏனைவெள்ளைகளவைக்கட் டாழும் வாலியசுதையினிறத்தைக் கொளக. எ-று.

ஒளையாரொன்றது மிக்காரையும் ஒத்தாரையும். அது விகாரத்தால் ஒளையா றொண் றின்றது. ஒளையாராதல தந்துலறிவுரு சொல்வனமையுநதோன்ற விரித்தல. அவையறியாத புலலரை வெளியாரொன்றது, வயிரமினமரத்தை வெளிறென்னும் வழக்குப்பற்றி. அவா மதிக்குமவகை அவரினும் வெண்மையுடையராகவென்பார, வான்குதைவண்ணங்கொளலென்றார். அவையளவறிந்தார செய்புநதிறம் இதனாறொகுததுக்கூறப்பட்டது. முன்னா விரித்துக் கூறுப.

எகடு. நன்றென்ற வறறுளரு நன்றே முதுவருண்

முந்து கிளவாச செறிவு.

டு

இ-ள். நன்று என்றவற்றுள்ளும் நன்றே—ஒருவற்கு இது நன்றென்று சிறப்பித்துச் சொல்லப்பட்டகுணங்கொல்லாவறறுள்ளும் நன்றே—முதுவருண்முது கிளவாச செறிவு—தமயின் மிக்காரவைக்கண் அவரின் முற்பட்டி ஒன்றின் சொல்லாதவடக்கம். எ-று.

எஉ. ம அறி—அவையறிதல்.

உருசு

தற்குறையும் அவாயிசூதியும் முரதுகிளநதார்படுமிழுக்கும் கிளவாக்காலெயது நன்மையும் அநிநதேயடங்கிளமையின், அவ்வடக்கத்தினை நன்றென்றவறறுளுநநநெனரா. முன்கிளததையே விலகிளமையின், உடன்கிளத்தலும் பின்கிளததலுமாமென்பது பெறமும். இதனால் மிககாரவைக்கடசெய்யுநதிறம் கூறப்பட்டது. (நி).

எகக. ஆறறி நிலைதளந தறறே வியன்புல
மேறறுணாவார முன்ன ரிழுகரு. கூ

இ-ள். ஆறறி நிலை தளநதறறு—வீடெயதறபொருட்டி நன்னெறிக்கணின் ருனொருவன அநநெறியினதும் நிலை தளநதற வீழநதாலொக்கும்— வியன்புலம் ஏறறு உணாவாரமுன்ன இழுகரு—அகனற ஹறபொருளகையுட்கொணரி அவறறினமெயமமையுணரவல்லாரவைக்கண வல்லாநொருவன் சொல்லிழுக்குபபிதல. எ-று.

நிலைதளநதற வீழ்தல உரன்னொர தோட்டியானொரைநதுகாத்தொழுகியான பின்னிழுககிக கூடாவொழுககதததல. பயனிழததலேயனறி இகழவுமபபிமெனபதாம். இதனால் அதனகணிழுககிடவழிப்பபிவகுறறன கூறப்பட்டது.

எகஎ கிறறிநதார கலவி விளங்குக கசடறச
சொறறெறிதல வல்லா ரகத்து. எ

இ-ள். கசரி அறச சொறறெறிதல வல்லாரகத்து— வழுபபடாமற சொறகனையாராயதலவல்லாரவைக்கடசொல்லின்,— கறறு அநிநதார கலவி விளங்கும — பலதூலகையுங்கறறு அவறறினய பயனையறிநதாரது கலவி யாவாகும விளங்கிததோன்றும். எ-று.

சொல்லின்னபது அவாயநிலையான வரதன. ஆண்டே சொலகவென்பதாம்.

எகஅ. உணாவ துடையாரமுற சொல்லல வளாவதன்
பாததியு னீரீசொரிந தறறு. அ

இ-ள். உணாவது உடையாரமுன சொல்லல—பிறருணாததவினறிப பொருளகளைத தாமேயுணரவல்ல அறிவினையுடையாரவைக்கட கறரா ஒன்றனைச சொல்லுதல—வளாவதன பாததியு னீரீசொரிநதறறு—தானே வளாவதொரு பயிர நின்ற பாததிககண நீரினைச சொரிநதாரபோலும். எ-று.

தானேயும் வளாததருரிய கலவி மிக வளருமெனபதாம். இவைபிரணபிபடாரணம் ஒத்தாரவைக்கண் எவவழியுஞ்சொல்லுகவென்பது கூறப்பட்டது.

எகக. புலலவையுட பொசசாந்துரு சொல்லற்க நலலவையு
ணன்கு ரெலசசொல்லு வார. கூ

இ-ள். நல்லவையுள் நன்கு செலசு சொல்லுவாரா—நல்லாரிருந்தவவைக்கண் நல்லபொருள்களை அவாமனங்கொள்ளசு சொல்லுதற்குரியாரா — புல்லவையுள் பொச்சாநதும் சொல்லற்க—அவையறியாத புல்லாரிருந்தவவைக்கண் அவற்றை மறந்துஞ்சொல்லாதொழிக. எ-று.

சொல்லின, தம்மவையறியாமையை நோக்கி நல்லவையும், பொருளறியாமையற புல்லவையதானும் இகழ்தலின, இரண்டவைக்குமாகாரொன்பது கருதிப் பொச்சாந்துஞ்சொல்லற்கவென்றாரா. (க)

உள

உக

எஃ ம் அதி.— அவையஞ்சாமை.

எஉ. அங்கணத்து ஞக்க வயிழ்தற்றும் றங்கணத்த
ரல்லார்முற் கோட்டி கொளல். க

இ-ள். தம் கணத்தர் அல்லார்முன் கோட்டி கொளல்— நல்லார் தம்மினத்தரல்லாதாரவைக்கண் ஒன்றையுஞ்சொல்லற்க,—அங்கணத்துள் உக்க அயிழ்தற்று—சொல்லின, அது னாயதல்லாத முறறத்தின்கணுக்க அயிழ்தினையொக்கும். எ-று.

கொள்ளென்னும் முதனிலைதொழிற்பெயா முனனினது பின்னெதிராமறை யல்விசுவையோடு கூடி “மகனெனல” எனபதுபோனினறது. சொல்லின அது வெனபன அவாய்நிலையான வாதன. பிறொல்லாங் கொளலெனபதனைத் தொழிற்பெயராக்கியுரைத்தார, அவா அத்தொழில் அயிழ்தெனனும் பொருளுவமையோடு இவையாமை நோக்கிறதிலா. சாவாமருநதாதலிநது றுகாவாகை யினும்படாது அவவங்கணத்துக்குமியைபினறிககெட்டவாறு தோன்ற, உக்க வயிழ்தென்றாரா. அச்சொற்பயனில்சொல்லாமென்பதாயிறறு. இவையிரண்டு பாட்டானும் தாமதாரவைக்கண் ஒருவழியுஞ்சொல்லற்கவெனபது கூறப்பட்டது. (க)

எஃ ம் அதி.— அவையஞ்சாமை.

அஃதாவது சொல்லுதற்குரிய அவையினையறியாத சொல்லுதற்கால அதற்கஞ்சாமை. அதிகாரமுறைமையும் இதனானே விளங்கும்.

எஉக. வகையறிந்து வல்லவை வாய்சோராரா சொல்லின்

ஞெகையநிநத தூய்மை யவர்.

க

இ-ள். வகை அநிநத வலவவை வாய்சோரார்—கறறுவலவவை, அல்லா வவைபெனனும் அவைவகையினையநிநத வலவவைக்கண ஒன்றுசொல்லுங் கால் அச்சத்தான் வழுப்படச்சொல்லார்—சொல்லின தொகை அநிநத தூய் மையவர்—சொல்லினஞெகையெல்லாமநிநத தூய்மையினையுடையார். எ-று.

இருந்தாரது வனமை அவைமேலேற்றப்பட்டது. வலவவையென்பதற்குத் தாவகறறுவல்ல தூற்பொருள்களையெனதுரைப்பாருமுளர். அச்சத்தானென பது அதிகாரத்தான வந்தது. சொல்லினஞெகை, தூய்மையென்பனவற்றிற்கு மேலுரைத்தாவருணைக்க. (க)

எஉஉ. கற்றாருட் கற்றா ரொனப்படுவர் கற்றார்முற
கற்ற செலசசொல்லு வார். ௨

இ-ள். கற்றாருள கற்றாரொனப்படுவர்—கற்றாரொல்லாரினும் இவா நன்குக் கற்றொன்று உலகத்தாராற் சொல்லப்படுவார்—கற்றாமுன் கற்ற செலச சொல் லுவார்—கற்றாவைக்கண் அஞ்சாதே தாவகற்றவற்றை அவாமனங்கொள்ளும் வகை சொல்லவல்லார். எ-று.

உலகமறிவது அவரையேயாகலின், அதனாற் புகழப்படுவாரும் அவரென் பதாம். (உ)

எஉ ம அநி.— அவையஞ்சாமை.

உக்க

எஉஉ. பகையகத்துச் சாவா லொளிய ரளிய
ரவையகத் தஞ்சா தவர். ௩

இ-ள். பகையகத்துச் சாவா லொளியா—பகையிடையஞ்சாது புக்குச் சாவ வல்லார் உலகத்தப டலா,—அவையகத்து அஞ்சாதவர் அளியா — அவையி டையஞ்சாது புகுசு சொல்லவல்லார் சிலர். எ-று.

அஞ்சாமை சாவாரொனபதனெடுங்கூட்டி, அதனாற் சொல்லவல்லாரொனபது வருவித்தனாககப்பட்டது. இவையுணர்பாட்டானும் அவையஞ்சாரது சிறப் புகூறப்பட்டது. (௩)

எஉச. கற்றார்முற் கற்ற செலசசொல்லித் தாவகறறு
மிககாருண் மிக்க கொளல. ௪

இ-ள். கற்றாமுன் கற்ற செலச சொல்லி—பலதூலகையுறகற்றாரவைக்கட் டாவகறறுவற்றை அவாமனங்கொள்ளுமாற்றாற் சொல்லி—நாம் கற்ற மிகக

மிககாருள கொள்ள—அவற்றின் மிககபொருளகளை அமயிககதற்குரிடத்தநிந
துகொளக. எ-று.

எல்லாம் ஒருவாக்குக் கற்றல் கூடாமையின் வேறுவேறாய கலவியுடையார்
பலரிருநத அவைககட டாகுகற்றவற்றை அவாககேற்பச சொலவக, சொல
லவே, அவரும் அவையெல்லாஞ்சொலவவராகலான, ஏனைககற்கபபெருதன
கேட்டறியலாமெனபதாயிறது. இதனால் அதனதொருசார்பயனகூறப்பட்டது.

எஉரு. ஆற்றி னளவறிநது கற்க வவையஞ்சா

மாற்றந கொடுத்தற பொருட்டு. ரு

இ-ள். ஆற்றின் அளவு அறிநது கற்க—சொல்லிலககணநெறியானே அள
வைநூலை அமைச்சா உட்பட்டிக கற்க,—அவை அஞ்சா மாற்றம் கொடுத்த
றபொருட்டு — வேற்றுவேநதரவையிடையஞ்சாது அவா சொல்லிப சொற்கு
உத்தரஞ்சொலவதறபொருட்டு. எ-று.

அளவைநூல் சொன்னால் கற்றே கற்கவேண்டுதலின், அதற்கஃதாமெனப்
பட்டது. அளக்குவ கருவியை அளவென்றா, ஆகுபெயரான. அவாசொல்லி
வெவ்வதொருசொற சொல்லலாவது நியாயத்த வாத செறப விதனைடைகளும்
சல சாதிகளும் முதலிய கற்றாக்கேயாகலின், அவற்றைப பிழையாமற் கற்க
வெனபதாம். இதனால் அதனகாரண கூறப்பட்டது. (ரு)

எஉசு. வாரொடென் வனகண்ண ரல்லாககு துலொடெ

னுண்ணவை யஞ்சு பவாககு.

க

இ-ள். வனகண்ணரல்லாககு வாரொடெ ன்—வனகணமையுடையரல்லா
தராககுவாரொடென்னவியைபுணி, — நுண்ணவை அஞ்சுபவாககு துலொடெ
என்—அதபேலை நுண்ணியாரதவையையஞ்சுவாககு துலொடென்னவியை
புணி எ-று.

இருநதாரது நுண்மை அவைமேலேற்றப்பட்டது. நூற்குரியரல்லொன்ப
தாம். (சு)

எஉஎ. பகையகத்துப பேடிகை யொள்வா ளவையகத

தஞ்சு மவன்கற்ற நூல்.

எ

உகஉ

எக ம் அதி.— அவையஞ்சாமை.

இ-ள். பகையகத்துப் பேடி கை ஒளவாள்— ஏறியபபரிம பகைநிவண்
அதனையஞ்சும பேடி பிடித்த கூர்வானெயொக்கும்— அவையகத்து அஞ்சும

வன் கற்ற தூல்—சொல்லப்படும் அவைநடுவண் அதனையஞ்சுமவன் கற்றதூல்.
எ-று.

பேடி பெண்ணியலுமிக்கு ஆணியலுமுடையவள். களமும் வாய்த்துத்
தானும் நன்றியிருந்ததேயாயினும் பிடிதவள்குற்றத்தால் வான் சிறப்பினரு
யிறைபோல, அவையும் வாய்த்துத் தானும் நன்றியிருந்ததேயாயினும் கற்
வன்குற்றத்தால் தூல் சிறப்பின்றியுறது. (எ)

எஉஅ. பலலவை கற்றும் பயமிலரோ நல்லவைபு
ணன்கு செலசசொல்லா தார். அ

இ-ள். நல்லவையுள் நன்கு செலச சொல்லாதார்—நல்லாரிருந்தவவைக்கண்
நல்லசொற்பொருள்களைத் தம்மசத்தான அவாக்கேறகசசொல்லமாட்டாதார்
— பலலவை கற்றும் பயம் இலரோ— பலதூலகளைக் கற்றாராயினும் உலகி
ற்குப் பயன்படுதலில்லா. எ-று.

அறிவாரமுதசொல்லாமையிற் கலவியினுணமையறிவாரிலையெனபதாம்.
இனிப் பயமிலரெனபதற்குக் கலவிப்பயனுடையரல்லெனதுரைப்பாருமுளா.

எஉக. கலலா தவறிக் கடையெனப் கற்றறிந்து
நல்லா ரவையஞ்சு வார். கூ

இ-ள். கற்று அறிந்தும் நல்லா அவை அஞ்சுவார்—தூலகளைக் கற்றவை
த்தும் அவற்றையுறையுறியறிந்துவைத்தும் நல்லாரிருந்த அவையினையஞ்சி ஆண்டுச
சொல்லாதாரா—கலலாதவரின கடை எனப்—உலகத்தார் கலலாதவரினும்
கடையெனது சொல்லுவார். எ-று.

அககலவியறிவுகளாற் பயனருமுமெய்தாது பிறனாயெய்து விப்பதுஞ்செய
யாது கலவித்துணபமேயெய்திநிறைவின, கலலாதவறிகடையென உலகமபழி
க்குமென்பதாம். (க)

எஉஉ. உளரெனினு மிலலாரொ டொப்பர் களனஞ்சிக்
கற்ற செலசசொல்லா தார். கூ

இ-ள். களன அஞ்சிக் கற்ற செலச சொல்லாதார்— அவைககளத்தையஞ்
சித் தாங்கற்றவற்றை அதற்கேறகச சொல்லமாட்டாதார்,— உளர எனினும்
இல்லாரொடு ஒப்பா — உயிர் வாழுகின்றாராயினும், உலகத்தாராலெண்ணப்ப
டாமையின இறந்தாரோடொப்பார். எ-று.

ஈண்டிக் களனெனது ஆண்டிருந்தாரா. இவையையறதுபாட்டானும் அவை

அங்கவியலில் அமைச்சியல் முற்றிற்று.

எசு ம் அதி.— நாடு.

உகக

எசு ம் அதி.— நாடு.

இனி அவ்வரசனாவும் அமைச்சனாவும் கொண்டுயக்கப்படுவதாய் ஏனைய ரண்முதலிய அங்கங்கட்கு இனறியமைபாச சிறப்பிற்குய நாடு ஓரதிகாரத்தார் கூறுகின்றார்.

எகக. தள்ளா விளையுந்ந் தக்காருந் தாழ்விலாச செலவருஞ் சோவது நாடு. க

இ-ள். தள்ளா விளையுந்ந்— குன்றாத விளையுந்ந் செயவோரும் — தக் காரும்— அறவோரும் — தாழவு இலாச செலவரும்—கேடில்லாத செலவ முடையோரும்— சோவது நாடு— ஒருவரு வாழுவதே நாடாவது. எ-று.

மறையுயாதினைப்பொருள்களோடு சோதறொழிலோடும் இயையாமை யின், விளையுள்ளபது உழவாமேனினறது. குன்றாமை எல்லாவுணவுகளும் நிறையவுளவாதல். இதனால் வாழவாராகு வதுமையினமை பெறப்பட்டது. அறவோர் தறந்தோர், அந்நனாமுதலாயினார். நறவருசெயவாராகிடாதவ ருசெயவாராகும்கிடமெனார பிறரும். இதனால் அழிவினமை பெறப்பட டது. கேடில்லாமை வழங்கதொலையாமை செலவா கலத்தினுத காலி(அ) அருமபொருடரும் வணிகர். இதனால் அரசனாகும் வாழவாராகும் பொரு வாயததல் பெறப்பட்டது. (க)

எகஉ. பெருமபொருளார் பெட்டகக தாடி யருங்கேட்டா லாற்ற விளையது நாடு. உ

இ-ள். பெருமபொருளால் பெட்டககது ஆகி — அளவிறாத பொருளுடை மையாற பிறதேயததாரானும் விரும்பததககதாய — அருங்கேட்டால் ஆற்ற விளையது நாடு—கேடினமையோடு கூடி மிகவிளையதே நாடாவது. எ-று.

அளவிறப்பு பொருள்களது பனமைமேலும் தனித்தனி அவறநின் மிருதி மேலும் நின்றது. கேடாவது மிககபெயல், பெயலினமை, எலி, விட்டில், கிளி,

அரசனமையெனநிவற்றான வருவது. “மிககபெய லோம்பெய லினமையெலி விட்டிலங்னி— யககணர சணமையோ டாறு.” இவற்றை வடநூலாரா ரதிக ளெனப். இவற்றை முன்னையவற்றதினமை அரசனறத்தானும், பின்னையதின மை அவனமறத்தானும், வரும். இவ்வினமைகளான மிகவினாவதாயிற்று. (உ)

எகஈ. பொறையொருங்கு மேலவருங்காற ருநகி யிறைவற கிறையொருங்கு நோவது நாடு. ஈ

இ-ள். பொறை ஒருங்கு மேலவருங்கால தாங்கி—பிறநாடுகள் பொறுத்த பாரமெல்லாம் ஒருங்கே தனகணவருங்கால அவற்றைத் தாங்கி — இறைவ றகு இறை ஒருங்கு நோவது நாடு—அதன்மேற்றன்னரசனாகு இறைப்பொ ருண்முழுதையும் உடம்பட்டிக் கொடுப்பதே நாடாவது. எ-று.

பாரங்க ள மககடொகுதியும் ஆனெருமைமுதல்ய விலங்குத்தொகுதியும். தாங்குதல் அவை தத்தநதேயத்துப் பகை வந்திறுத்ததாக, அரசகோல் கோடி யதாக, உணவினமையானாகத் தனகண வந்தால் அவவத்தேயங்களைப்போல இனிதிருப்பச் செயதல். அச்செயலால் இறையைக் குறைபடுத்தாது தானே கொடுப்பதென்பா, இறையொருங்குநேர்வதெனரா. (ஈ)

உகச எச ம அதி.— நாடு.

எகச. உறுபசியு மோவாப பிணியுஞ் செறுபகையுஞ் சேரா தியலவது நாடு. ச

இ-ள். உறு பசியும்— மிகக் பசியும்—ஓவாப பிணியும்—நீங்காத நோயும் —செறு பகையும் சேராது—புறத்துநின்றுவந்தழிவுசெய்யும் பகையுமினநி —இயல்வது நாடு— இனிது நடப்பதே நாடாவது. எ-று.

உறுபசி உழவருடைமையானும் ஆற்றவினைதலானும் சேராதாயிற்று. ஓவா பிணி தீக் காற்று மிகக்குளிர் வெப்பங்களும் துகரப்படுமவற்றது தீமையு மினமையிற சேராதாயிற்று. செறுபகை அரசனாற்றலும் நிலைப்படையும் அட விடும் அரணுமுடைமையிற சேராதாயிற்று. (ச)

எகஊ. பலகுழுவும் பாற்செய்யு முட்பகையும் வேந்தலைக்குங் கொலகுறும்பு மிலலது நாடு. ஊ

இ-ள். பல குழுவும் — சங்கேதவயத்தான மாறுபட்டிக் கூடும பலகூட டமும்—பாழ் செய்யும் உட்பகையும்—உடனுறையாநின்றே பாழாகச் செய்யு முட்பகையும்—வேந்த அலைக்கும்கொல குறும்பும் இல்லது நாடு—அளவுவந

ால் வெநதனையகிக்குங்கொலவினைக்குறும்பருயிலலாததே நாடாவது. எ-று.
இன் சங்கேதம் சாதிபற்றியும் கடவுளபற்றியும் பலாகுளதாமொருமை. உட-
பகை ஆறலைப்பா, களவா, குறனைகூறுவார முதலிய மக்களும் பனறி, புலி,
காழி முதலிய விலங்குகளும். உட்பகை குறும்பெனபன ஆகுபெயா. இம்மு-
னறும் அரசனாலும் வாழ்வாராலும் கடியப்பட்டு நடப்பதே நாடென்பதாம்.

எக.சு. கேடறியாக் கெட்ட விடததும் வளவருளரு
நாடென்ப நாட்டிற றலை. சு

இ-ள். கேடு அறியா— பகைவார கெடுதலறியாததாய— கெட்டவிடத-
தும் வளம் குன்றா நாயி— அறிதிறகெட்டநாயினும் அப்பொழுதறதனவளவ
குன்றாத நாட்டினை— நாட்டின தலை எனப— எல்லாநாட்டினுநதலையென்று
சொல்லுவர் னுலோர். எ-று.

அறியாத குன்றதவெனனும் பெயசொச்சங்களினிதுதிநிலைகள் விகாரததாற
றொக்கன. கேடறியாமை அரசனாறறலானு கட்டவுட்புசையறங்களைன்றிவற
றது செயலானும் வரும். வளம் ஆகாங்கனிற் பரிவனவும் வயலிறுநதனடை
யினும் வினைவனவுமாம். குன்றமை அவை செயயவேண்டாமல் இயலபாகவே
யுளவாயும் முனனிட்டப்பட்டுககுறைவதுதல். இவையாறுபாட்டானும் நாட்ட
திலக்கணங்கூறப்பட்டது. (சு)

எக.எ. இருபுனலும் வாயந்த மலையும் வருபுனலும்
வல்லாணு நாட்டிற குறுபபு. எ

இ-ள். இருபுனலும்— கீழநீர் மேனொனப்பட்ட தனகனீரும்—வாயந்த
மலையும்—வாயப்புடைத்தாய மலையும்—வருபுனலும்—அதனினினறும்வருவ
தாய நீரும்— வல்லாணும் — அறியாத நகரியும் — நாட்டிறகு உறுபபு—
நாட்டிறகவயவமாம். எ-று.

சுனறிப் புனலெனறது தூவு கேணிகளும் ஏரிகளும் ஆறுகளுமாகிய ஆதா
ரங்களை, அவயவமாதற்குரியன அவையெயாக்கின. அவற்றான் வானம் வறப்

எச ம் அறி.— நாயி. உகடு

பினும் வளனுடைமை பெறப்பட்டது. இடையதன்றியொருபுடையதாகலும்
தனவளநதருதலும் மாரிக்கணுண்டகீர் கோடைக்கணுயிழததுமுடைமைபற்றி
வாயந்த மலையென்றார். அரண் ஆகுபெயா. இதனை அதனவயவக கூறப்ப
ட்டது. (சு)

எகஅ. பிணியினமை செலவம் விளைவின்ப மேம

மணியென்ப நாட்டிற்கிவ்வைந்து. அ

இ-ள். பிணியினமை செலவம் விளைவு இன்பம் ஏமம் இவ்வைந்து—நோயினமையுரு செலவம் விளைதல் இன்பம் காவலென்றிவையுடைமையுமாகிய இவ்வைந்தினையும்— நாட்டிற்கு அணி என்ப — நாட்டிற்கழகென்றுசொல்லுவா னாலோ. எ-து.

பிணியினமை நிலநலத்தான வருவது. செலவம் மேற்சொல்லியன. இன்பம் விழவும் வேள்வியுரு சான்றோருமுடைமையாலும், துகாவனவுடைமையாலும், நிலநீர்களது நனமையாலும், வாழ்வாரககு உண்ணிகழுவது, காவலெனவே அரசன்காவலும் வாழ்வோராவலும் அரசன்காவலுமடங்கின. பிறதேயங்களினுள் ளாரும் விழநது பின் அவையுள்ளமைக்கேதவாய அதனமரு இதனாற்ற பபட்டது. (அ)

எகக. நாடென்ப நாடா வளத்தன நாடல்ல

நாட வளந்தரு நாடி. க

இ-ள். நாடா வளதகன நாடி என்ப—தங்கனவாழ்வார தேடி வருநதாமல அவாபாற்றினையுரு செலவதையுடையவற்றை னாலோ நாடென்று சொல்லுவா,—நாட வளம் தரும் நாடி நாடி அல்ல—ஆதலாற தேடிவருநதச செலவமுடைவிகும நாடிகள நாடாகா! எ-து.

நாடிதல் இருவழியும் வருத்தத்தினமேனினைது. பொருளசெய்வார்க்குமஃ திடமென்றா பிறரும். னாலோவிதிபற்றி தொமறைமுகததாறகுற்றகூறிய வாறு. இவ்வாறன்றி எனபவெனபதனைப் பினனுமகூடி இருபொருளபடவுரை பபின், அனுவாதமாம். (க)

எச0. ஆங்கமை வெய்தியக் கண்ணும் பயமின்றே

வேந்தமை விலலாத நாடி. க0

இ-ள். வேந்த அமைவு இல்லாத நாடி—வேந்தனோடு மேவுதலில்லாத நாடி —ஆவகு அமைவு எய்தியக் கண்ணும் பயம் இன்றே— மேற்சொல்லியருண ங்களெல்லாவற்றாலும் நிறைந்திருநததாயினும் அவற்றாற பயனுடைத்தன்று. எ-து.

வேந்தமைவெனவே, குடிகள் அவன்மாட்டனபுடையராதலும் அவன்றான் இவாமாட்டருளுடையனாதலும் அடங்கின. அவையிலவழி வாழ்வோரினமை யின், அவற்றாறபயனினருயிறது. இவையிரண்டுபாட்டாலும் அதனகுற்றம்

எக்க.

எதி ம் அதி.—அரண்.

எதி ம் அதி.—அரண்.

இனி அந்நாட்டிற்கு உபபாயடனாகுமாயினும் பகைவரார்பெருகவுவந்தழி
அதிதனக்கும் அரசனறனக்கும் ஏமமாதற்சிறப்புப்பற்றிப் பிறிதோரங்கமாக
வோதப்பட்ட அரண் இவ்வதிகாரத்தாகுகுகின்றார்.

எசக. ஆற்று பவாக்கு மரண்பொரு ளஞ்சித்தற
போற்று பவாக்கும் பொருள். க

இ-ள். ஆற்றுபவாக்கும் அரண் பொருள்—மூலக்கையாற்றலுமுடையராயப
பிறர்மேற்செல்வாக்கும் அரண் சிறந்தது.—அஞ்சித் தற்போற்றுபவாக்கும்
(அரண்) பொருள் — அவையினரித் தம்மேலவருவாக்கஞ்சித் தன்னையேய
டைவாக்கும் அரண் சிறந்தது. எ-று.

பிறாமேற்செல்லுநகால உரிமை பொருண்முதலியவற்றைப் பிறனொருவன்
வெளவாமல் வைத்துச் செல்லவேண்டுமாகலானும், அப்பொருளைக் கொலைநி
திவிவரத்திற் கடனடுவனுடைகலத்தார்போனது ஏமங்காணதிருவராகலா
னும், ஆற்றுபவாக்கும் போற்றுபவாக்கும் அரண் பொருளாயிற்று. அரணில்
வழி அழியுமபாலராகலின், அவரை முறகுகின்றார். இதனால் அரணின்று சிறப்
புக்கூறப்பட்டது. (க)

எசஉ. மணிநீரு மண்ணு மலையு மணிநிழற்
காடு முடைய தரண். உ

இ-ள். மணி நீரும் மண்ணும் மலையும் அணிநிழற்காடும் உடையது அரண்
—மணிபோலுநிறத்தினையுடைய நீரும் வெள்ளிடைபிலமும் மலையுங் குளிராத
நிழலையுடைய காடுமுடையதே அரணாவது. எ-று.

எஞ்ஞானம வறமுத் தீரெனபார மணிநீரெனறும், நீருநிழலுமில்லா மரு
நிலமெனபார மண்ணென்றும், செந்நிற காடெனபார அணிநிழற்காடென்றுங்
கூறினார். மதிப்புறத்தாமருநிலமபகைவா அரண்பற்றமுமைப்பொருட்டி, நீரரண்,

நிலவரன், மலையரன், காட்டாரென் இயற்கையுஞ் செயற்கையுமாய் இந்நா
னகரணுஞ்முடிப்பவது அரணென்பதாம். (2)

எசுநு. உயர்வகலந் தின்மை யருமையிந் நான்கி
னமைவா ணென்றுரைக்கு தூல. ௩

இ-ள். உயர்வு அகலம் தின்மை அருமை இந்நான்கின் அமைவு—உயர்ச்சி
யும் அகலமுந் தின்மையும் அருமைபுமென்று சொல்லப்பட்ட இந்நான்கின்
மிகுதியையுடைய மசிகை—அரண என்று உரைக்கும் தூல—அரணென்று
சொல்லுவா தூலோர். எ-று.

அமைவு தூலென்பன ஆகுபெயர். உயர்வு ஏணியெய்தாதது. அகலம் புறத்
தோர்க்கு அகழலாகா அடியகலமும், அகத்தோர்க்கு நின்ற வினைசெய்யலாக
தலையகலமும். தின்மை கல்லிடிகைகளாற்செய்தலிற் குத்தப்படாமை. அரு
மை பொறிகளான அணுகற்கருமை. பொறிகளாவன “வளைவிற்பொறியு மயிற
செறி நிகையுங்—கருவிர லாகமுங் கல்லுயிழ் கவணும்—பரிவுறு வெந்நெயும்
பாகடு குழிசியுங்—காய்பொன லுடையுந் கல்லிடு கூடையுந்—தூண்டிலுந்
கூடகரு மாண்டலை யடிப்புந்—கவைபுந் கழுவும் புறையும் புழையு—மைய
எடு ம அதி.—அரண். உ.கள

விந் தூலாமுந் கைபெயருசியுஞ்—சென்றெறி சிரலும் பன்றியும் பணியு—
மெழுவுஞ் சீப்பு முழுவிறற் கணையமுந்—கோலுந் குந்தமும் வேலுஞ் குல
மு”* எனநிலை முதலாயின. (௩)

எசுச. சிறுகாப்பிற பேரிடத்த தாகி புறுபகை
யூகக மழிப்ப தாண். ௪

இ-ள். சிறுகாப்பிற போ இடத்தது ஆகி — காக்கவேண்டியிடஞ்சிறிதாய்
அகன்றவிடத்தையுடைத்தாய்—உறு பகை ஊக்கம் அழிப்பது அரண்—தன்
னைவந்து முற்றிய பகைவரது மனவெழுச்சியைக கெடுப்பதே அரணுவது.
எ-று.

வாயிலும் வழியுமொழிந்தவிடங்களை மலை, காடு, நீர்நிலையெனநிலந்துள் ஏற
பனவுடைத்ததாலைபற்றிச் சிறுகாப்பினெனலும், அகத்தோர் நலிவினநியிருத்
தலபற்றிய பேரிடத்ததாகியெனலும், தம்வலி நோக்கி இதுபொழுதேயழித்த
மென்று வருமபகைவா வந்துகண்டால் அவனாகமொழிதலபற்றி ஊக்கமழி
ப்பதெனலுறுகூறினா. (௪)

எசுடு. கொளறகரிதாயக கொண்டகூழத் தாகி யகத்தார்
நிலைககெளிதா நீர தரண். (டு)

இ-ள். கொளறகு அரிதாய— புறத்தாராற கோடறகரிதாய — கொண்ட
கூழத்தாகி— உட்கொண்ட பலவகையுணவிற்றாய, — அகத்தார் நிலைக்கு எளி
தாய நீரது அரண்— அகத்தாரது போநிலைககெளிதாய நீரமையையுடையதே
அரணாவது. எ-று.

கோடறகருமை இளை கிடங்குகளானும் பொறிகளானும் இடங்கொள்ளுதற
கருமை. உணவு தலைமைபற்றிக் கூறினமையின, மற்றுள்ள துக்கரப்படுவன
வுமடங்கின. நிலைககெளிதாநீரமையாவது அகத்தார் விடவாயுதமுதலிய புறத்
தாரமேலெளிதிறசேறலும், அவாவிட்டன அகத்தாரமேறசெல்லாமையும், பத
ணப்பரப்பும் முதலாயின. (டு)

எசுசு. எல்லாப பொருளு முடைததா யிடத்துதவு
நல்லா ளுடைய தரண். சு

இ-ள். எல்லாபொருளும் உடைததாய— அகத்தோராகு வேண்டுமபொருள
களெல்லாவற்றையும் உள்ளேயுடைததாய— இடத்து உதவும் நல்லாள் உடை
யது அரண்— புறத்தோரால் அழிவெயறுமெல்லேககன அஃதெய்தாவ கையு
தவிக்காக்கும் நல்லவீரையுமுடையதே அரணாவது. எ-று.

அரசனமாடனபும மானமும் மற்றுமசோவினமையும் முதலிய நற்குண
ங்களுடைமைபற்றி நல்லாளென்றா. (சு)

எசுஎ. முறறியு முறறு தெறிநது மறைப்படுத்தும்
பற்றற் கரிய தரண். எ

இ-ள். முறறியும்— புகலொடு போககொழியும்வகை நெருங்கிச்சூழ்ந்தம்—
முற்றது எறிநதம்— அறவணஞ்ஞழாது நெகிழநதவிடனோக்கி ஒருமுகமாகப்

* சிலப்பதிகாரம், அடைக்கலக்காதை.

உஅ

உகஅ

எடு ம் அதி.— அரண்.

பொருதம்;— அறைப்படுத்தம்;— அகத்தோரை அவாதெனிகதோரைவிட்டுக்
கீழறுத்தத திறப்பித்தம்— பற்றறகு அரியது அரண்— புறத்தோராகொள
ளுதற்கரியதே அரணாவது. எ-று.

இம்முன்றுபாயத்தாளும் முதலது எல்லாப்பொருளுமுடைமையானும், ஏனைய நல்லாளுடைமையானும், வாயாவாயின. (எ)

எசுஅ. முறமுறறி முற்றி யவணாயும் பறமுறறிப
பற்றியார் வெலவ தரண். அ

இ-ள். முறது ஆறறி முறறியவணாயும்—தானைப்பெருமையாற சூழதலவல
லராய வந்து சூழந்த புறத்தோணாயும் — பற்றியார் பறது ஆறறி வெலவது
அரண்—தனைப்பற்றியவகத்தோர தாம் பற்றியவிடம் விடாதே நின்று பொ
ருது வெலவதே அரணுவது. எ-று.

உமமை சிறப்பும்மை பற்றின்கண்ணையாற்றியெனவிரியும். பறது ஆகுபெ
யா. வெலவதென உடையாரதொழில் அரண்மேனின்றது. பெருமபடையா
னைச சிறுபடையான பொறுத்து நிறுநதுணையேயனறி வெலலுமியலபினதெ
ன்பதாம். இதற்குப் பிறிதுரைப்பாருமுளா. இவையேழுபாடானும் அதனநி
லக்கணங்கூறப்பட்டது. (அ)

எசுஅ. முனைமுகத்து மாறறலர் சாய வினைமுகத்து
விறெயறி மாண்ட தரண். கூ

இ-ள். முனைமுகத்து மாறறலர் சாய வினைமுகத்து லீறு எயதி—போதொ
டங்கினவளவிலே பகைவா கெடுமவண்ணம் அகத்தோரசெய்யும் வினைவேறு
பாடுகளான லீறுபெற்று—மாண்டது அரண்—மற்றும் வேண்டுமாட்சியையு
டையதே அரணுவது. எ-று.

தொடக்கத்திற கெட்டார பின்னுங்கூடிப்பொருதல் கூடாமையின், முனைமு
கத்துச்சாயவென்றார். வினைவேறுபாடுகளாவன பகைவா தொடங்கியபோரி
னையறிந்து எய்தல், எறிதல், குத்துதல், வெட்டுதலென்றிவை முதலாயின் வினை
களுள் அதனைச் சாயப்பன் செய்தல். மற்றும்வேண்டுமாட்சியென்றது புறத்
தோரறியாமற் புகுதல் போதல் செயதற்குக் கண்ட சுருங்கைவழி முதலாயி
னவுடைமை. (க)

எரு0. எனைமாட்சித் தாகியக கண்ணும் வினைமாட்சி
யிலலாக ணிலல தரண். க0

இ-ள். அரண்—அரண்,—எனைமாட்சித்து ஆகியககண்ணும்—மேற்சொல
லப்பட்ட மாட்சியெல்லாமுடைத்தாயவிடத்தும்,—வினைமாட்சி இல்லாக்கண்
இல்லது—வினைசெயதற்கண் மாட்சியிலலாதாமாட்சி அவையிலதாம். எ-று.

வாளாவிருத்தலும் அளவறியாது செயதலும் ஏலாதது செயதலுமெல்லாம்
அடங்க வினைமாட்சியிலலானதும், ஏற்றவினையையளவறிந்துசெயது காவா
க்கால் அம்மாட்சிகளாற பயனினறியழியுமென்பார அவையுடைத்தனறென

றுங் கூறினா. இவையிரண்டொட்டானும் காப்பாணியின்றியமையாதென்பது
கூறப்பட்டது. (க௦)

எக ம் அதி.— பொருள்செயல்வகை.

உகக

எக ம் அதி.— பொருள்செயல்வகை.

இனிப் பெரும்பான்மையும் நாட்டானும் அரணும் ஆக்கவும் சாக்கவும்
படுவதாய் பொருளைச் செயதவின்றிற் இவவதிகாரத்தாற் கூறுகின்றா.

எருக. பொருளால் லவனாப் பொருளாகச் செய்யும்
பொருளால் நிலை பொருள். க

இ-ள். பொருள் அல்லவனாப் பொருளாகச் செய்யும் பொருளல்லது—ஒரு
பொருளாக மதிகப்படாதானாயும் பரிவாராகச் செய்யவல்ல பொருளையொ
ழிய—பொருள் இல்லை—ஒருவனாகுப் பொருளாவதில்லை. எ-று.

மதிகப்படாதா அறிவிலாதா, இழிகுலத்தா. இழிவுநிறப்புமமை விகார
ததாற்செய்கது. மதிகப்படுவாராகச் செய்தல் அறிவுடையாரும் உயர்குலத்
தாரும் அவாபாற்சென்று நிறகப் பண்ணுதல். அதனால் நாட்டப்படுவது அது
வே பிறிதில்லையென்பதாம். (க)

எருஉ. இல்லாரை யெல்லாரு மெள்ளுவா செலவனா
யெல்லாருஞ் செயவா சிறப்பு. உ

இ-ள். இல்லாரை எல்லாரும் எள்ளுவா—எல்லாநன்மையுமுடையாராயினும்
பொருளில்லாரை யாவருமிகழுவா, — செலவனா எல்லாரும் சிறப்புச் செய
வா— எல்லாத்நன்மையுமுடையாராயினும் அஃதுடையாரை யாவருமுயரச்செய
வா. எ-று.

உயரச்செய்தல் தாநாழ்ந்து நிறதல். இகழ்த்தகண்ணார் தாழ்த்தகண்ணும்
பகைவா, நடரா, ரொதுமலனெனும் முவகையாருமொத்தவின, யாவருமெ
னரா. பின்னுறுகூறியது அதனைவலியுறுத்தற்பொருடே. (உ)

எருக. பொருளென்னும் பொய்யா விளகக மிருளறுகரு
மெண்ணிய தேயத்துச் சென்று. க

இ-ள். பொருள் என்னும் பொய்யா விளகம்—பொருளென்று எல்லாரா

நுஞ்சிறப்பிக்கப்படும நதாவிளகது— எண்ணிய தேயத்துச் சென்று இருள அறுகும்—தன்னைச் செயதவாகு அவர் நினைத்த தேயத்துச் சென்று பகையென்றுமிருளைக் கெடுக்கும். எ-று.

எல்லார்க்கும் எஞ்ஞானமும் நினைதியமையாத்ராய வருதல்பற்றிப் பொய்யாவிளக்கமென்றும், ஏனைவிளக்கோடு இதனிடையேறாமையோன்ற எண்ணியதேயத்துச்சென்றென்றும் கூறினார். ஏகதேசவுருவகம். இவையுமனதுபாட்டானும் பொருளது சிறப்புக் கூறப்பட்டது. (ங)

எருசு. அறனீனு மினபமு மீனாந நிறனநிரது
தீதினநி வநத பொருள. ச

இ-ள். நிறன அநிரது தீது இனநி வநத பொருள— செய்யுந நிறத்தினை யநிரது அரசன கொடுக்கோணமையிலனாக உளதாயபொருள— அறன ஈனம இனபமும் ஈனம்— அவனுக்கு அறத்தையுநகொடுக்கும், இனபத்தையுநகொடுக்கும். எ-று.

செய்யுநதிறம் தான பொருளசெய்தறகுரிய நெறி. இலனாகவென்பது இன்றியெனத் திரிந்துநின்றது. செங்கோலென்று புகழ்ப்படுத்தலானும் கடவுட்

220

எசு ம் அதி.— பொருள்செயல்வகை.

பூசை தானங்களாற பயனெயதலானும் அறனீனுமென்றும், கெடுக்காலநின்ற துய்க்கப்படுத்தலான இன்பமும்மீனுமென்றுகூறினார். அதனான் அதிநிறத்தானீட்டுகவென்பதாம். (ச)

எருரு. அருளொடு மன்பொடும் வாராப பொருளாககம்
புலலார புரள விடல. ரு

இ-ள். அருளொடும் அன்பொடும் வாராப பொருள ஆக்கம்— தாங்குடி கணமாட்டிச் செய்யுமருளொடும் அவர் தம்மாட்டிச் செய்யுமன்பொடுககடி வாராத பொருளீட்டத்தை— புலலார புரள விடல— அரசர் பொருந்தாது கழியவீடுக. எ-று.

அவற்றோடு கூடிவருதலாவது ஆறிலொன்றாய் வருதல். அவ்வாறு 'வாராத பொருளீட்டம் பசுமட்கலததுணர்போலச் செய்தாணையுநகொண்டிறத்தலின, அதனைப் புலலாரொன்றொழியாது புரளவிடலென்றுகூறினார். (ரு)

எதிசு. உறுபொருளு முலகு பொருளுநதன் னென்னாத
தெறுபொருளும் வேந்தன் பொருள். சு

இ-ள். உறு பொருளும்—உடையாரினனமயிற குணேவந்தற்ற பொருளும்
— உலகு பொருளும்—சுவகமாதிய பொருளும் — தன் ஒன்றாத தெறு
பொருளும் — தன்பகைவரைத்திறையாகக்கொள்ளும்பொருளும்—வேந்தன்
பொருள்—அரசனுக்குரிய பொருள்கள். எ-று.

உறுபொருள் வைத்தாரிறந்துபோக நெய்க்காலம் நிலத்தின்கட்கிடந்து பின்
கண்டெடுத்ததும், தாயத்தார பெருத்ததும். சுவகம் கலத்தினுள் காலி
னும் வரும் பண்டங்கட்கிறையாயது. தெறுபொருள் தெறுதலான வரும்
பொருளென விரியும். ஆறிலொன்றெழியவும் உரியன கூறியவாறு. இவைமு
ன்னுபாட்டானும் அஃதீட்டிரெறி கூறப்பட்டது. (சு)

எதிசு. அருளென்னு மன்பீன குழவி பொருளென்னு
செலவசு செவிலியா லுண்டு. எ

இ-ள். அன்பு ஈன அருள் என்னும் குழவி—அன்பினுலீனப்பட்ட அருளெ
ன்னுக்குழவி—பொருள் என்னும் செலவசு செவிலியால் உண்டி—பொரு
ளென்று உயாததுசொல்லப்படுகசெலவதையுடைய செவிலியாள்வளரும்.
எ-று.

தொடாபுபற்றாதே வருத்தமுற்றாமேற செலவதாய அருள் தொடாபுபற்றிச்
செல்லுமன்பு முதிர்ந்துழி உளதாவதாகலின் அதனை அன்பின்குழவியெனறும்,
அது வறியாமேறசெலவது அவவறுமை களையவல்லாராககாதலிற் பொருளை
அதற்குச் செவிலியெனறும், அஃது உலகிற்செவிலியாபோலாது தானேயெல்
லாப்பொருளுமுதவி வளர்த்தலிற் செலவசுசெவிலியெனறும் கூறினார். (எ)

எதிஅ. குன்றேறி யானைப்போகண்டறமுற றன்கைத்தொன்
றுண்டாகசு செய்வான் வினை. அ

இ-ள். தன் கைத்து உண்டாக ஒன்று செய்வான் வினை—தன் கையதாகிய
பொருளுண்டாக ஒருவினையெயித்ததுக்கொண்டான் அதனைச் செயதல்—
குன்று ஏறி யானைப்போர் கண்டறறு—ஒருவன் மலைமேலேறிநின்று யானைப்
போரைக் கண்டாலொக்கும். எ-று.

எ எ ம் அதி.—படைமாட்சி.

உஉக

ஒன்றென்பது வினையாதலசெயவானென்றதனாற்பெற்றும். குன்றேறியான அச்சமும் வருத்தமுமின்றி நிலத்திடை யானையும் யானையும் பொருபோரைத் தானினிதிருந்து காணுமதுபோலக் கைதனுடாக வினையை மேற்கொண்டா னும் அச்சமும் வருத்தமுமின்றி வல்லாளையேவித் தானினிதிருந்து முடிக்கத் து மென்பதாம். (அ)

எருகூ. செய்க பொருளைச் செதுநா செருக்கறுக்கு
மெஃகதன்றி கூரிய தில. கூ

இ-ள். பொருளைச் செய்க—தமக்கொன்றுண்டாகக் கருதுவார பொருளை யுண்டாக்குத, — செதுநா செருக்கு அறுக்கும் எஃகு— தம்பகைவாதருக்கி னையறுக்கும் படைக்கலம் அதுவாம், — அதன்றி கூரியது தில— அதற்குத் து போலக் கூரிய படைக்கலம் பிறிதில்லை. எ-று.

அதுவாம் அதற்கென்பன அவாயநிலைபான வந்தன. பொருளைச் செய்யவே பெரும்படையும் நடப்புமுடையராவா, ஆகவே, பகைவா தருக்கொழிந்துதாமே யடங்குவனென்பார செதுநாசெருக்கறுக்குமெஃகாமென்றும், ஏனையெஃகுகள் அதுபோல அருவப்பொருளையறுக்கமாட்டாமைபின் அதன்றிகூரியதிலென்ன றது கூறினா. (க)

எகூ. ஒன்பொருள் காழ்ப்ப வியற்றியார்க் கெண்பொரு
ளேனை பிரணமி மொருங்கு. கூ

இ-ள். ஒன்பொருள் காழ்ப்ப இயற்றியார்க்கு—நெறியான வரும் பொருளை இறப்ப மிகப்படைத்தார்க்கு—ஏனை இரணமும் ஒருங்கு எண்பொருள்—மற் றையறனுமின்பமும் ஒருங்கேயெளியபொருள்களாம். எ-று.

காழ்த்தல் முகிதல். பயன்கொடுத்தலென்று பேரகாமைபின் ஒன்பொருளெ ன்றும், ஏனையிரணமும் அதனவினைவாகவிற ருமேயொருகாலத்திலேயுளவா மென்பார எண்பொருளென்றது கூறினா. இவை நான்குபாட்டாலும் அதனை வரும் பயன் கூறப்பட்டது. (க)

எஎ ம் அதி.—படைமாட்சி.

இனி அப்பொருளினாவதாய வெலவதாய படை இரண்டிற்காரத்தாற் கூறுவானொட்டாகி, முதற்கட படைமாட்சி கூறுகின்றா. அஃதாவது படை யினது நன்மை.

எசு.க. உறுப்பமைந் தூறஞ்சா வெலபடை வேந்தன்
வெறுக்கையு னெல்லாந் தலை. க

இ-ள் உறுப்பு அமைந்த ஊறு அஞ்சா வெலபடை—யாணு முதலிய நான குறுப்பானும் கிறைந்துபோரினகணுறுபிதறகஞ்சாது நின்று பகையை வெல்வதாய் படை— வேந்தன் வெறுக்கையுள் எல்லாம் தலை— அரசன்செல்வங்களெல்லாவற்றுள்ளஞந் தலையாய செல்வம். எ-று.

நண்டிப் படையென்றது அந்நான்களஞ்சுகுதியை. ஊறஞ்சியவழி வேறலகடாமையின் ஊறஞ்சாவெனதும், ஒழிந்தவங்கங்கடும் அரசன்நனக்குந் காவலாகலின் வெறுக்கையுள்ளெல்லாந்தலையென்றுங் கூறினார். (க)

டிடிடி எளம் அநி— படைமாட்சி.

எசு.உ. உலைவிடத் தூறஞ்சா வன்கண் டொலைவிடத்துத்
தொலபடைக கல்லா லரிது. உ

இ-ள். தொலைவிடத்து உலைவிடத்து ஊறு அஞ்சா வன்கண்—தான் சிறிதாயவழியும் அரசற்குப் போரினகணுலைவுவந்தால் தனமேலுறுவதறகஞ்சாது நின்று தாங்கும் வன்கண்மை— தொலபடைககல்லால் அரிது— அவன்முன்னோரைத் தொடங்கி வரும் படைககல்லது உளதாகாது. எ-று.

இழிவுசிறப்புமமை விகாரத்தாறஞ்சுகது. மூலப்படை, கூலிப்படை, நாட்டிப்படை, காட்டுப்படை, துணைப்படை, கைப்படையெனனும் அறுவகைப்படையுள்ளஞ்சிறப்புடையது மூலப்படையாகலான், அதனை அரசன் “வெலப்பொறியு நாடும் விழுப்பொருளுந் தண்ணடையுந் — கொல்கன்று மாவுந் கொடுத்தனிக்” எனப்பது குறிப்பெச்சம். இப்படையை வடநூலார் மெளலமென்ப. (உ)

எசு.ந. ஒலித்தககா லெனனா முவரி யெளிப்பகை
நாக முயிர்ப்பக கெடும. ந

இ-ள். எலிப்பகை உவரி ஒலித்தககால் எனனும்— எலியாய் பகைநிரண்டி கடலுபோலவெலித்தால் நாகத்திற்கு என்னவேதம் வரும்! — நாகம் உயிர்ப்பக கெடும—அந்நாகமுயிரத்ததுணையானே அதுதானே கெடும. எ-று.

உவமைச்சொற றெகருகினிற்றது. இத்தொழிலுவமத்தாற நிரட்சிபெற்றும். வீரரல்லாதார பலா திரண்டாரத்தால் அதற்கு வீரனஞ்சான அவன் கிளாந்ததுணையானே அவாதாகக்கெடுவனென்பது தோன்ற நின்றஹமின், இது பிறிது

மொழிதலென மலங்காரம். வீரலலாதாரபரினம் வீரனெருவனையாடல்
நனறெனபதாம். இவைமூன்றுபாட்டாலும் முறையே அரசனுக்குப்படைவனைய
நகங்களுட்கிறநததெனபதும், அதுதன்னுள்ளும் மூலப்படை சிறந்ததென
பதும், அதுதன்னுள்ளும் வீரன சிறந்தானெனபதும் கூறப்பட்டன. (ங)

எகச. அழிவின நறைபோகா தாகி வழிவந்த

வனக ணதுவே படை.

ச

இள். அழிவு இன்று—போரினகட்கெடுத்தலினி—அறைபோகாதாகி—
பகைவரற்றேழுக்கப்படாததாய—வழிவந்த வனகணதுவே படை—நொன
றுதொட்டுவந்த தறுகணமையையுடையதே அரசனுக்குப் படையாவது. எ-று.

அழிவினமையான மறமானங்களுடைமையும், அறைபோகாமையான அரச
னமாட்டன்புடைமையும், பெறப்பட்டன. வழிவந்த வனகணமை “கன்னினரு
னெந்தக்கணவன் களப்பட்டான்—முன்னின்று மொயயவிரதாரொனனையா—
பினனின்று—கைபோயக கணையுதைப்பக் காவலன் மேலோடி—யெயபோற
கிடந்தானென னேறு.” எனபதானவிக. குறியிலுக்கரத்தின்மூன்னா உடம
பரிமெயவிகாரத்தானவந்தது. இது வருகின்றபாட்டுள்ளுமொக்கும். (ச)

* வெண்பாமாலை, துமைப்பபடலம், உ.—வெண்பொறியு நாரும் விழுப்பொ
ருளுந் தன்னையுடைய—கொல்களியு மாவுந கொறித்தளித்தான—பலபுரவி
—நனமணித திண்டோ நயவார தலைபணிப்பப்—புனமணிப பூண படைகரு.

† வெண்பாமாலை, வாகைப்படலம், உஉ.

*

எள ம் அதி.—படைமாட்சி.

உஉக.

எகரு. கூறதுடன் மேல்வரினாக கூடி யெதிர்நிற்கு
மாற்ற லதுவே படை.

ரு

இள். கூறது உடன் மேல்வரினம்—கூறதுவனருனே வெகுண்டி மேல்
வந்தாலும்—கூடி எதிரிதற்கும் ஆற்றலறவே படை—நெஞ்சொத்த எதிர்
நின்று தாங்குமாற்றலையுடையதே படையாவது. எ-று.

மருந்திலகூறறுகலின், உமமை சிறப்புமமை. மிகப்பலா நெஞ்சொத்ததற்குக்
காரணம் அரசனமேலன்பு. ஆற்றல மனவலி. (ரு)

எசு. மறமான மாண்ட வழிச்செலவு தேற்ற
மெனநானகே யேமம் படைக்கு ஈ

இ-ள. மறம் மானம் மாண்ட வழிச்செலவு தேற்றம் என நானகே—தன்
கண்மையும் மானமும் முனவீராயினா சென்ற நன்னெறிக்கட்சேறலும் அர
சனாற்றேற்படுத்தலுமென இந்நான்குருணமுமே— படைக்கு ஏமம்—படை
க்கு அரணுவது எ-று.

இவற்றான முறையே பகைவனாக கடிதிறனொன்றுநிறதலும், அரசன்குத்
தாழவுவாராமற்காததலும், அழியுநாபுறக்கொடையிலவாளோச்சாமை முத
லியவும், அறைபோகாமையும் நிய செய்கைகள் பெறப்பட்டன. இச்செய்கை
யாககுப் பகைவா நணுகாராகலின், வேறான வேண்டாவென்பதாம். (சு)

எசு. தூதாதானிச செலவது தானே தலைவந்த
போதாதாகுந தன்மை யறிநது. எ

இ-ள. தலைவந்த போ தானகும் தன்மை அறிநது — மாற்றரால் வகுக்க
பட்டித தன்மேலவந்த படையினபோலா விலக்கும வகுப்பறிநது வகுத்துக்
கொண்டி—தா தானகிச செலவது தானே—அவாதுசியைத் தன்மேல் வாரா
மற்றிததுத் தான் அதன்மேற்செலவதே படையாவது. எ-று.

படைவகுப்பாவது வீழுகம்; அஃது எழுவகையுதப்பிறரூய, வகையானுண்
காய, விரியானமுப்பதாம். உதப்பேழாவன அமுததறோட்டியூயின். வகை
நான்காவன தண்டம், மண்டலம், சங்கதம், போகமெனவிலை. விரி முப்ப
தாவன தண்டவிரி பதினேழும், மண்டலவிரி இரண்டும், சங்கதவிரியாதும்,
போகவிரியைந்தமெனவிலை. இவற்றின் பெயர்களும் இலக்கணமும் நன்னி
ரைப்பிறபெருகும், அவையெல்லாம் வடநூலகளுட்கணிக்கொள்க. இவைநா
னகுபாட்டாறும் படையினதிலக்கணங்கூறப்பட்டது. (எ)

எசு. அடறறகையு மாற்றலு மிலலெனினுந் தானே

படைததகையாற பாடி பெறும். அ

இ-ள. தானே—தானே,—அடறறகையும் ஆற்றலும் இல் எனினும்—பகை
மேற் றுனசென்றதிகதற்கணமையும் அது தன்மேல்வந்தாற பொதுக்குமாற
தலும் இல்லையாயினும்,— படைததகையால் பாடி பெறும் — தன்னேற்றப்
பொலிவானே பெருமையெய்தும். எ-று.

இல்லெனினுமெனவே, அவற்றதனறியமையாமை பெறப்பட்டது. படைத்
தகையென்றது ஒருபெயராமாதிரமாய நின்றது. தோற்றப்பொலிவாவது அல
ங்கரிக்கப்பட்ட தோ, யானே, குதிகைகளுடனும் பதாகை, கொடி, குடை, பல

லியம், காசுமுதலியவற்றுடனும் அணிந்து தோன்றும்படி. பாதி கண்டவன்
விலை பகைவரஞ்சும் பெருமை. (அ)

எகக. சிறுமையும் செல்லாத் துனியும் வறுமையு
மில்லாபின் வெலலும் படை. க

இ-ள். சிறுமையும் செல்லாத் துனியும் வறுமையும் இல்லாபின் — தான்
நேயநது சிறிதாகலும் மனதறிவின்று நீங்காத வெறுப்பும் நல்குரவும் தன்
கதிலையாயின, — படை வெலலும் — படை பகையை வெலலும். எ-று.

விட்டுப்போதலும் நின்றது நல்கூர்தலும் அரசன் பொருள்கொடாமையான
வருவன். செல்லாததுனியாவது மகன்கா வெளவல், இனிவரவாயின் செயதன்
முதலியவற்றான வருவது. இவையுளவழி அவன்மாட்டனபின்றி உற்றுப்பொ
ராமையின், இல்லாபின் வெலலுமென்றா. (க)

எஎ0. நிலைமககள் சால வுடைத்தெனினுந் தானே
தலைமகக விலவழி யில. க0

இ-ள். நிலைமககள் சால உடைத்து என்னும் — போரினகணியுடைய
வீரரை மிகவுடைத்தேயாயினும், — தலைமககள் இவவழித் தானே இல — தனக்
குத் தலைவராகிய வீரரிலலாதவழித் தானே நிலலாது. எ-று.

படைத்தலைவா நிலையுடையரன்றிப் போவாராயிற் காண்போரிலலென்ப
பொராது தானும் போமென்பார, தலைமககளிலவழியிலலென்றா. இவையு
ளவாபாட்டானும் முறைநீய் படைத்தகையினமையானும், அரசன்கொடைத்
தாழவுகளானும், தலைவரினமையானும், தாழவு கூறப்பட்டது. (க0)

எ அ ம அதி.— படைச்செருக்கு.

அஃகாவது அப்பகையது மறமிகுதி. அதிகாரமுறைமையும் இதனானே
விளங்கும்.

எஎக. என்னோமுன் விலலன்மின் நெவ்விர பலொன்னை
முன்னின்று கன்னின நவா. க

இ-ள். தெவ்விர என ஐமுன் நின்றது கல நின்றவா பலா — பகைவீர, இன்
றிக்னெறலைவென்றிர் போரோற்று நின்றது அவனவேலவாய வீழ்ந்து பின்கல
வினகண்ணே நின்றவீரா பலா, — என ஐமுன் விலலன்மின் — வீரர் அதன்
கண்ணிற் றுமமுடற்கணிற்றலவேண்டின, எனறலைவென்றிர் போரோற்றுநின்ற

கையொழியின். எ-து.

எனையெனத் தன்னொடு தொடர்புபடுத்திக் கூறினமையின், அவனவேல வாயமிழ்தலென்றும். கல் நடுகல். “நம்பன் சிலைவாய நடக்குங்களை மீச்சி லல்லா—லம்பொன் முடிபூ னரசமயிலே” எனப் பதமுகன்கூறினாற்போல

* சிலைசுநதாமணி, காந்தருவத்தையாரிலம்பகம், நுகள்.—பைம்பொற புன கப் பருமக்களி யானை யீட்டி— செம்பொ னெடுநதேர்த் தொகைமாககடற் றானை வெள்ள—நம்பன் சிலைவாய நடக்குங்களை மீச்சி லல்லா — லம்பொன் மணிபூ னரசமயிலே யென்று நக்கான்.

எ.அ. ம. அதி.— படைச்செருக்கு.

உஉடு

ஒருவீரன் தன்மறம் அரசன்மேலவைத்துக் கூறியவாறு. இப்பாட்டு தெடுமொழி வருகி.* (க)

எஎஉ. கான் முயலெய்த வம்பினில் யானை பிழைத்தவே லேந்த வினிது. உ

இ-ள். கான் முயல் எய்த அம்பினில்—கானத்தின்களேயும் முயலைப் பிழையாமலெய்த அம்பையேந்தலினும்—யானை பிழைத்த வேல ஏந்தல் இனிது—வெள்ளிடைநின்ற யானையெய்திநது பிழைத்த வேலையேந்ததல் நன்று.எ-து.

கானமுயலென்றதனால் வெள்ளிடைநின்றவென்பதும், பிழைத்தவென்றதனால் பிழையாமலென்பதும், முயற்குத் தக எய்தவென்றதனால் யானைக்குத்தக எறிதலும், வருவிக்கப்பட்டன. இது வேற்றரசன்படையொடு பொருதாரோ வீரன் அதுபுறங்கொடுத்ததாக நானிய பின்னவனறன்மேற்செல்லுறமுன்னது கூறறு. (உ)

எஎஉ. பேரான்மை பென்ப தறுகனென் றுற்றக்கா லூராண்மை மறத்த னெஃகு. கூ

இ-ள். துண்கண்போ துணமைஎன்ப—பகைவாமேற் கண்கூடாது செய்யும் மறத்தை தூலோர் மிகநவாண்டனமைபென்று சொல்லுவா—ஒன்று உறறக்கால் ஊராண்மை அதன் எஃகு(என்ப)—அவர்க்கு ஒருநாமு வந்ததாயிற் கண்கூடி அது தீர்த்துக்கோடற்பொருட்டு ஊராண்மைசெய்தலை தூலோர் அதற்குக் கூடாமையென்று சொல்லுவா. எ-து.

என்பவென்பதுபின்னுமியைநதது.ஊராண்மைஉபகாரிபாநதனமை.அஃதா

வது இலங்கையாவேந்தன போரிடைத் தனஞ்செழுந்தமபடத் தமிழனாய்கப்
பட்டானது நிலைமை நோக்கி, அப்போதையரிதை மேற்செல்லாது இன்றுபோய
நானே தினஞ்செய்யோடு வாவென விட்டாற்போலவது. இவையிரண்டுபாட்டிந
தமிழ்சி.†

(௩)

எஎசு. கைவேல களிற்றொடு போகதி வருபவன்
மெயவேல பறியா நஞம

சு

இ-ள். கைவேல களிற்றொடு போகதி வருபவன் — தனக்கைப்படையாய்
வேலைத் தனமேலவநத களிற்றொடு போகதி வருகின்ற களிற்றுக்கு வேனுடித
திரிவான்—மெய வேல பறியா நஞம— தனமாபின்னகின்ற வேலைககண்டு
பறித்து மகிழும். எ-று.

களிற்றொடு போககல களிற்றினதுயினாக கொடுபோமாறு விடுதல. மகிழ்
ச்சி தேடியதெயதலான். இதனுட களிற்றையல்லதெறியானென்பதுஉம, சின
யிகுடியான வேலிகைபோழ்ததறிநதிலெனப்பதுஉம, பின்னும் போரமேல்
விரும்பினெனப்பதுஉம, பெறப்பட்டன. தூழிலாட்டி.†

(சு)

* நெடுமொழிவஞ்சியென்பது ஒன்றாதார படைகெழுமித்—தனஞ்செழுந்த
யெடுததுதாததனது.

† தமிழ்சியென்பது அழிபவா புறக்கொடை யயிலவா னோச்சாக்—
கழித்து கணமை காத்தித துதாததனது.

‡ தூழிலாட்டென்பது களங்கெழுமிய படையிரிய — வுளங்கழிந்தவேல்
பறித்தோச்சினது.

உசு

உஉசு

எஅ ம் அதி.— படைச்செருககு.

எஎடு. விழித்தகண் வேலகொண டெறிய வழித்திமைபபி
தேட்டன்றோ வன்க ணவர்க்கு.

டு

இ-ள். விழித்த கண்—பகைவனா வெருணடுநோக்கிய கண் — வேல்கொ
ண்டு எறிய அழித்தது இமைப்பின்—அவா வேலைக்கொண்டெறிய அஃதாறது
அந்நோக்கையழித்தது இமைக்குமாயின, — வன்கணவர்க்கு ஓட்டு அன்றோ—
அது வீரர்க்குப் புறக்கொடுத்தலாம். எ-று.

அவ்வெருளினோக்கமீட்டலும் போரினகண்மீட்சியெனக்கருதி அதுவுஞ்செ
யயாரென்பதாம்.

(டு)

என்க. விழுப்புண பட்டாதநா லெல்லாம வழுககினுள
வைகருந்தன லுளை யெடுத்தது. சு

இ-ள். தன நாளே எழுது — தனக்குச் சென்ற நாளையெடுத்தெண்ணி,
—விழுப்புண பட்டாத நாளெல்லாம வழுககினுள வைக்கும்—அவற்றுள் விழு
ப்புணபட்டாத நாளையெல்லாம பயன்படாது கழிந்தநாளுள்ளே வைக்கும்
வீரன். எ-று.

விழுப்புண முகத்தினும் மார்பினும் பட்டபுண. போபெற்றிருக்கவும் அது
பெருத நாள்களோடுகூட்டுமென்பதாம். இவைமுன்றுபட்டானும் ஊற்றா
சாமை கூறப்பட்டது. (சு)

என. சுழலு மிசைவேண்டி வேண்டா உயிரா
கழலயாபபுக காரிகை நீர்த்து எ

இ-ள். சுழலும் இசைவேண்டி வேண்டா உயிரா—துறக்கத்துத்தம்மொடு
செல்லாது வையத்தைச் சூழ்ந்து நிற்கும் புகழை வேண்டி உயிர்வாழ்தலை
வேண்டாத வீரா—கழலயாபபுக காரிகை நீர்த்து—கழல்கூட்டுதல் அலங்கார
நீர்மையையுடைத்தது. எ-று.

வையத்தைச் சூழுமெனவே, அதன் பெருமை பெற்றும். செயப்படுபொருள்
வருவிக்கப்பட்டது. சூழ்சல் அகத்திலுடல் துறக்கமும் புகழும் எளிதினையதுவ
ராகலின், ஆபரணமாவது அதுவேயென்பதாம். (எ)

என. உறினுயி ரஞ்சா மறவ ரிறைவன்
செறினுஞ்சோ குன்ற விலா அ

இ-ள். உறின உயிர் அஞ்சா மறவா—போபெற்றிற் றம்முயிர்ப்பொருட்டா
சாது அதன் மேற்செல்லும் வீரா—இறைவன் செறினும் சோ குன்றல் இலா—
தம்மிறைவன் அது வேண்டாவென்றுமுனிவரும் அவ்வீரமிக்குறி குன்றா, எ-று.

போபெற்றறியாமைவின, அது பெற்றால் அரசனறியுபிறும் நிலலாளை
பதாம். பிறரும் “போபெற்றிற் புகழும் புனைகழன் மறவா” என்றும் “புடப
கத—தேவ னாகலிற் சாவேம யாமென—நீங்கா மறவா வீங்குதோள் புடை
ப்ப” என்றுங் கூறினா. (அ)

என்க. இழைத்த திகவாமைச் சாவாணா யாரோ
பிழைத்த தொறுககிற பவர். சு

என ம் அதி— நடபு.

உ.உ.எ

இ-ள். இழைத்தது இகவாமைச் சாவாணா—தாங்குநின் வஞ்சினந்தப்பா

மதபொருட்சென்று சாவல்ல விரை — பிழைத்தது ஒதுக்கிப்பவா யா — அது தப்பியவாறு சொல்லியெனத்தந்திரியா யாவா எ-று.

இழைத்தல் இன்னது செய்யுமுயின் இன்னதாகவெனத் தான் வகுத்தல். சொல்லியென்பது அவாய்க்கையான வந்தது. வருசினமுடிப்பானபுகழு முன்னே சாவிநூல் தொலைவனமயின், அது முடித்தாராவனச சாதந்திறப்புக்குறியவாறு. (க)

எஅ0. புரந்தாரகண னிரமலகச சாகறபிற சாககா
புரந்துகோட டகக துடைத்து. க0

இ-ள். புரந்தார கணணீர மலகச சாதற்பின் — தமக்குச் செயத் தனதிகளை நிகைத்து அண்டவரசா கண்கள நீர மல்குமவகைபோரிடைச் சாவப்பெறின, — சாககாறி இரந்துகோடககது உடைத்தது — அச்சாககாறி இரந்தாயினவகொ ளந்தத்தகுதியையுடைத்தது. எ-று.

மலகுதலாபிப டுடப நிகழ்பொருள்வற்றெழில் விடத்தெனமெனினறது. இனையழ இல்லிடை டோமால் விளியா பழயினைப்பபெயெய்பதலின், அநி ததவினையாற அறக்கமெயதுருசாரில் இரந்துகோடககதுடைத்தெனரா. இவ்வநானகுபாட்டாரும் உயிரோர்பாமை கூறப்பட்டது (க0)

எக ம அதி. — நடப்பு.

இரி அபயைபோல அரசு நம வினைவிடத்ததுவதாய நடப்பினை ஆக நகரம் விதிமுநதாரம பண்ணிவை வகாரம் எயிமறைமுநதாரவகை வ வானொடைவது, முகயங்காரமம், துள்ளுநமமுநககனரிடபுகக துகினரா. அந்தாவது நுனதென்பதைய அங்குமுறை மமபு மிரவா விளங்கும.

எஅக. செயற்கரிய யாவா நடபி வதுபோல
வினைகரிய யாவா காப்பு க

இ-ள் நடபின் செயற்கரிய யா உள் — நடப்பு என்பால் செயற்கோடற்கரிய பொருள்கள் யாவையுள் — அஃபோல வினைகது அரிய காப்பு யா உள் — செயற்கொண்டால் அதன்பால் பகைவா செய்யும் வினைகதுப புகற்கரிய காவலாவன யாவையுள் எ-று.

நடபுச்செயற்காவாநாப பெறுதலும் பெற்றது செய்யுமுபாயமும் செயதா றநிரிபின் விற்றலுமுதலிய அரியவாகலின் நடபிறசெயற்கரியன வினையென தும், செயதாறப் பகையருவி வினைகோடககா கலின் அஃபோல வினைவாரா மைகது, அரியகாவலில்லைபென்று கூறினா. நடப்பு தான இயற்கை செயற்கை

யென இருவரைப்பரிம. அவற்றுள் இப்பறகை பிறப்புமுற்றபாருயதூஉம தேய முறையாயுதாஉமெனவிருவரைப்பரிம. அவற்றுள் முன்னையது சுற்றமாக லின அது சுற்றந்தழாலினடங்கிறது, ஏனையது பகையினையிட்டதேயத்ததாக லின, அது துணைவலியென வலியறிதலுளடங்கிறது. இனி ராணரசு சொல்லப் படுவது முனசெய்தவுதவிபற்றி வருஞ்செயற்கைபேயாகலின், அதனறிபபு இதனாற் கூறப்பட்டது.

(க)

உஉஅ

எக ம அதி.— நடபு.

எஅஉ. நிறைநீர நீரவர் கேண்மை பிறைமதிப

பின்னீர பேதையார நடபு.

உ

இ-ள். நீரவர் கேண்மை பிறை நிறை நீர — அறிவுடையார நடபுக்கள் பிறை நிறையுநதன்மைபோலநாடோறுநிறையுநதன்மையவாம். — பேதையார நடபு மதிப பின் நீர — மறறைப்பேதைமையுடையார நடபுகள நிறைநத மதி பின் குறையுநதன்மைபோல நாடோறுங்குறையுநதன்மையவாம். எ-து.

நீரவொன்றா, இனிமைபற்றி. கேண்மை, நடபென்பன ஒருபொருட்களவி. செய்தாரது பன்மையான நடபும் பன்வாயின. அறிவுடையாரும் அறிவுடை யாருஞ்செய்தன முனசுருங்கிப் பின்பெருகற்கும், பேதையாரும் பேதையாருஞ் செய்தன முனபெருகிப் பின்பெருகற்குக்காரணம் தம்முண்முன்னறியாமை யும் பின்னறிதலுமாம்.

(உ)

எஅந. நயிற்றோது தூனயம் போலும் பயிற்றோதும்

பண்புடை யாளா தொடாபு.

ந

இ-ள். பண்புடையாளா தொடாபு பயிற்றோதும் — நற்குணமுடையமக்கள் தம்முடசெய்த நடப்பு பயிலுநதோதும் அவாக்கின்பஞ்செய்தல் — தூல நயி ற்றோதும் நயம்போலும் — தூறப்பொருள் கறகுநதோதும் கற்றாக்கின்பஞ்செ ய்தலையொக்கும். எ-து.

நயத்தினைச் செய்தலான, நயமென்பப்பட்டது. இருமையினும் ஒருகாலைக் கொருகால மிகுமென்பதாம். இவையிரண்டுபாட்டானும் அச்சிறப்பிற்கேது கூறப்பட்டது.

(ந)

எஅச. நகுதற பொருட்டன்று நடடன் மிகுதிககண்

மேறசென நிழத்தற பொருட்டு.

ச

இ-ள். நடடன் நகுதறப்பொருட்டன்று — ஒருவனோடொருவன் நடபுச்செய

தல தம்முண்குதற்கியைநதன் சொல்லி நகையாடறபொருட்டனது—மிகுதி ககண மேறசென்று இடித்தறபொருட்டு—அவாகரு வேண்டாதசெய்கையுள் தாயவழி முறபட்டிக கழறுத்தறபொருட்டு. எ-று.

பழியும் பாவமுநதருஞ்செய்கை துன்பமே பயத்தலான வேண்டப்படுவதன் மையின் அதனை மிகுதியென்றும், அதுசெய்தறகு முன்னே மீட்டலவேண்டுதி லின் மேறசென்றென்றும், இன்னொரு மீளாமையின் இடித்தறபொருட்டெ ன்றுநக-றினா. இதனால் நடப்பினப்பின் கூறப்பட்டது. (ச)

எஅடு. புணாச்சி பழகுதல் வேண்டா வுணாச்சிதா
நடபாவ கிழமை தரும். ரு

இ-ள். புணாச்சி பழகுதல் வேண்டா—ஒருவனோடொருவன் நடபாதற்குப் புணாச்சியும்பழகுதலுமாகிய காரணங்கள் வேண்டியதில்லை;—உணாச்சிதான் நடபாம் கிழமை தரும்— இருவாக்குமொத்தவுணாச்சிதானே நடபாழரிமை யைக் கொடுக்கும் எ-று.

புணாச்சி ஒருதேயத்தாராதல், “இன்றே போலகதம் புணாச்சி தானே.” என்றதும் அதனை. பழகுதல் பலகாற்கண்டுஞ் சொல்லாடியும் மருவுதல். இவ்வி ரண்டிமினதிக் கோப்பெருஞ்சோழனுக்கும் பிச்சிராந்தையார்க்கும்போல் உண்

எக ம அதி.— நடபு.

உஉக

ாச்சியொப்பின், அதவே உடனுயிரீங்குமுரிமைத்தாய நடப்பின்ப பயக்குமெ ன்பதாம். நடப்பிற்குப் புணாச்சி, பழகுதல், உணாச்சியொத்தலென்னுங்காரண முன்றனுள்ளும் பின்னது சிறப்புடைத்தென்பது இதனை கூறப்பட்டது. (ரு)

எஅக. முகநக நடபது நடப்பன்று நெஞ்சத்
தகநக நடபது நடபு. க

இ-ள். முகம நக நடப்பது நடபு அன்று—கண்டவழி அகமொழிய முகமா த்திரமே மலருமவகை நட்குமது நடபாகாது,—நெஞ்சத்தகம் நக நடபது நடபு—அனபால் அகமுமலர நட்குமதே நடபாவது. எ-று.

நெஞ்சினகணிகழுவதனை நெஞ்சென்றா. இறந்தததழீஇயவெச்சவும்மை விகாரத்தாற்றெககது. அதனால் இரண்டும் ஒருவகே மலரவேண்டுமென்பது பெற்றும். (க)

எஅஎ. அழிவி னவைநீக்கி யாறுயத தழிவின்க
ணல்ல லுழப்பதா நடபு. எ

இ-ள். அழிவினவை நீக்கி ஆறு உயதது — கேட்டினைத்தருநிடுநெறிகளைச்

செலுவதுகால் விலக்கி ஏனைசனனெறிகளைச் செல்லாகதாற செலுத்தி— அழி
வினகண் அல்லல் உழப்பது நடபாம—தெய்வநதாரதேவநதாழி அது விலக்
கப்படாமையின் அந்நுனபத்தை உன்னுப்பிப்பதே ஒருவனுக்கு நடபாவது.
எ-று.

ஆறென வருகின்றமையின், அழிவினைத் தருமவையென்றெழிந்தாரா. “நெரு
ண்டவறிவினவா” எனபுழிப்போல இனசாரியை நிறக இரண்டனுருபு தொக
கது. இனி நவைபென்று பாடமோதி, அதற்குப் போரழிவினுரு செலவவழி
விலுமவரத துன்பங்களெனறும், அழிவினகணென்பதற்கு யாககையழி வின
கணெனறும் உரைப்பாருமுளா. (எ)

எஅஅ. உடுககை யிறந்தவன் கைபோல வாங்கே
யிடுககண் களைவதா நடபு ௮

இ-ள. உடுககை இழந்தவன் கைபோல—அவையிடையாடைநிலைநவனுக்கு
அப்பொழுதே கைசென்றுதவி அவவிளிவரல் களையுமாறுபோல, — ஆங்கே
இடுக்கண் களைவது நடபாம — நடவாங்கு இடுககண் வந்துழி அப்பொ
ழுதே சென்றுதவி அதனைக் களைவதே நடபாவது. எ-று.

அற்றங்காததற்கட கை தன்மனத்தினுமுற்பிதலின், அவவினாவு இடுககண்
களைவுழியம் அதற்கொத்த தொழிலுவமையிலும் வருவிகக. உடையவனெரு
ழில் நடபினமேலேற்றப்பட்டது. (அ)

எஅக. நடபிறகு வீற்றிருக்கை யாதெனிற கொட்பின்று
யொல்லுமவா யூன்று நிலை. ௯

இ-ள. நடபிறகு வீற்றிருக்கை யாதெனின — நடபினுக்கு அரசிருக்கை
யாதெனின,—கொட்பு இன்றி ஒல்லுமவாய னுனறும் நிலை—அஃது எஞ்ஞா
ன்றாகதிருபின்னி இயலுமெல்லையெல்லாம் அறம்பொருள்களிறறளராமைத தா
றுகுந் தினமை. எ-று.

உகஉ ௮௦ ம அதி.— நடபாராய்தல்.

ஒருஞான்தம் வேறுபடாது மறுமைபிம்மைகடகு உறுதியாய அறம்பொ
ருள்களிறறளாநதழி அததளாசசி நீக்கி அவநனைக்கணிந்துததற்குமேல் ஒரு
செயலுமின்மையின், அதனை நடபிறகு முடிந்தவெல்லையெனரா. (க)

எக௩. இனைய ரிவொமக கினனமயா மென்று
புனையினும் புலலென்னு நடபு. ௧௦

இ-ள. இவா எமகத் இனையா யாம இனனம் எனது புனையினும் — இவா

நமக்கிததுணையனபினா யாயிவாகந்ததன்மையமென்று ஒருவனாயொருவா புனைநதுசொல்லினும்,— நடப்பு புல்லெனும்— நடப்பு புல்லிதாயத தோன மும். எ-று.

இவாகக்கணபது வருவிககப்பட்டது. தாம் அவனானும் வேறறுமையின் றிவைததுப புனைநதுரைப்பினும் வேறறுமையுண்டாமாகலின், நடப்பு புல்லெ னுமென்றா. இவைபைநதுபாட்டானும் நடபினதிலக்கணஞ் கூறப்பட்டது.

அம்ம அதி.— நடப்பாராயதல்.

அஃதாவது மேற்சொல்லியவிலக்கணத்தானாயாராயத்தறிநதே நடக்கவே னந்திலின், அவனாயாராயுந்திறம் அதிகாரமுறைமையும் இதனானே விளங்கும்.

எகக. நாடாது நடடலிற கேடிலலை நடடபின

வீடிலலை நடபாள பவாகரு க

இ-ள. நடபு ஆபவாகரு நடடபின வீதி இலலை—நடபினவிருமபி அதனக ணனே நிறபாகரு ஒருவனோடு நடபுச்செயதபின் அவனை வித்தலுண்டா காத்—நாடாது நடடலிற கேசி இலலை—ஆகலான, ஆராயாது நடபுச்செ யதலபோலக கேசி தருவது பித்திலலை. எ-று.

ஆராயதல் குணச்செயற்கைகள் ஏ நன்மையையாராயதல். கேசி ஆகுபெயர், நடகிறமுவனானும் வேறறுமையின்மையின் வீடிலலையென மும், அவவேற றுமையின்மையான அவனக—பழிபரவல்கள் நமலாமாகலின் இருமையுங்கெடு வனென்பது நோக்கி நாடாது நடடலிறகேடிலலையென அவகூறினா. (க)

எகக. ஆயநதாயநது கொள்ளாதான கேணமை கடைமுறை தானசாந துயரந தரும. உ

இ-ள. ஆபநது ஆபநது கேணமை கொள்ளாதான — குணமுஞ்செய்கை யும் நல்லன்னென்பதும் அல்லன்னென்பதும் பலதாலாராயத்தும் பலவாற்றுகாரா ய்ததும் ஒருவனோடு நடபுக்கொள்ளாதவன்—கடைமுறை தான ஆம் துயரம் தரும—முடிவிற குணசாதற்கேதுவாய் துன்பத்தினைத் தனமாற்றா வினைகக வேண்டாமற் றானே வினைக்கும். எ-று.

கடைமுறைக்கண்ணென இறுக்ககட்டொக்க ஏழாவது விரிகக. குணமுஞ் செயலுந் தீயானோடு கொள்ளின் அவற்கு வரும் பகைமையெல்லாக் தனமே லவாய்ப் பின் அவற்றானிறதுவிதிமென்பதாம். இவைவிரண்டுபாட்டானும்

ஆராயவழிப்பெரிமுகக்குக கூறப்பட்டது.

(2)

எகூட. குண்ணும் குடிமையும் குறமுங் குன்ற
வினனு மறிநதியாகக நடபு.

ந.

அம் அதி.—நடபாராயதல.

உகூ

இ-ள். குண்ணும் குடிமையும் குறமுங் குன்ற இன்னும் அறிந்த—ஒருவன் குணத்தினையும் குடிப்பிறப்பினையும் குறத்தினையும் குறைவற்ற சுற்றத்தினையும் மாராயநதிறந்து,—நடபு பாகக—அவனோடு நடபுச்செய்க. எ-று.

குறையிலாதார உலகத்தினமைபின் உள்ளது பொறுக்கப்படுவதாயின் அவாநடபு விடற்பாற்றனறென்பார குறமுமெனதும், சுற்றப்பிணிப்புடையார நடாரோடும் பிணிப்புணர்வருநலிற் குணுவின்னுமெனதும், விடப்படிற் றவ குறையாமென்பார அறிநடியாககவென்றுங் கூறினார்.

(க)

எகூச. குடிப்பிறந்து தன்கட பழிநாணு வாளைக
கொடுத்தது கொளலவேணி நடபு. ச

இ-ள். குடிப்பிறந்து தன்கட பழி நாணுவாளை — உயர்ந்தகுடியின்கடபிறந்து தன்மாட்டு உலகாசொல்லும் பழிக்கஞ்சுவாளை — கொடுத்ததும் நடபுக கொளல வேணிடம்—எல் கொடுத்ததாயினும் நடபுககோடல் சிறந்தது. எ-று.

குடிப்பிறப்பாற் றுண பிழைசெய்யாமையும், பழிக்கஞ்சுலாற் பிழைத்தன பொறுத்தலும், பெற்றும். இவையிரண்டுமுடையாளைப் பெறுதலருமையின், அவனடபை விலைகொடுத்ததுயகொளகவென்பதாம்.

(ச)

எகூடு. அழச்சொல்லி யல்ல திடுகது வழக்கறிய
வல்லாரநட பாயந்து கொளல. ரு

இ-ள். அல்லது அழ்ச சொல்லி—தாம் உலகவழக்கல்லது செய்யக கருகிற சோகம்பிறக்கமவரை சொல்லி விலக்கியும்—இடித்தது—செய்தக்காற் பின்னுஞ் செய்வாவகை நெருங்கியும்—வழக்கு அறியவல்லார—அவ்வழக்குச் செய்யாவழிச் செயலிக்கவும் வல்லாரை—ஆயந்து நடபுத கொளல—ஆராயந்து நடபுககொள்க. எ-று.

அழச்சொல்லிப்பிறந்தனவந்த பரிகாரவினைகளான அவற்றிற்கேற்ற குற வினைகள் வருவிக்கப்பட்டன. வழக்கு உலகத்தார அடிப்பட்ச் செய்துபோந்த செயல். தம்மொடு நட்பாரும் அறியும்வகை அறிவித்தலரிதாகலின், அறியவல்லாரொன்றார். இரண்டாவது இறுதிககடடொக்கது.

(ரு)

எககசு. கேட்டினு முண்டோ ருறுதி கிளைஞரை
நீட்டி யளப்பதோர கோல. சு

இ-ள. கிளைஞரை நீட்டி அளப்பது ஓரகோல—ஒருவனுக்குக் கேடெனப்பது தன்னட்டாராகிய புலங்கனையெஞ்சாமலளப்பதோரகோல, — கேட்டினும ஒருறுதி உண்டி— ஆகலின் அதன்கண்ணும் அவனாற பெறப்படுவதோரலல றிவுண்டி. எ-று.

தத்தநடபெல்கைள சுருங்கியிருக்கவும் செலவககாலதகப புறத்துத்தோ ன்ருமறபோந்தார பினகேசி வந்துழிச செயலவேறுபடுதலின் அக்கேட்டால் அவை வரையறுக்கப்படுமென்பதுபற்றிக் கேட்டின்கோலாககியும், அதனால் அவரையளந்தறிந்தால் ஆவாரையே கோடலின் அவவறிவை உறுப்பெனறுங் கூறினா. கிளைஞா ஆகுபெயா. இஃதேகதேசவுருவகம். இவைநான்குபாட்டா னும் ஆராயுமாறும ஆராயந்தாலநடகப்படுவார இவ்வொன்பது உங்கூறப்பட்டன.

எககௌ. உறுதிய மென்ப தொருவற்குப் பேதையா
கேண்மை யொரீஇ விடல. எ

உகஉ

அம் அகி.—நடபாராயதல.

இ-ள. ஒருவற்கு ஊதியமென்பது—ஒருவனுக்குப் பேறென்று சொல்லப்படுவது— பேதையா கேண்மை ஓரீஇ விடல—அறிவிலாரோடு நடபுககொண்டானாயின் அதனையொழிந்த அவரினீங்குதல. எ-று.

நடபொழிந்தாலும் நீங்காககால் வெறிகமழ சந்தனமும் வேங்கையும் வேமாறுபோலத் தீங்குலருதலின் விடலெனறும, நீங்கியவழித்தீங்கொழிதலே யனறி இருமைபின்பததிறகுரிமையெய்தலு முடைமையின் அதனையுதியமெ னறுவகூறினா. (எ)

எககஅ. உள்ளறக வுள்ளஞ சிறுகுல கொள்ளறக
வல்லறக னூற்றறுப்பார நடபு. அ

இ-ள. உள்ளம் சிறுகுல உள்ளறக — தமமுகக்குருவகுதற்குக் காரண மாய வினைகளைச் செய்யுகின்றயாதொழிக, — அல்லறகன் ஆற்று அறுப்பார நடபுக கொள்ளறக — அகபோலத் தமக்கொருதுன்பம் வந்துழிக கைவிடு வார நடபினைக் கொள்ளாதொழிக. எ-று.

உள்ளஞ்சிறுநுவவாவன தமயினவலியாரோடு தொடங்கியனவும் பயனில்ல
னவுமாம். ஆற்றென்பது முதனிலைதொழிற்பெயர். முன்னெல்லாம் வலியரா
வார்போனது ஒழிதலின், வலியறுப்பாரொன்றார். எடுத்ததுககாடபிவமை. கொள்
ளின் அழிந்தேவிடுமென்பதாம். (அ)

எகக. கெடுநகாலேக கைவிடுவார கேண்மை யடுநகாலே
யுள்ளினு முள்ளஞ சுமம். கூ

இ-ள். கெடுநகாலேக கைவிடுவார கேண்மை — ஒருவன் கெடுநகாலத்து
அவனைவிட்டு நீங்குவார் முன்னவனோடுசெய்த நடப்பு, — அந்நகாலே உள்ளினும்
உள்ளம் சுமம் — தன்னைக் கூற்றிடுநகாலத்து ஒருவனைப்பினும், அந்நினைத்தவு
ள்ளத்தைச் சுமம். எ-று.

நினைத்ததுணையானே இயைபிலலாத பிறன்கருக கூற்றினுங்கொடிதாமெ
னக் கைவிடுண்ணிச் செய்த நடப்பின் கொடுமை கூறியவாறு. இனி அவனா
னே ஆகியகேடு தன்னையடுநகாலையுள்ளினும் அக்கேட்டினுஞ்சுமென்றுரை
ப்பாருமுளா. இவைமுன்னதுபாட்டாறும் ஆராயநதால் நடக்கப்படாதார இவ்வொ
ன்பது கூறப்பட்டது. (க)

அ00. மருவுக மாசற்றார கேண்மையொன நீத்து
மொருவுக வொப்பிலார நடப்பு. க0

இ-ள். மாசு அற்றார கேண்மை மருவுக — உலகோடொத்தது குற்றம்ற்றார்
நடப்பினையே பயில்க, — ஒப்பு இவர நடப்பு ஒன்று நாததம் ஒருவுக — உலகோ
டொத்ததல்லலார நடப்பின் அறியாது கொண்டாராயின், அவாவேண்டியதொன
றனைக் கொடுத்தாயினும் விடுக. எ-று.

உலகோடொத்ததார நடப்பு இருமையின்பமும் பயத்தலின் மருவுகவென்றும்,
அதனோடு மாறியினாநடப்பு துன்பமே பயத்தலின் அதனொழிவை விலக்கொடு
ததுங்கொள்கவென்றும் கூறினார். இதனால் அவவிருமையுநதொகுத்துக்கூறப்
பட்டன. (க0)

அகம் அகி.— பழைமை.

அஃதாவது நட்பாரது பழையராநதன்மைபற்றி அவர் பிழைத்தன பொறுத்தல், காரணப்பெயர் காரியத்திற்காயிற்று. ஆராய்ந்து நட்கப்பட்டாரொன்றும் பொறுக்கப்படுவதற்குமுடையராகலானும் ஊழல்கையாலும் நட்பார மாட்டுப்பிழையுள்ளதாமென்பது அறிவித்தற்கு, இது நட்பாராயதலின்பினவைக் கப்பட்டது.

அக. பழைமை பெண்படுவது யாதெனின் யாதும் கிழமைபையக கீழநதிடா நட்பு. க

இ-ள். பழைமை எனப்படுவது யாதெனின்— பழைமையென்று சொல்லப்படுவது யாதென்று வினவின, — கிழமையை யாதும் கீழநதிடா நட்பு— அது பழைமையோர் உரிமையாற்செய்வனவற்றைச் சிறிதுஞ்சிதையாது அவற்றிற்குட்மப்படும நட்பு. எ-து.

கிழமை ஆகுபெயர். கெழுதகைமையென வருவனவுமது. உரிமையாற்செய்வனவாவன கருமமாயின செய்யுங்காற கேளாது செய்தல், கெடும்வகை செய்தல், தமக்கு வேண்டியன தாமே கோடல், பணிவச்சங்களினமையென்றிவை முதலாயின. சிதைத்தல் விலக்கல். இதனா பழைமையாவது காலஞ்சென்றதன்று இப்பெற்றித்தாய நட்பென்பது கூறப்பட்டது (க)

அஉ. நட்பிற குறுப்புக் கெழுதகைமை மறந்தற் குப்பாதல் சான்றோ கடன உ

இ-ள். நட்பிற்கு உறுப்புக் கெழுதகைமை— நட்பிற்கவயவமாவன நட்பார் உரிமையாற்செய்வன, — அதற்கு உப்பாதல் சான்றோ கடன — அதனால் அவ்விருமைக்கு இவியராதல் அமைந்ததாகு முறைமை. எ-து.

வேறனமேனோன்ற உறுப்பென்றோ, உறுப்பென்பது அண்டிலக்கணையடியாகவந்த குறிப்புச்சொல். அவயவமாதலறிந்தே இவியவராவொன்பது தோன்றச் சான்றோமேல் வைத்தாரா. (உ)

அக. பழைய நட்பெவன செய்யுந் கெழுதகைமை செயதாங் கமையாக கடை. க

இ-ள். கெழுதகைமை செயதாங்கு அமைப்பாககடை— தாழுடம்படாதன வேனும் நட்பார் உரிமையாற்செய்தனவற்றிற்குத் தாஞ்செய்தாற்போல் உடம்படாராயின, — பழைய நட்பு எவன் செய்யும்— அவரோடு பழையதாயவந்த நட்பு என்னப்பண்செய்யும். எ-து.

செய்தாற்போலவுடம்படுதலாவது தாழும் அவரிடத்தரிமையாலுடம்படுதல்.

இவையிரண்டுபாட்டானும் பழையமையான வருமுரிமையது சிறப்புக் கூறப் பட்டது. (௩)

அரசு. விழைதகையான் வேண்டி யிருப்பார் கெழுதகையார்
கேளாது நடடார் செயின். ச

இ-ள். நடடார் கெழுதகையால் கேளாது செயின்—தங்கருமத்தை நடடார்
உரிமையாதகேளாது செய்தாராயின்,—விழைதகையான வேண்டி இருப்பார்

௩௦

உருச

அக ம அதி.— பழைமை.

—அச்செயலது விழையப்படுதனைமைபற்றி அதனை விருமபுலா அறிவுடை
யார். எ-து.

ஒருவாக்குத தங்கருமநதாமரியாமன முடிந்திருததலினாலுக்கு நனமையின்
மையின், அச்செயல விழையததக்கதாயிற்று. அதனை அவ்வாற்றிநது விருமபு
தல அறிவுடையாக்கலலகினமையின், அவாமேலவைத்துக்கூறினார். வேண
டியிருப்பொன்பது எழுந்திருப்பொன்பதுபோல ஒருசொன்னீமைத்த. இத
னா கேளாது செய்துழி அதனைவிருமபுகவென்பது கூறப்பட்டது. (ச)

அதி. பேதைமை யொன்றோ பெருங்கிழமை யென்றுணாக
நோதக நடடார் செயின். ரு

இ-ள். நோதக நடடார் செயின்—தாம வெறுக்கத்தக்கனவற்றை நடடார்
செய்தாராயின், —பேதைமை ஒன்றோ பெருங்கிழமை என்று உணாக—அத
ற்குக் காரணம் ஒன்றிற்பேதைமையெனருதல் ஒன்றினமிக்கவுரிமையெனரு
தல் கொள்க. எ-து.

ஒன்றோவென்பது எண்ணிடைச்சொல். செயின்னெனவே, தமமியலபாற்செ
யயாமை பெற்றும். இது வருகின்றவற்றுள்ளுமொரும. இழவூழான வரும்
பேதைமை யாவாக்குமுனமையிற நமக்கேதன்கொண்டாரொன்றதல் ஊழவ
கையான எமமினவரற்பாலது ஒற்றுமையிக்குதிபற்றி அவரினவநதெனருதல்
கொளவதல்லது அன்பினமையென்று கொள்ளப்படாதென்பதாம். கெடுமவகை
செயயின் அதற்குக் காரணம் இதனாகூறப்பட்டது. (ரு)

அரசு. எலலைக்க ணின்றா துறவார தொலைவிடத்துந
தொலலைக்க ணின்றா தொடாபு. க

இ-ள். எலலைக்க ணின்றா—நடபுலரமயிகவாது அதனகண்ணே நின்றவா
—தொலலைக்க ணின்றா தொடாபு தொலைவிடத்தும் துறவார—தமமொடு

பழைமையிற்றிரியாது நினரூது நப்பினை அவராறொருவுவரதவிடத்தம் விடா. எ-து.

பழைமையிற்றிரியாமை உரிமையொழியாமை. தொலைவு பொரு—கேடும் போககேடும். (சு)

அ0எ. அழிவநத செயயினு மன்பரூ ரன்பின
வழிவநத கேணமை யவா. எ

இ-ள். அழிவநத செயயினும் அனபு அரூ—நட்டார தமக்கழிவுவநதவற றைச் செயதாராயினும் அவாமாட்டனபொழியா — அனபின வழி வநத கேணமையவா— அனபுடனே பழையதாயவநத நப்பினையுடையா. எ-து.

அழியென்பது முதனிலைதொழிற்பெயா. அழிவு மேற்சொல்லிய கேட்கள். இவையிரண்டிபாட்டானு கெடுசெய்தக்கண்ணும் நடபு விடறபாற்றனறென பது கூறப்பட்டது. (எ)

அ0அ. கேளிழுக்கங் கேளாக கெழுதகைமை வல்லார்ககு
நாளிழுக்க நடடார் செயின். அ

இ-ள். கேள இழுக்கம் கேளாக கெழுதகைமை வல்லார்க்கு — நடடார் செயற்பிழையைத் தாமாக்கவேண்டிப் பிறாசொன்னாலுங் கொள்ளாத உரிமை அஉ ம அதி.— தீநடபு. உஉரு

யதியவல்லார்ககு— நடடார் இழுக்கம் செயின் நாள— அவா பிழை செய் வாராயின், அது பயன்பட நாளாம் எ-து.

பிழைபாவன சொல்லாது நற்பொருளவெளவல், பணியாமை, அஞ்சாமை முதலாயின. கேடல் உட்கோடல். கெழுதகைமைவல்லாரென்பது ஒருபெய ராயக்கேளாதவென்னுமெச்சத்திற்கு முடிபாயிற்று. செயதுபோரதுழியல்லது அவவண்ணம் வெளிப்படாமையின், செய்யாதன நாளல்லவாயின். இதற்ற பிழைபொறுத்ததற்சிறப்புக் கூறப்பட்டது. (அ)

அ0க. கொடாஅ வழிவநத கேணமையா கேணமை
விடாஅா விழையு முலகு. கூ

இ-ள். கொடா வழி வநத கேணமையா கேணமை—உரிமையரூது பழைய தாய வநத நப்பினையுடையாரது நப்பினை—விடா உலரு விழையும்—அவா பிழைநோக்கி விழிதல்செய்யாதாரை உலகம் நடபுகுறித்தது விரும்பும்-எ-து.

கொடாதென்பதனிறுதிக்கே விகாரத்தாற்றுககது. விடாதாரையெனவே, விழித்தகாரணங்கூறப்பட்டது. நமமாட்டும் ஸ்வரீகத்தனமைபராவென்று யா

வருதாமே வந்து நடப்பாவொன்பதாம். கொடொன்று பாடமோதி, நடப்புதத
னமையிற் கொடாராகியென்றுரைப்பாருமுளா. (க)

அக0. விழையார விழையப் படுப பழையாக்கட
பண்பிற தலைப்பிரியா தா. க0

இ-ள். பழையாக்கண பண்பின் தலைப்பிரியாதா—பழைய நடரா பிறழ
செய்தாராயினும் அவாமாடபித் தம்பண்பின்னகாதா— விழையார விழைய
ப்படுப— பகைவராரும் யிருமப்படுவா. எ-று.

தம்பண்பாவது செயயாதமுன்போல் அன்புடையராதல். மூன்றனுருபுரு
சிறப்புமமையும் விகாரத்தாற்றொக்கண். அத்கிரிபின்மை நோக்கிப் பகைவரும்
நடாராவொன்பதாம். இவையிரண்டுபாட்டானும் பழைமைப்பறிவார எய்தும்
பயன் கூறப்பட்டது. (க0)

அஉ ம அதி. — தீநட்பு.

இனிப் பொறுக்கப்படாத குற்றமுடைமையின் விடற்பாலதாய் நடபு
நடபாராயத்தக்கசுருங்கச்சொல்லிய னுனையானடங்காமையின் அதனையிரு
வகைப்படுத்தி இரண்டிற்காரத்தாற் கூறுவானொடங்கி, முத்தகடமடபுக்க
கூறுகின்றா. அஃதாவது தீக்குணத்தாரோடு உளதாய் நடபு. குணத்தின்நீமை
ஒற்றுமைபற்றி உடையாரமேற்றாயது, பின் அவரோடு செய்த நடபின்மேற்
றயிறது. அதிகாரமுற்றமை கூறுமையே விளங்கும்.

அகக. பருகுவா போலினும் பண்பிலார கேணமை

பெருகலிற் குறை பிணிது க

இ-ள். பருகுவாரபோலினும் பண்பு இலா கேணமை—காதனயிருதிபாற்
பருகுவாரபோன்றாரயினும் தீக்குணமுடையாரநடபு— பெருகலின் குறைநல்
இனிது— வளாதலிற்றேயதன்னது. எ-று.

“பருகு வன்ன வருகா நோக்கமொயி” என்றா பிறரும். நற்குணமில்லா
னெனவே, தீக்குணமுடையாரொன்பது அருத்தாபத்தியான வந்தது. பெருகி
உகக

அஉ ம அதி. — தீநட்பு.

ஊல் வருங்கேடு குன்றிலை வாரீரமையின், குன்றலின்தென்றா. இதனாற்
நீநட்பின்ன ஆகாமை பொதுவகையாற் கூறப்பட்டது. இனிச் சிறப்புவகை
யாற் கூறுப. (க)

அகஉ. உறினட டறினொருஉ மொப்பிலார கேண்மை

இ-ள். உறின நட்டு அறின ஒருடம் ஒப்பு இலா கேணமை — தமக்குப் பயனுளவழி நட்புச்செய்து அஃதிலவழியொழியும் ஒப்பிலாத நட்பினை— பெறினும் இழப்பினும் என— பெறமுல் ஆககமியாது! இழந்தாற் கேடியாது! எ-று.

தமக்குறதனபாபபா பிறரோடு பொருததமிலராகலின், அவரை ஒப்பிலா ரெனரா. அவர்மாட்டு நொதமற்றனமையே அமையுமென்பதாம். (உ)

அகந. உறுவது சோதாக்கு நட்பும் பெறுவது

கொள்வாருங் களவரு நோ. ந

இ-ள். உறுவது சோதாக்கும் நட்பும்— நட்பளவு பாராது அதனால் வரும் பயனளவு பாரக்கும் நட்பாரும்— பெறுவது கொள்வாரும் — கொடுப்பாராக கொள்ளாது விலையைக்கொள்ளும் பொதமகளிரும்—களவரும்—பிறரகேடு நோக்காது அவாசோரவு நோக்குங்களவரும்—நோ—தமமுனொப்பா. எ-று.

நட்பு ஆருபெயர். பொருளையேருறிந்து வருசித்தொழுக்கலின், கணிகையா களவொன்றிவரோடொப்பொன்பதாயிற்று. இவையிரணிபாட்டானுந் தமக்குறுவது பாபபா நட்பினறீமை கூறப்பட்டது. (ந)

அகச. அமரகத தாற்றறுக்குங் கல்லா மா வன்னா
தமரிற் றனிமை தலை. ச

இ-ள். அமரகத்து ஆற்று அறுக்கும் கல்லா மா அன்னா தமரின— அமாவாராதமுன்னெல்லாந் தாறுகுறுவதுபோன்று வந்துழிக் களத்திடை வீழ்த்துப் போக கலவியிலலாத புரவிபோலவாரது தமாமையில் — தனிமை தலை— தனிமை சிறப்புடைத்து. எ-று.

கல்லாமை கதியைநதமசாரிபதினெ—டுமபொருமுரணற்றலும் அறியாமை. துன்பம் வாராதமுன்னெல்லாந் துணையாவாபோன்று வந்துழி விட்டிரீங்குவொன்பது உவமையாற் பெற்றும். அவா தமரானால் வருயிற்றுத் தனியானால் வாராமையின், தனிமையைத் தலையெனரா எனவே, அதுவுந் திதாதல் பெறுதும். (ச)

அகநி. செய்தேமஞ் சாராச சிறியவா புனகேணமை
யெய்தளி னெய்தாமை நன்று. ரு

இ-ள். செயது ஏமம் சாராச சிறியவா புனகேணமை— செயதுவைத்தாலும் அரணுகாத தீமக்களது தீநட்பு— எய்தலின் எபதாமை நன்று—ஒருவ

நகுண்டாதலின் இலையாதல நனது. எ-து.

சிறப்பும்மை விகாரத்தாற்றுக்கது. அரணுகாமை தொலைவினகண் விட்டி நீங்குதல. எயதலினெய்தாமை நனறெனபதற்கு மேலுலாந்தாறுகுளாகக.

அஉ ம் அதி.—நீநடபு.

௨௬௭

சாராதவென்னும்பெயரெச்சம் கேண்மையென்னும்பெயர் கொண்டது; சிறிய வொன்பதனைக கொள்ளின், செயதென்பது நினது வறறும். இவைவிரண்டுபா ட்டாரூர் தொலைவிறுணையாகாத நடபினநீமை கூறப்பட்டது. (ரு)

அகக. பேதை பெருங்கெழீஇ நடபி னறிவுடையா
நோதின்மை கோடி யுறும். கூ

இ-ள. பேதை பெருங்கெழீஇ நடபின்—அறிவிலானது மிகச்செறிந்தநடபின் — அறிவுடையார ஏதின்மை கோடி உறும்—அறிவுடையானது பகைமை கோடிமடவரு நனது. எ-து.

கேழீஇடவென்பதனிதுநினைவிகாரத்தாற்றுக்கது. பன்மை உயாததற்கண் வந்தது. அறிவுடையானபகைமை ஒருநிதிகும் பயவாஹையாறும், பேதைநடபு எல்லாத்நிதிகும் பயத்தலானும், கோடியுறமெனறா. பெருங்கழிநடபெனறு பாடமோதுவாருமுளா. (கூ)

அகள். நகைவகைய ராகிய நடபிற பகைவராத
பததிடுதத கோடி யுறும். எ

இ-ள. நகை வகையா ஆகிய நடபின்—தாமநிலவகையராகாத நகுதல வகையராதற்கேதுவாகிய நடபான் வருவனவற்றின் — பகைவரால் பதது அடுதத கோடி உறும்—பகைவரான வருவன பததுககோடிமடவரு நல்ல. எ-து.

நடபு ஆகுபெயர். அநநடபாவது விடமருந ஞாத்தரும் வேழம்பரும்பொ ன்று பலவகையானருவிததுத தாம் பயன்கொண்டொழிவாரோடு உளதாய ம. பகைவராலென்பது அவாயநிறறலின், வருவனவென்பது வருவிககப்பட்டது. பததிடுததகோடி பததாகத்தொகுத்தகோடி. அநநடபான் வருமினபங்கனின் அபபகைவரானவருநதுனபங்கன இறப்பநல்லவென்பதாம். இதற்குப் பிறொல் லாருசொல்லிலக்கணத்தோடு மாறுகொளவுணாததா. (எ)

அகஅ. ஒல்லங் கரும் முடறறு பவாகேண்மை
சொல்லாடா சோர விடல. அ

இ-ள. ஒல்லம் கரும்ம உடறறுபவர் கேண்மை—தம்மான் முடியுங்கரும்

ததை முடியாதாகச்செய்யாதாரோடு கொண்ட நட்பினை — சொல்லாடார சோரவிடல்—அது கண்டால் அவரறிபச்சொல்லாதே சோரவிடுக. எ-று.

முடியாதாகுதல் முடியாதாகநடித்தல்.சோரவிடல் விடுகின்றவாறு தோன்றாமல் ஒருகால்கொருகாலோய்விடுத்தல். அறியச்சொல்லினும் விடுகின்றவாறு தோன்றினும் அதபொழுது பரிசுரித்துப் பின்னுடையபொழுக்ககருதுவராகலின், சொல்லாடாரொன்றுஞ் சோரவிடலென்றுங் கூறினார். இவையுமையாட்டானும் முறையே பேதையார், நகுவிப்பார், இயல்வதுசெய்யாதாரொன்றிவாகண்டபின்நீமை கூறப்பட்டது. (அ)

அகக். கனவினு மிள்ளுது மன்றோ வினைவேறு
சொல்வேறு பட்டார் தொடர்பு. கூ

இ-ள். வினை வேறு சொல் வேறு பட்டார் தொடர்பு — வினையுஞ்சொல்லுமொவ்வாறு வேறுவேறாயிருப்பாராட்டி—கனவினும் இனனாது — நனவினக் கண்ணையனரிக் கனவினகண்ணுமினனாது. எ-று.

உஉஅ

அந். ம அநி.—கூடாநட்பு.

வினை சொற்களதொவ்வாறும் மூத்தனமேலேற்றப்பட்டது. அஃதாவது வினை யிற பகைவராய்ச் சொல்லின் நடடாராயிருத்தல். நிகழுவீன்கண் உளதாயிருத்தலால், கனவினுமினனாத்தெனாரா. உமமை எச்சவுமமை, இழிவுசிறப்புமமை யுமாம். மன்னும் ஒவும் அசைநிலை. (க)

அஉஉ. எனைத்ததுங் குறுகுத லோம்பன மனைக்கெழீஇ
மனறிற பழிப்பார தொடர்பு. கூ

இ-ள். மனைக் கெழீஇ மனறிற பழிப்பார தொடர்பு — கனியே மனைக்கண்ணிருந்துழி நடப்பாய் பல்லோடு மனறின்கணிஞ் சூழிப் பழிகூறுவாராநட்பு — எனைத்தும் குறுகுதல் ஒம்பல் — சிறிதாயினும் தமமை நனுகுதலைப் பரிசுரிக்க. எ-று.

மனைக்கட்கெழும்பும் மனறின்கடப்பறித்தலுந் தீதாகலின், அவர் ஒருகாலுந் தமமை நனுகாவகை குறிக்கொண்டி காக்கவெனப்பார், அவர் நடபின்மேல் வைத்துக் கூறினார். இவையிரண்டுபாட்டானும் வஞ்சாரநடபின்நீமை கூறப்பட்டது. (கஉ)

அக ம அதி.—கூடாநட்பு.

இனியேன்ககூடாநட்புக் கூறுகின்றோ. அஃதாவது பகைமைபான் அகத் தாற்கூடாதிருந்தே தமக்கு வாயககுயிடம் பெறுவதுணையும் புறத்தாற் கூடியொழுதுவார நட்பு.

அஉக. சீரிடங் காணி நெறிதற்குப் பட்டடை

நேரா நிரந்தவா நட்பு க

இ-ள். நேரா நிரந்தவா நட்பு—கூடாதிருந்தே தமக்குவாயக்குயிடம் பெறுவதுணையும்கூடியொழுதுவாரநட்பு,— சீரிடம் காணின் எறிதற்குப் பட்டடை—அது பெற்றால், அறவெறிதற்குத் துணையாய் பட்டடையாம். எ-று.

எறியுமெலலை வாராமுன்னெல்லாந் தாய்வுவதுபோன்றிருந்து வந்துழி அறவெறிவிப்பதாய் பட்டடைக்கும் அதனமைத்தாய் நட்பிற்குத் தொழிலொப்புமையுணமையான, அதுபற்றி அநநட்பினைப் பட்டடையாகவுபசரித்தாரா. தீர்விடமென்று பரடமோகி முடிவிடமென்றுரைப்பாருமுளர். (க)

அஉஉ. இனம்போன நினமல்லார கேணமை மகளிர்
மனம்போல வேறுபடும உ

இ-ள். இனம்போன்று இனமல்லார கேணமை—தமக்குறராபோன்று உறாதாரோடு உளதாய் நட்பு—மகளிர் மனம்போல வேறுபடும—இடம்பெற்றாற் பெண்பாலாராமனம் போல வேறுபடும. எ-று,

அவாமனம் வேறுபடுதல் “பெணமனம் பேதின ரெருப்படுப பேனென்னுமெண்ணி லொருவன்” எனபதனுனுமறிக. நட்பு வேறுபடுதலாவது பழையபகையேயாதல். இவையிரண்டுபாட்டாலுங் கூடாநட்பினது குற்றங் கூறப்பட்டது. (உ)

அஉக. பலநல்ல கற்றக கடைத்து மனநல்ல

ராகுதன் மாணார்க கரிது. க

அக ம அதி.—கூடாநட்பு.

உஉக

இ-ள். நல்ல பல கற்றககடைத்தும் — நல்லன பலதூலகளைக் கற்றவிடத்தும்— மனம் நல்லா ஆகுதல் மாணார்க்கு அரிது— அதனான் மனநதிருந்நி நட்பாதல் பகைவாக்கிலலை. எ-று.

நல்லன மனக்குற்றங்கெடுப்பன. மனநல்லனொனசு சினைவினை முதனமேனின்று. நல்லராகுதல் செற்றம் விடுதல். உள்ளே செற்றமுடையாராக கலவி

யுடைமைபற்றி நடப்பெனது கருதற்கவென்பதாம்.

(ங)

அஉச. முகத்தி னினிய நகாஅ வகத்தினினு

வஞ்சனா யஞ்சப படும.

ச

இ-ள. முகத்தின் இனிய நகாஅ அகத்து இன்னு வஞ்சனா — கண்டபொழுது முகத்தால் இனியவாகச் சிரித்து எப்பொழுதும் மனத்தாவினனாராய வஞ்சனா— அஞ்சப்படும— அஞ்சலவேண்டும். எ-து.

நகையது வகைபற்றி இனியவென்றும், அகத்துச் செற்றம் நிகழவும் அதற்கு மறுதலையாய் நகையைப் புறத்துவினைததலின் வஞ்சகொன்றும், அச்செற்றம் குறிப்பறிதற்கருவியாய் முகத்தானுநதோனறும்பின் அஞ்சதலசெய்யப்படு மென்றும் கூறினார். இவைவிரண்டுபாட்டானும் குறத்திற்கேதுவாய அவா கொடுமை கூறப்பட்டது. (ச)

அஉரு. மனத்தி னமையா தவனா யெனைத்தொன்றுநு
சொல்லினுற நேற்றபாற நன்று.

ரு

இ-ள. மனத்தின் அமையாதவனா — மனத்தாற நம்மொடு மேவாதானா — எனைத்தொன்றும் சொல்லினால் நேற்றபாற்று அன்று — யாதொருகரு திதினுஞ் சொல்லாற நெளிதன்முறைமைத்தன்மென்று சொல்லும் நீதினால. எ-து.

நீதினாலென்பது அவாயநிலையான வந்தது. பகைமைமுறைத்தற்பொருட்குச் சொல்லுகின்ற வஞ்சனைச்சொல்லைச் செவ்வியசொல்லெனக் கருதி அவனாக் கருமங்களிறநெளிதல் நீதினானமுறைமையின்மென்பதாம். (ரு)

அஉசு. நடடாராபோ னல்லவை சொல்லினு மொட்டாரசொ

ல்லலை யுணரப படும.

கூ

இ-ள. நடடாராபோல நல்லவை சொல்லினும் — நடடாராபோன்று நன்மை பயக்குஞ்சொற்களைச் சொன்னாராயினும், — ஒட்டார சொல் ஒலலை உணரப படும — பகைவாசொற்கள் அது பயவாமை அச்சொல்லியபொழுதேயறியப்படு மெ. எ-து.

சொல்லினுமெனவே, சொல்லாமைபே பெற்றும். ஒட்டாராதலாற நீமை பயத்தல் ஒருதலையென்பாரா, ஒலலையுணரப்படுமென்றார். (கூ)

அஉஎ. சொல்வணக்க மொன்னுர்கட கொள்ளற்க வில்வணக்கந்
தீங்கு குறித்தமை யான.

எ

இ-ள. வில்வணக்கம் தீங்கு குறித்தமையான—வில்வினது வணக்கம் ஏற்ற வாககுத தீமைசெய்தலைக் குறித்தமையால், — ஒன்னாகண் சொல்வணக்கம்

கொள்ளறக—பகைவாமாடபி பிறக்குஞ்சொல்லினது வணக்கத்தையும் தம்
க்கு நன்மைசெய்தலை குறித்ததென்று கருதற்க. எ-று.

உச்சு

அங் ம் அநி.— கூடாநட்பு.

தம்வணக்கமனறெனபது தோன்றச சொல்லணக்கமென்றும், வில்வணக்
கம் வேறாயினும் 'வணங்குதலொப்புமைபற்றி அதனகுறிப்பையேதுவாககியு
கூறினா. வில்லியதுகுறிப்பு அவனினுய வில்வணக்கத்தினமேனிறறலான,
ஒனனாதுகுறிப்பும் அவனினுய சொல்வணக்கத்தின்மேலதாயிற்று. இதுவுநதீவ
குருறிதீர் வணக்கமென்றே கொண்டனாகக் காக்கவெனபதாம். இவைமூன்று
பாட்டானும் அவனாச சொல்லாறறெனியறகவெனபது கூறப்பட்டது. (எ)

அஉஅ. தொழுதகை யுளளும் படையொடுவகு மொன்று
ரழுதகண ணீரு மனைத்து. அ

இ-ள். ஒனனா தொழுத கையுள்ளும் படை ஒடுவதும்—ஒனனார் குறிப்பை
யுணரவல்லார்க்கு அவர் தொழுத கையகத்தும் படைக்கலம் மறைந்திருக்
கும்,— அழுத கணனீரும் அனைத்து—அவரழுதகணனீரும் அவவாறே அது
மறைந்திருக்கிறகிடனும். எ-று.

தாநடபெனபதனைத் தங்கையானுங் கணனானதேற்றிப் பின் கோற்றகு
வாககவிருக்கின்றபடைக்கலம் உயத்தனாவுழித் தேற்றுகின்றபொழுதே அவ
ற்றுள்ளே தோன்றுமெனபார, ஒடுங்குமெனனார். பகைவர் தம்மெனமை கா
ட்டித் தொழினும்பிறும், அவாருறிப்பையே நோக்கிக் காக்கவெனபதாம்.
இதனால் அவனாச செயலாறறெனியறகவெனபது கூறப்பட்டது. (அ)

அஉக. மிகச்செயது தம்மெளளு வாரா நகச்செய்து
நடபினுட சாப்புலலற பாறறு. கூ

இ-ள். மிகச் செயது தம் என்னுவாரா—பகைமை தோன்றமுற புறத்தின்
கண் நடப்பினை மிகச்செயது அகத்தின்கட்டமமைவிடமும் பகைவனா,—நக்ச
செயது நடப்பினுள் சாப் புலலறபாறறு—தாமும் அந்நடப்பின்கண்ணே நின்று
புறத்தின்கண் அவாமகிழுவவண்ணஞ்செயது அகத்தின்கண் அதுசாமவண்
ணம், பொருநதற்பானமையுடைத்து அரசநீங்க. எ-று.

நின்றெனபதுஉம் அரசநீதியெனபதுஉம் அவாயநிலையான வந்தன். அக்
கென்று புறனெனகுதல் ஒருவறகுத் தகாதெனினும் பகைவாமாட்டாயிற்
றகுமென்பது நீதிநூற்றுணிபெனபார், அதன்மேலவைத்துக் கூறினா. சாவ

வென்பதனிதநிலை விகாரததாற்றுகக்கது, “கோடபினவாயசாகருத்தி” என்புழிப்போல. எனளுவார்ப புல்லெனக்கட்டிக. (க)

அந். பகைநடபாங் காலம் வருங்கான் முகநட.
டகநட பொரிஇ விடல. க0

இ-ள், பகை நடபாங் காலம் வருங்கால்—தம்பகைவா தமக்கு நட்டாரா யொழுங்குக்காலம் வந்தால்,—முகம் நட்டி அகம் நடபு ஓரிஇ விடல—தாமம் அவரோடு முகத்தால் நடபுச்செய்து அகத்தால் அதனைவிட்டுப் பின்னதுவுந்த விக, எ-று.

அக்காலமாவது தம்மாலும் பகையென்று வெளிப்படச்செலக்காதவளவு. இதனானே ஆமளவெல்லாம் நீக்குகவென்பது பெற்றும். இவையிரண்டுபாட் டாலும் அநநப்பிடையொழுக்குமாறு கூறப்பட்டது. (க0)

அச ம் அதி.— பேதைமை. உச்ச

அச ம் அதி.— பேதைமை.

இனி அந்நடபினையெதிர்மறத்தப் பகைமுகத்தாறகூறிய தொடங்கினார். அப்பகைதான் முற்றக்கடியுக்குறறமன்மையிலுளவாய் வெகுளியானுக் காமத் தாலும்வருவதாம். அவற்றளவெகுளியான்வருவன ஐந்ததிகாரத்தாலும்காம ததானவருவன ஐந்ததிகாரத்தாலுநகூறுவாரா, அவ்விரண்டற்கும் அடியாயமய ககத்தை இருவகைப்படுத்து, இரண்டதிகாரத்தாறகூறுவானொடங்கி, முத றகட்பேதைமை கூறுகின்றார். அஃதாவது யாதும்நியாமம்.

அந். பேதைமை யென்பதொன் றியாதெனி னேதங்கொண் டெயம் போக விடல. க

இ-ள், பேதைமை என்பது ஒன்று—பேதைமையென்று சொல்லப்படுவது ஒருவனுக்கு ஏனைக்குறறாகளெல்லாவற்றினும்பிககதொன்று,—யாது என்ன ஏதம்கொண்டுண்டியம்போகவிடல—அதுதான் யாதென்று வினவின், தனக் குக்கேடு பயப்பனவற்றைக் கைக்கொண்டு ஆககம் பயப்பனவற்றைக் கைவி டுதல். எ-று.

கேடு வறுமை, பழி, பாவங்கள். ஆககம் செல்வம், புகழ், அறங்கள். தானே

தன்னிருமையுறகெடுத்ததுக்கோடலென்பதாம். (க)

அ.உ. பேதைமையு ளெல்லாம் பேதைமை காதன்மை
கையலல தனகட் செயல. உ

இ-ள். பேதைமையு ளெல்லாம் பேதைமை—ஒருவனுக்குப் பேதைமையெ
ல்லாவற்றுள்ளும் மிக்க பேதைமையாவது— கையல்லதன்கண் காதன்மை
செயல— தனக்காகாத ஒழுக்கத்தினகட்காதன்மை செயதல். எ-று.

இருமைக்கும் ஆகாவென்று நூலோர் கடிந்த செயல்களை விரும்பிச் செய
தலென்பதாம். இவையிரண்டுபாட்டானும் பேதைமையதிலக்கணங்கூறப்ப
ட்டது. (உ)

அ.உ. நானாமை நாடாமை நாரின்மை யாதொன்றும்
பேணாமை பேதை தொழில. ஈ

இ-ள். நானாமை—நானவேண்டுமவற்றுக்கு நானாமையும்— நாடாமை—
நாடவேண்டுமவற்றை நாடாமையும்—நாா இனமை—யாவாமாட்டும் முறிந
தசொறசெயலுடைமையும்—யாதொன்றும் பேணாமை—பேணவேண்டுமவற்
று ள யாதொன்றையும் பேணாமையும்—பேதை தொழில—பேதையது தொ
ழில. எ-று.

நானவேண்டுமவை பழி பாவங்கள், நாடவேண்டுமவை கருமங்களிற்செ
யவன தவிரவன. முறிதல் கண்ணுதல். பேணவேண்டுமவை குடிப்பிறப்பு,
கல்வி, ஒழுக்கமுதலாயின. இவை பேதைக்கு எஞ்ஞான்றும்பியல்பாய வருத
லின, தொழிலென்றோ. (ஈ)

அ.உ.ச. ஒதி யுணர்ந்தும் பிறர்க்குரைத்துந் தானடங்காப்
பேதையிற பேதையா ரில. ச

இ-ள். ஒதி—மனமொழிமெய்களடங்குதற்கேதுவாய னுல்களையோதியும்,
—உணர்ந்தும் — அவவடக்கத்தான் வரும் பயனையுணர்ந்தும்,— பிறர்க்கு
நக

உ.ச.உ அச ம் அகி.— பேதைமை.

உரைத்தும் — அதனையறியவற்றைப் பிறாக்குரைத்தும், — தான் அடங்காப்
பேதையின— தான் அவையடங்கியொழுகாத பேதைபோல— பேதையா
இல— பேதையா உலகத்திலலை. எ-று.

உம்மை முன்னுறுகப்பட்டபட்டது. இப்பேதைமை தனக்கு மருந்தாய இவ
ற்றூற்றிராமையானும், வேறறுமருந்தினமையானும், பேதையிறபேதையாரில

வென்றா. இவைவிரண்டுபாட்டானும் பேதையது தொழில் பொதுவகையாற்
கூறப்பட்டது. இனிச் சிறப்புவகையாற்கூறப். (ச)

அங்ங். ஒருமைச் செயலாற்றும் பேதை யெழுமையுந்
தான்புக கழுந்து மளறு. (ரு)

இ-ள். பேதை — பேதையாயினான் — எழுமையும் தான புகு அமுந்தும்
அளறு — வரும்பிறவிகளெல்லாந் தானபுகழுந்தும் நிரயத்தினை — ஒருமைச்
செயல்! ஆற்றும் — இவ்வொருபிறப்புள்ளே செயதுகொள்ள வல்லனாம். எ-து.
எல்லாப்பிறப்பும் ஏழாயடங்குதல் அறியப்பட்டமையின், முறையுமை கொடு
த்தார். அமுரதுதற்கிடைய நிரயம். ஈண்டைப்பிறப்புக்களினுங் கொடுவினைவ
யத்தால் அந்நிரயத்துன்பமேயுழந்தவருதலின், எழுமையுந்தான புககழுந்து
மளறென்றா. முடிவில்காலமெல்லாம் தான நிரயத்துன்பமுழத்தற்கேதுவா
ங்கொடுவினைகளையேற்றிந்ந சிலகாலத்துள்ளே செயதுகோடல் பிறாககரிதா
கலின், ஆற்றுமென்றா. இதனான அவனமறுமைச்செயல் கூறப்பட்டது. (ரு)

அங்ங். பொய்படு மொன்றோ புனைபூணுங் கையறியாப்
பேதை வினைமேற கொளின். கூ

இ-ள். கை அறியாப் பேதை வினைமேற்கொளின் — செய்யுமுறைமையறியா
தபேதை ஒருகருமத்தை மேற்கொள்வனாயின், — பொய்ப்படு ஒன்றோ புனை
பூணும் — அதுவும் புறாபட்டித் தானுந்நினைபூணும். எ-து.

புறாபட்டிதல் பின் ஆகாவகை உள்ளழிதல். ஒன்றோவென்பது எண்ணிடைச்
சொல். அதனைப்புகெடுத்ததற் தானுங்கெடுமென்பதாம். இதனால் அவன் செல்
வம் படைக்குமாறு கூறப்பட்டது. (கூ)

அங்ங். ஏதிலா ராரத் தமாபசிப்பார் பேதை
பெருஞ்செல்வ முறற்க கடை. ஏ

இ-ள். பேதை பெருஞ்செல்வம் உறற்ககடை — பேதையாயினான் பெரிய
செல்வத்தைத் தெய்வத்தானையறியவழி, — ஏதிலா ஆரத் தமா பசிப்பா —
தன்னோடு ஓரியையுயிலலாதார நிறைய, எல்லாவியையுமுடைய தமராயினா
பசியாநிற்பா. எ-து.

எல்லாநன்மையுஞ்செயதுகோடற்கருவியென்பது தோன்றப் பெருஞ்செல்
வமென்றும், அதனைப் படைக்குமாற்றல்லலாமை தோன்ற உறற்ககடையெ
ன்றும், எல்லாம் பெறுதற்குன்ற ஆரவென்றும், உணவும்பெறுமை தோன்றப்
பசிப்பொன்றுகூறினா. (ஏ)

அக.அ. மைய லொருவன் களித்தற்றும் பேதைதன்
கையொன் றுடைமை பெறின. அ

அரு ம அதி— புல்லறிவாண்மை.

௩௪௩.

இ-ள். பேதை தன்கை ஒன்று உடைமை பெறின—பேதையாயினான் தன்
கைக்கண்ணே ஒன்றையுடைமையாகப் பெற்றானாயின, — மையல் ஒருவன்
களித்தற்று—அவன் மயங்குதல் முன்னே பித்தியையுடையானொருவன் அம்ம
யக்கத்தினமேலே மதுவுண்டு மயங்கிற்றபோலும். எ-று.

பெறினெனவே, தெய்வத்தானன்றித் தனத்தாபெருமை பெற்றும். பேதை
மையுரு செல்வக்களிப்பும் ஒருங்குடைமையால் அவன் செயவன் மையலும்
மதுக்களிப்பும் ஒருங்குடையான் செயவன்போற் றலேதமிழ்மொழிமென்பதாம்.
இவையிரண்டிபாட்டானும் அவன் செல்வநெய்தியவழிப்பயன்கொள்ளுமாறு
கூறப்பட்டது. (அ)

அக.௬. பெரிதினிது பேதையா கேணமை பிரிவின்கட
பீழை தருவதொன் றில். கூ

இ-ள். பிரிவின்கண் தருவது பீழை ஒன்று இல்—பின் பிரிவுவந்துழி அஃதி
ருவாகருந்தருவதொருதனப்பயிலலை, —பேதையா கேணமை பெரிது இனிது
—ஆகலாற் பேதையாயினா தாமடுகொண்ட ந-பு மிகவினிது. எ-று.

நாடோறுந்தேயந்து வருதலின், தனபந்தாராநாயிற்று. புகழ்வார்போன்று
பழித்தவாறு. இதனால் அவரது நட்பினகுற்றங்கூறப்பட்டது. (க)

அசு0. கழாஅக்கால பள்ளியுள வைத்தற்றாற் சான்றோர்
குழாஅத்துப் பேதை புகல். கூ0

இ-ள். சான்றோ குழாஅதுப் பேதை புகல்—சான்றோவையின்கட பேதை
யாயினான் புகுதல்—கழாக்கால பள்ளியுள வைத்தற்று—தூயவல்ல மிதித்த
காலை இன்பந்தரும் அமளிக்கண்ணே வைத்தாற்போலும். எ-று.

கழுவாககாலென்பது இடக்கரடக்கு. அதனால் அவ்வமளியும் இழிக்கப்படு
மாறுபோல இவனால் அவ்வவையும் இழிக்கப்படுமென்பதாம். இன்னால் அவன்
அவையிடைபுகுமாறு கூறப்பட்டது (க0)

அரு ம அதி. — புல்லறிவாண்மை.

இனி ஏனைப்புல்லறிவாண்மை கூறுகின்றோ. அ ர புல்லியவறிவினையாடற்

நனமையென விரியும். அஃதாவது தான் சிறநிவினனாயிருந்தே நனைப
போதிவினனாக மறிந்து உயாந்தோரோ கூறும் உறுதிசொற்கொள்ளாமை.

அசக. அறிவினமை பின்மை|| ளினமை பிறிதினமை
பின்மையா வையா துலகு. க

இ-ள். இனமையுள இனமை அறிவினமை—ஒருவனுக்கு இல்லாமை பல
வற்றுளரும் மிக்கவிலாமைபாவது அறிவிலாமை, — பிறிதினமை இன
மையா வையாது உலகு — மறைப்பொருளிலாமைமையாவென்ன, அதனை
அப்பெற்றித்தாய இல்லாமைமையாகக் கொள்ளா உலகத்தாரா. எ-று.

அறிவென்பது நனநித தலைமைபற்றி நல்லறிவினமேனின்றது. புல்லறிவா
ளா செவ்வெய்தியவழியும் இம்மை மறுமைப்பயனெய்தாமையின அதனை
இனமையுளினமையெனவும், நல்லறிவாளா வறுமையெய்தியவழியும் அஃதி
உச்ச அடு ம் அதி— புல்லறிவாண்மை.

மூலமையின் அதனை இனமையாவையாதென நுகறினா. இதனால் புல்லறி
வினது குற்றங்கூறப்பட்டது. (க)

அசஉ. அறிவிலா நெஞ்சுவந் தீதல பிறிதியாது
மில்லை பெறுவான் றவம். உ

இ-ள். அறிவிலான நெஞ்சு உவந்து நாதல — புல்லறிவுடையான் ஒருவனு
க்கு மனமுவந்து ஒன்று கொடுத்தல் கூற்றறையின்,—பெறுவான் தவம் பிறிது
யாதும் இல்லை— அதற்குக் காரணம் பெறுகின்றவனல்லவையே, வேறென்று
மில்லை. எ-று.

ஒரோவழி நெஞ்சுவந்தீதலகூடலிற புல்லறிவாளரும் நல்வினைசெய்ப என
பாக்குப் பெறுவான் வீழ்பொருளெய்தியானபோலவதல்லது இம்மை நோக
கியாக மறுமை நோக்கியாக நன்குராலலானக் கூறியவாறு. கூற்றறையின்
அதற்குக்காரணமென்னுஞ்சொற்கள் அவாயநிலையான வாதன. இதனால் அஃ
துடையார தம்மாட்டு நலனை செயதலறியாமை கூறப்பட்டது. (உ)

அசங். அறிவிலா தாந்தமமைப் பீழிகும் பீழை
செறுவார்க்குஞ் செயத லரிது. ங

இ-ள். அறிவிலா தாம் தம்மைப் பீழிகும் பீழை — புல்லறிவுடையார
தாமே தம்மை வருத்தும் வருத்தம்—செறுவார்க்கும் செயதல அரிது—அது
செய்தற்குரியராய தம்பகைவார்க்கு செயதலரிது. எ-று.

பகைவா தாம் அறிந்ததொன்றனைக் காலம்பாரதிற்குநது செயவதல்லது

வறுமை, பழி, பாவமுதலிய பலவற்றையும் எககாலத்துஞ் செய்யமாட்டாமை யின், அவாககுஞ்செய்தலரிதெனறா. இதனால் அவாதமமாடிக நீயன் செய தலறிவொன்பது கூறப்பட்டது. (ந)

அசச. வெண்மை யெனப்படுவ தியாதெளி னெண்மை புடையமயா மென்னுஞ் செருககு. ச

இ-ள். வெண்மை எனப்படுவது யாது எனின்—புலலறிவுடையெனது சொல்லப்படுவது யாதென்று வினவின,—யாம ஒண்மை உடையம் என்னும் செருககு—அது தம்மைததாமே யாம நல்லறிவுடையமென்று நன்குமதிக்கும் மயக்கம். எ-து.

வெண்மையாவது அறிவுமுதிராமை. ஒண்மையெனக் காரியப்பெயர் காரண த்திற்காயிற்று. உலகத்தாரிகழதல் அறிந்துவைத்தும் அவ்வாறு மதித்தலான, மயக்கமென்றார். (ச)

அசதி. கல்லாத மேறகொண் டொழுதல் கசடற வல்லது உ மையந் தரும். ரு

இ-ள். கல்லாத மேறகொண்டி ஒழுதல்—புலலறிவாளா தான்கல்லாதுலக னையுங் கற்றாராகத் தாம் மேலிட்டுக்கொணரி ஒழுதல், — கசதி அற வல லது உம் ஐயம் தரும்—கசடறக் கற்றதொருதுணடாயின், அதனகண்ணும் பிறர்க்கையததை வினைக்கும். எ-து.

வல்லதென ஏழாவது இதுதிக்கட்டொககது. உண்டாயினென்பது அவாய்ரி லையானவாதது. ஐயம் அதுவல்லொன்பது உம் இவ்வாறுகொல்லோவென்பது.

அதி ம் அதி— புல்லறிவான்மை. டிசுதி

அசக. அற்ற மறைத்தலோ புலலறிவு தம்வயிற் குறற மறையா வழி. ச

இ-ள். தம் வயின் குறறம் மறையாவழி — புலலறிவாளர் தன்கனிகமுய குறறங்கனையறிந்த கடியாராயின்,—அற்றம்மறைத்தலோபுலலறிவு—ஆடையால் அற்றம்மறைத்தாராகத் தம்மைக் கருதுதலும் புலலறிவாம். எ-து.

குறறம்மறைத்தலாவது அவற்றை இலவாககுதல். மறைக்கப்படுவன பலவ ருள்ளும் உயாதவற்றையெல்லாம் மறையாது தாழ்ந்ததொன்றையே மறை தது அவவளவாற் றம்மையுமுலகவொழுக்கினராக் மதித்தலும் புலலறிவென பதாம். இவைமுன்றுபாட்டானும் அவா தம்மை வியத்தற்குறறங் கூறப்பட

அசுஎ. அருமறை சோரு மறிவிலான் செய்யும்
பெருயிறை தானே தனக்கு. எ

இ-ள். அருமறை சோரும் அறிவிலான் — பெறுதற்கரிய உபதேசப்பொருளைப் பெற்றாலும் உட்கொள்ளாது போகும் புலலறிவாளன்—தானே தனக்குப் பெருயிறை செய்யும்—அவ்வுறுதியுறியாமையாற் ருனே தனக்கு மிக்க வருத்தத்தைச் செய்துகொள்ளும். எ-று.

சோருமென இடத்து நிகழ்பொருளினொழியிலிடத்தினமேனினறது. மிக கவருததம் பொறுத்தற்கரிய துன்பங்கள். இனி அருமறைசோருமென்பதற்குப் பிறரெல்லாம் உள்ளத்தடக்கப்படும் எண்ணத்தை வாய்சோரந்து பிறர்க்குரைக்குமென்றுரைத்தாரா. அது பேணுமையெனனும் பேதைமையாவதன்றிப் புலலறிவாண்மையனமையறிக. (எ)

அசுஅ. ஏவவுரு செய்கலான் ருன்றேரு எவ்வுயிரி
போலு மளவுமோர் நோய். அ

இ-ள். ஏவவும் செய்கலான்—புலலறிவாளன் தனக்குறுதியாயவற்றை அறிவுடையார் சொல்லாநிற்கவுரு செய்யான்,— தான் தேருன்—அதுவன்றித் தானாகவும் இவை செய்வனவென்றறியான், — அவ்வுயிரி போமளவும் ஓர் நோய் — அவ்வுயிரி யாகக்கயினீங்குமளவும் நிலத்திற்குப் பொறுத்தற்கரிய தொருநோயாம். எ-று.

உயிர்தான் உணராதறனமைத்தாயிருந்தும் நின்ற யாகக்கவயத்தான் மருடறனமைத்தாய் வேறுபடுதலின் அவ்வுயிரொன்றும், அதனினீங்கியபொழுதே அதற்கு இரண்டுவளொன்றுகூடுதலிற் போமளவுமென்றும், குலமலை முதலிய பொறுக்கின்ற நிலத்திற்குப் பாவயாகக்க பெருமபொறையாய்த் துன்பஞ்செய்தலின் ஒருநோயெனறுங்குறிநா. (அ)

அசுக. காணுதாற் காடபிவான் ருன்காணான் காணுதான்
கண்டாணுந் தானகண்ட வாறு. கூ

இ-ள். காணுதாற் காடபிவான் தான் காணான்—தன்னை எல்லாமறிநதானாக மதித்தலாற் பிறரால் ஓன்றறியுநதன்மையிலாதானே அறிவிக்கப்படுவான் அவனாற்பறிக்கப்பட்டிற் தான் அறியாளுய முடியும்; — காணுதான் தான் கண்ட வாறு கண்டானும்—இனி அவ்வுறியுநதன்மையிலாதான்கொண்டது விடாமையாற்றானறிநதவாற்றால் அதனை அறிநதானாய் முடியும். எ-று.

உசுக அசு ம அறி.— இகல.

புல்லிவாளாக்கு நல்லிவு கொளுவுதல் ஒருவாறானும் இயைவதன்றெ
னபதாம். (க)

*அரு0. உலகத்தா ருண்டென்ப திலலென்பான் வையத்
தலகையா வைக்கப் படும. க0

இ-ள். உலகத்தா உண்டு எனபது இல் என்பான் — உயாததோபலரும்
உண்டென்பதோபொருளைத் தன் புல்லிவாளிலையென்று சொல்லுவான்
—வையத்து அலகையா வைக்கப்படும—மகனென்று கருதப்படான், வைய
த்துக் காணப்படுவதோ பேயென்று கருதப்படும. எ-து.

கடவுளும் மறுபிறப்பும் இருவினைப்பயனும் முதலாக அவா உளவென்பன
பலவேனுஞ் சாதிபற்றி உண்டென்பதென்றும், தானே வேண்டியகூறலால் ஒப
பும் வடிவால் ஒவ்வாமைபுமுடைமையிற் றனயாக்கை கரந்து மக்களயாககை
யுட்டோனதுதலவல்ல அலகையென்றுங்கூறினா. இவைநான்குபாட்டானும்
உறுதிசொற்கொள்ளாமையது குற்றங்கூறப்பட்டது. (க0)

அகம் ௨ அதி.—இகல்.

இனி அவற்றான வரும் வெஞ்சி காமங்களுள் அரசாக்கு வெஞ்சி பெரும்
பான்மைத்தாக்கின், அதனான் வருவன கூறுவானொடங்கி, முதற்கண் இகல்
கூறுகின்றா. அஃதாவது இருவா தம்முட்பொருள் வல்தொலைதற்கேதுவாய
மாறுபாடு.

அருக. இதலென்ப வெல்லா வுயிரகமும் பகலென்னும்
பண்பின்மை பாரிககு னோய. க

இ-ள். எல்லா உயிரகமும் பகலென்றும் பண்பு இன்மை பாரிகமும் நோய
—எல்லாவுயிரகமும் பிறவுயிரகளோடு கூடாமையென்றும் தீக்குணத்தை
வளாகக்குமுற்றம் — இகல் என்ப — இதலென்று சொல்லுவா னாலோ.
எ-து.

மக்களையும் விலங்குகளோடொப்பப்படுத்தென்பது தோன்ற எல்லாவுயிரககு
மென்றும், பகுதிககுணத்தை இடையின்று விளைத்தலிற் பகலென்னும் பண்பின்
மையென்றுங்கூறினா. நறவுண்பின்மை அருத்தாபத்தியாற்றிககுணமாயிற்று.
இதனால் இகல்தகுற்றங்கூறப்பட்டது. (க)

அரு2. பகலகருதிப் பற்றா செயினு மிகலகருதி

யினஞ்செய யாமை தலை.

உ

இ-ள். பகல கருதிப் பற்று செயினும் — தம்மோடுகூடாமையைக் கருதி ஒருவன் வெறுப்பன் செயதானாயினும், — இகல கருதி இன்னு செயயாமை தலை — அவனோடு மாறுபடுதலைக் குறித்துத் தாமவனுக்கு இன்னுதவறறைச் செயயாமை உயாதது. எ-து.

செய்யிறபகைமைவளரத் தாநதாமுதவரலானும், ஒழியின் அப்பற்றுதன் தாமேயோயநதுபோகத் தாம் ஒங்கிவரலானும், செயயாமை தலையென்றா. பற்றுதவென்பது விகாரமாயிற்று. (உ)

அக ம் அதி.— இகல.

உசஎ

அதிரு. இகலென்னு மெவ்வரோய நீக்கிற் தவலிலலாத தாவில விளக்கந் தரும்.

க

இ-ள். இகல என்னும் எவ்வ ரோய நீக்கின்— மாறுபாடென்று சொல்லப் படுகின்ற துன்பத்தைச்செய்யு ரோயை ஒருவன் தன்மனத்தினின்று நீக்குமா யின்,— தவல இலலாத தாவில விளக்கம் தரும் — அவனுக்கு அநீக்குதல் எஞ்ஞான்றும் உளாதுதற்கேதுவாய் புகழைக் கொடுக்கும். எ-து.

தவலிலலாமை அருத்தாபத்தியான அப்பொருட்டாயிற்று. தாவிலவிளக்கம் வெளிப்படை. யாவருந்ணபராவா, ஆகவே எல்லாச்செல்வமுமெயங்க கொடை முதவியகாரணங்களாற் புகழ்பெறுமென்பதாம். (க)

அதிருச. இன்பதது ளின்பம் பயக்கு மிகலென்னுந் துன்பத்துட் டென்பது கெடின.

ச

இ-ள். இகல என்னும் துன்பத்துள் துன்பம் கெடின — மாறுபாடென்று சொல்லப்படுகின்ற துன்பங்களெல்லாவற்றினும் மிக்க துன்பம் ஒருவனுக்கில் லையாயின்,—துன்பத்துள் இன்பம் பயக்கும் — அவ்வினமை அவனுக்கு இன பங்களெல்லாவற்றினும் மிக்கவின்பத்தினைக் கொடுக்கும். எ-து.

துன்பத்துட்டின்பம் பலரோடு பொருது வலிதொலைதலான யாவாக்குமெளி யாயுதுவது. அதனை இடையின்றியேபயத்தலின், இகலென்னுமென்றா. இன பத்துளின்பம் யாவருநடபாகலின் எல்லாப்பயனுமெய்தியது. (ச)

அதிரு. இகலெனிர சாயநதொழுக வலலாரா யாரோ மிகவாகுந் தன்மை யவா.

ரு

இ-ள. இகல் எதிர் சாய்ந்து ஒழுக வல்லாரை— தமமுள்ளத்தி மாறுபாடு தோன்றியவழி அதனையேற்றுகொள்ளாது சாய்ந்தொழுகவல்லாரை— மிகல ண்கும தன்மையவா யா— வெல்லக் கருதாதன்மையுடையா யாவா! எ-று.

இக்கையொழிந்தொழுகல் வேந்தர்க்கு எவ்வாற்றாலும் அரிதாகலின் வல்லா னாயென்றும், அவர் யாவாக்கும் நண்பாகலின் அவரை வெல்லக்கருதுவா யாவருமில்லையென்றுங் கூறினார். இவைநான்குபாட்டாலும் இகலாதார்க்கு வரும் நன்மை கூறப்பட்டது. (இ)

அருகூ. இகலின் மிகலினி தென்பவன் வாழ்க்கை தவலுங் கெடலு நணிதது. கூ

இ-ள. இகலின் மிகல் இனிது எனபவன் வாழ்க்கை— பிறரோடுமாறுபடு தற்கண் மிகுதல் எனக்கு இனிதென்று அதனைச் செய்வானது உயிரவாழ்க்கை —தவலும் கெடலும் நணிதது— பிழைத்தலும் முறறக்கெடுதலுஞ் சிறிதுபொ முதுள் உளவாம். எ-று.

மிகுதல் மேன்மேலாகுதல். இனிதென்பது தானவேறல்குறித்தல். பிழை த்தல் வறுமையானினுதாதல். முறறக்கெடுதல் இறத்தல். இவற்றோடு நணி ததென்பதனைத் தனித்தனிகூட்டி, உமமைகளை எதிராகும் இறந்ததாதழீஇய வெசவும்மையாகவுணாகக். பொருட்கேழிம் உயிரககேழிம் அப்பொழுதேயுள் வாழென்பதாம். (சு)

உ.அ.அ. அக ம் அகி.— இகல்.

அருள. மிகன்மேவன் மெய்ப்பொருள் காணு ரிகன்மேவ லின்னு வறிவி ளவா. எ

இ-ள. இகல் மேவல் இனது அறிவினவா — இகலோடு மேவுதலையுடைய இனனாவறிவினையுடையா— மிகல் மேவல் மெய்ப்பொருள் காணா— வெற ிப்பொருளுதலையுடைய நீதிநூற்பொருளையறியமாட்டாரா. எ-று.

இனனாவறிவு தமக்கும் பிறர்க்குநீங்கு பயக்கும்றிவு. வெறறி வழிநின்றார் க்கு உளதாவது. காணப்படுமபயத்ததாகலின், மெய்நனவெனப்பபட்டது. இக லால் அறிவு கலங்குதலின், காணொன்றா. இவையிரண்டிபாட்டாலும் இகலி னார்க்கு வருந்திற்கு கூறப்பட்டது. (எ)

அரு.அ. இகலிற கெடுதாசாயத் லாகக் மதனை

மிகவாகுகி னாகுமாம் கேடு. ௮

இ-ள். இகலிற்கு எதிர சாயதல் ஆககம்—தன்னுள்ளதது மாறுபாடு தோன நியவழி அதனையெதிராதலையொழிதல் ஒருவனுக்கு ஆககமாம்,—அதனை மிகல ண்க்கின் கேடு ண்க்குமாம் — அதுசெய்யாது அதன்களையிருதலை மேற்கொ ளவானாயிற் கேடுநதன்களவருதலை மேற்கொள்ளும். எ-று.

எதிராதல் ஏற்றுக்கோடல். சாயநதபொழுதே வருதலின், சாயதல் ஆக்கமெ ன்றார். இகலிற்கெனவு ம அதனையெனவும் வருதன் வேற்றுமைமயக்கம். (௮)

அநிகு. இிகல்காணு னாககம் வருங்கா லதனை

மிகலகாணுங் கேடு தரற்கு. ௯

இ-ள். ஆககம் வருவகால் இகல் காணு—ஒருவன் நன்கணக்கம் வரும் வழிக காரணமுண்டாயினும் இகலை நினையான்,—கேடு தரற்கு அதனை மிகல காணு—தனக்குக் கேடுசெயதுகோடற்கட் காரணமின்றியும் அதன்கள மிகு தலை நினைக்கும். எ-று.

இகலான் வருவகேடு பிறரானன்றென்பது தோன்றாத தரற்கெனறார். நான் காவதும் இரண்டாவதும் ஏழாவதன்கண் வருதன். ஆக்ககேடுக்கு முன்ன டப்பன் இகலினது இனமை உண்மைகளென்பதாம். (௯)

அகூ0. இிகலானு மின்னாத வெல்லா நகலானு

நன்னய மென்னுநு செருககு. ௧0

இ-ள். இிகலான் இன்னாத எல்லாம் ஆம் — ஒருவனுக்கு மாறுபாடொன ருனே இன்னாதனவெல்லாம் உளவாம்,—நகலான் நன்னயம் எனனும் செரு க்கு ஆம்—நடபொன்றானே நல்லநீதியெனனும் பெருஞ்செல்வம் உளதாம். எ-று.

இன்னாதன் வறுமை, பழி, பாவமுதலாயின. நகல் மகிழ்தல். நகலென்ப துஉஞ் செருக்கென்பதுஉம தத்தவகாரணங்கடகாயின். நயமென்னுஞ்செருக் கெனக் காரியத்தைக் காரணமாகவுபசரித்தார். இவைமூன்றுபாட்டானும் அவ் விருமையுங்கூறப்பட்டன. (௧0)

அள ம அதி.—பகைமாட்சி.

அஃதாவது அறிவினமைமுதலிய குற்றங்களுடைமையாற் பகையை மாட்டிப் பிப்படுத்தல். அரசாக்கு எவ்வாற்றானும் பகையினமை கூடாமையின் மேற்பொதுவகையான விலக்கப்பட்ட இக்கலை ஈண்டுச் சிறப்புவுகையான விதிக்கின்றார் காலின, இஃததனபின் வைக்கப்பட்டது.

அசு.க. வலியார்க்கு மாறேற்ற லோம்புக லோம்பா
மெலியாமேன மேக பகை. க

இ-ள். வலியார்க்கு மாறு ஏறநல் ஒம்புக — தமயினவலியார்க்குப் பகையா யெதிர்க்கை ஒழிக, — மெலியாமேன பகை ஒம்பா மேக—ஏனை மெலியார்க்குப் பகையாதலை ஒழியாது விருமபுக. எ-து.

வலியாரொன்புதித துணைவலியுடன்கலின், மெலியாரொன்புதித துணைவலி யினமையுங்கொள்ளப்படும. அத்துணைதான் படை பொருணமுதலிய வேற் றுமைத்துணையும் நல்லறிவுடைமை நீதிநூலவழியொருகனமுதலிய ஒற்றுமைத் துணையுமெனவிரண்டாம். அவ்விரண்டியிலலாநா வெவ்வார்க்கு வலிதொலையா மையின் அவரோடு பகைத்தல் விதிக்கப்பட்டது. சிங்கநோக்காகிய இதனுட் பகைமாட்சி பொதுவகையாற் கூறப்பட்டது. (க)

அசு.உ. அனபில னுன்ற துணையிலன் றுன்றுவ்வா
னென்பரியு மேதிலான துபபு. உ

இ-ள். அனபு இலன் — ஒருவன் தனசுற்றத்தினமேலனபிலன், — ஆனற துணை இலன்—அதுவேயன்றி வலிய துணையிலன்,—நான் துவவான்—அத னமேற றுனவலியிலன்,— ஏதிலான துபபு என பரியும் — அப்பெற்றியான மேலவநத பகைவன் வலியினை யாறவனாதொலையும) எ-து.

சுற்றமும் இருவகைத்துணையும் தன்வலியுமில்லாதுகலின், அவனமேற செல்வா ர்க்கு வலி வளாவதன்றித் தொலையாதென்பதாம். துவவான் துவவினைச்செ யயான. (உ)

அசு.கூ. அஞ்சு மறியா னமைவில னீகலான
றஞ்சு மெனியன் பகைககு கூ

இ-ள். அஞ்சு ம — ஒருவன் அஞ்சவேண்டாதவற்றிற்கு அஞ்சாநிற்கும்,— அறியான்— அறியவேண்டுமவற்றையறியான்,— அமைவு இலன்—பிறரோடு பொருத்ததிலன்,—ாகலான்—இவற்றினமேலும் யாவாமாட்டும் இவற்றன்மா கையன்,—பகைக்குத் தஞ்சுமெனியன்—இப்பெற்றியான பகைவார்க்கு மிக்கவெ

ளியன. எ-று.

தஞ்சமெளியனென்பன ஒருபொருட்பனமொழி. இந்நான்கு குற்றமுமுடையான பகையினறியுமழியுமாகலின், தஞ்சமெளியனெனலா. (ங)

அகசு. நீங்கான் வெகுளி நிறையில நெருஞ்ஞான்றும்
யாங்கணும் யார்க்கு மெளிது. ச

இ-ள். வெகுளி நீங்கான்—ஒருவன் வெகுளியின்கான்,—நிறை இலன்—
அதுவேயன்றித் தான் நிறையுடையனல்லன், — எஞ்ஞான்றும் யாங்கணும்
நூஉ.

உரு

அள ம் அநி.— பகைமாட்சி.

யார்க்கும் எளிது—அவனமேறசேறல எககாலத்தம் எவவிடத்தம் யார்க்கு
மெளிது. எ-று.

நிறை மறைபிறறியாமை. வெகுடனமாவையனாகலானும், மறைவெளிப்படுத்த
தலானும், மேறசெலவார்க்கு காலமும் இடனும் வலியுமறிந்து சேறலவேண்டா
தாயிறறு. இனி இனிதென்றுபாடமோதி அவன்பகைமை இனிதென்றுபாபா
ருமுளா. (ச)

அகரு. வழிநோக்கான் வாய்ப்பன செய்யான பழிநோக்கான்
பண்பிலன் பறஞாக கினிது. ரு

இ-ள். வழி நோக்கான்—ஒருவன் தீதுதலையோதான்,— வாய்ப்பன செய
யான—அது விதித்ததொழில்களைச் செய்யான,— பழி நோக்கான்—தனக்கு
வருமபழியைப் பாரான்,— பண்பு இலன்—தான் பண்புடையனல்லன்,— பற
ஞாக்கு இனிது—அவன்பகைவாக்கு அப்பகைமையினிது. எ-று.

தொல்லோரடிப்படநி வழங்கிவந்ததாகலான வழியென்றும், தப்பாது பய
ன்பரிதலின் வாய்ப்பனவென்றும், இக்குற்றங்களுடையான ருனையழிதலிற
பற்றாக்கினிதென்றுகூறினா. (ரு)

அகசு. காஞ்சு சினத்தான் கழிபெருந காமத்தான்
பேணுமை பேண்ப பரிம. கூ

இ-ள். காஞ்சு சினத்தான்— தனையும் பிறரையும் தானறியாமைக்கேது
வாகிய வெகுளியையுடையான் யாவன்,— கழி பெருநகாமத்தான்—மேன
மேல வளராநின்ற மிக்க காமத்தையுடையான் யாவன்,— பேணுமை பேண்ப
பரிம— அவரது பகைமை விரும்பிக் கொள்ளப்பரிம. எ-று.

காணாதசினமென்பது விகாரமாயிற்று. முன்னோனுக்கு யாவரும் பகையாகலானும், ஏனோனுக்குக் காரியாதோன்றாமையானும், தாமேயழிவொன்பது பற்றி, இவாபேனமை பேணப்படுமென்றா. (சு)

அசுஎ. கொடுத்தது கொளலவேண்டு மன்ற வகித்திருந்து மாணுத செயவான் பகை. எ

இ-ள். அடுத்த இருந்த மாணுத செயவான் பகை — வினையைத் தொடங்கியிருந்து அதற்கேலாதன செயவான் பகைமையை—கொடுத்தும் கொளல மன்ற வேண்டும் — சிலபொருளழியக் கொடுத்தாயினும் கோடல ஒருதலை யாகவேண்டும். எ-று.

ஏலாதன மெவியருயவைத்துத்தணிதலும், வலியருயவைத்துத் தணிதலும், முதலாயின. அப்பொழுது அதனாசிலபொருளழியினும் பின் பலபொருளெய தற்கு ஐயமின்மையின், கொளலவேண்டும் என்றவென்றா. இவையாதுபாட்டா னும் அது சிறப்பு வகையாற கூறப்பட்டது. (எ)

அசுஅ. குணனிலனாய்க் குறறம் பலவாயின் மாற்றார்க் கினனிலனா மேமாப புடைதது. அ

இ-ள். குணனிலனாய்க் குறறம் பலவாயின் இன்ன இலனும்— ஒருவன் குணனென்றுமிலனாய் உடைய குறறம் பலவாயவழி, அவன் துணையிலனும், அஅ ம அதி.— பகைத்திறந்தெறிதல. உதிக

— மாற்றார்க்கு ஏமாப்பு உடைதது — அவ்விலனாதருளே அவன்பகைவாக் குத் துணையாதலையுடைதது. எ-று.

குணம் இறைமாட்சிபுட்சொல்லியன். குறறம் இவ்வதிகாரத்துச் சொல்லி யனவும் மறறுமத்தனமையனவும். துணை சுற்றம், நடப்பு, பொருள், படை முதலாயின. பகைவாக் கு இவற்றுனுளதாம் பயனருளேயுளதாமாகலின், ஏமா புடைத்தென்றா. இல்லையென்றுஞ் செபத்தெனச்சம உடையவென வந்த பெயசொச்சக்குறிப்புக் கொண்டது. (அ)

அசுசு. செறுவார்க்குச் சேணிகவா வினப் மறிவிலா வஞ்சும் பகைவாப பெறின. சு

இ-ள். அறிவு இலா அஞ்சும் பகைவாப பெறின—நீதியையறிதலில்லாத அஞ் சும் பகைவாப பெற்றால்,—செறுவார்க்குச் சேண இனபம் இவ்வா —அவ ரைச் செறுவார்க்கு உயாந்தவினப்புகள் நீங்கா. எ-று.

உபாயமறித்தலும் அநிந்தாற செயதமுடிசுநந நினைமையுயிலலாதாரோ பகை
வராதல் கூடாமையிறபெறினெனறும், அவனாயநிந்து மேறசெனறபொழுதே
பகையினமையுஞ் செலவமும ஒருங்கேயெயதலிற் சேனுடையின்பங்கள் இக்
வாவெனறுங்கூறினா. (க)

அள0 கல்லான் வெகுளுஞ் சிறுபொரு ளெஞ்ஞான்று
மொலலானை யொலலா தொளி ௧0

இ-ள். கல்லான் வெகுளும சிறுபொருள ஓலலானை—நீதிநூலைக் கல்லாதா
னோடு பகைத்தலான வரும் எளியபொருளை மேவாதானை — எஞ்ஞான்றும்
ஒளி ஒலலாத—எஞ்ஞான்றும் புதழ் மேவாத. எ-று.

சிறுபொருள முயற்சி சிறிதாய் பொருள நீதியுரியாதானை வேறல எளிதா
யிருக்கவும் அது மாட்டாதானை வெற்றியான வரும் புதழ் கூடாதென்பதாம்;
ஆகவே, இசுநிறிய முயற்சியாற் பெரிய பயனெயதற்கெனறவாறுயிறற். இத்
தருப பிறரொல்லாம் அதிகாரத்தோடு மாறுதன்மேலும் ஒர்பொருட்டொடாபு
படாமலுணரத்தார. இவைமுன்னுபாட்டானும் அந்நிறுய பயன கூறப்பட்டது.

அஅ ம அநி.— பகைத்திறந்தெரிதல்.

அஃதாவது மாண்பு பகையை ஆக்குதற்குற்றமும், முன் ஆகின்ற பகை
யுள் நட்பாககற்பாலதும், நொதும்லாககற்பாலதும், அவற்றின்கடசெயவதும்,
ஏனைக்களைதற்பாலதன்கடசெயவனவும், களையும் பருவமும், களையாககாற்பாதி
யிழுகமும் என்று இதிறநங்களை ஆராயதல். இரட்டிறமொழிதலென்பதற்கு
பகையது திறமும் பகையிடத்தாகருந் திறமுமென விரிக்கப்பட்டது. இவையெ
ல்லாம் மாண்பு பகையவாகலின், இது பகைமாட்சியினபின் வைக்கப்பட்டது.

அள௧. பகையென்னும் பண்பி லதனை யொருவ
ளகையேயும் வேண்டற்பாற நனது. ௧

இ-ள். பகை என்னும் பண்பு இலதனை — பகையென்று சொல்லப்படுந
நீமைபயப்பதனை — ஒருவன் நகையேயும் வேண்டற்பாறது அன்று — ஒரு
2. ௫௨ அஅ ம அநி.— பகைத்திறந்தெரிதல்.

வன் வினையாட்டினகண்ணையாயினும் விரும்புதலியற்கைத்தன்மென்று கூறும்
நீதிநூல். எ-று.

மாண்புபகையையாக்கிக்கோடல் எவ்வாறானுந்நீமையேயததலிற் பண்பில

தென்தும், அதனை விளையாட்டின்கண் வேண்டினுஞ் செற்றமே விளைந்த
மெய்யாமாகவின நகையேயுமென்றும், வேண்டாமை தொலையோரது துணி
வென்பாரீதிநூனமேலவைத்துக்கூறினா. அப்பெயர் அவாய்சிலையானவந்தது.

அளஉ. வில்லே ருழுவா பகைகொளினுங் கொள்ளறக

சொல்லே ருழுவா பகை.

உ

இ-ள். வில் ஏர் உழுவா பகை கொளினும்—ஒருவன் வில்லை ஏராகவுடைய
உழவரோடு பகை கொண்டானுயினும்,—சொல் ஏர் உழுவா பகை கொள்ள
ற்க — சொல்லை ஏராகவுடைய உழவரோடு பகை கொள்ளாதொழிக. எ-று.

சொல் ஆகுபெயரான நீதிநூன்மேனினறது. வீரம் சூழ்ச்சியெனலும் ஆற்ற
ல்களுள் வீரமேயுடையாரோடு பகைகொண்டாற கேடுவருதல் ஒருதலையன்று,
வந்ததாயினுந் தனக்கேயாம், ஏனைச்சூழ்ச்சியுடையாரோடாயிற் றனவழியினு
ள்ளார்க்குந் தப்பாது வருதலின், அது கொளினும் இது கொள்ளறகவென
னா. உமமையான அதுவுமாகாமை பெறுதும். இரண்டுமுடையாரோடு கொள
ளலாகாமை சொல்லவேண்டாவாயிற்று. உருவகவிசேடம். (உ)

அளங். ஏழுந் தவரினு மேழை தமியனாய்ப்

பல்லார பகைகொள பவன்.

ங்

இ-ள். தமியனாய்ப் பல்லார பகை கொளபவன் -- தான் தனியனாய்வைத்
துப் பலரோடு பகைகொளவான்—ஏழுந் தவரினும் ஏழை— பித்தறமுரினும்
அறிவிலன். எ-று.

தனிமை சுற்றம் நட்புப் படைமுதலியவின்மை. மயக்கத்தால் ஒப்பாராயி
னும் ஏழுந் தவராவது அதனாற்றிகெய்தாமைபின், தீங்கெய்துதலுமுடைய இவனை
அவரினும் ஏழையெனனா. தீங்காவது துணையுளவழியும் வேறல் ஐயமாயிருக்க
அஃதின்றியும் பலரோடு பகைகொண்டு அவரால் வேறுவேறு பொருதற்கண்
ணும் ஒருங்குபொருதற்கண்ணும் அழிந்தேவிதல். இவைமுன்னுபாட்டானும்
பகைகோடறகுற்றம் பொதுவினுஞ் சிறப்பினுங்கூறப்பட்டது. (ங்)

அளசு. பகைநட்பாக கொண்டொழுதும் பண்புடையாளன்
றகைமைக்கட டங்கிற துலகு.

சு

இ-ள். பகை நட்பாக கொண்டு ஒழுதும் பண்புடையாளன் தகைமைக்கண்
— வேண்டியவழிப் பகையை வேறுபடுத்தித் தனக்கு நட்பாகச்செய்துகொ
ண்டொழுதும் இயல்பினைபுடைய அரசனது பெருமையுள்ளே -- தங்கிற
துலகு— அடங்கிற இவதுலகு. எ-று.

வேண்டியவழியென்பது ஆகத்தான்வந்தது. வேறுபடுத்தல் பகைநிலைமையின்கருதல், ஒருகல் நீதிவழியொழுதல். பெருமை பொருள், படையென இருவகைததாய ஆற்றல். அதனவழித்தாதற்கு எஞ்ஞானதுநதிரிபின்மையின், அதனைவிபற்றித் தவகிறமென்றா. (சு)

அ.அ. ம. அ.தி.— பகைத்திறந்தொரிதல்.

உ.ரு.க.

அ.எ.தி. தன்முனை யின்றும் பகைபிரண்டாம் ருனெருங்
னின்முனையாக கொள்கவற்றி னென்று. (ரு)

இ.எ. தன்முனை இன்று — தனக்குதவு துனையோவெனின் இல்லை, — பகை இரண்டு—நலவுசெய்யும் பகையோவெனின் இரண்டு, — ஒருவன் தான் அவற்றின் ஒன்று இனமுனையாக கொள்க— அந்நன்மாயநின்றவழி ஒருவனாகிய தான் அப்பகைபிரண்டாடபொருநதிற்தொன்றை அப்பொழுதைக்கு இனிய துனையாகச் செய்துகொள்க. எ-று.

பொருநதிறது ஏனையதனை வேற்றகு ஏற்றது. அப்பொழுது அவ்வெல்லாம் பொழுது. திரிபின்குசு செய்துகொள்கவென்பாரா, இனமுனையாவென்றா. ஆல்கள் அசுச. இவையிரண்டுபாட்டாலும் நடபாககற்பாலது கூறப்பட்டது.

அ.எ.சு. தேறினும் தேரு விடினும் மழிவின்கட

டேருன பகாஅன விடல்.

சு

இ.எ. தேறினும் தேருவிடினும்—பகைவனை முன தெளிந்தானாயினும் தெளிந்திலனாயினும்—அழிவின்கண் தேருன பகான விடல்—தனக்குப் புறத்தொருவினையாற்றமுடிவந்தழிக் கூடாது நீக்காது இடையேவிட்டு வைக்க. எ-று.

முனநெளிந்தானாயினும் அப்பொழுது கூடாதுவிடவென்றது, உள்ளாய்நின்று கெடுத்ததனோக்கி. தெளிந்திலனாயினும் அப்பொழுது நீக்காதொழிகவென்றது, அவ்வழிவிற்குத் துனையாதனோக்கி. இதனை நொதுமலாக்கற்பாலது கூறப்பட்டது. (சு)

அ.எ.எ. நோவற்க நொந்த தறியாரக்கு மேவறக

மென்மை பகைவ ரகதது.

எ

இ.எ. நொந்தது அறியாரக்கு நோவறக—நொந்ததனைத் தாமாகவறியாத நடடாரக்குத் தன்னோவு சொல்லறக, —மென்மை பகைவரகதது மேவறக—வலியின்மை பாததிறுக்கும பகைவாமாட்டு அவ்வலியின்மையை மேவட்டிக் கொள்ளறக. எ-று.

நோவெனனும் முதனிகைதொழிற்பெயர் ஈண்டு அதுசொல்லுதற்கனையிற்று. பகைவாகட்டவாவது கூறுவார், நடாராதட்டவாவதும் உடனகறினா. இதனால் அவ்விருபகுதிககண்ணுஞ் செய்வது கூறப்பட்டது (எ)

அஎஅ. வகையறிந்தது தற்செய்து தற்காப்ப மாயும்

பகைவாகட் பட்ட செருக்கு. அ

இ-ள். வகை அறிந்தது தற்செய்து தற்காப்ப—தான் வினைசெய்யும்வகையை அறிந்தது அது முடித்தற்கேற்பத் தன்னைப் பெருக்கி மறவி புகாமற்றனனைக் காகக்கவே,— பகைவாகண் பட்ட செருக்கு மாயும் — தன்பகைவாமாட்டுள் தாயகனிப்புக கெடும். எ-று.

வகை வலியனாய்த் தானெதிரே பொருமாறும், மெலியனாய்வ்ளவிற போர விலக்குமாறும் முதலாயின. பெருக்கல் பொருள் படைகளாற் பெருக்கச்செய்தல். களிப்பு இவற்றான் வேறுமென்றெண்ணி மகிழ்ந்திருத்தல். இவ்விதங்குதலறிந்தது தாமே அடங்குவனென்பதாம். இதனால் களைதற்பாலதனகட்செய்வன கூறப்பட்டது. (அ)

உருச

அசு ம அதி.— உட்பகை.

அஎக. இளைதாக முண்மரங் கொலக களைபுநர்
கைகொல்லுங் காழத்த விடத்து. ச

இ-ள். முண்மரம் இளைதாகக் கொலக — களையவேண்டுவதாய் முண்மரத்தை இளைதாய் நிலைமக்கட்களைத், — காழத்தவிடத்துக் களைபுநர் கைகொல்லும்—அன்றியே முதிர்ந்த நிலைமைக்கட்களையலுற்ற களைவாராகையினை அதுதான் களையும். எ-று.

களையப்படுவதாய் தம்பகையை அது மெலிதாய்காலத்தே களைத் அன்றியே வலிதாய்காலத்துக் களையலுற்றமகை அதுதான் களையுமென்பது தோன்ற நின்றமையின், இது பிறிதமொழிதல். இதனால் களையும்பருவங்கூறப்பட்டது.

அஅரி. உயிர்ப்ப வுளரல்லா மன்ற செயிர்ப்பவா

செமமல் சிதைக்கலா தா. ௧0

இ-ள் செயிர்ப்பவா செமமல் சிதைக்கலாதா— தம்மொடு பகைப்பாரது தருக்கினைக் கெடுக்கலாயிருக்க இகழ்ச்சியான அது செய்யாதவரகா — உயிர்ப்ப உளரல்லா மன்ற—பின் உயிரக்குமாதிரத்திற்கும் உளரல்லா ஒருதலை

யாக. எ-று.

அவா வலியராயத தமமைக களைதல் ஒருநலையாகலின், இறநதாரோயாவ
ொன்பதாம். அவருயிரத்த துணையானே தாமிரப்பொனினுமமையும். இதனா
கனையாவழிப்பயிமுகருக கூறப்பட்டது. (க0)

அகம் அதி.—உட்பகை.

அஃதாவது புறப்பகைக்கு இடஞகதிக கொடுத்த அதுவெல்லுநதுணையும்
உள்ளாயநிற்கும பகை. இதுவும், கனையப்பயிவதனபாலதாகலின், பகைத்திறந்
தெரிதலின் பின் வைக்கப்பட்டது.

அஅக. நிழனீரு மினனா தமாநீரு
மினனாவா மினனா செயின். க

இ-ள். நிழல் நீரும் இனனா தினனா—ஒருவனுக்கு அனுபவிககவே அய்வ
னவாய நிழலும் நீரும் முன இனியவேனும் பின் நோயசெயவன இனனா
— தமா நீரும் இனனாசெயின் இனனாவாம்—அதபோலத் தமுவுநீர்
னவாய தமரிபலபுகளும் முன இனியவேனும் பின் இனனாசெயவன
வாம். எ-று.

நோய பெருங்கால், பெருவயிறு முதலாயின. தமொன்றதனால் உட்பகை
யாதற்குரியராய ஞாசியொன்பதறிக. இனனாசெயல் முனவெளிப்படாமையி
ன்று துண்பெற்றவழிக கெடுத்தல். (க)

அஅஉ. வாள்போல பகைவரை யஞ்சறக வஞ்சக
கேளபோல பகைவா தொடர்பு. உ

இ-ள். வாள்போல பகைவரை அஞ்சறக—வாள்போல எறிதுமென்று வெளி
ப்படாநிற்கும பகைவரை அஞ்சாதொழிக, —கேளபோல பகைவா தொடர்பு
அஞ்சுக—அங்ஙனம் நிலலாது கேளபோல மறைநதுநிற்கும பகைவாநடப்பின
அஞ்சுக. எ-று.

அகம் அதி.— உட்பகை.

உருதி

முன்னையறிந்த காககப்படுத்தலான அஞ்சறகவென்றும், அங்ஙனம் அறிய
வும் காக்கவும்படாமையிற் கெடுத்தல் ஒருதலையென்பதுபற்றி அஞ்சகவென
றுங்குறினா. பின்செய்யும் பகையினுக்கொடிதாகலானும், காக்குங்காலம்
அதுவாகலானும், அஞ்சப்பயிவது முனசெய்த அவாதொடாபாயிற்று. இவையி

ரண்பிபாட்டானும் உட்பகை ஆதாதென்பது கூறப்பட்டது. (2)

அ.அ.க. உட்பகை யஞ்சித்தற காகக வுலவிடத்து
மடபகையின் மாணத் தெழும். கூ

இ-ள். உட்பகை அஞ்சித் தறகாகக—உட்பகையாயினாயஞ்சித் தனனைக்
காத்துக்கொண்டொழுகுதல்—உலவிடத்து மடபகையின் மாணத் தெழும்—
அவனனொழுகாதவழித் தனக்கோதளாச்சி வாதவிடத்துக் குயவன் மடக
லதையதுகருவியுவிபோல அவா தப்பாமறகெடுப்பார். எ-று.

காததல் அவாணையாமலும் அவாகுடம்படாமலும் பரிகரித்தல். மண்ணை
பபுகருவக்குவி மடபகையென்பபட்டம். பகைமை தோன்றாமல் உள்ளாயி
ருந்தே கீழ்த்ததலின், கெடுதல் தப்பாக்கென்பதாம். (கூ)

அ.அ.ச. மனமாண வுட்பகை தோன்றி னினமாண
வேதம் பலவுந் தரும். ச

இ-ள். மனம் மாண உட்பகை தோன்றின்—புறநதிருதியதுபோன்று அக்
நதிருந்தாத உட்பகை அரசனுக்கு உண்டாவதாயின்,— இனம் மாண ஏதம்
பலவும் தரும்—அஃது அவனுக்குச் சுற்றம் வயமாகாமல்கேதுவாயிய குற
றம்பலவற்றையுங்கொடுக்கும். எ-று.

அவை சுற்றத்தாரை உள்ளாய்கின்ற வேறுபடுத்தலும், அதனால் அவா
வேறுபட்டவழித் தானறேறுமையும், பின் அவற்றின் விளைவனவுமாம். (ச)

அ.அ.ரு. உறனமுறையா னுட்பகை தோன்றி னிறனமுறையா
னேதம் பலவுந் தரும். ரு

இ-ள். உறல் முறையான உட்பகை தோன்றின்—புறத்து உறவுமுறைத்
தனமையோடு கூடிய உட்பகை அரசனுக்கு உண்டாவதாயின்,—இறல் முறை
யான ஏதம் பலவும் தரும்—அஃது அவனுக்கு இறத்தனமுறையோடு கூடிய
குற்றம்பலவற்றையுங்கொடுக்கும். எ-று.

அவை புறப்பகைத் துணையாய் நின்றே அது தோன்றாமற் கோறனமுதலிய
வஞ்சனை செயதலும், அமைச்சாமுதலிய உறுப்புகளைத் தேயத்தலும் முதலா
யின். (ரு)

அ.அ.சூ. ஒன்றாமை யொன்றியார் கடபடி னெஞ்ஞான்றும்
பொன்றாமை யொன்ற லரிது. சூ

இ-ள். ஒன்றாமை ஒன்றியாரகண் படின — பகைமை தனக்குள்ளாயினா
மாட்டே பிறக்குமாயின், — பொன்றாமை ஒன்றல் எஞ்ஞான்றும் அரிது—
அரசனுக்கு இறவாமை கூடுதல் எஞ்ஞான்றும்ரிது. எ-று.

பொருள் படைமுதலிய உறுப்புகளாற் பெரியவையாகலத் தமென்பார், எஞ்ஞானம்மென்றா. இவைநான்குபாட்டானும் அதனாற்றன்ககு வருநதீங்கு கூறப்பட்டது. (சு)

உருக

அஃம் அஃ. — உட்பகை.

அ.அ. செப்பின் புணாச்சிபோற் கூடினும் கூடாதே
புட்பகை புறற் குடி. எ

இ-ள். செப்பின் புணாச்சிபோல கூடினும்—செப்பினது புணாச்சிபோலப் புறத்து வேறுமை தெரியாமற் கூடினாயினும், — உட்பகை உறற் குடி கூடாது—உட்பகை உண்டாயகுடியிலுள்ளா அகத்துத் தம்முட்கூடா. எ-று.

செப்பினது புணாச்சி செப்பு முடியோடு புணாந்த புணாச்சி. உட்பகைடான மனம் வேறுபட்டமையிற் புறப்பகை பெற்றுழி ஹீறஹீறருவொன்பதாம். குடிகூடாதென்பதனை நாரி வந்தென்பதுபோலக் கொள்க. உட்பகை தானுறற் குடியோடு கூடாதெனதும் உட்பகையுண்டாயகுடி அப்பகையோடு கூடாதெனதும் உணர்ப்பாருமுளா. (எ)

அ.அ.அ. அரம்பொருத பொன்போலத் தேயு முரம்பொரு
துட்பகை புறற் குடி. அ

இ-ள் உட்பகை உறற் குடி—முன் வளராதவந்ததாயினும் உட்பகையுண்டாய குடி—அரம்பொருத பொன் போலப் பொருது உரம்பேயும்—அரத்தாற்பொரப்பட்ட இரும்புபோல அதனாற்பொரப்பட்டி வலிதேயும். எ-று.

பொருதென்னுஞ்செய்ப்பாட்டுவினையெச்சம் தேயுமென்னும் வினையொன்றாகு. அஃது, உரத்தினொழியலாயினும் குடிமேலேறுதலின், வினைமுதல்வினையாயிற்று. காரியஞ்செய்வதுபோன்று பொருதி மெல்லமெல்லப் பிரிவித்தலான், வலி தேயுதலிடுமென்பதாம். இவையிரண்டுபாட்டானும் அவன்குடிக்கு வருநதீங்கு கூறப்பட்டது. (அ)

அ.அ.க. எட்பக வன்ன சிறுமைத்தே யாயினு
முட்பகை புள்ளதாங் கேடு. கூ

இ-ள். உட்பகை எட்பகவு அன்ன சிறுமைத்தே ஆயினும்—அரசனது உட்பகை அவனபெருமையை நோக்க எள்ளினபிளவையொத்த சிறுமையுடைத்தேயாயினும்,—கேடு உள்ளதாம்—பெருமையெல்லாம் அழியவருங்கேடு அதனைத்ததாம். எ-று.

எத்துணையும்பெரிதாய்கேடு தனக்கெல்லவருநதுணையும் எத்துணையுஞ்சிறி

தாய உட்பகையுள்ளேயடங்கியிருந்து வந்தால் வெளிப்பட்டுநிற்குமென்பதாம். இதனால் அது சிறிதெனது இகழ்ப்படாதென்பது கூறப்பட்டது. (க)

அகூ. உடம்பா மூலாதவா வாழ்க்கை குடங்கருட
பாம்போ டுடனுறைந் தறறு. க0

இங். உடம்பாடி இலாதவா வாழ்க்கை— மனப்பொருத்தமில்லாதாரோடு கூட ஒருவன் வாழும்வாழ்க்கை— குடங்கருள பாம்போடு உன் உறைந் தறறு— ஒருகுடிவள்ளே பாம்போடுகூட உறைநதாற்போலும். எ-று.

குடங்கமெனனும் வடசொற்றிரிந்துநின்றது. இடச்சிறுமையானும் பயிற் சியானும் பாம்பாறகோட்படல் ஒருதலையாம், ஆகவே, அவவுவமையால் அவ னுயிர்க்கு இறுதி வருதல் ஒருதலையென்பது பெற்றும். இதனால் கண்ணோடா தவரைக் கழிகவென்பது கூறப்பட்டது. (க0)

க0 ம அதி.— பெரியாராப்பிழையார்மை. உஞிள்

க0 ம அதி.— பெரியாராப்பிழையார்மை.

அஃதாவது பெரியாராயினாலா அவமதித்து ஒழுகாமை. இரட்டுறமொழி தலென்பதனால் பெரியாரொன்பது ஆற்றலாறபெரியாராய வேந்தாமேலும் தவ ததாறபெரியாராய முயிவாமேலும் நின்றது. மேற்சொல்லாது எஞ்சினின்றதா கலின், இது வெகுளியான வருவனவற்றதிதுதிக்கண் வைக்கப்பட்டது.

அகூ. ஆற்றுவா ராற்ற விகழாமை போற்றுவார்
போற்றலு ளெல்லாந் தலை. க

இங். ஆற்றுவா ஆற்றல் இகழாமை— எடுத்ததுகொண்டன யாவும் முடிக்க வல்லாருடைய ஆற்றல்களை அவமதிக்காமை — போற்றுவா போற்றலுள் எல்லாம் தலை— தங்கடங்குவாராமற்காப்பாரா செய்யுங்காவல்களெல்லாவற் றினும் மிக்கது. எ-று.

ஆற்றலென்பது பெருமை, அறிவு, முயற்சியெனனும் முன்னமேலும் நிற றலிற் சாதியொருமை. இகழாதவழிக் களையாடலொனபது தோன்ற ஆற்ற வாரொன்றும், அரண், படை, பொருள், நட்பு முதலிய பிறகாவல்கள் அவரா னழியுமாகலின் அவலிகழாமையெத தலையாயகாவலென்றுகூறினா. பொது

வகையால் அவ்விருத்தததானாயும் பிழையாமையது சிறப்பு இதனாகூறப்பட்டது. (க)

அகூ2. பெரியாளைப் பேணு தொழுகிற பெரியாராம்
பேரா விடுமபை தரும். ௨

இ-ள். பெரியாளைப் பேணுது ஒழுக்கின்—ஆற்றல்களாற்பெரியாராயினுரை வேந்தர் நன்குமதிப்பது அவமதித்த ஒழுருவாராயிங்,—பெரியாரால் பேரா இசிமபை தரும்—அவ்வொழுக்கம் அப்பெரியாரால் அவாககு எஞ்ஞானமும் நீங்காத துன்பங்களைக் கொடுக்கும். எ-று.

அததுன்பங்களாவன இருமையிலும் இடையறாது வரும் மூவகைத்துன்பங்களும். அவையெல்லாம் தாமேசெய்துகொள்கின்றனரென்பது தோன்ற, ஒழுகாததை வினைமுதலாகியும் பெரியாளைக்கருவியாகியுங்கூறினர். பொது வகையால் அவளைப் பிழைத்தற்குற்றம் இதனாகூறப்பட்டது. இனிச்சிறப்பு வகையாகூறுப. (உ)

அகூ௩. கெடலவேண்டிற் கேளாது செய்க வடல்வேண்டி
தூறு பவாக ணிமுககு. ௩

இ-ள். அடல் வேண்டின் ஆற்றப்பவாகண் இமுககு—வேற்றுவேந்தரைக் கோறல்வேண்டியவழி அதனை அப்பொழுதே செய்யவல்ல வேந்தரமாடப்பிழையினை—கெடல் வேண்டின் கேளாது செய்க—தான் கெடுத்தலவேண்டினாலுயின் ஒருவன் நீதிநூலைக் கடந்தசெய்க. எ-று.

அப்பெரியாளைக் “காலனா காலம் பாரக்கும் பாராது — வேலி ஂடுதானை விழுமியோர தொலைய—வேண்டிடத் தடேம வெல்போர வேந்தர்” என்றா பிறரும். நீதிநூல் செயலாகாதென்கூறலின், கேளாதெனார். (௩)

அகூ௪. கூற்றத்தைக் கையால் விளித்ததற்கு லாற்றுவார்கள்
காற்றாதா ரின்னா செயல. ௪

௩௩

இ-ஐ அகூ ௨ம் அகூ. —பெரியாளைப்பிழையாமை.

இ-ள். ஆற்றவாக்கு ஆற்றாதார் இன்னா செயல்—மூவகையாற்றல்முடையார்ககு அவையெல்லாதார் தாம் முறப்பட்டு இன்னதவற்றைச் செய்தல்—கூறாததைக் கையால் விளித்தது—தானேயும் வரதபாலனாய் கூறுவனை அதற்கு முன்னே கைகாட்டி அழைத்தாலொக்கும். எ-று.

கையால் விளித்தல் இகழ்ச்சிக்குறிப்பிற்று. தாமேயும் உயிமுதலிய கோட

ற்குரியான அதற்குமுன்னே விரைந்து தம்மேல வருவித்தக்கொளவா இறப்பினது உண்மையும் அண்மையும்கூறியவாறு. இவையிரண்டுபாட்டாலும் வேரதபாபிழைத்தலின் குற்றங்கூறப்பட்டது. (சு)

அகடு. யாண்டிசென நியாண்டி முளராகா வெந்துப்பின்
வேந்து செறப்பட டவா. (ரு)

இ-ள். வெந்துப்பின் வேந்து செறப்பட்டவா—பகைவாக்கு வெயதாய வலியினையுடைய வேந்தனாசெறப்பட்ட அரசா— யாண்டிச சென்று யாண்டிம உளராகா— அவனைத் தப்பி ஁கேபோயுளராவா, ஓடித்தும் உளராகா. எ-று.

இடைவந்த சொற்கள் அவாயநிலையான வந்தன. வெந்துப்பின் வேந்தாக லால் தநிலம் விடப்போயவாக்கு இடங்கொடுப்பாரிலை, உளராயின் இவா இனியாகாரொன்பது நோக்கி அவனோடு நட்புக்கோடற்பொருட்டிம தாமே வந்தெய்திய அவருடைமையை வெளவுதற்பொருட்டிங்கொலவா, அன்றெனின் உடனேயுழிவொன்பன நோக்கி, யாண்டிசெனநியாண்டிமுளராகாரொன்றா. இதனால் அக்குற்றமுடையா அருமையுடைய அரண் சோந்தும் உயயாரொன்பது கூறப்பட்டது. (ரு)

அகசு. எரியாற் சுடப்படினு முயவுண்டா முயயா
பெரியாரப பிழைத்தொழுகு வார. சு

இ-ள். எரியால் சுடப்படினும் உயவு உண்டாம்—காட்டிடைச சென்றொருவன் ஆண்டைத்தியாறசுடப்பட்டானாயினும் ஒருவாற்றன், உயிருயதல்கூடும், —பெரியாரப பிழைத்த ஒழுகுவார உயயா—தவத்தாற பெரியாராபிழைத்த ஒழுகுவார எவ்வாற்றானும் உயிருயயா. எ-று.

தி முன் உடம்பினை கதுவி அதுவழியாக உயிரமேறசேறலின் இடையே உய்யவும்கூடும், அருந்தவாவெருளி அன்னதனறித தானிறபது கணமாய அதற்குள்ளே யாவர்க்கு காத்தலரிதாகலின், அது கூடாதாகலான அதற்கேதுவாய பிழை செய்யறகவென்பதாம். (சு)

அகசு. வகைமாண்ட வாழுகையும் வான்பொருளு மென்னந்
தகைமாண்ட தககார செறின. எ

இ-ள். தகை மாண்ட தககார செறின—சாபவருள்கட்கேதுவாய பெருமை மாட்சிமைப்பட்ட அருந்தவா அரசனை வெருள்வராயின்,—வகை மாண

டவாழகக்கையும் வான பொருளும் எனலும்—உறுப்பழகுபெற்ற அவனரசாட்
சியும் ஈட்டிவைத்த பெரும்பொருளும் எனப்படவில்லிம் எ-று.

உறுப்பு அமைச்சு, நாடு, அரசன், படையெனவிலை. செறினென்பது அவர்
செருமை தோன்ற நின்றது. இவ்வெச்சத்தான முன் வருவனவற்றிற்கும்

கூக ம் அதி.— பெண்வழிச்சேறல்.

உதிசு

இஃதொக்கும். அரசா தஞ்செல்வக்களிப்பான் அருந்தவாழ்ந்திப் பிறைச் செய
வராயின, அச்செல்வம் அவர் வெகுளித்தியான ஒருகணத்தளனே வெந்தவிரி
மென்பதாம். (எ)

அகஅ. குன்றன்னார் குன்ற மதிப்பிற குடியொடு
நின்றனனா மாயவா நிலத்து. அ

இ-ள். குன்று அனனா குன்ற மதிப்பின்—குன்றத்தையொருகும் அருந்த
வா கெட்கிண்பாராயின, —நிலத்து நின்ற அனனா குடியொடு மாயவா—
அப்பொழுதே இந்நிலத்து நிலப்பெற்றதபோலுஞ்செல்வா தனகுடியொடும் மா
யவா. எ-று.

வெயில் மறை முதலிய பொறுத்தலுஞ் சலியாமையும் உள்ளிட்ட குணங்க
ளுடைமையின, குன்றன்னானனரா “மல்லன் மலையின மாதவா” எனரா
பிறரும். நிலப்பெற்றதபோலாவது இறப்பப்பெரியராகவின் இவாககு எஞ்ஞா
னமும் அழிவிலையென்று கண்டாராறகருதப்படுவது. (அ)

அகஅக. ஏந்திய கொள்கையார சீறி னிடைமுரிந்து
வேந்தனும் வேந்து கெடும. கூ

இ-ள். ஏந்திய கொள்கையார சீறின—காததற்கருமையான உயாந்த விரத
ங்களை உடையார வெஞ்ஞவராயின, — வேந்தனும் இடை வேந்து முரிந்து
கெடும்—அவராறநலான இந்நிரனும் இடையே தன்பதம் இழந்தகெடும. எ-று.

“வேந்தன் மேய தீமபுன் லுலகமும்” எனரா பிறரும். நகுடனென்பான்
இந்நிரன்பதம்பெற்றுச் செல்கின்ற காலத்துப் பெற்ற களிப்புமிகுதியான அக
த்தியன வெஞ்ஞவதோயிழைசெய அதனாரசாபமெயதி அப்பதம் இடையே
இழந்தானென்பதனைபுட்கொண்க, இவ்வாறு கூறினா. இவைநான்குபாட்டா
னும் முனிவரைப் பிறைத்தலின்குற்றங்கூறப்பட்டது. (க)

கூ00. இறந்தமைந்த சார்புடைய ராயினு முயயார
சிறந்தமைந்த சீரார செறின. க0

இ-ள். சிறந்த அமைந்த சீரா கெறின—கழியமிக தவத்தினையுடையா வெகுளவராயின, —இறந்த அமைந்த சாபு உடையராயினும் உயரா—அவ ரானவெகுளப்பட்டா கழியப்பெரியசாபு உடையராயினும், அதுபற்றி உயய மாட்டா. எ-று.

சாபு அரண், படை, பொருள், நடபெனவிலை. அவையெல்லாம் வெகு ண்டவரது ஆற்றலாற்றியிருமபோல அழிந்துவிடுமாவின், உயயாரொன்றா. சீருடையது சீரென்பட்டது. இதனால் அக்குற்றமுடையா சாபுபற்றியும் உயயாரொன்பது கூறப்பட்டது. (க0)

கூக ம அதி.— பெண்வழிச்சேறல்.

இனிக் காமத்தான வருவன நேரோ பகையல்லவாயினும் ஆகக்ஞ்சிதைத் தல் அழிவுதலைத்தருதலென்னுற தொழில்களாற பகையோடொத்ததற் பகை பபாற்படுவனவாமாகலான, அவற்றைப் பகைப்பகுதியிற்றுகிகடகூறுவான் றெடங்கி, முதறகட்பெண்வழிச்சேறல் கூறுகின்றா. அஃதாவது தன்வழி யொழுகுதல்பாலளாய இல்லாளவழியே தான் ஒழுக்கல்.

கூக ம அதி.— பெண்வழிச்சேறல்.

கூ0க. மனைவிழைவார மான்பய னெய்தார் வினைவிழைவார்
வேண்டாப் பொருளு மது. க

இ-ள். மனை விழைவார மான் பயன எய்தார்—இன்பங்காரணமாகத் தம் மனையாளை விழைந்து அவடன்மையராய ஒழுகுவார தமக்கு இன்னுணையாய அறத்தினையெய்தார், — வினை விழைவார வேண்டாப் பொருளும் அது— இனிப் பொருளசெய்தலைமுயலவார அதற்கிடையீடுன்று இகழும்பொருளும் அவ்வினபம். எ-று.

மனையும் விழைதலும் பயனும் ஆகுபெயர். அவ்வினபம் அவடன்மையரா தற்கு ஏதுவாயவினபம். அஃது அவளாறபயனாயவறத்தினும் அவவறத்திற்குந் தனக்கும் ஏதுவாய பொருளினுஞ்செல்லவிடாமையின், விடறபாற்றென்பதாம்.

கூ0உ. பேணாது பெண்விழைவார கைகம் பெரியதோ
நாணாக நாணுத் தரும். உ

இ-ள் பேணாது பெண் விழைவான ஆகம்—தன்னுணமையை விட்டு மனை யாளது பெண்மையை விழைவான எய்திநின்ற செல்வம்— பெரியது ஓ

நான் ஆக நானுத் தரும்— இவவுலகத்து ஆண்பாலாகக்கெல்லாம் பெரிய தோரநானுண்டாகத் தனக்கும் நானுதலைக் கொடுக்கும். எ-து.

எய்திநின்றதாயிற்று, படைக்கும் ஆற்றலிலுக்கலின். அச்செல்வத்தால் நத லுந் தயத்தலும் முதலிய பயன்கொளவாள அவளாகலின், அவவாண்மைச் செய்கை அவளகண்ணதாயிற்றென்று ஆண்பாலாயாவரும் நான் அதனாற் றனாண்மையினமை அறிந்த பின் தானும் நானுமென்பதுநோக்கிப் பெரிய தோரநானு நானுத்தருமென்றா. இவையிரண்பிபாட்டானும் மனைவிழைதற் குற்றங்கூறப்பட்டது. (2)

கூ0௩. இல்லாள்கட டாமுநத வியலபின்மை யெஞ்ஞான்று நல்லாரு னுணுத் தரும். ௩

இ-ள். இல்லாள்கண் தாமுநத இயல்பு இனமை—ஒருவன் இல்லாண்மாட் டித் தாமுத்தரு ஏதுவாய அச்சம் — நல்லாருள நானு எஞ்ஞானமும் தரும் —அஃதிலராய நல்லாரிடைச் செல்லுங்கால நானுதலை அவனுக்கு எக்காலத் துங்கொடுக்கும். எ-து.

அவடான அஞ்சி ஒழுக்குதல் இயல்பாகலின், அவனையஞ்சுதல் இயல்பின்மை யாயிற்று. அங்ஙனமஞ்சியொழுக்குதலின், அவனை நியமிப்பாரிலையாம், ஆகவே, எல்லாக்குற்றமும் விளையுமென்பது நோக்கி, எஞ்ஞானமும் நானுத்தருமெ ன்றா. (௩)

கூ0௪. மனையாளை யஞ்சு மறுமைபி லாளன் வினையாண்மை வீறெய்த வின்று. ௪

இ-ள். மனையாளை அஞ்சம் மறுமை இலாளை—நன்மனையாளையஞ்சி ஒழு குகின்ற மறுமைப்பயனிலலாதானுக்கு— வினை ஆண்மை வீறு எய்தல் இன்று — வினையை ஆளுநதன்மை உண்டாயவழியும் நல்லோராதொண்டாடப்படாது. எ-து.

கூக ம அறி. — பெண்வழிச்சேறல் ௨௬௬

உண்டாயவழியுமென்பது அவாயநிலையான வந்தது. இல்லறஞ்செய்தற்குரி யநன்மையினமையின் மறுமையிலாளென்னமும், வினையையாளுநதன்மை தனறன்மையிலலாத அவனான முடிவுபோகாமையின் வீறெய்தலெனென்று வகூறினா. (௪)

கூ0௫. இல்லாளர் யஞ்சுவா னஞ்சுமற நெஞ்ஞான்று
நல்லார்க்கு நல்ல செயல. (௫)

இ-ள். இல்லாளர் அஞ்சுவான்—தன்மனையாளையஞ்சுவான் — நல்லார்க்கு
நல்ல செயல் எஞ்ஞான்றும் அஞ்சும்— தானறேடிய பொருளையாயினும் அத
னால் நல்லார்க்கு நல்லனசெய்தலை எஞ்ஞான்றும் அஞ்சாநிற்கும். எ-று.

நல்லா தேவா, அருந்தவா, சான்றோ, இருமுதுஞ்ஞாவா முதலாயினாரும்
நல்லிருந்தினரும். நல்லனசெய்தல் அவாவிரும்புலன கொடுத்தல். அது செய
யவேண்டும் நாள்களினுமென்பார, எஞ்ஞான்றுமென்றார். “இல்லாளர் யஞ்சி
விருந்தினமுக்க கொன்ற கெஞ்சிற—புல்லாளனாக” எனறா பிறரும். (௫)

கூ0௬. இமையாரின் வாழினும் பாடினோ யிலுலா
எமையாரதோ ளஞ்சு பவா. (௬)

இ-ள். இல்லாளர் அமை ஆர தோள் அஞ்சுபவா—தமிழிலலாளுடைய வேய
போலுந்தோளின் அஞ்சுவா, —இமையாரின் வாழினும் பாடி இலா— வீரத
தாறறுதகமெய்திய அமராபோல இவவுலகத்து வாழாதாராயினும், ஆண்மை
யிலா. எ-று.

அமராபோலவாழ்ந்தவாது பகைத்த வீரா தோள்களையெல்லாம் வேறலான
நன்குமதிக்கப்பட்டு வாழ்தல். அது கூடாமையின், வாழினுமென்றார். அமை
யாரதோளெனவே, அஞ்சுதற்காரணத்தது எண்மை கூறியவாறு. வீராதோள்
களை வென்றாராயினும் இல்லாடோள்களை அஞ்சுவா ஆண்மையிலொன்பதாம்.
இவைநான்குபாட்டானும் அவனையஞ்சுதற்குற்றங்கூறப்பட்டது. (௬)

கூ0௭. பெண்ணேவல் செய்தொழுகு மாண்மையி னுணுடைப
பெண்ணே பெருமை யுடைத்து. (௭)

இ-ள். பெண் ஏவல் செய்து ஒழுகும் ஆண்மையின்—நாணின்றித் தன்னி
ல்லாளது ஏவற்றொழிவே செயது திரிகின்றவனது ஆண்டனமையின்—நாண்
உடைப பெண்ணே பெருமை உடைத்து—நாணின்புடைய அவள் பெண்டன
மையே மேம்பாடுடைத்து. எ-று.†

நாணுடைப்பெண்ணென வேண்டாது கூறியது அவளேவல்செய்வானது
நாணினைமை முடித்தற்காதலின், அமமறுத்தலைத்தொழில் வருவிக்கப்பட்டது.

* சேவகசிரதாமணி, மணமகளிலம்பகம், உகௌ.— இல்லாளனை யஞ்சி விருந தினமுகங் கொன்ற நெஞ்சிற—புல்லாளனாக மறந்தோறகி லென்பபு கைநது —விலலா ளமுவம் பினநஞ்ஞடி வெருணடி கோக்கிக— கொலையானை யுநதிக்குடைமேலுமோர் கோஞ்ஞெ ந்ததான.

† பெண்மை ஆண்மைக்குப் பொருள கப்புலனாகிய அமைதித்தன்மை ஆளுநன்மை என்பா நசசிஞாங்கினியா.

உகௌ

கூஉ ம அதி.— வளாவின்மகளிர்.

ஏவல் துஞ்செயர். இதுதிக்கப்பெண்ணென்பது உம அது. ஏவல்செயவிததுக் கோடறசிறப்புத்தோன்றப் பெண்ணையெனப் பிரித்தார். (எ)

கூஉஅ. நட்டார் குறைமுடியா நன்றறறா நன்னுதலாள்
பெட்டாங் கொழுகு பவா. அ

இ-ள். நன்னுதலாள் பெட்டாங்கு ஒழுகுபவா—தாம் வேண்டியவாற்றந்தித் தம்மனையாள வேண்டியவாறு ஒழுகுவா—நட்டார் குறை முடியா— தம்

மொழி நப்புச்செயதா உற்ற குறை முடிக்கமாட்டா, —நனது ஆற்றார்— அதுவேயன்றி மறுமைக்குத் துணையாய் அறஞ்செய்யவுமாட்டா. எ-று.

நன்னுதலாளென்பதனை “அமையாதோள்” எனபுழிப்போலக் கொள்க. அவடானே அறிந்த ஏவலும் பொருள்கொடுத்தலுங்கூடாமையின, இருமை க்கும் வேண்டுவன செய்யமாட்டாளென்பதாம். (அ)

கூஉக. அறவினையும் மான்ற பொருளும் பிறவினையும்
பெண்ணேவல் செயவாராக ணில. கூ

இ-ள். அறவினையும்—அறச்செயலும்—ஆனற பொருளும்—அது முடித்த றகு ஏதுவாய் பொருட்செயலும்—பிற வினையும் — அவவிண்ணின் வேறாய் இன்பச்செயல்களும்—பெண் ஏவல் செயவாராக இல—தம்மனையாள ஏவல் செயவாரமாட்டி உளவாகா. எ-று.

புலன்களைநதாகலின், பிறவினையெனப் பன்மைபாபிறறு. அவைநோக்கி அறச்செயல் பொருட்செயல்கள் முன்னையொழிந்தாராகுத தலைமை அவள கண்ணதாகலின், பின் அவைதாமும் இல்லாயினவென்பது தோன்ற, அவற் றைப் பிரித்துக்கூறிஞா. இவைமுன்னுபாட்டாலும் அவளேவல்செயதற்கு

கூக0. எண்ணேர்ந்த நெஞ்சுத திடனுடையார்க் கெஞ்ஞான்றும்
பெண்ணோந்தாம பேதைமை யில. க0

இ-ள். எண் சோந்த நெஞ்சுதது இடன் உடையாராகு— கருமசஞ்சுகிக்
கட்சென்ற நெஞ்சுத்தினையும் அதனினிய செல்வத்தினையும் உடையராய் வேந

தாகு—பெண் சோந்த ஆம் பேதைமை எஞ்ஞான்றும் இல்—மனையானைச்
சேர்தலான வினையும் பேதைமை எககாலத்தும் உண்டாகாது. எ-று.

“இடனிலபருவத்தம்” எனவும் “இடனினியிரந்தோககு” எனவும் வர
தமையான், இடனென்பது அப்பொருட்டாதலிதிக. இன்மைக்காலத்தமென
பா, எஞ்ஞான்றமென்றா. அப்பேதைமையாவது மேற்சொல்லிய விழை
தல், அஞ்சல், ஏவல்செய்தலென்னும் முன்றறகுக்காரணமாயது. எதிர்மறை
முகத்தான அம்முன்றம் இதனறறெகுத்தது கூறப்பட்டன. (க0)

கூஉ ம் அதி. — வரைவின்மகளிர்.

அஃதாவது தநநலம் விலைகொடுப்பார் யாவாக்கும் விற்பதல்லது அத
ற்கு ஆவார் ஆகாதாடென்னும் வரைவிலாத மகளிரது இயல்பு, ஆதலால் தம்
கஞரிய மகளிரான வருங்குற்றத்தினபின் வைக்கப்பட்டது.

கூஉ ம் அதி. — வரைவின்மகளிர்.

கூக0

கூகக. அன்பின் விழையார் பொருளவிழையு மாய்கொடியா

ரின்கொ விழுகருத தரும்.

க

இ-ள். அன்பின் விழையா பொருள் விழையும் ஆய தொடியா—ஒருவனை அன்புபற்றி விழையாத பொருள்பற்றி விழையும் மகளிர்—இன் சொல் இழுக்குத் தரும்—அது கையுறநதனையும் தாம் அன்புபற்றி விழைநதாராகச் சொல்லும் இனியசொல் அவனுக்குப் பின் இரகசியமாய்ப் பயக்கும். எ-று.

பொருளென்புறி இன் விகாரததாற்றெக்கது. ஆயநதொடியினையுடையா னெனறதனாலும், இனியசொல்லெனறதனாலும், அவாகருவி கூறப்பட்டது. அச் சொல் அப்பொழுதைக்கு இனிதுபோன்று பின் வறுமை பயத்தலின், அது கொள்ளற்கவென்பதாம். (க)

கூகஉ. பயனறாககிப் பண்புகாகரும் பண்பின் மகளிர்
நயன்றுககி நள்ளா விடல். உ

இ-ள். பயன் னாககிப் பண்பு உரைக்கும் பண்பு இல் மகளிர்—ஒருவனுக்கு உள்ளபொருளை அளந்தறிந்து அஃதெய்துநதனையும் தம்பண்புடைமை சொல்லும் பண்பில்லாத மகளிரது—நயன் னாககி நள்ளா விடல்—ஒழுகலாற்றினை ஆராயநதறிந்து அவரைப் பொருநதாறு விடுக. எ-று.

பண்பு சொல்லின்கணல்லது தங்கடகிடவாமை தோன்றப் பண்பினமகளி னென்றும், அவாகரு அது சாதிதருமமாதல் னாலானேயன்றி அவாசெயலா னுமறிந்தென்பா நயனறுககியென்றும், அவவறிவு அவரை விடுத்தற்கு உபாயமென்பது தோன்றப் பின் நள்ளாவிடென்னதுகூறினா. (உ)

கூகக. பொருட்பெண்டிர் பொயமமை முயக்க மிருட்டறையி
லேதில் பிணந்தழீஇ யறறு. கூ

இ-ள். பொருட்பெண்டிர் பொயமமை முயக்கம்—கொடுப்பாரை விருமபாது பொருளையே விருமபும் பொதுமகளிரது பொயமமையையுடைய முயக்கம்—இருட்டி அறையில் ஏதில் பிணம் சழீஇயறறு—பிணமெடுப்பார இருட்டறைக்கண்ணே முன்னறியாத பிணத்தைத் தழுவிறாபோலும். எ-று.

பொருட்குமுயங்கும் மகளிர் கருததஞ்செயலும் ஆராயாது சாறியும் பருவமும் ஒவ்வாதனை முயங்குநகால் அவாகுறிப்புக் கூலிக்குப் பிணமெடுப்பார காணப்படாததோரிடநினைகண் இயைபில்லாததோர்பிணத்தை எடுக்குநகால் அவாகுறிப்போடொகருமெனவே, அகத்தால் அருவராநின்றும் பொருளைக் கிப் புறத்தாற்றமுவுவா அதனையொழிகவென்பதாம். இவைமுன்னுபாட்டானும் அவாசொல்லும் செயலும் பொயயென்பது கூறப்பட்டது. (கூ)

ககசு. பொருட்பொருளார் புன்னலந தோயா ருட்பொரு
ளாயு மறிவி னவா. ச

இ-ள். பொருட்பொருளார் புன்னலம்—இன்பமாகிய பொருளை இகழ்ந்து
பொருளாகிய பொருளையே விருமபும மகளிரது புலவியலத்தை— அருட்
பொருள் ஆயும் அறிவினவர் தோயார்— அருளோடு கூடியபொருளை தூய
நதசெய்யும் அறிவினையுடையார் தீண்டார். எ-று.

ககசு. கூஉ ம அறி.— வரையின்மகளிர்.

அறமுதலியநான்கும் பொருளுண்ப்படுத்தின், பொருட்பொருள் அருட்
பொருளுண விசேடித்தாரா. புன்னலம் இழிநதாககே உரித்தாதல. தாம் விரு
மபுகின்ற அறத்திற்கு அவாமெயநலம் மறுதலையாகலின், தோயாரொண்ப
தாம். (ச)

ககரு. பொதுநலத்தார புன்னலந தோயார மதிநலத்தின்
மாண்ட வறிவி னவா. ரு

இ-ள். மதி நலத்தின் மாண்ட அறிவினவா— இயற்கையாகிய மதிநன்மை
யான மாட்சிமைப்பட்ட செயற்கையறிவினையுடையாரா— பொது நலத்தார
புன்னலம் தோயாரா— பொருளுகொடுப்பார்க்கெல்லாம் பொதுவாய ஆசையி
னையுடைய மகளிரது புலவியலத்தைத் தீண்டார். எ-று.

மதிநன்மை முறப்பிறப்புகளிறசெய்த நலவின்களான மனநதெளிவுடைத
தாதல. அதனுன்னதிக கலவியறிவு மாட்சிமைப்படாமையின் மதிநலத்தின்
மாண்டவறிவினவொன்றும், அவ்வறிவுடையாராகரு அவரரசையது பொய்ம
மையும் மெயநலத்தது பொதுமையும் விளங்கித் தோன்றலின் தோயாரொ
ன்றுகூறினார். (ரு)

ககசு. தநலம் பாரிப்பார தோயார தகைசெருக்கிப்
புன்னலம் பாரிப்பார தோள. சு

இ-ள். தகை செருக்கிப் புன்னலம் பாரிப்பார தோள — ஆடல், பாடல்,
அழகென்பனவற்றை களித்துத் தமபுலவிய நலத்தை, விலைகொடுப்பார யாவா
மாட்டும் பரப்பும் மகளிரதோளின்—தம் நலம் பாரிப்பார தோயாரா—அறி
வொழுகக்களானாய தமபுகழை உலகத்துப் பரப்புதற்குரிய உயர்ந்தோர்
தீண்டார். எ-று.

ஆடனமுதலிய மூன்றுமுடைமை அவர்க்கு மேம்பாடாகலின் தகையென

ஹம், தோயின அறிவொழுக்கங்கள் அழியுமாகலின் அவற்றைப் புகழ்பரப்புவார
தோயாரொன்றுக்கூறினா. தநலமென்புழி நலம் ஆகுபெயர். இவைமுன்றுபா
ட்டானும் அவரை உயார்தோர் தீண்டாபென்பு கூறப்பட்டது. (சு)

சூகச. நிறைநெஞ்ச மிலலவா தோயவா பிறநெஞ்சிற
பேணிப் புணாபவா தோள. எ

இ-ள். நெஞ்சின பிற பேணிப் புணாபவா தோள—நெஞ்சினுறப்பிறவற்றை
ஆசைப்பட்டு அவை காரணமாகக் கொடுப்பாரை மெய்யாறபுணரும் மகளிர்
தோள்களை— நிறை நெஞ்சம் இலலவா தோயவா — நிறையாற்றிருந்திய
நெஞ்சமில்லாதார தோயவா. எ-து.

பொருளும் அதனாற்படைக்கப்படுவனவும் விருமபும் நெஞ்சு அவற்றினமே
லதாகலின், புணாவது உடம்புமாதிரிமென்பதறிந்து அதுவழி ஓடாதுநிற்கும்
நெஞ்சினையுடையார தோயாமையின், அஃதிலா தோயவொன்றார். (எ)

சூகசு. ஆயு மறிவின ரல்லாக்க கணங்கென்ப
மாய மகளிர் முயக்கு. அ

இ-ள். மாய மகளிர் முயக்கு—உருவுசொற்செயல்களான் வஞ்சித்தலைவல்ல
மகளிரது முயக்கத்தை — ஆயு மறிவினார் அல்லாக்கு அணங்கு என்ப—
சூஉ ம அதி. — களஞ்ஞண்மை. உசுஞ்

1

அவ்வஞ்சனை ஆராயநதிரியுமறிவுடையரல்லாக்கு அணங்குதாக்கென்றுசொல
வவா னாலோ. எ-து.

அணங்கு காமநெறியான உயிரகொளளும் தெய்வமகள். தாக்குத் தீண்டல்.
இவவுருவத்தான அமமுயக்கம் முன் இனித்போன்று பின் உயிரகோடல்
பெற்றும். இது னாலோ துணிவென்பது தோன்ற அவாமேலவைத்துக் கூறி
னா. அப்பெயர் அவாயநிலையான வந்தது. (அ)

சூகசு. வரைவிலா மாணிழையார மென்றோள் புளையிலாப்
பூரியாக ளாழ மளறு. சு

இ-ள். வரைவு இலா மாண இழையார மென்றோள்— உயார்தோர் இழிக்
தோளொன்று விடிகொடுப்பார யாவனாயும் முயங்கும் மகளிரமெலவிய
தோள்கள்—புரை இலாப் பூரியாகள் ஆறும் அளறு—அககுற்றத்தையழியும்
அறிவிலலாத கீழமக்கள் புககமுநதுநிரயம். எ-து.

உயாதற்கேதுவாகலின், புரைபென்பப்பட்டது. சாதியாணிழிநதாரினிக்குத்
தகுப புளையிலாப்பூரியாகளெனநும், அவர் அழகற்கேது உருவமுதலியமுன்
துமென்பது தோன்ற மாணிழையார மென்றோளெனநும், அவர்க்கு அளற்றி

னையிடையினதிப பயக்குமென்பது தோன்ற உருவகமாகியுங்கூறினா. (க)

கூஉ0. இருமனப பெண்டிருங் களஞ்ஞங் கவறுங்

திருநீககப பட்டா நாடாபு.

க0

இ-ள். இருமனப பெண்டிருங் களஞ்ஞங் கவறுங் — கவாகுத மனத்தினையுடைய மகனிலும் களஞ்ஞங் குறமென் றிமமுனலும் — திரு நீககபபட்டா நாடாபு — திருமகளாறமுதநகபபட்டாகு நட்டி. எ-று.

இருமனம் ஒருவனோடு புணர்ச்சும் புணராமைபட ஒருகாலத்தேயுடைய மனம். கவறு ஆருபெயர். ஒத்த குற, தவாகலின், களஞ்ஞங் குறம் உடனகற்பட்டன. வட்டிலாரும் திககருந்தான் விதனமென் உடனகூறினா. வருகின்ற அநிகாரமுறைமையும் திரளுநரிக. திணையிராயெண்ணியவழிப பன்மைபற்றி முடிபுகோடலின், ஈண்டு அஃறிணையாறகொண்டது. திருநீககபபட்டமை இக்குறிகளான அநியப்பதிமென்பதாம். இவைநான்குபாட்டானும் சேரவார இழிந்தோரென்பது கூறப்பட்டது. (க0)

கூஉ ம அதி. — களஞ்ஞனாமை.

இனி ஒழுககமும் உணர்வுமறித்தற்கண் அவ்வனாவின்மகளிரோடொப்பதாய களனினையுணர்நாமைபது சிறப்பு எதிரமறைமுகத்தாறகூறுகின்றா.

கூஉக. உடகப பட்டா ரொளியிழப்ப ரொருஞான்துங்

கடகாதல கொண்டொழுது வார.

க

இ-ள். கடகாதல கொண்டு ஒழுதுவார — களனினமேற்காதலசெய்தொழுமுமரசா — எஞ்ஞான்தும் உடகபபட்டா — எஞ்ஞான்தும் பகைவரானஞ்சபபட்டார், — ஒளி இழப்பா — அதுவேயனதி முன்னெய்திநின்ற ஒளியினையிழப்பா. எ-று.

கூசு

உச்சு

கூஉ ம அதி. — களஞ்ஞனாமை.

அறிவின்மைபால் பொருள் படை முதலியவற்றா பெரியராய்காலத்தம் பகைவர் அஞ்சார், தம்முன்னோரென்பதிலின்ற ஒளியினையும் இகழற்பாட்டான் இழப்பொன்பதாம். இவையிரண்டாலும் அரசு இனிதுசெல்லாதென்பது இதனாகூறப்பட்டது. (க)

கூஉஉ. உண்ணற்க களனே யுணிலுண்க சான்றோரா
னெண்ணப பட்டேண்டா தார. உ

இ-ள். கள்ளை உண்ணாதக—அறிவுடையராயினா அஃதிலராதற்கு ஏதுவாய கள்ளினை உண்ணாதொழிக;— உணில் சான்றோரான எண்ணப்பட வேண்டா தரா உணக—அன்றியே உண்ணலவேண்டிவரா உளராயின, நல்லோரால் எண் ணப்படுத்தல் வேண்டாதார உணக. எ-று.

பெறுதற்கரிய அறிவைப் பெற்றுவைத்தும் கள்ளானழித்துக்கொளவாரா இயலபாகவே அஃதிலலாத விலங்குகளுடனும் எண்ணாக்கலின், சான்றோர னெண்ணப்படவேண்டாதாருண்கவெனரா. (2)

கூஉக. ஈன்றோ முகத்தேயு மினனா தா லெனமற்றுச
சான்றோ முகத்துக களி. ஈ

இ-ள். ஈன்றோ முகத்தேயும் களி இன்னாது—யாது செயலினும் உவகத்தா தாயமுனபாயினும் களஞ்ஞகி களித்தல் இன்னாதும,— மற்றுச சான்றோ முகத்து என—ஆனபின் குறறம் யாதும பொருத சான்றோமுனபு களித்தல் அவாககியாதாம் எ-று.

மனமொழிமெய்கள தமவயத்தவனமையான நாணழியும், அழியவே,ானரு டகும் இன்னாதாயிற்று, ஆனபின்,கள இருமையுக்கெடுத்தலறிந்து சேயமைக்க ண்ணே கடியுஞ்சான்றோருக்கு இன்னாத்தல் சொல்லவேண்டிமோவென்பதாம்.

கூஉச. நானென்னு நல்லாள புறங்கொடுக்குங் களளென்னும்
பேண்பு பெருங்குறறத தாராகு. ச

இ-ள். கள என்னும் பேண்பு பெருங்குறறத்தாராகு— களளென்று சொல் லப்படுகின்ற யாவருமிகழும் மிக்ககுறறத்தினைபுடைப்பாரை— நாண என்னும் நல்லாள புறங்கொடுக்கும் — நானென்று சொல்லப்படுகின்ற உயாநதவள னோக்குத்தகஞ்சி அவாககெதிராமுகமாகாள். எ-று.

காணுதற்குமஞ்சி உலகத்தார சேயமைக்கண்ணே நீங்குவராகலிற பேணு வென்றும், பின் ஒருவாற்றானுங் கழுவப்படாமைவிற பெருங்குறறமென்றும், இழிந்தோர்பானிலலாமையின் நல்லாளென்றும், கூறினா. பெண்பாலாக 7 வடமொழிமுறைமைபற்றி. இவைமுன்மபாட்டானும் ஒன்றிர கூறாறவங் கூறாட்டி 1.

கூஉடு. னையி யாமை யுடைத்தே பொருள்கொடுத்து
மெய்யுயி யாமை கொளல. ஈ

இ-ள். பொருள கொடுத்த மெய் அறிபாமை கொளல—ஒருவன் விலைப் பொருளைக் கொடுத்த களளாற்றனக்கு மெய்மறப்பினைக் கொளுத்தல்— கை அறிபாமை உடைத்தது—அவன்பழவினைப்பயனைய செய்வதறியாமையைத

இ-ள். களிதது அறியேனென காரணம கைவிடிக—மறைநதுனடுவைத்து யான
கள்ளுண்டறியேனென்று உண்ணாதபொழுது தம்மொழுககவகூறுதலையொழிகு,
—நெஞ்சுதது ஒளித்ததும் ஆங்கே யிதும்—அவவுண்டபொழுதே பிறரறியின்
இழுககாமென்று முன்னெஞ்சுததொளித்தகுறறமும் முன்னையளவினயிகரு
வெளிப்படுத்தலான. எ-று.

களித்தறியேனென காரியத்தாறகூறினா. இவைபிரண்டுபாட்டானும் அது
மறைக்கப்பட்டதென்பது கூறப்பட்டது. (அ)

கூஉசு. களித்ததானை காரணங் காட்டுதல் கீழ்நீர்க்

குளித்ததானைத் தீததூர்இ யறது.

கூ

கூஉஅ

கூச ம அதி.—குது

இ-ள். களித்ததானைக் காரணம் காட்டுதல்—கள்ளுண்ணி களித்ததானெருவனை
இலாகாக்கொண்டு பிறனெருவன காரணங்காட்டித் தெளிவித்தல் — நீர்க்
கீழ்க் குளித்ததானைத் தீததூர்இயறது — நீருண்முழுகினெருவனைப் பிறனெ
ருவன் விளக்கினால் நாயிதலையொகரு. எ-று.

களித்ததானையென்னுமிரண்டாவது “அறிவுடை பந்தன் எவனாககாட் டென்
றானே” எனபுழிப்போல் நின்றது. நீருள் விளக்கஞ்ச செல்லாதாறபோல் அவ
ன்மனத்தக காரணஞ்செல்லாதென்பதாம். இதனால் அவனைத்தெளிவித்தல்
முடியாதென்பது கூறப்பட்டது. (கூ)

கூஉ0. கள்ளுண்ணப் போழுகிற களித்ததானைக் காணுங்கா
லுள்ளானகொ ளுண்டதன் சோரவு.

க0

இ-ள். கள் உண்ணப் போழுகில் களித்ததானை—கள்ளுண்ணபாறெருவன் தான்
அஃதுண்ணாது தெளிந்திருந்தபொழுதின்கண் உண்டு களித்த பிறனைக் காணும
ன்றே,— காணுங்கால் உண்ட தன் சோரவு உள்ளானகொல்— காணுங்கால்
தானுண்டபொழுது உளதாளுசோரவினை அவனசோரவால் அதுவுயிறறென்று
கருதானபோலும் எ-று.

சோரவு மனமொழிமெய்கள் தன்வயத்தவல்லவாதல். கருதலெனவையான
அதன்முகக்கிளையுயத்தானின் ஒழியுமென இதனால் அஃதொழித்தகாரணங்கூ
றப்பட்டது. (க0)

கூச ம அதி.—குது.

இனி அக்கள்ளுண்டல்போல் அறம் பொருள் இன்பங்கட்கு இடையீட்டாடி

யசூதாடலும் பிணியுழத்தலுங்கூறுவானறொடங்கி, முகநக-சூதினதில்லபு
கூறுகின்றாரா.

கூங்.க. வேண்டறக வென்றிடினுஞ் சூதினை வென்றதூஉந
தூண்டிறபொன மின்விழுங்கி யறறு க

இ-ள். வென்றிடினும் சூதினை வேண்டறக — தான் வெல்லுமாற்றலுடை
யனுயினும் சூதாடலை விருமபாடுதாழிக, — வென்றதூஉம தூண்டிறபொன
மீன விழுங்கியுறறு — வென்று பொருளெய்துவார ஊராலெனின அவ்வெ
ன்றபொருடாறும் இரையான மறைந்த தூண்டிலிருமபினை இரையெனக்கருதி
மீன விழுங்கிஹைபோலும். எ-று.

வேறல் ஒருதலையனமையின் வென்றிடினுமென்றும், கரும்புகளபலவுநடு
மீதலின் வேண்டறகவென்றுங்கூறினா. எய்தியபொருள் சூதாடுவார நீங்கா
மைக்கு இட்டதோதலையென்பதூஉம, அதனுபின்றுயருழத்தலும், உவமை
யாறபெற்றும். (க)

கூங்.உ. ஒன்றெயதி துறிழகருஞ் சூதாகரு முண்டாவகொ
னன்றெயதி வாழுவதோ ராறு. உ

இ-ள். ஒன்று எய்தி துறு இழகரும் சூதாகரும் — அதன்னுண்டிறபொன
போன்ற ஒன்றனை முன்பெற்று இன்னும்பெறுதமென்னுங்கருத்தால் துறறி
னையிழந்து வறியராஞ்சூதாகரும் — நன்று எய்தி வாழுவது ஓராறு உன
கூசு ம அதி. — சூது. உகக

டாவகொல் — பொருளால் அறனுமின்பமுமெய்சி வாழுவதொருநெறியுண்டா
மோ ஆகாது. எ-று.

அவ்வாறன்ற பொருளியுநதேவருதலான, அதனாலெய்தும் பயனும் அவர்க்
கிலலையென்பதாம். (உ)

கூங்.ங். உருளாய மோவாது கூறிற பொருளாயம்
போலுய புறமே படும. ங

இ-ள். உருள் ஆயம் ஒவாது கூறின் — உருளுங்கவறறினகடபட்ட ஆய
த்தை இடைவிடாதுகூறிக் சூதாடுமாயின், — பொருள் ஆயம் போயப புற
மே படும — அரசனீட்டியபொருளும் அவன்பொருளவருவாயும் அவனைவிட்டிப
போயப பணகவாகண்ணே தவரும். எ-று.

கவறறினதுருட்சியை அதனினுய ஆயதன்னமேலேறறியும், சூதாடலை அது

கூறலாகிய காரணத்தினமேலிடிகூறினா. பொருளாயமென்பது உமமைத் தொகை. ஆயம் வடமொழித்திரிசொல். காததற்கண்ணும் இபற்றற்கண்ணும் கருத்திலனாகலின், அவையிரண்டும் பகைவாபாற்றசெல்லுமென்பதாம். (க)

கூகூ. சிறுமை பலசெய்து சீரழிகஞ்ஞ சூதின்
வறுமை தருவதொன நில். ச

இ-ள். சிறுமை பல செய்து சீர அழிகஞ்ஞ சூதின்—தனனை விழைநதார்கு முன்னிலலாத துன்பங்களபலவற்றையும் வினைத்து உள்ளபுகழையுங்கெடுக்கஞ்ஞ சூதுபோல— வறுமை தருவது ஒன்று இல்— நலஞ்ஞவினைக கொடுக்க வல்லது பிரிதொனநிலை. எ-று.

அததுன்பங்கள் முன்னாககூறுப, நலவினைகளையும் நலவினதையும் நீக்கித் தீவினைகளையும் தீயினதையுங்கூட்டுதலால், சீரழிகஞ்ஞமென்றா. வறுமைகரு எல்லையாவொன்பதாம். (ச)

கூகூரு. கவறுங் கழகமுங் கையுந் தருகநி
பிவறியா நிலலாகி யா. ரு

இ-ள். இல்லாகியா—முற்காலத்துத் தாழ்வுராகியே இல்லாகியொழுகினா—கவறுங் கழகமுங் கையும் தருகநி இவறியா—கவறநினையும் அஃதாயிக் களத்தினையும் அவ்வாடற்குவேணடுகளை; தொழிலினையும் மேற்கொணடு கைவிடாத வேந்தா எ-று.

கைத்தொழில் வெல்லுமாயம்படப் பிடித்தெறிநல். அவவிவ வுதலாற்பாண்டவா தமமாசுவிட்டு வனத்திடைப்போய ஆணம்மறைந்தொழுகினான அனுபவங்கூட்டியவாறு. இவையையாதுபாட்டானும் அதனது வறுமைபயத்தற்குற தங்கூறப்பட்டது. (ரு)

கூகூகூ. அகடாரா ரல்ல ஹழப்பாரு, தென்னு
முகடியான் மூடப்பட்ட டா. கூ

இ-ள். சூது என்னும் முகடியால் மூடப்பட்டா— தன்பெயாசொல்லல மங்கலமனமையிற்குத்தென்று சொல்லப்படும் முகடியான விமுககப்பட்டார்—அகதி ஆரா அல்ல உழப்பா—இமமைக்கண் வயிராபெறா, மறுமைக கண் பிரயத்துன்பமுழப்பா. எ-று.

கூகூகூ கச ம அதி.— சூது..

செலவறகெடுத்தி நலுரவுகொடுத்ததற்குழில் வேறுபடாமையிற்குதென்று
 முகடியென்றும், வெற்றிதோலவிகளோக்கி ஒருபொழுதும் விடாராகவின் ஈண்
 டி அகடாரானதும், பொய்யுங் களவும் முதலியபாவங்களீட்டலின் ஆண்டு
 அல்லதுழப்பவென்றுக்கறிஞர், வயிராராமம் சொல்லவே, ஏனைப்பல்கண்கர
 பபெருமை சொல்லவேண்டாவாயிற்று. உழப்பபென்பது எதிரகாலவினை. (க)

கூங். பழகிய செலவறம பண்புங் கெடுகருங்
 கழகத்துக் காலே புதின. எ

இ-ள். காலே கழகத்துப் புதின — அறம் பொருளினபங்கட்கடைத்தகாலம்
 அரசனுக்குச் சூதாடுகளத்தன்கட்கழியுமாயின், — பழகிய செலவறம பண்பு
 கெடுகரும — அககழிவு தொன்றுதொடர்வத அவனசெலவததினையும் நறகு
 ணங்கனையும் போகரும். எ-று.

பழகியவென்பது பண்புடனாயினையும். தான் செயற்கொள்ளும் அறமுத
 லியவேயன்றி முன்னோரைத்தொடங்கி வருகின்ற செலவறம முன்செய்த
 நலவினையின்பயனாய் பண்பும் இல்லாமென்பதாம். (எ)

கூங். அ. பொருள்கெடுத்ததுப் பொய்மேற கொளீஇ யருள்கெதி
 தல்ல உழப்பிகருளு குது. அ

இ-ள். குது—குது—பொருள கெடுத்தது—தனைப்பயினைவனபொருளைக்
 கெடுத்தது, — பொய் மேற்கொளீஇ — பொய்மறையமேற்கொள்ளப்பண்ணி,
 — அருள கெடுத்தது — மனத்தெழும் ஆருளைக்கெடுத்தது, — அல்ல உழப்பிக
 ரும் — இவ்வாறான அவனை இருமையினூதனபமுதுவிகரும். எ-று.

இத்தொழில்கணமுன்றற்கும் குது வினைமுதலாகவும், தோலி, வெற்றி,
 செற்றமென்பன முறையே கருவிகளாகவுங்கொள்க. முன்னதனை இம்மை
 யினும், ஏனையவற்றான மறுமையினுமாம் பொருள்கொடுத்தென்பது பாடமா
 யின், அவ்வெச்சத்திற்கு முடிவு மேற்கொளீஇயென்புறி மேற்கோடலாகிய
 வினைமுதலவினை. (அ)

கூங். கூ. உடைசெலவ நடுனொளி கலவியென் னைநது
 மடையாவா மாயங் கொளின. கூ

இ-ள். ஆயம் கொளின — அரசன் சூ'னைத தனக்கு வினோத்ததொழிலாக
 விரும்புமாயின், — ஒளி கலவி செலவம் ஊண் உடை என்ற ஐந்தும் அடை
 யாவாம் — அவனை ஒளியும் கலவியும் செலவமும் ஊணும் உடையுமென்றவ
 வைநதுஞ்சாராவாம். எ-று.

ஆயம் ஆகுபெயர். இச்சிறப்புமுறை செய்யுளுக்கிப் பிறழ்வினந்து. செல்வம் அறுவகையுறுப்புக்களா. ண்ணுடையென்பனவற்றால் துப்புரவுகளெல்லாவகொள்ளப்படும். காலமும் கருத்தும் பெருமையின், இவையுள்வாகாவென்பதாம். இவைநான்குபாட்டானும் நிறுமைபலசெய்து அவற்றானிருமையுங்கெடுத்தல் கூறப்பட்டது. (க)

கூசு0. இழத்தொறுஉங் காதலிக்குஞ் சூதேபோற் றுன்பு
முழத்தொறுஉங் காதற் றுயிர். க0

கூடு ம் அதி.— மருந்து.

உளக

இ-ள். இழத்தொறுஉம் காதலிக்கும் சூதேபோல—சூதாடலான் இருமைப் பயன்களையுமிழ்கருதோறும் அதன்மேற்காதலசெய்யுஞ்சூதன்போல— துன்பம் உழத்தொறுஉம் காதற்ற உயிர்—உடம்பான மூவகைத்துன்பங்களையும் அனுபவிக்கருதோறும் அதன்மேற்காதலியுடைத்து உயிர்-எ-று.

சூது ஆகுபெயர். உயிரினதறியாமை கூறுவார்போன்று சூதனதறியாமை கூறுதல் கருத்தாகலின், அதனையாபுறுத்தற்பொருட்டு உவமமாக்கிக்கூறினார். இதனெதிராமறைமுகத்தாற் சூதினைவெறுத்தொழிவானையொக்கும் உடம்பினை வெறுத்தொழியுமுயினொனவுங்கொள்க. இதுணை அஃதொழிதற்கருமையும் ஒழிந்தாரதுபெருமையுங்கூறப்பட்டன. (க0)

கூடு ம் அதி.— மருந்து.

பழவினையானும் காரணங்களானும் மக்கட்கு வாழமுதலியபிணிகளவரும், அவற்றுட்பழவினையான வருவன அதனகழிவினகணலலது தீராமையின் அவையொழிந்து, வீணைகாரணங்களான வருவனவற்றைத் தீர்க்கும் மருந்தின்விறங்கூறுகின்றார். காரணங்களாவன உணவுசெயல்களெ, ரவவாண்மயாகலின், பிணிகளுபகாரணத்தான வருவனவாயின.

கூசுசு. மிகினுங் குறையினு நோய்செய்யு நூலோர்
வளிமுதலா வெண்ணிய மூன்று க

இ-ள். மிகினும் குறையினும்— உணவுஞ் செயல்களும் ஒருவன்பகுதிக்கொதவ்வளவினவன்றி அதனின் மிதமாயினும் குறையுமாயினும்,— நூலோர் வளிமுதலா எண்ணிய மூன்று நோய் செய்யும்— ஆயுள்வேதமுடையாரால் வாழமுதலாகவெண்ணப்பட்ட மூன்றுநோயும் அவனுகத்த துன்பஞ்செய்யும்-எ-று.

ஊலோண்ணியவெனவே, அவர் அவற்றைவகுத்த வாதப்பகுதி பித்தப் பகுதி ஐப்பகுதியெனவும் பகுதிப்பாரிம பெற்றும். அவற்றிற்குணவொத்தலாவது சுவை கீரியவகளானும் அளவானும் பொருந்துதல். செயல்களொத்தலாவது மனமொழிமெய்களாற்செய்யுநதொழில்களை அவைவருந்துவதற்கு முன்னையொழிதல். இவையிரண்டும் இவ்வனமன்றி யித்தல் குறைதல்செய்யின், அவை தத்தரிக்கையினிலாவாய வருதலுமென்பகாம். காரணமிரண்டும் அவாயிரியான யாதன. முறையுமை விகாரதயாற்றுககது. இதனால், யாககைகட்கியலபாகிய நோய மூவகைத்தென்பதுஉம, அவை அனபஞ்செய்தற்காரணம் இருவகைத்தென்பதுஉம, கூறப்பட்டன. இனபஞ்செய்தற்காரணம் முன்னாககூறுப. (க)

கூசஉ. மருந்தென வேண்டாவாம் யாககைக கருந்திய தற்றது போற்றி யுணின. உ

இ-ள். அருந்தியது அற்றது போற்றி உணின — ஒருவன் முன்னுண்டது அற்றபடியைக் குறிக்கின்றதெனியவற்றது பின்னுண்ணுமாயின், — யாககைக்கு மருந்து என வேண்டாவாம் — அவனயாககைக்கு மருந்தென்று வேறுவேண்டாவாம். எ-று.

உளஉ கூறு ம அறி. — மருந்து.

குறிகளாவன யாககைநொயமமை, தேக்கினதுயமை, காரணங்கொழிற் குரியவாதல், பசியிருதலெனவிலை முதலாயின. பினிகள் யாககையவாகலின், யாககைக்கென்றோ, உணினென்பது அதனருமை தோன்ற நின்றது. (உ)

கூசக. அற்ற லளவறிந் துண்க வஃதுடம்பு பெற்ற நெடிதுயக்கு மாறு. ஈ

இ-ள். அற்றல் அளவு அறிந்து உண்க — முன்னுண்டது அற்றற் பின்னுண்பதனை அதுமாவறிந்து அவ்வளவிற்கு உண்க, — உடம்பு பெற்றான நெடிது உயக்கும நூறு ஸஃது — இறப்பதுமபலவாய பிறயாககைகளிற்பிழைத்துப் பெற்றகரிய இம்மாறுடயாககையைப் பெற்றான அதனை நெடிதுகாலன்கொண்டு செலுத்துதெறி அதுவாகலான. எ-று.

இமமை மறுமை வீதிபேறுமொய்தற்பாலது ரதொன்றுமேயாகலின் உடம்புபெற்றானென உம, அது நெடிது உணறுறி அவை பெருகச்செய்துகொள்ள லாமாகலின் நெடிதுயக்குமாற்றென்றுவகற்றினா. பெற்றாலென்று பாடமோறு

வாருமுள்ள.

(க)

கூசசு அறந் தயிந் த கடைப்பிடித்தது மாறலல
துயக்க துவரப பரிதது ச

இ-ள். அறந் தயிந் த முன்னுடைது அறந்படியையநிந்தது, — துவரப பரிதது—பின் மிகப்பரிதது, —மாறலல கடைப்பிடித்தது துயக்க—உண்ணு வகால மாறுகொள்ளாத உணவுகளைக் குறிக்கொண்க. எ-று.

அறந் தயிந் தெனும்பெயாந் துணா அணையாபுறுததறபொருட்கி. உண டது அறமுலும் அதனபயனுதிய இரதமமுதாநகலான அதுவுமறலவேனெடுமெ னபா, மிகப்பரிதெனரா. பரிததலவினை ஈண்டு உடையானமெனினறது. மாறுகொள்ளாமையாவது உணபானபகுதியோடு மாறுகொள்ளாமையும், காலவியல்போடு மாறுகொள்ளாமையும், சுவை வீரியங்களாற்றமமுணமாறு கொள்ளாமையுமாம். அவையாவன முறையே வாந் பிதத ஐகனாருய பகு திககடாந்வறறைச செயவனவாந் தலும், பெருமபொருது சிறுபொழுதென்னுந் தாலவேறுபாடுகளுள் ஒன்றற்காவன பிதிதொன்றற்காகாமையும், தேனுநெய யுந்கமமுளொத்து நஞ்சாதலபோலவனவுமாம். அவற்றைகந் திக்கொள்ளாது மணமபட்டொற்றமுறுபபின் அந் துணே நோயும் மாணமும் வருதலின், கடை ப்பிடித்தெனரா. (ச)

கூசநு மாறுபா டில்லாத வுணடி மறுத்துணணி
ஊறுபா டில்லை யுயிராககு. நு

இ-ள். மாறுபாடி இல்லாத உணடி மறுத்து உண்ணின்— அமமூவகைமா றுகோளுமில்லாத உணவைத் தன்னுள்ளம் வேண்டியவளவினுன்னறிப் பிணி வாராவளவினால் ஒருவனுண்ணுமாயின, — உயிராககு ஊறுபாடி இல்லை—அவ னுயிராககுப் பிணிகளாற்றனுபம் விளைதலுண்டாகாது. எ-று.

உறுவதனை ஊறெனரா, அஃது இனபததிறசெல்லாதாயிற்று, இல்லையென் பது தொடர்பாகலின். துன்பமுறுவது உயிரோயாதலின், அதன்மேலவைததுக் கூறினா. மாறுபாடில்வழியுக்குறைதல நனறென்பதாம். இவைநான்குபாட் டாலும் உண்ணப்படுவனவும், அவற்றதனவும் காலமும், பயனுக்கறப்பட்டன.

கூநு ம் அந் தி.— மருந்து. உளங்

கூசகூ. இழிவநிந் துண்பான்க ணின்பம்போ னிற்குங்
கழிபே ரினாயான்க னோய. கூ

இ-ள். இழிவு அநிந் த உணபான்கண இனப்போல—அக்குறைதலை நன றெனநிந் த அவவாறேயுண்பவனமாட்கி இனபம் நீங்காது நிலைநிற்குமாறு

போல,—கழி போ இரையானகண் நோய நிறகும்—மிகப்பெரியவினையை விழுங்குவான்மாட்டு நோய நீங்காது நிலைபிறகும். எ-து.

அவ்வாறேயுண்டல உண்ணலாமளவிறதிறிதுகுறையவுண்டல், இன்பமாவது வாதமுதலியமுறளும் தத்தநிலைபிறதிரியாமையின் மனமொழிமெய்கள் அவன வயததவாதலும் அதனால் அறமுகலியநான்குமெயததுமாம். இரையையள வினறியெடுத்த அதனால்வருந்தும் விலங்கோடொத்தலின், இரையானென ஞா. விதியெதிராமறைகளை உவமமும் பொருளுமாகசியது இரண்டானும் பெ றுதற்கு. (சு)

கூசுஎ. தீயன வன்றித தெரியான் பெரிதுண்ணி
யோள வின்றிப படும. எ

இ-ள். தெரியான தீ அளவு அன்றிப பெரிது உண்ணின் — தன்பகுதியும் அந்நேரறவுண்டும் காலமுமாராயாந வேண்டியதோருணவை வேண்டிய தோகாலதது வயிறறுத்தீயனவன்றி ஒருவன் மிகவுண்ணுமாயின்,—நோய அளவு இன்றிப படும—அவன்மாட்டு நோய்கள எல்லையற வளரும். எ-து.

தெரியாமவினைக்குச செயப்படுபொருள்கள அந்காரததானவந்தன.நோய சாதிபொருமை. இவையிரண்டுபாட்டாரும் அவவகையுண்ணவழிப்படுமிழுக் குக்கூறப்பட்டது. (எ)

கூசுஅ. நோய்நாடி நோயமுத ஞா. யதுதணிக்கும்
வாயநாடி வாயப்பச செயல. அ

இ-ள். நோய நாடி—மருததுவனயினான் ஆறானமாட்டு நிகழ்கின்ற நோ யை அதனகுறிகளான இன்னதென்று துணிந்து,—நோய முதல நாடி— பின் அதுவருதற்காரணத்தை ஆராய்ந்து தெனிறது,—அது தணிக்கும் வாய் நாடி—பின் அந்நீர்க்குமுபாயமுதனையறிந்து,—வாயப்பச செயல—அதனைச் செய்யும்வழிப பிழையாமற்செய்க. எ-து.

காரணம் உணவு செயலென முறகூறியவிரண்டும். அவற்றை ஆயுளவேத முடையார் நிர்தானமென்ப. அவைநாடிதற்பயன் நோயினையும் வாயினையும் ஐய மறத்ததுணிதல். மருந்துசெயதல், உதிரங்களைதல், அறுத்தல், சுடுதன்முதலிய செயல்களெல்லாம் அடங்குகறகு,அதுதணிக்கும்வாயெனஞா. “கழுவாயுமுள்” எனஞா பிறரும். பிழையாமை பழையமருததுவா செய்துவருகின்றமுறைமை யிறதப்பாமை. (அ)

கூசுசு. உற்று னளவும் பிணியளவுங் காலமும்
கறறன் கருகிச செயல. கூ

இ-ள். கற்றான்—ஆயுளவேதத்தினை கற்றமருததுவன்,—உற்றான் அளவும்
பிணி அளவும் காலமும் கருதிச் செயல்—அவவுபாயத்தினைச் செயயுங்கால்,

கூடு

உரை

கூடும் அறி.— மருந்து.

ஆதானளவியையும் அவனகணிகழ்கின்ற நோயினளவியையும் தன்செயற்கேற்ற
காலத்தினையும் அந்நானெறியால் நோக்கி, அவற்றோடுபொருந்தச்செய்க.எ-று.

ஆதானளவு பகுதி பருவம் வேதனை வலிகளினளவு. பிணியளவு சாத்தியம்,
அசாத்தியம், யாபபிபமெனனா சாதிவேறுபாடும்,* தொடக்க நலிவிறென்னும்
அதன்பருவவேறுபாடும், வனமை மெனமைகருமுதலாயின. காலம் மேற்சொ
ல்லியன. இம்முனதம் பிழையாமல் நானெறியானும் உணர்வுமிருதியானும்
ஆராய்ந்தசெய்கவென்பார், கற்றான்கருதிச்செயலெனரா. இவையிரண்டிபா
ட்டானும் அவ்விழுக்குப்பட்டுழி மருததுவனநீர்க்குமாறு கூறப்பட்டதி. (க)

கூடு0. உற்றவன் தீர்ப்பான் மருந்துழைச் செலவானென்
றப்பானாற் கூற்றே மருந்து. க0

இ-ள். மருந்து—பிணிக்கு மருந்தாவது—உற்றவன்—அதனையுற்றவன்,
—தீர்ப்பான்—அதனைத் தீர்க்குமருததுவன்,—மருந்து—அவனுக்குக் கரு
வியாகிய மருந்து,—உழைச் செலவான எனற அப்பால் நாதகூற்று—அதனை
ப்பிழையாமல் இயற்றுவானென்று சொல்லப்பட்ட நான்குபகுதியையுடைய
நான்குதித்தது. எ-று.

நான்கெனனு மெண்வருகின்றமையின், அதுநோக்கி அப்பாலெனறொழிந்
தார். நாதகூற்றதென்பது விகாரமாயிற்று. அவற்றுள் உற்றவனவகைநான்கா
வன்பொருளுடைமை, மருத்துவனவழிநிறைவு, நோயநிலையுணர்தலவனமை,
மருத்துத்துண்பம்பொறுத்தலெனவிலை. தீர்ப்பானவகைநான்காவன பலபி
ணினோயகாண்டறக்குசாமை, ஆசிரியனைவழிபட்டோகியகலவியுறுணன்றிவு
முடைமை, பலகாறுநதீர்த்தவருதல், மனமொழிமெய்களையாதலெனவிலை.
மருநதின்வகைநான்காவன பலபிணிகட்குமேற்றல், சுவை விரியம்வினைவாற
றல்களானமேம்படுதல், எளிதினெயதப்படுதல், பகுதியோடுபொருந்ததலென
விலை. இயற்றுவானவகைநான்காவன ஆதானமாட்டனபுடைமை, மனமொ
ழிமெய்களையாதல், சொல்லியன அவவாறேசெய்தலவனமை, அறிவுடைமை
யெனவிலை. இவையெல்லாங்கூடியவழிபலவது பிணி தீராமையின், இத்தொ

குதியையும் மருந்தெனநூர். ஆயுளவேதமுடையாரும் இவை காலகளாக நடக் குமென்பதுபற்றிப் பாதமெனலும், இவை மாறுபட்டவழிச் சாததியமுமுதி ர்ந்து அசாததியமாமெனலுங்கூறினார். இதனால் அதனைத்தீர்த்தற்கு வேண்டி வனவெல்லீலாரதொகுத்துக்கூறப்பட்டன. (க0)

அங்கவியல முறயிற்று.

* சாததியம் தீர்க்கத்தக்கது. அசாததியம் தீர்க்கத்தக்காதது. யாப்பியம் பெரும்பான்மை தீர்க்கத்தக்கதும் சிறுபான்மை தீர்க்கத்தக்காததுமெனக்கொ ளளத்தக்கது.

கூக ம அதி.— குடிமை.

உஎதி

ஒழிபி யல்.

இனி அவ்வரசியலினும் அங்கவியலினும் அடங்காதொழிந்தவற்றதியலபு பதினமூன்றதிகாரத்தாற் கூறுவானரெட்டங்கி, முதற்கட்குடிமைகூறுகின்றார்.

கூக ம அதி.— குடிமை.

அஃதாவது உயாந்தகுடியினகட்பிறந்தாரது தன்மை. உயாந்தகுடிப்பிற பபு நாலவகைவருணத்தார்க்கும் இன்றியமையாதாகலின், அச்சிறப்புப்பற்றி இது முனைவக்கப்பட்டது.

கூடுக. இறபிறந்தார கண்ணலல நிலலை யியலபாகச்
செப்பமு நாணு மொருங்கு. க

இ-ள். செப்பமும் நாணும் —செமமையும் நாணும்—ஒருங்கு இறபிறந்தார கண் அல்லது இயலபாக நிலலை—சேரக் குடிப்பிறந்தாரமாட்டல்லது பிறாமா டுடியறக்கையாக உளவாகா. எ-று.

இல்லுக்குடியென்பன ஈண்டியாந்தவற்றினமேல். செமமை கருத்துஞ் சொ ல்லுஞ் செயலுத்தமமுணமாறாகாமை. நாண பதி பாவங்களின் மடங்குதல். இவை பிறபிறந்தாரக்காயின் ஒருவாதற்பிக்கவேண்டாமறமுமேயுளவாம், பிற

ரக்காயிறு கற்பித்தவழியும் செழுந்தரிலலாவென்பதாம்.

(8)

கூருஉ. ஒழுக்கமும் வாயமைபு நானுயிம மூன்று
மிழுககார குடிப்பிறந தார. 2

இ-ள். குடிப் பிறந்தார — உயர்ந்தகுடியினகட் பிறந்தார — ஒழுக்கமும்
வாயமையும் நானும் இம்முனதும் இழுககார — மகத்திரிய ஒழுக்கம் மெய்ம
மை நானென்பபட்ட இம்முனதன்கண்ணும் கலவியானனறித் தாமாகவே
வழுவார. எ-று.

ஒழுக்கமுதலியன மெய்மொழிமனவகவினவாகலின், அம்முறையவாயின.
இழுககுதல் அறிபாது வருகின்றமைபின், இழுககாரென்றார். (உ)

கூருங். நுகையிகை யினசொ ளிகழாமை நான்கும
வகையென்ப வாயமைக குடிக்கு. 3

இ-ள். வாயமைக குடிக்கு — என்கலத்தாநதிரிபிலாத குடியினகட்பிறந்தா
ரக்கு — நுகை நுகை இனசொல இகழாமை நான்கும வகை என்ப — வறியார்
சென்றவழி முகமலாசசியும், உள்ளன கொடுத்தலும், இனசொறசொலவதலும்,
இகழாமையுமாகிய இந்நான்கும் உரிய கூறென்று சொல்லுவா னாலோ. எ-று.

பொய்மை திரிபுடைமையிறநிரிபினமையை வாயமையென்றும, இல்லாநா
யெல்லாருமெளநுவராகலின் இகழாமைபை அவர்கூறுகியிருக்கிறார். குடி
கூறுபெயர். நான்கின்வகையென்பது பாடமாயின், வாயமைக்குடிப்பிறந்தார்க்
குப் பிறநின் வேறுபாதி இந்நான்கானுளதாமென்றுரைக்க. இவைமுன்றுபாட்
டானவகுடிப்பிறந்தாரதியலு கூறப்பட்டது. (ங)

கூருச. அடுக்கிய கோடி பெறினுங் குடிப்பிறந்தார்
குன்றுவ செயத விலர். 4

உ-ள். அடுக்கிய கோடி பெறினுங் குடிப்பிறந்தார்
குன்றுவ செயத விலர். 4

இ-ள். அடுக்கிய கோடி பெறினுங் — பலவாகவடுக்கிய கோடியுளவிறநாய
பொருளைப் பெற்றாராயினும், — குடிப் பிறந்தார் குன்றுவ செயதல் இலா —
உயர்ந்தகுடியினகட்பிறந்தார்தம்மொழுக்கங்குன்றுநதொழிலகளைச் செயயார்.
எ-று.

அடுக்கியகோடியென்பது ஈண்டெண்ணப்பரிம் பொருண்மேனினதது. குன்
றுநதொழிலகளை குன்றுதற்கேதுவாயதொழிலகள். (ச)

சுருதி. வழங்குவ துள்வீழ்ந்தக கண்ணும் பழங்குடி
பண்பிற றலைப்பிரித வினது. (டு)

இ-ள். பழங்குடி—தொனறுதொடடுவருநின்ற குடியினகட்பிறந்தாரா—வழங்குவது உள்வீழ்ந்தக்கண்ணும்—தாங்கொடுக்கும்பொருள் பண்டையிறசுருதியவிடத்தம்—பண்பின தலைப்பிரிதல் இனது— தமபண்புடைமையின் நீங்கார. எ-று.

தொனறுதொடடுவருதல் சேர சேர பண்ணடியொன்றறபோலப் படைப்புக காலந்தொடங்கி மேம்படடுவருதல். அவர்க்கு நலஞரவாவது வழங்குவது உள்வீழ்வதாகலின், அதனையே கூறினா. (டு)

சுருசு. சலம்பற்றிச சாலபில செயயாரமா சற்ற
குலம்பற்றி வாழதுமென பார். சு

இ-ள். மாசு அற்ற குலம் பற்றி வாழ்தம் எனபா — வசையறது வருகின்ற நங்குடிமரபினோடொத்த வாழ்க்கடவேமென்று கருதி அவ்வாறு வாழ்வாரா,—சலம் பற்றிச சாலபு இல் செயயார — வறுமையுற்றவழியும், வருசனையைப்பொருநதி, அமைவிலவாய தொழிலகளைச் செயயார. எ-று.

அமைவினமை அமமாபிறசேலாமை இவைமுன்றுபாட்டானும் அவர் வறுமையுற்றவழியும் அவவியலின்பேறுபடாொன்பது கூறப்பட்டது. (சு)

சுருஎ. குடிப்பிறந்தார கண்விளங்குந குற்றம் விசுமபின்
மதிககண மறுப்போ லுயர்நது. எ

இ-ள். குடிப் பிறந்தாரகண் குற்றம்—உயர்ந்தகுடியினகட்பிறந்தாரமாட்டுள்ளதாங்குற்றம்—விசுமபின் மதிககண மறுப்போல உயர்நது விளங்கும்—தான்கிறதேயாயினும் விசுமபினகணமதிவிடத்தம்மறுப்போல ஓங்கித்தோனதும். எ-று.

உயர்குடிமுதலிய பொருளவகைமுன்றறதும் விசுமபு முதலிய உவமைவகையொத்துப் பானமாறுபட்டது. குடியதயாச்சியானும், மதிபோன்ற அவர் நற்குணங்கனோடு மாறாதலானும், உலகெங்கும் பரந்த வெளிப்படுமென்பதாம். (எ)

சுருஅ. நலத்தின்க ணுரின்மை தோன்றி னவனைக
குலத்தின்க னையப் பகிம். அ

இ-ள். நலத்தின்கண் நார் இனமை தோன்றின்—குலநலமுடையனாய் வருகின்றவனகணனே நாயினமையுளதாமாயின்,—அவனைக குலத்தின்கண் ஐயப்படும்— அவனை அக்குலப்பிறப்பினகண்ணே ஐயப்படும் உலகம். எ-று.

நலமும் குலமும் ஆகுபெயர். நாரிணமையாற் கொடாமையுங்கடுஞ்சொல்
 உழுமுதலிய கூறப்பட்டன. தோன்றினென்பது தோன்றுமையின்க்கிணறது.

கூள ம அதி.— மானம்.

உள்ள

நலனுடையனாயவருதலின்கிடையே இவை தோன்றலின், உள்ளது ஐயமாயிற்று.
 உலகமென்பது அவாயநிலையானவாதது. ஐயப்படலென்பது பாடமாயின், ஐய
 ப்படுகவென விதியாகியுமாகக. இவையிரண்டுபாட்டானும் வேறுபட்டவழிப
 பரிமிழுக்குக கூறப்பட்டது. (அ)

கூடுக. நிலத்திற் கிடந்தமை காலகாட்டுங் காட்டுங்

குலத்திற் பிறந்தாவாயச சொல. கூ

இ-ள். நிலத்திற் கிடந்தமை கால காட்டும் — நிலத்தினிப்பல்பை அநனக
 ன்முனைத்த முனை காட்டும், — குலத்திற் பிறந்தா வாயச சொல காட்டும்—
 அதபோலக் குலத்தினியலபை அதனகடபிறந்தாவாயபிறசொற்காட்டும். எ-று.

கிடந்தமை உள்ளபடி. முனைத்தமாதிரித்தானே நனமையுந்நைமபுறேரி
 தலின், இலைமுதலிய கூறுராயினா, ஆகவே, பொருளினுஞ் செயனமுதலிபன
 வேண்டாவாயின். குலத்தியலபரிதற்கருவி கூறுவாபோனது, இனசொலவே
 ணமிமென்றவாயுயிற்று. (க)

கூகூ0. நலம்வேண்டி னுனுடைமை வேண்டிங் குலம்வேண்டின

வேண்டிக் யாராகும பணிவு.

க0

இ-ள். நலம் வேண்டின நான் உடைமை வேண்டும்— ஒருவன் தனக்கு
 நலனுடைமையை வேண்டிவனாயின், நானுனுடையனாதலை வேண்டிக், — குலம்
 வேண்டின யாராகும பணிவு வேண்டிக்— குலனுடைமையை வேண்டிவனா
 யின், பணிபபடுவார யாவாமாட்டும் பணிதலை வேண்டிக். எ-று.

நலம் புகழ், புண்ணியங்கள். வேண்டுமென்பது விதிப்பொருட்டாய் நின்
 தது, “வினைப்பயி தொருகியி னுமமை வேண்டும்” எனபுறிப்போல. அந்தனர்
 சானரோ அருந்தவத்தோர் தமமுன்னோ தந்தை நாயென, நிலவொலலாரும்
 டங்க, யாரக்குமெனரா. பணிவு இருக்கையெழும்பு எதிரசெல்லும் முதலா
 யின். இவையிரண்டுபாட்டானும் குடிமைக்கு வேண்டிவனகூறப்பட்டன. (க0)

கூள ம அதி.— மானம்.

இனிக் குடிப்பிறந்தார்க்கு உரியவாய் குணங்கள் கூறுவானொருவனும்,

முதற்கண் மானகங் கயினரா. அஃதாவ ந ளஞஞானநா நநநிலையிறுழாமை
யும், தெய்வத்தாறமுவுவரதழி உயிவாழாமைமுமாம். இஃங், அககுடிப்பி
றப்பினை நிறுததுதலுடைமையின, அசிறிப்பப்பறநி முனவைககப்பட்டது.

கூகக. இனநி யமையாச சிறப்பினை வாயினுங்
குன்ற வருப விடல. க

இ-ள். இனநி அமையாச சிறப்பினை ஆயினும்—செய்யாதவழித தாம் அமை
யாதசிறப்பினையுடையவேயெனினும்,—குன்ற வருப விடல— தனகுடிப்பிறப
புத தாழ்வருஞ்செயல்களையொழிக. எ-து.

அமையாமை இறத்தல். குடிப்பிறப்பெனபது அதிகாரமுறைமைபான் வந்
தது. இறப்பவருவழி இனிவரதன செயதாயினும் உயகவென்னும் வடநூன்
முறைமையை மறுத்து, உடம்பினது நிலையினமையையும் மானத்தினது நிலையு
டைமையையுந்க்கி அவைசெய்யற்கவென்பதாம். (க)

உளஅ கூள ம அநி.— மாணம்.

கூகஉ. சீரினுஞ் சீரல்ல செய்யாரே சீரொடு

பேராண்மை வேண்டி பவர். உ

இ-ள். சீரினும் சீர அல்ல செய்யாரா -- புகழ்செய்யுமிடத்துந்தனகுடிமைக
கொவ்வாத இனிவரவுகளைச் செய்யாரா—சீரொடு பேராண்மை வேண்டிபவர்
— புகழுடனே மானத்தைநிறுததுதலை விரும்புவார. எ-து.

எவ்விடத்தும் நிலைகுலையாத திண்மையான உளதாதலபற்றிப் பேராண்மை
யெனப்பட்டது. நிலையுடையபுகழின்பொருட்டாகவுஞ்செய்யாரொனபதாம்.(உ)

கூகங். பெருக்கத்து வேண்டும் பணிதல சிறிய

சுருக்கத்து வேண்டு முயாவு. ங

இ-ள். பெருக்கத்துப் பணிதல வேண்டும் — குடிப்பிறந்தார்க்கு நிறைந்த
செலவுமுளதாயவழி யாவாமாடும் பணிவு வேண்டும்,—சிறிய சுருக்கத்து
உயர்வு வேண்டும்—குறைந்த நலஞ்ரவுளதாயவழிப் பணியாமை வேண்டும்.
எ-து.

பணியாமை தாழ்வுவாராமற பறையவுபாசசிக்கண்ணே நிறைவு. செலவுக
காலை அஃதுபாசசி செய்பத தாநதாழ்தலும், அல்லறகாலை அது தாழ்வுசெய
யத் தாமுயாதலும், வேண்டுமெனபதாம். இவைமுன்னுபாட்டானும் தாநதாழ
தற்கேதுவாயின் செய்யாமைசிறப்புக கூறப்பட்டது. (ங)

கூகசு. தலையி னிழிந்த மயிரினையா மாந்தா
நிலையி னிழிந்தக கடை. ச

இ-ள். மாந்தா—குடிபிறந்தமாந்தா,—நிலையின் இழிந்தக்கடை—தமமுய
ர்ந்தநிலையைவிட்டு அதனினின்றுந்தாமுர்தவழி,—தலையின் இழிந்த மயிரி அனையா—தலையைவிட்டு அதனினின்றும் வீழ்ந்த மயிரினையொப்பா. எ-று.

அந்நிலையை விடாதுநின்றவழிப் பேணப்படுதலும், விட்டுத்தாமுர்தவழி இழி
க்கப்படுதலும், உவமையாறபெற்றும். (ச)

கூகடு. குன்றி னனையாருங் குன்றுலா குன்றுவ
குன்றி யனைய செயின். டு

இ-ள். குன்றின் அனையாரும்—குடிபிறப்பான மலைபோலவுயராதோரும்
—குன்றுவ குன்றி அனைய செயிற் குன்றுலா—தாழ்ந்தகேதுவாகியசெய
ல்களை ஒருகுன்றியளவாயினுஞ் செயவராபிறற்றுவா. எ-று.

குன்றியனையவுமெனறும் இழிவுநிறப்புமமை விகாரததாற்றெக்கது. தாழ்
த்தகேதுவாய் செயல்களாவன இவிவந்தன. சொற்பின்வருநிலை. (டு)

கூகசு. புகழின்றா புத்தேனா டியயாதா லென்மற
நிகழவார்பின் சென்று நிலை. கூ

இ-ள். இகழ்வார்பின் சென்று நிலை—மானத்தைவிட்டுத் தன்னையவமதிப்பா
ர்பின்னே ஒருவனசென்று நிற்கின்றநிலை — புகழ் இன்று—இவவுலகத்துப்
புகழ்பயவாது,—புத்தேன நாடா உயயாது—ஏனைப்புத்தேனாகத்துச் சென்று
த்தாது,—மறது என—இனி அவனுக்கு அது செயவதாயிற்று! எ-று.

கூகம் அது— மானம். ௨௭௯

புகழ்பயப்பதனைப் புகழென்றா. பயனாய் இவவிரண்டியின்பதிக் கொள்ள
மானங்கெடுகின்றது என்னையென்பதாம். இவையுன்றபாட்டானும் அவை
செய்தற்குற்றாகுறப்பட்டது. (கூ)

கூகஎ. ஒட்டார்பின் சென்றெருவன் வாழதலி னந்நிலையே
கெட்டா னென்பபடுத னன்று. எ

இ-ள். ஒட்டார்பின் சென்று ஒருவன் வாழதலின்—தன்னையிழைப்பவார்பின்னே
சென்று பொருள்பெற்று அதனாலொருவன் உயிரவாழதலின்,—அந்நிலையே
கெட்டான் எனப்படுதல் நன்று—அது செய்யாது இறந்தானென்று சொல்ல
ப்படுதல் அவனுக்கு நன்று. எ-று.

ஒட்டிதல் பொருநதுதல். அந்நிலையென்றது செல்லாத முன்னேநிலைக்க
ண்ணே நின்றென்றவாறு, அப்பொழுதேபெனதுமாம். புகழும் புத்தேனும்
பயவாதேனும் பொருளபெற்று உயிர்வாழ்வாமென்பாறா நோக்கிக் கூறியது.

கூகாஅ. மருந்தோமற தூனோம்பும வாழ்க்கை பெருந்தகைமை
பீடழிய வந்த விடத்து

இ-ள். பெருந்தகைமை பீடி அழிய வந்தவிடத்து— உயராகுடிப்பிறப்புத்
தனவலியாகிய மானம் அழியவந்தது, — ஊன் ஒம்பும் வாழ்க்கை மறது
மருந்தோ — இறத்தலொழிந்த பபனிலலாதவுடம்பினைக் காகஞ்வாழ்க்கை
பின்னுயிர்வாமைக்கு மருந்தாமோ! எ-று.

மறநென்பது மேற்சொல்லிய இறப்பினை மாற்றிநின்றது. நறகுணங்கட்கெ
ல்லாம் இடனாதற்சிறப்புப்பற்றிப் பெருந்தகைமையென்றும், அவையெல்லா
வற்றுள்ளும் அதற்கு வலியாதற்சிறப்புப்பற்றிப் பீடென்றும், அஃதழிந்தால்
நின்றவெறுடம்பு இழிக்கப்படுதலின் அதனை ஊனென்றும், பின்னுயிர்நீதல்
ஒருதலையென்பார மருந்தோவென்றுகூறினார். மானத்தினொழியல் அதற்கி
டனாகிய குடிப்பிறப்பினமேனின்றது. (அ)

கூகா. மயிரீப்பின் வாழாக கவரிமா வன்னு
ருயிரீப்பா மானம் வரின.

இ-ள். மயிரீப்பின் வாழாக கவரிமா அன்னா—தன்மயிரத்திரளின் ஒரு
மயிர நீங்கிலும் உயிர்வாழாத கவரிமாவையொப்பாரா, — மானம் வரின உயிரீ
ப்பா — உயிரீக்கத்தான மானமெய்துமெல்லவரின, அதனைத்தாவகாநிறப்
பா. எ-று

இழிவுசிறப்பும்மை விகாரத்தாற்றொக்கது. உயிரும மானமும் உடனிலலா
மைக்கண், பின்னும் போவதாய உயிராகீதது எஞ்ஞானமும் நிறத்தாய மான
த்தையெய்துவொன்பதாம். உவமை அவாகரு அஃதியல்பென்பது விளக்கி
நின்றது. (க)

கூஎ0. இனிவரின் வாழாத மானமுடையா

ரொவிதொழு தேதது முலகு.

இ-ள். இனி வரின வாழாத மானம் உடையார் ஒளி—தமக்கோரிழிவுவந்
தவழிப் பொறுத்த உயிர்வாழாது அதனைநீத்த மானமுடையாரது புகழ்வடி
உயிர்

கூஅ ம அதி.— பெருமை.

வினை — தொழுது ஏத்தம் உளகு — எஞ்ஞானநதொழுது ததியாநிறப்
உலகத்தார், எ-து.

“புலவர் பாடும் புகழுடையோர் விசும்பின—வலவ னேவா வான லூதி
யெய்து”வராகலின, தற்ககச்செலவு சொல்லவேண்டாவாயிற்று. இவ்வான
குபாட்டானம் மானப்பொருடாயிறப்பினது சிறப்புக் கூறப்பட்டது. (க)

கூஅ ம அதி. — பெருமை.

அஃதாவது செயற்கரியசெய்தல், தருகநினைமை, பிறாகுற்றங்கூறுமை
யெனநிலைமுதலிய நற்குணங்களாறபெரியாரது தன்மை. நிலையினுமேனமே
லுயர்த்தறபய சத்தவாயவினை உளவாவது நிலையிறுழாமைபுளவழியாகலின,
இது மானத்தினபின் வைக்கப்பட்டது.

கூஎக. ஒளியொருவற குளள வெறுககை யினியொருவற
கஃதிறநது வாழ்து மெனல. க

இ-ன. ஒருவறகு ஒளி உள்ள வெறுககை — ஒருவனுக்கொளியாவது பிறரா
யெயற்கரிய செயவேமென்று கருதம் ணக்கமிஞ்சி, — ஒருவறகு இனி அஃ
து இறநது வாழ்தம் எனல — ஒருவனுக்கு மாசாவது அச்செயலையொழிநது
உயிரவாழ்ககடவேமென்று கருததல். எ-து.

ஒளி தாணுளனாயகாலதந மிககுததோனதுதலுடைமை. “ஒளிகிறு னேவகு
புகழ் செயயான” எனரா பிறரும். மேலும் செயற்கரியசெய்வா பெரியொ
னராராயிரும், ராணி ஆவை அளவிறநதவொப்புரவு ராகமுதலியவாம். அவ
றறினூய பெருமையை அதனகாரணத்தினமேலிட்டு உள்ளவெறுககையெ
னறும், அததனையே அதனகாரியமாநிய ஒளியாக்கியுறகூறினா. இவ்வாறு
இதனெனாமறைக்கணனுமொக்கும். இதனா பெருமையினசிறப்புக் கூறப்
பட்டது. (க)

கூஎஉ. பிறப்பொககு மெல்லா வுயிர்க்குஞ் சிறப்பொவ்வா
செய்தொழில வேறுமை யான். உ

இ-ன. எல்லாவியாக்தம் பிறப்பு ஒக்தம் — எல்லாமக்களுயிர்க்கும் பொது
வாகிய பிறப்பியல்பு ஒக்தமேயெனினும், — சிறப்பு ஒவ்வா செய்தொழில

வேறுமையான — பெருமை சிறுமையெனப்பட்ட சிறப்பியல்புகளொவ்வா, அவைசெய்யுநதொழில்களது வேறுபாட்டான. எ-து.

வேறுபாடு நல்லனவும், தீயனவும், இரண்டிரையினவும், இரண்டுமல்லவாயினவுமாய அளவிறந்த பா.சுபாடுகள். வினைவயத்தாற் பஞ்சபூதபரிணாமமாகிய யாக்கையைப் பொருந்திதின்று அதன்பயனனுபவித்தல் எல்லாவருணத்தாக்

குமொத்தவிற பிறப்பொகருமென்றும், பெருமைசிறுமைகட்குக் கட்டளைக்கல்லாகிய தொழிறபாசுபாடுகள் வருணநதோதும் யாகைகதோதும் வேறுபடுதலிற சிறப்பொவ்வாவெனதுகூறினா.

(2)

சுளக. மேலிருந்து மேலல்லார் மேலல்லர் கீழிருந்துங்
கீழல்லார் கீழல லவர்.

கூ

சுஅ ம் அதி.— பெருமை.

உஅக

இ-ள். மேல அல்லா மேல இருந்தம மேல அல்லா —செயற்கரியசெய்க லாது சிறியராயினா, உயர்ந்தவமளிமுதலியவற்றினயிசையிருந்தாராயினும், பெரியராகா, —கீழ அல்லவா கீழ இருந்தம கீழ அல்லா —அவைசெய்து பெரியராயினா, தாழ்ந்த வறுநிலத்திருந்தாராயினும், சிறியராகா. எ-து.

மேலிருத்தல்கீழிருத்தல்களாற்செல்வநலகுரவுகளும், மேல கீழ்களாற்பெருமைசிறுமைகளும், கருதப்பட்டன இவைவிரண்டிபாட்டானும் முறையே குடிமைமாதிரித்தானாகு செல்வமாதிரித்தானும் அஃதுளதாகாமகூறப்பட்டது.

சுஎச. ஒருமை மகளிரோ போலப் பெருமையுந்
தன்னைத்தான கொண்டொழுதி னுண்டிச

இ-ள். ஒருமை மகளிரோ போல — கவராமனத்தினையுடைய மகளிர் நிறையினவழுவாமற் றமமைத் தானகாத்துக்கொண்டொழுகுமாறுபோல, —பெருமையும் தன்னைத் தான கொண்டு ஒழுக்கின் உணர்—பெருமைகருணனும், ஒருவன் நிறையினவழுவாமற் றனனைத் தானகாத்துக்கொண்டொழுகுவானாயின, அவனகண்ணடாம். எ-து.

பொருளினொழில் உவமையினும் வந்தது. கற்புண்டாதல் தோன்றநின்ற மையின, உமமை எச்சவுமமை. ஒழுகுதல் மனமொழிமெய்களையொடுக்கி

ஒப்புரவு முதலிய செயற்போதல். இதனால் அஃதுளதாமாறு கூறப்பட்டது.

கூஎடு. பெருமை யுடையவ ராற்றுவர ராற்றி

னருமை யுடைய செயல்.

ரு

இ-ள். பெருமை உடையவா— அவ்வாற்றாற பெருமையுடையராயினா —
அருமை உடைய செயல் ஆற்றின ஆற்றுவாரா— தாம் வாய்வாயவழியும் பிற
ராறசெய்தற்கரியவாய தஞ்செயல்களை விடாற அவைசெய்யுநெறியாற கடை
போகச்செய்தலை வல்லாராவா. எ-று.

வறியராயவழியுமெனப் ப, முன்செய்துபோதமை தோன்றப் பெருமையு
டையவொன்றதனும், ஆற்றுவாரொன்றதனும், பெற்றும். இதனால் அதனை
யுடையராசெய்தி கூறப்பட்டது. (ரு)

கூஎகூ சிறியா ருணாசசியு ளிலலைப் பெரியாராப்

பேணிககொள வேமென்னு நோகரு. கூ

இ-ள். பெரியாராப் பேணிக கொளவேம என நும் நோகரு—அப்பெற்றிய
ராய பெரியாராவழிபட்டி அவரியலப்பினை யாங்கோடுமென்னுவகருதது —
சிறியா உணாசசியு ளிலலை — மற்றைச் சிறியராயினுர்மனத்தினகண் உள
தாகாது. எ-று.

குடிமை, செல்வம், கலவியெனறிவற்றது உண்மைமாதிரித்தால் தமமை
வியந்திருப்பார்க்கு அவை நமக்கியலபென்று அமைந்திருப்பாரா வழிபபட்டு
அஃதுடையாராதல் கூடாதென்பதாம். (கூ)

கூஎள. இறப்பே புரிந்த தொழிற்றாளு சிறப்புந்தான்

சீரல லவாகட படின.

எ

இ-ள். சிறப்புத் தானும்—தனக்கொக்கும்பெரியாரிடத்து அமைந்திருத்தலைச்
செய்வதாய்சிறப்புத்தானும்,— சீர அல்லவாகட படின — தனக்கொவ்வாத
நூகூ

உ-று. கூகூ ம் அது. — சான்றான்மை.

சிறியாரிடத்துப்பரிமாயின, —இறப்பே புரிந்த தொழிற்கும் — அதனையொ
ழிந்து தருக்கினகண்ணே மிகச்செயலையுடைத்தாம். எ-று.

தருக்கினை மிகச்செய்யுமென்பதாயிற்று. சிறப்புக்குடிமை, செல்வம், கலவி

களினாயமிசூதி. இவையிரண்டுபாட்டாளும் அஃதிலாசெய்தி கூறப்பட்டது.(ஏ)

கூஎஆ. பணியுமா மென்றும் பெருமை சிறுமை

யணியுமான் தன்னை விபநது.

24

இ-ள. பெருமை என்஑ும பணியும்—பெருமைபுடையார ஁ச்சிறப்புண்டா யஞானநக தருககின்றி ஁மைநெரமுருவார, — சிறுமை (என்஑ும)தன்னை வியந்து ஁ணியும்—மறநாச சிறுமைபுடையார ஁஁஁லலாநஞான நாதம்மை வியந்து புணையாநிறபா. எ-று.

பொருளின்சொழில்கள் பண்பின்மேலேற்றப்பட்டன. இஃது அறமறமக
 கும்பெருமையென்புழியுமொகும். எனறுமென்பது பின்னும்வந்தியைந்தது.
 ஆமென்பனவிரண்டும அசை. புனைதல் பிறிற்றமக்கோராயிடுகியையேற்றிக
 கோடல். இதற்கு உயாநதார தாழ்வார தாழ்ந்தார உயாவார இஃதொரு
 விரோதமிருந்தவாறெனென உலகியலைவியந்து கூற்றற்குவாருமுளா. (அ)

கூஎகூ. பெருமை பெருமித மினமை சிறுமை

பெருமித ஸ்ராவது வீடல.

٤٥

இ-ள். பெருமை பெருமிதம் இன்மை—பெருமைக்குணமாவது காரணமு
ண்டாயவழியும் அஃதியலபாதனோக்கித் தருக்கினறியிருத்தல், — சிறுமை
பெருமிதம் ஊராத விடல்— சிறுமைக்குணமாவது அஃதியலவழியும் அதனை
யேறறிக்கொண்டி தருக்கினமுடிவினகண்ணே நினதுவிடுதல். ஏ-து.

அளவறத்தருகருதலைப்பதாயிற்று. விடுமென்று பாடமோதவாருமுள்ள: முறறுத்தொடரும் எழுவாயத்தொடரும் சீமமுனியையாமையின், அது பாட மன்மையுணர்க. (க)

கூஅ0. அற்ற மறைக்கும் பெருமை சிறுமைதான்

சூறறமே கூறி விடும

50

இ-ள. பெருமை அற்றம் மறைக்கும்—பெருமையுடையார பிறாமானத்தை யேகூறி அவமானத்தை மறையாநிற்பா,—சிறுமை குற்றமே கூறிவிடும்—மற னைச் சிறுமையுடையார பிறாகுணத்தை மறைத்துக் குற்றத்தையே கூறிவிடு வர். எ-ம்.

மறைத்தலுள் கூறலும் ஏனையிடத்துமிகையாதன. அறறம் ஆகுபெயர். தா
னென்பது அசை. இவைமூன்றுபாட்டாலும் இருவாசெயலும் ஒருவகுசுறப
படன. (தொ)

கூக ம அதி. — சான்றுண்மை.

அஃதாவது பலகுணங்களானுநிறைந்த அவற்றையாடற்றன்மை. பலகுணங்களானுமென்பது சாலுதற்றொழிலாற்றப்பெறப்படுதலின், அவற்றையென்பது வருவிக்கப்பட்டது. பெருமையுடையதாக குணங்கள் பலவற்றையுந் தொகுத்துக்கொண்டிருநிறைவு, இஃததன்பின் வைக்கப்பட்டது.

கூக ம அதி. — சான்றுண்மை.

உஅக.

கூஅக. கடனென்ப நல்லவை யெல்லாவ் கடனறிந்து

சான்றுண்மை மேற்கொள் பவர்க்கு. க

இ-ள். கடன் அறிந்து சான்றுண்மை மேற்கொள்பவர்க்கு — நமக்குத்தகு வது இதுவென்றறிந்து சான்றுண்மையைமேற்கொண்டொழுதுவார்க்கு — நல்லவை எல்லாம் கடன் என்ப — நல்லனவாய்குணங்களெல்லாம் இயல்பாயிருக்குமென்று சொல்லுவா னுலோ. எ-று.

சிலகுணங்களிலவாயவழியும் உள்ளன செய்துகொண்டனவாயவழியுஞ்சான்றுண்மையென்றுஞ்சொறப்பொருள் கூடாமையின், துலோர் இவ்வேதுப்பெயா பற்றி அவரிலக்கணம் இவ்வாறு கூறுவொன்பதாம். (க)

கூஅஉ. குணநலஞ் சான்றோர் நலனே பிறநல

மெநநலத் துள்ளது உ மனது. உ

இ-ள். சான்றோர் நலன் குணநலமே — சான்றோர் நலமாவது குணங்களாளுநலமே; — பிற நலம் எந்நலத்தும் உள்ளது அன்று — அஃதொழிந்தவுறுபபுக்களானுநலம் ஒருநலத்தினுள்ளதன்ற. எ-று.

அந்நலத்தை முன்னேபிரித்தனமையின் ஏனைப்பிறநலத்தைப் பிறநலமென்றும், அது குடிப்பிறப்புக்கலையிழுத்தலாக துலோரொழித்தநலங்களுட்புகுதாமையின் எந்நலத்துள்ளது உமன்றென்றுங் கூறினார். இவ்விரண்டுபாட்டானும் சாலபிறகேற்றகுணங்கள் பொதுவகைபாறகூறப்பட்டன. (உ)

கூஅக. அன்புநா னொப்புரவு கண்ணோட்டம் வாயமையோ

டைந்துசால பூனரிய தூண்

க.

இ-ள். அன்பு — ஈற்றதநாமேலையன்றிப் பிறாமேலுமுளதாயவனபும — நாண் — பழிபாவங்கடிறுணலும் — ஒப்புரவு — யாவாமாட்டுமொப்புரவுசெய்தலும் — கண்ணோட்டம் — பழையாமேற்கண்ணோட்டலும் — வாயமை — எவ்விடத்தும் மெய்மறமகூறலுமென — சாலபு ஊன்றிய தூண் ஐந்து —

சாலபென்னுமபாரதநாட்டிய ஆண்களை ந. ௭-று

எண்ணெய் முன்னவற்றோடுபுகட்டிற்று. இவ் ஆண்களில்வழிச சாலபு நிலை பெறாமையின, இவற்றைத் தூணெனஞா ஏகதேசவுருவகம். (௩)

கூஅச. கொல்லா நலத்தது நோனமை பிறாதிமை

சொல்லா நலத்தது சாலபு ஈ

இ-ள. நோனமை கொல்லா நலத்தது — பிறவறங்களுமவேணெமாயினுத தவம் ஒருயிபாயுகொல்லாதவறத்தின்கண்ணதாம், — சாலபு பிறா தீமை சொல்லா நலத்தது—அதுபோலப் பிறபுணங்களும வேணெமாயினுஞ் சாலபு பிறாகுறத்ததைச்சொல்லாத குணத்தின்கண்ணதாம். ௭-று.

நலமென்னும் ஆகுபெயாப்பொருளிரண்டனையும் தலைமைதோன்ற இவவிர ண்டற்குமதிகாரமாகக்கூறினா தவத்திற்குக் கொல்லாவறஞ்சிறந்தாறபோ லச சாலபிற்குப் பிறாகுறஞ்சொல்லாகருணஞ்சிறந்ததென்பதாம். (௪)

கூஅடு. ஆற்றுவா ராற்றல பணித லதுசான்றோர் மாற்றுனா மாற்றும் படை. இ

கூஅச கூக ம் அதி. — சான்றுண்மை.

இ-ள. ஆற்றுவார் ஆற்றல பணிதல— ஒருகருமத்தைச்செய்து முடிப்பார தாற்றலாவது அதற்குத்துணையாவாத தாழ்ந்தகட்டிக்கொள்ளுதல், — சான்றோர் மாற்றுனா மாற்றும் படை அது—இனிச சாலபுடையார் தம்பகை வரைப் பதைமையொழிகுறங்கருவியும் அது. ௭-று.

ஆற்றல அதுவல்லாராதனமை. இறந்ததுதழீஇயவெச்சவுமமை விகாரத தாற்றெக்கது. சாலபிற்கேற்ற பணிதற்குணத்ததுசிறப்புகூறுவார, ஏனைய தழுடன்கூறினார். (௫)

கூஅசு. சாலபிற்குக் கட்டளை யாதெனிற றேல்வி துலையல்லாரா கண்ணுறு கொள்ள. கூ

இ-ள. சாலபிற்குக் கட்டளை யாறு எனின்— சாலபாகிய பொன்னின்னவ றிதற்கு உரைகல்லாங்கியசெயல் யாதெனின்,— தோலவி துலை அல்லாராகண் ணும் கொள்ள—அது தமமிறுயாந், ராமாட்டிகுகொள்ளுநதோலவியை இழிந தாரமாட்டிக்கோடல். ௭-று.

துலை ஒப்பு. எச்சவுமமையான இருதிறத்தார்கண்ணும் வேண்டுதல் பெற றும். கொள்ளுதல் வெல்லுமாற்றலுடையாராயினுதே ஏறுகுகொள்ளுதல்.

இழிநதான வெலலுதல்கருகித் தமமோடொப்பித்துக்கொள்ளாது தோலவி யான் அவரினுயாவராயின, அதனாசாலபளவறியப்படுமென்பதாம். (சு)

கூஅஎ. இன்னஞ்செய தாாககு மினியவே செய்யாக்கா லென்ன பயதத்தோ சாலபு. எ

இ-ள். இன்ன செயதாாககும இனியவே செய்யாக்கால்— தமக்கினனாத வறறைச செயதாாககு சாலபுடையா றினியவறறைச செய்யாராயின,— சாலபு என்ன பயதத்த— அச்சாலபு வேறென்னபயன்புடையது எ-று.

சிறப்புமமை அவா இன்னஞ்செயதற்கிடனாநலவிளக்கினை ந. ஓகாரம் அகச. வினா எதிர்மறைப்பொருட்கு. தாமுமின்னஞ்செய்வாராயின, சாலபாலொருபய னுமில்லையென்பதாம். இவையையதுபாட்டானு சிறப்புவகையாறகூறப்ப ட்டது. (எ)

கூஅஅ. இனமை யொருவற கினிவனது சாலபென்னுந தினமையுண டாகப பெறின. அ

இ-ள். சாலபு என்னும் தினமை உண்டாகப் பெறின— சாலபென்றுசொ லப்பப்டிம் வலியுண்டாகப்பெறின,— ஒருவறகு இனமை இனிவு அன்று— ஒருவனுக்கு நலகுரவு இனிவாக்காது. எ-று.

தளராமைநாட்டுதலின், வலியாயிற்று. இனமையான வருவதனை இனமை தானாகவுபசரித்துக்கூறினா. சாலபுடையா நலகூரதவழியும் மேம்படுத்தி டையொன்பதாம். (அ)

கூஅகூ. ஊழி பெயரினும் தாம்பெயரா சான்றாண்மைக காழி யென்பபடு வா. கூ

இ-ள். சான்றாண்மைக்கு ஆழி எனப்படுவாரா— சாலபுடைமையாகிய கட றகுக் களையென்றுசொல்லப்படுவாரா,— ஊழி பெயரினும் தாம் பெயரா— ஏனைக்கடலுற களையுணில்லாமற் காலநதிரிநதாலும், தாநதிரியாரா. எ-று.

க00 ம் அதி. — பண்புடைமை..

உஅதி

சான்றாண்மையது பெருமைதோன்ற அதனைக் கடன்களையும், அதனைத் தாங் கிக்கொண்பிறிறலின் அஃதுடையானாக களையாகியுங்கூறினா, “பெருமை யுற காழி யணையன மாதோ” என்றா பிரரும். ஏகதேசவுருவகம். (க)

கூக0. சான்றவா சான்றாண்மை குன்றி னிருநிலநதான் ருங்காது மனனே பொறை. க0

இ-ள். சான்றவா சான்றாண்மை குன்றின் — பலகுணங்களானுரிநிறநவநவர்
தந்தன்மை குன்றவராயின், — இருநிலநான பொறை தானகாது — மறநை
யிருநிலநானுந தன்பொறையைத் தானகாதாயமுடியும். எ-து.

தானுமென்னுமெச்சவுமமை விகாரததாரதொருக்கது. அவர்க்கதுகுணமுமையும்
அதற்குத்தொருகலும் இயல்பாகலான, அவையெருருளறுமுளவாகாநின்றன
வென்பது தோன்றநின்றமையின், மன ஒழிபிச்சைக்கணவந்தது. ஓகாரம் அசை.
இதற்கு இருநிலம் பொறைதானகுவது சான்றவா துணையாகவருதலானஅதுவும்
அது தானகலாற்றதென்னுபபாருமுளா, இவையுன்னுபாட்டானும் அவற
குன்றநிறநவரது சிறப்புக் கூறப்பட்டது. (க0)

க00 ம அதி. — பண்புடைமை.

அஃதாவது பெருமை சான்றாண்மைகளிற்குமவழுவாதுநின்றே எல்லா
ரியவபுகளும்நிறதொத்தொழுதுதல, “பண்பெனப் படுவது பாடநிற தொழு
கல்” எனரா பிறரும். அதிகாரமுறைமையும் இதனானே விளங்கும்.

கூகூக. எண்பதததா லெயத லெளிதெனப் யாராமாட்டிம்
பண்புடைமை யென்னும் வழக்கு. க

இ-ள். யாராமாட்டிம் எண்பதததால் — யாவாமாட்டிமெளியசெவவியராத
லால் — பண்புடைமை எனலும் வழக்கு எய்தல் எளிது எனப் — அரிதா
யபண்புடைமையென்னும் நன்னெறியினையெயதுதல எளிதெனதுசொல்லுவா
றுலோர். எ-து.

குணங்களானிறந்து செவவியெளியருமாயக்காற பண்புடைமைதானே
உளதாமாகலின், எண்பதததாலெயதலெளிதெனலும், அஃதுலகததையெல்லாம்
வசிகரித்தறபயதததாக்கலின் அதனைத் தொல்லோரசென்ற நன்னெறியாககியும்,
அதனையெளிதினெயதுதற்கு இது துலோரோறியவுபாயமெனபார் அவாமேல
வைத்துகூறினார். (க)

கூகூஉ. அன்புடைமை யானற குடிப்பிறத்த எவ்விரண்டும்
பண்புடைமை யென்னும் வழக்கு. உ

இ-ள். அன்புடைமை ஆன்ற குடிப் பிறத்தல இவ்விரண்டும் — பிறாமேல
ன்புடையனாதலும் உலகத்தோடமைந்தகுடியின்கட்பிறத்தலுமாகிய இவ்விர
ண்டும் — பண்புடைமை எனலும் வழக்கு — ஒருவனுக்குப் பண்புடைமையெ
ன்று உலகத்தாரசொல்லும் நன்னெறி. எ-து.

அமைதல் ஒத்துவருதல். குடிப்பிறத்தலென்றது பிறதராசெய்கை. தனித் தவழி ஆகாது இரண்டிங்குடியவழியே ஆவதென்பது தோன்ற; முறதும்மை கொடுத்தார். காரணங்கள் காரியமாகவுபசரிக்கப்படன. இவையிரண்டிபாட்டாலும் பண்புடையராதற்காரணங்கூறப்பட்டது. (உ)

உஆசுர க00 ம் அதி. — பண்புடைமை.

கூகூக. உறுப்பொத்தன மக்களொப பன்றால் வெறுத்தகக பண்பொத்த லொபபதா மொபபு. க.

இ-ள். உறுப்பு ஒத்தல் மக்கள் ஒப்பு அன்று—செறியத்தகாதவுடம்பாலொத்தல் ஒருவனுக்கு நன்மக்களோடொப்பாகாமையின் அதுபொருதுவதன்று, —ஒப்பதாம் ஒப்பு வெறுத்தகக பண்பு ஒத்தல் — இனிப் பொருதுவதாய் வொப்பாவது செறியத்தகக பண்பாலொத்தல். எ-து.

வடநூலார் அங்கமென்றமையின், உறுப்பென்றார். ஒருவனுக்கு நன்மக்களோடு பெறப்பட்டுமொப்பாவது உயிரினவேறாய் சிலையுதலில்லாவுடம்பொத்தலன்று வேறன்றிசிலையுதலிடைய பண்பொத்தலாகலான, அப்பெற்றித்தாய் அவா பண்பினையுடையனாகவென்பதாம். (ங)

கூகூச. நயனெடு நன்றி புரிந்த பயனுடையார் பண்புபா ராடடு முலகு. ச

இ-ள். நயனெடு நன்றி புரிந்த பயன் உடையார் பண்பு—நீதியையும் அறத்தையும் விருமபுலாற் பிறாகருத்தமக்கும் பயன்பித்துண்டையாற்று பண்பினே — உலகு பாராட்டும் — உலகத்தார கொண்டாடாநிற்பார். எ-து.

புரிந்தவென்னும்பெயரொச்சம ராணிக்காரணப்பொருட்கு. நயனெடுநன்றிபுரிதலும் பயனுடைமையும் பண்புகாரணமாக வந்தமையின், அதனைப்பாராட்டு மென்றார். (ச)

கூகூநி. நகையுள்ள மினனா நிகழ்ச்சி பகையுள்ளும் பண்புள்ள பாடநிவார மாடடு. டி

இ-ள். நிகழ்ச்சி நகையுள்ளும் இன்னனா—தன்னையிக்குதல் ஒருவற்கு விளைபாட்டினகண்ணும் இன்னனா, —பாடு அறிவாரமாட்டிப் பகையுள்ளும் பண்பு உள்—ஆகலாற் பிறாபாட்டிக்குநொழுதுவாரமாட்டிப் பங்கமையுளவழியும் அங்ஙனத்தாகாது இவையியாய் பண்புகள்ள உளவாவன. எ-து.

பாடநிவாரெனவே, அவனினாளுமபற்றிதலும் பெற்றும். அதனையறிந்தவா

பின் அதையையா நினைப்பீய்செய்வாரொன்பது கருதது. இத்தகுப பிறவொல
லாம இரண்டுதொடரு 5 மமுமி லயயாமலுணர்பாரும், இன்னுதென்னுஞ்சொ
றகுப பிறவாதெனதுரைப்பாரும்மாயினா. (இ)

கூகூகூ. பண்புடையார்ப் பட்டுண டிலக மதுவினதேன்

மண்புகரு மாயவது மன.

சு

இ-ள். பண்பு உடையார்ப் பட்டு உலகம் உண்டி — பண்புடையாரகண்ணே
பரிதலால் உலகியல் எஞ்ஞானதும்ண்டாய வாராநின்றது, — இன்றேல் அது
மண்புகரு மாயவது — ஆண்டுப்படுதல்லையாயின, அது மண்ணினகட்புகரு
மாயவதுபோவதாம். எ-து.

படவென்பது திரிநதுகின்றது. உலகு ஆகுபெயர். மறறைப்பண்பில்லா சா
ர்பன்மையின் ஓசாராயினறி மண்ணினகட்புக்குமாயுமதுவேண்டாவாயிறறெ
ன்பது ப — நின்றமையின், மன ஒழிவிசைக்கணவந்தது. இவைகானகுபாட்டா
ஹம் அதனையுடையாரதுயாச்சி கூறப்பட்டது. (சு)

க00 ம் அதி. — பண்புடைமை.

உஅஎ

கூகூஎ. அரம்போலும் கூர்மைய ரோனு மரம்போல்வர்
மககடபண் பிலலா தவா.

எ

இ-ள். மககடபண்பு இல்லாதவா — னமககடகேயுரிய பண்பிலலாதவா, —
அரம்போலும் கூர்மையரோனும் — அரத்தின் கூர்மைபோலும் கூர்மையையுடை
யரோயாயினும், — மரம் போலவா — ஓரறிவிறறாமரத்தினையெப்பா எ-து.

அரம் ஆகுபெயர். ஓரறிவு ஊற்றினையறிதல். உலகம்பிரண்டனும், முன்னது
கான மடிவின்றித் தன்னையுற்றொருளகளை மடிவிடதலாகிய தொழில்பற்றி
வந்தது, ஏனையது விசேடவறிவினமையாகிய பண்புபற்றி வந்தது. அவவிசே
டவறிவிறகுப பபறைய மககடபண்பின்மையின், அதுதானுமில்லையென்பதாயி
றது. (எ)

கூகூஅ. நண்பாற்றா ராநி நயமில் செய்வார்க்கும்

பண்பாற்றா ராதல கடை.

அ

இ-ள். நண்பு ஆற்றாநி நயம் இல் செய்வார்க்கும் — தமமொநி நடப்பினை
செய்யாது பகைமைபைச் செய்தொழுகுவாரமாட்டும் — பண்பு ஆற்றாநல
கடை — தாம்பண்புடையரையொழுக்காமை அறிவுடையார்க்குமுககாரம். எ-து.

நயம் ஈரம். சிறப்புமமை அவர் பண்பாற்றாமக கிடனாதல் கோன்றுகின்றது.

அதினேசசெய்விறுமும் அவாதனமையராவொன்பா, கடைபெனரா. (அ)

கூகூகூ. நகலவல்ல ரல்லாக்கு மாயிரு ஞாலம்

பகலுமபாற பட்டன றிருள. கூ

இ-ள. நகல வல்லா அல்லாக்கு—பண்பினமையான ஒருவரோடுகலந்து உணமகிழ்தனமாட்டாதாகு — மாயிரு ஞாலம் பகலும் இருட்பாறபட்டனது— மிகவுட்பெரியஞாலம் இருளிலலாத பதற்பொழுதிறும் இருளினகட்டி டந்ததாம். எ-று.

எல்லாரோடுகலந்தறியப்பெறுமையிற்பண்பிலலாக்கு உலகியல் தெரிபா தென்பா, உலகமிருளினகடபட்டதெனரா. பாழபட்டனிறுளெனதுபாட மோதி, இருளீங்கிறதனெனதுபாபாருமுளா. (க)

க000. பண்பிலான பெற்ற பெருஞ்செலவ நன்பால்
கலந்திமை யாற்றிரிந தற்று. க0

இ-ள. பண்பு இலான பெற்ற பெருஞ்செலவம் — பண்பிலாதவன முன னைநலவியையானையுதிய பெரியசெலவம் அககுறறத்தால் ஒருவறகுமபயன பட்டாகெழிதல்— நனபால் கலந்திமையால் ழிரிந்தற்று — நல்லவானபால் ஏற்றகலத்தினகுறறத்தால் இனசுவைதநாகாது கெட்டாறபோலும். எ-று.

கலத்திமையெனபது மெலிந்ததினறது. தொழிலுமமாகலின், பொருளின கண ஒத்ததொழில் வருவிககப்பட்டது. படைககுமாறறலிலுதறேனறப்பெற றவெனறும், எல்லாபயனுங்கோடறகேற இடனுடைமையோனறப்பெருஞ் செலவமென்றுகூறினா. அச்செலவமும் பயன்படாதெனற இதனான வருகி னற அதிகாரப்பொருணமையுந்தோறறவாயசெய்யப்பட்டது. இவைநானகு பாட்டானும் அஃதிலலாரதிழிவு கூறப்பட்டது. (க0)

உ.அ.அ க0க ம் அதி. — நன்றியில்செலவம்.

க0க ம் அதி. — நன்றியில்செல்வம்.

அஃதாவது ஈட்டியாறகும் பிறாக்கும் பயன்படுதலில்லாத செல்வத்தின றியல்பு. உடையானதுகுறறஞ் செல்வத்தினமேலேறப்பட்டது. அதிகாரமு னறைமை மேற்றோறறவாயசெய்தவதுகுறறப்பெறறும்.

க00க. வைத்தானவாய சானற பெருமபொரு ளஃதுண்ணுன்
செததான செய்ககிடந்த தில. க

இ-ள். வாய சான்ற பெருமபொருள் வைத்தான் அஃது உண்ணா—நீன் மனையகல்மெல்லாம் நிறைதற்கே தவாய பெருமபொருளையீட்டிவைத்து உலோ பத்தால் அதனையுண்ணாதவன் — செத்தான் செயக கிடந்தது இல்—உளையி னுஞ் செத்தானும், அதன்கண் அவனாசெயக்கிடந்தோருரிமையினமையான். எ-று.

வைத்தானென்பது முற்றெச்சம். உண்ணாதல் அதனுண்மபுலன்களையும் துக் காதல். வாயசான்றபெருமபொருளை வைத்தானொருவன் அதனையுண்ணாதுசெத் தவழி அதன்கண் அவனாசெயக்கிடந்தோருரிமையிலையாகலான், வையாது பெற்றபொழுதே துகாகவென்றுபாபினுமமையும். இதற்குச் செத்தானென் பது எச்சம். இதனால் எட்டியானுக்குப் பயன்படலின்மை கூறப்பட்டது. (க)

க00உ. பொருளானு மெல்லாமென நீயா திவறு

மருளானு மாண்பு பிறப்பு உ

இ-ள். பொருளான எல்லாம் ஆம் என்று—பொருளொன்றுமுண்டாக அத னுலெல்லாமுண்டாமென்றறிந்து அதனையீட்டி—ராயாது இவதும் மருளான் —பின் பிறாககீயாது பற்றுள்ளாசெய்யும்பக்கத்தாலே — மாண்பு பிறப்பு ஆம்—ஒருவனுக்கு நிறைதல்லலாத பேயப்பிறப்புண்டாம். எ-று.

இருமையினுமெயதுயின்மபுகளபலவுமடங்க எல்லாமென்றும், ஈட்டுதற்கு முன்னுண்டாயவறிவு பின்மயங்குதலின் மருளென்றும், பொருளுண்டாயிருக் கப் பிறாபசிகண்டிருந்ததிவினைபற்றி உணவுகளுளவாயிருக்கப் பசித்துவருந் தும் பிறப்புளதாமென்றாகுகறிஞர். (உ)

க00ங். ஈட்ட மிவறி யிசைவேண்டா வாடவா

தோற்ற நிலகருப பொறை. ங்

இ-ள். ஈட்டம் இவறி இசை வேண்டா ஆடவா தோற்றம்—யாம் பிறரின்றி கவீட்டுதமென்று பொருளினதீட்டன்மாதநிரததையேவிருமபி அதன்பயனாப புகழைவிரும்பாத மக்களது பிறப்பு—நிலகருப பொறை—நிலத்திற்குப் பார மாமத்துணையே. எ-று.

இசை இருமைக்குமுறுதியாய அறமாகலின் ஈகையான அதனையேவேண்டல் செய்யாது ஈட்டறமன்பத்தையும் காத்தறமன்பத்தையும் வேண்டியவறிவின் மைப்பற்றி, நிலகருபபொறையென்றா, பிறப்பென்றது அதற்குரியவுடம்பினி. (ங்)

க00ச. எச்சமென் றென்னெண்ணுங் கொல்லோ வொருவரா

எச்சப் படாஅ தவன்.

ச

இ-ள். ஒருவரால் நச்சப்படாதவன்— ஒருபொருளுமீதநியாமையின் ஒரு வராலும் நச்சப்படுதலில்லாதவன் — எச்சமென்று என் எண்ணுங்கொல்— தானிறந்தவழி ஈனடொழிந்ததிற்பதாக யாதனைக்கருதுமோ! எ-து.

ஈனடொழிந்ததிற்குமபுகழ் நவானமேலன்றி நிலலாமையின் அவனுககத னோடியாதியையிலகியெனப்பா, எனெண்ணுங்கொல்லோவெனரூ. ஓகா ரம் அசை. இவைமுன்னுபாட்டானும் பிறர்க்குப் பயன்படலின்மை கூறப்பட் டது. (ச)

க00தி. கொடுப்பதுஉந் துயப்பதுஉ மிலலார்க் கடுக்கிய
கோடியுன டாயினு மில. தி

இ-ள். கொடுப்பதுஉம துயப்பதுஉம இல்லார்க்கு — பிறர்க்கேவதும் தாது காவதமாய இரணமிசெய்கையுமுடையரல்லாதார்க்கு — அடுக்கிய கோடி உண்டாயினும் இல்—பலவாகவிகழ்ப கோடிபொருளுண்டாயினும் ஒன்றுமி லலை. எ-து.

இனபத்தினும் அறஞ்சிறந்தமாரின், கொடுத்தறஞ்ழில் முற்கூறப்பட் டது. அடுக்கியகோடியென்றது ஈனடெண்ணப்படும பொருண்மேனினறது. ஒன்றுமில்லார்போலப் பயனிரண்டுமிறத்தலின், இல்லெனரூ. (தி)

க00சு. ஏதம் பெருஞ்செலவந் தானறுவவான நககார்க்கொன்
நீத வியலபிலா தான. கூ

இ-ள். தான் துவவான தககார்க்கு ஒன்று நல்ல இயலபிலாதான்—நான்க ராறாய அதன்மேலுந்தகுதியுடையார்க்கு அவாவேண்டியதொன்றனை நல்லிய றகையிலனாயின—பெருஞ்செலவம் ஏதம்—இரண்டுஞ்செய்தறங்கிடனுடை தாய செலவத்திறகு ஒருநோய. எ-து.

தகுதி தானவகோடற்கேற்புடைமை. ஏதம் அகுபெயர். தகரப்படுதலும் ஈயப்படுதலுமாகிய தொழிறகுரியநனை அனருக்கிளமைநின், நோயெனரூ. ஈதலியலபிலாதானது பெருஞ்செலவம் அவனுகரு ஈட்டல கார்த்தனமுதலியவ றறால் துன்பமேயாமென்றுரைப்பாருமுளா. இவைவிரண்பாட்டானும் அவவி ருமைபும் உடன்கூறப்பட்டன. (சு)

க00எ. அறநாககொன் றுறகுதான செலவ மிகநலம்
பெறறு டமியணமுத தறது. எ

இ-ள். அறநாக்கு ஒன்று ஆறகுதான செலவம்—ஒருபொருளுமில்லாயினு

ரக்கு அவாவேண்டியதொன்றைக் கொடாதானது செல்வங் கொன்னேகழி
தல்—மிகநலம் பெற்றாள தமியள மூத்தற்று—பெண்டிரின் மிக்கநலத்தினைப்
பெற்றாளொருத்தி கொடுப்பாரின்மையிற் கொழுநன்னித தமியளாய் மூத்த
தன்மைத்து. எ-து.

நலம் வடிவினனமையும் குணத்தினனமையும். இரண்டுமொருங்குபெறுத
லரிதாகலின், பெற்றாளெனறா. கொடுப்பாருங்கொழுநனுமேயன்றித் தானும்
பயனிழந்து கழிந்த குமரியோடுவமைகூறினமையின், தானுமேற்பானுமேயன்
நிச் செல்வமும் பயனிழந்து கழியுமெனப்பதாயிற்று. (எ)

க00அ. நச்சப் படாதவன் செல்வ நடுவரு
ணச்சு மரம்பழுத் தற்று. அ

கூஎ

க00

க02 ம் அதி. — நானுடைமை.

இ-ள். நச்சப்படாதவன் செல்வம்—வறியாக்கணியனாயிருந்தும் ஒன்றுங்
கொடாமையின் அவரானச்சப்படாதவன் செல்வமெய்துதல்— ஊர் நடுவுள்
நச்சுமரம் பழுத்தற்று — ஊரிடைநிற்பதோர்நச்சுமரம் பழுத்தாற்போலும்.
எ-து.

நடுவருன்பது பின்முன்குததொக்கவாரும்வேறுமைத்தொகை. அண்
மையுடைமைகளற்ற பயனிலையெனப்பதாம். (அ)

க00க. அனபொரித்த தற்செற தறநோக்கா தீட்டிய
வொண்பொருள கொளவார பிறா. கூ

இ-ள். அனபு ஓரி— ஒருவன் கொடாமைப்பொருட்டிச் சுற்றத்தாராட
டார்க்கு அனபுசெய்தலையொழிந்தது— தற்செறது—வேண்டிவன் நுகராத
தன்னைச்செய்தது— அறம் நோக்காது—வறியார்க்கு ரதனமுதலியவற்றத்தை
நினைப்பதுஞ்செய்யாது— ஈட்டிய ஒண்பொருள கொளவார பிறா— ஈட்டிய
வொள்ளியபொருளைக் கொண்டுபோய்ப் பயன்பெறுவார பிறா. எ-து.

பயனாய் அறனும் இன்பமுஞ்செய்துகொள்ளாதானுக்குப்பொருளாவுள்ளது
ஈட்டற்றனப்பெய்யென்பது தோன்ற ஈட்டியவென்றும், அவனவழியினுள்ளார
க்கும் உதவாதென்பது தோன்றப் பிறொன்றுவகூறினா. (க)

க000. சீருடைச் செல்வர் சிறுதுணி மாரி
வறங்கூர தனைய துடைத்து. க0

இ-ள். சீர உடைச் செலவா சிதுதுணி—புகழுடைத்தாய செலவதநியையுடையவரது நிறகுறகாலஞ்சிறிதாய வறுமை — மாரி வறங்கூர்நதனையது உடைத்து—உலகத்தையெல்லாம் நிலைநிறுத்ததுமேகம் வறுமையிககார்போலவதோரியலபியையுடைத்து. ஏ-று.

துணி வெறுப்பு, அதனைச் செயதலாற்றினியெனப்பட்டது. யாவாகுமபயன்பட்டா அதனானவறியராயவழியும் அவவறுமை கடிதனைக்குதலிற் பின்புஞ்செலவராயப் பயன்படுவொன்பது உவமையாற்பெறப்பட்டது, படவே, நன்றியில்லாதசெலவம் எஞ்ஞானதும் பயன்படாதென்பதாயிற்று. இதற்குச் சீருடைச்செலவா இரவலரோடு வெறுக்கும் நிலையிலவெறுப்பு மாரிவறங்கூர்நதனைய தன்மையையுடைத்தென அதிகாரத்தோடு பொருநதாமைமேலும் ஞாபொருடொடாபுடாமலுரைப்பாருமுளா. இவைநான்குபாட்டானும் அச்செலவத்ததுகுற்றங்கூறப்பட்டது. (க0)

க02 ம் அதி.— நாணுடைமை

அஃதாவது மேற்சொல்லிய சாலப் பண்புமுதலியகுணங்களையாராதோர் தமக்கொவ்வாத கருமங்களில் நாணுதலுடையாராதனமை, அதிகாரமுறைமையும் இதனானே விளங்கும்.

க0கக. கருமத்தா னாணுத னாணுத் திருநுத
னல்லவர் நாணுப் பிற. க

இ-ள். நாணுக் கருமத்தால் நாணுதல்— நன்மக்களுவைது இழிகத்தகருமங்காரணமாக நாணுதல்,— பிற திருநுதல் நல்லவர் நாணு—அஃதன்றி மன

க02 ம் அதி.— நாணுடைமை, உகக

மொழிமெய்களதொழிக்கத்தான வருவனவோவெனின், அவை அவரளவல்ல அழகியதுதலையையுடைய குலமகளிரான்கள். ஏ-று.

பிற குலமகளிரானென்றதனான ஏனையது நன்மக்களுன்னென்பதும், நாணுதலென்றதனான கருமத்ததிழிவும், பெற்றும். திருநுதன்னல்லவொன்பது புகழ்ச்சிககுறிப்பு. ஏதுபபன்மைபற்றிப் பிறவென்றா. இனி அறறமறைததன்முதலியன பொதுமகளிரானோடொக்குமெனலுரைப்பாருமுளா. அவாக்கு நாணகேடுபயக்குமென விலக்கப்பட்டமையானும், அவாபெயராதகூறப்பட்டாமையானும், அஃதுரையனமையறிக. இதனான நாணிந்திலக்கணங்கூறப்பட்டது. (க)

க0க2. ஊனுடை யெச்ச முயிரககெலலாம வேறல்ல

நாணுடைமை மாந்தா சிறப்பு.

உ

இ-ள். ஊன் உடை எச்சம் உயிரககெலலாம் வேறு அல்ல — ஊனும் உடையும் அவையொழிந்தனவும் மக்களுயிரககெலலாம பெரது, — மாந்தர் சிறப்பு நாணுடைமை—நன்மக்கட்குச் சிறப்பாவது நாணுடைமையே, அவையல்ல. எ-று.

ஒழிந்தன உறக்கமும் அச்சமுறக்காமமும். சிறப்பு அவவுயிரககளின் வேறுபாடு. அச்சமென்று பாடமோதுவாருமுளா. (2)

க0க3. ஊனைக் குறித்த வுயிரெல்லா நானென்னு

நன்மை குறித்தது சாலபு.

ங

இ-ள். உயிரெல்லாம ஊனைக் குறித்த— எல்லாவுயிரகளும் உடம்பினைத்தம் க்கு நிலைகளானுக்கொண்டு அதனைவிடா, — சாலபு நாண் எனலும் நன்மை குறித்தது — அதுபோலச் சூலபு நானென்னுநன்மைக்குண்ததைத் தனக்கு நிலைகளானுக்கொண்டு அதனை விடாது. எ-று.

உடம்பெனபது சாதியொருமை. நன்மை ஆகுபெயர். உயிர் உடம்போடு கூடியல்லது பயனெயதாதவாறுபோலச் சாலபு நானோடுகூடியல்லது பயனெயதாதெனபதாம். ஊனைக்குறித்தவென்று பாடமோதுவாருமுளா. (ங)

க0க4. அணியன்றோ நாணுடைமை சான்றோக்கம் தின்றேற
பிணியன்றோ பீடு நடை.

ச

இ-ள். சான்றோக்கு நாணுடைமை அணியன்றோ — சான்றோக்கு நாணுடைமையாபரணமாம், — அஃது இன்றேல் பீடு நடை பிணியன்றோ— அவ வாபரணமில்லையாயின் அவாபெருமித்ததையுடையநடை கண்டார்க்குப் பிணியாம். எ-று.

அழகுசெய்தலின் அணியென்றும், பொறுத்தற்கருமையிற் பிணியென்றுங் கூறினா. ஓகாரவிடைச்சொற்கள் எதிர்மறைக்கண் வந்தன. இவைமூன்றுபாட்டாளும் அதன்சிறப்புக் கூறப்பட்டது. (ச)

க0க5. பிறாபழியுந் தம்பழியு நாணுவா நாணுக்
குறைபதி யென்னு முலகு.

டு

இ-ள். பிறா பழியும் தம்பழியும் நாணுவா — பிறாக்கு வரும்பழியையும் தமக்கு வரும்பழியையும் ஒப்பமித்தது நாணுவா—உலகு நாணுக்கு உறைபதி எனலும்— உலகத்தா நாணுக்குறைவிடமென்று சொல்லுவா. எ-று.

ஒப்பமதித்தல் அதுவுநதமக்குவநததாகவே கருதுதல். அக்கருத்துடையா பெரியராகலின், அவரை உயாரதோராயாவரும் புகழவொனபதாம். இதனால் அதனையுடையாது சிறப்புக் கூறப்பட்டது. (டு)

க0கக. நானுவேலி கொள்ளாது மனலே வியன்ஞாலம்
பேணலா மேலா யவா. க

இ-ள. மேலாயவா—உயாரதவா,—வேலி நாண் கொள்ளாது—தமக்கேம மாகநாணிகைகொள்வதனறி,—வியன் ஞாலம் பேணலா—அகனறஞாலத் தைக்கொள்ள விரும்பார. எ-று.

பழிபாவங்கள் புகுதாமற்காததலின், வேலியென்றா. நானும் ஞாலமுநதம் முண்மாறாயவழி அநநாணிகை கொள்வதல்லது அவை புகுதுநெறியாய ஞால ததினைக்கொள்ள விரும்பாரொனபதாம். மனனும் ஒவும் அசை. நானாகிய வேலி பைப்பெற்றலலது ஞாலம்பெற விரும்பாரென்றாபாரமுளா. (சு)

க0கக. நானு ஓயினைத் துறப்ப ருயிரப்பொருட்டா
ஐண்பிறவா நானுள பவா. எ

இ-ள. நாண் ஆளபவா — நாணினதுசிறப்பறிந்து அதனை விடொழுகு வார—நானு ஓயினைத் துறப்பா—அநநானுமுயிருநதம்முண்மாறாயவழி நாணிகையாமறப்பொருட்டு உயிரைநீப்பா, — உயிரப்பொருட்டு நாண் துற வார—உயிரினையாமறப்பொருட்டு நாணிகை நீக்கார. எ-று.

உயிரினும் நாண்சிறந்ததெனபதாம். இவையிரண்டிபாட்டானும் அவாசெயல் கூறப்பட்டது. (எ)

க0கஅ. பிறாநாணத் தமகது தானு ஐயி
ஐறநாணத் தமக துடைத்து. அ

இ-ள. பிறா நாணத்தக்கது தான் நானுஐயின்—கேட்டாருவகண்டாருநா ணத்தக்கப்பழியை ஒருவன் தானுஐயுசெய்யுமாயின்,—அறம் நாணத்தக்கது உடைத்து—அநநானுமை அவனை அறம் விட்டுநீக்கத்தக்க குற்றத்தினையுடை தது. எ-று.

தானெனச் செய்வானைப் பிரிகவினாராகலின், பிறனென்றா. நானேயுயைபி ல்லாதானை அறஞ்சாராதெனபதாம். (அ)

க0கக. குலஞ்சுடுக கொள்கை பிழைப்பி னலஞ்சுடு
நாணினை நின்றக கடை. க

இ-ள். கொள்கை பிழைப்பிற் குலம் சுடும்— ஒருவனுக்கொழுக்கம் பிழை
க்குமாயின் அப்பிழைப்பு அவன்குடிப்பிறப்பொன்றையுங்கெடுக்கும்,—நாணி
னை நின்றகடை நலம் சுடும் — ஒருவன்மாட்டு நாணினை நின்றவழி
அந்நிலை அவன்மையாவற்றையுங் கெடுக்கும். எ-று.

நிறைவு ஒருபொழுதுநீங்காமை. நலம் சாதுயொருமையாகவின், பிறப்பு,
கலவி, குணம், செயல், இனமென்றிவற்றின் வந்தனவெல்லாகொள்ளப்படும்.
ஒழுக்கவழிவிரும் நாணிவிட இறப்பதீதென்பதாம். (க)

க0உ0. நாணகத் திலலா ரியகக மரப்பாவை
நாண லுயிர்மருட்டி யற்று. க0

க0ஊ ம் அதி.— குடிசெயல்வகை உககக

இ-ள். அகத்து நாண் இல்லா இயக்கம்— தம்மனத்தின்கண் நாணிலலா
தமக்கள உயிருடையார்போன்றியககுக்கின்றவியக்கம்—மரப்பாவை நாணல்
உயிர் மருட்டியற்று — மரத்தாற்செய்தபாவை இயந்தரக்கயிறறினாய் தன்
னியக்கத்தால் உயிருடைத்தாக மயக்கிற்றோலும். எ-று.

கருவியே கருத்தாவாயிற்று. நாணிலலாத மக்களியக்கம் நாணுடைய பாவை
வியக்கம்போலவதல்லது உயிரியக்கமனறென்பதாம். இவைமூன்றுபாடானும்
நாணிலலாதிழிவு கூறப்பட்டது. (க0)

க0ஊ ம் அதி.— குடிசெயல்வகை.

அஃதாவது ஒருவனாழைப்பிறந்தகுடிபை உயர்ச்செய்தலின்றிற்று. இது
தாழ்வின்கண்ணுதலுடையாககுளதாவதாகவின் நாணுடைமையின்பின் வைக
கப்பட்டது.

க0உக. கருமஞ் செய்வொருவன் கைதுவே னென்னும்
பெருமையிற் பீடுடைய துல. க

இ-ள். கருமம் செய்க கைதுவேன என்றும் பெருமையின்—தன் குடிசெய
தற்பொருட்டுத் தொடங்கிய கருமமுடியாமையின் எண்ணியகருமஞ்செய்தற
கியான்கையொழியேனென்னும் ஆளவினைப்பெருமைபோல — ஒருவன் பீடு

உடையது இல் — ஒருவனுக்கு மேம்பாடுடையபெருமை பிரிதில்லை. எ-து.

குடிசெய்தறகென்பது அதிகாரத்தான் வந்தது பலவகைத்தாபகருமச்செயலாற செலவமும புதமுமெயசிக குடியுயருமாகலின், பீலிடையதிலென்றா குடிசெய்தறகருமமே நடத்தலால், தனகருமஞ்செய்யவென்றும் பிறாகருமஞ்செய்யவென்றுமுறைப்பாருமுளா தனகருமமும அத்துவோபாகலானும், பிறோவலசெய்தல் தலைமையனமையானும், அவையுளையனமையறிக. (க)

க0உஉ. ஆளவினையு மான்ற வறிவு மெனவிரண்டி
எள்ளினையா லீளுந் குடி. ௨

இ-ள். ஆளவினையும் ஆன்ற அறிவும் என இரண்டின் நீளவினையான்—முயற்சியும் நிறைந்தவறிவுமென்று சொல்லப்பட்ட இரண்டினையுமுடைய இடையருத கருமச்செயலால்— குடி நீளும்— ஒருவன்குடியுயரும். எ-து.

நிறைதல் இயற்கையறிவு செயற்கையறிவோடுகூடி நிரம்புதல். ஆளவினை மடிபுகுதாமற்பொருட்டு. ஆன்றவறிவு உயாதற்கேற்றசெயல்களும் அவைமுடி கருந்திறமும் பிழையாமலெண்ணுதற்பொருட்டு. இவையிரண்டிபாட்டானும் அச்செயற்குக் காரணங்கூறப்பட்டது. (உ)

க0உ௩. குடிசெயவ லென்று மொருவற்குத் தெயவ
மடிதற்றுத் தானமுந் துறும் ௩

இ-ள். குடி செயவல் என்னும் ஒருவற்கு— எங்குடியினையுயரச்செய்யக்கடவேனென்றுகொண்டு அதற்கேற்ற கருமங்களின்முயற்சியும் ஒருவனுக்கு— தெயவம் மடி தற்றுத் தான முந்தறும்—தெயவம் ஆடையத் தற்றுக்கொண்டு தானமுந்தற்றுநிற்கும் எ-து.

௩௩௪ , க0௩ ம் அநி.— குடிசெயல்வகை.

முயற்சியை அதன்காரணத்தாற்கறினா. தற்றுதல் இறுக்கித்தல், முன் னடப்பாரசெயல் நியதிமேலேற்றப்பட்டது. (௩)

க0உ௪. குழாமற் றானே முடிவெயதுந் தவகுடியைத்
தாழா துளுந்து பவர்க்கு. ௪

இ-ள். தங்குடியைத் தாழாது உளுந்துபவர்க்கு— தவகுடிக்காம்வினையை விரைந்துமுயலவார்க்கு—குழாமல் தானே முடிவெய்தும்— அவவினைமுடிக்குந்திறம் அவாசூழவேண்டாமற்குணேமுடிவெய்தும். எ-து.

* குடி ஆகுபெயர். தெயவமுந்தற்றுதலாற பயனகூறியவாறு. இவையிரண்டு

பாட்டாளும் அதற்குத் தெய்வநாயகத்தால் கூறப்பட்டது. (ச)

க0உரு. குற்ற மிலனாக குடிசெய்து வாழ்வானைச்
சுற்றமாச சுற்று முலகு. ரு

இ-ள். குற்றம் இலனாக குடி செய்து வாழ்வானை—குற்றமாயின செய
யாது தனக்குடியையரசுசெய்தொழுகுவானை—சுற்றமாச சுற்றம் உலகு—
அவனுக்குச் சுற்றமாகவேண்டித் தாமே சென்றுகூழ்வா உலகத்தாரா. எ-று.

குற்றமாயின அநீதிகட்கு மறுதலையாய செயல்கள். தாமும் பயனெய்த
னோகி யாவருஞ்சென்றுசாராவொன்பதாம். (ரு)

க0உசு. நல்லாண்மை யென்ப தொருவற்குத் தான்பிறந்த
விலலாண்மை யாகுக கொளல். சு

இ-ள். ஒருவற்கு நல்லாண்மை எனபது—ஒருவனுக்கு நல்லாண்மையெ
ன்று உயர்த்துச்சொல்லப்படுவது—தான் பிறந்த இல்லாண்மை ஆகுகுகொ
ளல்—தான் பிறந்தகுடியினையாளுநதன்மையைத் தனக்குளதாகுகுகோடல்.
எ-று.

போதநொழிலினிக்குதற்கு நல்லாண்மையென விசேடித்தாரா. குடியினை
யாளுநதன்மை குடியிலுள்ளாரையரசுசெய்து தனவழிப்படுத்தல். அதனை
செய்துகோடல் நல்லாண்மையாமாறு வருகின்றபாட்டாறபெறப்படும. (சு)

க0உஎ. அமரகத்து வன்கண்ணா போலத் தமரகத்து
மாறறுவார மேறறே பொறை. எ

இ-ள். அமரகத்து வன்கண்ணாபோல—களத்தினகட்சென்றா பலராயினும்
போதானகுதல் வன்கண்ணாமேலதாற்றாபோல, —தமரகத்திம் பொறை
ஆறறுவாரமேறறே—குடியினகட்பிறந்தார பலராயினும் அதன்பாரம்பொறு
த்தல் அதுவல்லாமேலதாம். எ-று.

பொருட்கொக்கவேண்டுஞ்சொற்கள் உவமைககண் வருவிக்கப்பட்டன. நன
குமதிக்கப்படுவார அவரையெனபதாம். இவைமுன்றுபாட்டாளும் அதுசெய
வாரெய்துஞ்சிறப்புக் கூறப்பட்டது. (எ)

க0உஅ. குடிசெய்வார்க கிலலைப் பருவ மடிசெய்து
மாணங் கருதக கெடும. அ

இ-ள். மடி செய்து மாணங் கருதக கெடும—தனக்குடியினையரசுசெய்வார்
அச்செயலையேநோக்காது காலத்தேநோக்கி மடியினைச்செய்துகொண்டு மாண

க0ச ம் அதி.—உழவு.

உகடு

ததையுங்கருதுவாயிற குடி கெடும, — குடி செய்வாக்குப் பருவம் இலலை — ஆகலான அவாக்குக்காலநியதியிலலை. எ-று.

காலத்தைநோக்கி மடிசெய்தல் வெயின்மழைபனியென்பனவுடைமைநோக்கிப் பின்னாச்செய்துமென்றொழிந்திருத்தல். மானகருத்ததலஇககுடியிலுள்ளாயாவரும் இன்பமுற இக்காலத்ததனபமுறுவென் யானேவென்று உட்கோடல். மேல் இகலவெல்லுமவோதாக்கு வேண்புமபொழுதென்றதுட்கொண்டு இவாககுமவேண்புமோவென்றுகருதினும் அதுகருதற்கவென்று மறுத்தவாறு.

(அ)

க0உக. இடும்பைககே கொளகலங் கொல்லோ குடுமபத்தைக் குற்ற மறைப்பா னுடமபு.

இ-ள். குடுமபத்தைக் குற்றம் மறைப்பான உடமபு — மூவகைத்தனபமுமுறற்பாலதாய தனகுடியை அவையுமுறமகாகமுயலவானது உடமபு — இடுமபைககே கொளகலங்கொல் — அமமுயற்சித்தனபத்திற்கே கொளகலமாமத்துணையோ, அஃதொழிந்து இன்பத்திற்காதலிலையோ! எ-று.

“உறைப்பெய லோலை போல — மறைக்குவன பெருமநிற குறித்த வருவலே” எனபுழியும் மறைத்தல் இப்பொருட்டாயிற்று. எனகுடிமுழுமயின்புறுதுயரவே நாளிருமைபுமெயதுதலான இம்மெயவருத்தமாதத்திரம் எனக்குநன்றென்று முயலுமறிவுடையான அஃதொருஞானமொழியாமைநோக்கி, இடுமபைககே கொளகலங்கொல்லோவென்றோ. இது குறிப்புமொழி. இவையிரண்டுபாட்டா னும் அவா அதுசெய்யுமியலபு கூறப்பட்டது.

(ஆ)

க0உ0. இடுககண்கால கொன்றிட வீழு மடுத்தூன்று நல்லா ளிலாத குடி.

க0

இ-ள். இடுககண்கால கொன்றிட வீழும் — துன்பமாகிய நவியம் புருந்து தனமுதலைவெட்டிச் சாயகக ஒருபறநின்னி வீழாநிற்கும் — அடுத்த ஊனதும் நல்லாள் இலாத குடி — அக்காலத்தப பற்றுவன்கொடுத்தத தாங்கவல்ல நல்லவாண்மகன் பிறவாத குடியாகியமரம். எ-று.

முதல் அதன்வழிகுரீயாரா, வளாப்பாரைப் பெற்றுழி வளாநதுபயன்படுத்தி அல்லாவழிக் கெடுத்தலுமுடைமையின், மரமாகிஞா, “அவகுசிறை வாவ லுறை தொனமரங்க ளன்ன — வோங்குருல் நையவத் னுட்பிறந்த வீரா — தாங்கலகட னுருந்தலை சாயப்பவரு தீசசொ — நீங்கனமட வாரகளகட வென நெழுந்த போந்தான்.” எனரா பிறரும். இது குறிப்புருவகம். இதனால் அவ

க0ச ம அதி.— உழவு.

அஃதாவது சிறப்பான்மை வாணிகாக்கும் பெருமபான்மை வேளாளாக்கு முரித்தாய உழுதறறொழில். செயலிக்குறகால ஏனையோருக்குமுரித்து, இது, மேற்குடியுயரத்தேடுவென்ற ஆளவினைவகையாகலின், குடிசெயலவகையின் பின் வைக்கப்பட்டது.

* சேவகசிரதாமணி, காரதருவதையாரிலமபகம், க.

உச்சு

க0ச ம அதி.— உழவு.

க0க. சுழன்றுமேர்ப் பின்ன துலக மதனா

உழநது முழவே தலை.

க

இ-ள். சுழன்றும் ஏப்பின்னது உலகம்— உழுதலானவரும் மெய்வருத்த நோக்கிப் பிறதொழிலகளைச் செய்துநிறுத்தும், முடிவில் ஏருடையாவழியதாயிற்று உலகம்,—அதனால் உழநதும் தலை உழவே—ஆதலான எல்லாவருத்த முறையும், தலையாயதொழில் உழவே. எ-து.

ஏ அகுபெயர். பிறதொழிலகளைப்பொருளெயசியவழியும் உணவினப்பொருட்டி உழுவாரகட்செல்லவேணித்தலிற் சுழன்றுமோப்பின்னதுலகமெனதும், வருத்தமில்வேறும் பிறதொழிலகளை நடைபென்பது போதர உழநதுமுழவே தலையெனதுவகறினா. இதனால் உழவினதுசிறப்புக் கூறப்பட்டது. (க)

க0கஉ. உழுவா ருலகத்தாரக காணியஃ தாறறா

தெழுவாரா யெல்லாம பொறுதது.

உ

இ-ள். அஃது ஆறறது எழுவாரா எல்லாம பொறுதது — அவவுழுதலைச் செயயமாட்டாது பிறதொழிலகளைமேற்செல்லவா யாவணாயுநதாங்குதலால், —உழுவா உலகத்தாராக்கு ஆண் — அதுவல்லார உலகத்தாராகிய தோக்கு அச்சாணியாவா. எ-து.

காங்கொன்று நாடாக்கிக் குளந்தொட்டென்றறபோல உழுவாரொன்றது உழவிப்பாராமேலுஞ்செல்லும். உலகத்தாரொன்றது ஈண்டிவனையொழிந்தானா. கலங்காமனிதத்தற்கண் ஆணிபோறலின், ஆணியென்றா. பொறுத்தலானென்பது நிரிந்துகின்றது. ஏகதேசவுருவகம். அஃதாறறா தொழுவாரேயெல்லாமபொ

றுத்தென்று பாடமோதி, அதமாட்டாதார புரப்பாசெய்யும்பரிபவமெல்லாம் பொறுத்த அவரைத்தொழுவாரோயாவரென்றுரைப்பாருமுளா. (உ)

க0௩௩. உழுதுண்டி வாழவாரோ வாழவாரமற நெல்லார்
தொழுதுண்டி பிளசெல பவா. ௩

இ-ள். உழுது உண்டி வாழவாரோ வாழவாரா—யாவருமுண்ணுமவகை உழு தலைச்செய்து அதனாறமுமுண்டி வாழ்கின்றாரோ தமக்குரியராய வாழ்கின்றவா, — மறநெல்லாம தொழுது உண்டி பிளசெலபவா — மறறையாவெ லாம பிறரைத்தொழுது அதனாறமுமுண்டி அவரைப் பிளசெல்கின்றவா. எ-று.

மறறென்பது வழக்குப்பற்றி வந்தது. தாமுமக்கடபிறப்பினராயவைத்தப பிறரைத்தொழுது அவா சிலகொடுப்பத தமமுயிரோம்பி அவாபிளசெலவார தமக்குரியரல்லவென்பது கருத்தது. (௩)

க0௩௪. பலகுடை நீழலும் தவகுடைக்கீழக காண்ப
ரலகுடை நீழ லவா. ௪

இ-ள். அலகு உடை நீழலவா—உழுதறொழிலான் நெல்லிணியுடையராய தண்ணியுடையோ— பலகுடைநீழலும் தவகுடைக்கீழக காண்பா— பல வேந்தாகுடைநீழல்தாய மணமுழுதிணியுந் தமவேந்தாகுடைக்கீழே காண்பார். எ-று.

அலகு கதிர, அஃதிண்டாகுபெயராய் நெனமேலதாயிற்று. உடையவென்ப து குறைவாகின்றது. நீழலபோறலின், நீழலென்பப்பட்டது. நீழலவொன்றது

க0௪ ம அதி.— உழவு. ௨௩௭

இரப்போர்க்கெல்லாமாதனோக்கி. ஒற்றமைப்பற்றித் தவகுடையென்றார், குடை நீழலென்பதும் ஆகுபெயர், “ஊன்றுசாந மருங்கி னின்றதன் பயனே” என் றதனால் தம்மாசனங்குக் கொற்றமபெருக்கி மணமுழுதும் அவனதாக்கக்கண்டி ருப்பவென்பதாம், “இரப்போர் சுற்றமும் புரப்போர் கொற்றமு முழவிடை விளைப்போர்” எனலா பிறரும். (௪)

க0௩௫ இரவா நிரப்பாக்கொன நீவா கரவாது
கைசெய்துண மாலை பவா. ௫

இ-ள். கைசெய்து ஊண் மாலைபவா இரவா— தனகையாறுமுதுண்டி யியல்பாகவுடையார் பிறரைத் தாயிரவா, — இரப்பாக்கு ஒன்று கரவாது சவா — தமமையிரப்பாக்கு அவாவெண்டியதொன்றனைக் கரவாதுகொடு ப்பா. எ-று.

செய்தென்பதற்கு உழுதலையெனவருவிக்க, கைசெய்துண்மாலையவரென்பது ஒருநூனறும் அழிவிலலாதசெவ்வமுடைபொன்னும் ஏதுவையுட்கொண்டி நின்றது. (இ)

க0௩௬. உழவினா கைம்மடங்கி னிலலை விழைவது உம்
விட்டேமென பாகரு நிலை. ௬

இ-ள். உழவினா கைம்மடங்கின — உழுதலையுடையாரை அதனைச் செய யாது மடங்குமாயினு, — விழைவது உம் விட்டேம எனபாக்கு நிலை இல்லை — யாவருமவிழையுமுணவும் யாரதுநதோமெனபாகரு அவ்வறத்தின்கணிற் றலுமுளவாகா, எ-று.

உம்மை இறுதிககண்ணும் வந்தியைநதது. உணவினமையால், தாமுண்ட லும் இல்லறஞ்செயதலும் யாவாகருமிலையாயின. அவருறுபடிமாதிரிரமாய கை வாளாவிருப்பின உலகத்து இம்மை மறுமை வீடெனலும் பயன்கள் திகழா வென்பதாம். ஒன்றனை மனததாலவிழைதலுமொழிநதேமென்பாக்கெனவுரை ப்பாருமுளா. இவையைநதுபாட்டானும் அதனைச்செய்வாரது சிறப்புக் கூறப் பட்டது. (சு)

க0௩௭. தொடிப்புழுதி கஃசா வுணக்கிற பிடித்தெருவும்
வேண்டாது சாலப படும. ௭

இ-ள். தொடிப்புழுதி கஃசா உணக்கின் — ஒருநிலத்தினையுழுதவன் ஒருப லப்புழுதி கஃசாவண்ணம் அதனைக் காயவிடுவனாயினு, — பிடித்து எருவும் வேண்டாது சாலப படும — அதனகடசெயதப்பிர ஒருபிடியினகண்டங்கிய எரு வுமிடவேண்டாமற பனைததுவினையும். எ-று.

பிடித்து பிடியினகண்ணது. பிடித்தவென்பதனவிகாரமெனபாருமுளா. வே ண்டாமல், சான்று எனபன திரிநதுநின்றன. (எ)

க0௩௮. ஏரினு நன்றா லெருவிடுதல கட்டபி
வீரினு நன்றதன் காப்பு. ௮

இ-ள். ஏரினும் ஒரு இடுதல நன்று — அப்பயிர்க்கு அவவுழுதலினும் எருப் பெய்தல் நன்று, — கட்டபின அதனகாப்பு நீரினும் நன்று — இவ்விரண்டு செய்து களைகட்டால் அதனைக்காததல அதற்கு நீரகாலயாத்தலினுநன்று. எ-று.

௩௮

ஏர் ஆகுபெயர். காததல பட்டமுதலியவற்றான அநிலையத்தாம்மகத்தல். உழுதல், எருப்பெய்தல், கண்கட்டல், காகாலயாததல, காததலென்றிம்முறையவாய இவைவந்தம் வேண்டிமென்பதாம். (அ)

க0கக. செல்லான் கிழவ னிருப்பி னிலம்புலந்
தில்லாளி னாடி விடும். க

இ-ள். கிழவன் செல்லான இருப்பின—அநிலத்திற்குரியவன் அதனகன டோறுஞ்சென்றுபாரதது அநிததனசெயயாத மடிநதிருக்குமாயின,—நிலம் இல்லாளி புலநது னாடிவிடும் —அஃது அவனிலலாளபோலத தனனுள்ளே வெறுத்தப் பின்னவனோடிவிடும். எ-று.

செலுதல் ஆகுபெயர். பிறனாயேவியிராது தானேசேறலவேண்டிமென்பது போதாக கிழவனென்றார். தனகட்சென்று வேண்டிவனசெயயாது வேறிடத்திருநதவழி மனையானுமிமாறுபோலவென்றது அவன போகமிழததனோகி. இவைமுன்றுபாட்டானும் அதுசெய்யுமாறு கூறப்பட்டது. (க)

க0ச0. இலமென் றசைஇ யிருப்பாராக காணி
னிலமென்னு நல்லா னாகும். க0

இ-ள். இலம் என்று அசைஇ இருப்பாராக காணின்—யாம வறியேமென றசொல்லி மடிநதிருப்பாராக கண்டால், — நிலம் எனலும் நல்லாள் நரும் —நிலம்களென்று உயாததுசொல்லப்படுகின்ற நல்லாள் தனனுள்ளே நகா கிறகும். எ-று.

உழுதனமுதலிய செயவாராயாவாகருஞ் செலவங்கொடுத்துவருகின்றவாறு பற்றி நல்லாளென்றும், அதுகணிவைததும் அதுசெய்யாது வறுமையுறுகின்றபேதைமைபற்றி நகுமென்றுகுகிறார். இரப்பாரையென்று பாடமோதுவா ருமுளர். இதனால் அதுசெய்யாதவழிப்படுமிகுக்குகூறப்பட்டது. வருகின்ற வதிகாரமுறைமைக்குக்காரணமுயித. (க0)

க0ரு ம அதி.— நல்குரவு.

அஃதாவது நுகரப்படுவனயாவுயிலலாமை.

க0சக. இன்மையி னின்னாது தியாதெனி னின்மையி
னின்மையே யின்னா தது. க

இ-ள். இன்மையின் இன்னாது யாது என்ன—ஒருவனுக்கு வறுமைபோ

வெள்ளத்தையாதென்று வினவின, — இன்னமயின் இன்னதது இன்னமையே — வறுமைபோலவினதது வறுமையே, பிரிதிலலை. எ-து.

இன்னதது தனபஞ்செய்வது, ஒப்பதிலகையெனவே, மிக்கதின்மை சொல்லவேண்டாவாயிற்று. (க)

க0சஉ. இன்மை யெனவொரு பாவி மறுமையு
மின்மையு மின்றி வரும். உ

இ-ள். இன்னமையென ஒருபாவி — வறுமையென்று சொல்லப்படுகின்றொரு பாவி — மறுமையும் இம்மையும் இன்றி வரும் — ஒருவனுழை வருகுகாள் அவனுக்கு மறுமையின்பமுமின்மையின்பமுமில்லையாக வரும். எ-து.

க0இ ம அதி. — நலஞ்ரவு. உகக

இன்னமையெனவொருபாவியென்பதற்கு மேல் அழகன்றெனவொருபாவியென்புழியுணர்த்தாங்குணாகக. மறுமை இம்மையெனபன் ஒருபெயர். ஈயா மையானுந் துவவாமைபானும் அவையிலவாயின. இன்றிவிடுமென்று புரடமோதிப பாவியாலென விரித்துரைப்பாருமுளா. (உ)

க0சஉ. தொலவரவுந் தோலுங் கெடுக்குந் தொகையாக
நலஞ்ர வென்னு நசை. உ

இ-ள். நலஞ்ரவு எனலும் நசை — நலஞ்ரவெனதுசொல்லப்படுமாசை — தொலவரவும தோலும தொகையாகக கெடுக்கும் — தன்னாறபற்றப்பட்டாருடைய பழையகுடிவரவினையும் அதற்கேற்ற சொல்லினையும் ஒருங்கேகெடுக்கும். எ-து.

நசையிலவழி நலஞ்ரவுமில்லையாகவின நலஞ்ரவையேநசையாக்கி, அஃது அக்குடியிறஞலலோககிலலாத இழிதொழில்களையும் இனிவந்தசொற்களையுமுளவாககலான அவவிரண்டினையுமொருங்கு கெடுக்குமென்றா “குடிப்பிறப் பழிகும விழுப்பங் கொல்லும்” என்றா பிறரும். தோலாவது “இழுமென மொழியால் விழுமியது துவறல்” என்றா தொலகாப்பியனாரும். இதற்கு உடம்பென்றுரைப்பாருமுளர் அஃதத்தகுப்பெயராயினும் உடம்புகெடுக்குமென்றற்கோர்பொருட்சிறப்பிலலாமையதிக. (உ)

க0சச. இறபிறநதார் கண்ணையு மின்மை யினிவந்த
சொறபிறககுஞ் சொரவு தரும். ஈ

இ-ள். இறபிறநதார்கண்ணையும் — இனிவந்தசொறபிறவாத குடிப்பிறநதார் மாட்டேயும் — இனிவந்த சொற பிறக்கும் சொரவு இன்மை தரும் — அதுபிற

ததற்கேதுவாகிய சோவினை நலஞ்ரவு உண்டாக்கும். எ-று.

சிறப்புமமை அவாமாடபி அது பிறவாமை நோன்ற நின்றது. இனிவந்த சொல் இனிவருதற்கேதுவாகியசொல். அஃதாவது எமக்கியவேணமிமென்றல். சோவு தாமுறுகின்றதன்பமிருதிபற்றி ஓரோவழித் தம்பிறப்பினை மறந்த அதுசொல்லுவதாக நினைத்தல். (சு)

க0ச0நி. நல்ஞ்ர வென்னு மிடம்பையுட் பலகுளாத்
துன்பங்கள் சென்று படும. நி

இ-ள். நலஞ்ரவு எனனும் இடுமையுள்—நல்ஞ்ரவென்று சொல்லப்படுகிறது என்பொன்றுள்ளே— பஃதுன்பங்கள் சென்று பரிம் — பலதுன்பங்களும் வந்துவிடும். எ-று.

குலா இசைநிறை. செலவு விகாவின் கண்வந்தது. துன்பமுநதானுமுடனே நிகழ்தலின் நலஞ்ரவைத்துன்பமாகிகியும், அத்துன்பமடியாகச் செலவாகடை நோக்கிச்சேற்றதுன்பமும், அவலாககாண்டறதுன்பமும், கண்டானமறுத்து நிரிகமுநதுன்பமும், மறுவழியும் அவாகொடுத்ததவாங்கற்றுன்பமும், அது கொடுவதது துக்ர்வனகூட்டறதுன்பமுமுதலாயின் நாடோறும் வேறுவேறுக வருதலின் எல்லாததுன்பங்களுமுளவாமென்றுமகூறினா. இவையையநதுபாட் டானும் நலஞ்ரவினகொடுமை கூறப்பட்டது. (ரு)

க0ச0சு. நற்பொரு ணன்குணர்ந்து சொல்லினு நல்கூர்ந்தார்
சொறபொருள் சோர்வு படும. சு

கூல

க0நி.ம் அதி. ஸ் நல்ஞ்ரவு.

இ-ள். நற்பொருள் நனகு ணன்கு சொல்லினும்—மெய்க்நுறபொருளைத் தெளியவறிந்து சொன்னாராயினும், —நல்கூர்ந்தார் சொற பொருள் சோர்வு பரிம்—நல்கூர்ந்தாசொல்லுஞ்சொற பொருளினமையைத்தலைப்படும. எ-று.

பொருளினமையைத்தலைப்படுத்தலாவது யாமிவாசொல்லியன விருமபிகேட குமாயிற கண்ணேடி இவருறுகின்ற குறைமுடிக்கவேணமிமென்றஞ்சி யாவரு ன்கேளாமைபிற பயனிலசொல்லாயமுடிதல். கலவியும் பயன்படாதென்பதாம்.

க0ச0எ. அறஞ்சாநா நலஞ்ர வீன்றதா யானும்
பிறன்போல நோக்கப் படும. எ

இ-ள். அறம் சாரா நலஞ்ரவு — அறத்தோடிப்பில்லாத நலஞ்ரவுடையான — ஈனற தாயானும் பிறன்போல நோக்கப்படும் — தனனியீன்றதாயானும் பிறனைக் கருதுமாறுபோலக் கருதி நோக்கப்படும். எ-து.

அறத்தோடுகூடாமை காரணகாரியங்களுள்ளொன்றாயினையயாமமை. நலஞ்ரவு ஆகுபெயர். சிறப்புமமை அவளையிறகையனபுடைமை விளக்கினின்று. கொள்வதினருதலேயன்றிக் கொடுப்பதுண்டாதலுமுடைமையின், அதுநோக்கிச் சுற்றத்தார்யாவருநதுறப்பொன்பதாம். (எ)

க0சஅ. இன்றும் வருவது கொல்லோ நெருநலுங்
கொன்றது போலு நிரப்பு. அ

இ-ள். நெருநலும் கொன்றதுபோலும் நிரப்பு — நெருநறந்துகொன்றதுபோன்று எனக்கின்றுநவறறைச்செய்த நலஞ்ரவு — இன்றும் வருவதுகொல் — இன்றும் என்பால் வரக்கடவதோ, வந்தால் இனி யாதசெயவேன்! எ-து.

அவவின்றுதனவாவன மேற்சொல்லிய துன்பங்கள். நெருநனயிகவருநதித் தன்வயிறுநிறைத்தானெருவனகூறறு. (அ)

க0சக. நெருப்பினுட டெஞ்சலு மாகு நிரப்பினுள்
யாதொன்றுங் கண்பா டரிது. க

இ-ள். நெருப்பினுள் துஞ்சலும் ஆகும் — மந்திரமருந்துகளான ஒருவனுக்கு நெருப்பிடையேகிடநதுறங்கலுமாம், — நிரப்பினுள் யாதொன்றும் கண்பாடு அரிது — நிரப்புவதழி யாதொன்றனுமுறக்கயிலலை. எ-து.

நெருப்பினும் நிரப்புககொடிதென்றவாறாயிற்று. இதுவுமவனகூறறு. இவை நான்குபாட்டானும் நலகூர்ந்தார்க்குளதானகுற்றங்கூறப்பட்டது. (க)

க0டு0. துப்புர விலலா துவரத் துறவாமை
புப்பிறகுங் காடிக்குங் கூறறு. க0

இ-ள். துப்புரவு இல்லா துவரத் துறவாமை — துக்கரப்படுமபொருள்களில்லாதா தம்மாறசெயற்பாலது முற்றத்திறத்தலேயாகவும அதுசெய்யாதொழிதல் — உப்பிற்கும் காடிக்கும கூறறு — பிறநிலவினுளவாய உப்பிற்குங்காடிக்குங்கூறறும். எ-து.

மானமழியாமையிற் செயற்பாலது அதவேயாயிற்று. முற்றத்திறத்தல்கூறறதானேவிட்டமையின் ஒருவாறமுற்றத்திறத்தாராயினா நின்ற தம்முடம்பினைபுரதுறத்தல். அதுசெய்யாதுகொண்டிருத்தல் இரண்டின்புமாள்பபண்ணுதலின், அதனை அவற்றிற்குக்கூறறெனார். இனி முற்றத்திறத்தலாவது துப

புரவினலாமையின் ஒருவாற்றாற்றாறதாபயினா பின்னவறதமனததாற்றாற்ற
வாமைபெனதுரைப்பாருமுளா. இதனா அத்துளதாபவழிச் செயவது கூறப
பட்டது. (௧௦)

௨௦௬ ம் அதி.—இரவு.

இனி மானந்திராவிரவு இரவாமையோடொத்தலின, அதனாண்மீட்டுபதற
பயதத்தாய உடம்போம்பப்படுமென்னும் அறவாழ்க்குப்பதறி மேலெய்திய
தவரத்தறததல் விலக்குதறப்பொருட்டு இரவுகூறுகினரா. அதிகாரமுறைமை
யும் இதனானே விளங்கும்.

௧௦௭௧. இரகக விரததககாரக காணிற கரப்பி
னவர்ப்பழி தம்பழி யன்று. க

இ-ள். இரததககாரக காணின இரகக — நலகூரதார இரததற்கேற்புடை
யாராக காணின, அவாமாட்டிரக்க, — கரப்பின் அவாப்பழி தம்பழி அன்று
— இரநதால் அவா கரநதாராயின் அவர்க்குப் பழியாவதல்லது தமக்குப் பழி
யாகாமையான. எ-று.

இரவென்னுமுதனிதேதொழிறபெயரதுதிக்கண நானகனுருபு விகாரததா
றறெுக்கது. இரததற்கேற்புடைபராவா உரையாமையுன்னருமொன்மை
புடையராய மாற்றுகிவார. அவர் உலகத்தரியாரகலிற காணினென்றம, அவா
மாட்டிரநதாராகு இரவானவருயிழிவினமையின் இரககவென்றம, அவரீதலிற
குறைகாட்டாமையிற் கரப்பினென்றம, காட்டுவராயின் அப்பழி அவெள்ளறு
வைககண மாசுபோல அவாகடகடிதுசேறலின அவாப்பழியென்றம, ஏறிலார
மாட்டிரவனமையிற் தம்பழியனறென்றவகூறினா. (௧)

௧௦௭௨. இனப மொருவற விரதத விரந்தவை
துனப முருஅ வரின். உ

இ-ள். ஒருவறகு இரததல் இனபம் — ஒருவறகு இரததறும் இனபதறி
றகேதுவாம, — இரநதவை துனபம் உரு வரின் — இரநதப்பொருள்கள் ஈவார
துனாவுடைமையாற் றுனதுனபுருமல வருமாயின். எ-று.

இனபம் ஆகுபெயா. உருமலெனபது கடைக்குறைநதுநின்றது. துனபம்

சாதியொருமைப்பெயர். அவையாவன ரவாகடகாலமுமிடனமறிந்தசேற
லும், அவர்குறிப்பறிதலும், அவரைத்தமவயததராககலும், அவாமனநெகிழவ
னநாடிச்சொல்லுமுதலியவற்றான வுருவனவும், மறுத்துழி வருவனவுமாம்.
அவையுருமல வருதலாவது அவா முன்னுணர்நதீயக்கோடல. இராதவர்து
னபமுருவரினென்று பாடமோதி, இரகசப்பட்டவா பொருளினமைமுதலிய
வற்றறறுனபுறுது எதிர்வநதீவராயினென்றுரைப்பாருமுளா. இவையிரண்டு
பாட்டானும் நல்குரவானுயிரீங்குமெலகைகண இனிவிலலாவீரவு விலக்கபப
டாதென்பது கூறப்பட்டது. (உ)

க0ருட. கரப்பிலா நெஞ்சிற் கடனறிவார் முன்னின்
நிரப்பமுோ னோ ருடைத்து. கூ

கூ0உ. க0க ம அதி.— இரவு.

இ-ள், கரப்பிலா நெஞ்சிற் கடன் அறிவார் முன் தின்று இரப்பும்—காதத
வில்லாதநெஞ்சினைபுடைய மானமறிவார்முன்னாதின்று அவாமாடொன்றிர
ததலும்—ஒரோ உடைத்து—நலகூரநதாரக்கு ஓரழகுடைத்து. எ-று.

சிறியசுருக்கததவேண்டுமுயாவென்றதனால், அவாக்கு அதுகடனென்பப
ட்டது. அதனையறிதல் சொல்லுதலுறறுகாககலாகாமைக்கேதுவாய அதனிய
லபினையறிதல், அவவறிவுடையார்ககு முன்னிறனமாததிரமேய்மைதலின் மு
ன்னின்னறென்றும், சொல்லுதலான்வருஞ்சிறுமையெய்தாமையின் ஒரோடை
ததென்றுக்கூறினார் உம்மை அதனிழிபுவிளக்கினைறது. (க)

க0ருச. இரத்தலு மீதலே போலுங் காததல
கனவிலுங் தேற்றாதா மாடடு. ச

இ-ள், காததல கனவிலும தேற்றாதாமாடடு இரத்தலும்—தமக்குள்ளது
காததலைக் கனவினகண்ணுமறியாதாமாடடுசென்றெனநீயிரத்தலும்—
நதலேபோலும்—வறியாக்கதேலேபோலும். எ-று.

உமமை ஈணரிமவவாறுதின்றது. தான புகழ்பயவாதாயினும் முன்னுளதாய
புகழ்கெடவாராமையின், நதலேபோலுமென்றா. ஏகாரம் ஈற்றசை. (ச)

க0ருரு. கரப்பிலார் வையகத துணமையாற கண்ணின்
நிரப்பவா மேற்கொள வது. ரு

இ-ள், கண்ணின்று இரப்பவா மேற்கொளவது — சொல்லுதனமாட்டாது
முன்னிறனமாததிரத்தான இரப்பவா உயிரோம்பறப்பொருட்கு அதனை மேற

கொண்டு போதுகின்றது—கரப்பிலா வைபகதது உண்மையான—அவர்க்கு உள்ளதுகரவாது கொடுப்பாசிலா உலகத்துளராய தன்மையானே, பித்தொ ன்ருன்னது. எ-து.

அவரிலையாயின, மானீககமாட்டாமையின் உயிர்ப்பொனபதாம். (ரு)

க0ருசு. கரப்பிடும்பை யிலலாரைக் காணி னிரப்பிடும்பை
யெலலா மொருங்கு கெடும். சு

இ-ள், கரப்பிடும்பை இலலாரைக் காணின்—உள்ளதுகரத்தலாகியநோயில லாரைக் கண்டால்,— நிரப்பிடும்பை எல்லாம் ஒருங்கு கெடும்—மானமவிடா நிரப்பார்க்கு நிரப்பான வருதுனபங்கொல்லாஞ்சேர்க்கெடும். எ-து.

கரத்தல ஒருவறகு வேண்டிவதொனனமையின் அதனை நோயெனதும், அஃ திலலாத இரக்கத்தக்காரைக் கண்டபொழுதே அவர் கழியுவகையராவாகலின் எல்லாமொருங்குகெடுமெனதுங்கூறினார். இடும்பை ஆகுபெயர். முழுதுங்கெ டுமெனது பாடமோதி, எஞ்சாமற்கெடுமெனதுரைப்பாருமுளர். (சு)

க0ருள. இகழ்ந்தெள்ளா தீவாரைக் காணின் மகிழ்ந்துள்ள
முள்ளு ஞுவப்ப துடைத்து. எ

இ-ள். இகழ்ந்து எள்ளாது ஈவாரைக் காணின் — தம்மையவமதித்திழிவு சொல்லாது பொருள்கொடுப்பாரைக்கண்டால்,—உள்ளம் மகிழாது உள்ளுள் உவப்பது உடைத்து—அவ்விரப்பாரது உள்ளமகிழ்ந்து உள்ளுள்ளேயுலக்குந் தன்மையுடைத்து. எ-து.

க0சு ம் அதி. — இரவு.

உ0சு

இகழ்ந்தெள்ளாதெனவே, நன்குமதித்தலும் இலியவைகூறலும் பெறுதும். நிரப்பிடும்பை கெடுதலெனவேயன்றி ஐம்புலன்களானும் பேரினப்பெய்தினாரா கக கருதலான், உள்ளுஞுவப்பதுடைத்தென்றார். இவையைந்துபாட்டானும் அவ்விரத்தக்காரதியுவு கூறப்பட்டது. (எ)

க0ருஅ. இரப்பாரை யில்லாயி னீர்க்கண்மா ஞால
மரப்பாவை சென்றுவர் தறறு. அ

இ-ள். இரப்பார் இல்லாயின,—வறுமையுற்றிரப்பாரிலையாயின,—ஈர்க்க ண் மா ஞாலம்—ஞளிரத்தவிடதையுடையபெரியஞாலத்தானளாரா செலவு வர

வுகள்—மரப்பாவை சென்று வந்ததறு—உயிரிலலாத மரப்பாவை இயந்திரக் கயிறுறசெனதுவந்தாற்போலும். எ-று.

ஐகாரம் அசைநிலை, ஞாலமெனலும் ஆகுபெயாப்பொருட்டு உவமையோ டொத்ததொழில் வருவிக்கப்பட்டது. ஞாலத்துள்ளாரொன்றது அவனாயொழிந தாரா. அவாகதேலைச்செயது புகழும் புண்ணியமுமெயதாமையின், உயிருடை யரல்லொன்பதாம், “நவாருங் கொளவாரு மிலலாத வானத்து—வாழ்வாரோ வனக ண்வா” எனரா பிறரும். இதொடையின்பரோக்காது இரப்பவரிலலா யினென்று பாடமோதுவாருமுளா. (அ)

க0இசு. ஈவாரக ணென்னுண்டாந் தோற்ற மிரந்துகோண்
மேவா ரிலாஅக கடை. கூ

இ-ள். இரந்தகோள மேவா இலாககடை—அவாபாறசென்று ஒன்றனை யிரந்துகோடலை விரும்புவாரிலவழி—ஈவாரகண் தோற்றம் என உண்டாம் —கொடுப்பாராமாடு என்னபுகழுண்டாம் யாதுமில்லை. எ-று.

தோற்றம் ஆகுபெயா. மேவுவாரொன்பது விகாரமாயிற்று. கொடுத்தலவன் னை வெளிப்படாமையின், அதனாபுகழெயதாரொன்பதாம். இவையிரண்டுபா ட்டாலும் உலகிறாரப்பாரவேண்டிமென்பது கூறப்பட்டது. (க)

க0கூ0. இரப்பான் வெகுளாமை வேண்டி நிரப்பிடுமபை
தானேயுஞ் சாலுங் கரி. க0

இ-ள். இரப்பான் வெகுளாமை வேண்டி — நவாருக்குப் பொருளுதவா வழி இவனெனக்கினைநிலென்று அவனையிரப்பான வெகுளாதொழிதலவே ண்டிம்,—நிரப்பிடுமபைதானேயும் கரி சாலும்—அது வேண்டியபொழுது உதவாதென்பதற்கு வேறுசான்று வேண்டா, நிரப்பாக்கிய தன்னிடுமபைதானே யுஞ்சான்றுதலமையும். எ-று.

யாவாகும்வேண்டிதலும் நிலையினமையுமுதலிய பிறசான்றுமுண்டென்பது பட நின்றமையின், உமமை எச்சவுமமை. தனக்கேயனறி மறறையிரந்தார் க்கும் அறறைக்கன்று பொருளகடைக்கூட்டற்கு அவனுறாதுன்பத்தைத் தன க்கேயாகவைத்தது தானுறாதுன்பநதானறிந்து வெகுளாகவென்பதாம். இத் ஞல் அவர்க்கின்றியமையாததோரியவு கூறப்பட்டது. (க0).

கௌ ம் அநி.—இரவச்சம்:

அஃதாவது மானந்திரவருமிரவிகஞ்சுதல. அதிகாரமுறைமையும் இத னுனே விளங்குகும்.

க0௬௧. காவா துவந்தியுங் கண்ணன்ரூ கண்ணு
மிரவாமை கோடி யுறும். க

இ-ள். காவாது உவந்த நயும் கண அனஞர்கண்ணும் இரவாமை—தமக் குள்ளது காவாது இவா வரப்பெற்றேமென்று உணமசிழந்தகொடுக்குங்கண் போலச சிறந்தார்மாட்டிம் இரவாதே ஒருவன் வறுமைகூடதல — கோடி உறும்— இரந்தசெல்வமெயநலிற் கோடிமடங்கு நனது. எ-று.

நலகுரவுமுறைககப்படாத நட்டாரமாட்டிம் ஆகாதென்பதுபடரின்றமைபின், உமமை உயர்வுசிறப்பின்கணவந்தது. அவவிரவானமானந்திராதென்னுநதனை யல்லது அதற்கு மிகுதி கூடாமையின், வல்லதோமுயற்சியானியோமபலே நல்லதென்பது கருத்தது. (க)

க0௬௨. இரந்து முயிர்வாழதல வேண்டிற் பரந்து
கெடுக வுலகியறயி யான. உ

இ-ள். உலகு இயற்றியான இரந்தம் உயிர்வாழதல வேண்டின்—இவவுலகத தைப்படைததவன் இதன்கண் வாழ்வார்க்கு முயன்றுயிர்வாழதலையன்றி இர ந்தமுயிர்வாழதலவேண்டி விதித்தானாயின்,— பரந்து கெடுக — அககொடி யோனஞ்ஞம அவரைப்போன்று எங்குமலமந்த கெடுவானாக. எ-று.

மக்களுயிரகெல்லாம் வாழநாளும் அதற்கு வேண்டியதாயவுண்டியும் அத றகேதுவாய செயதொழிலும் பழவினைவாபத்தாற் கருவொடுகலந்தவனறே அவ ன்கற்பிக்குமனறே, அவற்றுட்சிலவுயிரக்கு இரத்தலையும் ஒருசெயதொழிலாகக் கற்பித்தானாயின் அதநிவினையாற் றுஞ்ஞம அததுன்பமுறலவேண்பிமென்பதாம். இவையிரண்டிபாட்டானும் அவவிரவின்கொடுமை கூறப்பட்டது. (உ)

க0௬௩. இன்மை யிடுமபை யிரந்துதீர் வாமென்னும்
வனமையின் வனபாட்ட தில. கூ

இ-ள். இன்மை இடுமபை இரந்து தீர்வாம் எனனும் வனமையின்— வறு மையான வருந்தன்பத்தை முயன்று நீக்கக்கடவேமென்று கருத்தது இரந்

துக்கக்கடவேமென்று கருதும் வன்மைபோல— வன்பாட்டது இல்—வலி
மைப்பாடுடையது பிரிதிலலை. எ-று.

நெறியாய முயற்சி நிறக நெறியல்லாத இரவாற்றீரகக்கருதுதலின், வன்
மையாயிற்று. வன்பாடு முருட்டுத்தனமை, அஃதாவது ஓராதுசெய்துநிறைல்.
இதனால் வறுமைநீர்தற்குநெறி இரவன்றென்பது கூறப்பட்டது. (ங்)

க0கச. இடமெல்லாது கொள்ளாத் தகைத்தே யிடமில்லாக்
காலு மிரவொல்லாச சாலபு. ச

இ-ள். இடம் இல்லாக்காலும் இரவு ஒல்லாச் சாலபு—துகரவேண்டியவன்
ன்றி நல்காநதவழியும் பிறப்பாறசென்றிரததலையுடம்படாத அமைதி—இட-
மெல்லாம் கொள்ளாத தகைத்தே—எல்லாவுலகும் ஒருங்கியைநாநாதுக்கொ
ள்ளாதபெருமையுடைத்தது. எ-று.

க0எ ம் அதி.— இரவச்சம்.

க0இ

அவவிரத்தகை சாலபு விலகருமாகலின், இரவொல்லாமை அதன்மேலே
றறப்பட்டது. இதனால் அநநெறியல்லதகை சாலபுடையா செயயாரொன்பது
கருத்தது. (ச)

க0கரு. தெண்ணீ ரடுபுறகை யாயினுந் தாடங்க
துண்ணளி னூங்கினிய தில. ரு

இ-ள். தாள் தந்தது தெண்ணீர் அடுபுறகையாயினும்—நெறியாய முயற்சி
கொடுவதது தந்தது தென்கதகீர்போலும் அடுபுறகையேயாயினும்,—உண்ண
லின் ஊறகு இனியது இல—அதனையுண்டறகுமேலினியதிலலை. எ-று.

தாடந்தகை செறிவினறித தெண்ணீர்போன்றதாயினும் இழுவாய இரவா
ன்வந்ததனறித தமமுடைமையாகலின், அமிழத்ததோடொக்குமென்பதாம்.
இதனால் நெறியினையது சிறிதேனும் அது செய்யுமினபம் பெரிதென்பது
கூறப்பட்டது. (ரு)

க0கக. ஆவிற்கு நீரொன் றிரப்பினு நாவிற
கிரவி னினிவந்த தில. ச

இ-ள். ஆவிற்கு நீரொன்று இரப்பினும்— தண்ணீர்பெருது இறக்குநிலைமை
ததாயதோராவினைக கண்டு அறனெக்கி இதற்குத் தண்ணீர்தரலவேண்டிமெ
ன்றிரந்தசொல்லவகாலும்,— இரவின் நாவிற்கு இனிவந்தது இல— அவவி
ரவுபோல ஒருவருளிறகினிவந்தது பிரிதிலலை. எ-று.

ஆகாததோமபல பேரறமாகலின் ஆவிறகென்றும், பொருள்கொடுத்ததுகொ
ள்ளவேண்டாத எண்ணமத்தாகலின் கீனொன்றும், இரக்கின்றானுக்கு இனிவு
அச்சொல்லளவேயாகலின் நாவிறகென்றும், அதுதான் எல்லாவினிவிலும் மே
றபடுத்தலின் இனிவந்ததிலென்றதுகூறினா. இதனால் அறனும் முயன்றசெ
யவதல்லது இரந்துசெயயற்கவென்பது கூறப்பட்டது. (க)

க0க௯. இரப்ப னிரப்பாரா யெல்லா மிரப்பிற்
கரப்பா மிரவனமி னென்று. எ

இ-ள். இரப்பாரா எல்லாம் இரப்பன் — இரப்பாராயெல்லாம் யானிரவா
நின்றேன், — இரப்பிற் கரப்பா இவனமின் என்று — யாது சொல்லியெ
னின், நமக்கிரக்கவேண்டிமாயிற் நமக்குள்ளது கரப்பாராயிரவாதொழியினெ
ன்றுசொல்லி, எ-று.

இரண்டாவது விகாரத்தாற்பொருள்கது. இவ்வினிவந்தசெயலான ஊட்டியவ
ழியும் உடம்பு நிலலாதாகலின் இதுவேண்டாவென்பது தோன்ற, இரப்பனெ
ன்றா. இதனால் மானந்திரவருமிரவு விலக்கப்பட்டது. (எ)

க0க௯. இரவென்னு மேமாப்பி ரேணி கரவென்னும்
பார்த்தாகப பகரு விடும். அ

இ-ள். இரவு என்னும் ஏமாப்பி இல தோணி—இவவறுமையென்னுங்கடலை
இதனாற்கடத்தமென்றுகருகி ஒருவனேறிய இரவென்னுஞ் சேமமற்ற தோணி
—கரவு என்னும் பா தாகப பகருவிடும்— அதன்கனோடுககர கரத்தலெ
ன்னும் வன்னித்தோடு தாகருமாயிற் பிளந்துபோம். எ-று.

ந.கூ

க0க௯ க0௯ ம் அதி. — இரவச்சம்.

முயற்சியாற்கடப்பதனை இரவாற்கடக்கவற்றான் அதன்கரைகாணுமையின்,
ஏமாப்பிரேணியென்றா, ஏமாப்பினமை தோணிமேலேற்றப்பட்டது. அதுக
டத்தற்கேற்றதன்மையாலும், நிலநிறியாது செலுத்தியவழி உடைதலாலும்,
அதன்கனேற்றக்கவென்பதாம். இஃதவயவவுருவகம். (அ)

க0க௯. இரவுள்ள வுள்ள முருகுங் கரவுள்ள
வுள்ளது உயிர்நிக கெடும். கூ

இ-ள். இரவு உள்ள உள்ளம் உருகும்— உடையாரமுன் இல்லாசென்றிர
ந்துநிறுத்தலின்கொடுமையை நினைந்தால் எம்முள்ளங்ககார நுகாநிற்கும்,—

கரவு உள்ள உள்ளது உள் இனிக் கெடும்—இனி அநநிலையககணியிவதத
வா இலகையெனறலினகொடுமையை நினநதால் அவவுருகுமளவுதானுயினதிப
பொன்றிவிடும். எ-து.

“இரவினை— யுளளுகக லுள்ள முருகுமா லெனகொலோ— கொளளுக
காற கொளவா குதிபபு.” எனறா பிறரும். இரவினவகரவுகொடிதெனபதாம்.
இதற்குப் பிறதொலலாம் இரககினறவருள்ளமுருகுமென்றுதாததாம். (க)

க0எ0. கரபபவாக கியாககொளிககுற கொலலோ விரபபவா
சொல்லாடப போலு முயிர்.

இ-ள, சொல்லாட இரபபவா உயிர் போம—கரபபா இலகையெனதுசொ
ல்லாடியதுனையானே இரபபாக்கு உயிர் போகாநின்றது, — கரபபவாக்கு
யாககு ஒளிககுறகொல— இனிச் சொல்லாடுகின்ற அவாதமக்கு உயிர் பினனு
நிறறலான அப்பொழுது எப்புனாயுட்புககொள்ததுநிற்கும் எ-து.

உயிர் போகலாவது இனி யாமெனசெயதமெனறேங்கிச் செயலறதுநிறறல,
“அநநிலையே—மாயாடோ மாறதி விடின”† எனறா பிறரும். கேட்டாணாககொ
ல்லவறறுயசொந் சொலவாணாககோறல சொல்லவேண்டாவாயினும் அதுகா
ன்னினறிம இஃதெனறேவெனபதாம். வதுமைபுறறுழி மறையாது இரகக
பபடுவாராய கேளிகட்கும் அதனைச்சொல்லாட உயிர் போம, ஆனபின மறை
க்கப்படுவாராய பிறாக்குச் சொல்லாடியககாற போகாதெனகெயொளிததுநிற
ரும் இரண்டாணுமபோமேயனறேவென இரவருநிஞனெருவன கூறறுககியுரை
பாருமுளா. இவைமுனதுபாட்டாணும் அவ்விரவினகுறறமும் கரவினகுறற
மும் ஒருககு கூறப்பட்டன. (க0)

* நாலடியார, இரவசசம்,—கரவாத தினன்னபிற கன்னன்னரா கண்ணு
—மிரவாது வாழ்வதாம் வாழ்ககை—பிரவினை— யுளளுகக லுள்ள முருகு
மா லெனகொலோ—கொளளுககாற கொளவா குதிபபு.

† நாலடியார, இரவசசம், — புறததுததன னினமை நலிய வகத்துதத
ன,—ன்னருள நீக்கி நிறீது யொருவனை—யீயா யெனக்கென நிரபபானே
வகநிலையே—மாயாடோ மாறதி விடின.

கௌ. ம. அ.தி.— கயமை.

அந்தாவது மேல் அரசியலுள்ளும் அவகவியலுள்ளுஞ்சிறப்புவுகையாற கூறப்பட்ட குணங்களுள் ஏற்படையன் குறிப்பினால் யாவாகமுமெய்தவைத்த மையின் ஆண்டிக குறிப்பாறகூறியனவும் ஈனடொழிபியலுள் வெளிப்படக்கூறியனவுமாய குணங்கள் யாவுமில்லாயகீழோரது தன்மை. அதனால் இஃதெல்லாவற்றிறகுமபின் வைக்கப்பட்டது.

கூறாக. மககளே போலவா கயவ் சவரன்ன
வொப்பாரி யாங்கண்ட தில. க

இ-ள. மக்களேபோலவா கயவா—வடிவான முழுதும் மக்களையொப்பா கயவா,—அவா அன்ன ஒப்பாரி யாம கண்டது இல்—அவா மக்களையொ த்தாறபோனதொப்பு வேறிரண்டுசாதிக்கண் யாங்கண்டதிலை. எ-று.

முழுமொத்தத் தேற்றேகாட்சிப் பெறவும். அவ்வொன்றை அவாமாட்டிள் தாய்வொப்புமைபை, மககட்சாதிசூரிகபசசாதிசூரிக வடிவொத்தலிற் குணங் களது உண்மையின்மககளானல்லது வேறதுமையநியபபடாதெனபதாம். இந் துற கபவரது குறறயிசூதி கூறப்பட்டது. (க)

கௌட. நன்றி வாரிற் கயவா திருவுடையா
நெஞ்சத் தவல மிலா. உ

இ-ள. நன்று அறிவாறிற கயவா திரு உடையா—தமக்குறுதியாவனவறிவா
 றின் அவையநியாத கீழ்மக்களா ஈனமையுடையா,—நெருசத்த அலலம இலா
 —அவாபேரல அவைகாரணமாகத் தநெருசத்தினகடகவலையிலராகலான.
 எ-து.

நனநென்பது சாதிபொருளும், உறுதிகளாவன இம்மைமறுமைவீடுக்குரியவாய் புகழறஞ்ஞானங்களும், இவற்றையறிவார இவைசெய்யாதினதே மிகச்செய்யப்பெறுகின்றிலேமெனநும், செய்கின்றவிலைவாதற்கு இடைபூதுவருகொலெனநும், இவற்றினமறுதலையாய பழிபாவமறியாமையென்பனவற்றுள் யாதுவினையுமோவெனநும், இவ்வாற்றாக்கவலையெய்தவா, கயவா அபபுகழ்முதலியவொழிந்தப பழிமுதலியசெய்யாதினநும் யாதுபகவலையுடையரல்லராக லாற நிருவுடையொனக குறிப்பாலிகழநதவாறு. இத்தொப்பழிமுதலியவற்றிற்கஞ்சாரொன்பது கூறப்பட்டுது.

(2)

க0ளக.. தேவ ரனையா கயவ ரவருநதா

மேவன செய்தொழுக லான. ௩

இ-ள். தேவா அணையா கயவா—தேவருங்கயவரும் ஒருதன்மையா,—அவரும் தாம் மேவன செய்து ஒழுகலான — அஃதியாதனுன்னின், தேவரைப் போன்று தமமை நியமிப்பாரினதிக கயவருநதாம் வீருமபுவனவற்றைச் செய்தொழுகலான. எ-று.

உயாச்சியும் இழிவுமாகிய அதனகாரணவேறுபாடு குறிப்பாற்றேனற்றின்றமையின், இது புகழ்வார்போனதுபழித்தவாறாயிற்று. இதனால் விலக்கற்பாடினதி வேண்டியசெய்வொன்பது கூறப்பட்டது. (௩)

௩௦௮

௩௦௮ ம் அதி. ௨ கயமை

௩௦௭௪. அகப்படடி யாவாணாக காணி னவரின்
மிகப்பட்டுச் செம்மாகருவ கீழ். ௪

இ-ள். கீழ்—கீழாயினுள், — அகப்படடி ஆவாணாக் காணின்—தன்னிற சுருங்கிய பட்டியாயொழுதுவாணாக கண்டாயினுள், — அவரின் மிகப்பட்டுச் செம்மாகரும — அவ்வொழுகத்தின்கண் அவற்றினுள்மேம்பட்டி அதனாற் றன்மிகுதிகாட்டியிறுமாகரும. எ-று.

அகப்படடி அகமாகியபட்டி. பட்டிபோன்று வேண்டியவாறெயொழுகலின், பட்டியென்றா, “நோதககசெய்யுஞ்சிறுபட்டி” என்றா பிறரும. இதனால் அவா மேம்படுமாறு கூறப்பட்டது. (௪)

௩௦௭௫. அசச்சமே கீழ்கள தாசார மெச்ச
மவாவுண்டே லுண்டாளு சிறிது. ௫

இ-ள். கீழ்களது ஆசாரம் அசச்சமே—தயவரதாயவாசாரங்கண்டதுண்டாயின் அதற்குக்காரணம் அரசனான ஏதமர்—ருமென்றஞ்சமச்சமே, — எச்சம் அவா உண்டேல் சிறிது உண்டாம்—அஃதாழிநதால், தமமால் அவாவப்பிழி பொருள அதனாலுண்டாமாயிற் சிறிதுண்டாம். எ-று.

ஆசாரத்தின்காரணத்தை ஆசாரமென்றும், அவாவப்பிழிகளை அவாவென வுண்கூறினார். எச்சத்தின்கண்ணென்னுமேழாவது இறுதிக்கடொக்கது. பெருமபானமை அசச்சம், சிறுபானமை பொருட்பேறு இவ்விரண்டாலுமன்றி இயல்பாகவுண்டாகாதென்பதாம். வேண்டியசெய்தலே இயல்பு ஆசாரஞ்செய்தல்

இயல்பன்றென்பது இதனாகுறப்பபட்டது.

(ரு)

க0௭௬. அறைபறை யன்னா கயவாதாங் கேட்ட

மறைபிறாக குயத்துனாகக லான. சு

இ-ள். தாம் கேட்ட மறை உபத்துப் பிறாககு உரைக்கலான்—தாங்கேட்ட மறைகளை இடந்தோறும்நதாங்குகொண்டிசென்று பிறாககுச்சொல்லுதலான், —கயவா அறை பறை அன்னா—கயவா அறையப்படும பறையினையொப்பா. எ-று.

மறை வெளிப்படிற்றுறமவினையுமென்று பிறமைறைத்து ஒருவனசொல்லிய சொல், பிறா அமமைதைத்தற்குரியா. உயததென்றா, அவாககதபெரும பாரமாதனாககி. பறை ஒருவன்கையாற்றனையறிவித்ததொன்றனை இடந்தோறங்கொண்டிசென்று யாவளாயுமறிவிகுமாக்கலான், இதுதொழிதுவமம். இதனால் அவரதுசெறிவினமை கூறப்பட்டது. (சு)

க0௭௭ ஈர்வகை விதிரார கயவா கொடிதுடைக்குங்

கூன்கைய ரல்லா தவாககு. எ

இ-ள். கயவா கொடிது உடைக்கும் கூன்கையர் அல்லாதவர்க்கு—கயவா தங்கத்துப்பிணரெளிப்பதாக வளைந்த கையினையுடையரல்லாதாராககு—நான்கை விதிரார—தாமுண்டுபூசியகையைத் தெறித்தலவேண்டிமென்றிரந்தாலுந்தெறியார். எ-று.

வளைந்தகை முறுக்கியகை. மெல்லாராககு யாதுங்கொடார், நலியாராககு எல்லாங்கொட்ப்பொன்பதாம். (எ)

க0௭௮ ம அதி. கயமை.

௩.௦௩

க0௭௮. சொல்லப் பயன்படுவா சான்றோ கரும்புபோற

கொல்லப் பயன்படுக கீழ். அ

இ-ள். சொல்லுப் பயன்படுவா சான்றோ—மெல்லார சென்று தங்குறையசொல்லியதுணையானே இரங்கிப் பயன்படுவா மேலாயினா—கீழ் கரும்புபோல கொல்லப் பயன்படும—மறைக்கீழாயினா கரும்புபோல வலியாரைநடெருக்கியவழிப் பயன்படுவா. எ-று.

பயன்படுதல் உள்ளதகொடுத்தல். கீழாயினாத்திவிதோன்ற, மேலாயினாையும் உடனகறினா. இவையிரண்டுபாடானும் அவா கொய்க்குமாறு கூறப்பட்டது. (அ)

க0௭௬. உடுப்பது உண்பது உங் காணிற பிறர்மேல்

வடுககாண வறறாகுங் கீழ் ௬

இ-ள். உடுப்பது உண்பது உங் காணின— பிறர் செல்வதநாற்பட
பிறகு இவ்முடித்தலையும் பாலோடிகிலுண்டலையும் கீழாயினுள் காணுமாபின்,
— பிறர்மேல் வடுக காண வறறாகும்— அவற்றைப் பொறுது அவாமாட்டி
வடுவிலையாகவும் உண்டாகவல்லனாம். எ-து.

உடுப்பது உண்பதென்பன ண்டவவத்தொழினமேனினறன்: அவற்றைப் பூ
ண்டல் ணாதனமுதலிய பிறதொழில்களுக்கொளப்பபிடும. அவற்றைக் கண்
டதுணையானே பொறுமையெய்தவிற காணிசென்றும், கேட்டா இதுகூடுமெ
னறியையபடைத்தல் அரிதாகலின் வறறாகுமென்றுவகூறினா. இத்தறை பிறர்
செல்வம்பொறுமை கூறப்பட்டது. (௬)

க0௮0. எந்நிற குரியா கயவரொன றுறறக்கால

விறறற குரியா விராநது. ௧0

இ-ள். கயவா ஒன்று உறறக்கால விராநது விறறறகு உரியா—கயவா தம
மை யாதானுமொருதுன்பமுறறக்கால அதுவே பறறுக்கோடாக விராநது
தமமைப் பிறர்க்கு விறறறகுரியா, —எறறறகு உரியா— அதுவனறி வேறெத
தொழிறகுரியா எ-து.

உணவின்மையாகப் பிரிதாக ஒன்றுவந்தறறதுணையானென்பது தோன்ற
ஒன்றுறறக்காலென்றும், கொள்கின்றா தங்கயமையறிநது வேண்டாவென
றறகுமுன்னே விறறுநிறறலின் விராந்தென்றவகூறினா. ஒருதொழிறகுமுரி
யரல்லொன்பது குறிப்பெச்சம். இத்தறறறும்பிறாக்கடிமையாய்நிற்பொன்பது
கூறப்பட்டது. (௧0)

ஒழிபியல் முற்றிற்று.

பொருட்பால் முற்றிற்று.

காமத் துப்பால்.

க ள வ ி ய ல்.

இனி அப்பொருளைத் துணைக்காரணமாகவுடைத்தாய இம்மையே பயப்ப
தாயவின்பங்கூறுவானெடுத்ததுகொண்டா. ரண்டின்பமென்றது ஒருகாலத்
தொருபொருளான ஐம்புலனுதகாதற்சிறப்புடைத்தாயகாமவின்பத்தினை. இச்
சிறப்புப்பற்றி வடநூலுட்போச்சராசனுஞ் சுவைபலவெனது கூறுவார கூறுக
யாங்கூறுவதின்பச்சுவையொன்றையுமேயென இதனையே மிகுத்துக்கூறினான்.
இது புணாச்சி பிரிவெனவிருவகைப்படிம. ஏனையிருத்தல், இரங்கல், ஊடலென
பனவோவெனின், இவா பொருட்பாருபாட்டினை அறம்பொருளினப்பென வட
நூல்வழக்குப்பற்றியோதுதலான, அவவாறேயவறறைப்பிரிவினகண்டகதினொ
னக. இனி அவைதமமையே தமிழ்நூல்களோடும் பொருந்தப் புணாச்சியைக்க
ளவெனநாம பிரிவைக கற்பெனநாம பெருமபானமைப்பற்றி வகுத்து, அவறறை
ச்சுவையிக்குகியப்ப உலகநடையோடு ஒப்புமொவ்வாமைபுமுடையவாகிக்
கூறுகின்றார். அகக்கோளிரண்டினுள்ளுங் களவாவது பிணிமூப்பிறப்புக
ளினதி எஞ்ஞானமொருநன்மைபராய உருவுநதிருவுமபருவமுநகுலனுநரு
ன்னுமனப்புமுதலியவற்றாற நமமுளொப்புமையுடையராய தலைமகனூர்தலைமக
ளும பிறாகொடுப்பவு மடுப்பவுமனநிப பாலவகையாற்றமேயெதிப்பபட்டிப
புணாநதுவருவது. அதனையேழதிகாரத்தாறகூறுவானெழுடங்கி, முதற்கட்ட
கையனநகுதுத்தல்கூறுகின்றார்.

க0க ம அதி.— தகையணங்குறுத்தல்.

அஃதாவது பொழில்விளையாட்டுவிருப்பான ஆயநீங்க அதனகட்டமியளா
யநின்றானே வேட்டவிருப்பான இளையாநீங்கத் தமியனாயவநதுகண்ணுறற
தலைமகன் அவளவன்புத் தன்னைவருத்தமுறுவித்தலைச் சொல்லுதல். இது,
கண்ணுறறபொழுதே நிகழ்வதாகலின், முதற்கட்கூறப்பட்டது.

க0அக. அணங்குகொ லாயமயில கொல்லோ கனங்குழை

மாதாகொன மாலுமென னெஞ்சு.

க

தலைமகனருவுமுதலியன முன்கீண்டறிவனவனநிச சிறந்தமையின

அவனைத் தலைமகனைபுறந்து.

இ-ள். கனங்குழை— இக்கனவியகுழைபையுடையாள்— அணங்குகொல
— இப்பொழிதகணுறைவாளோரெதயவமகளோ, — ஆயமயில்கொல்— அன
நியொருமயிலவிசேடமோ, — மாதாகொல்— அனநியொருமானுடமாதரோ,

—என நெஞ்சு மாறும்—இவ்வியின்னளென்று துணியமாட்டாது என்னெஞ்சு மயங்காநின்றது. எ-று.

க0க ம் அதி.— தகையணங்குதுத்தல்.

ககக

இ அசை. ஆயமயில் படைத்தோன விசேடமாகவாயநதுபடைத்த மயில், மயிற்சாநியுடொரிந்தெழித்தமயிலென்றுமாம். கனங்குழை ஆகுபெயர்.*கணங்குழையென்று பாடமோசிப பலவாயத்திரண்டகுழையென்றுணாபபாருமுளா. எழுதலாகாவுருவுநசனவருத்திமுமபற்றி அணங்குகொலென்றும், சாயலும் பொழில்வயினிறலும்பற்றி ஆயமயில்கொலென்றும், தன்னெஞ்சுருசென்றமையும் அவளொதிரோக்கியவாறுமபற்றி மாதாகொலென்றுங்கூறினாள்.

க0அஉ. நோகடுவ னோககெதிர நோகருக றுககணங்கு தானைகொண்டன்ன துடைத்து. உ

மானுடமாதராதறெனினத தலைமகன் அவனோககினுப வருத்தங்கூறியது.

இ-ள. நோககினுள நோககெதிர நோகருதல் — இப்பெற்றித்தாய வனபயிையுடையாள என்னோககிறகெதிரோகருதல்— தாகரு அணங்கு தானைக் கொண்டன்னது உடைத்து— தானே தாக்கிவருக்குவரோணங்கு தாகருதற்குத் தானையுறுகொண்டிவந்தாறபோலுநசனமையையுடைத்து. எ-று.

மேலும் அணங்குகொலாயமயில்கொலென்றமையான, இகாச்சுடரி வருவிக் கப்பட்டது. எதிரோகருதலென்றமையின், அது குறிப்புரோக்காயிற்று. வனபபாலவருநதுதன்மேலுங் குறிப்புரோககாலவருநதுதல் கூறியவாறு. நோககினுள்ளபதற்கு என்னுனோககப்பட்டாளென்றுணாபபாருமுளா. (உ)

க0அங. பண்டறியேன் கூற்றென பதனை யினியறிந்தேன்

பெண்டகையாற பேரமாக கடடு.

க

இதுவுமது.

இ-ள. கூற்று என்பதனைப் பண்டு அறியேன்— கூற்றென்று துலோரசொலவதனைப் பண்டிகேட்டறிவதல்லது கண்டறியேன், — இனி அறிந்தேன்— இப்பொழுது கண்டறிந்தேன், — பெண்டகையால போ அமாக கடடு—அது பெண்டகையுடனே பெரியவாய அமாததகண்களையுடைத்து. எ-று.

பெண்டகை நானம், மடம், அச்சம், பயிப்பென்னுங்குணங்கள். அவை அவங்குறிகளானறிப்பபட்டன. அமாததல் அமாசெய்தல், பெயாடியாயவினை.

பெண்டகையால் இனப்பமயத்தலுமுண்டேனும் துன்பமயத்தனமிகுதிபற
திக கூறறுக்கிக் கூறினான். (க)

க0அச. கண்டா ருபிருணனுந தோற்றத்தாற பெண்டகைப
பேதைக கமாத்தன கண. ச

இ-ள். பெண்டகைப பேதைக்குக் கண—பெண்டகையையுடையவிப்பேதை
க்கு உளவாய் கண்கள—கண்டா உயிர் உண்ணும் தோற்றத்தான அமா
த்தன—தமமைக்கண்டாருபிருணனுநதோற்றத்ததுடனேகூடி அமாத்நிருந
தன். எ-று.

*கணங்குமையெனறதனை ஆகுபெயரானறென மறுத்தது, அனமொழித்தொ
கையெனக்கொளவா இலக்கணவிளக்கச்சூருவனியார். ஆகுபெயாகமும் அன
மொழித்தொகைக்கும் வேறதுமை தொலகாப்பியசகுநதிராவிருத்தியிறகாண்க.

கூக2. க0க ம அநி.— தளையண்பகுறுத்தல.

அமாததல மாறுபதிதல. குணக்கட்சும பேதைமைக்குமேலாது கொடிய
வாயிருந்தனவெனபதாம் (ச)

க0அரு. கூறறமோ கண்ணோ பிணையோ மடவர
தேக்கமிம மூன்று முடைத்தது. ரு
இதுவுமது.

இ-ள். கூறறமோ—என்னவைருத்ததுவுடைமையாறகூறறமோ,—கண்ணோ
—எனமேலோடுதலுடைமையாறகண்ணோ,—பிணையோ—இயல்பாகவெருவு
தலுடைமையாற பிணையோ, அறிவினறிலேன,—மடவரல நோக்கம் இம்மு
னறும் உடைத்தது—இம்மடவரல கண்களிலோக்கம் இம்முனறனறனமையை
யமுடைத்தாயிராநின்றது. எ-று.

இனப்பமுநதுன்பமும் ஒருங்குசெய்யாரினைத்தென்பகாம். தொழில்பற்றிவந்த
ஐயநிலையுமம். (ரு)

க0அசு. கொடுமபுருவங் கோடா மறைப்பி னடுங்குநா
செய்யல மன்னிவள கண. சு
இதுவுமது.

இ-ள். கொடுமபுருவம் கோடா மறைப்பின்—பிரியாநட்பாய் கொடுமபுருவ

ககடாரு செப்பமுடையவாய லிலக்கினவாயின,—இவள கண் நடுவரு அஞ்ஞா செயயல்—அவற்றைக்கடந்து இவளகண்கள் எனக்குநடுவருந் துயரைச்செய யமாட்டா. எ-று.

நட்டாராக்கமுதுவாராகுத தாருசெம்மையுடையராதலவேண்டலிறகோடா வென்றும், செய்கின்ற அவற்றிற்கும் உறுதினற தனக்கும் இடைநின்றவிலக் குறகாறுஞ்சிறிதிலைபெற்றின அதுவழியாக வந்த அஞ்ஞாசெய்யுமாகலின் மறை பபின்னறவகூறினா. நடுவருநா நடுவறகேதுவாயவருநா. தாமியலபாகக கோடுநதுடைமையான அவற்றை மிகுதிக்கண்மேறசென்றிடுக்கமாட்டாவா யினவென்பதுபட நின்றமையின, மன ஒழியிசைக்கண் வந்தது (க)

க0அ. கட்டாஅக களிற்றினமேற கடபடா மாதா
படாஅ முலைமேற துகில. எ

அவண்முலைகளினுய வருததங்கூறியது.

இ-ள். மாதா படா முலைமேறதுகில—இம்மாதா படாமுலைகளினமேலிட்ட துகில,—கடாக களிற்றினமேற கடபடாம—அவை கொல்லாமறகாததலின், கொலவதாய மதக்களிற்றினமேலிட்ட முகபடாததின்மையாகும். எ-று.

கண்ணைமறைத்தல்பற்றிக் கடபடாமென்றான். துகிலானமறைத்தல் நானு டைமகளாகியவஸ்பாகலின், அத்துகிலோடு அவற்றினவெம்மையுமபெருமையு ங்கண்பி இத்துகியாரற்றலுடையன இனியெருஞானறுஞ்சாயவிலவெனக்கரு திப் படாமுலையென்றான். உவமை சிறிதுமறையாவழி உவை கொலவதுமென்ப துதோன்ற நின்றது. (எ)

க0அஅ. ஒண்ணுதற் கோல வுடைந்ததே ஞாட்பினு

ணண்ணுரு முடகுமென் பீடு. அ

துதலினுய வருததங்கூறியது.

கக0 ம அதி — குறிப்பறிதல்.

ககக.

இ-ள். ஞாட்பினுன் ணண்ணுரும உட்கும் என பீடு — போர்க்களத்த வந்து நேராத பகைவரும் நோந்தாராவாயக்கேட்டருசுதறகேதுவாய என்வலி — ஒண்ணுதற்கு உடைந்ததே— இம்மாதாதொள்ளியதுதலொன்றற்குமே அழிந் துவிட்டது. எ-று.

மாதொன்பது அதிகாரத்தான வந்தது. ஞாட்பினுள்ளென்றதன்ற பகைவரா தல் பெற்றும். பீடுன்றபொதுமையான மனவலியுறகாயவலியுறகொள்க. ஒவென்னுமவியப்பின்கடூறிப்பு அவவலிகளது பெருமையும் துதலது சிறு

மையுந்தோன்ற நின்றது. கழிந்ததற்கிரங்கலிற் றறபுகழ்தலன்றியிற்று. (அ)

க0அக. பிணையோ மடநோகரு நானு முடையாட
கணியெவனோ வேதில தந்து. ௪௦

அணிநலததா னுப வருத்தவகையிது.

இ-ள். பிணையோ மடநோகரும் நானும் உடையாடரு—புறத்தி மான் பிணையோததமடநோகங்ளையும் அகத்து நாணியையுமுடையளாயவிவட்டு— ஏதில தந்து அணி எவன்—ஒற்றுமையுடைய இவ்வணிகளையுமெதற்குக்க வேறும் மையுடையவனிகளைப் படைத்தணிதல என்னப்பலுடைத்து! எ-று.

மடநோக்கு வெருவுதலுடையனோகரு. இவடகுப்பாரமாதலும் எனக்கண் றகாதலுக்கருதாமையின, அணிநதார அறிவிலொன்பதாம். (க)

க0க0 உண்டாராக னல்ல தடுநறாக காமம்போற்
கண்டார மகிழ்செய்த வின்று ௧0
தலைமகளருநிப்பறிதலுறான சொல்லியது.

இ-ள். அநிறு—அடப்படுநரு,—உண்டாரகண் அல்லது—தனையுண்டார மாட்டி மகிழ்ச்சியைச் செய்வதல்லது,— காமம்போல கண்டார மகிழ்செய்தல இன்று— காமம்போலக் கண்டாரமாட்டி மகிழ்ச்சியைச் செய்வதலுடைத்த னது. எ-று.

அநிறு வெளிப்படை, காமமென்றது நாணி அதுதுகாதற்கிடனாகியாரை. கண்டாரகண்ணனுமேழாவது இறுதிககடொக்கது. மகிழ்செய்தற்கட காம ம நறவினுஞ்சிறந்ததேயெனினும் இவளருநிப்பாராயநதியாயாமையின யான துபெற்றிலென்னக் குறிப்பெச்சம் வருவித்தனாகக், “அரிமயிரததிரணமு னை” என்னும் புறப்பாட்டிறகுறிப்புப்போல. (க0)

கக0 ம அதி — குறிப்பறிதல்.

அஃதாவது தலைமகன் தலைமகளருநிப்பிணையறிதலும், தோழிகுறிப்பிணையறிதலும், அவடான அவவிருவாகுறிப்பிணையறிதலுமாம். தகையணங்குறற் தலைமகன் தலைமகளைக்கூடுகதால் இதுவேண்டிமாகவின, தகையணங்குறுத்தலி னபின் வைக்கப்பட்டது.

க0கக. இருநோக றிவளுணை னுள்ள தொருநோகரு
நோயநோககொள றநநோய மருந்து. ௧
தலைமகன் தலைமகளுள்பாட்டுக்குறிப்பிணைய
அவனோக்கினுநிறதது.

இ-ள். இவள் உண்கண் உள்ளது இருநோகரு—இவளுடையவுண்கண்கத் ததாய நோகரு இதுபொழுது என்மேலிரண்டுநோககாயிறு, —ஒருநோக்கு நோய நோகரு ஒன்று அந்நோய மருந்து — அவற்றை ஒருநோகரு என் கணையசெய்யுநோக்கு, ஏனையது அந்நோயகரு மருந்தாயநோகரு. எ-று.

உண்கண் மையுண்டகண். நோயசெய்யுநோகரு அவண்மனத்தினுய காம கருதிப்பினைவெளிப்படுகின்ற நோகரு. மருந்தாயநோகருத் தன்கணிகழி ன்ற அற்புநோகரு. நோயசெய்யுநோகக்கினைப் பொறுநோககெனபாருமுளா. அது நோயசெயிற் கைகக்கிளையாவதல்லது அகமாகாமபறிக. இவ்வருத்தந திருமவாயிலுமுண்டாயிறற்றென்பதாம். (க)

க0கஉ. கண்களவு கொள்ளுநு சிறுநோககங் காமத்திற செம்பாக மன்று பெரிது. உ இதுவுமது.

இ-ள். கண் களவுகொள்ளும் சிறுநோகம — இவள்கண்கள யானகாண மல் எனமேனோகருகின்ற அருகியநோகம—காமத்தில் செம்பாகம் அன்று பெரிது—மெய்யுறுபுணாச்சியின் ஒத்தபாதிளவவன்று, அதனினுமிரும. எ-று.

தானோக்கியவழி நாணியிறைஞ்சியும் நோககாவழி உற்றுநோககியும் வருத லாற் களவுகொள்ளுமெனதும், அஃதுளநாவகாலஞ்சிறிதாகலற் சிறுநோகக மெனதும், அஃது உளப்பாதிளவழி நிகழுவதாகலின் இனிப்புணாதல் ஒருதலை யென்பான செம்பாகமன நுபெரிதென்றுவகறினா. (உ)

க0கங. நோககரு நோககி யிறைஞ்சினு ளஃதவள யாப்பினு ளாடடிய நீர். ஈ நோககினுநாணிநுமறிதது.

இ-ள். நோககினு — யானோககாவளவற் றுனெனனையனபோலநோககி னு, —நோக்கி இறைஞ்சினு—நோககி ஒன்றையுட்கொண்டு நாணி இறை ஞ்சினு, —அஃது யாப்பினுள் அவள அடடிய நீர்— அக்குறிப்பு இருவேமி டையுநதோன்றிய அற்புப்பயிவளர் அதன்கண்வனவாத்த நீராயிறு. எ-று.

அஃதென்றுஞ்சுட்டிப்பெயர் அச்செய்கைக்கேதுவாய குறிப்பினமேனின் றது. யாப்பினுயதனை யாப்பெனறா. ஏகதேசவுருவகம். (ங)

க0க0ச. யானோகருந காலை நிலனோகரு நோககாககாற்
ருனோககி மெல்ல நகும். ச

நாணினாலுமகிழ்ச்சியினாலுமறிந்தது.

இ-ள், யான நோகருநகாலை நிலன நோககும் — யானறனனைநோகருந
காற் ருனெனினோககாது இறைஞ்சி நிலத்தைநோக்காநிறகும்,— நோககா
க்கால தான நோககி மெல்ல நகும்—அஃதறிந்தியானோககாககாற் ருனென்
னைநோக்கித் தனனுள்ளே மகிழாநிறகும். எ-று.

மெல்ல வெளிப்படாமல். மகிழ்ச்சியாற் புணாதற்குறிப்பினிதுவிளங்கும்.
மெல்லநகுமென்பதற்கு முதுவல்ககுமென்றுரைப்பாருமுளர். (ச)

க0க0ரு. குறிககொண்டி நோககாமை யல்லா லொருகண்
சிறககணித்தாள் போல நகும். ரு

இதுவுமது.

கக0 ம் அகி.— குறிப்பறிதல்.

க.கரு

இ-ள், குறிககொண்டி நோக்காமை அல்லால்—நேரே குறிக்கொண்டிநோ
க்காத்துண்டல்லது — ஒருகண் சிறககணித்தாளபோல நகும் — ஒருகண்
னைச்சிறககணித்தாளபோல எனனைநோக்கிப் பிறறனனுள்ளேமகிழாநிறகும்;
எ-று.

சிறககணித்தாளென்பது செய்யுளவிகாரம். சிறககணித்தல் கருங்குதல்.
அதுதானும் வெளிப்பட நிகழாமைபிற போலவென்றான். நோககியென்பது
சொல்லெச்சம். இனியிலனையெய்ததல் ஒருதலைபென்பது குறிப்பெச்சம். (ரு)

க0க0க. உருஅ தவாபோற் சொலினுஞ் செருஅரசொ
லொலலை புணரப் படும. க

தோழிசேட்பித்தவழி அவளகுறிப்பறிந்ததலைமகன்
தனனுள்ளே சொல்லியது.

இ-ள், உருதவாபோல சொலினும்—புறத்தது சொதமலாபோலக் கடுஞ்சொ
ற்சொனனாராயினும்,—செரு சொல் ஒலலை உணரப்படும—அகத்துச் செறு
தலிலாதாசொற் பிறப்பததல் குறையுறாராககடித்தினியப்படும. எ-று.

கடுஞ்சொலென்பது இவவிடங்காவனயிக்குத்புடைத்து வரற்பரவிரல்லீரென்
றனமுதலாயின செருனெனவே, அருளுடைமை பெறப்பட்டது. தனகுறைமு
டிகககருதிபே சேட்பவித்தறமை குறிப்பானறிந்து, உலகியனமேவிடிக்
கூறியவாறு. இது வருகின்றபாடமுறகுமொகரும். (க)

கடுகன. செருசு சிறுசொல்லுஞ் செற்றார்போ தேககு
முருஅர்போன றுறரா குறிப்பு. எ

இதுவுமது.

இ-ள். செருசு சிறுசொல்லும்—பின்னிணியாய முன்னினனாயசொல்லும்
—செற்றார்போல நோக்கும் — அகத்தசுசெருசிருநதே புறத்துசெற்றார்
போன்ற வெகுளினோக்கும்— உரார்போன்று உறரா குறிப்பு—நொதுமலா
போன்று நடப்பினோக்கு ஒருகுறிப்புப்பற்றி வருவன. எ-று.

குறிப்பு ஆகுபெயர். இவை உள்ளேபொருபயனகுறித்துசெய்கின்றன
இயல்பல்லவாகலான, இவற்றிற்கஞ்சுவேண்டாவென்பதாம். (எ)

கடுகஅ. அசையியற குண்டாண்டோ ரேளாயா தேககப
பசையினள் பைய நரும். அ

நன்னோக்கிமகிழ்நதலைமகன்கண்கண்டு தலைமகன்கூறியது.

இ-ள். யான நோக்கப் பசையினள் பைய நரும் — என்னையகற்றுவின்ற
சொற்காறகுதியானிரந்தனோக்கியவழி அஃதிறந்த நெகிழ்ந்த உள்ளே மெல்ல
நகர்நின்றாள்,— அசை இயற்கு ஆண்டு ஓரோ உண்டு—அதனால் றுடவளி
யவியல்பினைபுடையாட்கு அந்நகையின்கண்ணேதோன்றுகின்றதோர்நன்மை
க்குறிப்புண்டு. எ-று.

ஓர் ஆகுபெயர். அக்குறிப்பு இனிப்பமுதாகாதென்பதாம். (அ)

கடுகக. ஏதிலார் போலப் பொதுநோக்கு நோக்குதல்
காதலார் கண்ணே யுள. க

தோழி மதிபுடம்படுவாடன்னுள்ளேசொல்லியது.

கடுகக ககம் அதி.— புணர்ச்சிமகிழ்தல்.

இ-ள். ஏதிலார்போலப் பொதுநோக்கு நோக்குதல் — முன்னியாதார
போல ஒருவனையொருவர் பொதுநோக்கத்தானோக்குதல்—காதலாரகண்ணே
உள— இக்காதலையுடையாரகண்ணேயுளவாகாநின்றன. எ-று.

பொதுநோக்கு யாவாமாட்டிம் ஒருதன்மைத்தாய நோக்கு. நோக்குதற்கொ
ழில், ஒன்றையாயினும் இருவர்கண்ணுநிகழ்தலானும், ஒருவர்கடானுங்குறிப்
புவேறுபாட்டாற்பலவாமாகலானும், உளவென்பபன்மையாற கூறப்பட்டது.
இருவரும் மதுமறைநுணடோரமகிழ்ச்சிபோல உள்ளததுள்ளே மகிழ்தலின்
அதுபற்றிக் காதலாரென்றும், அது புறத்துவெளிப்படாமையின் ஏதிலார்

பேரவென்று கூறினாள்.

(க)

கக00. கண்ணொடு கண்ணினை நோக்கொகின் வாய்ச்சொறத
ளெனன பயனு மில.

க0

இதுவுமது.

இ-ள். கண்ணொடு கண்ணினை நோக்கு ஒக்கின்—காமத்திற்குரியவிறுவுருள
ஒருவாகண்களோடு ஒருவாகண்கள நோக்காலொக்குமாயின், —வாய்ச்சொ
றதள என்னபயனும் இல் — அவாவாயமைதோன்றச் சொல்லுகின்ற வாய்ச
சொறதள ஒருபயனுமுடையவல்ல. எ-று.

நோக்காலொத்தல் காதனோக்கினவாதல். வாய்ச்சொறதள மனத்தின்கணி
னறி வாயளவிறோனதுகின்றசொறதள. இருவாசொல்லங்கேட்டு உலகியன
மேல்வைத்தகூறியவாறு. இருவாசொல்லுமாவன அவள புனமகாவனமே
லும் அவன் வேட்டத்தின்மேலுஞ்சொல்லவன். பயனிலசொறதளாகலின்,
இவை கொள்ளப்படாவென்பதாம். இவை புணாதனியித்தம்.

(க0)

ககக^ம அதி.—புணாச்சிம்கிழ்தல்.

அநாவது அநவனவகுறிப்பறிந்து புணாத தலைமகன் அப்புணாச்சி
யினை மகிழ்ந்துகூறல். அதிகாரமுறைமையும் இதனானே விளங்கும்.

கக0க. கண்டிகேடெ டின்னெயோத துறற்றியு மைமபுலனு .

மொண்டொடி கண்ணே புன.

க

இயற்கைப்புணாச்சியிறுதுககடசொல்லியது.

இ-ள். கண்டு கேட்டு உண்டு உயிர்த்து உறறு அறிபும் ஐம்புலனும்—கண்
னறகண்டும செவியாறகேட்டும நாவாணுண்டும மூக்கானமோந்தம் மெய்யா
றறிண்டியும் அனுபவிககப்பரிமைமபுலனும் — ஒண்டொடிகண்ணே உள் —
இவ்வொள்ளியதொடியையுடையாள்கண்ணையுளவாயின். எ-று.

உமமை முறறுமமை. தேற்றேகாரம் வேறிடத்தினமை விளக்கின்றது.
வேறுவேறுகாலங்களில் வேறுவேறுபொருள்களானனுபவிககப்பரிவன் ஒருகா
லத்து இவள்கண்ணையனுபவிககப்பட்டனவென்பதாம். வடநூலார் இடக்கா
ப்பொருளவாகச் சொல்லிய புணாச்சித்தொழில்களும் நண்டக்ககிகூறப்ப
ட்டன.

(க)

கக0உ. பிணிககு மருந்து பிறம் னணியிழை
தன்னைய்ககுத தானே மருந்து. உ

இ-ள். பிணிக்கு மருந்து பிற—வாதமுகலியபிணிகட்கு மருந்தாவன அவற்றிற்கு நிதானமாயினவனறி மாறாயவியலபிணையுடையனவாம்,—அணியிழைதன் ரோயககு மருந்து தானே—அவ்வாறன்றி இவ்வணியிழைபிணையுடையான தன்னினாயிணிககு மருந்துநதானேயாயினாள். எ-று.

இயற்கைப்புணர்ச்சியை நினைந்து முனவருந்தினாகலிற நனனோயெனறும, அவ்வருத்தநதியானையிடத்தெடுப்பப்டித தீர, நானாகலிற ருனேமருந்தென்னறுகுகினாள். இப்பிணியும் எளியவாயவற்றற்றிரப்பெற்றிலமென்பதுபடநின்றமையின், மன ஒழியிசைக்கணவந்தது. (உ)

கக௦௩. தாமவீழ்வார மென்றோட மெய்வி னினிதுகொ
ருமனாக கண்ண னுலகு. கூ
நிரதிசயவின்பததிறகுயிபீ இசசிறிவின்பததிறகெனையாதல
தகாதென்ற பாங்குகுச சொல்லியது.

இ-ள். தாம் வீழ்வார மென்றோடமெய்வி னினிதுகொல்—ஐம்புலனகளைபுறுகாவாகருத தாமவிருமபுமகளிரமெல்லியரோளினகடயிவினாறு நயிலபேரலவருந்தாமலெயதலாமோ — தாமனாககண்ண னுலகு — அவற்றைத்திறந்தயோகிகளெயதுஞ்செங்கணமாதுலகம். எ-று.

ஐம்புலனகளைபுறுகாவாரொன்னுமபெயர் அவாயநிலையான வாதது. இப்பெற்றித்தாய நயிலைவிடத்த தவயோக்ககளான வருந்தவேண்டிதவின, எமமனோக்காகாதென்னுங்கருத்தால் இனிதுகொலென்றான். இந்நிரலுலகெனறுபாபபாருமுனா தாமனாக்கண்ணனென்பது அவனுக்குப் பெயரனமையின், அஃதுகாயனமையதிக. (௩)

கக௦௪. நீங்கிற நெறாஉங் குறுகுங்காற நண்ணென்னுங்
தீயாணடுப பெற்றா ளிவள. ச
பாங்கறகட்டத்திறுதிககட்சொல்லியது.

இ-ள். நீங்கிற நெறாஉம குறுகுங்கால தண்ணென்னும தீ—தனையகனறுழிச சுடாநிற்கும அனுகுழிக குளிராநிற்கும இப்பெற்றித்தாயநியை — இவள யாணடுப பெற்றாள் — எனக—ருற்றகு இவளெவவுலகத்துப்பெற்றாளி எ-று.

கடாமுனதுன்புறுதலின் நீங்கிறதெறுஉமென்றும், சுடியபின்னினபுறுதலிற்
குறுகுங்காற்றன்னென்றுமென்றும், இப்பெற்றியதோநீ உலகத்திலையா
மாகலின் யானிடப்பெற்றுள்ளென்றுகூறினான். தனகாமத்தீத்தனையே அவ
டந்தாளாகக்கூறினான், அவளானஅது வெளிப்படுத்தலின். (சு)

கக0ரு. வேட்ட பொழுதி னவையவை போலுமே
தோட்டார கதுப்பினு டோள. ரு

தோழியிற்குட்டத்திற்றுக்கடசொல்லியது.

இ-ள். வேட்டபொழுதின அவையவை போலுமே — மிகவினியவாயபொ
ருளகளைப் பெறுது அவற்றின்மேலிருப்பங்கூரத்பொழுதின்கண் அவைய
வைதாமேவந்தின்பஞ்செய்யுமாறுபோல் இன்பஞ்செய்யும்,—தோட்டார கது
புகையு ககக ம அதி— புணர்ச்சிமிகிழ்தல்.

பயிஞன் தோள—எப்பொழுதும் பெற்றுப்புணரினும், பூவினையனிரத தழைநத
கூந்தலின்புடையாடோளகள். எ-று.

தோடு ஆகுபெயர். இயற்கைப்புணர்ச்சி, இடந்தலைப்பாடு, பாக்கறகூட்டத
துக்கண முன்னரே நிகழாதிருக்கப் பின்னரும் புதியவாய நெஞ்சம்பிணித்த
லின், அவவாராமைபற்றி இவவாறுகூறினான். தொழிலவமம். (ரு)

கக0ரு. உறுதோ றுயிராதளிப்பத தீண்டலாற பேதைக
கமிழி னியன்றன தோள. கூ

இதுவுமது.

இ-ள். உயிர உறுதோறு தளிப்பத தீண்டலால்—தன்னைப்பெறுது வாடிய
என்னுயிர பெற்றுதுஉதோறுந தளிரகஞ்மவகை தீண்டுதலான,—பேதைக்குத்
தோள அமிழின இயன்றன—இப்பேதைக்குத் தோளகள் தீண்டப்படுவதோ
ரமிழிற்றாசெய்யப்பட்டன. எ-று.

ஏதுவாகலாற நீண்டல அமிழ்நருமெய்திறு. வாடியவுயிராத தளிப்பி
ததலபற்றி, அவையமிழினியன்றனவென்றான். தளிர்ந்தல் இன்பத்தாற்றழை
த்தல். (கூ)

கக0எ. தீமயி லிருநது தமதுபாத் துண்டறரு
லமமா வரிவை முயகரு. எ

இவனை நீவனாநதுகொண்டு உலகோர தமயிலிருநது
தமதுபாதுதுண்ணுமில்லாததோடுபடலவேண்டுமென்ற
தோழிகுசு சொல்லியது.

இ-ள். அம்மா அரிவை முய்க்கு—அழகிய மாமைநிறத்தையுடைய அரிவை யது முய்க்கம்—சமயில் இருந்து தமது பாதது உண்டறது—இன்பமயத்த நகட்டமகருரியவிலலினகணிநுந்து உலகோ தந்தாளானவந்த பொருள்த தென்புலத்தார தெய்வம் விருந்தொக்கலகடகுப்பகுததுத தங்குறையுண்டா றபோலும். எ-து.

தொழிலுவமம். இல்லறஞ்செயதாரொயதுநதுறக்கத்தின்பம் எனககிப்புண ரச்சியேதருமென வரைவுடனபடானகூறியவாறுயிறது. (எ)

கக0அ. வீழு மிருவாக இனிதே வளியிடை

போழ்ப படாஅ முய்க்கு. அ

ஒதவனபுடைய துமக்கு ஒருபொழுதமவிடாத முய்க்கமே

இனியதென வரைவுகடாயதொழிகஞ்ச சொல்லியது.

இ-ள். நீசொல்லுகின்றதொகும், — வளி இடை போழ்பபடா முய்க்கு —ஒருபொழுதநெடுமாமைபிற காற்றாலிடையறுககப்படாதமுய்க்கம்—வீழு ம இருவாககு இனிதே — ஒருவரையொருவா விழ்வாரிருவாககுமினிதே. எ-து.

முறதும்மை விகாரத்தாற்றெககது. ஏகாரம் தேற்றத்தினகல்வந்தது. ஈணடி இருவரிலகை இன்மையான இஃதொவ்வாதென்பது கருதது. களவிறபு ணாசடையமகிழ்ந்து வரைவுடனபடான்கூறியவாறு. (அ)

கக0 ம அதி.—நலம்புனைந்துரைத்தல.

கக0க

கக0க. ஊட லுணர்தல புணர்த லிவைகாமங்

கடியார பெற்ற பயன்.

க

சுரத்தலவேண்டாமையின இடையறவிலலாதகூட்டமே இனப்பய

னுடைததென வரைவுகடாவிபாடஞ்ச சொல்லியது.

இ-ள். ஊடல உணர்தல புணர்தல இவை—புணாச்சயினிதஃதற்பொருட்டு வேண்டியதாயலுடலம் அதனைபளவறிநதுநீங்குதலும் அஃனபினிகழுவதாயவ பபுணாச்சிதானுமெனவிலையனறே—காமம் கடியார பெற்ற பயன்—வரை நதுகொண்டு காமத்தைவிடைவிடாநெய்தியவா பெற்ற பயன்கள். எ-து.

ஆடவாக்குப பிரிவென்பதொனதுளதாதனமேலும் அஃதான பரதையா மாட்டாதலும் அதனைபறிநது மகவிரமுநிறனலும் அவலுடைந தவதுசெயத வாதாமே தந்தவறினமைகூறிநீக்கலும் பினதும்வலிருவரும் ஒதவன்பினார யககூடலுமனறே முனவரைநதெயத்னாபெற்றபயன், அப்பயன் இருநகைபு

எளிஞ்ஞையிராய உழுவலன்புடையவெமகருவேண்டாவென அவ்வரைந்தெய்த
கையிகழந்தகூறியவாறு. (க)

ககக0. அறிதோ றறியாமை கண்டறறா காமஞ்
செறிதோறுஞ் சேயிழை மாட்டு. க0

புணர்துடனபோகின்றன நன்னுள்ளே சொல்லியது.

இ-ள். அறிதோறு அறியாமை கண்டறறு—தூலகளானும் நுண்ணுணாவா
னும் பொருள்களையறியவறிய முன்னையறியாமை கண்டறபோலக் காணப்ப
டாநின்றது—சேயிழைமாட்டுச் செறிதோறும் காமம்—சிவந்தவிழையினைப்
புடையான இடைவிடாது செறியச்செறிய இவண்மாட்டுக் காதல. எ-று

களவொழுகத்திற்பலவிடையீடுகளானெய்தப்பெறாது அவாவுற்றான் இது
பொழுது நிரந்தரமாகவெய்தப்பெற்றமைவின, செறிதோறுமென்றான். அறிவி
றகெல்லையினமையான மென்மேலறியவறிய முன்னையறிவு அறியாமையாயமு
டியுமாறுபோலச் செறிவிற்றகெல்லையின மென்மேறச்செறியச்செறிய முன்ன
ச்செறிவு செறியாமையாயமுடியாநிறிந்திருந்த தன்னாராமைகூறியவாறு.
இப்புணர்ச்சிமிகுதல தலைமகட்குமுண்டேனும் அவண்மாட்டுக் குறிப்பானிகழ
வதல்லது கூற்றானிகழாமையறிக. (க0)

ககக 2 அதி.— நலம்புனைந்துரைத்தல்.

அஃதாவது தலைமகன்தலைமகனலந்தைப் புனைந்தசொல்லியது. இது,
புணர்ச்சிமிகுந்தழி நிகழுவதாகவின, புணர்ச்சிமிகுதலினபின் வைக்கப்
பட்டது.

கககக. நன்னீரை வாழி யனிச்சமே நினன்னி
மென்னீரள யாம்வீழ் பவள. க
இயற்கைப்புணர்ச்சியிறுதிககடசொல்லியது.

இ-ள். அனிச்சமே வாழி நன்னீரை—அனிச்சப்பூவே, வாழ்வாயாக, மென்
மையால நீயெல்லாப்பூவினுநல்லவியற்கையைபுடையை, — யாம் வீழ்பவள்
நினன்னிமே மென்னீரள—அயனனமாயினும் எம்மாலவிருமப்பபட்டவள் நின்
னினுமெல்லவியற்கையைபுடையள். எ-று.

க.உ0 ககக 2 அதி.— நலம்புனைந்துரைத்தல்.

அனிச்சம் ஆகுபெயர். வாழியென்பது உடன்பாட்டுக்குறிப்பு. இனி யானே
மெல்லியனென்னுநதருக்கினையொழிவாயாகவென்பதாம். அதுபொழுதுற்றறி

நதானுகலின், ஊற்றினினிமையையே பாராட்டினான். இன்னீரளென்று பாட மோதுவாருமுளா. (க)

கககஉ. மலாகாணின் மையாததி நெஞ்சே பிவள்கண்
பலாகாணும் பூவொககு மென்று. 2

இடரதலைப்பாட்டினகடசொல்லியது.

இ-ள். நெஞ்சே—நெஞ்சே,—இவள கண் பலாகாணும் பூ ஒக்கும் என்று —யானேகாணப்பெற்ற இவளகண்களைப் பலரானுகாணப்பபிம் பூக்கள் ஒக் குமென்று கருதி—மலாகாணின் மையாததி—தாமரை, குவளை, நிலமுதலிய மலாகளைக்கண்டால் மயங்குகாவினரூப, நின்னறிவிருந்தவாறென! எ-து.

மையாததல ஈணரி ஒவலாதவறையொககுமெனக்கோடல, இம்மாததல செமமாததலென்பனபோலவொருசொல. இயற்கைப்புணர்ச்சிநீக்கமுதலாகத் தலைமகளகண்களைக் காணப்பெறுமையின் அவற்றோடொருபுடைபொககுமல ராகளைக் கண்டுழியெல்லாம் அவற்றினகடகாதலசெய்துபோந்தான, இதுபொ முது அகதண்களின்லமுமுதுநநானேதவியானையிடத்தெதிரப்பட்டனுபவித்தா னுகலின் அமமலாகள ஒவலாமைகண்டு ஒப்புமைகருதிய நெஞ்சையிழங்குது கூறியவாறு. (உ)

கககங் முறிமேனி முதத முறுவல வெறிநாறறம்
வேலுண்கண் வேயத்தோ எவடரு. ௩

கூடமிதலுற்றபாவகறகுத தலைமகனறலைமக

எதியலபுகுறியது.

இ-ள். வேயத்தோஎவடரு—வேயபோலுநதோனினையுடையவடரு—மேனி முறி — நிறந்தனிரிறமாயிருக்கும்,— முறுவல முததம்— பலலமுததமா யிருக்கும்,—நாறறம் வெறி—இயலபாயநாறறம் நறுநாறறமாயிருக்கும்,— உண்கண் வேல — உண்கண்கள் வேலாயிருக்கும். எ-து.

பெயரடையாறம்ஒரியலபு கூறப்பட்டது. முறி, முறுவலென்பன ஆகுபெயர். உருவகவகையாறகூறினமையின், புனைநறுமையாயிற்று. நின்றாகருதப்பட்டா னையறியேனென்று சேடப்பித்த தோழிக்குத தலைமகன சொல்லியது உமாம்.

கககச. காணிற குவளை கவிழநது நிலனோககு

மாணிழை கண்ணொவவே மென்று. ௪

பாவகறகூட்டத்துச்சென்றுசாராதலுறுவான

சொல்லியது.

இ-ள். குவளை—குவளைபூக்கடாமும்,—காணின—காண்டற்ருழியுடை

யவாயின, — மாண இழை கண ஒவவேம என்று கவிழரது நில்ல நோக்கும்—
மாண்டவிழையினைபுடையாளகணகளை யாமொவவேமென்றுகருதி அநநாணி
இலிழைகுசி நிலத்தினைநோக்கும். எ-று.

ககஉ ம அதி.— நலம்புனைந்துரைத்தல்.

கஉக

பண்பானேயனறித தொழிலா னுமொவவாதெனபான காணினென்றும், கண்
டால் அவ்வொவவாமையால் நானுடைத்தாமென்பது தோன்றக் கவிழ்ந்தெ
ன்றுவகடறினா. காட்சியுநானுயினமையிற் செமமானது வாணநோக்கினவே
ன்பதாம். (சு)

கககரு. அனிச்சபபூக் கால்களையாள் பெய்தா னுசுப்பிறகு
நல்ல படாஅ பறை. (ரு)

பகற்குறிககட்புவனிகண்டு சொல்லியது.

இ-ள. அனிச்சபபூக் கால களையாள் பெய்தாள— இவள் தனமெனமைக
ருந்தாது அனிச்சபபூவை முகிழ்க்கையாது குடினாள், — துசுப்பிறகு நல்ல பறை
படா— இனியிவளிடைக்கு நல்லபறைகொலியா. எ-று.

அமமுதிழ்ப்பாரம்பொருமையின் இடை முரியும், முரிநதால் அதற்குச் செத
தார்குரிய நெய்தற்பறையே பரிவதென்பதாம். மககடருரிய சாக்காரிம்
பறைபரிதலும் இலக்கணைக்குறிப்பால் துசுப்பினமேலேற்றப்பட்டன.* (ரு)

கககக. மதியு மடநதை முகனு மறியா
பதியிற் கலங்கிய மீன. சு

இரவுக்குறிககண் மறிகண்டு சொல்லியது.

இ-ள. மீன— வானத்து மீன்கள், — மதியும் மடநதைமுகனும் அறியா—
வேறுபாடு பெரிதாகவும் தமமதியினையும் எமமடநதைமுகத்தினையும் இதுமகி
இதுமுகமென்றறியமாட்டாது, — பதியிற் கலங்கிய — தநநிலையினின்றுகல
ங்கித் திரியாநின்றன. எ-று. .

ஒரிடத்துநிலலாது எப்பொழுதுயியங்குதலபற்றிப் பதியிற்கலங்கியவென
றா. வேறுபாடு வருகின்றபாட்டாற்பெறப்படும. இனியிரண்டனையும் பதியி
ற்கலங்காத மீன்களறியுமல்லது கலங்கின மீன்கள் அறியாவென்றுரைப்பினும்
மையும். (சு)

கககக. அதுவாய நிறைந்த வனிராமதிககுப் போல
மதுவுண்டோ மாதா முகத்து. எ

இதுவுமது.

இ-ள். அமயின்கள் அங்கனங்கலங்குதற்குக் காரணம் யாது?—அதுவாய் நிறைந்த அவர் மதிக்குப்போல—முன்குறைந்தவிடம் வந்துநிரம்பியே விளங்குமதிககடபோல—மாதா முகத்தது மறு உண்டோ—இம்மாதாமுகத்தது மறுவுண்டோ? எ-று.

இடம கலை. மதிக்கென்பது வேறுமைமயக்கம். தேய்தலும் வளர்தலும் மறுவுடைமையுமினமைபற்றி வேறுபாட்டியலாபிருக்க அந்நிலவெனவிசுழந்துகூறியவாறு. (எ)

கககஅ. மாதர் முகம்போ லொளிவிட் வலலையேற
காதலை வாழி மதி. அ

இதவுமது.

*இவ்விடக்கணையடியாய்த் தோன்றியகுறிப்பை வடநூலார் இலக்கணமூலத்தொனியென்பார்.

சுக

ககஉ. ககக ம் அதி.—காதற்சிறப்புணர்த்தல்.

இ-ள். மதி வாழி — மதியே, வாழ்வாயாக, — மாதா முகம்போல ஒளிவிட் வலலையேல் காதலை—இம்மாதாமுகம்போல யான மகிழும்வகை ஒளிவீசவல்லையாயின், நீயுமெனகாதலையுடையவாதி. எ-று.

மறுவுடைமையின் அதுமாட்டாய், மாட்டாமையின் எனனாற்காதலிக்கவும் படாயென்பதாம். வாழியென்பது இகழ்ச்சிகுறிப்பு. (அ)

கககக. மலரான கண்ணாண் முகமொத்தி யாபிற
பலாகாணத் தோன்றன மதி. கூ

இதவுமது.

இ-ள். மதி—மதியே,—மலர் அன்ன கண்ணாண் முகம் ஒத்தியாயின்—இம்மலர்போலுங்கண்ணினைபுடையான்முகத்தை நீயொக்கவேண்டுதியாயின்,—பலா காணத் தோன்றல்—இதுபோல யான்காணத் தோன்று, பலாகாணத் தோன்றாது. எ-று.

தானே முகத்தினலமுழுதுகண்டருபவிததானாகலின் ஈண்டும பலாகாணத்தோன்றலையிழித்துக்கூறினான். தோன்றின் நினக்கவவொப்புண்டாகாதென்பதாம். (க)

ககஉ. அனிச்சமு மன்னத்தின் றாவிபு மாத
ரடிககு நெருஞ்சிப பழம். கூ

உடன்போக்குகளைத் தோழிகுரு

அதனதருமைகூறி மறுத்தது.

இ-ள். அனிச்சமும் அன்னத்தின் தூவியும்—உலகத்தாரான மென்மைக்கெ
டுக்கப்பட்ட அனிச்சப்பூவும் அன்னப்பள்ளினிசிறுமுகியவிரண்டும்—மாதா
அடிகுரு நெருஞ்சிப்பழம்— மாதாடிக்கு நெருஞ்சிப்பழம்போல வருத்தஞ்செ
ய்யும். எ-று.

முள வலிதாதலுடைமையிற் பழமென்றான். இதனமைத்தாயவடி பரத்தி
யன்னகுழியிக்கூர்வதற்குரியுடைய வெஞ்சுரத்தை யாங்கனங்கடக்குமென்பது
குறிப்பாறப்பெறப்பட்டது. செம்பொருளேயன்றிக் குறிப்புப்பொருளும் அடி
நலனழியாமையாகலின், இதுவுமீவவதிகாரத்ததாயிற்று. (க0)

ககந ம அதி.—காதற்சிறப்புணர்த்தல்.

அஃதாவது தலைமகன் தன்காதனயிருதிசூறலும், தலைமகள் தன்காதன
யிருதிசூறலுமாம். இது, புணர்ச்சியும் நலனுமபற்றி நிகழ்வதாகலின், புணர்
ச்சிமிகழ்தல நலம்புணர்நதாராதல்களினபின் வைக்கப்பட்டது.

ககஉக. பாலொடு தேன்கலந தறநே பணிமொழி
வாலெழி ழூறிய நீர். க

இயற்கைப்புணர்ச்சியிற்றுதிக்கட்டலைமகன்

றன்னயப்புணர்த்தியது.

இ-ள். பணிமொழி வால் எய்து ழூறிய நீர் — இம்மெல்லியமொழியினை
யுடையாளது வாலியவெய்துறியநீர்— பாலொடு தேன கலந்தற்று— பாலு
டனே தேனைக்கலந்த கலவைபோலும். எ-று.

ககங ம அதி.—காதற்சிறப்புணர்த்தல்.

ககஉக

கலந்தற்றென்பது விகாரமாயிற்று, கலக்கப்பட்டதென்றவாறு. பாலொடு
தேனென்றவதனால் அதனசுவைபோலுஞ் சுவையினைபுடைத்தென்பதாயிற்று.
எய்துறியவென இடத்துநிகழ்பொருளினொழியில் இடத்தின்மேனின்று. வே
றுவேறறியப்பட்ட சுவையவாய் பாலுநதெனுவகலந்துழி அக்கலவை இன்ன
தென்றறியலாகாத இனசுவைத்தாமாகலின், அது பொருளாகிய நீர்க்குமெ
யதுவிக்க. (க)

ககஉஉ. உடம்பொ டியிரிடை யென்ன மறறன்ன

மடந்தையொ டெமமிடை நடபு.

உ

பிரிவுச்சங்கதியது.

இ-ள். உடம்போயி உயிரிடை என்ன அன்ன — உடம்போயியிரிடையுளவாய் நடபுக்கள எத்தனமைய அத்நனமைய — மடநதையோயி எமமிடை நடபு — இமமடைநதையோயி எமமிடையுளவாய் நடபுக்கள. எ-று.

என்னவெனப் பன்மையாறகூறியது, இரண்டுநொண்டுகொட்டி வேற்று மையினறிக் கலந்துவருதல், இன்பத்துன்பங்கொள்கவனுபவித்தல், இனறியமையாமையெனறிவற்றை நோக்கி. தெய்வப்புணாச்சியாகலான அதுபொழுது உணாச்சியிலளாகியாள் பிள்ளுடையளாமனறே, ஆயவழி இவனயாவன கொலெனவும் என்கண்புடையனகொலெனவும் இன்னுயிர்வீண்த்தலைப்பெய்தல்கூறிகொலெனவும் அவனமனத்தின்கணிகழும், அநநிகழவனவற்றைககுப்பானறியது அவைநீரககூறியவாறு. எனையெனது பாடமோதுவாருமுளா.

ககஉகூ. கருமணியிற பாவாயநீ போதாயாம வீழும்
திருதுறந மிலலை யீடம க

இடநதலைப்பாட்டினகட்டலைமணிககததுச் சொல்லியது.

இ-ள். கருமணியிற பாவாய நீ போதாப் — என்கணணிகருமணியினக ணுறையும் பாவாய, நீயங்குநின்றும் போதருவாயாக, — ஈரம் வீழும் திருதுறநகு இடம இலலை — போதராதிருத்தியாயின், எம்மாலவிருமப்பபட்ட திருதுறநதையுடையாடகு இருக்கவிடமிலையாம். எ-று.

யானகாணுதமையாமையின் இவாபுறத்துப்போகற்பாலன்னறி என்கணணுளிருக்கற்பாலன், இருக்குங்கால நின்றோடொருநிருக்க இடம்போதாமையின் நின்னினுஞ்சிறந்தவிவடகு அவவிடத்தைக்கொடுத்த நீபோதுவாயாகவென்பதாம். (கூ)

ககஉசு. வாரித லுயிரக்கனன ளாயிழை சாத

லதறகனன லீங்கு மிடத்து. ச

பகறகுறிககடபுணாநதுநீங்குவான சொல்லியது.

இ-ள். ஆயிழை உயிரக்கு வாழ்தல் அன்னள் — தெரிந்தவிழையினைபுடையாள் எனக்குப் புணருமிடத்து உயிரக்குடம்போடுகூடிவாழ்தல்போலும், — நீங்குமிடத்து அதற்குச் சாதல் அன்னள் — பிரியுமிடத்து அதற்கு அதனினிங்கிப்போதல்போலும். எ-று.

எனக்கென்பதும் புணருமிடத்தென்பதும் அவாயநிலையான வந்தன். வாழுக காலத்து வேற்றுமையினறி வழிநிறறலாலும், சாவகாலத்து வருத்தஞ்செய்தலாலும், அவற்றை அவளபுணாவுபிரிவுகட்குவமையாககிணு. (சு)

ககஉரு. உள்ளுவன் மன்யான மறப்பின் மறப்பறியே
 னொள்ளமாக கண்ணுள் குணம். (ரு)

ஒருவழித்தணந்தவந்ததலைமகன் நீயிதணந்தனானது
 எம்மையுள்ளியுமறிதிரோவென்ற தோழிகுசு சொல்லியது.

இ-ள். ஒள்ளமாக கண்ணுள் குணம் யான் மறப்பின் உள்ளுவன் — ஒள
 னியவாய அமரைசெய்யுகண்ணினையுடையானகுணங்களை யான்மறந்தேனா
 யின், நினைப்பேன்,—மறப்பு அறியேன்—ஒருபொழுதும் மறத்தலையறியேன்,
 ஆகலான நினைத்தலையுமறியேன். எ-து.

மன ஒழியிசைக்கண் வந்தது. குணங்கள் நாணம், மடம், அச்சம், பயிப்பு
 முதலாயின. இத்தனைபுந்தலைமகன்கூறது, மேற்றலைமகன்கூறது. (ரு)

ககஉசு. கண்ணுள்ளிற போகா ரிமைப்பிற பருவரா
 னுண்ணியொங் காத லவா. க

ஒருவழித்தணப்பினகட்டலைமகனைத் தோழி இயற்ப
 றிகுருமென்றஞ்சி அவளகேட்பத தன்
 னுள்ளே சொல்லியது.

இ-ள். தாங்காணுமைப்பறிச செயமைகடபோயினொன்று கருதுவார கரு
 துக,—எங்காதலவா கண்ணுள்ளிற போகார—எம்முடையகாதலாஎங்கண்ண
 கத்துநின்றும் போகார,— இமைப்பிற பருவரா— யாமறியாதிமைத்தேமா
 யின் அதனால்வருந்துவதுஞ்செயயார,—நுண்ணியா—ஆகலாற் காணப்படா
 நுண்ணியா. எ-து.

இடைவிடாதநினைவினமுதிர்ச்சியான எப்பொழுதும் முன்னேதோன்றலிற்
 கண்ணுள்ளிறபோகாரொன்றும், இமைத்தழியும் அது நிறநலான இமைப்பிற
 பருவராரொன்றுகூறினாள். (சு)

ககஉஎ. கண்ணுள்ளார காத லவராகக் 'கண்ணு
 மெழுதேங் கரப்பாக கழிந்தது. எ
 இதுவும்.

இ-ள். காதலவா கண் உள்ளாராகக் கண்ணும் எழுதேம்—காதலா எப்பொ
 ழுதுமெங்கண்ணினுள்ளாராகலாற் கண்ணினையஞ்சனத்தாலெழுதுவதுஞ்செ
 ய்பேம்,— கரப்பாக்கு அறிந்தது — அத்தனைக்காலமும் அவாமறைத்தலையறி
 ந்தது. எ-து.

இழிவுசிறப்புமமை மாற்றப்பட்டது. கரப்பாகக்கென்பது வினைப்பெயர். வருகின்ற வேபாக்கென்பதுமது. யானிடையீழ்ந்திககாண்கின்றவரைப் பிரிந்தாரென்று கருதுமாறெனையென்பது குறிப்பெச்சம். (௭)

ககஉஅ. நெஞ்சத்தாரா காத லவராக வெயதுண்ட
லஞ்சதும் வேபாக கறிந்து. அ .

இ-ள். காதலவா நெஞ்சத்தாராக வெயது உண்டல அஞ்சதும்—காதலா எநெஞ்சினுள்ளாராகலான உண்ணுவகால வெயதாக உண்டலையஞ்சாவினமேம்;—வேபாககு அறிந்து—அவா அதனான வெயதுறையறிந்து. எ-று.

ககச ம அதி.— நானுத்துறவுரைத்தல. ௩௨௫

எப்பொழுதும் எனெஞ்சினகணிருக்கின்றவரைப் பிரிந்தாரென்று கருதுமாறெனையென்பது குறிப்பெச்சம். (அ)

ககஉசு. இமைப்பிற கரப்பாக கறிவ லனைத்திறகே
யேதில ரென்னுமிவ ளூ. கூ

வரைவிடைவைத்தபிரிவினகட்டலைமகளாற்றுதற்பொருட்டுத்
தோழி தலைமகனையிறப்பித்தவழி அவனியறபடமொழிந்தது.

இ-ள். இமைப்பிற கரப்பாககு அறிவல்—என்கணணிமைகருமாயின உள்விருக்கின்ற காதலா மறைதலையறிந்து இமையேன;—அனைத்திறகே ஏதிலர் எனலும் இவளூ— அவவளவிறகு அவரைத் துயிலாரோயசெயதார அனபிலரென்று சொல்லாநிற்கும் இவளூ. எ-று.

தன்கருத்தறியாமைபற்றிப் புலந்துசொல்லுகின்றனார்களின, தோழியைவேறுபடுத்தி இவளூரெனாள். ஒருபொழுதும் பிரியாதவரைப் பிரிந்தாரென்று பழிக்கறபாலையலையென்பதாம். (க)

கக௩௦. உவந்துறைவ ருளளத்து ரென்று மிகந்துறைவ
ரேதில ரென்னுமிவ ளூ. ௧௦

இதவுமது.

இ-ள். என்றும் உள்ளததுள் உவந்து உறைவர் — காதலா எஞ்ஞான்றும் எனனுள்ளததுள்ளையுலகதுறையாநிற்பா;—இகந்து உறைவா ஏதிலா எனலும்

இவ்வூர் — அதனையறியாத அவரைப் பிரிந்துதறையாநின்றார் அன்பிலொன்று சொல்லாநிற்கும் இவ்வூர். எ-று.

உவந்துறைவொன்றதனால் அன்புடைமைகூறினான். பிரியாமையும் அன்புமுடையாரை இவ்வொன்ப பழிக்கறபாலையலையென்பதாம். (க0)

ககச ம அதி.— நாணுத்துறவுரைத்தல்.

அஃதாவது சேட்படுக்கப்பட்டு ஆற்றாறைய தலைமகன் தோழிகுந தன்னுணர்நிறவுரைத்தலும், அறத்தொடுநிறபிக்கலுறற தலைமகன் அவட்குந தன்னுணர்நிறவுரைத்தலுமாம். இது, காதலமிகருழி நிகழுவதாகலின், காதலநிறப்புரைத்தலினபின் வைக்கப்பட்டது.

கககக. காம முழந்து வருந்தினாக கேம மடலல்ல திலலை வலி. க

சேட்படுக்கப்பட்டு ஆற்றாறைய தலைமகன் சொல்லியது.

இ-ள், காமம் உழந்து, வருந்தினாகு— அறியராய மகளிரோடு காமத்தைப் பண்பவித்துப் பின்னதுபெறுது துன்புறறவாடவாகு— ஏமமடல அல்லது வலி இலலை — பண்டும் ஏமமாயவருகின்ற மடலல்லது இனியெனககு வலியாவதிலலை, எ-று.

ஏமமாதல் அத்துன்பநீங்குமவகை அவவனுபவத்தினைக்கொடுத்தல், வலி ஆகுபெயர். பண்டுமாவராயினா இன்பமெய்திவருகின்றவாறுநிற்க நின்றைய தற்குத்தனையென்று கருங்க கொன்னேழுயன்ற யான் இதுபொழுது அல்லா மையையறிந்தேனாகலான் இனி யானுமவவாற்றான் அதனையெய்துவென்பது கருத்து. (க)

ககஉக ககச ம அதி.— நாணுத்துறவுரைத்தல்.

கககஉ. நோனா வுடம்பு முயிரு மடலேறு நாணின் நீக்கி நிறுத்து. உ

நாணுடையதுமககு அது முடியாதென மடலிலக்கலுறகுட்குச் சொல்லியது.

இ-ள். நோனா உடம்பும் உயிரும் மடல ஏறம் — அவவருத்தத்தினைப்பொருதவுடம்புமுயிரும் அதற்கேமமாய மடனமாவினையூக்கருதாநின்றன, — நா

வினை நீக்கிவந்துது — அதனை விலக்குவதாய் நானியைக்கறி. எ-று.

வருநதினாகக்கென மேலவாதமபிற செயப்படுபொருள் ஈரணிக கூறா யினா, மடல ஆகுபெயர். நீக்கிவந்துதென்பது ஒருசொன்னீர்மைத்து. அறி வுநிறையோர்புகக்கடைபிடிமுதலிய முன்னேநீங்கவும் நாணீங்காதுநின்றது, அதுவுமி தபொழுதுநீங்கிறென்பான், உடம்புமுயிருமென்றான். அவைதான் தம்முன்னீங்காமற்பொருட்டி மடலேறுமென்றது அவள் தன்னொற்றமுமையநிறு கடிதிறகுறைநோதனோகி. (2)

ககநக. நானொடு நல்லாண்மை பணிபுடையே னின்னுடையேன காமுற்ற ரேறு மடல. ௩

நானையனநி நல்லாண்மையுமுடைமையின் முடியாதெனருடகுச சொல்லியது.

இ-ள். நானொடு நல்லாண்மை பணி உடையேன — நானும் மிக்கவாண் டைமையும் யான் பணிபுடையேன, — காமுற்ற ரேறு மடல இன்று உடையேன — அவை காமத்தானீங்குதலான, அக்காமமிககாரோம மடலின் யின்னுடையேன. எ-று.

நான் இழியாயினசெயதற்கணவிலக்குவது. ஆண்மை ஒன்றற்குநதளரது நிறறல். அவை பணிள்ளன, இன்றுள்ளது இதுவேயாகலிற கடிநினமுடியு மென்பதாம். (௩)

ககநச. காமக் கடுமபுன லுயக்குமே நானொடு நல்லாண்மை யென்னும் புணை. ௪

நானுநல்லாண்மையுங் காமவெள்ளத்திற்குப் புணையாகலின் அதனால் அவைநீங்குவனவல்லவேபெனருடகுச சொல்லியது.

இ-ள். நானொடு நல்லாண்மை எனறும் புணை — யான்றனைக்கடத்தற்குக் கொண்டநானும் நல்லாண்மையுமாகிய புணைகளை — காமக் கடுமபுனல் உய க்ருமே — என்கிறபிரித்துக் காமமாகிய கடியபுனல் கொண்டிபோகாநின்றது. எ-று.

அதுசெய்யமாடாத ஏனைபுனலிலீக்குதற்குக் கடுமபுனலென்றான். இப் புனற்கு அவை புணையாகா, அதனால் அவை நீங்குமென்பதாம். (௪)

ககநரு. தொடலைக் குறுநதொடி தநதான் மடலொடு மாலை புழக்குக துயா. ௫

இவ்வாற்றமுமையும் மடலும் துமக்கெவ்வாறு

இ-ள. மாலை உழக்கும் தயா மடவொடு— மாலைப்பொழுதின்கணனுபவிக
ருந்தயரினையும் அதற்குமருந்தாயமடலினையும் முன்னறியேன்,— தொடலைக
குறுக்தொடி தந்தாள— இதுபொழுது எனக்கு மாலைபோலத்தொடாந்த சிறு
வளையினையுடையாடந்தாள. எ-று.

காமம் ஏனைப்பொழுதுகளினுமுளதேறும் மாலைக்கண்மலர்வுடைமையின்
மாலையுழக்குந்தயொனதும், மடலும் அதுபற்றி வரததாருவின அவவிழிவும்
அவளாற்றாரப்பட்டதென்றும், அவடான நீசுறியதேசுறுமீளமையனென்பது
தோன்றத் தொடலைக்குறுக்தொடிபெனதுநுகறினான். அப்பெயர் உவமை
ததொகைப்புறத்துப்பிறந்தவன்மொழித்தொகை. இவையவடந்தனவாகவின
நினனான்வகுமென்பது கருத்து. (நி)

கக௩௬. மடலுராதல யாமதது முளருவேன் மன்ற
படலொலலா பேதைக்கென் கண். சு
மடலுருமபொழுது இறறைக்குறகழிந்ததென்றாட்குச்
சொல்லியது.

இ-ள. பேதைக்கு என கண் படல ஒலலா— நிர்ப்பைதகாரணமாக என
கண்கள் ஒருகாலுநதுயிறலைப்பொருந்தா,— யாமததும மன்ற மடலுராதல
உளருவேன் — அந்நூல் எல்லாருநதுயிலுமிடையாமத்தும் யானிருந்து மட
லுராதலையே கருதாநிற்பேன். எ-று.

பேதையென்றது பருவமபற்றியனது மடமைபற்றி. இனிககுறைமுடிப்பது
நானையெனவேண்டாவென்பதாம். (சு)

கக௩௭. கடலன்ன காம முழநது மடலேருப

பெண்ணிற பெருந்தகது இல. எ

பேதைக்கென்கண்படலொலலாவென்பதுபற்றி

அறிவிலராயமகளிரினும் அஃதுடையராயவாடவானறே

ஆற்றற்பாலொன்றாட்குச் சொல்லியது.

இ-ள. கடல அன்ன காமம் உழந்தும் மடல ஏருப பெண்ணின்—கடல்போ
லக் கரையற்றகாமநோயினையுபவித்தும் மடலுராதலைசெய்யாது ஆற்றியிரு
க்கும் பெண்பிறப்புப்போல—பெருந்தகது இல — மிகத்தகுதியினையுடைய
பிறப்பு உலகத்திலலை. எ-று.

பிறப்புவிசேடத்தால் அவ்வாங்ககம் எனக்கில்லையாகாதினறது, நீயுத்தியின நிலையென்பதாம், இததுணையுநதலைமகனகூறது, மேறறலைமகனகூறது. (எ)

ககநஅ. நிறையரியா மன்னளிய ரெனனாது காம
மறையிறந்து மனறு படும. அ

காப்புச்சிறையிக்குக காமம்பெருகியவழிச் சொல்லியது.

இ-ள. நிறை அரியா (எனனாது)— இவாநிறையால் நாமீனாதற்கரியரென்
றஞ்சுதலசெயயாது, — மன அளியர் எனனாது — மிகவுமளிக்கத்தக்ககாரொ
னறிரங்குதலசெயயாது, —காமம் மறை இறந்து மனறுபடும— மகளிர்காம
மும் அவாமறைததலைக்கடந்து மனறினகண்ணே வெளிப்படுவதாயிருந்தது.
எ-று.

ககநஅ ககந ம அகி.— அலரறிவுறுததல.

எனனாநென்பது முன்னுங்கட்டி மகளிரென்பது வருவிக்கப்பட்டது. எச்ச
வுமமை விகாரததாரற்றொக்கது. மனநென்பது தந்தைதனையனாரோக்கி. உல
கந்துப் பெண்பாலாகாமததிலயபுகூறுவாளபோன்று, தன்காமம் பெருகியவா
றும் இனியறத்தொழிநிறலவேண்பிமென்பதற்குறிப்பாறகூறியவாறாயிற்று.

ககநகூ. அறிவிலா ரெல்லாரு மென்றேயென காம

மறுகின மறுகு மருண்பி.

கூ

இதுவுமது.

இ-ள. எல்லாரும் அறிவிலா என்று—யானமுன்னடங்கி நிறலான எல்லா
ருமென்னையறிதலிலா இனியவவாறுநிலலாதுயானேவெளிப்பட்டறிவிப்பலென்
றுகருகி, —என்காமம் மறுகில மருண்பி மறுகும்—என்காமம் இவ்வாமறுகி
னகண்ணே மயங்கிச் சுழலாதினறது. எ-று

மயங்குநல அம்பலாதல, மறுகுதல அலராதல. அம்பலுமலருமாயிற்று, இனி
யறத்தொழிநிறலவேண்பிமென்பதாம். அறிவிலாரென்பது உம பாடம். (க)

ககநகூ. யாங்கண்ணிற காண நகுப வறிவிலலா

யாமபட்ட தாமபட்ட வாறு.

கூ

செவில்ககறத்தொழிநினறுவைதது யானிறகுமாறெனனை

யென்று நகையாடிய தோழியொழி புலந்து

தன்னுள்ளே சொல்லியது.

இ-ள். யாம கண்ணிறகாண அறிவிலலா நகுப—யாங்கேட்குமாறுமனறிக
கண்ணாறகாணுமாறு எமமையறிவிலா நகாதினாறு, — யாம பட்ட தாம

படாவாது—அவரவனைஞ்செய்கின்றது யாமுற்றநோய்கள தாமுமுமையான்.
எ-று.

கண்ணின்னெற்று முன்கண்டியாமையுணரநின்றது. அறத்தொடுநின்ற
மையரியாது வரைவுமாடசுமைப்படுகின்றிலென்ப புலக்கின்றனாகலின், ஏதி
லாளாகிக கூறினான். இது, நகாநின்றசேட்படுக்குநதோழிகுத் தலைமகன்
கூறியதாய்கால், அதிகாரத்திற்கேலாமையறிக. (க0)

ககடு ம அதி.— அலரறிவுறுத்தல்.

அஃதாவது களவொழுககமவேண்டிய தலைமகன் பிறாகூறுகின்றவலர்
நன்ககாநின்றவாற்றைத் தோழிககறிவுறுத்தலும், வரைவாக உடன்போககாக
ஒன்றுவேண்டிய தலைமகளுநதோழியும் அவவலரையவனறனககறிவுறுத்தலு
மாம். இது, நானுத்தறநதவழி மிகழவதாகலான், நானுத்தறவுறாததலின்பி
ன வைக்கப்பட்டது.

ககசக. அலொழ வாருவிர நிறகு மதனைப
பலரறியார் பாக்கியத தால். க

அல்லகுறிப்பட்ட பிறறைஞான்று வநத தலைமகனைத் தோழி
யலாகூறி வரைவுகடாயவழி அவன சொல்லியது.

இ-ள். அலா எழ ஆருவிர நிறகும் — மடநதையொடெம்மிடைநட்டி ஊரி
ன்கணலராயெழுதலான் அவனைப்பெருதுவருநதுமெனன்றியுவுயிர பெற்றது

ககடு ம் அதி.— அலரறிவுறுத்தல். கஉக

போன்று கிடைபெறும்;— அதனைப் பாக்கிபத்தால் பலர் அறியார்—அந்நிலை
பேற்றைத் தெய்வத்தால் யானேயறிவதல்லது கூறுகின்றபலருமறியார்.எ-று.

அல்லகுறிப்பட்டுத் தலைமகனையெய்தப்பெருத வருத்தமெல்லாதோன்ற
அறியவுயிரொன்றும், அங்ஙனமறியாநீ எளியளாக்கியெடுக்கின்றமையின், அஃத
வவாருவிரக்குப் பற்றுக்கோடாகாநின்றதெனபான் அலொழவாருவிர்திற்குமெ
ன்றும், பற்றுக்கோடாதலை அவவேதிலாரறியிறுதுறகுதொழிவா ஒழியவே ஆரு
விர்போமாகலான் அவரறியாதொழிகின்றது தெய்வத்தானென்றுங்கூறினான்.
முற்றம்மை விகாரத்தாற்றுககது. (க)

ககசஉ. மலரன்ன கண்ணு ளருமை யறியா
தலொமக கீநததிவ ளா. உ

இதுவுமது.

இ-ள். மலர் அன்ன கண்ணா அருமை அறியாது—மலர்போலுங்கண்ணையுடையாளது எய்தற்கருமையறியாது, — இவ்வூர் அலர் எமக்கு ஈந்தது— இவ்வூர் அவனையெனியளாக்கி அவளோடலாகுறகை எமக்குபகரித்தது. எ-று.

அருமை அல்லகுறிப்பாட்டானும் இடையீடுகளானும் ஆயது. ஈந்ததென்றான, தனக்குப்பற்றுக்கோடாகலின். அலாகுறுவாரா அவர்செய்தவுதவிபற்றி இவ்வூரென்றான. (உ)

ககசங். உறாஅதோ லூர்நிந்த கௌவை யதனைப் பெறாஅது பெற்றனன நீர்த்து. ங

இதுவுமது.

இ-ள். ஊர் அறிந்த கௌவை உறாதோ—எங்கடருக்கபட்டமுன்மை இவ் லூர்நிதலான வினைநகுவலா எனக்குறுவதொன்றன்றோ, —அதனைப் பெறாது பெற்றனன நீர்த்து—அதுகேட்டவெனமனம் அக்கூட்டத்தைப்பெறுதிருந்தே பெற்றாற்போலுநீரமைபையுடைத்தாகலான். எ-று.

பெற்றனனநீரமை பெற்றவழியுளதாயினபம்போலுமினபமுடைமை. நீர்த் தென்பதற்கேற்ற மனமெனலும் வீணமுதல வருவிககப்பபட்டது. (ங)

ககசச. கவ்வையாற் கவ்விது காம மதுவினறேற் றவ்வென்னுந் தன்மை யிழந்து. ச

இதுவுமது.

இ-ள். காமம் கவ்வையால் கவ்விது—என்காமம் இவ்வூரெடுக்கின்ற அலர்நையலர்தலையுடைத்தாயிற்று, — அது இன்றேல தன்மை இழந்து தவ்வென லும்— அவ்வலரிலையாயின, தன்னியலிழந்து சுருங்கும். எ-று.

அலாதல் மேனமேனமிகுதல். செவ்வையுடையதனைச்செவ்விதென்றாற்போலக் கவ்வையுடையதனைக் கவ்விதென்றா. இயல்பு இனப்பயத்தல். தவ்வென்னுமென்பது குறிப்புமொழி, “தூலகால யாதத மாலை வெண்குடை— தவ்வென் றசைஇத தாழதுளி மறைப” எனபுழியுமது. (ச)

ககசரு. களிததொறுங் களஞ்ண்டல வேட்டற்றூற் காமம் வெளிப்படுந் தோறு மினிது. ரு

இதுவுமது.

சஉ

இ-ள். களிததோறும் கள் உண்டல வேட்டறது—கள்ளுண்பாக்குத களிக் குந்தோறும் கள்ளுண்டல இனிதாமாறுபோல,—காமம் வெளிப்படுதோறும் இனிது—எனக்குக் காமம் அலராததோறும் இனிதாகாநின்றது. எ-று.

வேட்கப்பட்டறகுலென்பது வேட்டறகுலெனநின்றது. வேட்கைமிகுதியால் அலரும் இன்பஞ்செய்யாநின்றதென்பதாம். (இ)

ககசசு கண்டது மன்னு மொருநா ளலர்மன்னுந்
திங்களைப் பாம்புகொண்டறது. சு

இடையீடுகளானும் அல்லகுதியானுநதலைமகனையெய்தப்பெறுத தலை

மகள் அவனசிறைப்புறத்தானாகத் தோழிகுஞ்சு சொல

லுவாளாய அலரநிவுநீஇ வரைவுகடாயது.

இ-ள். கண்டது ஒருநாள்—யான் காதலரைக் கண்ணுறப்பெற்றது ஒருநா ளன்றே,—அலா திங்களைப் பாம்பு கொண்டறது—அதனினியவலா அவவளவி றறநிநித் திங்களைப்பாம்புகொண்டவலாபோன்று உலகெங்குமபரந்தது.எ-று.

காரியத்தைக்காரணமாகவுபசரித்துப் பாம்புகொண்டறநெனருள். இருவழி யும் மன்னும் உமமையும் அசைநிலை, காட்சியினதியும் அலாபரகுகின்ற இவ்வொ ருக்கம் இனியாகாது, வரைந்தகோடலவேண்டிமென்பதாம். (சு)

ககசஎ. ஊரவா கௌவை யெருவாக வளநீசொன்
னீராக நீருயிந் நோய எ

வரைவுநீட ஆறருளாய தலைமகளைத் தலைமகன் சிறைப்புறத்தானாதல

நிந்ததோழி ஊரவரலரும் அனைசொல்லுநோக்கியாற்றலவே

ண்டிமெனச் சொல்லெய்யியவழி அவனசொல்லியது.

இ-ள். இந்நோய—இக்காமநோயாகிய பயிர்,—ஊரவா கௌவை எருவாக அனைசொல் நீராக நீரும்—இவ்வூரினமகளிரொடுக்கின்ற அலா எருவாக அது கேட்டி அனை வெருண்டிசொல்லுகின்ற வெஞ்சொல் நீராக, வளராநின்றது. எ-று.

ஊரவொன்பது தொழிலான ஆனொழித்ததுநின்றது. ஏகதேசவுருவகம். சுரு கருதற்கேதுவாவன தாமே விரிதற்கேதுவாகாநின்றனவென்பதாம். வரைவா னுதல் பயன். (எ)

ககசஅ. நெய்யா லெரிதுதுப்பே மென்றறகுற கௌவையாற
காம துதுப்பே மெனல.

இதுவுமது.

அ

இ-ள். கௌவையால் காமம் துதுப்பேமென— ஏதிலாரொடுக்கின்ற அலரால் நாவகாமத்தையவித்துமென்று கருதுதல்— நெய்யால் எரி துதுப்பேமென்றற்று — நெய்யாலெரியையவித்துமென்று கருதுதலோடொகும். எ-று. மூன்றனுந்நபுகள் கருவிக்கணவரதன். கிளாதற்காரணமாய அலரால் அவித தலகூடாதென்பதாம். (அ)

ககசக. அலர்நாண் வொல்வதோ வஞ்சலோம் பென்றார்
பலர்நாண் நீத்தக் கடை. சு
ககசு ம அதி.— பிரிவாற்றுகை. , ககசு

வகாவீடைவததுபிரிவினகற்றாளுளய தலைமகன் அவனவ
நது கிறைப்புறத்தானாதலறிநது அலாஞ்சியாற்றலவேண்
டுமென்ற தோழிகுசு சொல்லியது.

இ-ள். அஞ்சலோம்பு என்றார் பலர் நாண் நீத்தக்கடை— தமமையெதிர்
பட்டனான்று நின்னிற்பிரியேன் அஞ்சலோம்பென்றவாதாமே இன்று கண்டா
பலரும் நாணுமவகை நமமைத் துறந்தபின்—அலர் நாண் ஒலவதோ—
நாமேதிலாகூறுமலருக்கு நாணக்கூடுமோ கூடாது. எ-று.

நாண்வென்றும் வினையெச்சம் ஒலவதென்றுநதொழிற்பெயருள ஒலவதற
றெழிலோடு முடிந்தது. கண்டாராணுநிலைமையமாய யாம நாணுதல் யாண்
டையதென்பதாம். (க)

ககடு0. தாமவேண்டி எலசுதெய்காதலா யாமவேண்டுங்
கௌவை. லூர். சு0

தலைமகன் பிரிவுரைக்கும் வன்கதாழி தலைமகடஞ்சுசொல்
. ல்வாளிவ திரவனு நவைன உடன்போககு
நயப்பச் செவ்வியது.

இ-ள். யாம வேண்டும் கௌவை இவ்வூர் எடுக்கும்—உடன்போகற்கேது
வாகனெககி யாமபண்டேவிரும்புவதாயவலரை இவ்வூராதானையொடாநின்றது,
—காதலாதாம வேண்டின் நலருவா—இனிக்காதலாதாமும் யாமவேண்டிய
கசால் அதனையினிதினோவா, அதனால் இவ்வலர் நமக்குநன்றாயவந்தது. எ-று.
எச்சவுமமை விகாரத்தாற்றுகென்று. நனகட்காதலுடைமையின் மறொன
பது நோன்றக காதலானொருள். இவ்விருபதுபாட்டிம் புணர்தனியித்தம். (க0)
களவியல் முற்றிற்று

க ற் பி ய ல்.

இனிக் கறப்பு பதினெட்டிற்குமேற்பாற்புற ஆறுவானொட்டெங்கு, முத்தகடபிரிவாற்றமுமை கூறுகின்றோம்.

கககூ ம் அதி.— பிரிவாற்றமுமை.

அஃதாவது வகாந்தெய்தியபின் தலைமகன் அறம்பொருளினபங்களின் பொருட்குச் சேயிடையிலும் ஆயிடையிலும் தலைமகனைப் பிரிந்துசெல்லும் செல்லுந்நான்று அப்பிரிவினை அவளாற்றமுளாதனமை. அஃது நன்குப் பிரிவுணாத நியதலைமகற்குத் தோழி கூறலும், அவடன்குத் தலைமகடானே அவன்குறிப்பா ணுணாதகூறலும், பிரிவுணாதநியவழிககூறலும், தலைமகன்பிரிந்துழி ஆற்று விக்ஞாதோழிக்குத் தலைமகனமறுத்துக் கூறலுமென நால்வகையாறகூறப்படுமும்.

ககருக. செல்லாமை யுண்டே லெனக்குறா மறறுநின்
வலவரவு வாழ்வாரக் குறா . க
பிரிந்துகடிதின்வருவெனற தலைமகற்குத்
தோழி சொல்லியது.

கககூஉ.

கககூ ம் அதி.— பிரிவாற்றமுமை.

இஃது. செல்லாமை உண்டேல எனக்கு உரை — நீயெம்மைப்பிரியாமையு ண்டாயின் அதனையெனக்குச்சொல், — மறறு நின் வலவரவு வாழ்வார்க்கு உரை—அஃதொழியப்பிரிந்துபோய்வினாநவருதலசொல்வையாயின் அதனை அப்பொழுது உயிர்வாழ்வார்க்குச் சொல், எ-று.

தலைமகனையொழித்து எனக்கென்றோ, தானவனெனலும் வேறறுமையின் மையின். அக்காலமெல்லாமாற்றியிருந்து அவவரவுகாணவல்லளல்லா, பிரிந தபொழுதேயிறந்துபடுமென்பதாம். அமுங்குவிததல பயன், இதனைத் தலைம கனகூறாக்கியுரைப்பாருளா.

(க)

ககருஉ. இன்க ணுடைத்தவா பார்வல பிரிவஞ்சும்

புன்க னுடைந்தாற் புணர்வு.

உ

பிரிவு தலைமன்ன காபுளறிந்த தலைமகள்
தோழிகொண்டறறு—அதலு

இ-ள். அவா பாவல இனகண் வலாபோன்று உலகெங் னணியுய்கொண்டு
பின்னின்றான்று அவாநோக்குபுதுபாபுபொணா குறித்தமையான நம
க்கினபமுடைத்தாயிருக்கும், — புது பிரிவஞ்சும புன்கண் உடைத்து—
இன்று அபபுணாச்சிதான நிகழாநிறகவும அது பிரிவொன்றஞ்சுமச்சத்தினை
யுடைத்தாயிற்று, அவரனபினிலைமயிது. எ-று.

பாவலென்றதன்ற புணாச்சிபெருத பின்னிலைக்காலம் பெறப்பட்டது. புன
கணென்னுங்காரியப்பெயர் காரணத்தினமேலதாயிற்று. அவவச்சத்தினையுடை
த்தாதலாவது “முளஞறழ முளையெயிற மழிமுதுறுந தீநீரைக—களளினு மசிழ
செய்யு மெனவுரைத்த மமையாரென—னொளளிழை திருத்தம்” பண்டையி
றசிறப்பால் அவன பிரிதற்குறிப்புககாட்டி அச்சஞ்செய்தலுடைமை. அமுங்
குவித்தல் பயன.

(உ)

ககருங். அரிதரோ தேற்ற மறிவுடையா கண்ணும
பிரிவோ ரிடத்ததுணமை யான. ஈ
இதுவுமது.

இ-ள். அறிவு உடையாகண்ணும—பிரியேனென்ற தஞ்சொல்லும் நம்பிரி
வாற்றாமையும் அறிதலுடையராய காநலாகண்ணும, —ஒரிடத்துப் பிரிவு உண்
மையான—ஒரோவழிப் பிரிவு நிகழ்தலான, —தேற்றம் அரிது—அவாசொல
லும் தலையனியும்பற்றி நமமாட்டனபுடையொனத தேறுநதேற்றம் அரிதாயி
ருந்தது. எ-று.

அரோ அசைநிலை. உமமை உயாவுசிறப்பினகண் வந்தது. (ஈ)

ககருசு. அளித்தஞ்சு லென்றவா நீப்பிற நெளித்ததொற
நேறியாக குண்டோ தவறு. ச
இதுவுமது.

இ-ள். அளித்து அஞ்சல் என்றவா நீப்பின்—எதிர்ப்பட்டான்றே தலைய
ளிசெய்து நின்னிறபிரியேன அஞ்சலென்றவாதாமே பின் பிரிவராயின, —
நெளித்த சொற நேறியாக்குத தவறு உண்டோ — அவாககன்றி அவாதெ
ளிவித்ததொல்கு மெய்யெனத் தெளிநதாக்குத குற்றமுண்டோ, எ-று.

ககரு ம அறி. — பிரிவாற்றாமை.

ஈ.ஈ.ஈ.

தேயிர்பொன்பது தன்னைப் பிறாபோதகூறல். சொல்லுஞ்செயலுமொவ்வா
மைக்குற்றம் அவாகெய்தும், அங்கெய்தாவகையமுங்குவியென்பதகருதது.
ககருடு. ஒம்பி னமைந்தா பரிவேமபன் மறறவர்
நீங்கி னரிதாற் புணர்வு. ௫

இதுவுமது.

இ-ள். ஒம்பின் அமைந்தா பரிவு ஒம்பல்—என்னுயிரைச்செல்லாமற்காத்
தியாயின், அதனையாளுதற்கமைந்தாருடைய செல்வினை அழுங்குவியப்பாயாகு;
—மற்று அவர் நீங்கி புணர்வு அரிது—அழுங்குவியப்பாரினரி அவர்செல்வ
ராயின் அவராலாள்பட்டவுயிருஞ்செல்லும், சென்ற பின்னவரைக்கூடுதல்
எனக்கரிதாம். எ-து.

ஆளுதற்கமைதல் இறைவராதற்குத் தெய்வத்தாலேற்புகையராதல். மற்ற
வினைமாற்றின்கண் வந்தது. (௫)

ககருகூ. பிரிவுரைக்கும் வனகண்ண ராயி னரிதவா
நல்குவ ரென்னு நகை. கூ

தலைமகன் பிரிவுணாததியவாறு வந்துசொல்லிய தோழிகுசு
சொல்லியது.

இ-ள். அவர் பிரிவு உரைக்கும் வனகண்ணராயின்—நகைவவுககிம்மையறி
ந்ததலைவாதாமே நமமுனிந்து தம்பிரிவினைபுணாததும் வனகண்மையுடைய
ராயின்,—நல்குவா என்னும் நகை அரிது—அத்தன்மையார் பின்பு நமமாற்ற
மையறிந்து வந்து தலையளிசெய்வொன்றிருக்குமாசை விடப்படும். எ-து.

அருமை பயன்படுதல்லல்லாமை. கூடியிருந்தே அன்பினறிப் பிரிவெண்ணுந்
தும் உணாததல்லவல்லராயினா பிரிந்துபோய அன்புடையாராய நமமைநினை
த்துவந்து நல்குதல் யானடையதென்பதாம். அழுங்குவித்தல் பயன். (கூ)

ககருங். துறைவன் துறந்தமை துறற்கொன முன்கை
யிறையிறவா நின்ற வளை. எ

இதுவுமது.

இ-ள். துறைவன் துறந்தமை—துறைவன் என்னைப் பிரியலுற்றமையை—
முன்கையிறை இறவாநின்ற வளை துறற்கொல—அவனுணாததாமற்றமேயு
ணர்ந்து எனமுன்கையினிறையினின்றவகழலாநின்ற வளைகள் எனக்கறிவியா
வோ, அவனுணாததவுணர்ந்துவந்து நீயறிவித்தலவேண்டுமோ! எ-து.

முன்னேநிகழாதமையிற துறந்தமையென்றும், கேட்டதுணையான மெலி
ந்து ஆற்றாமையின் இறவாநின்றவென்றுகூறினாள். அழுங்குவித்தவந்தகூற

றபாலையலையாய நீயும் இவ்வனைகளசெயதனவே செயதாபெனப் புலனதுகூறி
யவாறு. (எ)

ககடுஅ. இன்னு தினனில்லார் வாழ்த லதனின்று
மின்னு தினியார்ப் பிரிவு. அ
இதவுமது.

இ-ள். இன்ன இல் ணா வாழ்தல் இன்னது—மகளிர்க்குத் தனகுறிப்பறிபுந்
தோழியரில்லாத வேறாநின்கண் வாழ்தலினது;—இனியார்ப்பிரிவு அதனி

ககடுஅ ககடுஅ. — பிரிவாற்றாமை.

னும இன்னது—அதனமேறுந் தனகாதலாபப்பிரிதல் அதனினுமினது. எ-று.
தலைவனசெலவினையமுங்குவீதது வரரது உடன்பட்டிவநமைபற்றிப் புல
ககினுளரகலின், இன்னில்லாரொனருள். உலகியலகூறுவாளபோன்று தனக்க
வவிரனநிமுணமைகூறியவாறு. (அ)

ககடுக. தொழிற சுடினல்லது காமநோய் போல
விழற சுடலாறறுமோ தீ. கூ

காமநதியேபோன்று தானினறவிடத்தைச் சுடுமாமகலான
நீயாற்றலவேண்டுமென்ற தோழிகுஞ்ச் சொல்லியது.

இ-ள். தீதொழிற சுடிந் சுடலல்லது — தீத தனனைத்தொட்டாறசுடுமா
யிறசுடுதல்லது— காமநோய்போல விழற சுடல ஆறறுமோ—காமமாகிய
நோய்போலத் தனனையகன்றறப்பாதுசுடுதலை வறறோ, மாட்டாது. எ-று.

சுடுமாயினென்பது மந்திரமருந்துகனாற்றமடிககப்படாதாயினென்றவாறு.
காமத்திற்கதுவுமில்லையென்பாள வாளா சுடலெனருள். அகறல் நுகராமை.
சுடலென்பது முன்னுங்கூட்டப்பட்டது. தீயினுங்கொடியதனை யானுறறுமாறெ
னனையென்பதாம். (க)

ககடுஉ. அரிதாற்றி யல்லனோய் நீகனிப் பிரிவாற்றிப்
பினனிருநது வாழ்வா பலா. கூ

தலைவியாபலரும் பிரிவாற்றியிருப்பா அது நீசெய்கின்
றிலையென்ற தோழிகுஞ்ச் சொல்லியது.

இ-ள. நீசொல்லுகின்றதொகரும், — அரிது ஆற்றி அல்லலநோய நீக்கி — பிரிவுணாதியவழி அதற்குடம்படுப பிரியுங்கால் நிகழும் அல்லலையேயேயு நீக்கி — பிரிவு ஆற்றிப் பின் இருந்து வாழ்வார பலர் — பிரிந்தால் அப்பிரிவுதன் னையுமாற்றிப் பின்னுமிருந்து உயிர்வாழ்முகளீர் உலகத்துப் பலர். எ-று.

பண்டையிற்சிற்றபத தலையளிபெற்றின்புறுதினறவெல்லைக்கண்ணே அஃதி ழுந்து துன்புறுத்தற்குடம்படுதல் அரியதொன்றாகலின் அரியதனைச் செயதென்று ம, செல்லுந்தேயத்து அவாக்கியாது நிகழுமென்றும் வருந்துணையும் யாமாற நியிருக்குமாறென்னென்றும் அவ்வரவுதான் எஞ்ஞான்று வந்தெய்துமென்றும் இவ்வாறருகிநுங்கவலை மனத்துநீங்காதாகலான் அல்லலையேநீக்கியென்றும், பிரிந்தால் வருந்துணையும் அகத்து நிகழுகாமவேதனையும் புறத்து யாழிசை, மதி, தென்றலென்றிவைமுதலாக வந்து அதனை வளாப்பனவும் ஆற்றலரியவாக விற் பிரிவாற்றியென்றும், தங்காதலையினறியமையா மகளிருள் இவையெ லலாம் பொறுத்துப் பின்னுமிருந்து உயிர்வாழ்வார ஒருவருமில்லையென்பது குறிப்பாற்றேனறப் பின்னிருந்துவாழ்வார்பலொன்றுங்கூறினாள். அரிதென்பது வினைக்குறிப்புப்பெயர். பிரிவின்கணிகழுவனவற்றைப் பிரிவென்றாள். செய்து, நீக்கி, ஆற்றியென்பன ஓசைவகையான அவ்வவற்றதருமையுணர் நின்றன. சிற பபுமமை விகாரத்தாற்றொககது. யானுமிற்றதுபடுவென்பது கருத்து. (கூ)

ககன ம அதி. — படர்மெலிந்திரங்கல்.

கககூடு

ககன ம அதி. — படர்மெலிந்திரங்கல்.

அது படரான்மெலிந்திரங்கலெனவிரியும். அஃதாவது பிரிவாற்றினாய தலைமகள் தாறுறுகின்ற துன்பத்தினை எப்பொழுதும் நினைத்தலின் அந்நினை வான மெலிந்திரங்குதல். அதிகாரமுறைமையும் இதனானே விளங்கும்.

கககக. மறைப்பேன்மன் யானிஃதோ நோயை யிறைப்புவாக

கூறுநீர் போல மிகும்.

க

காமநோயை வெளிப்படுத்தல் நினனாணுககேலா

தென்ற தோழிகுசு சொல்லியது.

இ-ள. நோயை யான மறைப்பேன் — இந்நோயைப் பிறரறிந்தாணீர் யான

மறையாரின்மேன்—இஃதோ இறைப்பவாககு ஊறறுநீர்போலமிகும்—நிற்ப
வும், இஃது அநாணவனா நிலலாது நீரவேண்டிமென்றிறைப்பவாககு ஊறறு
நீரமிகுமாறுபோன மிகாநின்றது. எ-று.

அம்மறைத்தலாற பயனென்னென்பதபட நின்றமையின், மன ஒழியிசைக
கணவந்தது. “இஃதோ செலவாக மொத்தனெனயான்” எனபுழிப்போலான்
செ சுட்டுப்பெயர்ந்து திரிந்துநின்றது. இஃதோநோயெயென்று பாடமொது
வாருமுளா, அது பாடமனமையதிக இனி அஃதற்கிதந்து நீசெயலவேண்டு
மென்பதாம். (க)

கககஉ. கரத்தலு மாறறேனிந் நோயைநோய செயதாராக
குரைத்தலு நாணுத தரும். உ

ரண்டையாரநியாமன மறைத்தல ஆண்டையாரநியததுதுவி
தென்னென்றுமிரண்டனா ஒன்றுசெயலவேண்டுமெ
ன்றதோழிகஞ்ச சொல்லியது.

இ-ள. இந்நோயைக கரத்தலும் ஆறறேன்—இந்நோயை ரண்டையாரநியா
மனமறைத்தலும் வல்லெனுகின்றிலேன்,—நோய செயதாராககு உரைத்தலும்
நாணுத தரும் — ஆகாககால், நோயசெயதவாககுரைக்கவெனின், அதுவும்
எனக்கு நாணினைத்தாராநின்றது, இனியெனசெயகோ! எ-று.

ஒருகாலைக்கொருகானயிருதலிற கரத்தலுமாறறேனெனதும், சேயிடைச்செ
ன்றவாககு இதுசொல்லித் துதுவிட்டால் இன்னுயிருநதேனென்பது பயக்கு
மென்னுங்கருததால் நாணுத்தருமென்றுகூறினா. (உ)

கககங. காமமு நாணு முயிராகாவாத துங்குமென்
தேனு வுடம்பி எனகது. ட
இதுவும்.

இ-ள. காமமும் நாணும் — காமநோயும் அதனைச் செயதவாககு உரைக்க
லொல்லாத நாணும் — நோன என உடம்பின் அகத்து—தம்மைப்பொருத
என்னுடம்பினகண்ணே—உயிராகாவாத துங்கும்—உயிராகாததண்டாக அத
னிருதலையினா துங்காநின்றன. எ-று.

பொருமை மெலிவாயது. துங்குமென்பது, ஒன்றினொன்று மிகாது இரண்
டும் ஒத்தசீரவென்பது தோன்ற, நின்றது. துதுவிட்டவும் ஒழியவுமபண்ணுவன
வாய காமநான்கள தம்முளொத்த உயிரினையிறுவியாநின்றன, யான் அவற்று
ளொன்றினகணிதகமாட்டாமையின் இஃதிற்றேவிடுமென்பதாம். (ங)

கககசு. காமம் கடன்மன்னு முண்டே யதுநீந்து
மேமப் புணைமன்னு மில. ச

தலைவர காமககடற்படா படினும் அதனை ஏற
புணையானிதற்கு கடிப்பொன்ற தோழிக்குச்
சொல்லியது.

இ-ள். உண்டு காமககடலே—யாவாக்கும் உளவாயவருகின்ற இவ்விரண்ட
னுள்ளும் எனக்குண்டாகின்றது காமககடலே,—அது நீந்தும் ஏம்ப புணை இல
—அதனை நீந்தும் அரனாய புணையிலலை. ஏ-று.

இருவழிபும மன்னும் உமமும் அசைநிலை. தூதுவிட்டு இதற்குப் புணையாகற
பாடியாயநீயும் ஆயிறநிலையென்பது கருத்தது. (ச)

கககரு. துப்பி னெவனாவா மறகொ றுயர்வரவு
நடபினு ளாற்று பவா. டு

தூதுவிடாமெனோககித தோழியொடு
புலந்தொல்லியது.

இ-ள். நடபினு றுயர்வரவு ஆறதுபவா—இன்பஞ்செய்தற்குரிய நடபினக
ண்ணை துன்பவரவினைச் செய்யவல்லவா—துப்பின எவனாவாகொல—துன்ப
ஞ்செய்தற்குரிய பகைமைககண என்செய்வாகொல்லோ! ஏ-று.

துப்புப் பகையுமாதல “துப்பெதிந தோககே யுள்ளாச சேயமைய—னட
பெகிர தோககே யங்கை யணமைபுன” எனபதனனுமறிக. அப்பகைமை
ஈண்டிக்காணுமையின அவாசெய்வதுமறியப்பெற்றிலேமென்பதுபட டினறமை
யின, மன ஒழியிசைக்கண வந்தது. துயர்வருதலை விலக்கலாயிருக்க அதுசெ
யகின்றிலையென்ப புலக்கின்றமைபின, துயர்வரவுசெயதாளாகியும் பிறளாக்
கியுங்கூறினா. (ரு)

கககசு. இன்பங் கடன்மற்றுக காம மஃதிடுங்காற
றுன்ப மதனிற பெரிது. சு

காமததானின்பமுற்றுகரு அதனினுய துன்பமும் வரு
மெனற தோழிக்குச் சொல்லியது.

இ-ள். காமம் இன்பம் கடல—காமம் புணாவாலின்பஞ்செய்யுங்கால, அவ
வின்பங்கடல்போலப்பெரிதாம்,—மற்றஃது அடுங்கால துன்பம் அதனிறபெ

ரிது—இனி அதுதானே பிரிவாற்றுன்பஞ்செய்யும்கால, அதுதனபம் அககடல் னுமபெரிதாம். எ-று.

மற்று வினைமாற்றினகன் வந்தது. அடுகாலென வந்தமையின், மறுதலை யெச்சம் வருவிக்கப்பட்டது. பெற்றவினபததோடொத்துவரின் ஆற்றலாம், இஃததனதளவனறென்பது கருதது. (க)

கககக. காமக கடுமபுன னீந்திக கலாகானேன்

யாமததும் யானே யுளேன். எ

காமக்கடல் நிறை புணையாக நீந்தயபி

மெனகுடகுச சொல்லியது.

ககக ம் அகி.—படாமென்கிரவகல்.

க.க.க

இ-ள். காமக கடுமபுனல நீந்திக கலாகானேன்—காமமாகியகடல் நீந்தா தேனலலேன், நீந்தியும் அதற்குக் கலாகானகினதிலேன்,—யாமத்தும் யானே உளேன்—அககானுமமககாலநான் எல்லாருடையிலும் அடையிருளாயிற்று, அவவளையிருடகண்ணும் அதற்கொருதுணையினி யானேயாயினேன், ஆயும் இறந்துபடுமபுனதுடோகாதனோகாகினதேன், ஈதொருதீவினைப்பயனிருந்த வாரென்! எ-று.

கடுமை ஈண்டு மிகுதிககனினறது. உமமை முன்னுதகட்டப்பட்டது. யானேயாயினேனென்பது நீதுணையாயிற்றிலையெனனுதகுதிப்பிறந்து. (எ)

ககக அ மனனுயி ரெல்லாந துயிற்றி யளித்திரா

வென்னலல திலலை துணை. அ

இரவினகொடுமைசொல்லியிரங்கியது.

இ-ள். இரா அளித்தது—இவ்விரா அளித்ததாயிருந்தது,—மன உயிர எல்லாம துயிற்றி என்னலலது துணை இலலை—உலகத்த திலைபெறுகின்ற உயிரகளையெ லலாநதானேதுயிலப்பண்ணுதலான என்னையலலது வேறுதுணையுடைத்தாயிற் திலலை. எ-று.

துயிற்றியெனத திரிந்துகின்ற வினையெச்சம் அவாயதிலையான்வந்த உடைத தாதலோயி முடிந்தது. துணையோடொன்றுகின்ற உயிரகெல்லாம் விட்டு இறந்துபடுமெலலையென என்னையே துணையாகக கோடவின அறிவின்றென பதுபற்றி அளித்தெனறாள், இகமுசகிகுதிப்பது. (அ)

கககக. கொடியா கொடுமைபிற றுகொடிய வீநா
 னெடிய கழியு மிரா. ௯

இதுவுமது.

இ-ள. இந்நாள நெடிய கழியும் இரா—காதலரொடு நாயினபுற முன்னு
 ளகளிற் குறியவரைய அவாபிரிவாற்றேமாதினா இந்நாளகளிலே நெடியவாயச
 செலகின்ற கங்குல்கள்—கொடியா கொடுமைபின் தாம் கொடிய—அக்
 கொடியாரது கொடுமைக்குமேலே தாவகொடுமை செயயாதினறன். எ-று.

தனனாற்குமை கருதாது பிரிதலின், கொடியாரொன்றான. கொடுமை கடிதின்
 வாராதுநீட்டிததல். அவாபிரிவாற்றும் நீட்டிப்பானுமுளதாய ஆறருமைக்குக
 கண்ணோடாமெழும் பண்டையினெடியவாயக கொடியவாகாதினறனவெ
 னபதாம். (௧)

கக௭0. உள்ளம்போன் றுள்வழிச செலகற்பின் வெள்ளநீர்
 நீர்தல மனனோவென் கண். ௧0

நின்கண்கள பேரழகழிகின்றனவாகலின் அழற்பாலை
 யல்லையென்றாருச சொல்லியது.

இ-ள. உள்ளம்போன்று உள்வழிச செலகற்பின்—மனம்போலக் காதல
 ருள்ளதேயதந கடிதிறசெல்லவல்லனவாயின,—என கண் வெள்ளநீர் நீர
 தல்—என்கண்கள இவ்வனம் வெள்ளமாகிய தநநீரை நீர்தா. எ-று.

அதுமாட்டாமையின் இனி அவற்றிற்கு நீர்துதலேயுள்ளதென்பது படநின்ற
 மையின், மன ஒழியிசைக்கண் வரதது. மனத்திற்குச் செலவாவது நினைவே
 சந.

௧௧௧௮ க௮ ம் அதி:—கண்விதுப்பழிதல்.

யாகலின் உள்ளம்போன்றென்றும், மெய்க்கு நடந்துசெல்லவேண்டிதலிற் கண்
 கள அதனொடுசென்று காதலரைக் காண்டலுடாதென்னும்கருததாற் செல
 கற்பின்னென்றும்கூறினா. இதனான வருகின்றவழிகாரமுநதோற்றவாயசெய
 யப்பட்டது. (௧0)

கக௮ ம் அதி:—கண்விதுப்பழிதல்:

அஃதாவது கண்கள தவகாட்சிவிதுப்பான வருநததல். காட்சிவிதுப்புத
 தலைமகனைக் காண்டற்கு வினாதல். இது, படரானமெலிந்தவழி நிகழ்வதாகலி
 ன், படாமெலிந்திரவகலின்பின் வைக்கப்பட்டது.

ககஎக. கண்டாங் கலுழுவ தெவன்கொலோ தண்டாநோய
தாங்காட்ட யாங்கண்டது. க

நினகண்கள கலுமுநது தமமழகிழவாநின்றன கீயாற்றல
வேண்டிமென்ற தோழிகருந தலைமகள்
சொல்லியது.

இ-ள். தண்டா நோய யாம கண்டது தரம் காட்ட—இதரணியாநோயை
யாமறிந்தது தாமெமகருக காதலனாக காட்டலானன்றோ, —கண் தாம் கலு
ழுவது எவன்கொல்—அன்று அததொழிலவாய கண்கள இன்று எம்மைக் கா
ட்டச்சொல்லியமுகின்றது என்கருதி எ-று.

காட்டவென்பதற்கேற்ற செயப்படுபொருள் வருவிககப்பட்டது. இன்றந்
தாமேகாட்டுதல்லலது யாங்காட்டுதல் யாண்டையதென்பதரம். (க)

ககஎஉ. தெரிநதுணரா நோகறிய வுணகண பரிநதுணராப
பைத உழப்ப தெவன. உ

இதுவுமது.

இ-ள். தெரிநது உணரா நோகறிய உணகண—மேலவினைவதனைபாராயந்
தறியாது அன்று காதலரை நோக்கிநின்ற உணகண்கள்—பரிநது உணராப
பைதல் உழப்பது எவன்—இன்று இது நமமாலவந்தநாநலிற் பொறுத்தல்
வேண்டிமெனக் கூறுபடுததுணராது துண்பமுழப்பது என்கருதி எ-று.

வினைவது பிரிநதுபோயவா வாராமையிற காண்டறகறியராய வருத்துதல்.
முன்னே வருவதறிநது அதுகாவாதாக்கு அது வந்தவழிப் பொறுத்தலன்றே
யுள்ளது, அதுவுஞ்செய்யாது வருத்துதல் கழிமடச்செய்கையென்பதரம். (உ)

ககஎக. கதுமெனத தானோககித தாமே கலுமு
மிதுநகத தகக துடைத்து ஈ

இதுவுமது.

இ-ள். தாம் கதுமென நோககித தாமே கலுமும இது—இக்கண்கள் அன்று
காதலனாத தாமே விரைநதுநோககி இன்றந் தாமேயிருநதமுகின்றவிது —
நகத்தக்கது உடைத்து—நமமாறசிரிககத்தககவியலபினைபுடைத்து. எ-று.

கண்களென்பது அதிகாரதநான் வந்தது. இதுவென்றது மேற்கூறிய கழி
மடச்செய்கையை. அது வருமுன்னர்க்காப்பார்க்கு நககவினைக்குமாகலான,
நகத்தக்கதுடைத்தென்றது. (ங)

ககஅ ம அதி—கண்விதுப்பழிதல்.

ககஅ

ககஎசு. பெயலாற்ற நீருலந்த வுன்க ணுயலாற்ற
யுயலிலே யென்க ணிறுத்தது. ச

இ-ள். உண்கண்—உண்கண்கள்—உயலாற்ற உயவு இலரோய என்
கிறது—அன்று யாறுபயமாட்டாமெக்கேதுவாய ஒழியிலலாதநோயை என்
கண்களே கிறதுத்தி—பெயலாற்ற நீர் உலர்த—தாமமுதலைமாட்டாவண்ணம்
நீர்வற்றிவிட்டன. எ-று.

நிறுத்தல பிரிதலும் பினகடாமையுமுடையானாக காட்டி அதனால் நிகுபெ
றசெய்தல. முன் என்கின்றதுதசெய்தலாற பின கமக்கின்றனான தாமே
வநநனவென்பதாம். (ச)

ககஎடு. படலாற்ற பைத லுழகருங் கடலாற்றுக
காமநோய செயநவென கண். டு

இதுவுமது.

இ-ள். கடல் ஈரமாக காமநோய செயந என்கண்—எனக்குக் கடலுஞ்சி
நிராமவண்ணம் பெரிதாய காமநோயைச் செயந என்கண்கள்—படல் ஈற்றா
பைதல உழகரும—அதநீயினையாற ருமுருதியிலிலவாயத அனபதையுமுழ
வாநின்றன. எ-று.

காமநோய காட்சியான வந்ததாநலின், அதனைக் கண்களே செய்ததாகிக
கூறினாள். நனபம அமுதலாலாயது. (டு)

ககஎக. ஒஹ வினிதே யெமகயிரநோய செயதகண்
டாவு மிதறபட டது சு

இதுவுமது.

இ-ள். எமக்கு இரோய செயந கண் தாம் இதறபட்டது—எமக்கிகா
மநோயினைச் செயந கண்கடாமும் இதறபிலாதமுதற்கண்களேபட்டது—ஒஹ
வினிதே—மிகவுமினிதாநின்றன. எ-று.

ஓவென்பது மிருகப்பொருட்கணவந குறிப்புச்சொல். நமமால் வருந்தமு
தறவெமக்கு அது தீரநாறப்பான்றதென்பதாம். (சு)

ககஎள உழநதுழந துண்ணீ ரறுக விழைநதிழைநது
வேணடி யவாககண்ட கண். எ

இதுவுமது.

இ-ள். விழைநது இழைநது வேண்டி அவாக கண்ட கண்—விழைநது உண்
கண்கமுதல விடாதே அன்று அவகாககண்ட கண்கள்—உழநதுழநது உள்

நீர் அதுக—இன்று இ. நாயிலாதமுங்கலாய அனபதிகிணையுழந்திழந்தி தமமக ததுளளநீர் அறறேபோக. எ-று.

அங்கு இடைவிடாமையென வந்தது. அந்தலாபிய இடத்தாகிழப்பொரு ளினொழிய இடத்தினமேனினறது. (எ)

ககள அ. பேணுது பெட்டா ருளாமனனே மறறவாக காணு தமைவில கண். அ

காதலா பிரிந்துபோயினாலலா அவர்னினளா அவரைக காணுமளவும நீயாறறலவேணி மெனற தோழிகுசு சொல்லியது.

கக அம் அதி.— கண்விதுப்பழிதல்.

இ-ள். பேணுது பெட்டா உளா—நெஞ்சால் விழையாதுவைத்துச் சொன மாதிரித்தால் விழைந்தவா இவ்விடத்தேயுளா; —மற்று அவர்க் கண காணுது அமைவில்—அவவுணமையாற பயன யாது, அவரைக கண்கள காணுதமைகிண றனவிலையாயின. எ-று.

செயலாறபிரிந்துகின்றமையிற் பேணுதெனறும், முன்னலமபாராட்டிப்பிரிவ ச்சமும் வனபுறையுங்குறிஞராகவிற பெட்டாநென்றுவகுகறிஞன். மன ஒழியி சைக்கண வந்தது. மற்று வினைமாற்றினகண வந்தது. ஓகாரம அசைநிலை, பா னுறறவுவ கண்கள அவரைக காண்டறகு வீருமபாரிளறனவெனபதாம். இனிக கொண்களையென்று பாடமாயின, எனகண்கள தமமைக் காணுதமைகின்ற கொண்களைத் தாங்காணுதமைகின்றனவிலை இவ்வாறே தமமையொருவாவி ழையாதிருக்கத் தாமவரை விழைந்தா உலகத்துளரோவெனறுகாக, இத் தற்கு மன அசைநிலை. (அ)

ககளக. வாராககாற னுஞ்சா வரிற்றுஞ்சா வாயிடை யாறகு நுறறன கண். ச

நீயுமாற்றி நினகண்களுநதுயிலவனவாதலவேணி மெனற தோழிகுசு சொல்லியது.

இ-ள். வாராக்கால் துஞ்சா—காதலா வாராதஞானது அவாவரவுபார்த்தது துயிலா, — வரின துஞ்சா—வந்தஞானது அவாபிரிவகுசித் துயிலா, — ஆயி டைக கண் ஆரஞா உறறன—ஆகலான அவவிருவழியும் எனகண்கள பொறு ததற்கரிய அனபதிகிணையுடைய. எ-று.

ஆயிடையெனச சுட்டி நீண்டது. இனி அவறறிற்றகுத துயில ஒருஞானதுமி

ககஅ0. மறைபெற ஊராக கரிதன்ற லெம்போ

லறைபறை கண்ணா ரகத்து. க0

காதலரை இவ்வூ இயற்பழிபாமல அவாகொடுமையை

மறைக்கவேண்டிமென்ற தோழிகருச சொல்லியது.

இ-ள். எம்போல அறைபறை கண்ணா அகத்து மறை பெறல் — எம்மைப் போலும் அறைபறையாகிய கண்ணினையுடையார் தம்நெஞ்சின்கண்டகிய மறையையறிதல்—ஊராககு அரிதன்று—இவ்வூரின்கணுள்ளார்கு எனிது. எ-று.

மறையென்றது ஈண்டு மறைக்கப்படுவதனை. அகத்துநிகழ்வதனைப் புறத்துள்ளார்க்கறிவித்தலாகிய தொழிலான ஒற்றுமையுண்மையின், அறைபறையாகியகண்ணென்றான். இங்ஙனஞ்செய்யுளவிகாரமாக்காது அறைபறைக்கண்ணொன்று பாடமோதுவாருமுள். யான் மறைக்கவும் இவை வெளிப்படுத்தாதினறவென்பதாம். (க0)

ககக ம் அதி— பசப்புறுபருவரல்.

கசக

ககக ம் அதி— பசப்புறுபருவரல்.

அது பசப்புறநபருவரலென விரியும். அஃதாவது பசப்புறதலானாய வருத்தம். இதனைப் பந்தெறிந்தவயாவென்பதுபோலக் கொள்க. பசப்பாவது பிரிவாற்றாமையான வருவதோர்நிறவேறுபாவி. இது, தலைமக்கைக காண்பபெறாத வழி நிகழ்வதாகலின், கணவிதப்பழிதலின்பின் வைக்கப்பட்டது.

ககஅக. நயந்தவாககு நலகாமை நோநதேன பசந்தவென பண்பியாராக குளாககோ பிற. க

முன பிரிவுடமபட்ட தலைமகள் அஃதாற்றாது பசந்தவழித் தன்னுள்ளே சொல்லியது.

இ-ள். நயந்தவாககு நலகாமை நோநதேன — எனனை நயந்தவாககு அது பொழுது பிரிவையுடமபட்டநான்—பசந்த எனப்பண்பு யாராககு உளாககோ—அதனையாற்றாது இதுபொழுது பசந்தவென்னியலினை யாராககுச சொல்வேன்! எ-று.

பிறவென்பது அசைநிலை. உடமபடாவழி ஒழிதல்குறித்துப் பிரிவுணர்த்தி

எராகலின் அவரன்புடையரொன்னுங்கருத்தான நயந்தவொன்றும், இதுவேபுட
ம்பாடாக மேலும் பிரிவுநிகழாமாகலின் இனி அவனாக் கூடுதலரிதென்னுங்கரு
த்தான நலகாமைபென்றும், முன்னருடம்பந்திலும் பின்னராரற்றதுபசுத்தலும்
பிறாசெய்தனவல்லவென்பான பசுந்தவென்பென்றும், யான செய்துகொ
ண்டதுன்பத்தினை இனியொருவாகஞ்சு சொல்லலும் பழியாமென்னுங்கருத்
தால் யார்க்குரைக்கோவேனறுங்கூறினாள். (க)

ககஅஉ. இவாதந்தா ரொன்னுந தகையா விவாதநதென்

மேனிமே ஊரும் பசுப்பு

உ

ஆற்றென்க கவனற தோழிகு ஆற்றுவலென்பது

படச சொல்லியது.

இ-ள். யானாறியுள்ளோகவும், — பசுப்பு—இப்பசுப்புத்தான, — தந்தா
அவா என்னும் தகையால்— என்னையுண்டாககிறா அவொன்னும் பெருமித்த
தான், — எனமேனிமேல் இவாதந்த ஊரும்— எனமேனியை மேலகொண்டு
செவத்தாநின்றது. எ-று.

“குருதிகொப பினிக்ரம் வேலான கூந்தனமா விவாதது செல்ல” எனபுழி
யும் இவாதல் இப்பொருட்டாதலிக. இஃது உரிமைபற்றியூகின்றது, இதற்கு
நீகவல்லவேண்டாவென்பதாம். (உ)

ககஅங். சாயலு நாணு மவாகொண்டா கைம்மாறு

நோயும் பசுலையுந தந்தது.

ங

அழகுநாணுமழியாமல் நியாற்றலவேண்டுமென்ற

தோழிகஞ்சு சொல்லியது.

இ-ள். கைம்மாறு நோயும் பசுலையும் தந்தது — பிரிகின்றஞானறே அவவிர
ண்டற்குநதலைமாறாக இக்காமநோயினையும் பசுலையையும் எனக்குத் தந்தது, —
சாயலும் நாணும் அவா கொண்டா — என்மேனியழகினையும் நானினையும்
அவாகொண்டுபோயினா, எ-று.

ககஅஉ

ககக ம அநி. — பசுப்புறுபருவால்.

எனிராநின்றை. அடக்குநதோதும் மிகுதலான, நோய நானிறகுத் தலைமா
றுயிறது. இனி அவா தந்தாலல்லது அவையுளவாகலும் இவையிலவாகலுங்கூ
டாவென்பதாம். (ங)

ககஅச. உள்ளுவுன மனயா னுரைப்ப தவாற்றிமார

களளம் பிறவோ பசுப்பு

ச

பிரிவினறவா செளிவித்த சொற்களையம் அவா
நற்றிறங்கனையும்நிதியாகவின் நீட்டியாது வருவொன்ற
வழிச சொல்லியது.

இ-ள். யான் உள்ளவன்—அவாசொற்களை யான் மனத்தானினையாநிற்பேன்,
—உரைப்பது அவாநிறம் — வாககாலுரைப்பதும் அவாநற்றிறங்கனையே,—
பசப்புக் கள்ளம்— அவாநனஞ்செய்யாநிறக்கூடும், பசப்பு வந்து நின்றது, இது
வஞ்சனையாயிருந்தது. எ-று.

பிறவும் ஒவும் அசைக்கலை. மெய் மறன்றமனவாகருக்களினவழித்தாகவின்
அதனகண்ணும் வாரதபாற்றாளுயிருக்க வந்தமையின், இதனசெயல் கள்ளமா
யிருந்ததென்ற நானாறு நுகின்றமை கூரியவாறாயிற்று. (ச)

ககஅரு. உவககாணொங் காதலா செலவா ரிவககாணென்
மேனி பசப்பூ வது. (ரு)

காதலா பிரிந்தனித்ததாயிருக்கவும் அறநுகின்றிலையென்ற
தோழிகு முன்னிகழ்ந்தது கூரியது.

இ-ள். எவகாதலா உவககாண செலவா— பணமும் உவகாதலா உவகசெல
வாராக, —எனமேனி பசப்பூவது இவககாண— எனமேனி பசப்பூவதினகே
யன்றோ அப்பெற்றிய நின்றது பித்தொன்றமோ எ-று.

உவககாண இவககாணென்பன டுடிகின்றவிடைச்சொற்கள். தேயவன்
மையாற காலவணமை கருதப்பட்டது. அவாசெலவும் புசப்பின் தவரவும் பக
விரவுகாணசெலவும்வரவுமேலவதறிந்துவைத்து அநியாதாயபோல நீசொ
ல்லுகின்றதெனனென்பதாம். (ரு)

ககஅசு. விளகநற்றம் பாகரு மிருளேபோற கொண்கன
முயககற்றம் பாகரும பசப்பு. (சு)

இ-ள். விளககு அற்றம் பாகரும இருளேபோல—விளககின்ற மெலிவுபா
ரத்து நெருங்குவருமிருளேபோல— கொண்கன முயககு அற்றம் பாகரும
பசப்பு—கொண்கனமுயககின்ற மெலிவுபாரத்து நெருங்குவரும் இப்பசப்பு.
எ-று.

பாகருமென்பன இலககனைச்சொல். முன்பிரியாதிருக்கவுந் தனக்கவகாச
மபாத்துவரும் பசப்புப் பிரிவுபெற்றால் எனசெய்யாதென்பதாம். (சு)

ககஅள புலனிக கிடந்தேன புடைபெயாந்தே னவவளவி
லளளிககொள வறறே பசப்பு. எ

இதுவுமது.

இ-ள. புலலிககிடந்தேன் புடைபெயாந்தேன்— முன்னொருநான்று காது
லாப புலலிககிடந்த யான் அறியாது புடைபெயாந்தேன்,— அவ்வளவில்
ககசு ம அகி.— பசப்புறுபருவால். கசுந.

பசப்பு அளளிககொளவறு— “அப்புடைபெயாந்தவனவிலே பசப்பு அளளி
ககொளவதுபோல வந்து செறிந்தது. எ-று.

கொளவென்பது குறைந்ததுநின்றது. அளளிககொளவது அளளிககொளப்ப
பரிமபொருள். அப்புடைபெயாச்சிமாக்ஷாததிறகு அவவாறாயது இப்பிரிவின
கணுமாறு சொல்லவேண்டுமோவென்பதாம். (௭)

ககஅஅ. பசந்தா ளிவளென்ப தல்லா ளிவளாத

துறந்தா ரவரென்பா ரில். அ

நீயநனம் பசகதரபாலையலையென்ற நோழியொடு

புலந்துசொல்லியது.

இ-ள. இவள் பசந்தாள் என்பது அல்லால்—இவள் ஆற்றியிராது பசந்தா
ளென்று என்னைப் பழிசூறுவதல்லது — இவளை அவர் துறந்தார் என்பார்
இல்—இவளையவா துறந்தபோயினுசென்று அவரைக் கூறுவாரொருவருமில்லை.
எ-று.

என்பாரென வேறுபடுத்தக்கூறினா, தன்னையே நெருங்குதல்பற்றிப் புல
ககின்றமையின். (௮)

ககஅக. பசகமற பட்டாங்கென மேனி நயப்பித்தார்

நன்னிலைய ராவ ரெனின. க

இனவும க.

இ-ள. நயப்பித்தார் நன்னிலையராவா எனின்—இப்பிரிவையாரணையுடம்பம
வகை சொல்லியவா இன்ன நின்கருத்தான நல்லநிலையினராவாயின,— என
மேனி பட்டாங்கு பசக— எனமேனி பட்டதபட பசப்பதாக. எ-று.

நன்னிலையராத நனமககண்ணேநிறையுடையராதல். பட்டாங்காகவெ
ன ஆகம வருவித்ததாகாக. முன் இப்பிரிவினகொடுமைபரியாதவெனனை
இதற்குடம்பித்தபி பிரித்தவா சுவரிராகவேவேண்டுவது, எனமேனியும் பச
பபும யாதுசெய்யினென்னென்பதுபட நின்றமையின், மன ஒழியிசைக்கண்

வந்தது.

(6)

கககூ0. பசப்பெனப் போபெறுத னனறே நயப்பித்தார
நலகாமை தூற்று றொனின க0
நிலைமகனாறுதற்பொருட்டுத் தோழி நிலைமகனையிற
பழித்தவழி அவள இயற்படமொழிந்தது.

இ-ள். நயப்பித்தார நலகாமை தூற்றொனின—அன்று தாவருறைநயப்பித்
துக கூடினவாக்கு இன்று நலகாமையை நடடோர் தூற்றாராயின, — பசப்
பெனப் போபெறுதல் நனறே—பசப்புறமுள்ளே வேறறுமைபானன்றிப் பச
பபுத்தானாயினுள்ளே ஒற்றுமையாற்றுகுஞ்சொல்ல அப்பெயரைப்பெறுதல் என
க்கு நன்று. எ-று.

நடடாரொன்பது அவாயநிலையான வந்தது. இயற்பழித்தல்பொறுது புலக்
கினராளாகலின், இகழ்ச்சிகுறிப்பாறகூறினாள். அவரை அருளிலொன்னாது
இன்னும் பசநதாளிவள்ளையையே யாற்றாதுநெறியாவதென்பதாம். (க0)

ககசா

க20 ம் அதி.— தனிப்படாமிகுதி.

க20 ம் அதி.—தனிப்படாமிகுதி.

அது தனியாகிய படாமிகுதியென விரியும். அஃதாவது படாமிகுதி தலை
வனகண்ணிந்த தனகண்ணதேயாதல் கூறுதல். அறமும் பொருளுநோக்கிப்
பிரிதலின் அவன்கண் இலகையாற்றது. இது, பசப்புறது வருந்தியாட்கூறியதா
கலின், பசப்புறப்பருவரலின்பின் வைக்கப்பட்டது.

கககூக. தாமவீழ்வார தமவீழ்ப் பெற்றவா பெற்றாரோ
காமத்துக காழில் கனி. க

காதலரும் நினனிறுமாற்றாராயக கடிதின்வருவா நீயவரொடு
பேரின்பதுகாடியெனற தோழிகுஞ்சு சொல்லியது.

இ-ள். தாம வீழ்வார தம வீழ்ப் பெற்றவா—தமமாறகாதவிக்கப்படுங்கண்
வா தமமைக காதலிக்கப்பெற்ற மகளிர் — பெற்றாரோ காமத்துக காழ் இல்
கனி—பெற்றாரானறே காமத்துகாச்சியென்றும் பரலில்லாத கனியை. எ-று.

காமம் ஆடுபெயர். அதது அலவழிக்கண் வந்தது. முன்னநலவினை இல்
வழிப் பெறப்படாமையிற் பெற்றாரொன்றும், அவராத றடையின்றி துக்கரப்பி
தலிற் காழில்கனிபென்றுவகூறினாள். நங்காதலா பிரிதலேயன்றிப் பின் வாரா

மையுமுடைமையின், அக்கனி யாம பெற்றிலேமெனபதாயிற்று. (க)

கககூஉ. வாழ்வார்க்கு வானம் பயந்தற்றால் வீழ்வார்க்கு
வீழ்வா ரளிககு மளி. உ

இதுவும் ஏ.

இ-ள். வீழ்வார்க்கு வீழ்வா அளிகரம் அளி—அறமும் பொருளுநோக்கிப்
பிரிந்தாற் றமமையினரியமையா மகளிராகு அவரையினரியமையாக கணவா
அளவறிந்து வந்து செய்புநதலையளி — வாழ்வார்க்கு வானம் பயந்தற்று—
தன்னையே நோக்கி உயிரவாழ்வார்க்கு வானம் அளவறிந்துபெய்தாற்போலும்.
எ-று.

நன்காதலா நமமை விழையாமையின் அததலையளியில்லையாகலான, மறை
வறந்துழி அதனான வாழ்வாபோல இறந்துபடுதலே நமக்குள்ளதெனபதாம்.

கககூஉ. வீழ்நா வீழப் படுவார்க கமையுமே
வாழ்ந மென்னுஞ் செருககு. ஈ
இதுவும் ஏ.

இ-ள். வீழ்நா வீழப்படுவார்க்கு அமையுமே — தாம் விழையுநகணவரான
விழையப்படுமகளிராகு ஏற்புடைதது—வாழ்நம் எனனும் செருககு—காத
லா பிரிந்தாராயினும் நமமை தீனைந்து கடிதினவருவா வந்தால் நாயினபுற்று
வாழ்கமென்றிருக்காநருககு. எ-று.

நாம அவரான வீழப்படாமையின், நமக்கமைவது இறந்துபாடுனபதாம்.

கககூச. வீழப் படுவா கெழீஇயிலா தாமவீழ்வா
வீழப் படாஅ றொனின். ச

காதலனாயியறப்பதித்தலையஞ்சி அவருளின்மை மறைத்த நீ கடவுட்
கற்பினையாகலிற் கற்புடைமகளிரால் நன்குமதிக்கப்படுதியெ
ன்ற தோழிக்குச் சொல்லியது.

கஉஉ ம அறி.— தனிப்புடர்மிஞ்சி. க.சுரு

இ-ள். வீழப்படுவா — கற்புடைமகளிரால் நன்குமதிக்கப்படுவாரும்—
தாம் வீழ்வா வீழப்படாறொன்ற கெழீஇயிலா— தாம் வீரும்புங்கணவரான
வீரும்பப்படாராயிற் தீவினையாட்டியா. எ-று.

சிறப்புமமை விகாரததாற்றொக்கது. கெழீஇயினமை நல்வினையின்மை, அஃ
து அருத்தாபத்தியாற்றீவினையுடைமையாயிற்று. தீவினையுடையேறகு அந்நன்

குமிழ்ப்பாற் பயனிலையெனப்பதாம்.

(சு)

கககூடு. நாங்காதல கொண்டார் நமக்கெவன் செய்பவோ
தாங்காதல கொள்ளாக் கடை.

டு

அவாமேற்காதலுடைமையின் அவாகருத்தறிந்தாற்றினு

யென்ற தோழிகுசு சொல்லியது.

இ-ள். நாம் காதல கொண்டார் நமக்கு எவன் செய்ப—நம்மாத்காதலசெய்யப்பட்டவா நமக்கென்னவின்பத்தைச் செய்வா, —தாம் காதல கொள்ளாக் கடை—அவ்வாறே தாமும் நங்கட்காதலசெய்யாவழி. எ-று.

எச்சவுமமை விகாரத்தாற்றொக்கது. அக்காதலுடைமையால் நாம் பெற்றது துன்பமேயென்பதாம்.

(ரு)

கககூசு. ஒருதலையா னின்னாது காமங்காப் போல
ஒருதலை யானு மினிது.

சு

இஹவுமது.

இ-ள். காமம் ஒருதலையான இன்னாது — மகளிர் ஆடவொன்னுமிருதலையினும் வேட்கை ஒருதலைக்கண்ணையாயின் அஃகினாது, — காப்போல இருதலையானும் இனிது—காவினதுபாரம்போல இருதலைக்கண்ணுமொப்பின், அஃகினிது. எ-று.

முன்னுருபுகள் ஏழன்பொருண்மைக்கண் வந்தன. கா ஆகுபெயர். எனமாட்டுண்டாயவேட்கை அவாமாட்டுமுண்டாயின், யானிவவாது துன்பமுழத்தல் கூடுமோவென்பதாம்.

(சு)

கககூஎ. பருவரலும் பைதலுங் காணுன்கொல காம
னொருவாக ணினறொழுது வான.

எ

இ-ள். ஒருவர்கண் நின்று ஒழுகுவான் காமன்—காமமாகாதற்குரியவிறுவரிடத்தும் ஒப்பிறறலொழிந்து ஒருவரிடத்தே நின்று பொருகின்ற காமக்கடவுள்— பருவரலும் பைதலும் காணுன்கொல — அவவிடத்துப் பசப்பாறாய் பருவரலும் படாமிருதியும் அறியானகொலோ! எ-று.

விழைவும் வெறுப்புமினி எல்லாகண்ணுநிகழாதனவறிதற்குரிய கடவுளும் என்கண் வேறுபட்டான், இனி யானுபயுமாறெனையெனப்பதாம்.

(எ)

கககூஅ. வீழ்வாரி னின்சொற் பெறுஅ துலகத்து
வாழ்வாரின் வன்கணு ரில.

அ

தலைமகனாதுவரக்கானாது சொல்லியது.

இ-ள். வீழ்வாரின் இன்சொற பெருது வாழ்வாரின்—தம்மால் வீரும்பப்ப
 வெகாதலாதிறத்ததின்மும் ஒரினசொல்லளவும் பெருதே பிரிவாறதி உயிவா
 ச்சு

கசக கஉக ம் அதி.— நினைந்தவர்புலம்பல்.

ழ்கின்ற மகளிர்போல—வனகனா உலகத்து இல —வனகண்மையுடையார்
 இவவுலகத்திலலை. ஏ-று.

காதலாதிறத்ததசொல யாதானும் எனகதினிதெனனுங்கருத்தால், இன்சொ
 லெனருள. இழிவுசிறப்புமமை விகாரத்தாற்றெககது. யான வனகண்ணேரு
 கலின், அதுவும்பெருது உயிவாழாநின்றேனென்பதாம். (அ)

ககசக. நசைஇயார நலகா ரொனினு மவாமாட

நசையு மினிய செவிகரு கூ

இதுவுமது.

இ-ள். நசைஇயார் நலகா எனினும்— என்னுல நசுபபட்டகாதலா என
 மாட்டன்பிலையாயினும்,—அவாமாட்டு இசையும் செவிகரு இனிய— அவா
 திறத்தியாதானுமோசொல்லும் எனசெவிக்கினியவாம். ஏ-று.

இழிவுசிறப்புமமை, அவா வாரலொனனுஞ்சொல்லாயினும் அமையுமென்ப
 துபட, நின்றது. அதுவும் பெற்றிலேனென்பதாம். (க)

கஉ00. உறாஅக குறுநோ ப்பாபபாய கடலைச

செருஅஅய வாழிய நெஞ்சு. க0

தலைமகனாறுதுவரபெருது தானாறுதுவிடக்கருதியாள

நெஞ்சொடு சொல்லியது.

இ-ள். உறாககு உறநோய உபாபபாய நெஞ்சு—நினனோடுகுதார்க்கு நின
 னுறநோயையுலககலுறற நெஞ்சே,— கடலைச ரெறய— நீயாறறயாயினும்
 அரிதாய அதனையொழிந்தது, நினகருத் துயரஞ்செய்கின்ற கடலைத் தூக்க மு
 யலவாயாக, அஃதெனின. ஏ-று.

உணாக்கலுறறது அனவிறநநோயாகலானுங் கேட்பார உறவிலராகலானும்
 அது முடிவதொன்றன்று, முடிந்தாலும் பயனிலையென்பது கருத்தது, முய
 லாநின்றையென்னுகுறிப்பான, வாழியவெனருள. (க0)

கஉக ம் அதி.— நினைந்தவர்புலம்பல்.

அஃதாவது முன்கூடியஞானறையின்பததினை நினைந்து தலைமகடனிமையெய்தலும், பாசறைக்கட்டலைமகனறனிமையெய்தலுமாம். இவ்வாறு இருவர்க்கும் பொதுவாதலபற்றிப் பனமைப்பாலாறகூறப்பட்டது. இது, படாமிகுதி தனகண்ணதாகினைந்த தலைமகருமுரித்தாகலின், அவ்வியைப்புறறித் தனிப்படாமிகுதியின்பின் வைக்கப்பட்டது.

கஉ0க. உள்ளினுந் தீராப் பெருமகிழ் செய்தலாற
களனினுங் காம மினிது. க

அதாபச்சென்ற பாவகணுகுத தலைமகன சொல்லியது.

இ-ள. உள்ளினும் தீராப் பெருமகிழ் செய்தலால்—முன்கூடியஞானறையின்பததினைப் பிரிந்தழி நினைந்தாலும் அதுபொழுது பெற்றறப்போல் நீங்காத மிகமகிழ்ச்சியைத் தருதலால்,— களனினும் காமம் இனிது— உண்டுழியலலது மகிழ்ச்சிசெய்யாத களனினுங் காமம் இனப்பயத்ததலுடைத்து. எ-று.

தன்றனிமைபுந் தலைமகனைமறவாமைபுங்கூறியவாறு.

(க)

கஉக ம அதி.— நினைந்தவர்புலம்பல்.

க.ச.ள

கஉ0உ. எனைத்தொன நினைதேகாண் காமந்தாம் வீழ்வார்
நினைப்ப வருவதொன் றில. உ

இதுவுமது.

இ-ள. தாம் வீழ்வார் நினைப்ப வருவது ஒன்று இல்—தம்மால் வீருமப்பரிவாராப் பிரிவினகண்ணிததால் அந்நினைவாக்கு அப்பிரிவான வருவதோரது பைமில்லையாம்,— காமம் எனைத்து இனிது ஒன்றேகாண் — அதனாறகாமம் எததுணையேனுமினிதொன்றே காண். எ-று.

புணாநதழியும் பிரிந்தழியும் ஒப்பகின்றென்பான, எனைத்துமினிதென்றான. சிறப்புமமை விகாரத்தாற்றெகாது. தான்றறியவகை கூறியவாறு. (உ)

கஉ0க. நினைப்பவர் போன்று நினையார்கொ ழுமமல
சினைப்பது போன்று கெடும. க

தலைமகனை நினைந்து வருந்துகின்ற தலைமகள் தோழிகுஞ்ச சொல்லியது.

இ-ள. துமமல கினைப்பதபோன்று கெடும — எனக்குத் துமமல எழுவது போன்று தோன்றிக் கெடாநின்றது,— கினைப்பவரபோன்று நினையார்கொல—அதனாற காதலா என்னைகினைப்பாரபோன்று நினையாராகலவேண்டும். எ-று.

கிளைத்தல் அருமபுதல். சேயமைக்கணனராய கேளிர நினைந்துழி அநநி
னைக்கப்பட்டாகருத துமமேருனதுமெனநுமலவிபலபற்றித் தலைமகனெயித்
துக்கொண்ட வினை முடிவதுபோனது முடியாமையுணர்ந்தாள சொல்லியதா
யிற்று. (௩)

கஉ0ச. யாழ முளேங்கொ லலாநெஞ்சந தெந்நெஞ்சத்

தோலு வுளரோ யவா.

ச

இதுவுமது.

இ-ள். எந்நெஞ்சத்து அவா ஒ உள்ளோ — எம்முடையநெஞ்சத்து அவா
எப்பொழுதுமுள்ளோயாயிராநின்றோ, — அவா நெஞ்சத்து யாமும் உள்ளே
கொல்—அவ்வகையே அவருடைய நெஞ்சத்தும் யாமுமுள்ளமாதமோ, ஆகே
மோ! எ-து.

ஒகாரவிடைச்சொல் ரண்டிடைவிடாமையுணர்த்திநின்றது. உளமாயும் வினை
முடியாமையின் வாராராயினாரோ, அது முடிந்தம இலமாகலின் வாராராயி
னாரோவென்பது கருத்தது. (ச)

கஉ0டு. தீநெஞ்சந தெமமைக கழிகொண்டா நாணர்கொ
லெந்நெஞ்சந தோவா வரல.

டு

இதுவுமது.

இ-ள். தீநெஞ்சத்து எம்மைக கழிகொண்டா— தம்முடையநெஞ்சினக
ண்ணே யாருசெல்லாமல் எம்மைக காவல்கொண்ட காதலர்— எந்நெஞ்சத்து
ஒவா வரல் நாணாகொல்—தாமெம்முடையநெஞ்சினகண் ஒழியாது வருதலை
நாணாகொல்லோ! எ-து.

ஒருவரைத் தவகண் வருதற்கு ஒருகாலமுடம்படாது தாமவாகட்பலகால
ஞ்சேறல் நாணுடையாசெயலன்னமையின், நாணாகொன்னென்றான். (டு)

கஉ0டி கஉக ம அதி. — நினைந்தவர்புலம்புல்.

கஉ0ஈ. மற்றியா நென்னுளேன் மன்றோ வவரோடியா
னுறநா ளுள்ள வுளேன்.

ஈ

அவரோடு புணர்ந்தஞானறையின்பத்தை நினைந்து இறந்துபாடுய
தாநின்றாய் அதுமறத்தலவேண்டுமென்றாருச
சொல்லியது.

இ-ள். யான் அவரோடு உறந நாள் உள்ள உள்ளே—யான் அவரோடு புண
ர்ந்தஞானறையின்பத்தை நினைதலான் இத்துன்பவெள்ளத்தும் உயிர்வாழ்கி

னறேன, —மற்று யான என்னுளேன—அதுவின்றாயின், வேறெததால் உயிர் வாழ்வேன! எ-று.

நாள் ஆகுபெயர். உயிர்வாழத்தற்கு வேறுமுன், அவைபெற்றிலெனென்பது பட நின்றமையின், மன் ஒழியிசைக்கண வந்தது. அவை அவனதுதுவருதல், தனதுதுசேறனமுதலாயின். அவை யாவுமினமையின், இதுவல்லது என்கரு ப்பற்றுக்கோடிலையென்பது கருத்தது (சு)

கஉ௦௭. மறப்பி னெவனுவன் மறகொன மறப்பறியே
னுள்ளினு முள்ளு சுடும். எ

இதுவுமது.

இ-ள். மறப்பு அறியேன உள்ளினும் உள்ளம் சுடும்—அவவினப்பதை மற ததலறியேன இன்றுள்ளாறிறகவும், பிரிவு என்னுள்ளதைச் சுடாநின்றது, —மறப்பின் எவனுவன்—அவனும் பிரிவாற்றாத யான மறந்தால் இறந்துப டாது உனேனுவது எத்தால்! எ-று.

மறக்கப்படுவது அதிகாரத்தான வந்தது. மனாணமும் அது படநின்று ஒழி யிசையாறிறது. கொல அசைநிலை. (எ)

கஉ௦௮. எனைத்து நனைப்பினும் காயா ரனைத்தன்றே
காதலா செய்யுஞ் சிறப்பு அ

இததுன்பமறிந்துவந்து காதலா நினக்கினபரு

செய்வொன்றாட்குச் சொல்லியது.

இ-ள். எனைத்து நனைப்பினும் காயா — தமமை யானெத்துணையும் மிகநி னைந்தாலும் அதற்கு வெகுளா, — காதலா செய்யும் சிறப்பு அனைத்து அன றே—காதலா எனக்குச் செய்யுமினப்பமாவது அவ்வளவன்றே! எ-று.

வெகுளாமை அதற்குடம்பட்டு நெஞ்சினகணிற்றல். தனக்கு அவவினப்பதி ற்சிறந்ததினமையின், அதனைச் சிறப்பெனருள. காதலர்மமமாட்டருளென றும், செய்யுங்குணமென்றும், பாடமோதுவாருமுளா. தோழி கூறியவதனைக் குறிப்பானிகழந்தகூறியவாறு. (அ)

கஉ௦௯. விளியுமெ னின்னுயிர் வேறல்ல மெனபா

ரளியினமை யாற்ற நினைந்து. கூ

தலைமகனதுதுவாக காணாது வருந்துகின்றன வறபுதுத்தந்

தோழிகுஞ்ச சொல்லியது.

இ-ள். வேறு அல்லம் எனபா அளியினமை ஆற்ற நினைந்து — முன்பெ லலாம் நாயிருவரும் வேறல்லமென்று சொல்லுவாரதளியினமையை மிகவுரி

நேரது,— என இன்னுயிர விளியும்—எனதினியவுயிர கழியாநின்றது.—எ-று.
கஉஉ ம அதி.—கனவுநிலையுரைத்தல். கஉசக

அனியினமை பின்வருவராகத் துமாயப்பிரிதலும், பிரிந்தவாராமையும், ஆன்
டுகின்றழித துதுவிடாமையும் முதலாயின. பிரிவாற்றல்வேண்டுமென வறபு
றுததாடகு எனனுயிர கழிகின்றது பிரிவறகன்று அவரன்பின்மைககென எதி
ரழிந்தது கூறியவாறு. (க)

கஉக0. விடாஅது சென்றாக கண்ணிறா காண்ப
படாஅதி வாழி மதி. க0

* வனபுறையெதிரழிந்தாள் காமமிக்ககழிபடராறசொல்லியது.

இ-ள். மதி—மதியே,—விடாது சென்றாக கண்ணிறால் காண்ப படாதி
—என்னெஞ்சின இடைவிடாதிருந்தே விடப்பிப்பாயினா லாபானெனகண்ண
ளவானாயினும் எதிர்ப்படுமவகை நீ படாதொழிவாயாக. எ-று.

கண்ணளவானெதிர்ப்படுத்தலாவது மதி இருவரானுநோக்கப்படுதலின் இரு
வர்கண்ணும் அதன்கண்ணே சோதல். முதலொடு சினைக்கொற்றமுமையுண்மை
யிற சென்றாககாணவெனதும், குறையுறுகின்றாளாகலின் வாழியெனதுங்
கூறினாள். இனிப் படாதென்பது பாடமாயின், கனவிடைக கண்ணிறாகாணு
மாறு மதி படுகின்றதிலையென அதனாற்றயிலபெறுது வருநதுகின்றாள் கூற
ருக்கு. இப்பொருட்கு வாழியென்பது அசைநிலை. (க0)

கஉஉ ம அதி.—கனவுநிலையுரைத்தல்.

அஃதாவது தலைமகள் தானகண்ட கனவினதுநிலைமையைத் தோழிகருச்
சொல்லுதல். அககனவு நனவினகண்ணினைவுமிகுதியாறகண்டதாகலின், இது
நினைந்தவாபுலம்பலின்பின் வைக்கப்பட்டது.

கஉகக. காதலா துதொடு வந்த கனவினுக்
கியாதுசெய வேன்கொல விருநது. க
தலைமகனது தவரக்கண்டாள் சொல்லியது.

இ-ள். காதலா துதொடு வந்த கனவினுக்கு—யான வருநதுகின்றதறிந்து

அதற்காக காதலா விடுதல துதினைக்கொண்டு எனமாடபிவந்த கனவினுகு
—விருந்த யாது செயவேன்—யான விருந்தாக யாறனைச்செயவேன்! எ-று.
விருந்தெனறது விருந்திறகுச்செய்யமுபகாரத்தினை. அது கனவிறகொன்று
காணாமையின், யாதுசெயவேனென்றாள். (க)

கஉகஉ. கயலுண்கண் யானிரப்பத துஞ்சிற கலந்தாக
குயலுண்மை சாற்றுவேன் மன். உ

துதிவிடக்கருதியாள் சொல்லியது.

இ-ள், கயல உண்கண் யான இரப்பத துஞ்சின— துஞ்சாதுவருந்துகின்ற
என்கயலபோலுமுண்கண்கள யானிரந்தாற துஞ்சுமாயின், — கலந்தாககு
உயல உண்மை சாற்றுவேன்—கனவிடைக காதலனாக காண்பென், கண்டால்
அவாக்கியாற்றியுள்ளையதன்மையை யானே விரியச்சொல்வேன். எ-று.

கயலுண்கணென்றாள், கழிந்தநலத்திற்கிரங்கி. உயல காமநோய்குத் தப்பு
தல. துதர்க்குச்சொல்லாது யாமடக்குவனவும் சொல்லுவனவறதுள்ளுஞ்சுரு
கூடு0 கஉஉ. ம் அதி.—கனவுநிலையுரைத்தல.

கீக்குவனவற்றினபரப்புதீதான்மச்சொல்வெனெனனங்கருத்தாறசாற்றுவேனெ
ன்றாள். இனி அனையுந்தஞ்சா சாற்றலுங்கூடாதென்பதுபட நின்றமையின்,
மன ஒழியிசைக்கண் வந்தது. முன நுங்கனடாள் கூற்றுகலின், கனவுநிலையுரை
த்தலாயிற்று. (உ)

கஉகக. நனவினா னலகா தலனாக கனவினாற

காண்டலி னுண்டென னுயிரா. கூ

ஆற்றினெனக் கவனமுடகு ஆற்றுவவெனப்பதுபடச்
சொல்லியது.

இ-ள், நனவினா நலகாரவரை — நனவின்கண் வந்த தலையளிசெய்யாதா
ரை—கனவினாற காண்டலின் என உயிர உணயி — யான கனவின்கட்குடை
காட்சியானே என்னுயிருண்டாகாநின்றது. எ-று.

மூன்றறுபுகள ஏழன்பொருண்மைக்கண் வந்தன. அக்காட்சியானே பாறா
றதியுள்ளெனினேனை நீகவலவேண்டாவென்பதாம். (கூ)

கஉகச. கனவினா னுண்டாகுந காம நனவினா

னலகாரா நாடித் தாற்றகு. ச

இதவும் உ.

இ-ள், நனவினா நலகாரா நாடித் தாற்றகு — நனவின்கண்வந்து தலையளி
செய்யாதாரா அவாசென்றழி நாடிக்கொண்பது அது கனவு தருதலான்,—

கனவினா காமம் உண்டாகும் — அக்கனவின் கணனே என்கின்ற முண்டாகா
நின்றது. எ-று.

காமம் ஆகுபெயர். நான்காவது முன்றன்பொருண்மைக்கண் வந்தது. இய
ல்பான நலகாதவரை அவாசென்ற தேயமுநீரது சென்று கொண்டுவந்து நந்து
நலகுவித்த கனவாலி யானாறுதுவலென்பதாம். (ச)

கஉகரு. நனவினா கண்டதூஉ மாங்கே கனவுநதான்
கண்ட பொழுதே யினிது. ரு

இதவும்து.

இ-ள். நனவினா கண்டதூஉ (இனி) ஆங்கே — முன்னனவின் கண் அவ
கைகண்டு நுகாநநவின் பநதானியினிதாயிற்று அப்பொழுதே, — கனவுநதான்
கண்டபொழுதே இனிது — இன்று கனவின் கண்கண்டு நுகாநநவின் பமும அக
கண்டபொழுதேயினிதாயிற்று, அதனான என்கிரணியெமாதநன். எ-று.

இனிதென்பது முன்றவகட்டப்பட்டது. கனவு ஆகுபெயர். முன்னம் யா
னபெற்றதிவவளவே, இன்னும் அதுகொண்டாற்றுவலென்பதாம். (ரு)

கஉகசு. நனவென வொன்றிலலை யாயிற் கனவினா
காதலா நீங்கலா மன். சு

இதவும்து.

இ-ள். நனவென ஒன்று இல்லையாயின — நனவென்று சொல்லப்படுகின்ற
ஒருபாலியிலலையாயின, — கனவினா காதலா நீங்கலா — கனவின் கணவந்து
கூடிய காதலா எனனைப் பிரியார். எ-று.

ஒன்றென்பது அதனகொடுமைவிளக்கி நின்றது. அஃது இடையேபுகுந்து
கணவைப்போககி அவரைப் பிரிவித்ததென்பது பட நின்றமையின, முன் ஒழி
யிசைக்கண் வந்தது, கனவிற்பெற்றாறுகின்றமை கூறியவாறு. (சு)

கஉஉ உ

கஉகஎ. நனவினா
நென்னென்பு,
விழித்தழிக் கா
ஆற்றா.

இ-ள். நனவினா நல்காக் கொ
தலையளிசெய்ப்பாத கொடியவா —
டோறுகணவின் கணவந்து நமமைவரு!

மெய்ப்பீழிப்பது என — நா
பவியப்பற்றி எ-று.

பிரிதலும் பின்னினைந்துவாராமையுநோக்கிக் கொடியாரொன்றும், கனவிற
 ரோணமேலராய விழித்தழிக் காததலின் அதனாறுநதுன்பமாகாநின்றதென
 பாள் பீழிப்பதென்றுங்கூறினாள். நனவினிலலது கனவிநுயிலலையென்பா, அது
 கண்டிலமென்பதாம். (எ)

கடகஅ. துஞ்சுககாற ரோணமேல ராவி விழிகருங்கா
 நெஞ்சுதத ராவா விராநது. அ

தானாறுதற்பொருடிக தலைமகனையியற்பழித்தாடகு
 இயற்படமொழிந்தது.

இ-ள். துஞ்சுககால தோணமேலராவி — எனநெஞ்சாவிடாதுறைவிறகா
 தலா யானதுஞ்சுமபொழுது வந்த என்னோணமேலராய — விழிகருங்கால
 விராநது நெஞ்சுததராவா — பின் விழிகருமபொழுது விராநது பழையநெஞ்
 சினகண்ணராவா. எ-று.

கலவிவிடமிறையுங்கடுமைபற்றி விராநதெனறாள். ஒருகாலும் என்னிவீங்
 கியறியாதானா நீ நோவுறபாலையலையென்பதாம். (அ)

கடகக. நனவின னலகானா நோவா கனவினா
 காதலாக காணு தவா. கூ
 இதுவும்அ.

இ-ள். கனவினா காதலாக காணுதவா — தமக்கொருகாதலரினமையின்
 அவனாக கனவிறகண்டறியாத மகளிர் — நனவினா னலகானா நோவா —
 தாமறிய நனவினகண் வந்து நலகாத நங்காதலரை அன்பிலொன் நோவா
 நிற்பா. எ-று.

இயற்பழித்ததுபொழுது புலக்கினறாளாகலின், நனமைதோன்றக் கூறினாள்.
 தமக்குங்காதலருளராய அவனாககனவிற கண்டறிவாராயின் நங்காதலா கன
 வினகற்றறிநலகுதலறிந்து நோவாரொன்பதாம். (க)

கடஉ0. நனவின நநீததா ரொன்பா கனவினா
 காணாகொ விவலு ரவா. க0
 இதுவும்அ.

இ-ள். இவ்வூரவா நனவினா நநீததா என்பர் — இவ்வூரினமகளிர் நன
 வினகண் நமமை நீததாரொன்று நங்காதலனாக கொடுமைகூறுநிற்பா, — கன்
 வினா காணாகொல — அவா கனவினகண் நீங்காதுவருதல கண்டறியாரோ
 எ-று.

எனனொடு தனனிடை வேற்றுமையினறியின யானகண்டது தானுங்கண்ட
 மையும், அதுகாணுது அவனாகக்கொடுமைகூறுகின்றமையின் அயலாளையாமெ

கூ.இ0

கஉஉ ம் அதி.—கனவுநிலைபுனாத் தங்கல.

க்குவனவறநின்பரப்புதோன்றச்சொல்வென்னுந் திரங்கல்.

எனாள். இனி அவையுந்மருசர் சாற்றவங்கடாடுதகண்டு தலைமகளிரங்குதல்.
மன ஒழியிசைக்கண வந்தது. முன அங்கனடாள்பாழுதாறநியிருந்தாட்கு உரி
ததலாயிற்று. வைககப்பட்டது.

கஉஉக. மாலைநா னலகா தவணநதா ருயிருண்ணும

வேலை நீ னுண்டொழுது.

க

பொழுதொழிபுலந்த சொல்லியது.

இ-ள். பொழுது—பொழுதே,— நீ மாலையோ அலை — நீ முன்னாள்
என வந்த மாலையோவெனின, அலை,—மணநதா உயிர உண்ணும வேலை
— இருந்தவாறான அநாடகாதலமைந்த மகளிருயிபுண்ணும் இறு
திக்காலமாயிருந்தாய். எ-று.

முன்னாள் கூடியிருந்தாள். அநாண்மணநதாநெனவே, பின்பிரந்தாராதல
பெறுதம். வாழியென்பது குறிப்புசொல் “வாலிதை மகளி ருயிப்பொதி
யவிழகருங் காலை” என்றறபோல ஈண்டுப் பொதுமையாற கூறப்பட்டது.
வேலையென்பது ஆகுபெயர். வேலையென்பதற்கு வேலாயிருந்தாயென்பாரு
முளர். (க)

கஉஉஉ. புனகண்ணை வாழி மருண்மலை யெங்கேளபோல

வன்கண்ணை தோளின் றுணை.

உ

தன்னடைகயாற்றை அதன்மேலிடுச்ச சொல்லியது.

இ-ள். மருண்மலை— மயங்கியமாலாய்,—புனகண்ணை—நீபுமெம்போலப்
புனகண்ணடையாயிருந்தாய்,—நின் றுணை எங்கேளபோல வன்கண்ணைதோ
—நின் றுணையும் எந்நுணைபோல வன்கண்மையுடையதோ, கூறுவாயாக, எ-று.

மயங்குதலபகலுயிரவுந்தமமுள்ளே விரவுதல், கலங்குதலுந்நோன்றினின்று.
புனகண் ஒளியிழத்தல், அதுபற்றித் துணையுமுண்டாகக்க கூறினாள். எச்ச
வுமமை விகரத்தாற்றொக்கது. எமக்குத்துன்பஞ்செய்தாய், நீயுயின்பமுற்றி
லையென்னுகுறிப்பால வாழியெனாள். (உ)

கஉஉ௩. பனியருமபிப பைதலகொண் மாலை துனியரும்பித
துன்பம் வளர வரும். ௩

ஆறறலவேண்டுமென்ற தோழிகுசு சொல்லியது.

இ-ள். பனி அருமபிப பைதலகொள மாலை — காதலாகடியநாளெல்லாம்
எனமுன் நடுககமெய்திப்பசநதுவந்த மாலை—துனி அருமபித துன்பம் வளர
வரும்—இந்நாள எனக்கிறந்தபாடி வந்ததோன்றி அதற்குளதாரதுன்பம் ஒரு
காலைக்கொருகால் மிகவாராநின்றது. எ-று.

குளிர்ச்சிதோன்ற மயங்கிவருமாலையென்னுஞ்செம்பொருள் இக்குறிப்பு
ரநின்றது. துனி உயிர்வாழத்தக்கனவெறுப்பு. அதனால் யானாறறுமாறென
யென்பது குறிப்பெச்சம். (௩)

கஉஉ௪. காதல ரிலவழி மாலை கொலைகளத்
தேதிலர் போல வரும். ௪
இதுவுமது.

கஉ௩ ம் அதி.— பொழுதுகண்டி.ரங்கல். ௩௫௩

இ-ள். மாலை— காதலர்நுள்ளபொழுதெல்லாம் என்னுயிர்தளிர்நப வந்தமா
லை—காதலா இவ்வழி— அவரிலலாத இப்பொழுது—கொலைக்களத்த ஏதி
லாபோல வரும்— அஃதொழிந்ததிறறலேயன்றிக கொலலுங்கூர்நியற்கொலை
ஞா வரும்போல அவவுயிரைக்கோடறகு வாராநின்றது. எ-று.

ஏதிலா அருளயாதயிலலா. முன்னெல்லாம் எனக்கு நடபாய இன்பஞ்செ
யதுவந்தபொழுதும் இன்னு எனமேறபகையாயத் துன்பஞ்செயதுவாராநி
றது, இனி யானாறறுமாறெனையென்பதாம். (௪)

கஉஉ௫. கால்ககுசு செய்தநன நெனகொ லெவன்கொல்யான்
மாலைக்குசு செயத பகை. ௫

இதுவுமது.

இ-ள். காலையும், மாலையும், அவா கூடியஞானதுபோலாது இஞ்ஞான்று
வேறுபட்டுவாராநின்றன. அவறதுள்,—யான் கால்ககுசு செய்த நன்று என.
— யான் கால்ககுசு செயதவுபகாரம் யாது? — மாலைக்குசு செயத பகை
எவன்— மாலைக்குசு செயத அபகாரம் யாது? எ-று.

கூடியஞானது பிரிவொன்றஞ்சப்பண்ணிய காலு அஃதொழிந்த இஞ்ஞா

ன்று கங்குலவெள்ளத்திற்குக் கரையாய் வாராதின்றதெனலுறுகருத்தால் நன
றென்கொலென்றும, கூடியஞான்று இன்பஞ்செய்துவந்த மாலை அஃதொழி
ந்து இருஞான்று அளவிறன்பஞ்செய்யாதின்றதெனலுறுகருத்தாற் பகையெவ
ன்கொலென்றுங்கூறினாள். பகை ஆருபெயர். தனனோடொத்த காலைபோலா
து மாலை தன்கொடுமைமயாற்றன்பஞ்செய்யாதின்றதென்பதாம். (ந)

கஉஉக மாலைநோய் செயதன மணந்தா ரகலாத
காலை யறிந்த திலேன. கூ

இன்று இனையாகின்ற நீ அன்று அவாபிரிவிறகுடம்பட்ட
தெனையெனருடஞ்ச சொல்லியது.

இ-ள். மாலை நோய் செயதல் — முன்னெல்லாம் எனக்குநட்பாய் இன்ப
ஞ்செய்துபோந்த மாலை இன்று பகையாய்த் துன்பஞ்செய்தலை—மணந்தார்
அகலாத காலை அறிந்தது இலேன — காதலர் பிரிதற்குமுன்னே அறியப்பெ
ற்றிலேன்! எ-று.

இங்ஙனம் வேறுபடுதலறிந்திலேன, அறிந்தேனாயின் அவாபிரிவிறகுடம்பட்டே
னென்பதாம். (கூ)

கஉஉஎ. காலை யருமபிப பகலெல்லாம் போதாதி
மாலை மலருமிந் நோய. எ

மாலைப்பொழுதின்கண் இனையாதற்குக் காரண
மெனையெனருடஞ்ச சொல்லியது.

இ-ள். இந்நோய்—இக்காமநோயாகிய பூ—காலை அரும்பி—காலைப்பொழு
தின்கணரும்பி,—பகல் எல்லாம் போது ஆகி—பகற்பொழுதெல்லாம் போரு
ம்பாய் முதிர்ந்து,—மாலை மலரும் — மாலைப்பொழுதின்கண் மலராநிற்குமு.
எ-று.

சுரு

கூடுச கஉஉ ம அதி. — பொழுதுகண்டிரங்கல்.

துயிலெழுந்தபொழுதாகலிற் கணவினக்கூட்டினைநதாற்றத்தலபற்றிக் கா
லையருமபியென்றும், பின் பொழுது செலச்செல அதுமறந்து பிரிவுள்ளியாற்றா
ளாதலபற்றிப் பகலெல்லாம் போதாதினென்றும், தத்தந்தனையையுள்ளிவந்து
'சேரும் விலங்குகளையும் மக்களையுறுகண்டு தான் அககாலத்தினுக்காந்தவினப்

நினைந்தாறமுமைமிகுதிபற்றி மாலைமலருமெனதுநகறினாள். பூப்போல இந்
நோய காலவயதத்தாகாநின்றதென்பது உருவகத்தாற்பெறப்பட்டது. ஏகதே
சவுருவகம். (ஏ)

கஉஉஅ. அழலபோலு மாலைக்குத் தூதாநி யாயன்
குழலபோலுங் கொல்லும படை. அ
இதுவுமது.

இ-ள். ஆடன குழல — முன்னெல்லாம் இனிதாயப்போந்த ஆயனகுழல
— அழலபோலும மாலைக்குத் தூதாநி — இதுபொழுது அழலபோலச் சுநி
வதாய மாலைக்குத் தூதுமாய், — கொல்லும படை — அது வந்தென்கைகொ
லவுழிக் கொல்லும படையுமாயிற்று. எ-து.

பின்னின்ற போலுமென்பது உரையசை. முன்னரே வரவுணராததலிற் தூதா
யிற்று, கோற்றகருவியாகலிற் படையாயிற்று. நானே சுடவல்லமாலை இத்து
ணையும் பெற்றாலு எனசெய்யாதென்பதாம். (அ)

கஉஉக. பதிமருண்டி பைத லுழக்கு மதிமருண்டி
மாலை படாதரும போழது. கூ
இதுவுமது.

இ-ள். இதற்கு முன்னெல்லாம் யானே மயங்கி நோயுழந்தேன், — மதி மரு
ண்டி மாலை படாதரும போழ்து — இனிக் கண்டாரும மதிமருளுமவகை
மாலை வரும்பொழுது — பதி மருண்டி பைதல உழக்கும் — இப்பதியெல்
லாம் மயங்கி நோயுழக்கும். எ-து.

மதிமருளுவென்பது மதிமருண்டெனத் திரிந்துகின்றது. கூற்றமாகக் கரு
திக் கூறினாளாகலின், மாலைபடாதருமபோழ்தெனறாள். யானிறந்துபடுவெ
ன்பதாம், மாலை மயங்கிவரும் போழ்தென மதிநிலைகலங்கி நோயுழக்குமென்று
ரைப்பாருமுளா. (க)

கஉஉஃ. பொருண்மாலை யாளரை யுள்ளி மருண்மாலை
மாயுமென மாயா வுயிர் கூ
இதுவுமது.

இ-ள். மாயா என உயிர் — காதலாபினைவப் பொறுத்து இறந்துபடாதிருந்த
என்னுயிர் — பொருண்மாலையாளரை உள்ளி மருண்மாலை மாயம் — இன்று
பொருளியல்பே தமக்கியல்பாகவுடையவரை நினைந்து, இம்மயங்குமாலைக்க
ணனே இறந்துபடாதினாது. எ-து.

குறித்தபருவங்கழியவும் பொருணமுடிவுநோக்கி வாராமயிற சொல்வேறு
படாமையாகிய தமமியலபொழிந்தவா அப்பொருளியலபே தமமியலபாபினா,
காலமிதுவாயிறு, இனி நீ சொல்கின்றவாற்றாறு பயனிலையெனப்பதாம் (க0)
கஉச ம் அதி.— உறுப்புநலனழிதல். கடுகு

கஉச ம் அதி.— உறுப்புநலனழிதல்.

அஃதாவது தலைமகடனகண்ணும், தோளும், நுதலமுதலாய அவயவங்
கள் தமமழகழிதல். இஃது, இரககமிகுழி நிகழுவதாகலின், பொழுதுகண்டி
ரங்கலினபின் வைக்கப்பட்டது.

கஉக. சிறுமை நமக்கொழியச சேட்சென்ற ருள்ளி
நறுமலர் நாணின கண். க

ஆற்றமைமிகுதியான வேறுபட்ட தலைமகடகுத
தோழி சொல்லியது.

இ-ள். சிறுமை நமக்கு ஒழியச சேட்சென்றா உள்ளி—இவ்வாற்றமை நறு
கண்ணெழிற்பத தாருசேனரிடைச்சென்ற காதலரை நீநினைநாழுதலால், —
கண் நறுமலர் நாணின — நினகண்கள் ஒளியிழந்து முனறமகருநானிய நறு
மலர்கடகு இன்று தானாணிவிட்டன. ஏ-று.

நமக்கெனப்பது வேற்றுமைமயக்கம். உள்ளவெனப்பது உள்ளியெனத் திரிந்து
நின்றது. உள்ளதெனப்பது காரணப்பெயர் காரியத்திற்காயவாகுபெயர். இவை
கண்டார அவரைக்கொடுமைகூறுவா நீயாற்றலவேண்டுமெனப்பது கருத்து. (க)

கஉக.2. நயந்தவா நலகாமை சொல்லுவ போலும்
பசநது பனிவாருங் கண். உ

இதுவுமக.

இ-ள். பசநது பனிவாருங் கண்—பசப்பெய்தனமேனீவார்கின்ற நினகண்
கள்—நயந்தவா நலகாமை சொல்லுவபோலும்—நமமானயக்கப்பட்டவரது
நலகாமையைப் பிறாகருச சொல்லுவபோலாநின்றன, இனி நீயாற்றலவேண்
டும. ஏ-று.

சொல்லுவபோதல் அதனைப்பருணாதற்கனாமானமாதல். நயந்தவாக்கென்று
பாடமோதுவாருமுளா. (உ)

கஉக.3. தீண்டதமை சால வறிவிப்ப போலும்
மணநதநாள வீங்கிய தோள. க

இதுவுமக.

இ-ள. மணந்த நாள வீதியைத் தோள—காதலர் மணந்தனானது இன்பமிகு
 ஐயாற்பூரித்த நின்றோள்கள்—தணந்தமை சால அறிவிப்போலும்—இன்று
 அவாபிரிந்தமையை விளங்க உணர்த்துவபோல மெலியாநின்றன, இது தகாது.
 எ-று.

அனதமவவாறுபூரித்து இனதமியவவாறுமெலிந்தால இரணியகண்டவா கடி
 தினநின்று அவரைத் தகவினமைகூறுவொன்பதாம். (ங)

கஉஙச. பணைநீங்கிப் பைந்தொடி சோருந் துணைநீங்கித்
 தொலகவின் வாடிய தோள. ச
 இதுவுமது.

இ-ள. துணைநீங்கித் தொலகவின் வாடிய தோள — அனதமந்த துணை
 வா நீங்குதலான அவராதபெற்ற செயற்கையழகேயனநிப பழையவியற்கைய
 ஈடுகூ சஉச ம் அதி.— உறுப்புநலனழிதல்.

முகுமிழந்த இத்தோள்கள்— பணை நீங்கிப் பைந்தொடி சோரும்— இன்றத்
 த்ருமேலே தம்பெருமையிழந்து வண் கழலாநின்றன, இவையிதனைஞ்செயற்
 பாலவல்ல. எ-று.

பெருமையிழத்தல் மெலிதல். பைந்தொடி பகியபொனதாற்செயத்தொடி.
 சோருமென்னும் வணைத்தொழில் தோணமேனின்றது. அனதம பிரிந்தாரொன
 று அவரன்பினமையுணர்த்தி இன்றுத குறித்தபருவத்து வந்திலொன்று அவா
 பொய்மையுணர்த்தாநின்றன, இனி அவற்றைக் கூறுகின்றாராமேற் குறையுண்
 டோவென்பதாம். (ச)

கஉஙரு. கொடியார கொடுமை யுணாகருந் தொடியொடு
 தொலகவின் வாடிய தோள ரு
 இதுவுமது.

இ-ள. கொடியார கொடுமை உணாகரும— கவவுகளை நெகிழிலும் ஆற்றா
 தாட்டு இக்காலநீட்டத்து என்னுமென்று நினைந்த கொடியாரது கொடுமை
 யைத் தாமே சொல்லாநின்றன—தொடியொடு தொலகவின் வாடிய தோ
 ள்—வணைகருங்கழன்று பழையவியற்கையழகுமிழந்த இத்தோள்கள், இனியத்
 தை யாமறைக்குமாறெனனை! எ-று.

உரைக்குமென்பது அப்பொருண்மைதோன்ற நின்ற குறிப்புச்சொல். ஒழி
 வேறுவினைகளை வந்தது. அவொடு கலந்த தோள்களே சொல்லுவனவானால்

அயலாசொல்லுதல் சொல்லவேண்டுமோவெனபதாம்.

(ரு)

கஉகக. தொடியொடு தோனெழிந் நோவ லவகை
கொடிய றொனககூற றொநது. கூ
தாறாறுதற்பொருட்டியறப்பழித்த தோழிக்குத்
தலைமகள் சொல்லியது.

இ-ள். தொடியொடு தோள் நெகிழ — யாறாறவும் எனவயத்தவனரித்
தொடிகள் கழலுமாறு தோள்கண்மெலிய, — அவகை கொடியா எனக் கூறல்
நொநது நோவல் — அவறறைக் கண்டு, நீயவகைகொடியொனக் கூறுதலைப்
பொருது யானென்னுள்ளே நோவாநின்றேன். எ-று.

ஒடு மேலவநதபொருண்மைதது. யாறாறேனாகின்றது அவா வாராததற்
கன்று நீகூறுநின்றதற்கெனபதாம். (க)

கஉக௭. பாடு பெறுதியோ நெஞ்சே கொடியாக்கென
வாடுதோட பூச லுனாதது. எ
அவவியறப்பழிப்புப்பொருது தன்னெஞ்சிறஞ்சு
சொல்லியது.

இ-ள். நெஞ்சே—நெஞ்சே, — கொடியார்க்கு என வாடு தோடபூசல் உரை
த்து—இவள் கொடியாறென்னிறவாக்கு நீசென்று எனமெலிகின்றதோளினால்
வினைநின்ற ஆரவாரத்தைச் சொல்லி — பாடு பெறுதியோ — ஒருமேம்பாடெ
யதவலையோ, வலையாயின அதனையொப்பதிலை. எ-று.

கொடியாக்கென்பது கொடியாறல்லெனபது தோன்றநின்றகுறிப்புச்சொல்.
வாடுதோளெனபதும் அவை நாமே வாடாநின்றனவெனபது தோன்றநின்
கஉரு ம அதி. — நெஞ்சொடுகிளத்தல். கஉ௮

றது. பூசல் ஆகுபெயர். அஃது அவள் தோனோக்கியியறப்பழித்தன்மேலும்
அதொறநனக்காற்றமைபுகண்மேலும் நின்றது. நினனுனாகேட்டலும் அவா
வருவா, வநதால் இவையெல்லாநீங்கும், நீங்க அஃதெனக்குக் காலத்திற்றாசெ
யதநன்றியாமாகலின், அதன்பயனெல்லாமெயதுகியென்றுவருததாற் பாடு
பெறுதியோவெனாறாள். (எ)

கஉக௮. முயவடிய கைகளை பூக்கப் பசநத்து
பைநதொடிப் பேதை துதல். அ

வினைமுடித்தது மீடலுற்ற தலைமகன் முன்னிகழ்ந்தது
நின்றது தன்னுள்ளே சொல்லியது.

இ-ள். முயற்சியை கைகளை தன்னவியாக முயற்சியை கைகளை இவட் குறோமென்றுகருதி ஒருஞானரியானெழிறதேனை, — பைந்தொடிப் பேதை துதல் பசுநதது—அதனுணையும் பொருது பைந்தொடிக்கையணிந்த பேதையது துதல் பசுநதது, அப்பெற்றித்தாய துதல் இப்பிரிவிற்றியாதுசெய்யுமோ'எ-று.

இனிக் கடித்திற்செல்லவேண்டிமென்பது கருத்தது. (அ)

கஉ௩௬. முயக்கிடைத் தணவளி போழப் பசப்புறற

பேதை பெருமழைக கண.

௬

இதுவுமது.

இ-ள். முயக்கிடைத் தண் வளி போழ—அவ்வணங்கைகளை யுககுதலான அம் முயக்கிடையே சிறுகாறது துழைந்ததாக, — பேதை பெருமழைக்கண பசப்புறற—அதனுணையிடையீடும பொருது, பேதையுடைய பெரியமழைக்கண்கள பசப்புறறன், அததன்மைபவான கண்கள மலைகளும், காடும், நாடுமாய இவ விடையீடுகளையெல்லாம் யாவ்வணம் பொறுத்தன' எ-று.

தன்மை ராணி மென்மைமேனினைது. போழுவென்றது உடம்பிரண்டும் ஒன்றுதுதோன்ற நின்றது. மழை குளிர்ச்சி. (க)

கஉ௪0. கண்ணின் பசப்போ பருவர லெயநினறே

யொண்ணுதல் செய்தது கணி.

௧0

இதுவுமது.

இ-ள். கண்ணின் பசப்போ பருவர லெயநினது— தணவளி போழ்வந்த கண்ணின்பசப்புத் துன்பமுற்றது, — ஒண்ணுதல் செய்தது கணி— தனக் கயலாப ஒண்ணுதல் விளைத்த பசப்பைக் கணி. எ-று.

அது கைகளை யுக்க அவ்வளவிற்பசுநதது, யான கைகளை யும்க்கி மெய்களு நீங்கிச் சிறுகாறது ஊடறுக்குறதுணையும் பசுநிலவெனத் தன்வன்மையும் அத னமென்மையுறகருதி வெள்கிறெனப்பதாம்: ஆகவே, அவளுதுபுக்கள ஒன்றி னென்று முற்பட்டி நலனழியும், யாவ்கடித்திற்சேறுமென்பது கருத்தாயிற்று.

கஉ௫ ம அதி.—நெஞ்சொடுகிளத்தல்.

அஃதாவது ஆற்றமை மீதாரத் தனக்கோபறதுக்கோடு காணாத தலை மகள தன்னெஞ்சொடு செய்நிறையாது சொல்லுதல். இஃது, உறுப்புக்கள தநலனழிந்தவழி நிகழ்வதாகலின், உறுப்புநலனழித்தலின்பின் வைக்கப்பட் டது.

கஉசக. நினைத்தொன்று சொல்லாயோ நெஞ்சே யெனைத்தொன்று
மெவ்வனோய தீர்க்கு மருந்து. க

தனனாறமுமைதீருநதிறனாடியது.

இ-ள். நெஞ்சே— நெஞ்சே, — எவ்வனோய தீர்க்கும் மருந்து ஒன்று—
இவ்வெவ்வனோயினத தீர்க்குமருநதாவதொன்றை, —எனைதது ஒன்றும் நினை
ததுச சொல்லாய— யானத்யுமாற்றவிலை, எத்தனைமயதியாதொன்றாயினும்
நீயநிந்தெனக்குச சொல். எ-து.

எவ்வம் ஒன்றானந்தீரமை. உயிரினுஞ்சிறந்த நானினிவிடநிச செயவத்யா
தொன்றாயினுமென்பாள், எனைத்தொன்றுமென்றாள். (க)

கஉசஉ. காத லவரில ராகநீ நோவது

பேதைமை வாழியென் னெஞ்சு. உ

தலைமக்கை கண்டறகண் வேட்கைமிகுதியாற்சொல்லியது.

இ-ள். என நெஞ்சு வாழி — என்னெஞ்சே, வாழ்வாயாக, —அவா காதல்
இலராக நீ நோவது—அவா நங்கட்காதலிலராகவும நீயவாவரவுநோக்கி வரு
நதுதற்கேது— பேதைமை—கின்பேதைமையே, பிறிதில்லை. எ-து.

நமமை நினையாமையின் நங்கட்காதலிலொன்பதரியலாம், அஃதறியாமை
மேலும் அவாபாற்செல்லக் கருதாது அவாவரவு பார்த்து வருநதாநின்றாய்,
இது நீசெய்துகொள்கின்றதெனநங்கருத்தாற் பேதைமையென்றாள். வாழி
இகழ்ச்சிக்குறிப்பு. யாமவாபாற்சேறலே அறிவாவதென்பதாம். (உ)

கஉசக. இருநதுளளி யென்பரித நெஞ்சே பரிநதுள்ளல்
பைதனோய செயதாரக் கணில். க

இவவுமக.

இ-ள். நெஞ்சே இருநது உள்ளிப் பரிதல் என—நெஞ்சே, அவாபாற்செல்
வதுஞ்செய்யாது ஈண்டிறந்துபிவதுஞ்செய்யாதிருநது அவாவரவுநினைநது
நீவருநதுகின்றதென்களை— பைதல் நோய் செயதாரகண பரிநது உள்ளல்
இல்— இப்பையுனோயசெயதாரமாட்டு நமக்கவங்கிவாககருத்துதல் உண்டாகா
து. எ-து.

நமமாட்டருளுடையரன்மையிற் குமாக வாரா, நானுசேறலே இனித தரு

வதெனபதாம்.

கஉசச

கண்ணுங் கொளசசேறி நெஞ்சே யிவையென்னைத்
தின்னு மவாககாண லுறறு.

இதுவும் ஐ.

இ-ள். நெஞ்சே கண்ணும் கொளச சேறி—நெஞ்சே, நீயவாபாறசேறலுறறு
யாயின இககண்களையும் உடன்கொண்டு செலவாயாக, —இவை அவாக காணல்
உறறு என்னைத் தினனும்—அன்றி நீயே சேறியாயின, இவைதாங்காட்சிவிதுப
பினால் அவரைக் காண்டலவேண்டி நீகாட்டென்று என்னைத் தினபனபோன்று
நலியாநிற்கும். எ-று.

கொண்டெனபது கொளவெனத் திரிநதுநின்றது. தின்னுமென்பது இலக்க
ணக்குறிப்பு. அந்நலிவுதீர்க்கவேண்டுமெனபதாம். எனறது தானசேறலகு
றித்து. (ச)

கஉரு ம அதி.— நெஞ்சொடுகிளத்தல.

கருக

கஉசரு. செற்றா னெனக்கை விடலுண்டோ நெஞ்சேயா
முறறு லுறறு தவா

ரு

இதுவும் து

இ-ள். நெஞ்சே—நெஞ்சே, —யாம உறறுல உறறுதவா — யாம தமமையு
றத் தாமுறதநங்காதலரை—செற்றாநெனக் கைவிடல் உண்டோ—வெறுத்தா
னென்று கருதிப் புலநது கைவிட்டிருக்காம வலி நமக்குண்டோ, இல்லை. எ-று.

உறறுதல அனபுபிதல. அவவலியின்மையின் அவாபாறசெலவதே நமக்குத
தருவதெனபதாம். (ரு)

கஉசசு. கலந்துணாததுங் காதலர்க் கண்டாற புலநதுணராய

பொய்ககாய்வு காயதியென நெஞ்சு.

சு

தலைமகன்கொடுமெனினேநது செலவு—

படாதநெஞ்சினைக் கழறியது.

இ-ள். என நெஞ்சு — எனநெஞ்சே, — கலந்து உணாததும் காதலாக
கண்டாற புலநது உணராய—யானறமமொடு புலநதால் அப்புலவியைக் கல
விதனானே கீதகவல்ல காதலாகக் கண்டாற பொய்யேயாயினும் ஒருகாற
புலநது பின்னதனைநீரகமாட்டாய், —பொய்க் காய்வு காயதி—அதுவுமாட்
டாதநீ இப்பொழுது அவாகொடியொனப பொய்ககாய்வுகாயாரின்றாய், இனி
யிதனையொழிநது அவாபாறசெலவத் துள்வாயாக. எ-று.

கலத்தலானெனனும் பொருட்டாய் கலக்கவெனபது திரிநதுநின்றது. அக

ஞானாத் தலாவது கலவியின்பத்தைக் காட்டி அசுஞானமயக்கிப் புலவிக்ருதி
பயிளையொழிகதல். பொய்ககாயவு நிலையிலவெறுப்பு. கண்டானமாட்டாதநீ
காணாதவழி வெறுக்கின்றதாத் துற பயனிலையென்பதாம். (சு)

கஉசுஎ. காமம் விடுவொன்றோ நாணவிடு நன்னெஞ்சே
யாதோ பொறேனிவ விரண்டி. எ

நாண்டித்ததலின் அச்செலவொழிவாள சொல்லியது.

இ-ள். நன்னெஞ்சே—உலலநெஞ்சே, — ஒன்று காமம் விடு—ஒன்றினுண்
விடமாட்டாயாயிற காமவேடகையை விடு, — (ஒன்று) நாண விடு—ஒன்றின
துவிடமாட்டாயாயின நாணினை விடு, — இவ்விரண்டு யாதோ பொறேன—
அன்றியே இரண்டும்விடாமை நின்கருததாயின, ஒன்றற்கொன்று மறுதலையாய
இவ்விரண்டினையும் உடனறுகுமதுகை யானிலை. எ-று.

யாதோவென்னும் பிரிநிலை நீபொறுப்பினுமென்பதபட நின்றது. நன்னெ
ஞ்சேயென்றது, இரண்டையும் விடாது பெண்மையை நிலைபெறுததலின், நல்கை
யென்னுமருநிப்பிறது. அது நன்றேயெனினும் என்னுயிருண்டாதல சாலாமை
யின, அதற்காகின்றிலேனென்பதாம். முற்றுமமை விகாரததாரற்றொக்கது. (எ)

கஉசுஅ. பிரிந்தவா நலகாரொன் றேறகிப பிரிந்தவா
பின்செலவாய் பேதையென் னெஞ்சு. அ
இதுவுமது.

இ-ள். என் நெஞ்சு—என்னெஞ்சே, — அவர் பிரிந்து நல்காரொன்று—அவர்
இவ்வாறருமையையறியாமையின நொந்துவரது தலையளிசெயயாராயினொ

கஉசு0 . கஉசு ம. அதி.— நிறையழிதல்.

ன்றுகருதி—பிரிந்தவர்பின் ஏககிச் செலவாய் பேதை—அஃதறிவித்தறபொ
ருட்டி நமமைப்பிரிந்துபோயவர்பின் ஏககிச் செலவற்ற நீ யாதுமறியாய்.
எ-று.

ஆறருமைகண்ணிவைத்தும் நலகாது போயினாகக் காணாதவழிச் சென்றறி
வித்ததுணையானே நலகவருவொன்று கருதினமைபிற பேதையென்றான். (அ)

கஉசுக. உள்ளத்தாரா காத லவராக வுள்ளிநீ
யாருழைச சேறியென் னெஞ்சு. க
இதுவுமது.

இ-ள். என நெஞ்சு—என்னெஞ்சே,—காதலவா உள்ளத்தாராக—காதலா நின்னகத்தாராக,—நீ உள்ளி யாருழைச் சேறி—முன்பெல்லாம்கண்ணி வைத்து இப்பொழுது நீ புறத்துச் தேடிச் செல்கின்றது யாரிடத்து என்று.

உள்ளமென்புழி அமரூப பருகிப்பொருளவிகுதி. நின்னகத்திருக்கின்றவரை அஃதறியாது புறத்துத்தேடிச் சேறல நகையுடைத்து, அதனையொழியென்பதாம். (க)

கஉரு0. துன்னாது துறந்தானா நெஞ்சத் துடையேமா
வின்னு மிழத்தாங் கவின. க0

அவமைமறநதாறலவேண்டுமென்பதுபடச் சொல்லியது.

இ-ள். துன்னாது துறந்தானா நெஞ்சத்து உடையேமா — நமமைக்கடாவண்ணநதிறந்துபோயினுரை நாம நமமகத்துடையேமாக,—இன்னும் கவின இழத்தம் — முன்னிழந்த புறக்கவினேயன்றி நின்ற அக்கவினுமிழப்பேம. என்று.

“ஞாந்தி—னெஞ்சுபக வெறிந்த வஞ்சுடா நெடுவேல” என்புழிப்போல நெஞ்சென்பது ஈண்டும் அகப்பொருட்டாய்நின்றது. அவா நமமைத்துன்னுமற்று நதாராகவும், நாமவமைமறதன்னமாட்டேமாகவும், போன மெய்க்கவினேயன்றி நின்றகிறையுமிழப்பேமென்பதாம். (க0)

கஉக ம் அதி.— நிறையழிதல்.

அஃதாவது தலைமகள் மனத்தடக்கற்பாலனவற்றை வேட்கையிகுதியான அடக்கமாட்டாது வாய்விடுதல் “நிறையென்ப படுவது மறைபிற ரதியாமை” எனறா பிறரும். அஃதழித்தகாரணம் நெஞ்சொடுகின்றதமையின, இது நெஞ்சொடுகின்றத்தினபின் வைக்கப்பட்டது.

கஉருக. காமக கணிச்சி யுடைகரு நிறையென்னு

நாணுததாழ வீழத்த கதவு. க

நாணுநிறையுமிழியாமை நீயாறறலவேண்டுமென்ற தோழிக்குத் தலைமகள் சொல்லியது.

இ-ள். நாணுத தாழ வீழத்த நிறையென்னும் கதவு—நாணுகிய தாழினைக் கோத்த நிறையென்னுங்கதவினை —காமக் கணிச்சி உடைக்கும்—காமவேட்கையாகிய கணிச்சி முறியாநின்றது, இனி அவைநிறைவாயில்லை, யாறாறவாயில்லை. என்று.

கணிச்சி கூந்தலி. நானுள்ளதனையும் நிறையழியாதாகவின் அதனைத் தாழாக்கியும், அததுக்கிடநதன பிறாகொள்ளாமறகாததலின் நிறையைக் கதவாக்கியும், வலியவாபத தாமாக நீங்காத அவவிரண்டனையும் ஒருங்குநீக்கலிற் றனகாமவேடகையைக் கணிச்சியாக்கியுநகூறினாள். (௧)

கஉருஉ. காம மெனவொன்றோ கணணின்றென் னெஞ்சத்தை யாமத்து மாளுந் தொழில. உ

நெஞ்சினகடடோன்றிய காமம நெஞ்சாலடக்கப்படு

மென்றாடஞ்ச சொல்லியது.

இ-ள். யாமததம என நெஞ்சத்தைத் தொழில ஆளும்—எல்லாருந் தொழி லொழியுமிடையாமததம எனநெஞ்சத்தையொறுத்தது தொழிலகொள்ளாநி னறது,— காமமென ஒன்று கண இன்று — ஆகலாற காமமென்றுசொல்ல பபட்டவொன்று கணனோடமினருயிருந்தது. எ-று.

ஒவென்பது இரக்ககருதிப்பு. தொழிலின்கண்ணையாடல தலைமகன்பாறசெ லவிழித்தல். தாயைப்பணிகோடல் உலகியலனமைபிற காமமெனவொன்றெ ன்றும், அது தனனைக் கொள்கின்றது அளவறியாது கோடலிற் கணணின் றென்றுநகூறினாள். அடக்கப்படாமை கூறியவாறு. (உ)

கஉருங். மறைப்பேன்மற் காமத்தை யானோ குறிப்பின்றித் தும்மலபோற் றோன்றி விடும். கூ

மகளிரகாமம மறைக்கப்படுமென்றாடஞ்ச சொல்லியது.

இ-ள். காமத்தை யான மறைப்பேன் — இக்காமத்தை யானென்னுள்ளே மறைக்கக்கருதுவேன்,—குறிப்பு இன்றித் தும்மல்போல தோன்றி விடும்— அதனான் இஃதென்கருத்தின வாராது தும்மலபோல வெளிப்படவேண்டாநி னறது. எ-று.

மன் ஒழியிசைக்கண வந்தது. ஓகாரம் பிரிநிலைக்கண வந்தது. தும்மலட ககாதாறபோல அடங்குகின்றதிலையெனபதாம். (ங்)

கஉருச. நிறையுடையே னென்பேனமன் யானோவென் காம மறையிறந்து மன்று படும. ச

இதவுமது.

இ-ள். யான நிறையுடையேன எனபேன்—இன்றினுக்கெல்லாம் யானென னைநிறையுடையேனென்று கருதியிருந்தேன், — என காமம மறை இறந்து

மன்று பரிம— அதனான் இனறெனகாமம மறைததலைக்கடந்து மனறினகண வெளிப்படாநின்றது. எ-று.

மனனும் ஓவும் மேலவற்றினகண வந்தன. மன்றுபடுதல் பலருமறிதல். இனி எனவரைத்தனறெனபதாம். (ச)

கஉருரு. செற்றார்பின் செல்லாப பெருந்தகைமை காமனோ யுற்றா ரறிவதொன றன்று. (ரு)

நம்மைமறந்தாரா நாமுமறக்கறபாலமெனருட்குச் சொல்லியது.

சக

ககஉ. கஉசு ம அதி.— நிறையழிதல்.

இ-ள். செற்றார்பின் செல்லாப பெருந்தகைமை—தம்மையகன்றுசென்றார் பின் செல்லாது தாமும் அகன்றுநிற்குநிறையுடைமை — காமனோய உறரா அறிவது ஒன்று அன்று — காமனோயினையுறரா அறிவதொன்றனறி உறரா அறிவதொன்றன்று. எ-று.

இனபததொடுகழியுறகாலததைது துன்பததொடுகழியுமாறு செயதலிற செ ற்றானொருள். பினசேறல மனததால் இடைவிடாதுநினைததல். பெருந்தகை மை ரண்டாருபெயா. காமனோயுறரா மானமுடையா. நனறெனவுணரா மாடடு செனறேநிற்கும யானறிவதொன்றனறெனபதாம். (ரு)

கஉருசு. செற்றவர் பினசேறல வேண்டி யளித்தரோ வெற்றென்னை யுறற துயர். சு

இதுவுமது.

இ-ள். செற்றவாபின சேறல வேண்டி — என்னையகன்றுசென்றார்பினனே யான சேறலைவேண்டிதலான்,—எனனை உறற துயா எறது அளித்தது—எனனை யுற்றதுயா எத்தனமையது சாலநன்று. எ-று.

செற்றவொன்றது ஈண்டும அப்பொருட்டு. வேண்டவெனபது வேண்டியெ னத் திரிந்துகின்றது. அளித்தெனபது இகழ்ச்சிக்குறிப்பு. இக்காமனோய யான்சொல்லவுகடேட்கவுமாவதொன்றன்று, சாலக்கொடித்தெனபதாம். (சு)

கஉருசு. நாரெனென வொன்றோ வறியலங் காமததாற் பேணியார பெடப செபின். எ

பரத்தையிற்பிரிந்துவந்த தலைமகனோடு நிறையழிவாறகடிய

தலைமகள் நீ புலவாமைகருக காரணம் யாதென்ற

தோழிகுசு சொல்லியது.

இ-ள். பேணியார் காமத்தாற பெடப செயின— நமமால் விரும்பப்பட்ட வா வந்த காமத்தால் நாம் விருமியவற்றைச் செய்யுமளவின, — நான் என ஒன்றே அறியலம்—நானென்றொன்றையும் அறியமாட்டேமாயிருந்தேம். எ-து.

பேணியாரெனச் செயப்படுபொருள் வினைமுதல்போலக் கூறப்பட்டது. விருமியன் வேட்கையிகவிற்றாகருறியிருந்த கலவிகள். நான் பாததையாதோ யந்தமாரைப் தோயத்தகு நாணுதல். ஒன்றென்பது நாண்டுச் சிறிதென்னும் பொருட்டு. இழிவுசிறப்பும்மை விகாரத்தாற்றொக்கது. நிறையழிவான அறியாது கூடிய தனகுற்றநோக்கி, அவ்நையமுளப்படுத்தாள். (அ)

கஉருஅ. பன்மாயக களவன பணிமொழி யன்றோநம்

பெண்மை யுடைகரும் படை.

அ

இதுவுமது.

இ-ள். நம்பெண்மை உடைகரும் படை — நநநிறையாயியவரணையழிக்குந் தானே—பன்மாயக களவன பணிமொழியின்றே— பலபொயகளைவல்ல கள்வனுடைய தாழ்ந்தசொற்களன்றோ! ஆனபின் அதுநிறகுமாறெனனை! எ-து.

பெண்மை நனயித தலைமைபற்றி நிறைமேனின்றது. வந்தாறபுலக்ககடவேமென்றும் புலந்தால் அவன்சொற்களானுஞ்செயல்களானும் நீங்கேமென்றும் இவைமுதலாகவெண்ணிக்கொண்டிருந்தன யாவுங் காணுது கலவிக்கட்ட

கஉள ம அதி.—அவர்வயின்விதுமபல்.

கஉக

ன்னினுமுறப்படுமவகை வந்ததோன்றினுன்னபான், பன்மாயககள்வென்னருள், பணிமொழி நமயினுந்தானன்புமிக்குதியுடையனாகச் சொல்லுஞ்சொற்கள். அவன் அததன்மையனாக, சொற்கள் அவையாக, நநநிறையழியாதொழியுமோ வென்பதாம். (அ)

கஉருக. புலப்ப லெனச்சென்றேன் புல்வினே னெஞ்சங்

கலத்த லுறுவது கண்டு.

க

இதுவுமது.

இ-ள். புலப்பல எனச் சென்றேன் — அவாவந்தபொழுது புலக்ககடவே னென்று கருதி முன்னிலலாது பிரிதோரிடத்துப் போயினேன், —நெஞ்சம் கலத்தலுறுவது கண்டு புல்லினேன்—போயும், என்னெஞ்சம் நிறையினிலலாது

அறைபோய அவரோடு கலத்தொடங்குதலையறிந்து, இனி அது வாயாதென்று புலவினேன். எ-று.

வாயாமை புலத்தற்கருவியாய நெஞ்சுதானே கலத்தற்கருவியாய நிறைவின் அது முடியாமை. (க)

கஉசு0. நிணந்தீயி விட்டன்ன நெஞ்சினாக குண்டோ
புணாரதாடி நிற்பே மெனல. க0

இதுவுமது.

இ-ள், நிணம் தீயில இட்டன்ன நெஞ்சினாக— நிணத்தைத் தீயின்கண் ணேயிட்டால் அஃதுருகுமாறுபோலத் தங்காதலனாக கண்டால் நிறையழிந் தருகுநெஞ்சினையுடைய மகளிர்க்கு, — புணாரது ஊடி நிற்பேம எனல உண் டோ— அவர் புணர் யாமுடிப பின்பு உணராத அநிலையே நிறக்ககடவே மென்று கருதுதலுண்டாகுமோ, ஆகாது. எ-று.

புணாதல் ஈண்டு மிகநனுகுதல், எதிர்ப்படலுமாம். புணர்வென்பது புணர்ந் தென்ததிரிந்துநின்றது. யானத்தனமையேனாகலின் எனக்கஃதிலையாயிறநெ ண்பதாம். (க0)

கஉஎ ம அதி.— அவர்வயின்விதும்பல்.

அஃதாவது சேயிடைப்பிரிவினகட்டலைமகனுந் தலைமகளும் வேட்கைமிக வினா ஒருவரையொருவர் காண்டற்கு வினாதல் தலைமகனபிரிவும தலைமகளா றருமையும் அதிகாரப்பட்டுவருகின்றமையின், இருவரையுஞ்சுட்டிப் பொதுவா கிய பணமைப்பாலாறகூறினா. பிறொல்லாம் இதனைத் தலைமகனைநினைந்து தலை மகளவிதுபுறலென்றோ சுட்டிப்பெயர் சொல்லுவாராநிப்பொடு கூடியபொ ருளுணாததுவதல்லது தானொன்றற்குப் பெயராகாமையானும், கவிகுற்றாய் அதிகாரத்தத் தலைமகன் உயர்த்தற்பணமையாறகூறப்படாமையானும், அஃது னாயனமையறிக. இதனுட்கலைமகளுகூறா நிறையழிவானிகழரத்தாகலின், அவவியைப்புறறி நிறையழிதலின்பின் வைக்கப்பட்டது.

கஉசுக. வாள்றதுப புறகென்ற கண்ணு மவாசென்ற
நாளொறறித் தேயந்த விரல. க

தலைமகள் காண்டலிதுபிற்றசொல்லியது.

கஉசு

கஉஎ ம அதி.— அவர்வயின்விதும்பல்.

இ-ள். அவா சென்ற நாள் ஒற்றி விரல தேயநத;—அவா நமமைப்பிரி-
துபோய நான்கள் சுவரின் கணிமுத்தவறறைத்தொட்டு எண்ணுதலான என
விரல்கடேய்நதன;—கண்ணும் வாள அறறுப புறகென்ற—அதுவேயன்றி
அவாவரும்வழிபாரதது எனகண்களும் ஒளியிழநது புல்லியவாயின், இவ்வா
ரூயும் அவாவாவுண்டாயிற்றிலலை. எ-து.

நாள் ஆகுபெயர். புல்லியவாதல துண்ணியகாணமாட்டாமை. ஒற்றவென
பது ஒற்றியெனத் திரிநதநின்றது. இனி யானகாணுமாறெனையெனபதாம்.
நாளெண்ணலும் வழிபாரத்தலும் ஒருகாறசெய்தொழியாது இடையினறிச்செ
யதலான, விதுப்பாயிற்று. (க)

கஉகஉ. இலங்கிழா யின்று மறப்பினென் றேணமேற
கலங்கழியுங் காரிகை நீதது. உ

ஆறறுமைமிகுதலின் இடையினறிநனைக்கறபாலையல்லே
சிறிதுமறக்கலவேண்டுமென்ற தோழிகுரசு
சொல்லியது.

இ-ள். இலங்கு இழாய — விளங்காநின்றவிழையினையுடையாய,—இன்று
மறப்பின்—காதலரை இன்று யானமறப்பேனாயின்,—மேல காரிகை நீதது
என்றோள கலங்கழியும் — மேலுங்காரிகையெனநீப்ப என்றோள்கள வளை
கழுவனவாம். எ-து.

இலங்கிழாயெனபது இதற்கு நீ யாதமபரியலையென்னுகுறிப்பிற்று. இன
று யானிறந்துபடுகின்றவின்று. மேலும் மறுபிறப்பினும், எச்சவுமமை விகார
ததாற்றெக்கது. நீப்பவென்பது நீததெனத் திரிநதநின்றது. கழியுமென்னும்
இடத்ததிரிகழம்பொருளினொழுதில் இடத்தினமேனின்றது. இவ்வெலலைகண்ணினை
நதால் மறுமைக்கண் அவனாயெய்தியின்புறலாம், அதனான மறக்கறபாலேனல
லெனென்பதாம். (உ)

கஉகங. உரனசைஇ யுள்ளந் துணையாகசு சென்றா
வரனசைஇ யினனு முளேன. ன்.
இதவுமது.

இ-ள். உரன சசைஇ உள்ளம் துணையாகசு சென்றா — இன்பதுகாதலை
நசுசாது வேறலை நசுசி நான் துணையாதலையிகழநது தம்முககருதுணையாகப் போ
யினா—வரல நசைஇ இன்னும் உளேன — அவற்றையிகழநது ராண்டிவரு
தலை நசுசுதலான், யானிவ்வெலலையினுமுளேனாயினேன. எ-து.

உரனென்பது ஆகுபெயர். அநநசையானுயிர்வாழாநின்றேன, அஃதிலையா

பின் இறநதுபடுவெனபதாம்.

(ந.)

கஉசுச. கூடிய காமம் பிரிந்தார வரவுள்ளிக

கோடுகொ டேறுமென னெஞ்சு. ச

இதுவுமது.

இ-ள். பிரிந்தார கூடிய காமம் வரவு உள்ளி—நிகழிகாமத்தராய நமமை
பிரிந்தபோயவா மேற்கூடியகாமத்தடனே நன்கண்வருதலை நினைந்து, —
எனெனஞ்சு கோடுகொடு ஏறும்— என்னெஞ்சு வருத்தமொழிந்த மேனமே
றப்பினைத்தெழாநின்றது. எ-று.

கஉஎ ம் அநி.— அவர்வயின்விதும்பல்.

கஉசு

வினைவயிற்பிரிவுழிக காமவிற்பகோக்காமையும் அதுமுடிந்தழி அதவே
நோக்கதுநதலைமகறியலபாகலின், கூடியகாமமொடெனஞன். ஒடுவுருபு விகா
ரத்தாறஞ்சுகது. கோடுகொண்டேறலாகிய மாதத்ததொழில் நெஞ்சினமே
லேற்றப்பட்டது. கொண்டென்பது குறைந்ததுநின்றது. அஃதுள்ளிறநிலேஞ
யின் இறநதுபடுவெனபதாம்.

(ச)

கஉசுரு. கரணமற கொண்கனைக கண்ணார்க் கண்டபி

னீவகுமென் மென்றோட பசப்பு.

ரு

தலைமகனவரவுகூறி ஆறமுயரயப பசக்கற்பாலை

யலையென்ற தோழிகஞ்ச சொல்லியது.

இ-ள். கண ஆரக கொண்கனைக காண்க — என்கண்களாரும்வகை என
கொண்கனை யான காண்பேனாக, —கண்டபின் என மென்றோடபசப்பு நீங்கும்
—அவமனங்கண்டபின், எனமெல்லியதோளின்கடபசப்புத் தானே நீங்கும்.
எ-று.

காண்கவென்பது ஈண்டு வேண்டிக்கோடற்பொருட்கு. அது வேண்டிமென்
பதுபட நின்றமையின், மன ஒழியிசைக்கண் வந்தது. கேட்டதுணையானீவகா
தென்பதாம்.

(ரு)

கஉசுசு. வருகமற கொண்க வெருநாட பருகுவன்

பைதனோ யெலலாக கெட.

சு

இதுவுமது.

இ-ள். கொண்கன ஒருநாள் வருக— இத்தனைநாளும் வாராககொண்கன
ஒருநாள் என்கண் வருவானாக, —பைதல நோயெலலாம கெடப பருகுவன்—
வந்தாற பையுனைசெய்கின்ற இந்நோயெலலாககெட அவயமிழத்ததை வாயி

லக்கிரதானும் பருக்கடவேன. எ-று.

வருகவென்பதற்கும் மனனென்பதற்கும் மேலுரைத்தவாறே கொள்க. அக குறிப்பு அவ்வொருநாள்க்குள்ளே இனி வரக்கடவோய்களுக்கெடுப்பல்லென்பதாம். (சு)

கடகூள் புலப்பேன்கொல புலலுவேன கொல்லோ கலப்பேன்கொல கண்ணன்ன கேளிர வரின. எ

இதுவும்.

இ-ள். கண் அன்ன கேளிர வரின—கண்போற்சிறந்த கேளிர வருவராயின், — புலப்பேன்கொல — அவர்வரவு நீட்டித்தமைநோக்கி யான புலக்ககடவேனோ,—புலலுவேன்கொல—அனதி என்னுற்றமைநோக்கிப் புலலக்கடவேனோ,— கலப்பேன்கொல — அவ்விரண்டும் வேண்டிதலான அவ்விருசெயல்களையும் விரவககடவேனோ, யாதுசெய்யக்கடவேன! எ-று.

புலவியும் புலலும் ஓர்பொழுதின்கண் விரவாமையிற் கலப்பேன்கொலெனறாள். மூன்றையுஞ்செய்தல் கருததாகலின், விதப்பாயிற்று. இனிக் கலப்பேன்கொலென்பதற்கு ஒருபுதுமைசெய்யாது பிரியாதநாட்போலக் கலந்தொழுதுவேனாவென்றுரைப்பாருமுளா. (எ)

கடகூள் கடை யி. — அவர்வயின்விதும்பல்.

கடகூறு. வினைகலந்து வென்றிக வேந்தன் மனைகலந்து மாலை யயாகம் விருந்து. அ
வேந்தற்குமுதுபிரிந்த தலைமகன் வினைமுடிவுநீட்டித் துழித் தலைமகனை நினைந்து தன்னுள்ளே சொல்லியது.

இ-ள். வேந்தன் வினை கலந்து வென்றிக — வேந்தன் வினைசெய்தகையுபிரிந்து வெல்லாதுக, — மனை கலந்து மாலை விருந்து அயாகம்—யாமும் மனைவியைச் செனறுகூடி ஆண்டைமாலைப்பொழுதிற்கு விருந்தயர்வேமாக. எ-று.

மனையென்பது ஈண்டாகுபெயா, “மங்கல மென்ப மனைமாட்சி” எனபுழிப்போல. வினைசெய்தற்கணவந்த மாலைப்பொழுதிற்கு எதிரகோடல அலககரித்தன முதலியவினமையின், மனைகலந்துமாலைக்கு விருந்தயாகமெனறான். நான்குருபு விகாரத்தாற்றெக்கது. இது வினைமுடியாமுன்குறலான விதப்பாயிற்று. பிறொல்லாம இதனைத் தலைமகன்குறற்குடிபுரைத்தாரா. தலைமகனைக் கூறுது வேந்தனவெலகவெனதும், மனைகலந்தென்தும், மாலைப்பொழுதின்கண்

விருதயாகமென்றும் வந்த அவவுரைதானே அது கூடாமைக்குக் கரியா யிறறு. (அ)

கஉசூ. ஒருநா ளெழுநாள்போற செலலுஞ்சேட சென்றா வருநாளவைத தேவரு பவாகரு. கூ
இதுவுமது.

இ-ள். சேண சென்றா வருநாள வைத்து ஏறகுபவர்க்கு—சேணிடைச்செ ன்ற தனகாதலா மீனயிவரகருதித்த நானையுட்கொண்டு அதவருநதனையும் உயிர்தாங்க வருநதமகனாக்ரு—ஒருநாள எழுநாளபோல செலலும் — ஒரு நாள பலநாளபோல நெடிதாகக் காட்டிம். எ-று.

ஏமென்பது அதற்குமேலாய மிக்கபன்மைகுறித்துநின்றது, “ஒருவாகறை யெழுவருதிது” என்றறபோல, தலைமகளவருத்தம் பிறாமேலிடிக கூறிய வாறு. இதனான இதுவுநதலைமகளகூறறுகாமையறிக. இருநாளென்று பாட மோதுவாருமுளா. (க)

கஉஎ0. பெறினென்னும் பெற்றககா லென்னு முறினென்னு முள்ள முடைநதுககக கால். க0
இதுவுமது.

இ-ள். உள்ளம் உடைநது உககககால்—காதலி நம்பிரிவினையாற்றது உள ளமுடைநதிறநதுபட்டவழி,—பெறின என் — நம்மைப் பெற்றககடவளானு லென்,—பெற்றககால் என்—அதுவன்றியே பெற்றாலென்,—உறின என்— அதுவன்றியே மெய்யுறககலநதாற்றானென், இவையொன்றானும் பயனிலலை. எ-று.

இம்முனதும் உடம்பொடுபுணாததிக் கூறப்பட்டன, அதன்மேலும் முனனை வழக்குணமையின். அதற்குமுன்னே யானசெல்லவேண்டுமென்பது கருத்தா கலின், விதுப்பாயிறறு. இது தலைமகளகூறறுயவழி இரங்கலாவதல்லது விது ப்பாகாமையறிக. (க0)

கஉஅ ம அதி.— குறிப்பறிவுறுத்தல். கூக௯

கஉஅ ம் அதி.— குறிப்பறிவுறுத்தல்.

அஃதாவது தலைமகள், தலைமகள், தோழியென்றிவா ஒருவாகுறிப்பினை யொருவாக்கறிவுறுத்தல். இது, பிரிந்தபோய தலைமகளவரதுகூடியவழி நிக ழுவதாகலின், அவாவயினவிதுமபலன்பின் வைக்கப்பட்டது.

கஉஎக. கரப்பினுது கையிகக் தொல்லாரின் னுண்க
னுணாகக லுறுவதொன் றுண்டு. க

பிரிந்துக்டிய தலைமகன வேட்கைமிகவிற்றபுதுவதுபன்னாநம்பாராட
டத் தலைமகன இதுவொன்றுடைத்தெனவஞ்சியவழி அதனையவள
குறிப்பானறிநது அவனவடஞ்சுசொல்லியது.

இ-ள், கரப்பினும—நீசொல்லாது மறைத்தாயாயினும்,—ஒல்லா கையிக
நது—அதற்குடம்படாதே நினனை கைகடநது—நின் உண கண் உரைக்கலு
றுவது ஒன்று உண்டு—நின்னுண்கண்களே எனக்குச் சொல்லலுறுவதொரு
காரியமுண்டாயிராசின்றது, இனியதனை நீயே தெளியச்சொல்லாயாக,எ-று.

கரத்தல் நானாடைக்குதல். தன்கடபிரித்தற்குறிப்புளதாகக் கருதி வேறுபட்
டாளது வேறுபாடு குறிப்பானறிநது அவட்குத் தன்பிரியாமைக்குறிப்பறிவு
றுத்தவாறு. (க)

கஉஎஉ. கண்ணிறைந்த காரிகைக காமபோதோட பேதைக்குப்
பெண்ணிறைந்த நீமை பெரிது. உ

நானால் அவள அதுசொல்லாளாயவழி
அவளறோழிக்குச் சொல்லியது.

இ-ள், கண் நிறைந்த காரிகைக காமபு ஏா தோடபேதைக்கு — என்னை
ணிறைந்தவழிகிணையும் வேையையொத்த தோளினையுமுடைய நினபேதைக்கு—
பெண் நிறைந்த நீமை பெரிது—பெண்பாலாரிடத்து நிறைந்த மடமை அவ்
வளவனறி மிகுந்தது. எ-று.

இலதாயபிரிவினைத் தன்கணேறி அதற்கஞ்சுதலான,இவவாறுகறினா. (உ)

கஉஎங். மணியிற நிகழத்தரு நூலபோன் மடநதை
யணியிற் நிகழவதொன் றுண்டு. ங

இதுவுமது.

இ-ள், மணியில் நிகழத்தரு நூலபோல—கோககப்பட்ட பனிகுமணிய
கததுக கிடநது புறத்துப் புலனாநூலபோல—மடநதை அணியில் நிகழவது
ஒன்று உண்டு—இம்மடநதையதணியகததுக் கிடநது புறத்துப் புலனாகின்ற
தொருகுறிப்புண்டு. எ-று.

அணி புணர்ச்சியானையவழகு. அதன்கததுககிடத்தலாவது அதனோடு உட
னிகழத்தற்பாலதனறிவைத்து உடனிகழ்தல். அதனை யானறிகின்றிலேன், நீயறி
நதுகூறலவேண்டுமென்பது கருத்து. (ங)

கஉஎச. முகைமொக்கு ஞுள்ளது நாரற்றம்போற் பேதை

நகைமொக்கு ஞான்றொன் றுண்டி. ௪
இதவுமது.

கஉஅ குறிபபறிவுறுததல.

இ-ள். முகை மொக்குள உள்ளது நாற்றம்போல் — முகையதுமுகிழ்ப்பி ளுளதாய்ப் புறத்துப் புலனாகாத நாற்றம்போல—பேதைநகை மொக்குள உள்ளது ஓன்று உண்டி—நின்பேதை எனனொடு நகைகருதுநகையதுமுகிழப் பிணுளதாய்ப் புறத்துப் புலனாகாததோகுறிப்புண்டி. எ-று.

முகிழப்பு முதிர்ச்சியாற்புடைபறிதல. நகை புணர்ச்சியினப்பதநானிகழுவது.

கஉஎடு. செறிதொடி செய்திறந்த கள்ள முறுதுயா
தீர்க்கு மருந்தொன் றுடைத்து. ௩.
இதவுமது.

இ-ள். செறி தொடி செய்து இறந்த கள்ளம்—நெருங்கிய வளைகளைபுடை யாள என்கணிலலாததொன்றையுட்கொண்டி அதுகாரணமாக என்னைமறை ததுப்போன குறிப்பு — உறு துயா தீர்க்கும் மருந்து ஓன்று உடைத்து— என்மிககதையுரைத் தீர்க்கும்மருந்தாவதொன்றையுடைத்து. எ-று.

உட்கொண்டது பிரிவு. கள்ளம் ஆகுபெயர். மறைத்தற்குறிப்புத் தானமு டன்போககுட்கொண்டது. உறுதுயா நன்றசெய்யத்தீங்குவிளைதலானும் அது தானநீரிதிறம்பெருமையானும் உளதாயது. மருந்து அப்பிரிவினமை தோழி யாற்றெளிவித்தல. நீயதுசெய்தலவேண்டுமென்பதாம். (௩)

கஉஎசு. பெரிதாற்றிப் பெடபக கலத்த லரிதாற்றி
யன்பின்மை சூழவ துடைத்து. ௪

தலைமகன்குறிப்பறிந்த தலைமகள் அதனை அதுதெளிவிக்கச்சென்ற
தோழிக்கறிவுறுத்தது.

இ-ள். பெரிது ஆற்றிப் பெடபக கலத்தல — காதலர் வந்த தம்பிரிவினா னாய துன்பத்தினை மிகவுமாற்றி நாமகிழுவண்ணங்கலக்கின்ற கலவி—அரிது ஆற்றி அன்பின்மை சூழவது உடைத்து — இருந்தவாற்றான மேலுமத்துன பத்தினை அரிதாகவாற்றியிருந்து அவரன்பின்மையை நினைபுநதனமையுடைத் து. எ-று.

பிரிதற்குறிப்பினாசெய்கின்றதாகலான, முடிவில் இன்னுதராகாநின்றதென்ப தாம். (௪)

கஉஎள. தண்ணந் துறைவன றணந்தமை நமமினு

இதுவுமது.

இ-ள். தண்ணநதுறைவன் தணநதமை — குளிராததுறையையுடையவன் நமமை மெய்யாதகூடியிருநதே மனத்தாறபிரிநதமையை — நமமினும் வளை முணனம் உணாத — அவனகுறிப்பானறிதற்குரிய நம்மினும் இவ்வளைகள் முன்னேயறிநதன. எ-று.

கருத்துநிகழ்நததாகலிறணநதமையெனறும், யானறெளியவுணாதற்குமுன்னே தோள்கண்குமலிநதனவென்பாள் அதனை வளைமேலேறி அததன்னை. புணாவுடைததாக்கியுதகறினாள். (எ)

கஉஎஅ. நெருநற்றுச சென்றொங் காதலர் யாமு
மெழுநாளே மேனி பசந்து. அ
இதுவுமது.

கஉசு ம அதி.— புணாச்சிவிலும்பல்.

கஉசு

இ-ள். எங்காதலா சென்றா நெருநறு — எங்காதலா பிரிந்துபோயினார் நெருநறே, — யாமும் மேனி பசந்து எழுநாளேம — அப்பிரிவிற்கு யாமும் மேனிபசந்து எழுநாளுடைபமாயினேம். எ-று.

நெருநறுச்செயத தலையளியாற பிரிவு துணியப்பட்டுதென்பாள் நெருநறுச்சென்றொனறும், அதனையையுறறுச்செல்கின்றது எழுநாளுண்டாகலின் அனறே மேனிபசந்ததென்பாள் மேனிபசந்தெழுநாளேமெனறும் கூறினாள். இவ்வாறற்ற தலைமகனதுபிரிதற்குறிப்பினைபுணாததிரிநதது. (அ)

கஉஎசு. தொடி.நோககி மென்றோரு நோககி யடி.நோககி
யஃதாண் டவளசெய தது. ச

தலைமகள்குறிப்பறிநத தோழி அதனைத் தலைமகற்கறிவித்தது.

இ-ள். யானதுதெளிவித்தவழித் தெளியாது, — தொடி. நோககி — அவா பிரிய யானினடிருப்பின இவை நிலலாவெனத தனறொடியை நோககி, — மென்றோரும் நோககி — அதற்கேதுவாக இவை மெலியுமெனத தனமென்றோள் களையுநோககி, — அடி. நோககி — பின்னிவவிரணமும் நிகழாமல் நீராடநது காததலவேணமெனத தன்னடியையுநோககி, — ஆண்கி அவள செயதது அஃது — அவனனம் அவளசெயத குறிப்பு உடன்போககாரிருநதது. எ-று.

செயதகுறிப்புச் செயதற்கேதுவாய குறிப்பு. அஃதெனறாள், செறிதொடி.

செய்திறந்தகள்ளமென்றனாகலின். பிரிதற்குறிப்புண்டாயின் அஃதழுங்குதல்
பயன், (க)

கஉஅ0. பெண்ணினுற பெண்மை புடைத்தென்ப கண்ணினுற்
காமநோய சொல்லி யிரவு. க0

தலைமகனபிரியாமைக்குறிப்பினைத் தோழிககறிவுறுத்தது.

இ-ள். காமநோய கண்ணினுற சொல்லி இரவு — மகளிர் தங்காமநோயி
னைத் தோழியாகும் வாயாற்சொல்லாது கண்ணினுறசொல்லி அதுதூக்க
வேண்டுமென்று அவரைபிரவாது உடன்போதலுக்குறித்ததுத் தம்மடியினையிரத்
தல்—பெண்ணினால் பெண்மை உடைத்து எனப்—தம்மகடியல்பாடிய பெண்
மைமேலும் ஓபெண்மைபுடைந்தென்று சொல்லுவார் அநிந்தோர். எ-று.

தலைமகனுடன்போதற்றுணிபு தோழியாற்றெனினதானாகலின், தன்பிரிவின்
மைக்குறிப்பினையறிவுறுப்பான், அவளபெண்மையினைப் பிறாமேலிடிக் வியந்
துகூறியவாறு. (க0)

கஉகூ ம அதி.— புணர்ச்சிவிதும்பல்.

அஃதாவது தலைமகனாக தலைமகனும் புணர்ச்சிககண்ணே வினாதல். மேற்
புணர்ச்சிமிகுதிபற்றித் தலைமகனபிரிதற்குறிப்புறிவுறுத்ததலைமகன் அவன்மாட்
டே நிகழாது வேட்கையிகவினாற்பினனூற்தனகண்ணே நிகழ்தலான, இது குறி
ப்பறிவுறுத்தலின்பின் வைக்கப்பட்டது.

கஉஅக. உள்ளக கனிந்தலுங் காண மகிழ்தலுங்
களளுகயில காமததிற குணம். க

பிரிதற்குறிப்பினனாகியானே நீ புலவாமைக்குக் காரணம்
யாதென நகையாடிய தோழிககுத் தலைமகன்
சொல்லியது.

சுள்

கஉஎ கஉகூ ம அதி.— புணர்ச்சிவிதும்பல்.

இ-ள்: உள்ளக் கனித்தலும்—நினைந்ததுணையானே கனிப்பெய்தலும்—கா
ண மகிழ்தலும்—கண்டதுணையானே மகிழ்வெய்தலும்— களஞ்சகு இல கா
மததிறகு உணர்—களஞ்ஞடார்க்கிலை, காமமுடையார்க்குணர். எ-று.

கனித்தல் உணாவழியாதது. மகிழ்தல் அஃதழிந்தது. இவ்விரண்டும் உணர்
புரியலதினமையிற் களஞ்சுகிலென்றன. உண்டென்பது இறுதியிளககு. அப

பெற்றித்தாய காமமுடைய யான புலத்தல யானடையதென்பதாம். (க)

கஉஅஉ. தினைத்துணையு மூடாமை வேண்டும் பனைத்துணையுங்
காம நிறைய வரின். உ

இதுவுமது.

இ-ள். காமம் பனைத்துணையும் நிறைய வரின்—மகனாகருக காமம் பனைய
ளவிலும் மிகவுண்டாமாயின,—தினைத்துணையும் ஊடாமை வேண்டும்—அவ
ரால், தன்காதலரோடு திணையளவுமூடுதலசெய்யாமை, வேண்டப்படும். எ-று.

பனைத்துணையுமென்புழி ஐந்தனுருபு விகாரத்தாற்றெடுக்கது. ஊடின் வருத்த
மிகுமெனப் பிறாகருதுதிகூறுவாளபோன்ற, தனவிதுப்புக் கூறியவாறு. (உ)

கஉஅங். பேணுது பெட்பவே செய்யினுங் கொண்களைக்
காணு தமையல கண். ங

இதுவுமது.

இ-ள். பேணுது பெட்பவே செய்யினும்—நமமையவமதித்தது தான வேண
டியனவே செய்யுமாயினும்,—கொண்களைக் கண் காணுது அமையல—கொ
ண்களை என்கண்கள காணுதமைபிறைநனவிலை, எ-று.

தனவிதுப்புக் கண்கண்மேலேற்றப்பட்டது. அததனமையானொடு புலக்கு
மாறெனையென்பதாம். (ங)

கஉஅசு. ஊடறகட சென்றேன்மற் றேழி யதுமறந்து
கூடறகட சென்றதென் னெஞ்சு. ச

இதுவுமது.

இ-ள். தோழி—தோழி,—ஊடறகண் சென்றேன்—காதலனாக காணமுன்
அவாசெய்த தவறறைத் தனனொடுநினைந்து யானவரோடுதற்கண்ணே சென
றேன்,—என்னெஞ்சு அது மறந்து கூடறகண் சென்றது—கண்டின் என
னெஞ்சு அதனை மறந்து கூடுதற்கண்ணே சென்றது. எ-று.

சேறணிகழதலநினைத்தநெஞ்சிற்குமொத்ததலின், அது மறந்தெனமுள்ள அச்செ
லவாற பயனென்னென்பதுபட நின்றமையின், மன ஒழியிசைக்கண் வந்தது.
அவ்வெலலையிலே நெஞ்சு அறைபோகலான, அது முடிந்திலையென்பதாம்.

கஉஅரு. எழுதுங்காற கோலகாணுக் கண்ணோபோற கொண்கண்
பழிகாணேன் கண்ட விடத்து. ரு

இதுவுமது.

இ-ள். எழுதுங்கால கோல காணுக் கண்ணோபோல—முன்னெல்லாங்கண்
டிருந்தும் எழுதுங்காலத்து அஞ்சனக்கோலினியலபுகாணமாட்டாத கண்ணே
போல,—கொண்கண்பழி கண்டவிடத்துக் தானேன்—கொண்கனது தவறு

காணாதித்தெல்லாங்கண்டிருந்து அவனைக்கண்டவிடத்திற் காணமாட்டேன். எ-று.

கஉக ம் அதி.—புணர்ச்சிவிதும்பல்.

கஉக

கோல ஆகுபெயர், இயல்பு கருமை. என்னியல்பிதவாகலின் மேலும் அது முடியாதென்பதாம். (இ)

கஉஅக. காணுங்காற காணேன் நவரூய காணுகாற்
காணேன் நவறல லவை.

இதுவுமது.

இ-ள். காணுங்கால நவரூய காணேன்—கொண்களை யான காணும்பொழுது அவன்றவரூயவற்றைக காண்கின்றிலேன்,—காணுக்கால நவறலலவை காணேன் — காணாதபொழுது அவையேயல்லது பிறவற்றைக காண்கின்றிலேன். எ-று.

செயப்படுபொருள் அதிகாரத்தான் வந்தது. முன்பு நானின்னொடு சொல்லிய நவறுகள் இதுபொழுது காணுமையிற் புலந்தலேனென்பதாம். (க)

கஉஅஎ. உயத்த லறிநது புனலபாய பவரோபோற
பொயத்த லறிநதென புலநது.

இதுவுமது.

இ-ள். உயத்தல அறிநது புனல பாயபவரோபோல—தமமையீர்த்துகொண்கிறபோதலறிந்துவைத்து ஒழுங்கின்ற புனலுட்பாயவாசெயலபோல,—பொயத்தல அறிநது புலநது என—புலவி முடிவுபோகாமையறிந்துவைத்துக் கொண்களோடு புலந்துபெறுவதென ! எ-று.

பாயபவனென்பது ஆகுபெயர். பொயத்தல புரைபிதல, புலநதாலும் பயனிலையென்பதாம். பொயத்தலறிந்தேனென்பது பாடமாயின, உயத்தலறிய ஒகீருட்பாயவாரோபோல முடிவறியப் பண்டொருகாறபுலநது முடியாமையறிந்தென இனி அதுசெயற்பாற்றன்றெனவுணாகக. (எ)

கஉஅஅ. இனித்தகக வினா செயினுங் கனித்தார்க்குக்
களளறறே களவறின் மாபு.

தலைமகள்புணர்ச்சிவிதப்பறிந்த நோழி

தலைமகற்குச் சொல்லியது.

இ-ள். களவ—வஞ்சகர், — கனித்தார்க்கு இனித்தகக இன்னு செயினும்

களளற்றே—தன்னையுணிகளித்ததாககு இளிவரத்தகத இனனாதவற்றைசெய்யினும், அவரால் மேனமேல விரும்பப்படுவதாய களஞப்போலும்—நின் மாபு—என்கடகு நின்மாபு. எ-று.

அவயினனாத நானினமை, நிறையினமை, ஒழுக்கமினமை, உணர்வின்மையென்றவைமுதலாயின. எங்கடகு நானினமை முதலியவற்றைசெய்யுமாயினும் என்களால் மேனமேல விரும்பப்படாநின்றதென்பதாம். களவென நதிம அதுநோக்கி. (அ)

கஉஅகூ. மலரினு மெலவிது காமஞ சிலரதன
செவ்வி தலைப்படு வரா. கூ

உணர்ப்புவியினவாராஜுடற்கட்டலைமகன
சொல்லியது.

கஉஉ கக0 ம் அதி— நெஞ்சொடுபுலத்தல்.

இ-ள். காமம் மலரினும் மெலவிது — காமவினபம் மலரினுமெல்லிதாயிருக்கும்—அதனசெவவி தலைப்படுவாரா சிலர்—அவனம் மெலவிதாதலையறிந்து அதனசெவவியைப் பெறுவார் உலகத்துச சிலர். எ-று.

தொட்டதுணையானே மனசெவவியழிவதாய மலர் எல்லாவற்றினும் மெல்லிதென்பது விளக்கலின், உமமை சிறப்பினகன வந்தது. குறிப்பும், வேட்கையும், அகர்ச்சியும், இன்பமும், ஒருகாலத்தினகனையோததுதுகாதற்குரியாரிருவர் அதற்கேற்ற இடனுங் காலமும் உபகரணங்களும் பெற்றுக் கூடிநுகரவேண்டிதலின் அதனசெவவிதலைப்படுவாராசிலரென்றும், அவற்றுள் யாதா னுமொன்றொரு சிறிது வேறுபடினும் வாழிதலின் மலரினுமெல்லிதெனறுங்கூறினான். குறிப்பொவ்வாறையின யானதுபெறுகின்றிலேனென்பதாம். தலைமக ணுடனீராவது பயன். (க)

கஉகூ0. கண்ணிற துனித்தே கலங்கினுள் புலலுத
லெனலினுந் தானவிதுப புறறு. க0

இதுவுமது.

இ-ள். கண்ணின துனித்தே—காதலி முன்னொருநானது புல்லலவிதுபபிசென்ற எனனொடு தனகண்மாதிரித்தானாடி, — புலலுதல எனினும் ஈ விதுபுறறுக் கலங்கினுள் — புலலுதலை எனினுந் தானவிதுமபலாலதன்னையும் அப்பொழுதே மறந்து கூடிவிட்டான், அதனால் யானித்தனமை ஓகவும் விதுபபினியுழிநிற்கின்றவிவள அவளல்லன். எ-று.

ணமாதிரத்தானுடல் சொன்னிகழ்ச்சியினி அது சிவரதனுனையேயாதல்.
'ளாவின் இவ்வனமுடற்கண்டாலென்பது பயன. (க0)

கக0^{ம்} அதி.— நெஞ்சொடுபுலத்தல்.

அஃதாவது காரணமுண்டாயவழியும் புலக்ககருதாது புணாச்சிவிறும்
ஈற நெஞ்சுடனே தலைமகள் புலத்தலும், தலைமகன் புலத்தலுமாம். அதிகா
றைமையும் இதனுனே விளங்கும்.

கஉக. அவாநெஞ் சவாக்காதல் கண்டு மெவனெஞ்சே
நீயெமக நாகா தது. க

தலைமகன்கடவனுண்டாயவழியும் புலவிகருதாத

நெஞ்சிறகுத தலைமகள் சொல்லியது.

இ-ள். நெஞ்சே— நெஞ்சே, — அவா நெஞ்சு அவாகரு ஆதல் கண்டிம்—
ருடையநெஞ்சு நம்மை நினையாது அவாககாயநிறறல்கணிவைத்தலும்,—
மகரு ஆகாதது எவன்— நீயெமககாய நிலலாது அவரை நினைத்தற்கார
யாது இ-து.

அவாக்காதல் அவாகருதியதற்குடம்பிதல். எமக்காகாததென்றது புலவிக
மபடாமையை. ஒருகருமத்தைத் தாமாகவறிந்து செய்யமாட்டாதார செ
னாககண்டாயினுஞ்செய்வார, நீயதுவுஞ்செய்கின்றியெனபதாம். (க)

கஉகஉ. உறுஅ தவாககண்ட கண்ணு மவரைச

செருரொனச சேறியென் னெஞ்சு. உ

இதுவுமது.

கக0^{ம்} அதி.— நெஞ்சொடுபுலத்தல்.

கஉக

இ-ள். என்னெஞ்சு—என்னெஞ்சே,— உறுதவாக் கண்டகண்ணும்—மேலு
ம் நம்மாட்டன்புடையராகாதவரை உள்ளவாற்றிந்தவிடத்தலும்,— செருரொன
அவரைச சேறி— நானுசென்றால் வெருளாரொன்பதுபற்றி நீயவாமாட்டுச் செ
ல்லாதினறாய், இப்பெற்றியதமேலுமோரறியாமையுண்டோ! இ-து.

அவரையென்பது வேறனுமைமயக்கம். பழங்கண்ணோடம்பற்றி வெரு
ளாரொன்பது கந்தாகச சென்றாய், நீகருதியது முடியுமோவென்பதாம். (உ)

கஉகக. கெட்டாராகு நடாரில லென்பதோ நெஞ்சேநீ

பெட்டாங் கவாபின செல்ல.

கஉ

இதவும்.

இ-ள. நெஞ்சே—நெஞ்சே,— நீ பெட்டாங்கு அவாபின் செல்ல— என மாட்டிலலாது நீங்கும்பியவாறே அவாமாட்டிச் செல்லுதற்குக் காரணம்— கெட்டாராகு நட்பா இல்லென்பதோ— கெட்டாராகு நட்பா உலகத்தில் லெயென்னுகினைவோ, நின்னியலபோ, கூறுவாயாக. எ-று.

என்னெவிட்டி அவாமாட்டிச்சேறல் நீண்டேபயின்றதென்பாள் பெட்டாங் கென்றும், தானிதுபொழுது மானயிலளாகலிற் கெட்டாங்கென்றுநுகறினாள். பின்னென்பது ராணடிப்பொருட்டி. செல்லென்பது ஆகுபெயர். ஒல்கிடத்த லப்பிலாவுணாவிலலா தொடபாயிற்று நின்னொடாபென்பதாம். (ங)

கஉகூச. இனியனன் நின்னொடு சூழவாயா நெஞ்சே
துனிசெயது துவவாயகாண் மறறு. ச
இதவும்.

இ-ள. நெஞ்சே—நெஞ்சே,— துனி செயது மறறு துவவாய — நீய வரைக்கண்டபொழுதே இன்பதுகரக் கருதுவதல்லது அவாதவறுதோக்கி மு ன்புலவிப்பயுண்டாகலி அதனையளவறிந்து பின்னுகரக்கருதாய்,—இனி அன்ன நின்னொடு சூழவா யா—ஆகலான், இனியப்பெற்றிப்பட்டவற்றை நின்னொ டெண்ணுவா யா யானதுசெய்யேன். எ-று.

அப்பெற்றிப்பட்டன புலக்குந்திறங்கள். காணென்பது உரையசை. மறறு வினைமாற்றினகண் வந்தது. முன்னெல்லாம் புலப்பதாகவெண்ணியிருந்து பின் புணாச்சிவிதமபலின், இவ்வாறு கூறினாள். (ச)

கஉகூடு. பெறுஅமை யஞ்சும பெற்றிபிரி வஞ்சு
மறுஅ விடும்பைத்தென நெஞ்சு. டு
வாயிலாகச் சென்ற தோழி கேட்பத தலைமகள்
சொல்லியது.

இ-ள. பெறுமை அஞ்சும— காதலரைப் பெறுதஞானது அப்பெறுமைக்க ஞ்சாநின்றது,— பெற்றி பிரிவு அஞ்சும—பெற்றக்கால வரககடவபிரிவினை யுட்கொண்டி அதற்கஞ்சாநின்றது,— எனெனஞ்சு அரு இரிமபைத்து—ஆக லான், எனெனஞ்சுமஞ்சுஞானதும்நீங்காதவிடம்மையையுடைத்தாயிற்று. எ-று.

காதலரைப் பெற்றுவைத்துக் கலவியிழத்தல் உறுதியுண்டென்னுங்கருத்தான வாயினோகின்றனாகலிற் பெறுமையஞ்சுமென்றும், கலவியாராமையின் இன னுயிவாபிரிவராயின் யாது செயதுமென்பது நிகழ்தலிற் பெற்றிபிரிவஞ்சுமெ னுதல்
கஉகூச கஉ ம அதி.— நெஞ்சொடுபுலத்தல்.

னதும், இவ்விரண்டுமூலது பித்தின்மையின எஞ்ஞானமருவிடும்பைத்தெ
ன்றுவகறினாள். (நி)

கஉசூசு. தனியே யிருந்து நினைத்தககா லென்னைத்
தினிய விருந்ததென் னெஞ்சு. சு

இதுவுமது.

இ-ள. எனனெஞ்சு இருந்தது— எனனெஞ்சு ரண்டிருந்தது, — தனியே
இருந்த நினைத்தக்கால — காதுலாப பிரிந்திருந்த அவாகொடுமைகளை யா
னறனனெடுநினைத்தககால, — என்னைத் தினிய— அவவளவறிந்து என்னைத்
தினப்பதுபோன்று துன்பஞ்செய்ததகே. எ-து.

எனமாடிருந்தது அன்று அவாகொடுமைகளையுட்கொண்டு எனக்காரற்ற
மைச்செய்ததகே, இன்று அவைநோக்கி அவொடு புலத்தறகனறென்பதாம். (சு)

கஉசூஎ. நானு மறந்தே னவர்மறக கல்லாவென
மாணு மடநெஞ்சிற பட்டு. எ

இதுவுமது.

இ-ள. அவர் மறக்கல்லா என மாணு மடநெஞ்சிற பட்டு — தனனைமறந்த
காதலனாத தானமறக்கமாட்டாத எனமாட்சிமையிலலாத மடநெஞ்சுடனே
கூடி, — நானும் மறந்தேன் — எனனுயிரினுஞ்சிறந்த நாண்டனையும் மறந்
துவிட்டேன். எ-து.

மாணுமை ஒருநிலையினிலலாமை. மடமை கண்டவழி நினைந்து காணவழி
மறக்குந்தவறறைக காணவழிநினைந்து கண்டவழிமறத்தல். நான் எஞ்ஞான
துங்கூடியொழுதினும், அஞ்ஞானது கண்டார்போனெறொடுங்குதல். கண்டபொ
ழுதே புணாசலிவிதமபலின, அதனைமறந்தேனெனறாள். (எ)

கஉசூஅ. எள்ளி விரிவாமென நெண்ணி யவாதிற்
முளஞ முயிரக்காத னெஞ்சு. அ

இதுவுமது.

இ-ள. உயிரக காதல றெஞ்சு— உயிரமேறகாதலையுடைய எனனெஞ்சு, —
எள்ளின் இரிவு ஆம் என்று எண்ணி— நமமையென்கிச்சென்றொன்று நா
முமெளஞ்ஞெமாயிற் பின்னமகிவிவாமென்று கருதி, — அவா திறம் உள்ளும்
— அவாநிறத்தினையே நினையாநின்றது. எ-து.

எளஞதல் வாயினமறுத்தல். இவ்வு வழிபடாமையானும், பிரிவாற்றாமையா
னும், நானும் நிறையுமுதலியவிழத்தலானும் உளதாவது. திறம் வாயினோதலும்

வருதலும் கூடலுமுதலாயின. இனிவிறகஞ்சுதலானும் இறந்தபடமாட்டாமை யானும் கூடக்கருதாநின்றதெனபதாம். (அ)

கஉகக. துன்பத்திற் மியாரோ துணையாவார் தாமுடைய
நெஞ்சந் துணையல வழி. கூ

உணர்ப்புவயினவாராபூடறகட்டலைமகன சொல்லியது.

இ-ள். துன்பத்திற்கு ஒருவாக்குத துன்பமவந்தழி, அதற்குத்தற்கு, — தாம் உடைய நெஞ்சம் துணையலவழி — தாமுரித்தாகப்பெற்ற தமமுடைய ககக ம அதி.—புலவி. க.எரு

நெஞ்சந் துணையாகவழி, — துணையாவார் யாரோ — வேறு துணையாவார் ஒருவ ருமில்லை. எ-று.

ஈண்டு துன்பமாவது ஊடலுணர்ப்புவயின வாராமை. அதற்கு நெஞ்சந் துணையாகாமையாவது அவனையனயிலொன்றொழியாது கூடறகண்ணே விது ம்பல. ஒருதுணையுமினமையின, இஃதறந்நவிடுதலேயுள்ளதெனபதாம். (க)

கக00. துஞ்சந் தமரலல ரோதிலார் தாமுடைய
நெஞ்சந் தமரல வழி. க0

இதவுமது.

இ-ள். தாம் உடைய நெஞ்சம் தமா அலவழி — தாமுரித்தாகவுடையநெஞ்சம் ஒருவாக்குத் தமரல்லாவழி, — ஏதிலார் தமா அல்லா நஞ்சம் — அயலார் தமா லலராதல சொல்லவேண்டுமோ ! எ-று.

பிறனொருத்தியைக சாதலியென்று கருதி என்னெஞ்சே எனனை வருந்தா நின்றபின் அப்பிறன் புலக்கின்றதெனிறெனபதாம். (க0)

ககக ம் அதி.—புலவி.

அஃதாவது இருவாநெஞ்சம் புணர்ச்சிவி தமபாது புலக்கக்கருதியவழி ஒருவரோடொருவர் புலத்தல. அதிகாரமுறைமையும் இதனானே விளங்கும்.

கக0க. புலலா திராஅப புலத்தை யவருறு
மலலயோய காண்கரு நிறிது. க

வாயிலாகச்சென்ற தோழி தலைமகன் வாயினோதறபொருட்டு அவனொடு நகையாடிச் சொல்லியது.

இ-ள். அவா உறும் அல்லல நோய் சிந்தி காண்கம—அங்ஙனம்புலநதாற்
காதலொயதமல்லலனோயினே யாகுசிறிதகாண்ககடவேம,— புலலாறு இராப
புலத்தை—நீயவனாவிராதுசென்று புலலாதே இத்தொழிலேமேலிடிககொ
ண்டிருந்து புலப்பாயாக. எ-று.

அல்லனோய் துன்பத்தைச்செய்யுங்காமநோய். சிறிதெனறாள், புலவியைநீ
ளவிடலாகாதென்பதபற்றி. புலத்தையென்புழி ஐகாரம் “கடம்புண்டொரு
காணீவந்தை” என்புழிப்போல முன்னிலைவினைவிஞ்சி. புலத்தையென்பது உம பா
டம். புலவிகருறிப்புககண்டு அவளவழியளாய் நின்று நாமுற்றவருத்தம் அவ
ருஞ்சிறிதுற்றறிதல்வேண்டுமென நகையாடி நோவிததவாறு. (க)

ககூ0உ. உப்பமைந் தற்றாற் புலவி யதுசிறிது
மிககற்றா னீள விடல். உ

புலவியொழிந்த வாயினேருமவகை
அவளசொல்லியது.

இ-ள். புலவி உப்பு அமைந்ததறு— புலவி கலவி இன்பஞ்செயற்கு வேண்
டுமளவிறகுதல உப்புத் துயப்பனவற்றை இன்சுவையாக்கற்கு வேண்டிமளவி
ற்றகுதலபோலும்,—சிறிது நீள விடல் அது மிககற்று—இனி அதனையவ்வளவி
ற்சிறிதுமிகவிதல அங்வுப்பு அளவினமிக்காற்போலும். எ-று.

ககூக க அதி.— புலவி.

நீளவிடல் அளவறிந்தனராது கலவிமேலெழுந்தருளிப்பழுங்குமளவுஞ்
செய்தல். சிறிதுநீளவிடலாகாதெனறாள், நோவிககின்றாளாகலின். உப்புமிக்க
வழித் துயப்பது சுவையின்றனாற்போலப் புலவிமிககவழிக் கலவி இன்பமன்
ருமென்றமையின், இது பண்புவமை. (உ)

ககூ0க. அலநதானா யல்லனோய் செயதற்றாற தமமைப

புலநதானாப புலலா விடல். கூ

பரததையரிடத்தநின்றம வந்த தலைமகனோடு

தலைமகள் புலநது சொல்லியது.

இ-ள். தமமைப புலநதானாப புலலா விடல்— தமமைப்பெறுது புலநத்
மகனிராப புலவிநீகடிக் கலவாது ஆடவாசேறல் — அலநதானா அல்லல
நோய் செயதற்று—பண்டே துன்பமுற்றழிந்தானா அதனமேலும் மிக்கதுன
பத்தினைச்செய்தாற்போலும். எ-று.

பிராபாறசேறலின் துமமைப்பெறுது புலநதுழிபுருக்கின்ற பரததையரைப

போயப புலவீரீக்கிப புலவீராயின, அவராத்ருபதாம்.

(௩)

கக.0௪. ஊடி யவரை யுணராமை வாடிய

வளளி முதலரிந தற்று. ச

இதவுமது.

இ-ள். ஊடியவரை உணராமை — துமமோடிய பரததையரை ஊடலு
ணாததிக கூடாதொழிதல்—வாடிய வளளி முதல அரிநதற்று—பண்டே நீர்
பெறுது வாடிய கொடியை அடியிலேயறுததாற்போலும். எ-து.

நீர் பரததையரிடத்திராயவழி எம்புதலவரைக்கண்டாற்றியிருக்கற்பாலமாய
யாம் துமமோடித்தற்குரியமல்லம், அனமையின் எம்மையுணாததலவேண்டி,
உரியராயுடிய பரததையரையே உணாததலவேண்டிவது, அதனால் ஆனநிச
செனமினென்பதாம். (ச)

கக.0௫. நலததகை நல்லவர்க கேளா புலததகை
பூவன்ன கண்ணா ரகத்து. ௫

தலைமகளைப புலவீரீக்கிக் கூடிய தலைமகன
நனனுள்ளே சொல்லியது.

இ-ள். நலததகை நல்லவர்களு ஏர் — நற்குணங்களாற்றற்குதியுடையராய
தலைவாக்கும் அழகாவது — பூ அன்ன கண்ணா அகத்துப புலததகை—
தம்பூவன்னகண்ணாநெருசின்கண் நிகழும் புலவியிருதியினறே. எ-து.

சிறப்புமமை விகாரததாற்றுககது. தவறிலலாக்கும புலவி இனிதென
பான, நலததகைநல்லவர்களுமெனாளு. அழகு இனப்பபயனைத்தலைப்பமிதல்.
தானாகாதவின்பததிறகேதுவாகிய புலவியை விவரதுகூறியவாறு. (௫)

கக.0௬. துனியும் புலவியு மிலலாயிற காமங்
கனியுங் கருக்காயு மற்று. ச

இதவுமது.

இ-ள். துனியும் புலவியும் இல்லாயின்—முதிராதகலாமாகியதுனியும் இளை
யகலாமாகியபுலவியும் இல்லையாயின்,—காமம் கனியும் கருக்காயும் அற்று—
காமம் செவ்விமுதிராதபழமும் இளைவகாயும்போலும். எ-து.

கக.௦௭ ம் அதி. — புலவி.

௩௭௭

மிகமுதிர்ந்திதமெலகைத்தாய கனி அகர்வார்க்கு மிகவுயினைமைசெய்தலிற்
துனியில்லையாயிற்கனிபறநென்றும், கட்டினைமைத்தாய காய நுகருஞ்செவ்வித்
தனருகலிற புலவியில்லையாயிற கருக்காயறநென்றுக்கூறினா. இவ்விரண்
மும் வேண்டிமென்று விவரதுகூறியவாறு. (௬)

கக0௭. ஊட்டி ஸுண்டாககோ துன்பம் புணாவது
நீடுவ தன்றுகொ லென்று. எ

இதுவுமது.

இ-ள். புணாவது நீடுவது (கொல) அன்றுகொல என்று— இனிப்புணர்ச்சி
நீட்டிக்குமோ நீட்டியாதோவென்று கருதலான்,— ஊட்டின ஓதுனபம் உண்டு
—இன்பத்திறகின்றியமையாத ஊட்டின்கண்ணேயும் ஒருதுன்பநிகழும். எ-று.

என்றென ஹமெச்சத்திற்கு கருதலானென்பது வருவிக்கப்பட்டது. சிறப்
புமமை விகாரததாற்றுககது. கொலலென்பதனை நீடுவதென்பதனுடனுங்கு
டடுக. ஆகுகென்பது அசைநிலை. ஊட்ட கூடறகணவிராவிதலகூறியவாறு.

கக0௮. நோத லெவன்மற்று நொநதாரொன் றுந்தியுங்
காதல நிலலா வழி. அ

உணர்ப்புவயினவாராஜுடறகட்டலைமகன் தலைமகளோடு

புலநது சொல்லிவது.

இ-ள். நொநதாரொன்று அஃது அறியும் காதலா இல்லாவழி—இவர் நம்பொ
ருட்டாக நொநதாரொன்று அநநோவினையறியுமனபுடையாராப பெருவழி—
நோதல மற்று எவன்—ஒருவா நோகின்றததொபயினென்! எ-று.

அறிதலாண்டிலையினிதுணாதல. மற்று வினையாற்றினகண் வந்தது. இவள்
நங்காதலியல்லள், அனமையின் இநநோவறியாள, அறியாமையின் நாம் புலக்
கின்றததொ பயனிலையெனத் தனதொறுமையுணாததியவாறு. (அ)

கக0௯. நீரு நிழல தினிதே புலவியும

வீழுகா கண்ணே யினிது. கூ

இதுவுமது.

இ-ள். நீரும் நிழலதே இனிது—உயிரகின்றியமையாத நீரும் நிழலினகண்
னதே இனிதாவது, ஏனெவயிலினகண்ணது ஆகாது,— புலவியும வீழுகாண்
ணே இனிது—அதுபோலக் கலவிகின்றியமையாத புலவியும அனபுடையார்
கண்ணே இனிதாவது, ஏனையனபிலாகண் ஆகாது. எ-று.

நிழறகணிநுந நீ ருனிராச்சிமிக்குத தாகநதனிததலின் இனிதாயிற்று. வீழுகா
நா ஆற்றுகைக்கு நோதலுங் கூடுதறகண் வேடகையுமுடையராவா. இவள்
நமமாட்டு அவவிரண்டிமினமையின் இப்புலவிதானுமினனாதாகாநின்றதென்ப
தாம். (க)

கக௧0. ஊட்ட லுணங்க விடுவாரோ டென்னெஞ்சங்

கூடுவே மென்ப தவா.

க0

இதவும்.

இ-ள், ஊடல் உணங்க—தானுடற்கண்ணே மெலியாநிற்கவும்,—விடுவாரோடு கூடுவோம் எனபது எனனெஞ்சும் அவர்—விட்டிருக்கவல்லாரோடு கூடக்கடவேமென்று எனனெஞ்சும் முயற்றதேது தன்னவாவே, பிறிதிலை, எ-து.

சுஅ

கூஎஅ ககஉ ம் அதி.—புலவிதுணுக்கம்.

அன்புமருமில்லாதாரை உடையொன்றும் அவரோடியாககூடுவமென்று க்ருதி அதற்கு முயறல் அவாவற்றாசெயலாகலின், கூடுவேமென்பதவாவெனறான். காரியங்காரணமாகவுபசரிக்கப்பட்டது. இக்கூட்டம் முடியாதென்பதாம். (க0)

ககஉ ம் அதி.—புலவிதுணுக்கம்.

அது புலவியது நுணுககமென விரியும். அஃதாவது தலைமகனுதலைமகனும் ஓரமனிக்கட்கூடியிருந்துழி அவனமாட்டிப் புலத்தற்காரணமில்லையாகவுங்காதல் கைம்மிகுதலான நுண்ணியதோகாரணமுளதாகவுட்கொண்டு அதனை யவன்மேலேற்றி அவன் புலத்தல். காரணத்தினுணுககம் காரியத்தினமேனின்றது. அதிகாரமுறைமையும் இதனானே விளங்கும்.

கககக. பெண்ணியலா லொல்லாருங் கண்ணிற் பொதுவுண்பர்
நண்ணேன் பரத்தநின் மாப்பு. க

உலாப்போயவந்த தலைமகன் பள்ளியிடத்தானாகத்
தலைமகள் சொல்லியது.

இ-ள். பரத்த—பரத்தமையுடையாப,—பெண்ணியலா எல்லாரும்கண்ணிற் பொதுவுண்பா—நினைப்பெண்ணியலிணையுடையா யாவருந்தங்கண்ணிற பொதுவாகவுண்பா,—நின் மாப்பு நண்ணேன்—அதனால் அவாமிச்சிலாய் நின்மாப்பிணைப் பொருந்தேன். எ-து.

கற்புநாண்முதலியநற்குணங்களினமையிற் பரத்தையாக்குள்ளது பெண்ணியற்கைமாதிராமெனதுங்கருந்தாத பெண்ணியலாொன்றான, பொதுவாகவுண்டல் தஞ்சேரிச்செலவின் முறையானன்றி ஒருகாலத்தொருங்குநோகருதல் அதுவுமொருதம். தானோகியினபுறநவாறே அவருநோகியினபுறவொனவாசங்கிது அவாபாற்பொருமையெயதுதலின், நுணுககமாயிற்று. (க)

கககஉ. ஊடி யிருந்தேமாத துமமினார் யாநதம்மை
நீடுவாழ் கெனபாக கயிந்து. உ

தலைமகன்கததுச சென்ற தோழிகுத தலைமகள்
பள்ளியிடத்து நிகழ்ந்தது கூறியது.

இ-ள். ஊடி இருந்தேமாத அமயினா—யாநதம்மோடிடியுரையாடாதிருந்தே
மாகக் காதலா அமயினா,— யாம் தமமை நீயி வாழ்கெனப்பாக்கு அறிந்து—
அதுநீங்கித் தமமை நீயிவாழ்கெனறுரையாடுவேமாகக் கருதி. எ-று.

அம்மியக்கால வாழ்த்துதல மரபாகலான, உரையாடல்வேண்டிற்றென்ப
தாம். இயல்பானிகழாத அம்மலை குறிப்பானிகழாததாகக் கோடலின, அனு
க்கமாயிற்று. (உ)

கககங். கோட்டுப்பூச் சூடினும் காபு மொருத்தியைக்
காட்டிய சூடீனி ரென்று. க

தலைமகள்புலவிகு,ரிப்பினை கண்டு நீவிாகடியொருகாநிற்க
வும் இது நிகழ்ந்தருக காரணம் யாதென்ற தோழி
கருத தலைமகள் சொல்லியது.

ககஉ ம் அதி.— புலவிதுணுக்கம் கஎசு

இ-ள். கோட்டுப்பூச் சூடினும் — யான் கோடுதலைச்செய்யுமாலையச்சூடி
னேனயினும்,—ஒருத்தியைக் காட்டிய சூடீனி என்று காயும்—அம்மாத்காத
லிககப்பட்டாரொருத்திககு இப்புவணிகாட்டல்வேண்டிச் சூடீனொன்று வெ
குளாநிற்கும், இதனமையாடகு ஒருகாரணம் வேண்டிமோ! எ-று.

கோடென்பது முதனிலைத்தொழிற்பெயர். பூ ஆகுபெயர். வளையமாகச்சூடி
னுமென்பதாம், “கோட்டங் கண்ணியங் கொடுநதிறா யாடையும்” என்றா
பிறரும். இனியமமருதநிலத்துப் புவனறி வேற்றுநிலத்துக்கோட்டுப்பூவைச்சூ
டினேனயினும் ஈண்டையாள பிறொருத்திககு அவவேற்றுப்புவணிகாட்டல்
வேண்டிச் சூடீனொன்று வெகுளுமெனினும்மையம். (ங)

கககசு. யாரினும் காதல மென்றேன ஆடினாள்
யாரினும் யாரினு மென்று. ச
இதுவுமது.

இ-ள். யாரினும் காதலம் என்றேன — காமநுகாதற்குரிபவிருவராயினா
யாவரினும் யாம் மிக்ககாதலையுடையெமென்பது கருதி யாரினும்காதலமென
றேனாக,—யாரினும் யாரினும் என்று ஊடினா—கிணரேழி அது கருதாது,
என்றாகாதலிககப்பட்டமகனிரப்பலுள்ளும் நினகடகாதலையெனென்றே
னாகக்கருதி, அம்மகனிரயாரினும்எனகடகாதலையாரயினீனொன்றுசொல்லிப

புலந்தான். எ-று.

தலைமக்கருத்திற்குத் தளமைப்பன்மை உயாச்சிக்கணவந்தது. யானைபு
மிசுதியாற்சொல்லியதனைக் கருத்துவேறுபடக் கொண்டதல்லது பிரிதுகார
னமிலகையென்பதாம். (சு)

கட்கடு. இமமைப் பிறப்பிற் பிரியல மென்றேனாக
கண்ணிற்ற நீ கொண்ட னா. ரு

இதுவுமது.

இ-ள். இமமைப் பிறப்பிற் பிரியலம் என்றேனா — காதனயிசுதியான இம
மையாகியபிறப்பின்கண் யாம் பிரியேமென்று சொன்னேனாக, — கண் நிறை
நீர் கொண்டனா — அதனா ஏனென மையாபிப்பிறப்பின்கட்பிரிவென்னுந்
குறிப்பினேனாகக் கருதி, அவள தனகண்ணிற்ற நீர்னைக்கொண்டாள், எ-று.
வெளிப்படுசொலகை குறிப்புச்சொல்லாகக் கொள்ளுதலல்லது என்பாற்ற
வறிலகையென்பதாம். (ரு)

கட்கக. உள்ளினே னென்றேனமற் றென்மறநீ ரொன்றெனனைப்
புல்லாள் புலத்தக கனா. ன

இதுவுமது.

இ-ள். உள்ளினே னென்றேன — பிரிந்தகாலத்து நினையிடையினறி நினே
நதேனென்னுந்ருத்தால யானுள்ளினேனென்றேன; — மற்று எனமறநீர்
என்று எனனைப் புல்லாள் புலத்தககன் — என, அதனை ஒருகானமறந்து
பின்னினேநதேனென்றதாகக் கருதி, எனையிடையே மறந்தோனறுசொல்லி
முன்புலுத்தறகமைந்தவள அல்தொழிந்து புலத்தறகமைந்தாள், எ-று.

மற்று வினைமாற்றின்கண் வந்தது. அருத்தாபத்திவகையான மறத்தையு
ட்கொண்டு புலந்தாளென்பதாம். (சு)

கட்கக. ககஉம் அறி. — புலவிதுணுகம்.

கட்கக. வழத்தினு மெயினே னாக வழித்தழுதாள்
யாருள்ளித் தும்மினீ றொன்று. எ

இதுவுமது.

இ-ள். தும்மினேனாக வழத்தினு — கூடியிருக்கின்றவள யானதுமயினே
னாகத் தன்னியறகைப்பற்றி வாழத்தினு, — அழித்த யா உள்ளித் தும்மி
னீர் என்று அழுதாள் — அறநமை வாழத்திய தானே மறித்து, துமமைநி
னைத்து வருந்துகின்ற மகனிருள யாவாநினைத்தலாற்றும்மினீரொன்று சொல்

விப புலதமுதான். எ-று.

வாழத்தலொடு புலத்தல இயையபாணியின, அழித்தெனறான். அன்புடை யார் நினைத்தவழி அந்நினைக்கப்பட்டார்குத் துமமறேன்றுமென்பது மக ளிவழக்கு. இவ்வழக்கை உளவழக்காகக் கருதிப் புலந்தாளென்பதாம். (எ)

கக.கஅ. துமமுச செறுப்ப வழுதா னுமருள்ள
லெமமை மறைத்திரோ வென்று. அ

இ-ள். துமமுச செறுப்ப — எனக்குத் துமமறேனறியவழி யாருளளித் துமியினீர்ஒன்றுபுலத்தலையஞ்சி, அதனை யானடக்கினேன், அவன்மடக்கவும், — துமா உளவல் எமமை மறைத்திரோ என்று அழுதான்—துமா துமமை நினைத்தலை எம்மைமறைக்கவற்றீரோவென்று சொல்லிப் புலந்தமுதான். எ-று.

துமமுவுண்பது முதனிலைத்தொழிற்பெயர். செறுப்பவுமென்புழி இறந்த துதழீஇயவெச்சவுமமை விகாரத்தாற்றுகெகது. எமமையென்பது துமமோ டியாதுமியையிலலாதவெமமையென்பதுபடநின்ற இசையெச்சம். இதனை வட னுலா காடுவென்ப. துமயினுக்குற்றம் ஒழியினுக்குற்றமாயக்காற செயற்பா லதியாதென்பதாம். (அ)

கக.கக. தனனை புணாததினுங் காயும் பிறாகருநீ
ரிநநீர ராகுதி றென்று. க

இதுவுமது.

இ-ள். தனனை உணாததினும் காயும்—இவ்வாறழுநுடிய தனனை யான பணி நதுணாததுங்காலம் வெகுளாநிறகும், — பிறாகரும் நீர் இநநீரா ஆகுதிர என்று—பிறமகனிராகும் அவருடியவழி இவ்வாறே பணிநதுணாததுநீர்மையையுடையீராகுதினென்று சொல்லி. எ-று.

இவள் தெளிவித்தவழியுந் தெனியாளென்பதுபற்றி எனமேலேற்றிய தவற றை உடம்பட்டுப் பணிந்தேன், பணிய அதுதாளும் புலத்தற்கேதுவாய முடிந தது, இனியவனமாட்சிச் செய்யத்தகுவதியாதென்பதாம். (க)

கக.உ0. நினைத்திருந்து நோக்கினுங் காயு மனைத்துநீர்
யாருளளி நோக்கினீ றென்று. க0

இதுவுமது.

இ-ள். நினைத்து இருந்து நோக்கினும் காயும்— எனசொற்களுஞ்செயல்க ளும்பற்றித் தான் வெகுடலான், அவற்றையொழிந்திருந்து தன்னவயவங்க

ளதொப்பினமையை நினைந்து அவற்றையே நோக்கினும், என்னை வெருளாதி
றகும்,—அனைத்தும் நீர் நோக்கினீர் யார் உள்ளி என்று—என்னவாயவழினைத்

கக.க. ம் அறி. — ஊடலுவகை.

கக.க.

தம் நோக்கினீர் அவற்றதொப்புமையான எமமகளினா நினைந்தென்று சொ
ல்லி. எ-று.

யான எல்லாவயவயவங்களானும் ஒருத்தியோடொத்தலகடாமையின ஒன்று
லொருவராகப் பலையுநினைக்கவேண்டும் அவலொலலானாயும் யானறியச் சொ
ல்லுமின்னெனனங்கருத்தால், அனைத்தநோக்கினீர் யாருள்ளியெனருள. வாளா
பிருத்தலுகுறறமாயிறறெனபதாம். (க0)

கக.க. ம் அறி. — ஊடலுவகை.

அஃதாவது அப்பெற்றித்தாய ஊடலாற றமக்குக் கூடலின்பஞ்சிறநதுழி
அச்சிறப்பிற்கேதுவாய அவலுடலைத் தலைமகளுவத்தலும் தலைமகளுவத்தலுமா
ம். அதிகாரமுறைமையும் இதனுனே விளங்கும்.

கக.உக. இலலை தவறவாக காயினு முடிதல

வல்ல தவரளிககு மாறு. க

தலைமகன காரணமினறிப் புலககினறமை கேட்டதோழி

அவனநீபுலககினறதெனையெனருட்டு அவள

சொல்லியது.

இ-ள. அவாககுத் தவறு இலலையாயினும், — அவாமாட்டுத்தவறிலலையாயி
னும்,—அவா அளிகுமாறு ஊடுதல வல்லது—நமக்கவாதலைபளிசெயகினற
வாறு அவரோடுதலைவினைக்க வறறுகினறது. எ-று.

அவாககெனபதுவேறுறுமைமயக்கம். அளவிறநதவினபத்தராகலின் யானெ
யதற்பாலதாய இததலையளி ஒழிநதாருமெயதுவொனக கருதி அதுபொருமை
யான ஊடனிகழாநின்றதெனபதாம். (க)

கக.உஉ. ஊடலிற றேன்றுஞ் சிறுதுளி நல்லளி

வாடினும் பாடு பெறும். உ

புலவாககாலும் அததலையளி பெறலாயிருக்க அஃதிழந்து

புலவியானவருநதுவதெனையெனருட்டு அவள

சொல்லியது.

இ-ள். ஊடலின் தோன்றும் சிறுதுணி— ஊடலேதுவாக நங்கட்டோன்று
கின்ற சிறியதுணிதன்னால்— நல்லளி வாடினும் பாடு பெறும்— காதலாசெய
யுநலதலையளி வாடுமாயினும் பெருமையெய்தும். எ-து.

தவறினறி நிகழுகின்றவூடல் கழிநீங்கலின் அதனுபமுநிலலாதென்பாள
சிறுதுணியென்றும், ஆராமபற்றி நிகழ்தலின் அதனான் நல்லளி வாடாதெ
ன்பாள வாடினுமென்றும், பின்னே பேரினப்பமயங்குமெனபாள பாடுபெறு
மென்றுகூறினாள். அது வருத்தமெனப்படாதென்பதாம். (உ)

ககஉந. புலத்தலிற புத்தேனா மிண்டோ நிலத்தொடு

நீரியைந் தன்னா ரகத்து.

ந

இதவுமது.

இ-ள். நிலத்தொடு நீர் இயைநதன்னாரகத்துப் புலத்தலின் — நிலத்தொடு
நீரகலந்தாற்போல ஒற்றுமையுடையகாதலாமாடிகுப் புலத்தலபோல— புத
நஅஉ.

ககந ம அதி. — ஊடலுலகை.

தேள் நாய் உண்டோ — நமக்கின்பாதருவதொருபுத்தேனால்கமுண்டோ,
இலகை. எ-து.

நீர் தானின்ற நிலத்தியலபிறமுமாறுபோலக் காதலருந் தானகூடியமகளிரி
யலபினராகலான அதுபற்றி அவரோடு புலவிநிகழுமெனபாள நிலத்தொடுநீரி
யைநதனாரகத்தென்றும், அவர் நமக்குமன்னராகலின் அப்புலவி பின்னே
பேரினப்பமயவாநின்றதெனபாள புலத்தலிறபுத்தேனாமிண்டோவெனதுகூ
றினாள். உவமம் பயன்பற்றி வந்தது. (ங)

ககஉச. புலவி விடாஅப் புல்வியுட டோன்றுமென்

னுள்ள முடைகுகும் படை.

ச

அப்புலவி இனி யாதானீங்குமென்றாட்சுச

சொல்லியது.

இ-ள். புலவி விடாப் புலவியுள் தோன்றும்—காதலரைப் புலவிகொண்கி
பின்விடாமைக்கேதுவாகிய அப்புலவிககண்ணையுளதாம் — என உள்ளம்
உடைகுகும் படை— அதனமேறசென்ற என்னுள்ளத்தைக் கெடுக்கும் படை
ககலம். எ-து.

புலவியுள்ளனுமேழாவது வினைநிகழ்ச்சிககண் வந்தது. என்னுள்ளமுடைக
கும்படைக்கலமென்றது வணக்கத்தையும் பணிமொழியையும், படைக்கலமெ

னருள், அவற்றை அப்புவியுள்ளமழிதலின். புலவீனருநதிறங்கூறியவாறு.

ககஉரு. தவறில் ராயினுந தாமவிழுவார மென்றே
ளகறலி னாகுகொன றுடைத்து. (ரு)

தலைமகளை யூடன்கிக கூடிய தலைமகன் கழியுவகையறையத்
தன்னுள்ளே சொல்லியது.

இ-ள். தவறு இலராயினும் தாம் வீழ்வார மென்றேள அகறலின் — ஆட
வா தன்கட்டவறிலராயினும் உடையார்போலவூடப்பட்மீத தாமவிருமபுமகளி
ருடைய மெல்லியதோளகளைக் கூடப்பெறுதவெலலைகண் — ஆறகு ஒன்று
உடைத்து—அவாகு அப்பெற்றியதோரினபம் பயததலுடைத்து. எ-று.

உடையராயககால இறந்தவினபததோடு வருமினபமுமெயதுவராகலின்
அது மிகநன்று, மறறையிலராயககாலம் வருமினபததையிகழந்ததிலையெ
ன்னுங்கருத்தால், தவறிலராயினுமாவகொன்றுடைத்தென்றான். ஊடலினைய
வினபம் அளவிறத்தவற கூற்றகரிதென்பான், அப்பெற்றியதொன்றென்றான்.
தவறினியூடியதுஉம எனக்கினபமாயிறற்றென்பதாம். (ரு)

ககஉகூ. உணவினு முண்ட தறவினிது காமம்
புணாதலி னூட லினிது. கூ

இதுவுமது.

இ-ள். உணவினும் உண்டது அறல் இனிது—உயிரக்கு மேலுண்பதனினும்
முன்னுண்டதுதல் இன்பநதரும்;—காமம் புணாதலின் ஊடல் இனிது—
அதுபோலக் காமததிறகு மேற்புணாதலினும் முன்னுண்பதவறுபற்றி யூததல்
இன்பநதரும். எ-று.

ககக. ம அதி. — ஊடலுவகை.

ககஅகூ.

காமத்திற்கெனபுழிச் சாரியையும் நான்கனுருபும் விகாரத்தாற்றொககண்.
பசிததுன்னுமவழி மிகவுண்ணலுமாய இன்கவைத்தமாம் அதுபோல அகன்
துகூடுமவழி ஆராதமாயப பேரின்பத்ததுமாமெனத் தன்னனுபவமபற்றிக்
கூறியவாறு. (கூ)

ககஉஎ. ஊடலிற ரோற்றவர் வென்ற ரதுமன்னுங்
கூடலிற காண்ப பபிம். எ

இதுவுமது.

இ-ள். ஊடலின் தோற்றவர் வென்றா—காமதுகாதற்குரிய இருவருள் ஊ

டலினகட்டோற்றவா வென்றாராவா, — அது கூடலிற் காணப்படும் — அஃதப் பொழுதறியப்படாதாயினும் பின்னைப்புணாச்சியின்கண் அவராலறியப்படும். எ-து.

தோற்றவா எதிர்தலாற்றாது சாயந்தவா. அவா புணாச்சிககட்பேரினபமெ யதலின் வென்றாராயினா. மனனும் உமமும் அசைநிலை. யானதுபொழுதசா யதலின் இதபொழுது பேரினபமபெற்றேனெனபதாம். (எ)

ககஉஅ. ஊழிப் பெறுகுவங் கொல்லோ துதலவெயாபபக
கூடலிற் றேனறிய வுப்பு. அ

இதுவுமது.

இ-ள். துதல வெயாபபக் கூடலில் தோன்றிய உப்பு — இதபொழுது இவ ணுதலவெயாக்குமவகை கலவியின்கணுளதாய இனிமையை — ஊழிப் பெறு குவங்கொல்லோ — இன்னுமொருகால இவளுடி யாமபெற்றவல்லேமோ! எ-து.

கலவியதவிசேடமபற்றி துதலவெயாபபவெனருள். இனிமை கண்டிகேட்டு ன்மியிததுற்றறிதலானுயவினபம். இனி அப்பெது கூடாதெனப் பெற்றதன் சிறப்புக் கூறியவாறு. (அ)

ககஉக. ஊடுக மன்னோ வொளியிழை யாமிரப்ப
நீடுக மன்னோ விரா. கூ

இதுவுமது.

இ-ள். ஒளியிழை ஊடுகமன் — ஒளியிழையினைபுடையாள் இன்னுமெமமோ டேவாளாக, — யாம் இரப்ப இரா நீடுகமன் — அங்ஙனம் அவளுடிகிறற்றற்கும் அதனைபுணாததுறப்பொருட்டு யாமிரந்திறற்றற்குங்காலமபெறுமவகை இவ விரவு விடியாதுநீட்டித்தலவேண்டிக. எ-து.

ஊடுக நீடுகவெனபன வேண்டிக்கோடறப்பொருள். மனனிரண்டும் ஆககத் தின்கண் வந்தன. ஓகாரங்களை அசைநிலை. கூடலின் ஊடலேபமையுமென்ப தாம். (க)

ககக0. ஊடுதல் காமத்திற் கின்ப மதற்கின்பங்
கூடி முயங்கப் பெறின். க0

இதுவுமது.

இ-ள். காமத்திற்கு இன்பம் ஊடுதல் — காமதுகர்ச்சிக்கின்பமாவது அதனை னகாதற்குரியாராவா ஆராமபற்றித் தம்முளுடுதல், — அதற்கு இன்பம் கூடாது ககக ம அந். — ஊடலுவகை.

கூடி முயங்கப் பெறின்— அவ்வுதிதற்கின்பமாவது, அதனையளவறிததுநீங்கித் தம்முட்கூடிமுயங்குதல்குடிமாயின, அமமுயக்கம். ௭-று.

கூடிதல் ஒத்தவனவினராதல். முதிர்நததுனியாயவழித துன்பமபயத்தலா னும், முதிர்நதபுலவியாயவழித் கலவியினபமபயவாமையானும், இரண்டற்கு மிடையாகியவளவறிநது நீங்குதலரிதென்பதுபற்றிக் கூடிமுயங்கப்பெறினெ னரூன, அவவிரண்டின்பமும் யான பெற்றேனென்பதாம்.

சுண்ணிப் பிரிவினை வடநூன்மதமபற்றிச் செலவு ஆற்றுமை விதுபபுப புலவி யெனநாலவகைத்தாகிக் கூறினா. அவற்றுட்கெலவு பிரிவற்றறுமையுள்ளும், ஆற்றுமை படாமெலிநதிரங்கன்முதல நிறைபழிதலீறையவற்றுள்ளும், விதுபபு அவாவயினவிதும்பனமுதற்புணாசசிவிதுமபலீறையவற்றுள்ளும், புலவி நெரு சொடுபுலத்தனமுதல ண்டலுவகையீறையவற்றுள்ளுகண்கொள்க. அஃதேல வடநூலார் இவற்றுடனே சாபத்தினையநீக்கத்தினையுட்கட்டிப் பிரிவினை ஐவ கைத்தெனரூராலெனின், அஃது, அறம்பொருளினபமெனனும் பயன்களுள் ஒன்றுபற்றிய பிரிவனமையானும் முனிவராணையான ஒருகாலத்தோருறறத்து ளதாவதல்லது உலகியலபாய வாராமையானும், ராண்டொழிக்கப்பட்டதென்க.

கற்பியல முறறிற்று.

காமத்துபபால முறறிற்று.

திருவள்ளுவர் பரிமேலழகருரை
முறறுபபெற்றது.

உணர்ச்சிறப்புப்பாயிரம்.

திருத்தகுசீத தெய்வத் திருவள ஞ்வாதங்
கருத்தமைதி தானே கருதி — விரித்துடைத்தான்
பன்னு தமிழ்தோ பரிமே லழகன்னு
மன்னு முயாநாமன் வந்து.
பாலெலலா நலலாவின் பாலாமோ பாரிலுள்ள
நாலெலலாம் வள்ளுவாசெய நாலாமோ— நாவீற
பரித்தவுரை யெலலாம் பரிமே லழகன்
/ நெரித்தவுரை யாமோ தெளி.

சு
சு
சு
சு
சு
சு
சு
சு

திருக்குறளின்
சிறப்புப்பாயிரமாகிய
திருவள்ளுவமாவல.

அசரீரி.

- க. திருத்தகு தெய்வத் திருவள் ஞவனோ
திருத்தகு நற்பலகை யொக்க—விருக்க
வுருத்திர சனம் லொனவுடைத்து வானி

லொருக்கவோ வென்றதோர் சொல்.

இ-ள். திருத்தகு தெய்வத்திருவளஞவரோமி—அருட்செல்வத்தையும் அதற்குத் தக்க தெய்வத்தன்மையையுமுடைய திருவளஞவரோமி—உருத்தகுந்ந பலகை உருத்திரசனமா ஒக்க இருக்க என உரைத்து—அவரிருத்தற்குத் தனது உருவத்தினுலே தக்க நல்ல சங்கப்பலகையிடத்து உருத்திரசனமா ஒருவரோ ஒப்பவேறியிருக்கவென்று கூறி, — வானில் ஒருக்க ஓசொல் ஒவென்றது— ஆகாசத்திலிருந்து அவவிடத்துள்ள புலவாகருகதையெல்லாம் ஒன்று மைசெய்யும்படி ஒருவாக்கியம் ஒவென்று இராததெழுந்தது. எ-து.

“அருட்செல்வஞ் செல்வத்துட் செல்வம்” எனப்பாக்கலின், திருவென்றதற்கு அப்பொருளுக்காகப்பட்டது. தெய்வத்தன்மை தெய்வத்தினவதாரமாய் விளங்குகை. தெய்வத்தன்மையிலலாககு அருளுளதாயினும் அதனுலே பெருமபயன் விளைபாமையின், தகுதி சொல்லப்பட்டது. திருவளஞவரெனலும் பெயருள், திருவென்பது உயாவையும், வளஞவரென்பது வணமையையுடையவொன்பதையும், விளக்கி நின்றனவாகலின், அது வேதத்தில் இலைமறை காய்கள் போற் பலவிடங்களினும் மறைந்து வெளிப்பட்டிருந்த மெய்ப்பொருள்களையெல்லாம் நொருத்து உலகத்தாருக்குக் கொடுத்தருளசெய்தவரெனலுங் காரணமபற்றி வந்த பெயராயிற்று. வள முதனிலை, அர இறுதிநிலை, உ சாரியை. அமமுதனிலைக்குப் பொருள் ஈகை. உருத்திரசனமா உருத்திரனால அடைந்த சன்மத்தையுடையவரென விரியும். அவா முருக்ககடவுளது திருவவதாரமாய் வணிகர்மரபிறஞேனறிய முங்கைப்பிள்ளையா. அசரீரி அருவமாய் என்கு நிறைந்துள்ள முதறறையம். அரங்கேற்றத் தொடங்கிய காலத்துத் தெய்வப் புலவரோமி ஒப்பவிருந்து கேட்டற்குத் தகுதியுடையோ யானென யாவரும் எண்ணமுற்று நின்றவழி இவ்வசரீரிவாக்கியம் பிறந்தது. என்றதெனப் பார்க்கைவினையாகக் கூறலின், ஆண்டு நின்று கேட்ட புலவர்களுள் ஒருவா அதனை இங்ஙனம் பாடலாகச் செய்தனரென்றறிக. (க)

11

நாமகள்.

உ. நாடா முதனான் மறைநான் முகனவிற
பாடா விடைப்பாடாதம்பகாத்தேன்—கூடாரா

யெள்ளிய வென்றி யிலங்கிலவேன் மாறபின்
வள்ளுவன் வாயதென் வாக்கு.

இ-ள். கூடாரா என்னிய வென்றி இலங்கு இலை வேல் மாற—பகைவரை
ப் புறங்கொடுக்கச்செய்து இகழ்ந்த வெற்றியை உண்டாக்கி விளங்காநின்ற
இலைபோலும் வேறபடையையுடைய பாண்டியராசனே,— நாடா — உலகத்
தார விதிவிலகாக்களை அறிந்து உய்யுமவழியை நாடி,—முதல் நானமுகன்
நாவில் நானமறை பாடா— படைப்புககாலத்திலே பிரமனது நாவிலிருந்து
இருக்கு முதலாகிய நான்குவேதங்களையும் பாடி,— இடைப பாரதம் பகர்ந
தேன்—நடுவானகாலத்திலே பாரதமாகிய வேதத்தைக் கூறினேன்,— பின்
என்வாக்கு வள்ளுவன் வாயது — அதற்குப் பிறபட்ட இககாலத்திலே என
வாக்குத் திருக்குறளாகிய வேதத்தைச் சொல்லி வள்ளுவன்வாயின்கண்ணதா
யிற்று. எ-று.

தன்கணவனாகலின் நானமுகனாவிராத்தென்றும், அவன்வதாரமாகலின்,
வள்ளுவன்வாயதென்வாக்கென்றும், கூறினான். பாரதம் வியாசனாகக்கொண்
டு சொல்லப்பட்டது. இதனால் நானமறை பூரவவேதமும், பாரதம் மதரிய
வேதமும், திருக்குறள் உத்தரவேதமும், என்றதாயிற்று. வேதம் மூவகைத்தெ
ன்பதுஉம், இவற்றது தோற்றமுறையால் இஃது வாக்கியப்பிரமாணத்திற
சிறப்புடைத்தென்பதுஉம், சொல்லியபடி. (உ)

இதையனார்.

கூ. என்றும் புலரா தியாணாநாட செலலுகினு

நின்றலர்ந்து தேன்பிலிற்று நீமையதாயக—குணறுத
செந்தளிர்க் கறபகத்தின் நெய்வத திருமலர்போன
மன்புலவன் வள்ளுவன்வாய்ச சொல்.

இ-ள். மன புலவன் வள்ளுவன் வாய்சசொல் — புலவாககரசனாகிய வள
ளுவன்வாயிற் பிறந்த திருக்குறளானது,—என்றும் யாணா புலராது நாட்செ
ல்லுகினும் நின்ற அலாந்து தேன பிலிற்றும் நீமையதாயக—எக்காலத்துநத
ன்னழகு கெடாது நெடுங்காலங்கழியினும் நிகுபெற்று மலாந்து தேனேச்சொ
நிகின்ற குணமுடையதாய விளங்குமாத்தலால்,—குணறுத செந்தளிர்க் கறபக
த்தின் தெய்வத்திருமலர்போன்ம்—குறைவுபடாத செய்யதனிகளையுடைய க
றபகத்தினது தெய்வத்தன்மைபொருந்திய உயாவாகிய மலர்போலும். எ-று.

திருக்குறளுக்கு அழகு சொன்முடிபு பொருணமுடிபின்குணக்களும், அல

ரீதல் என்கும் பரவுதலும், தேனபிலிற்றல் இருமையின்பங்கனும் விளைத்தலு
மாம். சொல் ஆகுபெயர். இறையனார் கடவுளாகலின், இனி இதிற் சிறப்பதொ
ன்றுளதாவதின்றென்னுந் துணிவு தோன்ற என்றுமென்றும், பின்னும் அதனை
வலியுறுத்தற்கு நாட்செல்லுகிறுநின்றென்றும், வாழ்த்தப் பொருள்பட இவ்
வாறு கூறினார். இது அழியாது நின்று பெருகிப் பயன்படுமாறு சொல்லியபடி.

உக்கிரப்பெருவழுதியார்.

ச. நான்மறையின் மெய்ப்பொருளை முப்பொருளா நான்முகத்தோன்
முன்மறைந்து வள்ளுவனாய்த் தந்துரைத்த—நான்முறையை
வந்திக சென்னிவாய வாழ்த்துக நன்னெஞ்சு
சிறதிக கேட்க செவி.

இ-ள். நான்முகத்தோன் தான் மறைந்து வள்ளுவனாய் நான்மறையின் மெ
ய்ப்பொருளை முப்பொருளாத தந்து உரைத்த நான்முறையை—நான்முகன்
தான் தன்னுரு மறைந்து திருவள்ளுவனாய்வதரித்த நான்குவேதங்களினுண்
மைப்பொருளை அறம் பொருள் இன்பமென்னும் முப்பாற்பொருளதாகத் தமிழ்
றிற்றநுகூறிய திருக்குறளெழுதிய திருமுறையை—சென்னி வந்திக்க—என
றனை வனங்குக,—வாய வாழ்த்துக—வாய் துதிக,—நன்னெஞ்சம் சிறதி
க்—நல்லமனம் தியானிக்க,—செவி கேட்க—காது கேட்க. எ-று.

முப்பொருள் ஆகுபெயர். இவ்வேதப்பொருள் ஆதியிலே வேதஞ்சொல்லி
யோனாலேயே சொல்லப்பட்டமையால் உலகத்துச் சம்பாசாரியர்களாலும் பி
றராலும் ஒன்றறகொன்று மாறாகக் கொள்ளப்பட்ட பொருள்களபோலவதன்
றென்பது தோன்ற, மெய்ப்பொருளென்றார். கலைபுணர் புலமையிற றலைமை
யோனாகி விதிமுறை வழாது முதநிலம் புரக்கும் பெருந்தகை யுக்கிரப் பெ
ருவழுதி யெனலுந் தன்னிக ரில்லா மன்னவா பெருமான தான் மேற்கொண்
டசிறப்பைப் பலரும் அதிர்ந்து மேற்கொள்ள, இவ்வாறு வழிபாடுகூறினான்,
“மன்ன நெப்படி மன்னுயி ரப்படி” ஆகலின். இப்புத்தகத்தை முன்னே பூசி
த்து மெய் மொழி மனங்களால் வணக்கஞ்செய்து பின் கேட்கவேண்டுமெ
ன்று சொல்லியபடி.

(ச)

கபிலர்.

டு. திணையளவு போதாச் சிறுபுன்னீர் நீண்ட
பணையளவு காட்டும் படித்தான்—மணையளகு
வள்ளைக் குறங்கும் வளநாட வளஞுவனா
வெள்ளைக் குறட்பா விரி.

இ-ள். மனை அளகு வள்ளைக்கு உறங்கும் வளநாட—மனையில் வளாகதப்ப
டுகின்ற பறவைப்பேடுகள் உலகைப்பாட்டால் கண்ணுறங்குகின்ற வளம்பொ
ருந்திய நாட்டையுடைய அரசனே,— வளஞுவனா வெள்ளைக்குறட்பா விரி
—திருவளஞுவரால் அருளிச்செய்யப்பட்ட குறளவெண்பா மிகப்பெரிய பொ
ருளைத் தன்னுட்கொண்டு காட்டுதல்—திணையளவு போதாச் சிறுபுன்னீர் நீண்ட
பணையளவு காட்டும் படித்தான்—திணையரிசியினவவுக்கும் போதாத சிறியபுல
வினது துனியினகணுள்ள பனிநீர் உயராத பனையினவான அதன்சாயையை
த தன்னுட்கொண்டு காட்டுவருணம்போலுங் குணத்தையுடைந்து. எ-று.

பனை சூகுபெயர். சூல அசை. பறவை கிளி முதலியவை. உலக்கைப்பாட்
டு மகனீர் பரிமாணப்பொடி இடிகுகின்றபோது பாடும் பாட்டு. விரி விரித்தல்.

சு

எப்படி மிகச்சிறிய பனித்துளியிலே மிகப்பெரிய பனைமரத்தினசாயை அடங்
கி விளங்குகின்றதோ அப்படியே மிகச்சிறிய இக்குறளவெண்பாவில் மிகப்பெ
ரிய பொருள் அடங்கி விளங்குகின்றதென்பதாம். இது சுருங்கியிருந்தும் விரி
வான பொருளை விளக்குமாறு சொல்லியபடி. இது முதலியன சங்கத்தப்பு
லவராலே பாடப்பட்டன. (இ)

பரணர்.

சு. மாலுங் குறளாய வளநாதிரண்டு மாணடியான
ஞால முழுது நயநதளந்தான்—வாலறிவின
வளஞுவருந் தங்குறளவெண் பாவடியால் வையத்தா
ருளஞுவவெல லாமளந்தா ரோரநது.

இ-ள். மாலும குறளாய வளநது இரண்டு மாண அடியால் ஞாலம் முழு
தும் நயநது அளநதான்—திருமாலும குறளாயப் பிறநது வளநது இரண்டு
பெரிய அடிகளால் உலகமனைத்தையும் விருமபி அளநதான்,— வாலறிவின வ
ளஞுவரும் தம் குறளவெண்பா அடியால் வையத்தார உளஞுவ எல்லாம் ஞா
ந்து அளநதார்—மெய்யறிவினையுடைய திருவளஞுவரும் தம்மினினதுநதோ

எனந் அநநிலைநிறகின்ற வெண்பாககுறளின் இரணநிசிறிய அடிகளால் அவவுலகமனைத்தினுமுள்ளோரால் நினைக்கப்பட்டவறறையெல்லாம் ஆராய்ந்து அனந்தரூ. எ-று.

உம்மைவிரண்டிம, முறையே தேவநிற பெரியோனாகியவென்றும், மனிதநிற்சிறியராய்க காணப்பட்டவென்றும், பொருளபட நின்றன. உவமானத்திலே வளாதலும் பெருமையும் சொல்லுதலால், உவமேயத்திலே அவறறுக்கு முரணாகிய நிலைநிறறலும் சிறுமையும் வருவிக்கப்பட்டன. மாலுக்குத் தானே குறளாதலும் பின்பு அநநிலை நிலலாது வளாதலும் பேரடிகளால் அளவுபட்ட உலகத்தையளத்தலும், திருவளருவருக்குத் தமமினின்றும் குறளை உண்டாகுத்தலும் அது தன்னிலைநிறறலும் அதனசிறறடிகளால் அளவுபட்டாத நினைப்பின் விடயங்களை அனத்தலும், சொல்லப்படுதலாலும், வேறறுமையறிக. நினைக்கப்பட்டனவெல்லாம் இதனகத்து அளவுசெய்யப்பட்டமை சொல்லியபடி. (சு)

நக்கீரர்.

எ. தானே முழுதுணர்ந்து தண்டமிழின் வெண்குறளாலான வறமுதலா வநநானகு—மேனேருக கூழி னுரைத்தாறகு மொண்ணீர் முகிலுக்கும வாழியுல கென்றாறு மறறு.

இ-ள், தானே முழுது உணர்ந்து—தானே வேதப்பொருளனைதையும் அறிந்து—தண்டமிழின் வெண்குறளால் ஆன அறம் முதலா அநநானகும் ஏனோருக்கு ணுழின் உரைத்தாறகும்—தண்ணிய தமிழினகண குறள்வெண்பாககளால் விட்டிரீனகுதல் கூடாத அறமுதலாகிய அநநானகுபொருளகையும் அவறறையறியாதவார்களுக்கு அவா எளிதின்றிய முறையாற சொல்லியருளிய திருவளருவருக்கும—ஒண்ணீர் முகிலுக்கும—ஒள்ளிய நீரைத் தநத் மேகத்து

இ

க்கும—உலகு மறறு என ஆறறும்—இவவுலகம் எந்நிரனறி யாது செய்யும்? செய்ககிடந்தது ஒன்றிம இலலை,—வாழி—அவரும் அதுவும் வாழ்கக-று.

ஆனமை நீங்காமை. தானே முழுதுணர்ந்தெனவே, ஆசாரியராயிருந்து பிறாறிவிக்க அநநிலைவென்றதாயிறறு. முழுதுமெனநுமமை தொக்கது.

ஒன்மை இனிமைமேனிற்றது. முறை தூலிசமுப்பொருள்களின் கிடக்கை யொழுவது. நாயனாகொடைசசிறப்புச் சொல்லியபடி. (எ)

மாமூலனார்.

அ. அறம்பொரு ளின்பமளி் டென்னுமந நானகின்
 றிறந்தெரிநது செப்பிய தேவை—மறநதேயும
 வளஞுவ னெனபானோ பேதை யவனவாய்சசொற
 கொளனா ரறிவுடை யார.

இ-ள். அறம் பெருள இன்பம் வீடு என்னும் அநநானகின் திறம் தெரிந
 து செப்பிய தேவை—அறமுதலாகச்சொல்லப்பட்ட அவதேதப்பொருள்களா
 கிய நானகனது கூறுபாட்டையும் தெரிநது உலகத்தாராகுதல் சொல்லிய தே
 வனை—மறநதேயும வளஞுவன என்பான் பேதை—மறநதாயினும் ஒருமனித
 னாக உட்கொண்கிற வளஞுவனென்று சொல்லுதற்கு ஒருவனுளானுயின், அவன்
 அறிவில்லாதவனாவன, —அவன் வாய்ச சொல் அறிவு உடையார கொள்ளார்
 —அவனது வாயிற்பிறந்த அச்சொல்லை அறிவுடையார கொள்ளார. எ-று.

அறமுதலியவற்றின் கூறுபாடு அவற்றினது தொகை வகை விரிகள. மறந
 தேயுமென்றதனால், நினைப்புடன் சொல்லுவோன் பேதையிற பேதையாமென்
 றதாயிற்று. முன்னும் பின்னுமுள்ள பாட்டுக்களில் இப்பெயர் தெய்வத்தன்மை
 வாய்க குறிப்பிக்குமபடி நன்குமதித்து உயரத்திச சொல்லப்படுதலால், ஒரும
 னிதனாகவுட்கொண்டென்பது வருவிக் கப்பபட்டது, அனறி ஒலிக்குறிப்பினாலே
 சாதிப்பிழிவு தோன்ற வளஞுவனெனபானென்றும்மையும். இக்குறிப்பொலியை
 வடநூலார் காருகிரமென்பார். தெய்வப்பல்லவரை அவமதிப்பினிழிவு சொல்லி
 யபடி. (அ)

கல்லாடர்.

க. ஒன்றே பொருளெனின் வேறென்ப வேறெனி
 னன்றென்ப வாறு சமயததார்—நனறென
 வெப்பா லவரு மியைபவே வளஞுவனா
 முப்பான் மொழிந்த மொழி.

இ-ள். ஆறுசமயததார் ஒன்றே பொருள் எனின் வேறு எனப் — அதுவ
 கைமதத்தோரும் ஒருமதத்ததார் தமது தூலிலே உகைமும் உயிரும் கடவுளு
 மாகிய பொருள்கள் ஒன்றேயென்று நாட்டுவராயின், மறநெருமதத்ததார் த
 மது தூலிலே அதனை மறுத்து அவை வேறுமென்று நாட்டுவார், —வேறு எனின்

ன் அன்று என்ப—அப்படியேவெனது நாட்டின், பின்னொருமதத்தா அதனை அனதெனது மறுப்பா; ஆதலால், சமயநூல்களெல்லாம் இவ்வாறு மறுக்கப்படுகின்றன.—வளஞவனா முப்பால மொழிந்த மொழி நன்று என எப்பாலவ

ரும் இயைபு— திருவளஞவராலே முப்பாலாகச் சொல்லப்பட்ட நூலை நன்றென்று கொள்ளுதற்கு எவ்வகைப்பட்டபகுதியோரும் உடன்படுவாரா. என்று.

மொழி ஆகுபெயர். ஆதமதமாவன வியாசமதம், சைமினிமதம், பதஞ்சலிமதம், கபிலமதம், கனாதமதம், அஷ்டபாதமதம், அனரிச சைவ வைணவமுதலியவற்றைக் கூறினோம். எச்சமயத்தாருமெனனது எப்பாலவருமெனதனால், வேதத்துக்கு உட்பட்ட சமயத்தாராயினர்ப் புறப்பட்ட சைனம், பௌத்தம் முதலிய மதத்தாரும், பாவகைப்பட்ட சாத்தியாரும், தேசத்தாரும், காலத்தாரும், பிறரும், தழுவப்படுதலறிக. இதவே பொதுவேதமென்றபடி. (க)

சேத்தலைச்சாத்தனா.

க0. முமமலையு முநநாடு முநநதியு, முப்பதியு
முமமுரசு முததமிழு முக்கொடியு—முமமாவுந
தாமுடைய மன்னா தடமுடிமேற முரன்றோ
பாமுறைதோ வளஞவாமுப பால.

இ-ள். வளஞவா பா முறை தோ முப்பால—திருவளஞவரது பாககளினமுன்பின் முறைதெரிதற்கிடனாகிய திருக்குறளானது,—முமமலையும்—கொல்லிமலை நேரிமலை பொதியமலை எனப்படுகின்ற மூன்றுமலைகளையும்— முநநாடும்—குடநாடு புன்னாடுதென்னாடு எனப்படுகின்ற மூன்றுநாடுகளையும்—முநநதியும்—பொருளுநநதி காவிரிநதி வையையநதி எனப்படுகின்ற மூன்றுநதிகளையும்—முப்பதியும்—கருநாட உறையூர் மதுரை எனப்படுகின்ற மூன்றுபதிகளையும்—முமமுரசும்—மறகலமுரசு வெற்றிமுரசு கொடைமுரசு எனப்படுகின்ற மூன்றுமுரசுகளையும்—முததமிழும்—இயற்றமிழ் இசைத்தமிழ் நாடகத்தமிழ் எனப்படுகின்ற மூன்றுதமிழ்களையும்—முக்கொடியும்—விதகொடி புலிகொடியின்கொடி எனப்படுகின்ற மூன்றுகொடிகளையும்—முமமாவும்—கனவட்டம் பரடலம் கோரம் எனப்படுகின்ற மூன்று குதிகளையும்—தாம் உடைய மன்னா தடமுடிமேல தாள் அன்றோ — தாமமுறையேயுடைய சேரசோழபாண்டியர் எனப்படுகின்ற மூவரசருடைய பெரியமுடிகளின்மேலுங்கொள்ளப்பட்ட மாலையன்றோ. என்று.

அன்றேவென்றது பலரறிதேற்றம். முப்பால் ஆகுபெயர். மும்முரசும் மு
ததயிமும் அம்முவரசாகும் பொதுமையவாயினும், இம்முறையுரிமை அவா
குடிமாபிறகு இயைநதன்போலும். அரசாமுவரும் மேற்கொண்ட சிறப்புச்
சொல்லியபடி. (க0)

மருத்துவன்ருமோதானார்

கக. சீந்திரீர்க கண்டந் தெறிசுகருத தேனளாய
மோந்தபின் யார்கருந் தலைக்குத்தில—காந்தி
மலைக்குத்து மால்யானை வள்ளுவர்மும் பாலாற்
றலைக்குத்துத் தீர்வுசாத் தற்கு.

இ-ள். காந்தி மலைக்குத்தும் மால் யானை—தன்பகையென வெருளபி மலை
யைத் குத்துகின்ற பெரிய களித்போலுள்ள அரசனே,—சீந்திரீர்ககண்டம்
எ

தெறி சுக்குத தேன அளய் மோந்தபின் யார்க்கும் தலைக்குத்து இல்—சீந்தி
ரீசசருககலையையும் சிதைக்கப்பட்ட சுக்கையும் தேனெறி கலந்து மோந்த
பின் அதனால் தலைக்குத்துடையோர் யாவாக்கும் தலைக்குத்து இல்லையாகும்.
—வள்ளுவர் முப்பாலால் சாததற்குத் தலைக்குத்துத் தீர்வு— திருவள்ளுவர்
அருளிச்செய்த முப்பாலினாலே சீததலைச்சாத்தனர்க்குத் தலைக்குத்து இல்லையா
யாயிற்று. எ-து.

யானைபோலவனை யானையெனலால், ஆகுபெயர். முன்கேட்கப்பட்ட னா
ல்களிலெல்லாம் பலசொற்றகுறறங்களும், பொருட்குற்றங்களும், கண்பி பொ
ருது தலையில் அறைந்துகொண்பிவந்தமையால், புண்பட்டிகுத்ததல உண்டாயி
ருந்தது, இதன்கண் ஓரகுற்றமுங்காண்பபெருமையால் அது நீங்கிற்றென்க.
எப்படி அம்முன்றுசாகும் அதற்கு மருநதாமோ அப்படியே இதற்கு இம்
முன்றுபாலும் மருநதாயினவென்பதாம். தீர்வெனணுநொழிற்பெயர் முற்று
ப்பொருளில் வந்தது. இதன் குற்றமற்றுவிளங்குகை சொல்லியபடி. (கக)

நாகன்றேவனார்.

கஉ. தாளார் மலர்ப்பொய்கை தாங்குடைவார் தண்ணீரை
வேளா தொழிதல வியப்பன்று—வாளாதா
மப்பா லொருபாவை யாயப்போ வளருவனா
முப்பாள் மொழிமூழ்கு வார.

இ-ள். தாள ஆர் மலர்ப்பொய்கை குடைவார் தண்ணீரை வேளாதொழி
தல வியப்பு அன்று—நாளத்தோடு பொருந்திய தாமரைமலர்களை யுடைய ஒரு
குளத்துநீரின்கண்ணே மூழ்குவோர் வேறுதண்ணீரை விரும்பாதொழிதல வி
யப்பைச் செய்வதன்று;— வளருவனா முப்பால் மொழி மூழ்குவார் தாம
வாளா அப்பால் ஒருபாவை ஆயப்போ—திருவனருவரது முப்பால்களையுடைய
நூலின்கண்ணே மூழ்குவார் தாம் வீணாக அப்பால் ஒருநூலை விரும்புவ
ரோவிரும்பார், ஆகலின், இதுவே வியப்பைச் செய்வதாம். எ-று.

தாளார்மலர்மொனலால், தாமரைமலர்மொனப்பட்டது. வியப்பைச் செய்வதை
வியப்பென்றார். மூழ்குதல் இதன்கே கருத்துமுழுதும் அமுரத்திறநன்மேனி
றது. மொழி ஆகுபெயர். ஒகாரம் எதிர்மறை. விரும்புதலாகியகாரணத்தை
ஆயப்போவெனக் காரியமாக உபசரித்தார். அது வியப்பனறெனமையால்,
இது வியப்பென்றதாயிற்று. உயர்வானபொருள் பெற்றோருக்கு அதிசியிவா
னபொருளையும் பெற விரும்புதல் இயல்பாயிருக்க, குளிர்ச்சி இன்கவைநது
மணம் முதலிய குணங்களுளே சிறந்த ஒரு தாமரைக்குளத்தது நீரைப் பெ
ற்றோர்க்கு அதனாறாறே அமைதி பெற்று வேறுதண்ணீரைப் பெற விரும்
பாமை வியப்பைச் செய்வதாயிற்று, ஆயினும் இதனாறும் ஒருநூலைக் கற்றோ
ருக்கு வேறுநூலைக் கற்க விரும்புதலன்றி விரும்பாமையில்லாதிருக்க, இப்
போது உளதாகலின், இதுவே பெருவியப்பைச் செய்வதென்றதாயிற்று. இ
தனால் இந்நூலகத்து எகதுறப்பொருளும் அடங்கியிருக்கின்றமை குறிப்பிக்க
ப்பட்டது. பன்னூல்களையும் கற்க விரும்புவோர்க்கு இதனொன்றே அமைத
ல் சொல்லியபடி.

(கஉ)

அ

அரிசிமீனழார்.

கங. பரந்த பொருளெல்லாம் பாரதிய வேறு
தெரிந்து திறந்தொதுகு சோச—சுருங்கிய

சொல்லால் விரித்துப் பொருள்விளங்கச் சொல்லுதல்
வல்லாரா வள்ளுவரால் லால்.

இ-ள். பாரத பொருளெல்லாம் பார அரிய வேறு தெரிந்து—வேதத்திலே
ஒன்றோடொன்று மயங்கிவின்ற நாவகைப்பொருள்களையும் இப்பூயியிலுள்ள
ளோர் அறிதற்பொருட்டு வேறாகப் பிரித்து—திறந்தொறுஞ்சேரச் சுருங்கிய
சொல்லால் பொருள் விளங்க விரித்துச் சொல்லுதல் வல்லாரா—அது அது
தனது தனது வகையோடு சேருமபடி சுருங்கிய சொல்லால் பொருள் விளங்க
க விரியுமபடி வைத்துச் சொல்லுதல் வல்லாரா—வள்ளுவரல்லால் ஆர்—வள்ளு
வரல்லது ஒருவருமில்லை. எ-று.

பார ஆகுபெயர். திறம் அறமுதலியவற்றின் கூறுபாடு. சுருங்கச்சொல்லால்
விளங்கவைத்தனமுதலிய அழகுகள் எப்படி இவரால் அமைக்கப்பட்டனவோ
அப்படிப் பிறரால் அமைக்கப்படுதல் கூடாமை காட்டியதாயிற்று. நூலுக்கும்
நாயனாக்கும் தகுதி சொல்லியபடி. (கக)

பொன்முடியார்.

கசு. காளினற தொங்கலாய காசிபனா தந்ததுமுன்
கூறின றளநத குறளென்ப—நானமுறையான
வானின்று மண்ணின் றளநததே வள்ளுவனா
தானின் றளநத குறள்.

இ-ள். காள நின்ற தொங்கலாய —மணநதங்கப்பெற்ற மாலையையுடைய
பாண்டியராசனே,—முன் காசிபனா தந்தது கூ. நின்று அளநத குறள் எனப்
—முன் காசிபராலே தரப்பட்ட குறளை மண்ணின்கண்ணே நின்று உலகத்தை
அளநத குறளென்று சொல்லுவார்,—தாம் நின்று வள்ளுவனா அளநத குற
ள் நான்முறையான வான் நின்று மண் நின்று அளநதது—தாம் இங்கே எழு
நதருளித் திருவள்ளுவராலே தரப்பட்ட குறள் நூலின் முறையோடு கூடி
விண்ணின்கண்ணே நின்றும் மண்ணின்கண்ணே நின்றும் உலகத்தை அளந
தது. எ-று.

கு கூ. எண்ணடது. ஆறுருடி ஒலிவருபின் பொருளில் வந்தது. அககுறள் வ
ருசித்துப் பெற்றனததலால் நானமுறையோடு கூடாததாயிற்று. இக்குறளுக்கு
ஒலிவடிவும் வரிவடிவுமென இரண்டிவடிவுண்மையால், ஒலிவடிவுக்கிடம் வா
னாகலின் வானின்றென்றும், வரிவடிவுக்கிடம் மண்ணாகலின் மண்ணின்றென
றும், கூறினார். இக்குறளுக்கு நானமுறையோடு கூடலும் வானின்றலும் பி
குத்துச் சொல்லி வேற்றுமை செய்யப்பட்டது. முன் மாறுமென்பாட்டிலே

நாயனார்க்கும் மாலுக்கும், இப்பாட்டிலே திருக்குறளுக்கும் மாலவதார்க்குற
ளுக்கும், ஒப்புமை குறித்துச் சொல்லலால் வேறுபாடாம். உலகத்துப்பொரு
ளெல்லாம் இஃது அளத்தறசிறப்புச் சொல்லியபடி. (கச)

புக

கோதமனார்.

கரு. ஆற்ற ஸழியுமென் றந்தணர்க ணன்மறையைப்
பேர்நியுளாத் தேடின் புறத்தெழுதா—ரோட்டெழுதி
வல்லுநரும் வல்லாரும் வள்ளுவனார் முப்பாலைச்
சொல்லிடினு மாற்றல்சோர் வின்று.

இ-ள். அந்தணர்கள் நான்மறையை உரைத்துப் போற்றி ஆற்றல் அழியும்
என்று ஏட்டினபுறத்து எழுதார்—அந்தணர்கள் நான்குவேதங்களையும் வரீப்
பபாடமாகக் காப்பாற்றி, ஏட்டின்கண் எழுதிவைத்தால் வலியில்லாரும் ஒது
வராகலின இவற்றின் வலிமை குறையுமென்று ஏட்டின்கண் எழுதார்;—வந்
னுவனார் முப்பாலை ஏட்டு எழுதி வல்லுநரும் வல்லாரும் சொல்லிடினும் ஆற்
றல் சோவினது—திருவள்ளுவரது திருக்குறளை ஏட்டின்கண் எழுதிவைத்தது
வலியுடையவரும் வலியில்லாரும் ஒதுகலும், வலிமை குறைதலிலலை. எ-று.

அவவேதத்துக்கு உதாததம் அதுதாததம் சுவரிதமெனனுஞ்சாங்களின் வ
ழுவாமல் ஒதலவேண்டுமெனனும் விதியுளதாகலின, அதற்குத் தகுதியுடைய
அந்தணரே அதிகாரிகளாயினா, இதற்கு அஃதிலலாமையால் யாவரும் அதிகா
ரிகளாவொன்றிக. சொல்லிடினுமெனறதனால் பொருளுணர்ச்சிக்கு இதற்கும்
வலிமை வேண்டுமெனபது பெறப்பட்டது. ஆற்றல் சொறசெறிவின்றிப்பம்.
இங்ஙனங்கூறவே, அவ்வேதம் சொல்லின்கண்ணே தலைமையுடைத்தெனப
துஉம், இவ்வேதம் பொருளின்கண்ணே தலைமையுடைத்தெனபதுஉம், பெறப்
பட்டன. ஒதப்படுதலின் அவ்வேதத்தினும் இது சிறப்புடைமை சொல்லியபடி.

நத்தத்தனார்.

கசு. ஆவிரதது முநதாறது முப்ப தருககுறளும்
பாவிரத்தி னோடு பகாந்ததறபின்—போயொருத்தர்
வாய்க்கேட்க நூலுளவோ மன்னு தமிழ்ப்புலவ

ராயக்கேடக வீற்றிருக்க லாம்.

இ-ள். பாயிரத்தினேயி ஆயிரத்தமுந்நூறறுமுப்பது அருங்குறளும் பகார் ததற்பின் போய் ஒருததா வாயக் கேடக நூல உளவோ—பாயிரநான்கதிகார களோயி சோனது தொகையாகிய அரிய ஆயிரத்தமுந்நூறறுமுப்பது குற ள்வெண்பாக்களையும் ஒதியுணர்ந்தபின்பு, போய் ஒருவரது வாயுலே கேட்ட றிதற்கு நூலுளவோ! இல்லை;—மன்னு தமிழ்ப்புலவராய்க் கேட்க வீற்றிருக் கலாம்—நிலிபெற்ற தமிழிலே புலமை நிரம்பியோராகிப் பிறர் தம்மிடத்து வ ன்ரு கேட்க வீற்றிருக்கலாம். ஏ-று.

வீற்றிருத்தல் ஒருசுபைநிலிவே உயாவாசிய ஆகனத்தில ஏறிவிருத்தல். இவ றறுப் புவவகையுட்பட்ட நூலுள்ளிற் கருத்துக்களெல்லாம் விளங்கிற்றறலின், கேட்க நூலுள்ளோடுவென்குந் புலவராயெனவே, புலமை நிரம்புதற்கு இவை ஆயிரத்தமுந்நூற்று முப்புதுருமளதரும் திபாதிமென்பது பெறப்பட்டது. (ஒத்தியார்க்கு வரும் இமமைப்பயன் சொல்லியபடி. (கே)

கடு

முகைய லூர்ச்சிறுகருந் தும்பியார.

‘கள’ : ‘உளளுத லுள்ளி யுரைத்த லுரைத்ததனைத் தெளளுத லன்றே செயற்பால—வள்ளுவனார் முப்பாலின் மிக்க மொழியுண் டெனப்பகாவா ரொப்பா வலரினு மில.

இ-ள். வள்ளுவனார் முப்பாலின் மிக்க மொழி உண்டு எனப் பகாவா எப் பாவலரினும் இல்—திருவள்ளுவரது திருக்குறளின்மேற்பட்ட நூலொன்று உளதென்று சொல்லவல்லவர் எவ்வகைப்பட்ட புலவருளரும் இல்லை;—செ யற்பால, உளளுதல் உள்ளி உரைத்தல் உரைத்ததனைத் தெளளுதல் அன்றே— ஆதலால், நாம் இந்நூலைக்குறித்துச் செய்க்கடவன நாம் இதன்பொருளைச் சி ரித்துக்கொள்ளுதலும், சிரித்ததுப் பிறர்க்கு அதனைச்சொல்லுதலும், பிறரா லே சொல்லப்பட்ட அதனைத் தெளிதலும் அன்றே ஏ-று.

மொழி ஆகுபெயர். ஒப்பது வடமொழி வேதமிருத்தலின் மிக்கமொழியெ னதும், தமிழினமாதிராமனறி வடமொழி முதலியவற்றினுள்ள புலவரைபுர தழுவுதற்கு எப்பாவலரினுமெனதும், அறிவொப்புக்காண்டறகு உரைத்ததனை த் தெளளுதலெனதும், கூறினார். உளளுதலெனவே கேட்டலும், தெளிதலெ னவே அவ்வாறெழுதலும், அடங்கின. இது பயிற்சி செய்தொழுதுமாறு சொ

ஆசிரியர் நல்லந்தாவனார்.

கஅ. சாற்றிய பலகையுந் தப்பா வரும்றையும்
போற்றி யுரைத்த பொருளெல்லாந்—தோற்றவே
முப்பான் மொழிந்த முதற்பா வலொப்பா
ரெப்பா வலரினு மில.

இ-ள். சாற்றிய பலகையும் தப்பா அரும்றையும் போற்றி உரைத்த பொரு
ளெல்லாம் தோற்ற —அறிவுடையோராரை சொல்லப்பட்ட பலனாகளாலும்
தப்பாத அரியவேதத்தினாலும் காப்பாற்றிவைத்திருந்து உலகத்தார்க்குச் சொ
ல்லப்பட்ட விடயமாகளெல்லாம் தன்னிடத்தே காட்டும்படி—முப்பால் மொ
ழிந்த முதற்பாவவர் ஒப்பா எப்பாவலரினும் இல்—திருக்குறளைச் சொல்லிய
திருவள்ளுவரையொப்பவா எவ்வகைப்பட்ட பாவலருளானும் இல்லை. எ-று.

தம்மாலே சொல்லப்பட்டவற்றில் வழுவருமையால் தப்பாவென்றும், பொ
ருளுணர்தற்கேயன்றி ஒத்தற்கும் எளிதன்றாகலின் அருவென்றும், விசேட
னஞ்செய்யப்பட்டது. எப்பாவலரினும் இத்தற்கு முன்னுரைக்கப்பட்டபடியே
கொள்க. முதற்பாவலா முதன்மையையுடைய பாவலா, நாவகைப்பாக்களி
ல் வெண்பாக்களும் அவற்றுள்ளும் குறளவெண்பாவும் தலைமை பெற்று நிற
நலின், அக்குறளவெண்பாவால் தூல்செய்த வல்லமையுடையனென்றமாம்.
புலமையிலே நாயனருக்கு ஒப்பினமை சொல்லியபடி.

(39)

கீரந்தையார்.

கக. தப்பா முதற்பாவாற முமாண்ட பாடலினான்
முப்பாலி னாற்பான் மொழிந்தவ—ஒப்பாலும்
வைவைத்த கூர்வேல் வழுதி மனமகிழ்த்
தெய்வத் திருவள் ளுவர்.

கக

இ-ள். எப்பாலும் வை வைத்த கூர் வேல் வழுதி மனம் மகிழ—எவ்விடத்
திலும் கூரமை வைத்த சிறப்பு பொருநதிய வேலையுடைய பாண்டியராசன்
மனமகிழ—தப்பா முதற்பாவால் தாம் மாண்ட பாடலினான் முப்பாலின் கார

பால் மொழிந்தவா—சொல்லப்பட்டபொருள் வழவாமல் முதன்மையுடைய பாவாகிய குறள்வெண்பாக்களாலே தாம் மாட்சிபெற்ற பாடறஞ்முழிலினுலே மூன்றுபால்களிலே அறமுதலிய நான்குபகுதிப்பொருளையும் திருவாய்மலர் தவா—தெய்வத்திருவளஞவா—தெய்வத்தன்மையையுடைய திருவளஞவநாயனா. எ-று.

கூ. சிறப்பு. நான்கனுண் மூன்றடங்குவந்தனறி மூன்றனுள் நான்கடங்கா மையின், வியாத கூறப்பட்டதாயிற்று. ஊலசெய்த சிறப்பும், அதனால் அரசு னை மகிழ்வித்தமையும், சொல்லியபடி. (கக)

சிறுமேதாவியாரா.

உ.0. வீடொன்று பாயிர நான்கு விளங்குந்
நாடிய முப்பத்து மூன்றென்றாழ்—கூடுபொரு
ளௌளி லெழுப திருபதிற் றைநதின்பம்
வளஞவா சொன்ன வகை.

இ-ள். வளஞவா சொன்ன வகை—திருவளஞவராலே சொல்லப்பட்ட திருக்குறளின் அதிகாரவகை,—பாயிரம் நான்கு—பாயிரம் நான்குதிகாரத்தை யுடைத்தது,—அறம் முப்பத்துமூன்று—அறம் முப்பத்துமூன்றதிகாரத்தையு டைத்தது,—ஊழ் ஒன்று—ஊழ் ஓர்திகாரத்தையுடைத்தது,—பொருள் எழுப து—பொருள் எழுபத்திகாரத்தையுடைத்தது,—இன்பம் இருபதிறைந்தது— காமம் இருபத்தைந்ததிகாரத்தையுடைத்தது. எ-று.

அறத்துப்பரவாடைவகை அத்தை விட்டு நூறகெல்லாம் பொறுவாய் நிற றலின் வீடொன்று பாயிரமென்றும், இம்மை மறுமை வீடு மூன்றும் பயத் தற்சிறப்பிற்குய மூன்றனுண் முதனிறறலின் விளங்குந்மென்றும், யாவாகு ம பொதுப்பட நாடித் தொருக்கப்பட்ட அறத்தின்கூறபாடு இவையையாக லின் நாடிய முப்பத்துமூன்றென்றும், முன்னின்ற அறமும் பின்னின்ற இன் பமும் கைகூடுதற்குத் துணையாய் நிறறலின் கூடுபொருளென்றும், அப்பொரு ளின் பாகுபாடுகளெல்லாம் இவற்றினடங்குதலின் எள்ளிலெழுபதென்றும், கூ றினா. எள்ளல் இகழ்தல். சிலபழைய நூல்களிலே சிலவற்றைச் சாதியாரும் சமயத்தாரும் மிகுத்தும் குறைத்தும் வேறுபடுத்தலால் அப்படிப்பட்டவேறு பாடு இத்தற்கும்,வரினும் வருமென்று ஆசங்கித்து, இதன்திகாரங்களுக்கு இவ் வனநொக்கையதாரா. பின் இவ்வாறு தொக்கையப்பட்டு வருவனவற் றிற்கும் இதுவே கருத்தாகக் கொள்க. முப்பால்களுக்கும் அதிகாரத்தொகை

நல்குர்வேள்வியா.

உக உப்பகக நோக்கி புபகேசி தோணமணந்தா
ஹுததா மாமதுனாக கசசெனப—விபபகக
மாதானு பவயி மறுவில புலசசெனப
போதார புனறகடற கசக.

இன் உப்பக்கம் நோக்கி உபகேசி நோன் மணந்தான் உத்தர மச மது
னாக்கு அசன் என்ய்—அப்பக்கத்தைக்குறித்துச் சென்றோருகிய உமாதேவி
யினது தோன் மணந்த கடவுளை வடமதுனாக்கு ஆதாரமென்று சொன்னுங்,
—இப்பக்கம் மாதானுபங்கி மது இல் புலச் செந்நாப்போதார் புனற்கடற்றது
அசன்—இப்பக்கம் மாதானுபங்கியென்பபெய்கின்ற குற்றமற்ற புலமையாகிய
தேனைச் சொரிவின்ற செவவிய நாவாகிய மலையுடையவர் நீரவளத்தைபு
டைய தென்மதுனாக்கு ஆதாரமாவர், எ-து.

உப்பககம் இடைககாடா அசன் தனபாடலை அவமதித்தமைபற்றிப் பின்
ங்கிச்சென்ற பக்கம், உப்பககநோக்கியென்றது வினையாலினையும்பெயர், கேசி
திருமால், இது அக்கடவுள் சகசிரநாமததிற கண்டது. கேசிக்குப் பின்னே
பிறந்தவன் உபகேசியென்றாயது, உபேந்திரனென்பதுபோல. மாதானுபங்கி
மாதானை நிகராகக்கொண்டு நடக்கின்ற ஒழுங்கினனெனப்படுதலின், அவள்
பின்னேமேலேபோல் இவர் உலகத்தாரமேல் அருள்செய்தல் சொல்லப்பட்ட
தாயிற்று. நாப்போதென்றதற்கேற்பப் புலமையிலே தேன் ஆரோபிக்கப்பட்
டது. அச்சுப்போற்றுகுதலால், அச்சென்றார். நாயனாராலே திகைக்குடைய
டைச் சீர்சாலவமுதியுஞ் சங்கப்புலவருநதழைத்தினிதோங்கிய மதுனாக்கு உ
ண்டான கிறப்புச் சொல்லியபடி.

(உச)

தொடித்தலைவியுத்தண்டினார்.

உஉ அறநான் கறிபொரு ளேழொன்று காமத்
திறமூன் நெனப்பகுதி செய்து—பெறலரிய
நாறு மொழிந்தபெரு நாவலரே நன்குணாவார
போலு மொழிந்த பொருளா.

இன். அறத்திறம் நான்கு—பாயிரம், இல்லறம், துறவறம், ஊழென அ

தப்பாலினுட்பிரிவுகள் 'நானகும்,—அறி பொருட்டிறம் ஏழ்—அரசு, அமைச்சு, அரசன், கூழ், படை, நட்பு, ஒழிபென அறியப்பட்ட பொருட்பாலினுட்பிரிவுகள் ஏழும் —காமத்திறம் மூன்று எனப் பகுதிசெய்து—ஆண்பாறகூற்று, பெண்பாறகூற்று, அவவிருபாறகூற்றெனக் காமத்துப்பாலினுட்பிரிவுகளுமுள்ளுமாகப் பகுதி செய்து—பெறலரிய நாலும் மொழிந்த பெருநாவலரோ—பெறுதற்கரிய அறம் பொருள இனபம் வீழி எனப்படுகிற நான்குபொருளையும் சொல்லிய பெருநாவலரோ—ஒழிந்த பொருள் நன்கு உணர்வார்போலும்—அவற்றுளடங்காது ஒழிந்தபொருள் உளதாயின, அதனை நன்கு அறியவல்ல வர்போலும். எ-று.

திறமென்றது அறமுதலியவற்றோடுகூட்டப்பட்டது. நாவலரோயென்றமை யரில், பிறரால் அறியப்படுவதன்றென்றதாயிற்று. மூப்பாலியற்றொகையும், இவற்றினடங்காதது ஒன்றில்லையென்பதும், சொல்லியபடி. (உஉ)

வெள்ளிலீதியார்.

உஉ. செய்யா மொழிக்குந் திருவன் னுவர்மொழிந்த
பொய்யா மொழிக்கும் பொருளொன்றே—செய்யா
வதற்குரிய ரந்தணரோ யாந்நாயி னேனை
யிதற்குரிய ரல்லாதா நில.

உஉ

இஃ செய்யா மொழிக்கும் திருவன்ருவா மொழிந்த பொய்யா மொழிக்கும் பொருள் ஒன்றே—ஒருவராலே செய்யப்படாத மொழியாகிய வேதத்தாக்கும் திருவன்ருவரால் அருளிச்செய்யப்பட்ட தனவழியினொருவேர்க்குமுள்ளு மன்வினைவினே பொய்யாத மொழியாகிய திருக்குறளுக்கும், பொருளொன்றே—ஆராயிற் செய்யா அதற்கு உரியர் அந்நனரோ—ஆராயுங்கால், செய்யப்படாத அவ்வேதமோதற்குரியவர் அந்நனரோ,—ஏனையிதற்கு உரியர், அல்லாதார் இல்—பொய்யாத இத்திருக்குறளோதுதற்கு உரியவரல்லாதவுள் உலகத்தினில்கூ. எ-று.

பூவவேதத்தை நித்தியமெனபார் மதம்பற்றிச் செய்யாமொழியென்றார். அது வடமொழியும் இது தெனமொழியுமாய் நின்று சிலவேறுபாடுடையன

பேற்றோனறினும் அண்ணுணாவானோகருவாக்குக கருத்து வேறுபடாமை யின், பொருளொன்றையெனத் தேற்றேகாரம் கொடுத்தக் கூறினா. செயயா மொழி பொய்யாமொழி அனமொழித்தொகைகள். இதற்குரியரல்லாதாரில் லென்றதனும் பொதுவேதமாதலிக. அதற்கும் இதற்கும் பொருள் வே ருவென்றும், இதனையோதற்குகளாகளாவா யாவரோவென்றும், நிகழ்கிண ற ஐயமொழித்தபடி. (உஅ)

மாங்குடி மருதனார்.

உச. ஒத்தர் கெளிதா யுணர்தற் கரிதாதி
வேதப் பொருளாய் மிகவிளங்கித்—திதற்றோ
ருள்ளுதொ றுள்ளுதொ றுள்ள முருக்குமே
வள்ளுவர் வாய்மொழி மாண்பு.

இ-ள். வள்ளுவர் வாய் மொழி மாண்பு— திருவள்ளுவர் வாயினின்ற நோன்றிய திருக்குறளினது மாட்சியைச் சொல்லி, —ஒதற்கு எளிதாய உ ணர்தற்கு அரிதாதி வேதப்பொருளாய் மிக விளங்கி—அது ஒதப்படுதற்கு எளி ய சொற்களையுடையதாகியும் அறியப்படுதற்கு அரியபொருள்களையுடையதாகி யும் வேதமெனப்படுகின்ற பொருளாகியும் அவவேதத்தின் மிக விளங்கி,— தித அறநோர் உளருதொறு உள்ளுதொறு உளளம் உருக்கும்—குறறமறநோ ர்கள் நிகன்கருநதோறும் நிகன்கருநதோறும் அவாகளுடைய மனத்தைக் கரை க்கும். எ-று.

ஒத்தர்கெளிதாயெனவே நவின்னோர்க்கினிமை நன்மொழிபுணர்த்தல்களும், உணர்தற்கரிதாதிபெனவே ஆழமுடைமையும், வேதப்பொருளாயெனவே விழு மியதுபயததலும், பிறவுமாகிய அழகுநிறினமைதி சொல்லப்பட்டதாயிற்று. திதற்றோர் பொருளாராய்ச்சிக்கேற்ற நுண்ணறிவுடையோர். உளருதொறுள் ளுதொ றுள்ளமுருக்குமெனவே, முன் காணப்பட்டதிலும் பின்காணப்படும் பொருள் சிறந்தும் விரிந்த நோன்றுதலுடைமை பெறப்பட்டது. இதனது அறபுதமான குணமுடைமைச்சிறப்புச் சொல்லியபடி. (உச)

எறிச்சலூர்மலாடனார்.

உரு. பாயிர நான்கில ஸறமிருபான் பன்முன்றே

தூய துறவற்மொன் தூழாக—வாய

வறத்துப்பா இல்வகையா வாயநதுரைத்தார் தூலின்
நிறத்துப்பால் வளருவனா தோநது.

இ-ள். வள்ளுவனா ஆயநது தூலின் நிறத் துப்பால் தோநது—நிருவனா
வநாயனார் அவ்வேந்ததின் கருததுகனையாராயநது, தமமாடே செய்யப்பட
ட'தூலினது நிறத்திற்குத் தக்க நன்மையுடைமையால் இவையே உரியவை
யென்று தெரிநது,—பாயிரம் நான்கு—பாயிரம் நான்குதிகாரமும்,—இல்ல
றம் இருபான்—இல்லைவியல் இருபத்திகாரமும்,—ஹவறம் பன்முன்று—
துறவறவியல் பன்முன்றுதிகாரமும், —ஊழ ஒன்று—ஊழ ஓரதிகாரமு
முடையனவாக,—ஆய அறத்துப்பால் நால்வகையா உரைத்தார்—இவ்வாயுய
அறத்துப்பாலைப் பாயிரமுதலிய நால்வகையுடைத்தாக்க கூறினார். எ-து.

முப்பாற்பொருள்களிலும் முதற்க்குக் காரணமாதற்சிற்புடையின,
தூயதுறவற்மென்றார். துப்பு நன்மை, அது எல்லாவற்றைச்சிரமங்களுக்கும்
பொதுவாயிருக்கை. அறப்பாலியல்திகாரத்தொகை சொல்லியபடி. (உரு)

போக்கியார்.

உரு. அரசிய லையைந தமைச்சிய லீனாந

துருவல் லரணிரண்டொன ரெண்கு—ழிருவிய

நிண்படை நடப்பு பதினேழ குடிபதினமுன

றென்பொரு ளேழா மிவை.

இ-ள். அரசியல் ஐயைநது—அரசியல் இருபத்தைநத்திகாரமுடைதது,—
அமைச்சியல் ஈனாநது — அமைச்சியல் பத்தத்திகாரமுடைதது, — அரண்
இரண்டு—அரணியல் இரண்ட்திகாரமுடைதது,—கூழ ஒன்று—பொருளியல்
ஓரதிகாரமுடைதது,—படை இருவியல்—படையியல் இரண்ட்திகாரமுடை
தது,—நடப்பு பதினேழ—நடபியல் பதினேழ்திகாரமுடைதது,—குடி பதி
னமுன்று—ஒழிபியல் பதினமுன்றுதிகாரமுடைதது,—எண்பொருள் இவை
ஏழாம் — எண்ணப்பட்டபொருட்பாதுக்கு இவ்வியல்களேழாம். எ-து.

அரணுக்கு உருத்திடபம் சிறத்தலின் உருவல்லரணெனலும், பொருளுடை
யாகக்கே ஒளி அமைவதாகலின் ஒண்பொருளெனலும், படைக்குக் கம்மபோ

ரிற் பின்கொடாத திணமை உரித்தாகலின், திண்படையெனும், கூறினார். பிறகாலத்தா அமைச்ச முதலியவைநதனும அங்கலியலென ஓரியலாகநயும் வழங்குப. பொருட்பாலியலதிகாரத்தொகை சொல்லியபடி. (உக)

மோசிகீரனார்.

உள. ஆண்பாலே ழாநீரண்டி பெண்பா லடித்தன்பு
பூண்பா விருபாலோ ராராக—மாண்பாய
காமத்தின பககமொரு மூன்றாக கடடுனாத்தார்
நாமத்தின் வள்ளுவனா நன்கு.

எடு

இ-ள். ஆண்பால் ஏழ—ஆண்பாற்கூறழ ஏழதிகாரமும்,—பெண்பால் ஆரி
ரண்டி—பெண்பாற்கூறழப் பனவிரண்டதிகாரமும்,— அடிதது அன்பு பூண்
பால் இருபால் ஓராராக—ஒருவனையொருவா அடிதது அன்பைப் பூணதற்பகு
தியுடைய அவவிருபாற்கூறழ ஆறதிகாரமுமாக,—மாண்பு ஆய காமத்தினப
ககம ஒருமூன்றாக நாமத்தின் வள்ளுவனார் நன்கு கடடுனாத்தார் — மாட்சி
யான காமத்துப்பாலினியல்கள் மூன்றாகப் பெயர்பெற்ற திருவள்ளுவா நன்
ருகுகிறார். எ-து.

இவையே பொருளிலக்கணத்துக்கமையக களவியல் கற்பியலென இரண்
டாககப்பட்டன. காமத்துப்பாலியலதிகாரத்தொகை சொல்லியபடி. (உஎ)

காவிரிப்பூம்பட்டினத்துக்காரிக்கண்ணனார்.

உஅ. ஐயாறு தூறு மதிகார மூன்றுமா
மெய்யாய வேதப பொருளவினங்கப—பொய்யாது
தந்தா னுலகிற்குத் தான்வள னுவனா
யந்தா மனாமே லயன்.

இ-ள். அதிகாரம் தூறும ஐயாறும மூன்றுமா — அதிகாரம் தூற்றுமுபப
த்துமூன்றாக,—மெய்யாய வேதப்பொருள் பொய்யாது வினங்க—வடமொழி
யிலிருந்த மெய்யாகிய வேதப்பொருள் பொய்யானது விளங்குமபொருட்டு,—
அந்தாமனாமேல அயன் தான் வளனுவனாகித் தந்தான்—அழகிய தாமனாம

லாமேல வீதற்குகமும் நானமுககடவுள் தானநிருவனாவனாதி உலகத்தார்க்குத் தமிழிற்செய்து நந்தான். எ-று.

உலகு இவகே மககனை உணரத்தி கின்றது. மெய்யாய வேதப்பொருள் பொய்யாது விளங்கவெனவே, இதற்கு முன் மெய்யாயபொருள் பொய்யாய மறைதும், பொய்யாய பொருள் மெய்யாய விளங்கியும், கிடந்தமைச்சொல்லப்பட்டதாயிற்று. அதிகாரத்தொகையோடு நூற்பொருளியலு சொல்லியபடி.

மதுரைத்தமிழ்நாயகஞர்.

உக. எல்லாப் பொருளு மிதன்பா லுளவிதன்பா
வில்லாத வெப்பொருளு மிலையாற—சொல்லாற
பரந்தபா வாலென் பயனவள னாவனா
சுரந்தபா வையத துணை.

இ-ள். எல்லாப்பொருளும் இதன்பால் உள்பலவகைதூலகளாலுஞ் சொல்லப்பட்ட எல்லாப்பொருளும் இந்நூல்கத்தடங்கியிருக்கின்றன,—இதன்பாலில்லாத எப்பொருளும் இல்லை—இதனிடத்திலலாத யாதொருபொருளும் எந்நூல்கத்தும் இல்லை,—சொல்லாற பரந்த பாவால் பயன் என—ஆதலால், சொல்லவினாலே விரிந்த தூலகளாற பயன் யாதி—வளனாவனா சுரந்த பாவையத்தனை—நிருவனாவராலே தரப்பட்ட இந்நூலொன்றே மண்ணுலகத்தாருக்குத் துணையாதலமையும். எ-று.

எல்லாப்பொருள்களுமாவன, முதல் வழி சார்பென மூலகைப்பட்ட ஆறநூல் பொருணூல் இன்பநூல் வீட்டுநூல் எனப்பவற்றிற் செம்பொருள் ஆகப்

கக

பெருநூல் குறிப்புப்பொருளென இம்மூலகையாற் கொள்ளக்கூறாத கார்த்திப்பொருள்களும் கருத்தப்பொருள்களுமாம். தொழினும் பண்பும் ஒரோவழிப்பொருளெனச்சேர்ப்புடைமையின், அவையும் இவற்றுள் அடக்குமாறிக. யின்னும் அதனை வலியுறுத்தற்கு இதன்பாலிலலாதவெப்பொருளுயிலையென்றும். சொல்லாறபரந்தவெனவே, அவை பொருளாற்பரப்பின்மை பெறப்பட்டது. பாத்தல் பதினாயிரம் நூறுவிரமுதலிய கிரந்தவனவையால் விரிதல். சொல்லாற்புரந்தநூல்களை ஆயவோர் மலையகழ்ந்த எலிபிடித்தலபோல மிகவருகிச் சிறுபயன் கொள்ளுதலால், எனப்பயனென்றோ. ஆல் அகசை. பர, வையம் ஆகு

பெயர்கள். சினைஞடபல்பினிச் சிறற்றிவுடையோர்க்கு விதி விலக்குக்கண்முற்
றும் உள்வாங்குகொல்லிக்களிபோலக் கண்டு தெனியுமாறு உணர்த்தித் தருமா
ற்றந்தீர்த்தலின், வையத்தனைபென்றார். முற்றொருங்குணர் விழைவார்க்கு
இஃது இன்றியமையாச்சிறப்பிறநென்றபடி. (உக)

பாரதம்பாடியபெருந்தேவனார்.

கூ. எப்பொருளும் யாரு மியல்பி னறிவுறச்
செப்பிய வள்ளுவர்தாஞ் செப்பவரு—மூப்பாற்குப்
பாரதஞ்சே ராம கதைமனுப் பண்டைமறை
நேர்வனமற் றில்லை நிகர்.

இ-ள். பாரதம் சீராமகதை மனுப் பண்டை மறை நோவன—பாரதம் ப
ழைய சீராமகதையையும், மனுமிருதி பழையவேதததையும், ஒப்பனவாரும்;
—எப்பொருளும் யாரும் இயல்பின் அறிவுறச் செப்பிய வள்ளுவர் செய்ய வ
ரும் மூப்பாற்கு நிகர் இல்லை— எவ்வகைப்பட்ட பொருள்களையும் எவ்வகை
யோரும் அவற்றின்றனமையோடு அறிய அவார்க்குச் சொல்லுமபடிக்குத் திரு
வள்ளுவர் சொல்லலால் வந்த திருக்குறளுக்கு உவமானமாகத்தக்கது ஒன்
றில்லை. எ-து.

மற்று அசை. அறிதற்கரிய 'வேதநாதப்பொருளுமென்றற்கு எப்பொருளு
மென்றும், உயாகுலத்தானோயனி ஏனையோருமென்றற்கு யாருமென்றும், ஐ
யாதிரிபினறியறியவென்றற்கு இயல்பினறிவுறவென்றும், இதுவே சுருதிருரு
விரண்டுமாமென்றற்குச் செப்பியவென்றும், கூறினார். பண்டையென்பது சீரா
மகதைக்குங்கூட்டிக். கதாருபமாயிருந்து பாரத ராமாயணமெனவும், விதிரு
பமாயிருந்து சுருதி மிருதியெனவும், கூட்டிச் சொல்லப்படுதலால், உவமான
உவமேயங்களுதலாக. எப்பொருளும் யாருமியல்பினறிவுறச் செப்புதலவே
தத்திற்கின்மையால், முன் மூப்பாலின் மிக்கமொழியென அதுறபெறப்பட்
ட வேதத்தினொப்புமையை மறுத்தபடி. (கூ)

உருத்திரசன்மகண்ணார்.

க.க. மணற்கிளைக்க நீருறு மைந்தர்கள் வாய்வைத்
துணச்சுரக்குந் தாய்முலை யொண்பால்—பிணக்கிலா
வாய்மொழி வள்ளுவர் முப்பரன் மதிப்புலவோக்
காய்தொறு முறு மறிவு.

கா

இ-ள். மணற் கிளைக்க நீர் ஊறும்—மணல்த் தேண்டிந்தோறும் நீர் பெரு
கும்;—மைந்தர்கள் வாய் வைத்து உணத் தாய் முலை ஒண்பால் சுரக்கும்—
புதலவர்கள் வாய்வைத்து உணனுகதோறும் தாயினது முலைக்கண் நல்லபால்
பெருகும்;—பிணக்கு இலா வாய்மொழி வள்ளுவர் முப்பரன் ஆய்தொறும் மதி
ப்புலவோக்கு அறிவு ஊறும்—அவைபோல, பிணக்குதற்கு ஏதாவில்லாத வா
யமைச்சொலையுடைய திருவள்ளுவரது திருக்குறளை ஆராயுநதோறும், அறி
வுடைய புலவர்க்கு அறிவு வளரும். ௭-று.

கற்பிதமாகிய சாதிசமயங்களின் மானம்பற்றி உள்ளதை இல்லதாகவும்
இல்லதை உள்ளதாகவும், சிறிதைப் பெரிதாகவும் பெரிதைச் சிறிதாகவும், நீ
யதை நல்லதாகவும் நல்லதைத் தீயதாகவும், புனைதது பிறர் பிணங்கும்படி
சொல்லப்பட்டதல்லாமையால், பிணக்கிலாவாய்மொழியென்றார். மதிப்புல
வோர்க்கறிபூறுமெனவே, அவர் அவ்வறிவைக்கொண்டு பிறர்க்கெல்லாம் வி
திவிலக்குக்களைக் கற்பித்தல் வேண்டிமென்றதாயிற்று. இதனைச் சிலகாறப
யிறலினமையாது பலகாலும் பயிற்சி செயல்வேண்டுமென்றபடி. (க.க)

பெருஞ்சீத்தனார்.

க.உ. ஏதயில வள்ளுவ ரின்குறளவெண் பாவின
லோதிய வொண்பொரு ளெல்லா முனாதததனால்
றாதவிழ தாமாற தாமே தமைபயந்த
வேதமே மேதக கன.

இ-ள். தாது அவிழ தா மாற—பொடியொடு விரிந்த பூமாகையையுடைய
பாண்டியராசனே;— ஏதம இல வள்ளுவர் இன்குறளவெண்பாவினால் ஓதிய
ஒண்பொருளெல்லாம் உரைத்ததனால்—குறறயிலலாத திருவள்ளுவர் இவிய
குறளவெண்பாக்களாலே நான்குவேதங்களாலுஞ் சொல்லப்பட்ட ஒள்ளிய
பொருள்களையெல்லாம் கூறினமையால்,—மேதக்கன தாமே தமைப் பயந்த

வேதமே — மேம்பாட்டுக்குத் தக்கவை அக்குறளவெண்பாக்களோ, முதனூலாய் நின்று அவற்றைப் பயந்த வேதங்களோ! நீ சொல்வாயாக. எ-று.

தாம் தமமை எனப்பட்டவை அவை அவற்றை என்னும் பொருளைத் தந்து நின்றன. ஏகாரம் இரண்டிம் வினா. பிறநூலாசிரியாக்கெல்லாம் அவரொருவராலே மறுக்கப்பட்டிருந்த குற்றம்போலவது இவர்க்கு இலகியென்றற்கு ஏதமில்வளஞவொன்றும், தாகுதியவாய் நின்று கற்போர்க்கு வருத்தம் விளையாமைபற்றி இனகுறளென்றும், உணர்வுடையோராலே வீருமப்பட்ட நற்குணமுடைமைபற்றி ஒண்பொருளென்றும், கூறினார். நூலாசிரியாக்கும்; நூலுக்கும், நூலுதலிய பொருளுக்கும், தகுதி தோன்றச் சொல்லப்பட்ட விசேடனாகுணங்களாலே, இவவேதம் அவவேதத்தினுஞ் சிறப்புடைமை குறிப்பித்தபடி.

(கஉ)

நரிவெருத்தலையார்.

கக. இன்பம் பொருளறம் வீடென்னு மிந்காங்கு முன்பறியச் சொன்னு முதுமொழிதான்—மன்பதைகட

ஞள்ள வரிதென் றவைவன் னுவருலகம்
கொள்ள மொழிந்தன் குறள்.

கது

இ-ள். இன்பம் பொருள் அறம் வீடு என்னும் இந்நான்கும் மனப்பதைக்கு முன்பு அறியச்சொன்ன முதுமொழிதான் உள்ள அரிது எனறு— இன்ப முதலிய இந்நான்குபொருளியல்களையும் மக்கட்பரப்புக்கு அக்காலத்தில் அறியும்வண்ணஞ் சொல்லப்பட்ட பழமொழிவேதமானது ஒதிபுணரப்படுதற்கறி தென்று,— வள்ளுவர் அவை உலகம் கொள்ளக் குறள் மொழிந்தார்—திருவள்ளுவர் அவற்றை உலகத்தார் எளிதிலுணரமுடியாதிருக்குறளைக் கூறினார். எ-று.

முன்பறியவெனவே, உற்சாப்பிணியாகவின, அக்காலத்தோர்க்கு உணாதற் கேற்ற ஆயுண்டிசியும் உணர்வுவலியும் இருந்தனவென்பது உம, அவசாப்பிணியாகவின இக்காலத்தோர்க்கு அவையிலவென்பது உம, பெறப்பட்டன. இவ

விரண்டும் அவாவதுத்தன மூன்றும்பாடொழிந்தகானக. தேயவழக்கிறபடா
ததம் வருநதிக கறபோர்க்குமாதிரம் புலப்படுவதுமாய எல்லாமொழிகட
கும் முறப்பட்டிக கடவுண்மொழியாய நிறநலின, முதுமொழியென்றா. அற
முதலியநான்கும் பிரிவுபட்டித் தோன்றாமையை உடைத்தாகலின, உள்ளவரி
தாயிறறு, பழையவேதம் உளநாகவும் வேறிது சொல்லுதற்குக் காரணம் உண
ரத்தியபடி. (௩௩)

மதுரைத்தமிழாசிரியர் செங்குன்றார்க்கிழார்.

௩௪. புலவா திருவள ஞுவரன்றிப் பூமேற
சிலவா புலவொனச செப்ப—னிலவு
பிறங்கொளிமா லைக்கும் பெயாமாலை மற்றுங்
கறங்கிருண்மா லைக்கும் பெயர்.

இ-ள். பூமேல் புலவா திருவள ஞுவரன்றிச் சிலவா புலவொனச் செப்பல்
—பூவுலகின்கண்ணே புலவொனத் திருவளஞுவரையன்றி வேறுசிலனாயும் பு
லவொன்று சொல்லுதல்—மாலை நிலவு பிறங்கு ஒளி மாலைக்கும் பெயா மற
யும் கறங்கு இருள மாலைக்கும் பெயா (செப்பல்) —மாலையென்பது நிலவால்
விளங்குகின்ற அநதிக்கும் பெயராக மற்றும் சூழ்கின்றவிருளையுடைய அநதிக்க
கும் பெயராகச் சொல்லுதல்போலும். எ-று.

செப்பலென்றது பின்னுங்கூட்டப்பட்டது. புலமையாவது பல்வேறுவகை
ப்பட்ட தூதுணர்ச்சிகளையெல்லாம் ஒருங்கே கொண்ட பேரறிவுடைமையா
ம். உயர்வொப்பற்ற இவரது புலமையைக்குறித்தது நோக்குங்கால ஏனையோ
புலமை புலமையன்றாய முடிதலின, இவ்வாறு கூறினார். புலவொனபது நாய
யனாக்கே காரணப்பெயராமென்றபடி. (௩௪)

மதுரையறுவைவாணிகர் இளவேட்டனார்.

௩௫. இன்பமும் துன்பமு மென்னு மிவைபிரண்டி
மன்பதைக் கெல்லா மனமகிழ—வன்பொழியா
துளளி புணர வுரைத்தாரே யோதுசீர்
வளஞுவர் வாயுறை வாழ்த்து.

இ-ள். இன்பமும் துன்பமும் என்னும் இவை இரண்டும் உள்ளி உணர்—பி
ன் வரககடவனவாய சுகமுநதுக்கமுமெனப்பட்டு இவற்றினுடைய இருவ

கைக்காரணங்களையும் ஆராயத்தியவும், — அன்பு ஒழிபாது மனம், மகிழ்—
மமேலன்பு நீங்காமல் உள்ளவர்களிடரவும், — மனப்பதைக்கெல்லாம் ஒது சொ
வள்ளுவர் வாயுறைவாழ்த்து உரைத்தாரா—மககப்பரப்புகெல்லாம் புகழ்ப்ப
நிஞ்சிரையுடைய திருவள்ளுவர் வாயுறைவாழ்த்தாத திருக்குறளைக் கூறியுர,
எ-று.

இன்பத்தின்காரணம் விதிக்குறளாலும், அன்பத்தின்காரணம் விலக்குக்கு
றளாலும், சொல்லப்பட்டன. முன்பறிதற்குப் பயன அவற்றைச் செய்தலும்
தவிரதலுமாம். வேண்டிவனவெல்லாம் தொகுத்துணர்த்தலின், மனமகிழ்தல்
சொல்லப்பட்டது. அவவேதம்போலாது பலாக்கும் உபயோகியாகக் கூறலின்,
மனப்பதைக்கெல்லாமென்றார். வாயுறைவாழ்த்தினியலு “வாயுறை வாழத்தே
வயதாக நாடின—வேம்புகு கடுவும் போல வெஞ்சொற—றுககுத லினி வழி
நனி பயக்குமென — றேம்படைக ளினவியின் வாயுறுத தறறே ” எனனுந்
தொல்காப்பியச்சூத்திரத்தாலறிக. எதிரகாலவினையுணர்ச்சி பயத்தல் சொல்
லியபடி.

(௩௫)

கவிசாகரப்பெருந்தேவனார்.

௩௬. பூவிறகுத தாமரையே பொன்னுகஞ்ச் சாம்புனத
மாவிற கருமுனியா யானைக கமரரும்ப
றேவிற நிருமா லெனசிறந்த தெனபவே
பாவிறகு வளளுவாவெண பா.

இ-ள். பூவிறகுத தாமரை—மலர்களுக்களுளே தாமரைமலருப— பொன
னுகஞ்ச் சாம்புனதம்—பொனகளுக்களுளே சாம்புனதப்பொன்னும்— பூவி
றகு அருமுனி ஆ—பசுக்களுக்களுளே காமதேனுவும்—யானைக்கு அமரர் உம்
பல்—யானைகளுக்களுளே ஐராவதமும—தேவில திருமால் என—தேவர்களு
களுளே திருமாலும்போல,—பாவிறகு வளளுவா வெணபாச சிறந்தது என
ப—மூலகங்களுளே திருவள்ளுவர் குறளவெணபாச சிறந்தது என்று அ
றிவுடையோர் சொல்லுவார். எ-று.

ஏ அசை. பா ஆகுபெயர். பொன ஆடகம், இனிச்சிறை, சாந்ருபம், சாம்பு
னதம் என நாலவகைப்பரிம. காமதேனு வசிட்டமுனியிடத்துள்ளதாகலின்,
அருமுனியாவென்றார். உவமானமுகத்தால் இஃது பலமூலகங்களிலும் சிறந்தது
நிறநின்ற மாட்சிமை சொல்லியபடி.

(௩௬)

மதுரைப் பெருமருதனார்.

௩௭. அறமுபபத் தெட்டுப பொருளெழுப தினபத்
திறயிருபத தைநதாற் தெளிய—முறைமையால்
வேத விழுப்பொருளை வெணகுறளால் வள்ளுவன
ரோதவழகு கற துலகு.

இ-ள். அறத்திறம் முபபததெட்டால் — அறத்தினகூறுபாடி முபபத்தெட்
டதிகாரங்களாலும்,—பொருட்டிறம் எழுபதால்— பொருட்கூறுபாடி எழுப
ததிகாரங்களாலும், — இன்பத்திறம் இருபத்தைந்தால் — காமத்தினகூறு
பாடி இருபத்தைந்ததிகாரங்களாலும்,—தெளிய—தெளியும்பொருட்டு,—மு

உ௦

றைமையால் வேத விழுப்பொருளை வெண்குறளால் வள்ளுவனார் ஓத—கா
னகாரியவொழுக்கால் வேதத்தினுயர்வாங்கிய பொருளைக் குறள்வெண்பாக்க
ளாலே திருவள்ளுவனார் ஓதலால்,—உலகு வழக்கு அற்றது—உலகமானது
வழுவதலின்னும் நீங்கிறது. எ-று.

திறமும் ஆறும் முன்னுதகூட்டப்பட்டன. உயாவாகிய பொருள கருமகா
ண்டம் பிரமகாண்டமிரண்டினுளும் சிறந்தபொருள். வழக்குதல் விதியை
விலக்கென்றும் விலக்கை விதியென்றும் கோடல். உலகு மகனையுணரத்தி
ரின்றது. துணிவுபற்றி அறத்தென இறந்தகாலத்தாற கூறினார். முன்னதின
வேறுபட்ட முபபால்களினதிகாரத்தொகைகளோடு உலகிற்கு விளையும் நன
மை சொல்லியபடி.

(௩௭)

கோவூர்க்கிழார்.

௩௮. அறமுத னுன்கு மகலிடத்தோ ரெல்லாந்
திறமுறத் தோந்து தெளியக—குறள்வெண்பாப்
பன்னிய வள்ளுவனார் பான்முறைநே ரொவவாதே
முன்னே முதுவோர் மொழி.

இ-ள். அறமுதல் நான்கும் அகலிடத்தோர் எல்லாம் திறம் உறத் தோந்து
தெளியக் குறள்வெண்பாப் பன்னிய வள்ளுவனார் பான்முறை—அறமுதலியநா
ன்குபொருள்களையும் மண்ணுலகத்துள்ளோரெல்லாம் வகைப்பட ஆராய்ந்து
தெளியும்பொருட்டிக் குறள்வெண்பாக்களாலே சொல்லப்பட்ட திருவள்ளுவ

நாயனாரது முப்பாலகளையுடைய புத்தகத்தின்கண்ணே—முன்னு முதுவோ
மொழி நேர் ஒவ்வாது—முற்காலத்தானுள் பெரியோரது அலகளுக்கு நோ
தல் பொருந்தாது. எ-று.

மொழி ஆகுபெயர். பெரியோராவார வடமொழியிலும், தென்மொழியிலும்,
பிறமொழிகளிலும், அல்செய்த முனிவரும், புலவரும், பிறரும். அந்நூல்களா
வன மனு முதலியோராலே செய்ப்பட்ட அறநாள்முதலியன. இதனபுத்தகத்
தில் முன்னுலகனிலொன்றும் சோக்கப்படுத்தாத தருவதனறென்று சொல்
வியபடி. (௩௮)

உறையூர் முதுகூற்றார்.

௩௯. தேவிற சிறந்த திருவள ஞ்வாருள்வெண்
பாவிற சிறந்திடுமுப் பாலபகரார்—நாவிற
சுயலில்லை சொறகவை போர்விலலை மறறு
செயலில்லை யென்னுந் திரு.

இ-ள். தேவிற சிறந்த திருவளஞவா குறளவெண்பாவிற சிறந்திடு முப்பால
பகரார் — தெய்வத்தனமையாற சிறந்த திருவளஞவரது குறளவெண்பாக்
களோடு கூடிச் சிறந்த தோனருநின்ற முப்பாலகளையும் ஒதாரது—நாவிறகு
உயல் இல்லை—வாககிறகு இனசொறசொல்லி வாழ்தல் உண்டாகாது,—சொ
ற்கவை ஓர்வு இல்லை—மனத்திறகு சொறகளினசுவையை அறிதல் உண்டா
காது,—மறறும் செயல் இல்லை—இவையனறியும் காயத்தககு நல்ல செய

உ

துண்டாகாது—என்றும் திரு— என்று நினைத்துத் திருமகள் அணிதததுச்
சோரார். எ-று.

கலவயோதற்கும் செயலுக்கும் உரிய மனமும், காயமும், வருவிக்கப்பட்
டன. திருமகள் சோமையாகிய காரியத்தைக் காரணமாக உபசரித்தார். ஒ
தாரக்குளவாகாகை கூறவே, ஒதுவோரகு இவையுளவாகலின், வாக்கிறகுக்
கறிஞ்சொல், பொய், கோள், புறங்கூறல்களும், மனத்திறகுப் பிறனிலவியை
தல், பிறன்பொருளவியைதல், பிறன்பொருட்குக் கேடெண்ணல், பிறவுவிக
கிறதெயெண்ணல்களும், காயத்திறகுப் பிறனமனைபுணாதல், உயிரகொடு
செய்தல், பழியுணுணல், பிறப்பொருளவெளவல்களும், ஆகிய குறறங்களெ
லாம் நீங்குமென்பதும் பெறப்பட்டது. அறவினபங்கட்குக் காரணமாதறசிற

படிபடைய பொருட்பேறு இஃதோதலின் உளதாமென்றபடி.

(௩௧)

இழிகுப்பெருங்கண்ணாறு.

சு0. இம்மை மறுமை யிரண்டு மெழுமைகளுக்கு
செமமை நெறியிற் றெளிவுபெற—மூமமையின்
வீடவறறி னுங்கினை விதிவழங்க வளருவனா
பாடின ரினகுறள வெண் பா.

இ-ள். இம்மை மறுமை இரண்டும் எழுமைக்கும் செமமை நெறியின் தெளிவு பெற—இசுபரதகட்காவனவிரண்டையும் வினைப்பயனறொடாதற்குரிய ஏழு பிறப்பிறகுமாகச் செவ்வையானவழியால் யர்வரும் தெளிதலபெறவும்,—மூமமையின் அவறறின் வீடு நான்கின் விதி வழங்க—அறம் பொருள் இனப்பெற னனும் முப்பாக்களுள் அம்முப்பாறபொருள்களோடு வீடுமாகிய நார்பொருள்களது விதிகளும் வழங்கவும்,—வளருவனா இன் குறளவெண்பாப பாடினா—திருவளருவநாயனா இனிய குறள்வெண்பாவைப் பாடினா. எ-று.

செவ்வையானவழி விதியும் பத்தியும் ஞானமும் கோயாளிகு மருகதம் அனுபானமும் பத்தியமும்போல ஒன்றற்கொன்று முரணாகு கூடி நிற்கும் வழி. வீட்டுவிதி தறவறத்திறகாணக. இம்மை மறுமை வீடு மூன்றும் பயக்குமாறு சொல்லியபடி.

(சு0)

செயிர்க்காவிரியார்மகனார் சாத்தனார்.

சுக. ஆவனவு மாகா தனவு மறிவுடையார்
யாவரும் வல்லா ரொடுத்தியமபத—தேவர்
திருவள் ளுவாதாமுரு செப்பியவே செயவார்
பொருவி லொழுககம்பூண் டார்.

இ-ள். ஆவனவும் ஆகாதனவும் அறிவுடையார் யாவரும் எடுத்தியம்ப வல்லார்—மக்களுக்கு ஆவனவறறையும் ஆகாதவறறையும் அறிவுடையார் யாவரும் இனி இதினிருந்து எடுத்துச்சொல்லுதற்கு வல்லவரானார்,—தேவர் திருவள்ளுவர் செப்பியவே பொருவில ஒழுக்கம் பூண்டார் செயவார்—ஆதலால், தேவராகிய திருவள்ளுவராலே சொல்லப்பட்டவறறையே ஒப்பிலாத ஒழுக்கத்தை மேற்கொண்டவர் செய்வார். எ-று.

இவ்வாறு நகரமே, அவசேதத்திலிருந்து உள்ளவாற்றேத்தச்சொல்லுதல அ
 தீயினையார்க்கு முடியாமையால், ஒழுக்கம் பூண்டார்க்கு அதனகண்ணே சொ
 லைப்பட்டபடி வருவாமற்செய்தல கூடாமை காட்டப்பட்டது. நாம், உம் அ
 கைகள். ஆவன இன்பத்தைத் தருவன. ஆகாதன துன்பத்தைத் தருவன. ஒப்
 பில்லாதவொழுக்கம் கொல்லாமை முதலியன. போதகாசிரியருக்கும், கேட்
 டொழுக்குவோர்க்கும், வரும் னனமை சொல்லியபடி. (சக)

செயலூர்க் கொடுஞ்செங்கண்ணனார்.

சஉ. வேதப பொருளை விரகால விரிததுலகோ
 ரோதத் தமிழா லுளசெய்தா—ராதலா
 லுள்ளுந ருளளும் பொருளெல்லா முண்டென்ப
 வள்ளுவர் வாயமொழி மாடடி.

இ-ள. வேதபொருளை உலகோர ஓத விரகால விரிததுத் தமிழால் உரை
 செய்தா—வேதத்தினபொருளை உலகத்தார ஓதியுணரும்பொருட்டு உபாயத்
 தால் விரித்தது தமிழ் மொழியினாலே சொல்லியருளினார். —ஆதலால் உள்ளு
 நர் உள்ளும் பொருளெல்லாம் வள்ளுவர் வாய்மொழிமாடடி உண்டு எனப்—
 ஆதலால், நினைப்பவா நினைக்கும் பொருள்களெல்லாம் திருவள்ளுவர் திருவா
 யிற்றிநத திருக்குறளினகண்ணே உண்டென்று அறிவுடையோர் சொல்லு
 வா. எ-று.

உபாயத்தால் விரித்தல் சொறடிருக்கத்தால் ஒகத்தெளிதென மனவெழுச்சி
 யுண்டாகக்கி கற்போரது அறிவுள்விறகேறகப் பொருளளவு விரிய வைத்தல்.
 நினைக்கப்படும பொருள்களெல்லாம் இதனகண்ணே இக்காரணத்தால் தோன
 ருவின்றனவென்று கூறியபடி. (சஉ)

வண்ணக்கஞ்சாத்தனார்.

சக. ஆரியமுஞ் செந்தமிழ் மாராயந் திதனினிது
 சீரிய தென்றென்றைச் செப்பரிதா—லாரியம்
 வேத முடைத்துத் தமிழ்கிரு வளவ்வன
 ரோது குறட்பா லுடைத்து.

இ-ள. ஆரியமும் செந்தமிழும் ஆராயநது இதனின இது சீரியது என்று
 ஒன்றைச் செப்பரிது—வடமொழியையும் தெனமொழியையும் ஆராயநது இ

தைக்காட்டிலும் இது சிறப்புடைத்தென்று ஒன்றைத் தெரிந்துகொள்வதற்கு
கூடாது, — ஆரியம் வேதம் உடைத்துத் தமிழ் திருவள்ளுவனா ஓது குறட்
பா உடைத்து—வடமொழி வேதமுடைத்து, தமிழ்மொழி திருவள்ளுவநாய
னா சொல்லிய குறட்பாவுடைத்து, ஆதலால். எ-று.

ஆல் அசை. வடமொழியும் தென்கொழியும் பிறமொழிகள்போலாது பாணி.
னியாரும் அசத்தியனாருமுதலாகிய முனிவர்களாலே செய்யப்பட்ட இலக்கண
நூல்களாலே சீர்திருநதி நின்றனமுதலிய குணங்களுடைமையாலும், அது பி
ராகிருதமுதலியவற்றுக்குப்போல் இது ஆந்திரமுதலியவற்றுக்கு முதலாய் நி
றநாலும், ஒன்றற்கொன்று குறைபாடுடைத்தன்றேனும், வேதமுடைமைபற்
றி வடமொழிக்குச் சொல்லப்பட்ட உயாவு தென்கொழிக்கண்ணே திருக்கு

உக.

றன உண்டாதலின் இனிமில்லையென்றற்கு, இதனினிது சீரியதென்றொன்றை
ச்செப்பரிதென்றார். இத்திருக்குறளாலே வடமொழியோடு தென்கொழிக்கு
ஒப்புமைநிறைவு சொல்லியபடி.

(சக.)

களத்தூர்க்கிழார்.

சச. ஒருவ நிருகுறளே முப்பாலி னேதாந்
தரும் முதனான்குஞ் சாலு—மருமறைக
ளைந்தன சமயநா லாறுநம் வள்ளுவனார்
புந்தி மொழிந்த பொருள்.

இ-ள. அருமறைகள் ஐந்தாம் சமயநா லு ஆறாம் நம் வள்ளுவனார் புந்தி மொ
ழிந்த பொருள் — இருக்குமுதற்பாரதமீறாகிய அரிய வேதங்களைந்தாம் அவ்
வேதத்தின்வழிப்பட்ட சமயநூல்களாறாம் நம்முடையதிருவள்ளுவரால் உல
கத்தார்க்குப் புத்தியாகச் சொல்லப்பட்ட நூலிலடங்கும், — ஒருவா இருகுற
ளே முப்பாலின் ஒதாம் தரும்முதல நான்கும் சாலும்—ஆதலால், ஒருவா ஒரு
விகற்பமும் இருவிகற்பமுமாகிய இருவகைக்குறள்களையுமே முப்பால்களில்
அத்தியயனஞ்செய்த அறியப்படுகின்ற அறமுதலிய நார்பொருள்களும் அவ
ருக்குப் போதும். எ-று.

ஒருவனாகே ஐந்தாம் ஒதியுணர் முடிவுபோகாது வேறுவேறான அதிகாரி
களுடைமைபற்றி, அருமறைகளைந்தமென்றார். சமயநூலாறும் ஒன்றேபொரு

ளென்னும் பாட்டுமையிறகானக. நமக்கெல்லாம் அறிவொழுக்கவகொருத்தி
 கல்வழிப்படுத்த வந்த பரமாசாரியா இவரோயென்னுமுரிமைதோன்றற்கு நம
 வளஞவனொன்றா. மறைக்கின்றது சமயநூலாறும் நமவளஞவனொ புநதி
 மொழிந்தபொருளெனலால், அவைபலவற்றினும் வேறுவேறுவகைப்பட்சி
 சிறந்துநின்ற கருத்துக்களெல்லாம் இவ்வொருநூற்கண்ணே அடங்கிநிற்கின
 தமை சொல்லப்பட்டதாயிற்று. பொருள ஆருபெயர். ஒருவனொப் பொதுப
 படக்கூறலால், இதனை ஒதுதற்குப் பெண்பாலாருக்கும் அதிகாரமுண்டென
 பது கொள்ளப்பட்டது. இவ்வொருநூலோத்யுணர்நதோர் அருமறைக்கின்றது
 சமயநூலாறும் ஒத்யுணர்நதோராவனொன்படி. (சுச)

நச்சுமனா.

சடு. எழுத்தசை சீரடி சொற்பொருள யாபபு
 வழுக்கில வனப்பணி வண்ண—மிழுககின்றி
 யென்றெவர் செயதன வெல்லா மியம்பின
 வின்றிவ ரின்குறளவென பா.

இ-ள். எழுத்து அசை சீர அடி சொல் பொருள யாபபு வழுக்கு இல் வனப
 பு அணி வண்ணம் இழுக்கு இனயி என்று எவா செயதன — எழுத்தமுதல்
 வண்ணமீருகச் சொல்லப்பட்ட இவற்றுள் வழுவுதலில்லாமல் எக்காலத்தில
 எவரால் எவை செய்யப்பட்டன,— எல்லாம் இன்று இவா இன குறள்வென
 பா இயம்பின—அகையெல்லாம் இக்காலத்து இதற்குவள்ளுவராலே செய்ய
 ப்பட்ட இவ்வினியகுறள்வென்பாக்களிற் சொல்லப்பட்டன. எ-று.

உச

வன்ப்பு அழ்மை, அழகு, தொன்மை, தோல், விருது, இயைபு, புலன்,
 இழைபு. அணி சொல்லணி, பொருளணி, ஒலியணி. வண்ணம் குறிலகவந்து
 வகிவைவண்ணமுதலியன. ஒவ்வொருகாலத்தில் ஒவ்வொருபாவலா ஒவ்வொ
 ருருணத்தினாலே சிறந்து விளங்க தூலசெய்தனர், இவரோவெனின எல்லாக்
 குணங்களாலும் நிறைந்து சிறந்து விளங்கச் செயதமையின, இவ்வாறு கூறி
 னா, இதன்பாக்களின் சிறப்புச் சொல்லியபடி. (சடு)

அக்காரக்கனிநச்சுமனார்.

சக. கலைநிரமபிக காண்டற கினிதாகிக கண்ணி
னிலைநிரமபு நீரமைத தெனினுந்—தொலைவிலா
வானூர் மதியந் தனக்குண்டோ வள்ளுவர்முப்
பானு னயததின் பயன்.

இன். கலை நிரமபிக் காண்டறகு இனிதாகிக கண்ணினிலை நிரம்பு நீரமைத்
து எனினும்—மதியமும் முப்பானுமும் பதினாறுகலைகளாலும், அறுபத்துநா
லுகலைகளாலும், நிறைந்த, நோககுதறகு, ஆராய்ச்சிசெய்தறகு, இனிதாகி,
முகக்கண்ணினிலையில், அகக்கண்ணினிலையில், நிரமபுகின்ற தன்மையுடைத்தா
யினும், குணமுடைத்தாயினும்,— வள்ளுவர் முப்பானால் நயத்து இன்பயன்
தொலைவு இலா வான் ஊர் மதியநதனக்கு உண்டோ—திருவள்ளுவரது முப்
பானுலின் து நயத்தால் விளைவதாகிய இனிய பயனுடை ஒழிவினறி ஆகாசத்
தினகண்ணே திரிகின்ற மதியினிடத்து உண்டோ! எ-று.

மதியநதனக்கென்றது வேறுமையெனக் கம். ஓகாரம் எதிர்மறை. ஆதாரமா
கக் கொள்ளுதற்கு ஏற்புடைத்தல்லாதீர் வானே ஆதாரமாகக் கோடலின், இழி
வு தோன்றத் தொலைவிலாவானூர்மதியமென்றோ. நயம் மறுபபடாமை, மழு
ங்காமை, குறைவுறுமை முதலியன. பயன் இமமை மறுமை வீட்டினபங்க
ள். ஒப்புமைசொல்லுதற்கு ஊலகளில் ஒன்றும் இனமையால், ஏனைப்பொருள்
பலவற்றினுஞ் சிறந்த மதியையாயினும் சொல்லுதமென்ப புகின் அதவும் இ
தனாற்றகுதவதன்றென்றபடி. (சக)

நப்பாலத்தனார்.

சள. அறநதகளி யானற பொருடிரி யின்பு
சிறந்தநெய் செஞ்சொற்றீத தண்டு—குறும்பாவா
வள்ளுவன ரோற்றினார் வையத்து வாழ்வாக
நூள்ளிரு னீகரும விளக்கு.

இள. அறம் தகளி—தருமம் அகலும்,—பொருள் திரி—பொருள் திரியும்,
—இன்பு நெய்—காமம் நெய்யும்,—செஞ்சொல தீ— செவ்வியசொல நெரு
ப்பும்,—குறும்பாத் தண்டா—குறட்பாத் தண்டும் ஆக,—வள்ளுவனார் வை
யத்து வாழ்வார்கள் உள்ளிருள் நீகரும விளக்கு ஏற்றினார்—திருவள்ளுவநா
யனார் பூயியின்கண் வாழ்வோரது அகத்திருநீ ஒழிப்பதாகிய விளக்கு ஏற்றி

ஞர். எ-று.

ஆன்றல் மேம்படுதல். அகத்திருள் அஞ்ஞானம். தீச்சுடர் தகனி முதலியவ
ற்றோடு கூடிப் புறத்திருளை எப்படியோ அப்படி நாயனான திருவாயிற் பிற

உரு

ந்த செஞ்சொல் அறமுதலியவற்றோடு கூடி அகத்திருளைக் கெடுத்தலின், இவ்
வனம் உருவகஞ்செயலாயிற்று. மனையகத்தேற்றப்படுகிற விளக்கு அமமனை
யகத்துள்ளராககுமாதிரிமே உபயோகியாய நின்றலாலும், அகத்திருளைக் கெ
டுக்கவல்லதன்மையாலும், இஃது உலகத்து வாழ்வோர் பலாகும் உபயோ
கியாய நின்றலாலும், அகத்திருள் கெடுத்தலாலும், அதனை இது பலகோடி
மடங்கு மிகஞ்சு சிறந்து நிறகின்றமை உணர்த்தியபடி. (சஎ)

குலபதிநாயனார்.

சஅ. உள்ளக கமல மலாததி யுளத்துள்ள
தளளற கரியவிரு டளளுதலால்—வள்ளுவனார்
வெள்ளைக் குறடபாவும வெங்கதிரு மொககுமெனக
கொள்ளத் தருவருணததைக கொணமி.

இ-ள். உள்ளக்கமலம் மலாததி உளத்து உள்ள தளளறகு அரிய இருள
தளளுதலால்—நெஞ்சமாகிய தாமரைமலரை மலாததி மக்களது அகத்தி
ள்ள பிறிதொன்றானுலே நீக்கப்படாத அஞ்ஞானவிருளை நீக்குதலால்,—வள
ளுவனார் வெள்ளைக்குறடபாவும வெங்கதிரும குணததைக்கொணமி ஒக்கும்
எனக கொள்ளத்தகும்— திருவள்ளுவரது குறள்வெண்பாவும, புறத்துத் தா
மரைமலரை மலாததிப் புறத்திருளை நீக்குகின்ற சூரியனும், அச்செய்கையை
க்கொணமி ஒக்குமென்று கொள்ளத்தகும். எ-று.

செயலும் தொழிற்பண்பெனப்படுதலின், குணமெனப்பட்டது, அது மல
ரத்தலும், தளளுதலுமாம். குணததைக்கொண்டெனவே, செயப்படுபொருளை
க்கொணமி ஒக்குமெனக கொள்ளத்தகாதென்றதாயிற்று. உலகக்கெல்லாம்
பேரொளியாகிய சூரியனும் இதற்கு ஒருபுடைரொப்பாமெனற்படி. (சஅ)

தேனீக்குடிக்கீரனார்.

சக. பொய்யப்பால் பொய்யேயாயப் போயினபொய் யல்லாத
மெய்யப்பால் மெய்யாய விளங்கினவே—முப்பாவிற்
• நெய்வத திருவள ஞ்வாசெப் பியகுறளால்
வையத்து வாழ்வா மனத்து.

இ-ள். நெய்வததிருவளஞவா முப்பாவிற் செபிய குறளால்— நெய்வதத்
னமையையுடைய திருவளஞவநாயனா மூன்றுபாலகையுடையதாகக் கூறிய
குறணாகக் கேட்டறிதலால்,—வையத்து வாழ்வா மனத்துப் பொய்யப்பா
ல் பொய்யேயாயப் போயின—உலகினகண் வாழ்வாருடைய மனத்துப் பொ
ய்யினபகுதியிற்பட்டவையெல்லாம் பொய்யேயாயப் போயின, — பொய்ய
ல்லாத மெய்யப்பால் மெய்யாய விளங்கின—பொய்மமையல்லாத மெய்யினப
குதியிற்பட்டவையெல்லாம் மெய்யேயாய விளங்கின. எ-று.

குறளாற் பொய்யப்பால் பொய்யேயாயப் போயின மெய்யப்பால் மெய்யேயா
ய் விளங்கின எனவே, இதற்கு முன்னெல்லாம் உண்மை துணியப்படாமையி
ன், பொய்யப்பால் மெய்யப்பாலபோன மேற்கொள்ளப்படும், மெய்யப்பால் பொ
ய்யப்பாலபோற கைவிடப்படும், மயங்கிக்கிடந்தனவென்றதாயிற்று. இதனமெ
ய்யுணர்வுபயத்தற்சிறப்புச் சொல்லியபடி. (சக)

உசு

கொடிஞாழன்மாணிபூதனார்.

இ0. அறனறிந்தே மான்ற பொருளறிந்தே மின்பின்
நிறனறிந்தேம் வீடு தெளிந்தே—மறனெறிந்த
வாளார் நெடுமாற வள்ளுவனார் தம்வாயாற்
கேளா தனவெல்லாங் கேட்டு.

இ-ள். மறன் எறிந்த வான ஆர நெடுமாற—பகைவனாயெறிந்த வரட்படை
தங்கிய வீரோக்கும் பாண்டியராசனே,—வள்ளுவனாதம் வாயாற் கேளாத
னவெல்லாம் கேட்டு அறன்றிறன் அறிந்தேம்—திருவளஞவநாயனாது வாக
கால இதற்குமுன் கேட்கப்பட்டல்லாதவையெல்லாம் இப்போது கேட்டு, அற
த்தின் நிறதையறிந்தேம், —பொருட்டிறன் அறிந்தேம்— பொருளினிறித்த
தை அறிந்தேம்,—இனபின் திறன் அறிந்தேம்— இனபதத்தின்றிறத்தை அறிந்
தேம்,—வீட்டுத திறன் தெல்கதேம்—வீட்டினிறித்ததை அறிந்தேம். எ-று.

திறன் அறமுதலியவற்றோடுங் கூட்டப்பட்டது. மறன் ஆகுபெயர். கேளா

தன் பிறநூலாசிரியாகக்கெல்லாம் அறிந்த சொல்லுதற்கெட்டாதிருந்த அறமுதலியவற்றினிடபவகள். இம்மை மறுமை வீடுகளைக் குறித்தணாதற்குரிய உறுதிப்பொருளுனகுமுணாதலின், இனி யாதொனருவது குறைவிலையென்றபடி. (10)

கவுணியனார்.

10. சிந்தைக் கினிய செவிகினிய வாய்க்கினிய
வந்த விருவினைக்கு மாமருந்த—முந்திய
நன்னெறி நாமறிய நாப்புலமை வளருவனா
பன்னிய வின்முறளவெண் பா.

இ-ள். முந்திய நன்னெறி நாம அறிய நாப்புலமை வளருவனா பன்னிய இனமுறளவெண்பா—முறப்பட்டதாகிய நலவழியை நாமறியும்பொருட்டி நா வால் விளங்குகின்ற புலமையையுடைய திருவளருவநாயனாராற் சொல்லப்பட்ட இனியமுறளவெண்பாககள்—சிந்தைக்கு இனிய—நினைத்தால் மனத்திற்கு இன்பஞ்செய்வன,—செவிகு இனிய—கேட்டாற் காதுக்கு இன்பஞ்செய்வன,—வாய்க்கு இனிய—ஒதினால் வாய்க்கு இன்பஞ்செய்வன,—வந்த இருவினைக்கு மா மருந்த—தொடாநதுவருகின்ற இருவினைகளாகிய நோய்களுக்கும் பெரிய மருந்துகளாவன. எ-று.

குறட்பாவை மருந்தென்றமைக்கு ஏறக வினையை நோயெனனாமையால், ஏகதேசரூபம். நல்வினையும் பிறவிகு ஏதுவாகலால், இருவினையெனரா. முறப்பட்ட நலவழி நன்மக்களுக்கு அநாதியாயமைநதுள்ளது; அது சமயத்தாரது பனவகைப்பட்ட கற்பனையினாலே மறைபட்டு நின்றமையின், நாமறிய வெனரா. இந்நூலின் பாக்களைச் சிந்தித்தனமுதலியன செய்யுங்காலும் சொற்பொருளையங்களாலே இன்பம் விளைத்துத் தெய்வத்தனமையால், விளைத்த யரும் ஒழிக்குமென்றபடி. (11)

மதுரைப்பாலாசிரியனார்.

இஉ. வெள்ளி வியாழம் விளங்கிவி வெண்டிங்கள்
பொள்ளென நீக்கும் புறவிருளைத்—தெள்ளிய
வள்ளுவ ரினகுறள வெண்பா வகிலத்தோ
ருளணிநு னீக்கு மொளி.

இ-ள். வெள்ளி வியாழம் விளங்கு இரவி வெண்டிங்கள் புறவிருளைப் பொ
ள்ளென நீக்கும்—சுகதிரன் சூருரு சூரியன் சுகதிரன் என்பன புறத்திருளை
வினாவிலே நீக்கும் ஒளிகளாம்,— தெள்ளிய வள்ளுவர் இனகுறளவெண்பா
அகிலத்தோர் உள்ளிருள நீக்கும் ஒளி—முற்றணாகத் திருவள்ளவராயனார் இ
னிய குறளவெண்பா உலகத்தோரது உள்ளிருளை நீக்கும் ஒளியாம். எ-று.

இவ்வனங்கூறவே, புறத்திருளுக்கு அவைபலவுள, அகத்திருளுக்கு இஃதொ
ன்றே உளதென்றதாயிற்று. அவற்றை ஒன்றிலும் நீக்கப்படாத அகத்திருளை
நீக்கவல்லதாவின, இதற்கு எவ்வாற்றாலும் ஒப்பதொன்றினறென்றபடி.

ஆலங்குடிவங்கனார்.

ருக. வள்ளுவர் பாட்டின் வளமுரைக்கின் வாய்மடுக்குந்
தெள்ளமுதிந் தீஞ்சுவையு மொவ்வாதாற—தெள்ளமுத
முண்டறிவார் தேவ ருலகடைய வுண்ணுமால்
வண்டமிழின் முப்பான மகிழ்நது.

இ-ள். வள்ளுவர் பாட்டின் வளம் உரைக்கின் வாய்மடுக்கும் தெள்ளமுதி
ந் தீஞ்சுவையும் ஒவ்வாது — திருவள்ளுவரது பாட்டினது தீஞ்சுவையைச்
சொல்லுமிடத்து, உண்ணப்படுகின்ற தெள்ளிய அமுதினது தித்திப்பாகிய சு
வையும் ஒப்பாகாது,—தெள்ளமுதம் உண்டு அறிவார் தேவர்—அத்தெள்ளிய
அமுதையுண்டு அதன்சுவையை அறிபவர் தேவர்கள்,—வண்டமிழின் முப்பா
ல் உலகடைய மகிழ்நது உண்ணும்—வளம் பொருநகிய தமிழின்கண்ணதா
கிய முப்பாலாகிய அதின் முமமடிசிறந்த பாலை எல்லாவுலகத்தாரும் மகிழ்
நது உண்டு தீஞ்சுவையறிவார். எ-று.

வளம் ஆகுபெயர். ஆல அசை. அவையிராதம் வாயுட்பெயதவழி நாவிறப
ட்ட சிறிதபொழுதளவே தீஞ்சுவை பயப்பது, இப்பாட்டு நெஞ்சின்கணிகை
பெற்று ஒழிவின்றித் தீஞ்சுவை பயத்தலின், ஒவ்வாதென்றார். முப்பால் சிலி
ஷ்டரூபகம். இனி எவ்வுலகத்தாருக்கும் கருமஸூரியாகிய இவ்வுலகத்துடனோ

ன்றி மெய்ப்பொருளுணர்நதனி வீட்டினபம் பெறுதல் கூடாமையின, உலகடையவுண்ணுமென்றா. அன்றி, அவவுலகத்துத் தேவர்களும் தமது மேறப்பட்டவரினிலே இதனது உயர்வொப்பற்ற குணத்தை அறிந்து முக்கியப்பிரமாணமாகக் கொண்டு மகிழுகூவரென்பதுபற்றி, அந்நவகூறினொன்றி மமையும். இஃது இவவுலகத்தார்களேயன்றி அவவுலகத்தார்க்கும் பயன்படுமாறு சொல்லியபடி. (ரு௩)

திருத்தணிகைச சரணப்பெருமானையா செய்த
திருவள்ளுவமாலையுரை முற்றிற்று.

உஅ

இடைக்காடாபாடல்.

கடுகைத் துளைத்தேழ கடலைப் புகட்டிக்
குறுகத் தறித்த குறள்.

இ-ள். குறள்—நாயனாது தூலின ஆயிரத்த முறதறறுமுபது குறளவெண்பாக்களும்,—கடுகைத் துளைத்து ஏழகடலைப் புகட்டிக் குறுகத் தறித்த—கடுகை அதனடுவே துளைசெய்து எழுகடனீரையும் அததுளையுட்பெய்து தன்னளவிற குறுகும்வண்ணம் தறித்துவைத்தால், அதுபோலவனவாகும். எ-து.

பிகக சிறறளவிறகு எடுத்ததுசொல்லப்படுவதொரு துண்பொருளாகலின், கடுகு சொல்லப்பட்டது. இரண்டனுபு தறித்தவெனவினை கொண்டது. துளைத்தல் உள்ளீடு போக்குதல். புகட்டென்பது புகட்டென விகாரப்பட்டு முத்தனிலையாய நிறறலின், புகட்டியென்றது. துளையினிடவெளிக்கும அதன் புறமுடிக்கும் கொள்ளப்பட்ட பறகு சிறிதாக ஒழிந்த பறகுபெரிதாகலின், குறுகவென்றா. தறித்தாலன்னவென்றபாலது தறித்தவென இடைக்குறைந்து நின்றது. இல்லாதபொருளை உவமானமாகக் கூறலின், இல்பொருளுவமை. குறட்பாக்களுள் ஒவ்வொன்றும் அதுபோறலின், தறித்தவென்ப பணமையாற் கூறலாயிற்று. குறள் பாலபகாவஃறினைப்பெயராகலின், இவகே பணமைக்காயது. இவ்நவகூறவே, குறடபாவின் சொறசுருககமும் அதனுள் அடக்கப்பட்ட பொருளவிரிவும் நோக்குமவழி, அக்கமிகும் ஏழகடனீரும்போலுமென்றதாயிற்று. பொருளவிரிவினளவுபடாமை சொல்லியபடி.

இப்பாட்டிலே “அணுவைத் துளைத்தேழ் கடலைப் புகட்டிக—குறுகத் தறித் த குறள்.” என முதற்சொல்லை மாற்றி ஓளவையாராற் புகழ்ச்சி செய்பபட்டது.

ஆசிரியர்கிருநாமங்கள்—கூ.

திருவள்ளுவர்.

நாயனார்.

தேவர்.

முதற்பாவலர்.

தெய்வப்புவலர்.

நான்முகனார்.

மாதானுபங்கி.

செந்நாப்போதார்.

பெருநாவலர்.

தூலின்றிருநாமங்கள்—கூ.

திருக்குறள்.

முப்பானூல.

உத்தரவேதம்.

தெய்வதூல.

திருவள்ளுவர்.

பொய்யாமொழி.

வாபுறைவாழ்த்து.

தமிழ்மறை.

பொதுமறை.

திருவள்ளுவநாயனார் திருவடி வாழ்க.

உ

திருக்குறள்கராதி.

குறள்.	பக்கம்.	குறள்.	பக்கம்.	குறள்.	பக்கம்.
அகடாராரல	- 2௬௧	அரிதரோதேற	- ௩௩௨	அழககொண	- ௧௧௩
அகப்பபடி	- - ௩0௮	அரிதாறறி	- ௩௩௪	அழச்சொல	- 2௩௧
அகரமுதல	- - 2	அரியகறஞ்சற	- ௧௪௧	அழலபொ	- ௩௩௪
அகலாதனு	- - 202	அரியவறது	- ௧௩௧	அழிவனஉ	- ௧௩௬
அகழவாரா	- - ௪௩	அரியவெனரு	- ௧௩௮	அழிவறத	- - 2௩௪
அகனமாறது	- - 2௮	அருங்கேட	- ௩௧	அழிவினைவ	- 2௨௧
அகனமாறதி	- ௩0	அருஞ்செவ	- ௧௬௬	அழிவின்ற	- 2௨2
அஃகாமை	- - ௩௧	அருட்செல	- ௬௮	அழுககறற	- - ௪௧
அஃகியகன்	- - ௩௧	அருமறை	- 2௪௩	அழுககாறவா	- ௧௩
அங்கணத்த	- 2௧0	அருமைய	- ௧௬௧	அழுககாறுடைபா	- ௪௮
அசையியற	- - ௩௧௩	அருமபய	- - ௩௬	அழுககாறுடையானசக	- ௪௧
அச்சமுடை	- - ௧௩௮	அருவினையென	- ௧௪௩	அழுககாறென	- ௪௧
அச்சமேகி	- ௩0௮	அருளல்லதி	- - ௭2	அழுககாறறி	- ௪௮
அஞ்சாமைய	- ௧௪௭	அருளில்லா	- ௭0	அளவல்லசெய	- ௮2
அஞ்சாமையி	- ௧௧௩	அருளென	- 2௨0	அளவளாவில்	- ௧௩௩
அஞ்சுமறியா	- 2௪௧	அருளொளி	- 2௨0	அளவறிந்தா	- ௮2
அஞ்சுவதரு	- ௧2௭	அருள்கருகி	- - ௮௧	அளவறிந்து	- ௧௪2
அஞ்சுவதொ	- ௧0௮	அருள்சொ	- - ௬௧	அளவினகணி	- ௮௧
அடக்கமம்	- ௩௭	அருவெஃகி	- ௩௧	அளித்தஞ்ச	- ௩௩2
அடல்வேண	- - ௬௧	அலந்தாரா	- ௩௭௬	அறங்குறூ	- ௩2
அடற்றகை	- - 2௨௩	அலரொழவாரு	- ௩2௮	அறஞ்சாரா	- ௩00
அடக்கியகொ	- 2௭௩	அலாநாண	- ௩௩0	அறஞ்சொல	- ௩௩
அடிககியாரின	- ௧௮௩	அல்லலரு	- - ௬௧	அறத்தாறிது	- ௧௪
அடித்ததுகா	- 20௬	அல்லவை	- - ௩௧	அறத்தாறறி	- ௧௭
அணங்குகொலா	- ௩௧0	அல்லறபட	- ௧௬௩	அறத்தானவ	- ௧௪
அணியனறோ	- 2௧௧	அவாதந்தா	- ௩௪௧	அறத்திறகே	- 2௬
அறதனொன	- ௧2	அவாநெரு	- ௩௭2	அறத்தினுஉங்	- ௧௩
அறதனாறுற	- ௧௬0	அவாயில்லா	- ௧0௮	அறமபொரு	- ௧௪௮
அமரகத்தாற	- 2௩௬	அவாவினை	- ௧0௮	அறவாழிய	- - ௩
அமரகத்துவ	- 2௧௪	அவாவென்ப	- ௧0௬	அறவினையா	- ௧௧
அயிமுதிவ	- 22	அவிசொரிந	- ௭௩	அறவினையு	- - 2௬2
அமைந்தாறு	- ௧௪0	அவையறிந	- 20௭	அறனழிதி	- - ௩2
அரங்கினறி	- ௧20	அவையறியா	- 20௮	அறனறிந்தா	- ௧௮௬
அரங்கினறி	- 2௩௬	அவவித்தமு	- ௪௧	அறனறிந்தாறு	- ௧௩௧

குறள்.	பக்கம்.	குறள்.	பக்கம்.	குறள்.	பக்கம்.
அறனாக்கம் -	௪௮	அன்புநானெ -	௨௮௬	இடுக்கண்கா -	௨௬௫
அறனியலா -	௪௪	அன்புமறனு -	௬௭	இடுக்கணவ -	௧௮௨
அறனிமூக்கா -	௧௧௪	அன்புமறமார -	௨௫	இடும்பைக்கி -	௧௮௨
அறனினு -	௨௧௩	அன்பொர்இ -	௨௧௦	இடும்பைக்கெ -	௨௬௫
அறனெனப -	௧௮	அன்போடியை -	௨௫	இடைதெரிந -	௨௦௮
அறனென்கி -	௫௪	அன்றறிவாமெ -	௧௪	இணமுதன் -	௧௧௦
அறனகடை -	௪௩	—	—	இணபொந்தோ -	௮௮
அறனவ்வா -	௪௫	ஆகாறளவிட -	௧௪௨	இரணைய்தன -	௧௫௩
அறிசிலா -	௩௨௮	ஆகமுதாற -	௧௧௦	இமைப்பிறகா -	௩௨௫
அறிகொன -	௧௮௭	ஆககவரு -	௧௩௭	இமையாரின -	௨௬௬
அறிதோறறி -	௩௧௧	ஆககமதாவி -	௧௭௪	இமைப்பிறப -	௩௭௬
அறிநதாறறி -	௧௫௩	ஆககயிறந -	௧௭௪	இயலபாரு -	௧௧
அறிவறறந -	௧௨௫	ஆககமுத -	௧௮௮	இயலபினு -	௧௭
அறிவிலாதாந -	௨௪௪	ஆககமை -	௨௮௫	இயலபுளி -	௧௧௧
அறிவிலானெ -	௨௪௪	ஆபயனகு -	௧௧௫	இயறறந -	௧௧௪
அறிவினா -	௮௧	ஆபயநிவி -	௨௬௪	இரககவிர -	௩௦௧
அறிவினெ -	௫௭	ஆயநதாயந -	௨௩௦	இரததலினி -	௧௪
அறிவினமை -	௨௪௩	ஆராவியறகை -	௧௦௧	இரததலுயி -	௩௦௨
அறிவுடையாரா -	௧௨௭	ஆவிறகுநீரெ -	௩௦௫	இரததுமுயி -	௩௦௪
அறிவுடையாரெ -	௧௨௭	ஆவணியு -	௨௬௩	இரபபனிரப -	௩௦௫
அறிவுருவா -	௨௦௦	ஆறமுருமா -	௧௪௬	இரபபாரா -	௩௦௩
அறவாயநி -	௩௨௧	ஆறநினளவநிந -	௨௧௧	இரபபானவெ -	௩௦௩
அறையறை -	௩௦௮	ஆறநினளவநிநி -	௧௪௧	இரவாரிரப -	௨௬௭
அறகாண்யல -	௧௬	ஆறநினவருந -	௧௩௧	இரவுளவுள -	௩௦௬
அறறதநிந -	௨௭௨	ஆறநினினை -	௨௦௧	இரவெனனு -	௩௦௫
அறறமறைகரு -	௨௮௨	ஆறநினெழு -	௧௮	இருண்கி -	௧௦௨
அறறமறைத்த -	௨௪௫	ஆறநிபவாக -	௨௧௬	இருநோகி -	௩௧௩
அறறவொன -	௧௦௮	ஆறநுவா -	லி ௨௫௭	இருநுளளி -	௩௫௮
அறநுரழிபி -	௬௩	ஆறநுவா -	லபி ௬௩	இருநதோம்பி -	௨௭
அறநுரழிபி -	௬௩	அறநுவா -	லபி ௨௮௩	இருபுனலம் -	௨௧௪

அறநாக்கொன் - ௨௮௧
 அறநூலனவநிந - ௨௭௨
 அறநேமென் - ௧௮௩
 அனிச்சபபூ - - ௩௨௧
 அனிச்சமு - - ௩௨௨
 அனபகததில - - ௨௩
 அனபநிவாரா - ௧௧௧
 அன்பநிவு - - ௧௩௨
 அனபிலன - ௨௪௧
 அனபிலாரொல - ௨௩
 அனபிறகுமு - ௨௪
 அனபினவழி - ௨௭
 அனபினவி - - ௨௬௩
 அனபினுமா - - ௨௩
 அனபுடை - ல்வு ௨௮௩
 அனபுடை - ல்வு ௧௧௧

இகலான - ௨௪௮
 இகலிறகெ - ௨௪௮
 இகலினயி - ௨௪௭
 இகலெதிரா - ௨௪௭
 இகலெனப - ௨௪௬
 இகலென்னு - ௨௪௭
 இகலகா - ௨௪௮
 இகழ்ச்சியிற - ௧௩௧
 இகழ்ச்செ - ௩௦௨
 இடமெல்லா - ௩௦௪
 இடனிஸபரு - ௧௧
 இடிகருநது - ௧௩௨
 இடிபுரிந்தென - ௧௭௮
 இடிப்பாரா - ௧௩௩
 இடிக்கடப - - ௧௧௧

இருமனப்பெண் - ௨௬௩
 இருமைவகை - ௧
 இருவேறுபுல - - ௧௧௧
 இருளசேரிரு - ௩
 இலககமுடம - ௧௮௩
 இலககமுடா - - ௩௬௪
 இலமெனறகை - ௨௬௮
 இலமெனறுவெ - ௩௦
 இலரபலராகிய - ௭௬
 இலனெனறுதீய - ௩௮
 இலனென்னு - ௬௨
 இலவாழவா - - ௧௩
 இலலதெனி - ௧௧
 இல்லாரா - - ௨௧௧
 இல்லாரையரு - ௨௬௧
 இல்லாளக - - ௨௬௦

௩

குறள.	பக்கம்.	குறள.	பக்கம்.	குறள.	பக்கம்.

இலகுவதவற - - ௩௮௧
 இவறறுமாண் - - ௧௨௮
 இழத்தொறுஉ - - ௨௭௦
 இழிவநிறுதுண - - ௨௭௩
 இழுககலுடை - - ௧௨௩
 இழுககாமை - - ௧௫௮
 இழைத்ததிசு - - ௨௨௬
 இளித்தகக - - ௩௭௧
 இளிவாரின் - - ௨௭௧
 இளைதாசமு - - ௨௫௪
 இளையாரின் - - ௨௦௪
 இறந்தமைந - - ௨௫௬
 இறந்தவெ - - ௧௫௭
 இறந்தாரிற் - - ௮௮
 இறப்பேபுரி - - ௨௮௧
 இறலீனும் - - ௫௨
 இறுதிபய - - ௨௦௨
 இறைகடி - - ௧௬௬
 இறைகாச - - ௧௬௬
 இறப்பற-கண்ண - - ௨௭௫
 இறப்பற-கண்ணே - - ௨௬௬
 இனத்தார - - ௧௬௭
 இனம்போன் - - ௨௩௮
 இனியவுள் - - ௩௨
 இனியன்ன - - ௩௭௩
 இளைத்துனைத் - - ௨௮
 இளையரிவ - - ௨௩௦
 இன்கணுடை - - ௩௩௨
 இனசொல்லரி - - ௧௧௫
 இனசொல்லாரீ - - ௩௦
 இனசொலி - - ௩௨
 இனபகக - - ௩௩௬
 இனபதது-பய - - ௨௪௭
 இனபதது-வி - - ௧௮௪
 இனபமிடை - - ௬௦௬
 இனபமொ - - ௩௦௧
 இனபமலிழை-னி - - ௧௮௩

இன்னஞ்செ-நா - - ௮௬
 இன்னஞ்செ-ர - - ௨௮௪
 இன்னஞ்சிரக் - - ௬௩
 இன்னஞ்சின் - - ௩௩௩
 இன்னஞமை - - ௧௮௪
 இன்னஞவெ - - ௬௦
 ஈட்டயிவ - - ௨௮௮
 ஈதலிசைப - - ௬௫
 ஈதலவகரு - - ௬௪
 ஈராவகைவி - - ௩௦௮
 ஈவாராகணை - - ௩௦௩
 ஈனறபொ - - ௨௩
 ஈனறாணமு - - ௨௬௬
 ஈனறாணபி - - ௧௬௨
 உடம்பாடி - - ௨௫௬
 உடம்பொ - - ௩௨௩
 உடுக்கையி - - ௨௨௬
 உடுப்பதுஉ - - ௩௦௬
 உடைசெல - - ௨௭௦
 உடைத்தம - - ௧௪௦
 உடைமையு - - ௨௬
 உடையொ - - ௧௭௪
 உடையார - - ௧௬௮
 உடகப்பபா - - ௨௬௫
 உடபகைய - - ௨௫௫
 உணாவது - - ௨௦௬
 உணலினு - - ௩௮௨
 உணடாச - - ௩௬௩
 உணணறக - - ௨௬௬
 உணணறது - - ௪௭
 உணணுமையு - - ௭௨
 உணணுமையே - - ௭௨
 உதலிவகாதத - - ௩௩
 உபபமைந - - ௩௦௫
 உபாவகலந - - ௨௬௬

உலகத்தாரு - - ௨௪௬
 உலகத்தோ - - ௪௨
 உலகநதழீஇ - - ௧௨௬
 உலையிடத் - - ௨௨௨
 உவக்காரணென் - - ௩௪௨
 உவநதுறை - - ௩௨௫
 உவப்பத - - ௧௬௮
 உழந்தமுந - - ௩௩௬
 உழவினா - - ௨௬௭
 உழுதுணடு - - ௨௬௬
 உழுவாரு - - ௨௬௬
 உழைப்பிரி - - ௧௫௬
 உளபோன் - - ௧௬௬
 உளரொனினு - - ௨௬௨
 உளரொனனு - - ௧௬௧
 உளவகாது - - ௧௪௨
 உளளக்களித் - - ௩௬௬
 உளளத்தார - - ௩௬௦
 உளளத்தாது - - ௮௦
 உளளத்தார - - ௮௪
 உளளமில்லா - - ௧௭௫
 உளளமுடை - - ௧௭௪
 உளளமபோ - - ௩௩௭
 உளளறக - - ௨௩௨
 உளளரியதெ - - ௧௫௬
 உளளரியவெ - - ௮௮
 உளளரினு - - ௩௪௬
 உளளரினே - - ௩௭௬
 உளளருவதெல - - ௧௭௫
 உளளருவன-று - - ௩௪௨
 உளளருவன-ம - - ௩௨௪
 உளளொறறி - - ௨௬௭
 உறறுகருவ - - ௬௮
 உறறுமுறை - - ௨௫௫
 உறறுதவாசு - - ௩௭௨
 உறறுதவாபோ - - ௩௬௫
 உறறுதோ - - ௩௨௬

இன்பமவ்வழை-ன	கடி 0	உயிரு-மய -	-	கூ	உருவாகரு	-	நகக		
இன்மையிடு	-	ந 0 ச	உயிர்ப்பவு	-	-	உருச	உறினட்ட	-	உநக
இன்மையினி-த	-	உகடி	உயந்தல	-	-	நகக	உறினயிர	-	உஉக
இன்மையினி-து	-	ககூ	உரமொரு	-	-	ககக	உறுதோறு	-	நகடி
இன்மையு	-	சுரு	உரனசைஇ	-	-	நகச	உறுபகியு	-	உகச
இன்மையெ	-	உகடி	உரனென	-	-	க 0	உறுபொரு	-	உஉ 0
இன்மையொ	-	உகச	உருவுகண்	-	-	ககரு	உறுபபமைந	-	உஉக
இன்றியமை	-	உஎள	உருளாய	-	-	உகக	உறுப்பொத	-	உகக
இன்றுமவ	-	ந 0 0	உரைப்பா	-	-	கரு	உறுவதுசீர்	-	உநக

குறள்.	பக்கம்.	குறள்.	பக்கம்.	குறள்.	பக்கம்.

உறைநீர் - -	ககக	எல்லாக்குந் - -	நஅ	ஒத்ததநிலா - -	கூ0
உற்றநோயீ - -	ககக	எல்லாகருமெ - -	கஎக	ஒப்புரவின - -	கூ2
உற்றநோயநோ - -	எச	எல்லாவினக - -	அடு	ஒருதலையா - -	நசடு
உற்றவன் - -	உஎச	எலகைக்கணி - -	உகச	ஒருநாளெ - -	நகக
உற்றானளவு - -	உஎக	எவவுறை - -	கஉக	ஒருபொழுது - -	கஎ
		எழுதுவக - -	நஎ0	ஒருமைகக - -	ககக

ஊககமுடை - -	கசச	எழுநிறப்பு - -	உஉ	ஒருமைச - -	உசஉ
ஊடலிறேற - -	நஅந	எழுமையெ - -	நச	ஒருமைமக - -	உஅக
ஊடலிறேறென - -	நஅக	எளிதென - -	சச	ஒருமையுளா - -	நஅ
ஊடலினுண - -	நஎஎ	எள்ளாத - -	ககக	ஒல்ததககா - -	உஉஉ
ஊடலுண - -	நஎஎ	எள்ளாமை - -	அ0	ஒலலுவகரு - -	உகஎ
ஊடலுணாதல - -	நகக	எள்ளினிளி - -	நச	ஒலலுமவகை - -	கந
ஊடறகட் - -	நஎ0	எற்றிறு - -	ந0க	ஒலலுமபாயெ - -	ககஎ
ஊழப்பெ - -	நஅந	எறொண - -	ககஉ	ஒலலுநில - -	கச0
ஊழயவ - -	நஎக	எனைததாறுந - -	கஉச	ஒழுக்கத்தெனெ - -	சக
ஊழயிருந - -	நஎஅ	எனைதகாலுமெ - -	க0	ஒழுக்கத்தினெ - -	சக
ஊடுகமன் - -	நஅந	எனைத்தி - -	ககக	ஒழுக்கத்து - -	க
ஊடுதல - -	நஅந	எனைத்திப - -	உகஅ	ஒழுக்கமுடைமை - -	ச0
ஊறுடை - -	உகக	எனைத்து - -	சந	ஒழுக்கமுடைய - -	சஉ
ஊதியமென - -	உகக	எனைத்திநி - -	நசஅ	ஒழுக்கமும - -	உஎடு
ஊரவாகெளவ - -	நக0	எனைத்தொ - -	நசஎ	ஒழுக்கமயி - -	ச0
ஊருணிநீர் - -	கக	எனைப்பகை - -	நஅ	ஒழுககாறு - -	சஎ
ஊழிபெய - -	உஅச	எனைமாட்சி - -	உகஅ	ஒளியாராழு - -	உ0அ
ஊழிற்பெ - -	ககஉ	எனைவகை - -	கடுஉ	ஒளியொருவ - -	உஅ0
ஊழையு - -	கஅக	எனபிலத்தை - -	உக	ஒறுத்தாரா - -	சக
ஊரொரா - -	ககச	என்றமொ - -	ககக	ஒறுத்தாரக - -	சக
ஊனைக்கு - -	உகக	எனனைமுன - -	உஉச	ஒறுத்தார - -	கஎ0

எச்சமென - -	உஅஅ	ஏதமபெருநு - -	உஅக	ஒறுதினுனெ - -	கஎஉ
எடபகவ - -	உடுக	ஏதிலாரார - -	உசஉ	ஒறுதிமு - -	கஎக
எனசோந - -	உகஉ	ஏதிலாராரு - -	நச	ஒறுதொறி - -	கஎக
எண்ணிதது - -	ககஅ	ஏதிலாரோ - -	நகடு	ஒறுதொறு - -	கஎக
எண்ணிய - -	ககடு	ஏதிலாரொ - -	உருக	ஒணருகல - -	கஉ
எண்ணியா - -	கசக	ஏதிலாரொ - -	உருக	ஒணருமை - -	உருடு
		ஏமுற்றவ - -	உருஉ	ஒணருவுக - -	கரு
		ஏதிலார - -	ககக	ஒணருவு - -	கக

எண்பதத்தாலெ - ௨௮௫	ஏரினுழாஅ - ௭	ஒன்றெய்தி - ௨௬௮
எண்பதத்தாலெ - ௬௯௧	ஏவவுஞ்செ - ௨௪௫	ஒன்றூத - ௭௪
எண்பொருள் - ௧௨௬		
எநிரதாக்கா - ௧௨௭	ஐந்தவித்தா - ௧௦	ஒருதலவே - ௧௧௧
எநநனறி - ௩௪	ஐயத்தினி - ௧௦௨	ஒதியுணாந - ௨௪௧
எப்பொருளு - ௨௦௩	ஐயப்படா - ௨௦௫	ஒம்பினமை - ௩௩௩
எப்பொருளெ - ௧௦௩	ஐயுணாவெ - ௧௦௩	ஒாததுளள - ௧௦௪
எப்பொருளையா - ௧௨௬		ஒநதுகண - ௧௬௦
எய்தறகரி - ௧௪௫	ஒட்டார - ௨௭௧	ஒஒயினிதே - ௩௩௬
எரியாதசு - ௨௫௮	ஒண்ணுதற - ௩௧௨	
எல்லாப்பொ - ௨௧௭	ஒன்பொரு - ௨௨௧	எட்டன்ன - ௧௨௭

குறள்.	பக்கம்.	குறள்.	பக்கம்.	குறள்.	பக்கம்.
கடலோடா - ௧௪௭		கல்லாதமே - ௨௪௪		காமக்கறி—னி - ௩௩௬	
கடனறிந - ௨௦௧		கல்லாதவரிந - ௨௧௨		காமககணிச - ௩௬௦	
கடனெனப - ௨௮௩		கல்லாதவருந - ௧௨௦		காமமுநாணு - ௩௩௫	
கடாககனி - ௩௧௨		கல்லாதானெ - ௧௨௦		காமமுந - ௩௨௫	
கடாஅவுரு - ௧௭௨		கல்லாதான - ௧௨௦		காமமென - ௩௬௩	
கடிதோகசி - ௧௬௫		கல்லாரப்பி - ௧௬௮		காமமவிசி - ௩௫௬	
கடிநதகடிந - ௧௬௩		கல்லாவொரு - ௧௨௧		காமமவெதுளி - ௧௦௫	
கடுஞ்சொல - ௧௬௬		கல்லானவெ - ௨௫௩		காலங்கருகி - ௧௪௪	
கடுமொழியுந - ௧௬௭		கவறுங்குழை - ௨௬௬		காலத்திமுற - ௩௩	
கடைக்கொட - ௧௬௪		கவனையற - ௩௨௬		காலாழகளரி - ௧௪௮	
கண்கொழி - ௭௧		கழாஅசகால - ௨௪௩		காலேககுர - ௩௫௩	
கண்களவு - ௩௧௪		களவினலாகி - ௮௦		காலையருமபி - ௩௫௩	
கண்டதமன - ௩௩௦		களவினகட - ௮௪		கானமுயலெ - ௨௨௫	
கண்டாகுல - ௩௩௮		களவெனஷ - ௮௪			
கண்டாருயிரு - ௩௧௧		களிசுதரியே - ௨௬௭		குடமடை - ௬௭	
கண்டுக்கேட் - ௩௧௬		களித்தானெ - ௨௬௭		குடிசெயய - ௨௬௩	
கண்ணிறந - ௩௬௭		களித்தொறு - ௩௨௧		குடிசெயலா - ௨௬௪	

கண்ணிறகணி - ௧௬௧
 கண்ணிறறுனி - ௩௭௨
 கண்ணின்பசு - ௩௫௭
 கண்ணின்றுத - ௩௩௩
 கண்ணுங்கொ - ௩௩௩
 கண்ணுண்டய - ௪௧௭
 கண்ணுள்ளார - ௩௨௪
 கண்ணுள்ளிற - ௩௨௪
 கண்ணெழிக - ௩௧௬
 கண்ணோட—த - ௧௬௩
 கண்ணோட—யி - ௧௭௦
 கண்ணோட—மெ-௧௬௩
 கதங்காதிக - ௩௬௬
 கதமெனந்தா - ௩௩௩
 கயலுணகண - ௩௪௬
 கரத்தலுமாற - ௩௩௩
 கரப்பவாக - ௩௦௬
 கரப்பிற்றைப - ௩௦௨
 கரப்பிலாநெ - ௩௦௧
 கரப்பிலார - ௩௦௨
 கரப்பிலுங - ௩௬௭
 கரவாதுவர - ௩௦௪
 கருமருகிதை - ௧௭௦
 கருமருசெய - ௨௬௩
 கருமணியிற - ௩௨௩
 கருமத்தார - ௨௬௦
 கருவியுங்கா - ௧௩௪
 கலங்காதுக - ௧௬௩
 கலந்துணா - ௩௩௬

களவாரகரு - ௨௨௨
 களஞ்ஞைப - ௨௬௩
 கறுதர்னன - ௨௬௬
 கறககசுடற - ௧௬௬
 கறறநனலா - ௩௩௩
 கறறநிறதார - ௨௦௬
 கறறருடகற - ௨௬௦
 கறறாரமுற - ௨௬௬
 கறறிலனயினு - ௧௨௩
 கறறீணயி - ௧௦௩
 கறறுககண - ௨௦௦
 கணலினுண - ௩௩௦
 கணவியுமி - ௨௩௭
 காககபொரு - ௩௩௩
 காககைகர - ௧௩௬
 காடரிகெ - ௧௬௩
 காணசகின - ௨௩௦
 காணகாற - ௨௪௩
 காணிறகு - ௩௨௦
 காணுங்காற - ௩௬௬
 காணகமற - ௩௬௩
 காதலகாத - ௧௬௦
 காதலரி - ௩௩௨
 காதலான - ௩௬௬
 காதலவரி - ௩௩௩
 காதனமை - ௧௩௦
 காமககடன் - ௩௩௬
 காமககதி—லு - ௩௨௬

குடி, மீதி - ௧௬௬
 குடிபுறங்காத - ௧௬௨
 குடிபுறந்தார - ௨௬௬
 குடிபுறந—ரு - ௧௬௬
 குடிபுறந—த - ௨௬௬
 குடிமடிநது - ௧௬௭
 குடிமரணமை - ௧௬௩
 குடியெனலுங - ௧௬௬
 குணநலன - ௨௩௩
 குணநாடி - ௧௩௦
 குணமெனலுங - ௧௬௬
 குணநிலைய - ௨௩௦
 குணநிலைய - ௨௩௦
 குழல்கொண - ௩௬௬
 குழித்தா - ௨௦௩
 குழிப்பநிதா - ௨௦௬
 குழிப்பிற—ரா - ௨௦௩
 குழிப்பிற—ரா - ௨௦௩
 குழறயிலைய - ௨௬௬
 குழறமேகா - ௧௨௬
 குணநனனா - ௨௩௬
 குணநினன - ௨௬௩
 குணநேறி - ௨௨௦
 கூடியகாமம் - ௩௬௬
 கூததாட்ட - ௧௩௬
 கூழுங்குடிய - ௧௬௬

குறன்.	பக்கம்.	குறன்.	பக்கம்.	குறன்.	பக்கம்.
கூழுமைமோ -	200	கோளில் -	0	செப்பமுடை -	20
கூற்றங்குறி -	௭௬	சமஞ்செய -	௩௬	செப்பினபு -	20௬
கூற்றத்தை -	20௭	சலத்தாற -	௧௬௩	செயற்கரியசெ -	௧0
கூற்றமோ -	௩௧2	சலம்பற்றி -	2௭௬	செயற்கரியயா -	22௭
கூற்றுடனு -	22௩			செயற்கைய -	௧௮௬
				செயற்பாலசெ -	௧2௬
கெடல்வே -	20௭	சாதலினின -	௬௪	செயற்பாலதோ -	௧00
கெடாஅவழி -	2௩0	சாயலுநா -	௩௪௧	செயிரிறறலை -	௭௩
கெடுகா -	2௩2	சாரபுணார -	௧00	செய்கபொ -	22௧
கெடுப்பது -	௭	சாஸிற்றுக -	2௮௪	செயற்கக -	௧௩௮
கெடுவலயா -	௩௬	சான்றவா -	2௮0	செயதேமரு -	2௩௬
கெடுவாக -	௩௬			செயயாமற்செய -	2௩2
கெட்டாரக் -	௩௭௩	சிதைவிடத -	௧௭0	செயயாமற்செற -	௮௬
		சிறப்பதி -	௧௭௩	செயவானை -	௧0௩
கேடறியா -	2௧௪	சிறப்பீ—மு -	௧2	செயவினை -	௧௬௮
கேழலி -	௧௧௬	சிறப்பீ—ம -	௮௬	செருக்குரு -	௧2௮
கேழமபெ -	௩௬	சிறப்பொடு -	௮	செருவாத -	௧௬௭
கேட்டாரப -	௧௮௮	சிறியாருணா -	2௮௧	செல்லாமை -	௩௩௧
கேட்டினு -	2௩௧	சிறுகாப்பி -	2௧௭	செல்லாவி -	௮௬
கேட்டினு -	௧2௪	சிறுபடை -	௧௪௭	செல்லான -	2௬௮
கேளிமூக்கல் -	2௩௪	சிறுமை -	௩00	செல்லிடத -	௮௬
		சிறுமைபல -	2௬௬	செல்லவத்துட -	௧22
கைமாறுவே -	௬0	சிறுமையுரு -	22௪	செல்லிருக -	2௮
கையறியா -	2௬௬	சிறுமையுணி -	௩2	செவிகைப்ப -	௧௧௬
கைவேலக -	220	சிறைகாக்கு -	20	செவிகருண -	௧2௩
		சிறைநல -	௧௪௮	செவிச்சொல -	20௩
கொக்கொக -	௧௪0	சிறறினம -	௧௩௪	செவியிறுசுவை -	௧20
கொடியாரா -	௩௩௭	சிறறினப -	0	செவியுணவி -	௧2௩
கொடியாரா -	௩0௬	சினததைப -	௮௭	செறுஅச்சிறு -	௩௧0
கொடுத்தது -	௧00	சினமெனனு -	௮௭	செறிதொடி -	௩௬௮
கொடுத்தது -	200			செறிவறிந -	௩௮
கொடுப்பத -	௪௮	சீரிடனகா -	2௩௮	செறுநரா -	௧௪௪
கொடுப்பது -	2௮௬	சீரினுருக -	2௭௮	செறுவாராக -	20௬
கொடுமபுரு -	௩௧2	சீருடைசெ -	2௧0	செறறவாபி -	௩௬2
கொடுபு -	௧௧௬	சோமைசிற -	00	செறறொன -	௩0௬
				செறறாபி -	௩௬௬

கொலைமே - ககஉ
 கொலையிற - ககஉ
 கொலைவினை - ககஉ
 கொல்லாந - உஅந
 கொல்லாமை - கக
 கொல்லாந - எந
 கொளபபட - உகச
 கொளறகரி - உகச
 கொன்றன - நச
 கோட்டுப - நஎஅ

சுடச்சுட - எந
 சுவையொளி - கக
 சுழலுயிசை - உஉச
 சுழன்றுமோ - உகச
 சுற்றத்தாற - கநந
 சூழாமறறு - உகச
 சூழச்சிமுடி - ககச
 சூழ்வாசுண - கநஉ

சென்றவிட - - கஉந
 சொல்லவல - கஅக
 சொல்லுக—லி - நக
 சொல்லுக—லை - கஅக
 சொல்லுதல - - ககச
 சொல்லபப - நக
 சொல்லண - - உகச
 சொறகோட் - - நஎ

குறள்.	பக்கம்	குறள்.	பக்கம்	குறள்.	பக்கம்
ஞாலங்கருதி - - -	கசா	தானந்தவ - - -	அ	தெரிதலு - - -	கஅரு
தருதியென - - -	நரு	திறனல்ல - - -	சக	தெரிந்தவி - - -	கஉள
தககாரகு - - -	ககரு	திறனறிந - - -	கஅக	தெரிநதுண - - -	நகஅ
தககாரின - - -	ககஉ	தினற்பொரு - - -	எஉ	தெருளாதா - - -	எஉ
தக்காராதக - - -	நக	தின்துணைந - - -	நக	தெளிவிலத - - -	கஉள
தருசந்தம - - -	நஎரு	தின்துணையா - - -	கஉஅ	தென்புலத - - -	கக
தணந்தம - - -	நருரு	தின்துணையு - - -	நஎ0		
தணனநதுறை - - -	நகஅ			தேரானபிற - - -	கரு0
தந்தைமகற - - -	உந	திப்பாலதான - - -	ருஅ	தேரானதெ - - -	கருக
தநல்லம் - - -	உகச	தியவைசெய - - -	ருக	தேவரணைய - - -	ந0எ
தநநெஞ்சத - - -	நசஎ	தியவைதிய - - -	ருஎ	தேற்றக - - -	கருக
தமராகித - - -	கருக	தியளவனறி - - -	உஎந	தேறினுந - - -	உருந
தம்பொரு - - -	உஉ	தியிறைசட்ட - - -	நக		
தமயிலிருந - - -	நகஅ	திவினையார - - -	ருஎ	தொச்சசொ - - -	உ00
தமயிற்பெரி - - -	ககஉ			தொடங்கற - - -	கசரு
தமயிறறம - - -	உந	துஞ்சினா - - -	உகஎ	தொடலைக - - -	நஉக
தலைப்பட்டார - - -	க00	துஞ்சவகாற - - -	நருக	தொடிநோக - - -	நகக
தலையினிழிந - - -	உஎஅ	துணைநலமா - - -	ககக	தொடிபபுழு - - -	உகஎ
தவஞ்செய - - -	எரு	துப்பாராகு - - -	க	தொடியொழி - - -	நருக
தவமறைந - - -	எஎ	துப்பினெவ - - -	நகக	தொழிறகடி - - -	நகச
தவராந்தவ - - -	எச	துப்புரவில் - - -	ந00	தொட்டனைத - - -	ககஅ
தவறிலரா - - -	நஅஉ	துமமுச்செறு - - -	நஅ0	தொலவா - - -	உகக
தள்ளாவின் - - -	உகந	துளியினமை - - -	ககச	தொழுதகை - - -	உச0
தற்காததுத - - -	உ0	துறந்தா—த - - -	எச		
தனக்குவமை - - -	ச	துறந்தா—ந - - -	கக	தோனறிந - - -	கக
தனியேயிருந - - -	நஎச	துறந்தாரபடி - - -	கஎஉ		
தனகுறறக - - -	கஉக	துறந்தாரபெரு - - -	க	நகவல்லர - - -	உஅஎ
தனதுணையின - - -	உருந	துறந்தாரிற - - -	சஎ	நகுதற்பொரு - - -	உஅஅ
தன்னுயிரககின - - -	க0	துறப்பாரா - - -	ககஉ	நகையிகை - - -	கஎரு
தன்னுயிரதா - - -	எரு	துறைவன - - -	நகந	நலகயுமுவ - - -	அக
தன்னுயிரி - - -	கந	துணியுமபுல - - -	நகக	நகையுளரு - - -	உஅக
தன்னுனபெரு - - -	எக	துண்பததிற - - -	நஎச	நகையகை - - -	உந
தன்னெஞ்சறி - - -	அக	துண்பமுறவ - - -	ககக	நசையாரா - - -	நசக
		துண்பமுறவ - - -	ககக	நசசப்பட்டா - - -	உஅக
		துண்பமுறவ - - -	ககக	நயினறி - - -	ரு0

தனனைத்தான—த நுக
தனனையுணர் - நுகு0

தாமின்புற - ககக
தாமவீழ—த - நுகசு
தாமவீழ—மெ - நுகள
தாமவேண - - நுகநக
தாரதாநகி - - உஉந
தரளாணமைவி - கஅ0
தரளாணமையெ கஅ0
தரளாறழி - - சு0

தனனாதி - நுக0
தனனியார - - நுகசு

தனாகாமை - - ககசு
தனாகுக - - ககசு
தனயமைது - - உ0க
தனயமையெ - க0ள

தெண்ணீரநி - ந0கு
தெயவததர் - - கஅசு
தெயவந - - கக

நடபாக்குறை - உகஉ
நடபாக்கு - - ககஅ
நடபாபோ - - உகக
நடபிறகுவி - உஉக
நடபிறகுது - உகந
நணபாறறு - உஅசு
நததம்பேற - - ககசு
நயநதவாக - நுகசு
நயநதவாநல - ந0கு
நயனிஸசொல - நுக
நயனிஸனெ - - குகு

குறள்.	பக்கம்.	குறள்.	பக்கம்.	குறள்.	பக்கம்.
நயன்னறு -	நக	நாணென -	உகக	நெருந்தறுச -	நகஅ
நயனுடை -	சுக	நாணெறி -	நஉக		
நயனெறி -	உஅக	நாணவேல் -	உகஉ	நோக்கினு—சி -	நகச
நயன்சாரா -	நுநு	நாநல -	கஅஅ	நோக்கினு—கெ -	நகக
நலககுரியா -	சச	நாளென -	கக	நோதலெவன -	நஎ
நலத்தகை -	நஎக			நோயெலலா -	கக
நலத்தினக -	உஎக	நிணநதியி -	நகந	நோயநாடி -	உஎக
நலமவேண் -	உஎ	நிலத்தியல -	கநச	நோவறக -	உருந
நலகுரவெ -	உகக	நிலத்திற -	உஎ	நோனுவடம -	நஉக
நல்லவை -	ககக	நிலவனாரீ -	கரு		
நல்லாண் -	உகச	நிலமநக -	உஉச	பகசசொல -	நுந
நல்லாநகட் -	கஉச	நிலையஞ்சி -	கந	பகலகருதி -	உசக
நல்லாநென் -	கஉ	நிலையறி -	நஅ	பகலவெல -	கசந
நல்லாநெனி -	கஉ	நிலலாதவ -	கரு	பீகுத துண -	கஉ
நல்லாறறு -	கஅ	நிழனீருயின் -	உருச	பகைநடபாக -	உருஉ
நல்லினத்தி -	கநச	நிறைநீர -	உஉஅ	பகைநடபாங் -	உச௦
நவிஞ்ஞறு -	உஉஅ	நிறைநெரு -	உகச	பகைபாவம -	சச
நற்பொரு -	உகக	நிறைமொழி -	கக	பகைமையு -	உ௦க
நனலி லுற -	நரு௦	நிறையரி -	நஉ	பகையகத்திச -	உகக
நனவி லுனந -	நருக	நிறையுடைமை -	சக	பகையநத்துப -	உகக
நனவி லுனலகாக -	நருந	நிறையுடையே -	நகக	பகையென் -	உருக
நனவி லுனலகாத -	நரு௦	நினைத்திருந -	நஅ௦	பசககமற -	நசந
நனவி லுனலகாரா -	நருந	நினைத்தொ -	நருஅ	பசநதாளி -	நசந
நனவென் -	நரு௦	நினைப்பவா -	நசஎ	பசபபென் -	நசந
நனமையுந -	கருக			படலாறறு -	நநக
நனறறிவா -	ந௦எ	நீங்கானவெரு -	உசக	படியுடை -	கஎஅ
நனறுகுமாக -	கந	நீங்கிறறெ -	நகஎ	பயிபயன் -	ரு௦
நனறுவகா -	ககஉ	நீரினறமை -	அ	படைகுடி -	ககந
நனறறற -	கநக	நீருநிழல் -	நஎ	படைகொண் -	எக
நனறிககு -	சஉ			பணியுமாமெ -	உஅஉ
நனறிமறப -	நச	துணங்கிய -	கஉச	பணிவுநடப -	நக
நனறென் -	உ௦அ	துண்ணியது -	கக௦	பணைநீங்கிப -	நருரு
நனறேதரி -	நரு	துண்ணியமெ -	உ௦எ	பண்டறியே -	நகக
நனனீராவா -	நகக	துணமாணு -	கஉக	பண்ணென் -	ககக

காங்காத்தல் - ரூ. 50
 நாசசெறறு - ரூ. 50
 நாடாது - - ரூ. 0
 நாடென்ப - ரூ. 50
 நாடொறுநாடி - ரூ. 50
 நாடோறுநாடுக - ரூ. 50
 நாணகத்தி - ரூ. 50
 நாணமை - ரூ. 50
 நாணு - - ரூ. 50
 நாணுமற - - ரூ. 50
 நாணென - ரூ. 50

துணைகொம் - ரூ. 50
 தூலாருணல் - ரூ. 0
 நெருசத்தார - ரூ. 50
 நெருசிறறு - ரூ. 50
 நெடுங்கட - - ரூ. 50
 நெடுநீரமற - - ரூ. 50
 நெடுமபுன - - ரூ. 50
 நெயயாலெ - - ரூ. 0
 நெருப்பின - - ரூ. 0
 நெருநுள - - ரூ. 50

பண்புடை - - ரூ. 50
 பதிமருணி - - ரூ. 50
 பயனிலபல - - ரூ. 50
 பயனிலசொற - - ரூ. 50
 பயனமாமுள - - ரூ. 50
 பயனறுசகா - - ரூ. 50
 பயனறுகதி - - ரூ. 50
 பரிநதவாநல - - ரூ. 50
 பரிநதோம்பிக - - ரூ. 0
 பரிநதோம்பிப - - ரூ. 50
 பரியதுகா - - ரூ. 50

குறள்.	பக்கம்.	குறள்.	பக்கம்.	குறள்.	பக்கம்.

பரியிணமா - - கசக
 பருகுவார - - ௨௩௫
 பருவத்தோ - - கசக
 பருவரலும - - ௩௪௫
 பலகுடை - - ௨௧௬
 பலசொல்ல - - ௧௧௦
 பலநல்லகற - - ௨௩௮
 பலகுழுவ - - ௨௧௪
 பலலவைக - - ௨௧௨
 பல்லாரபகை - - ௧௩௩
 பல்லாரமுனி - - ௫௫
 பழகியசெல - - ௨௭௦
 பழகியநட - - ௨௩௩
 பழமையெ - - ௨௩௩
 பழிமலை - - ௧௧௨
 பழியஞ்சி - - ௧௬
 பழுதென - - ௧௮௭
 பழையமெ - - ௨௦௪
 பறறறகண்ண - - ௧௫௪
 பறறறகண்ணெ - - ௧௦௧
 பறறறறே - - ௭௭
 பறறிவிடா - - ௧௦௦
 பறறுகபற - - ௧௦௧
 பறறுள்ள - - ௧௩௦
 பணியருமபி - - ௩௫௨
 பனமாயககள - - ௩௬௨
 பாரிபெறு - - ௩௫௬
 பாதனாண - - ௬௪
 பாலொடி - - ௩௨௨
 பிணிகுமருந - - ௩௧௬
 பிணியினமை - - ௨௧௫
 பிணையோ - - ௩௧௩
 பிரிததலும் - - ௧௮௫
 பிரிவுகை - - ௩௩௩
 பிழைத்துணா - - ௧௨௪
 பிறப்பென்னு - - ௧௦௪

பீலிபெய - - ௧௪௧
 புகழினஞற - - ௨௭௮
 புகழநதவை - - ௧௫௬
 புகழபட - - ௬௬
 புகழபுரி - - ௨௧
 புககிலமை - - ௧௮
 புணாச்சிபழ - - ௨௨௮
 புததேருல - - ௬௦
 புரததாரகண - - ௨௨௭
 புலததலிற - - ௩௮௧
 புலப்பலென - - ௩௬௩
 புலப்பென - - ௩௬௫
 புலலவையுட - - ௨௦௧
 புல்லாநிரா - - ௩௭௫
 புல்லககிட - - ௩௪௨
 புல்லவிடா - - ௩௮௨
 புறங்குனறி - - ௭௮
 புறங்குறிப - - ௫௨
 புறத்துறுப - - ௨௬
 புறந்துய - - ௮௫
 புனகண்ணை - - ௩௫௨
 பெண்ணிய - - ௩௭௮
 பெண்ணிற - - ௧௬
 பெண்ணினா - - ௩௬௬
 பெண்ணைவல - - ௨௬௧
 பெயககணி - - ௧௭௦
 பெயலாறா - - ௩௩௬
 பெரிதாறறி - - ௩௬௮
 பெரிதினிது - - ௨௪௩
 பெரியாரா - - ௨௫௭
 பெருககதது - - ௨௭௮
 பெருங்கொடை - - ௧௫௫
 பெருமைகரு - - ௫௦
 பெருமைபெ - - ௨௮௨
 பெருமையு - - ௨௮௧

பெதைபெருந - - ௨௩௭
 பெதைப்ப - - ௧௧௦
 பெதைமையு - - ௨௪௧
 பெதைமையெ - - ௨௪௧
 பெதைமையொ - - ௨௩௪
 பேராணமை - - ௨௨௫
 பொச்சாப்பார - - ௧௫௭
 பொச்சாப்புக - - ௧௫௭
 பொதுநலத - - ௨௬௪
 பொதுநோக - - ௧௫௬
 பொயப்பிமொன - - ௨௪௨
 பொயமையு - - ௮௩
 பொயயாமைபொ - - ௮௪
 பொயயாமைய - - ௮௪
 பொருடாந - - ௫௬
 பொருடபெணடி - - ௨௬௩
 பொருடபொரு - - ௨௬௩
 பொருணீவ - - ௬௧
 பொருணமா - - ௩௫௪
 பொருளகருவி - - ௧௧௭
 பொருளகெகித - - ௨௭௦
 பொருளல்லவரை - - ௨௧௬
 பொருளல்லவற - - ௧௦௨
 பொருளறா - - ௭௦
 பொருளாடசி - - ௭௧
 பொருளாரு - - ௨௮௮
 பொருளென - - ௨௧௬
 பொளளென - - ௧௪௪
 பொறிவின் - - ௧௮௧
 பொறிவாயி - - ௪
 பொறுததலிற - - ௪௫
 பொறுதையொ - - ௨௧௩
 போற்றினரி - - ௨௦௨
 மகனறநதை - - ௨௪

பிறப்பொக -	உஅ0	பெருமபொரு -	உகந	மககணமெய -	உந
பிறாகனை -	கக	பெருமையரு -	நௌந	மககளைபேரல -	ந0௪
பிறாநாணத -	உகஉ	பெறினென -	நகக	மககலமெனப -	உக
பிறாபழியு -	உகக	பெறுமவற -	உக	மடலூராதல -	நௌ
பிறவிபபெ -	க	பெறமுற -	உ0	மடிமடிக -	கௌ
பிறனபழி -	நௌ			மடிமைகுடிமை -	கௌ
பிறனபொரு -	சுந	பேணுதுபெட்டா -	நௌக	மடியிலாமன -	கௌ
பிறனமனை -	சுச	பேணுதுபெடப -	நௌ0	மடியுளாண -	கௌ
		பேணுதுபெண -	உக0	மடியைமடியா -	கௌ

குறள்.	பக்கம்.	குறள்.	பக்கம்.	குறள்.	பக்கம்.
மடுத்தவா -	கஅ௩	மன்னர்விழை -	௨௦௨	யாதானுநர் -	ககஅ
மணிநீருமண் -	௨௧௧	மன்னுயிரொல் -	௩௩௭	யாமுமுளே -	௩௪௭
மணிபிறழிக -	௩௬௭	மன்னுயிரோ -	௬௧	யாமெய்யா -	அடு
மன்னோழியை -	௧௬௧			யாரினுதகா -	௩௭௧
மதிதுடப -	கஅ௬	மாதாமுகம் -	௩௨௧	யாநீ -	௧௦௦
மதியுமடநதை -	௩௨௧	மாலைநோய -	௩௩௩	யநீ -	௩௧௪
மயிரீர்ப்பின் -	௨௭௧	மாலையோவல் -	௩௩௨		
மருந்தாகித் -	௬௧	மாறுபாடி -	௨௭௨	வகுத்தான் -	௧௧௧
மருந்தென -	௨௭௧			வகைமாண் -	௨௩௮
மருந்தோமற் -	௨௭௧	மிகச்செய் -	௨௪௦	வகையறச் -	௧௩௮
மருவுகமாசற -	௨௩௨	மிகனமேவன் -	௨௪௮	வகையநிநதுத் -	௨௩௩
மலர்நன்ன -	௩௨௨	மிகினுங்குறை -	௨௭௧	வகையநிநதுவ -	௨௧௦
மலர்நன்ன -	௩௨௨	மிகுதியான் -	௪௭	வகையிலாவ -	௬௭
மலரினுமெல் -	௩௭௧			வகையெனப் -	௬௭
மலர்காணின் -	௩௨௦	முகத்தான் -	௩௦	வகையொழி -	௬௭
மலர்மிகை -	௩	முகத்தினினி -	௨௩௧	வஞ்சமனத்தா -	௭௬
மழித்தலுநீ -	௭௧	முகத்தினமு -	௨௦௬	வருகமறகொ -	௩௬௩
மறத்தலெவ -	௮௬	முகநகநடப் -	௨௨௬	வருமுன்னா -	௧௨௧
மறநதுமயி -	௩௮	முகநோக்கி -	௨௦௬	வருவீருநது -	௨௮
மறப்பினு -	௪௧	முகைமொக -	௩௬௭	வனாவிலாமா -	௨௬௩
மறப்பினெவ -	௩௪௮	முடிவுமிடை -	௧௧௮	வலியாராகு -	௨௪௧
மறமானமா -	௨௨௩	முதலிலாக் -	௧௩௩	வலியாரமுற -	௭௦
மறவறகமா -	௩௪	முயக்கிடை -	௩௩௭	வலியினிலை -	௭௭
மறைநத்தை -	௧௭௩	முயங்கிய -	௩௩௭	வழங்குவ -	௨௭௬
மறைபெற -	௩௪௦	முயற்சிதிரு -	௧௮௦	வழிநோக -	௨௩௦
மறைப்பேனமற -	௩௬௧	முரண்சோந -	௧௪௬	வழுத்தினுமி -	௩௮௦
மறைப்பேனமன -	௩௩௩	முறிமேனி -	௩௨௦	வதியாரக -	௬௨
மறநியானெ -	௩௪௮	முறைகோடி -	௧௬௪	வனகண்கு -	௧௮௩
மறநுநதொடர் -	௧௦௦	முறைசெய -	௧௧௩		
மனத்ததுமா -	௭௮	முறைப்பட -	௧௮௭	வாணிகஞ்செய -	௩௭
மனத்தானு -	௧௩௪	முறமுறநி -	௨௧௮	வாயமையை -	௮௩
மனத்தினமை -	௨௩௧	முறநியமுற -	௨௧௭	வாராககாற -	௩௪௦
மனத்துக்கண் -	௧௩	முனைமுகத் -	௨௧௮	வாரிபெருக -	௧௩௨
மனத்துளது -	௧௩௩	முன்னுறக்கா -	௧௩௮	வாழ்தலுயிர் -	௩௨௩
மனக்கொடு -	௮௪			வாழ்வாரக -	௩௪௪

மனநலத்தி - - கருக
 மனநலநனகு - - கருக
 மனநலமன - - கருநு
 மனநனயார் - - கருநு
 மனநனய - - - கருநு
 மனமாணவு - - உருநு
 மனைத்தக - - - கரு
 மனைமாட்சி - - - கரு
 மனையாளை - - உரு
 மனைவிழை - - உரு
 மன்னாகரு - - கரு

மேலிருநது - - உரு
 மேற்பிறந்தா - - கரு
 மையலொரு - - உரு
 மோப்பகரு - - உரு
 யாகாவாரா - - கரு
 யாதுகண்ணி - - கரு
 யாண்பிசெ - - உரு
 யாத்நினையா - - கரு

வாளாறுப - - கரு
 வாளொடென - - உரு
 வாளபோல - - உரு
 வானினது - - கரு
 வானுயாதோ - - எரு
 வாளுகை - - கரு

விசும்பிறது - - எரு
 விடாது - - கரு
 விடுமாற்ற - - உரு
 விண்ணினது - - கரு

கரு

குறன்.	பககம்.	குறன்.	பககம்.	குறன்.	பககம்.
விததுயிடல் - - உரு		வினைகருளி - - கரு		வெணததனையவிசுரு	
வியவறக - - கரு		வினைசெய - - கரு		வேட்ட - - கரு	
விருநதுபுற - - உரு		வினைத்திட - - கரு		வேட்பத்தா - - கரு	
விருப்பருச் - - கரு		வினைபகை - - கரு		வேட்பன - - உரு	
விரைநது - - உரு		வினையான் - - கரு		வேண்டறக - - கரு	
விஸங்கொம் - - உரு		வினைவலியு - - கரு		வேண்டறக - - கரு	
விஸுலேரும - - உரு				வேண்டா - - கரு	
விழித்தகண் - - உரு		வீழப்படுவா - - கரு		வேண்டிய - - கரு	
விழுப்பண்ப - - உரு		வீழநாகீழ - - கரு		வேண்டினு - - கரு	
விழுப்பேற - - உரு		வீழயிருவா - - கரு		வேண்டின - - கரு	
விழைதகை - - உரு		வீழநாளப - - கரு		வேண்டிதல் - - கரு	
விழையார - - உரு		வீழவாரினி - - கரு		வேலனது - - கரு	
வினககற - - கரு		வீறெயதி - - கரு		வேலொடு - - கரு	
விவிவதாரின் - - கரு					
விவியுமென் - - கரு		வெணமை - - உரு		வைத்தான - - உரு	
வினைகலநது - - கரு		வெருவறத - - கரு		வையத்துள் - - கரு	
வினைககணவினைக்-கரு		வெளளத்தனையம்-கரு			
வினைககணவினையு-கரு					

பிழைதிருத்தல்.

~~~~~

பக்கம்.	வரி.	பிழை.	திருத்த.
சுரு	உஉ	பேதையாயாரில்	பேதையாரில்
ருரு	க	புறங்கூரூமை	புறங்கூரூமை
“	நசு	பொளின	பொருளின
ருசு	நரு	ஒப்பக்	ஒப்பக்
எஉ	நஉ	விலைப்பொட்டு	விலைப்பொருட்டு
“	நரு	விறபார	விறபார
ககஅ	க	உள்ளப	உள்ளப
கருசு	நரு	இனத்தானுமென்று	இனத்தானுமென்று
ககரு	உஅ	ஒருசொல	ஒருசொல
உ0உ	உஉ	இகலவேந்தொன்றா	இகலவேந்தொன்றா
உஉசு	நசு	காரதருவததையார்	காரதருவததையார்
உருசு	கக	பேதைமைஒன்றே	பேதைமைஒன்றே
உருஎ	க	கெழீஇய	கெழீஇய
உருக	கக	மல்லன	மல்லன
உசுரு	உக	பெண்டிர்	பெண்டிர்
உஎஎ	உ	பாடமாயின	பாடமாயின
உகக	உ	யென்பன	யென்பன
நருஅ	உஅ	பொறுத்தலன்றே	பொறுத்தலன்றே
நரு0	க	நனவின	நனவின

~~~~~